

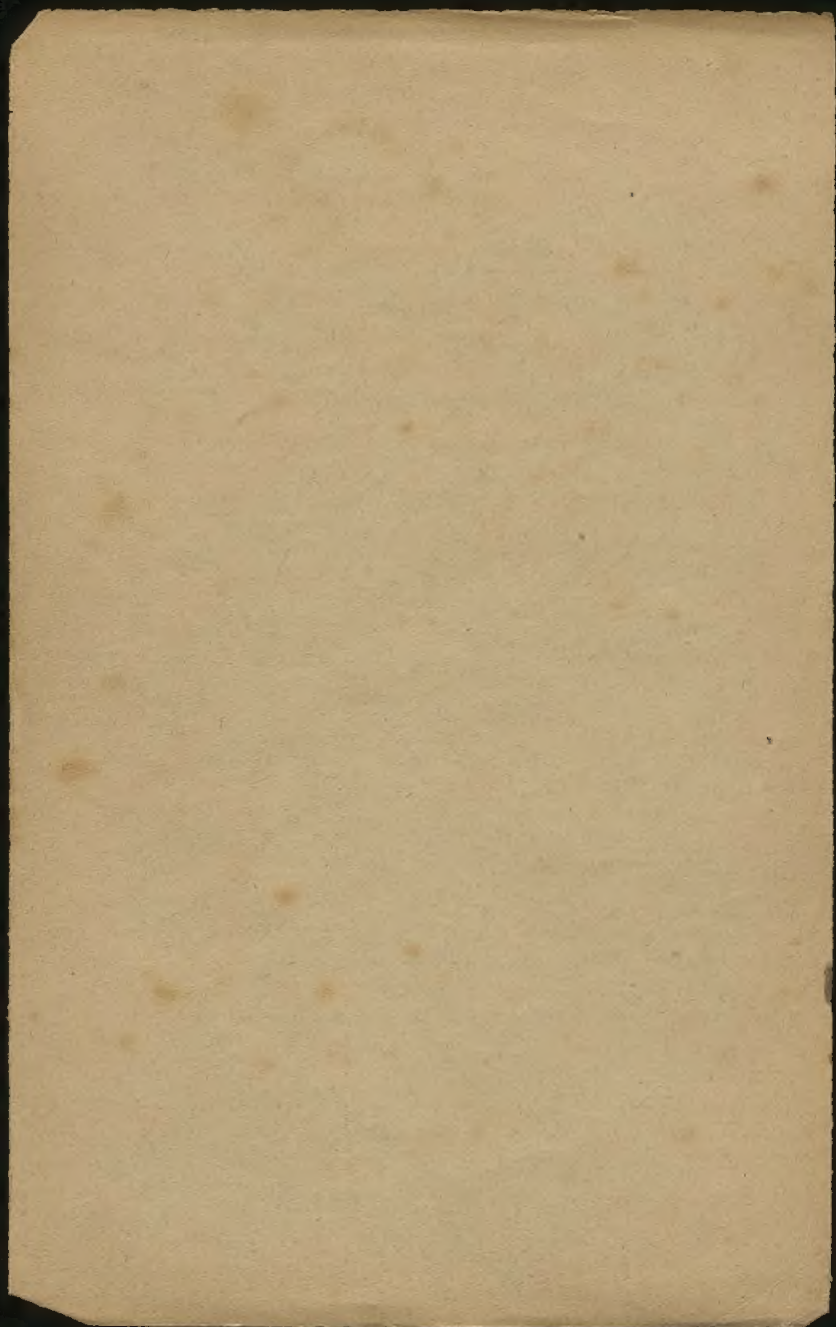
6889

Bibl. Jag.

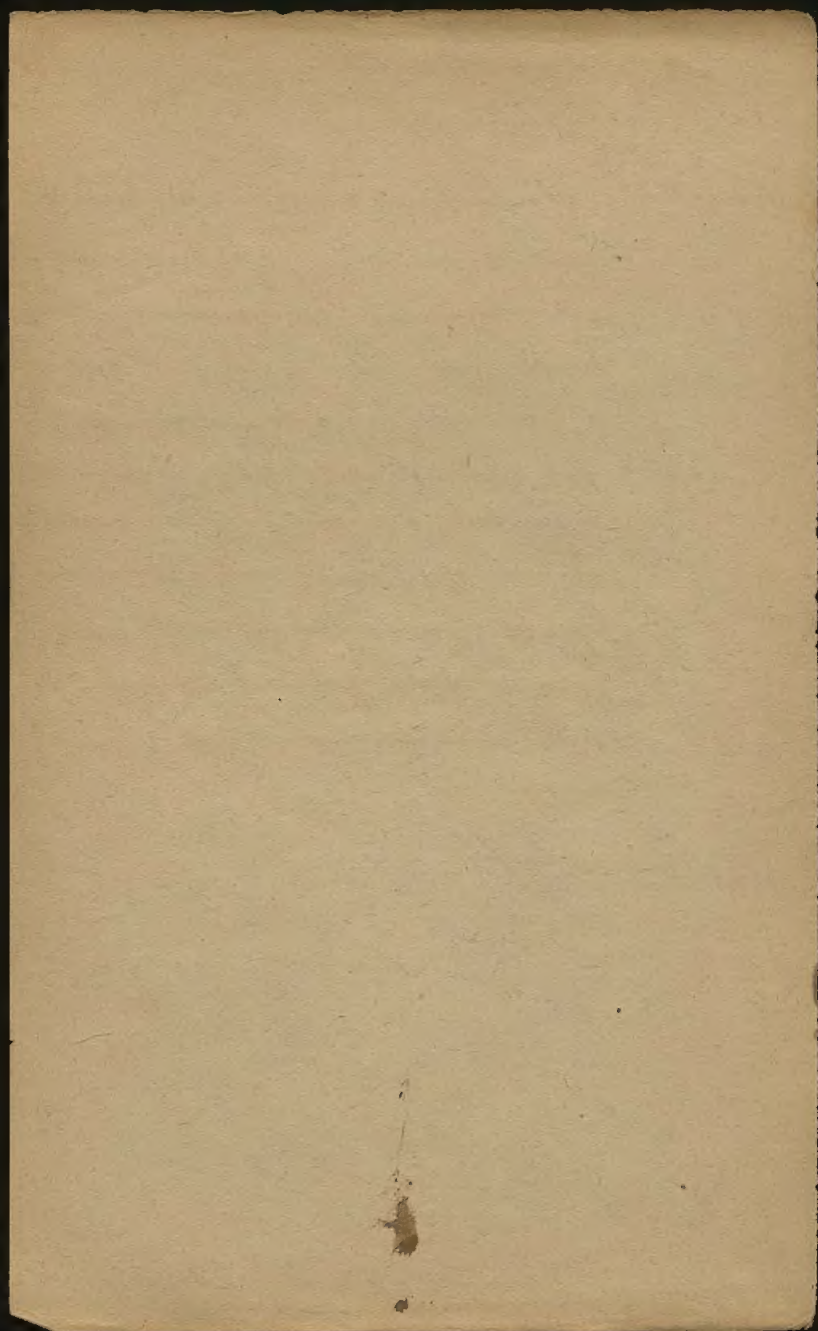

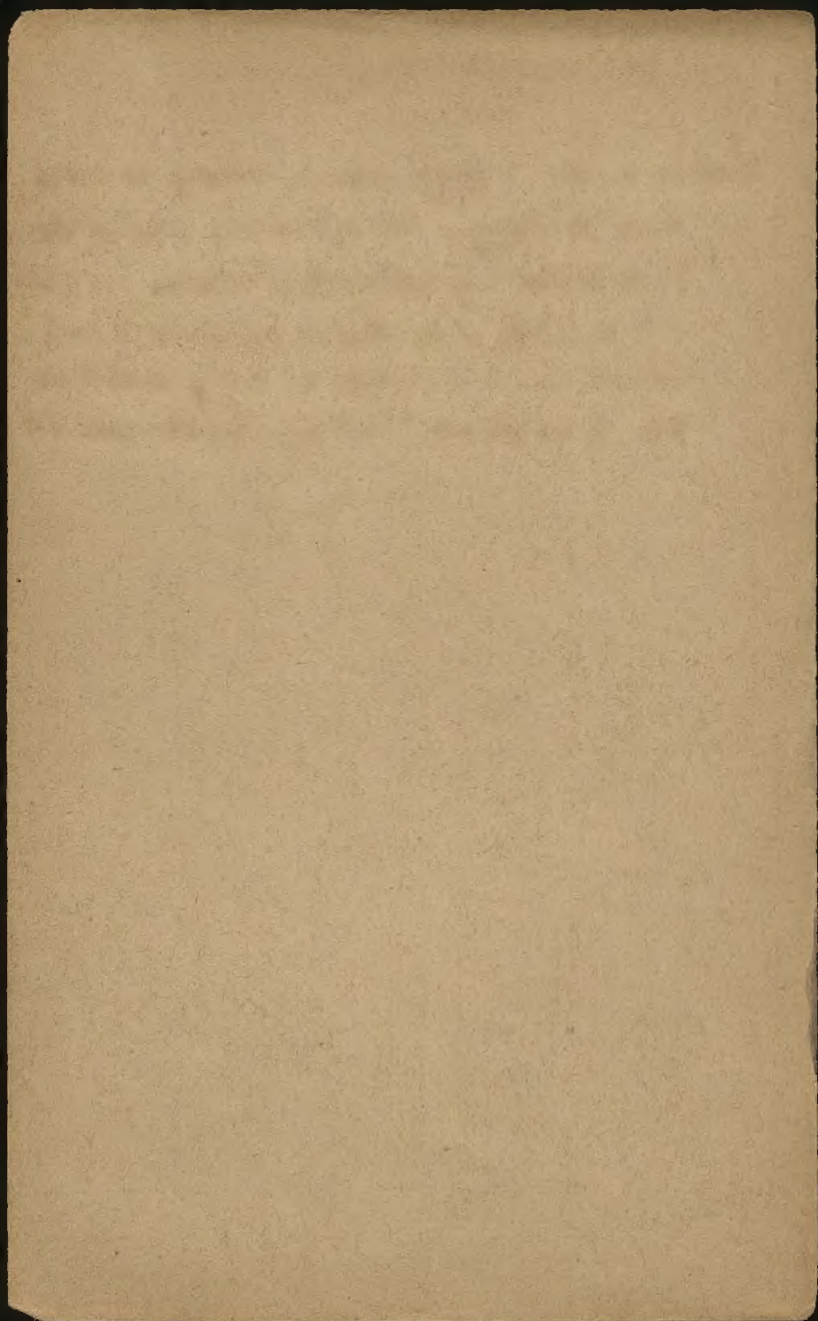
Rabbi, Rabi m. nieodm. hebr. mistrz, nauczyciel, tytuł nadawany doktorom rakowi żydowskiemu. Stąd nazwa Rabinów. Gdy przybyli przed dom świętego rabbi, ka-
stali tam mnogo ludu "G. nar. 1885. 39. 1.
„I gdy wiśni'a bez liści Stabi, pchta
konajaz pismeta: a czeru kije Rabi?" Ad.
Mick. 1. 259.

Rabiata - y. i. berl. um. z ross. w kuaer. rabior.
 Dzialwa, Dzieci, w pochod. 'u pochod.
 umi rabiata na podobie rewaty swiata
 sie nas Bóg i Car.!" w. bol 9. 17. Niekiedy
 w kuaer. iron. prawie to, co katastrofa
 "fwi dawno ty wyziczasz umiowiti po-
 midry sobz, i byliby jelowie w kapre-
 wata, niecierdz myjchali, ale rabiata
 zgrata sie i dopiero wczoraj za mojem
 posrednictwem porzeczyl im pan Fan-
 toski kilkadziesiat dukatow." Au. Wi.
 1. 191.

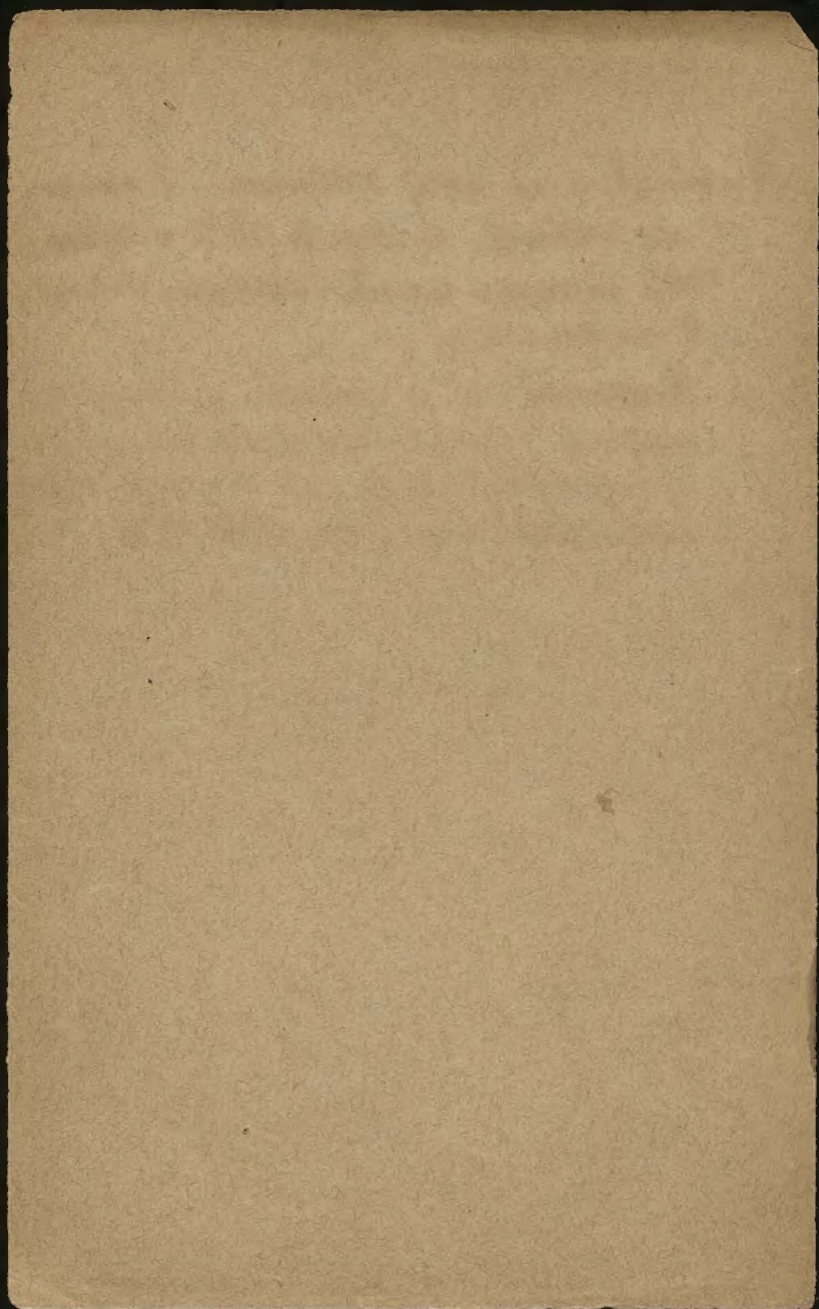

Rabin a. m. — & fig. utowies urowy, w krys-
 kach siedzący „ Nie tytuś cały dzień no bę-
 giach siedzi, a gospodarstwo cathium już pu-
 śta na Bożę wolt. Ani się już tenar z nie-
 szegadeci po ludzku, taki się z niej zrobił ra-
 bin, ie ani strach? ” Wt. Kęg. Pam. star. puv. 18

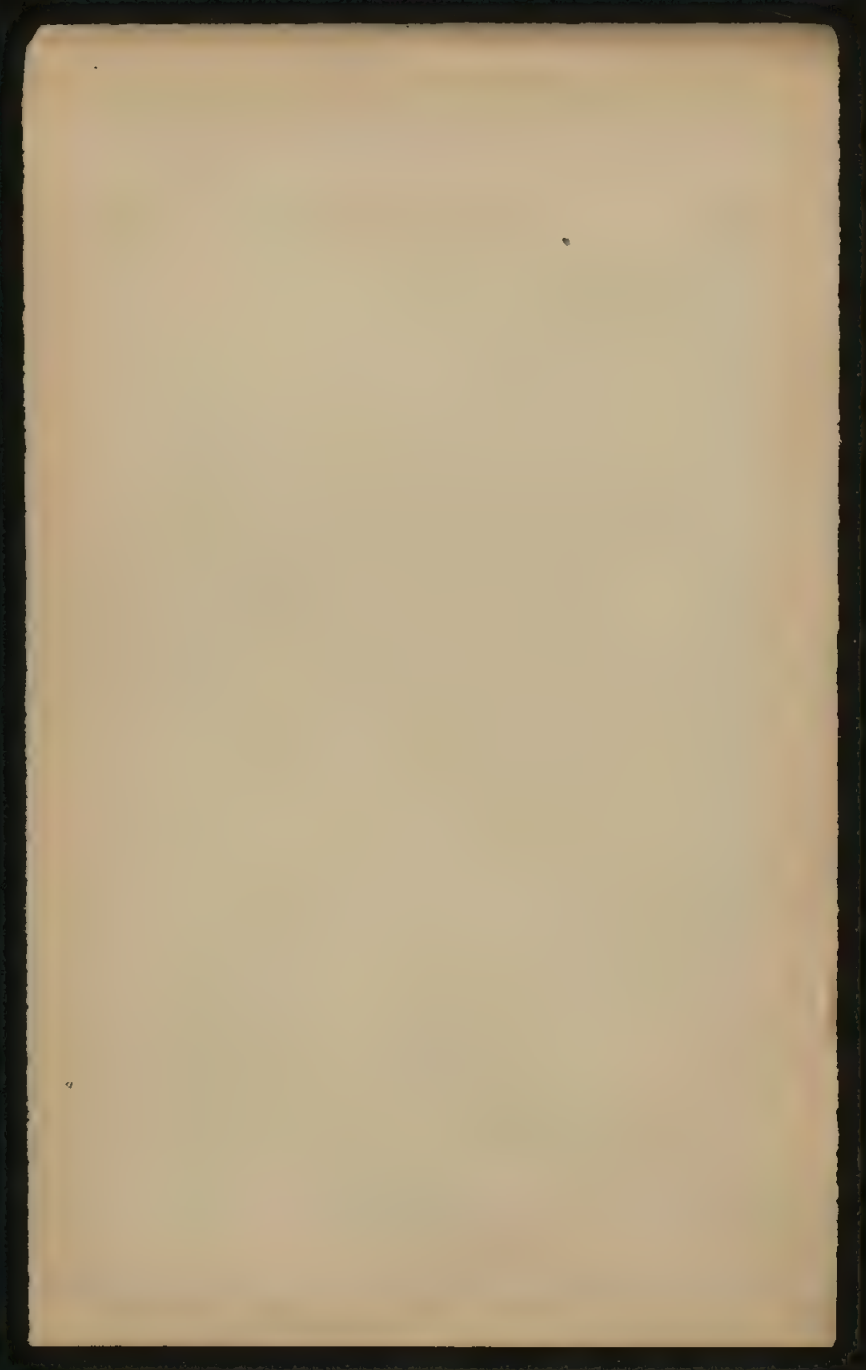

4
Rabinat - u. m. urząd rabiniczny „Z orze-
nia rabinatu wynika, że jest to to talum-
nie kaluarum, lecz nie nakazum” Słow. sąd.
G. nar. 1882. 283. 2.

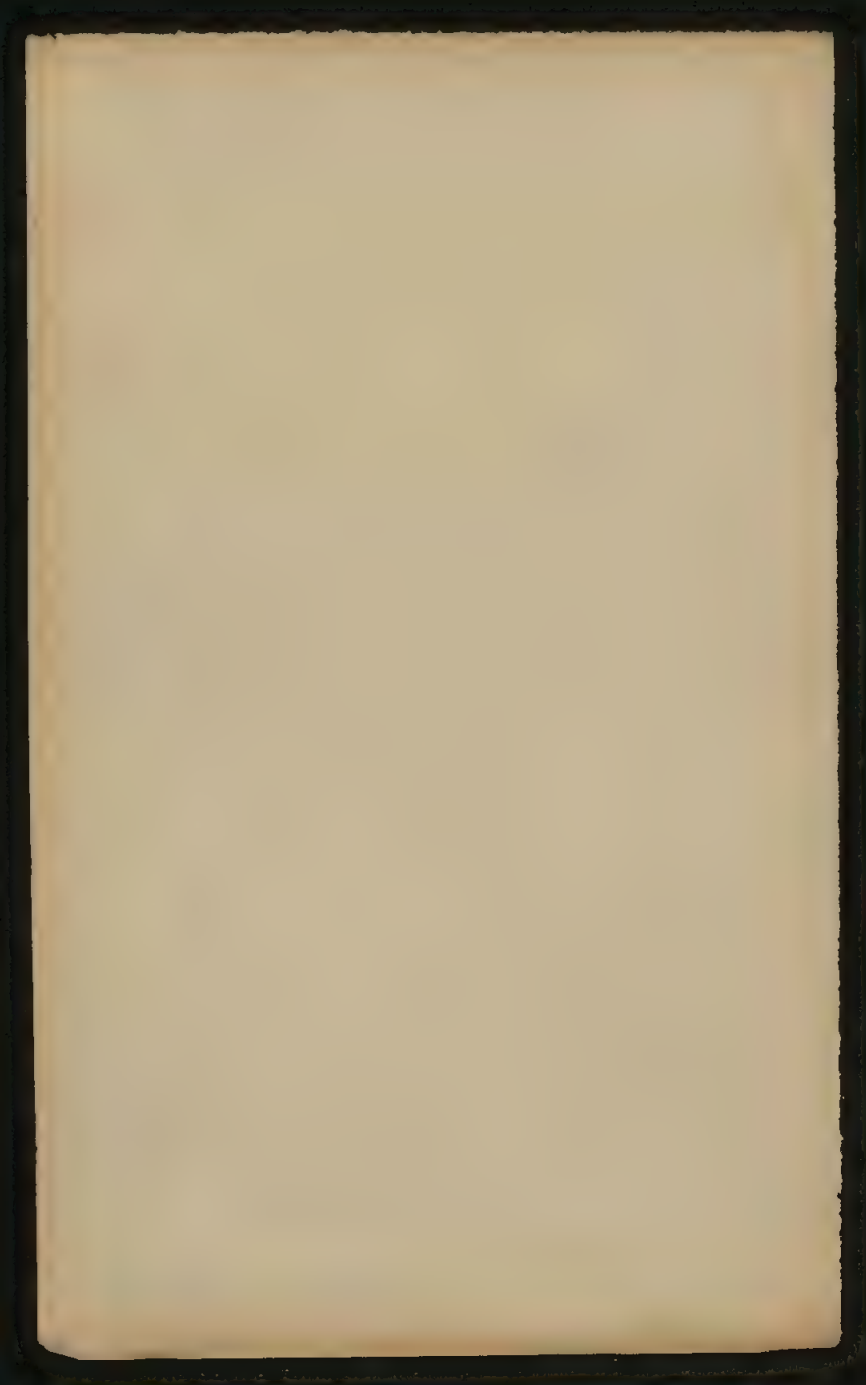
Rabinacki a - e. od rabinatu „w Sadzowie,
wypłynęli cudownych dwóch rabinów. tysiąc wien-
nych husytów zalegało ulic i kościoły do kościoła
rabinackiego „patacu.” Dr. pol. 1885-192. 2.

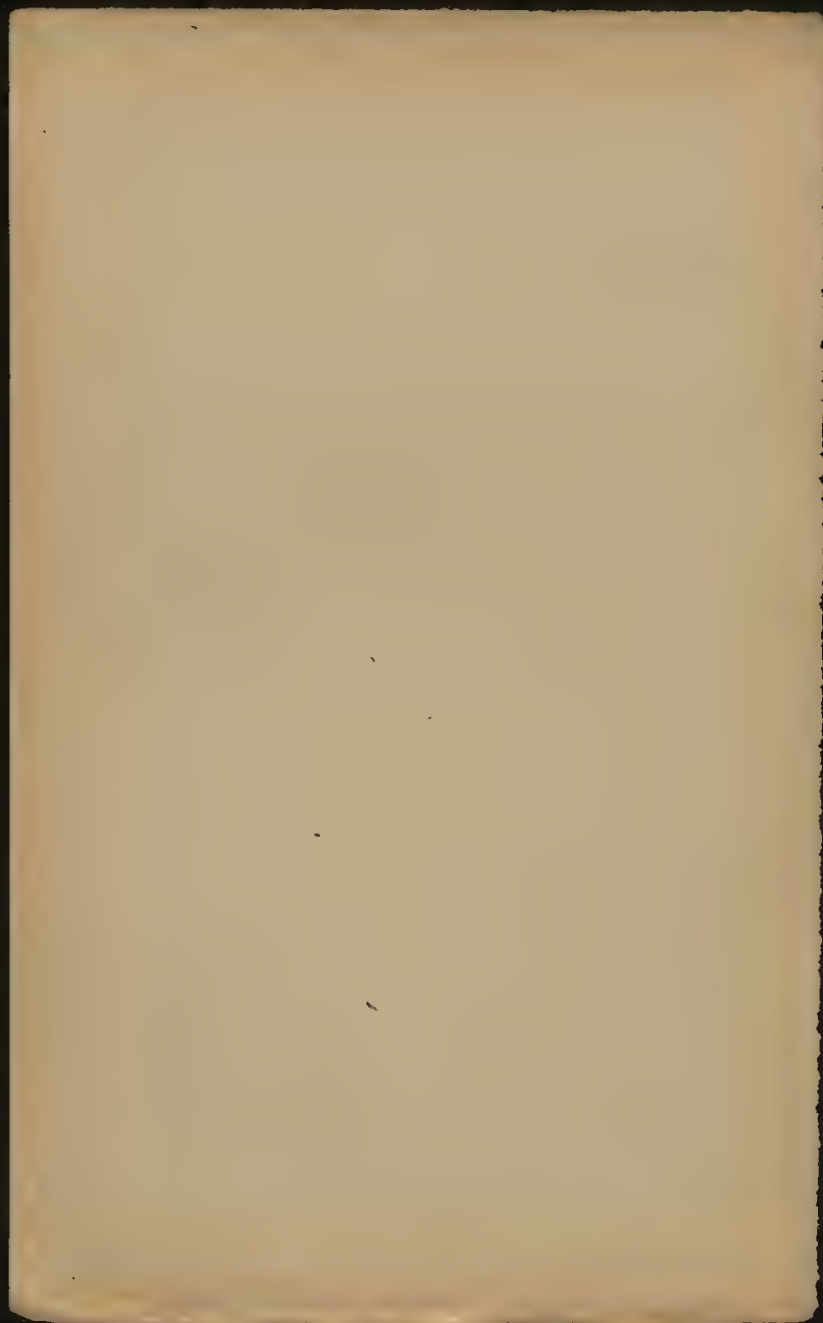
Raby-a-e & w Cheturskiem „kwi' raby” -
pstry (Lowera)

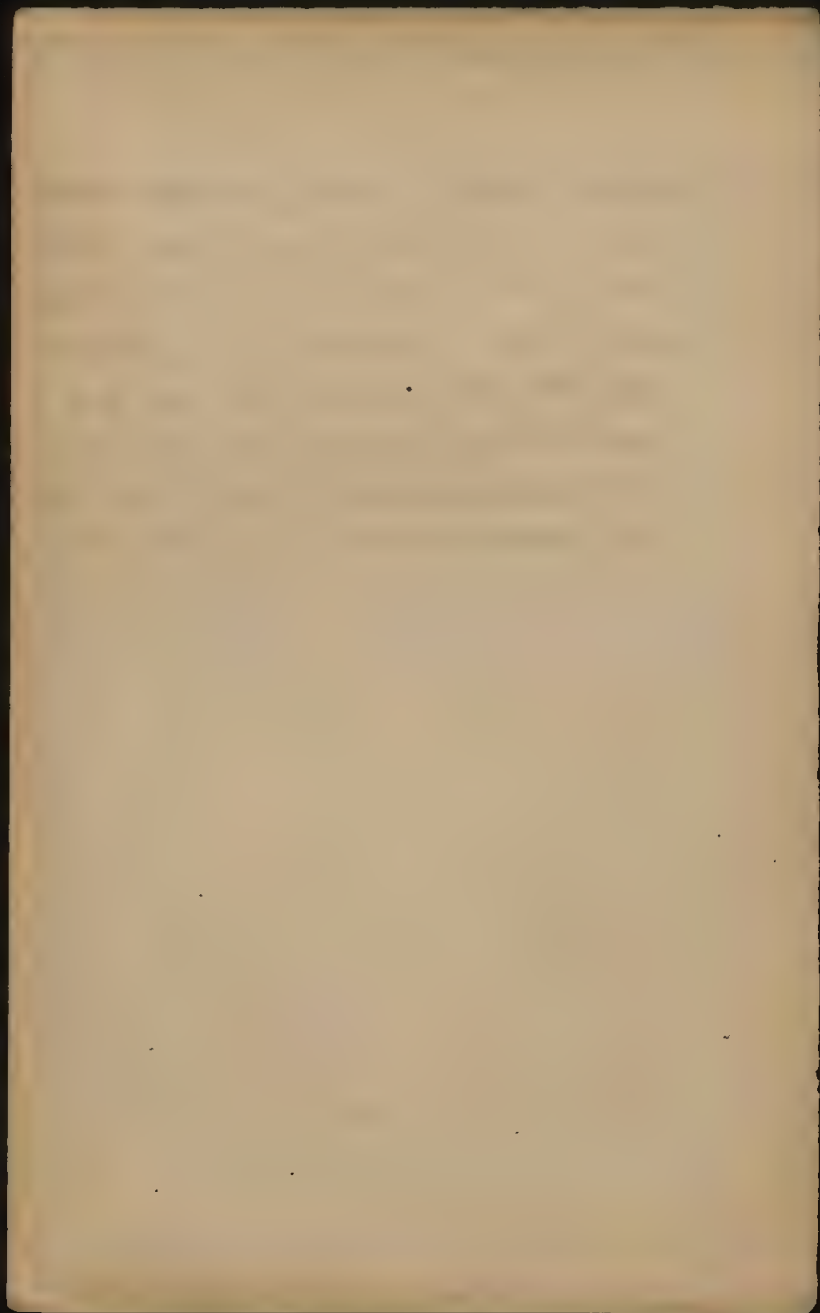
5
Rachityczny...a - e z gvoz. raches, wia pacierzo-
wa, dotkniety rachitycznem byli an-
gielska choroba, potworywicy, kowidany
"Ced wprowadzenia rachityczny, potworywio-
no miał nogi i niezdolnym być do
wojska" D. Pol. Fut. 3. 233.

Rachniostroowski - ic od rachnistwa wlasnego
mójg do uzyskania rachunkami.
"rachniostroowi". Trochę pociągło to się
do gozila z narzuceniem mu powola-
niem rachniostroowskiem "D. Dot. przed bu-
rzą 12. "rachniostrooki" dżu nie wiesz.

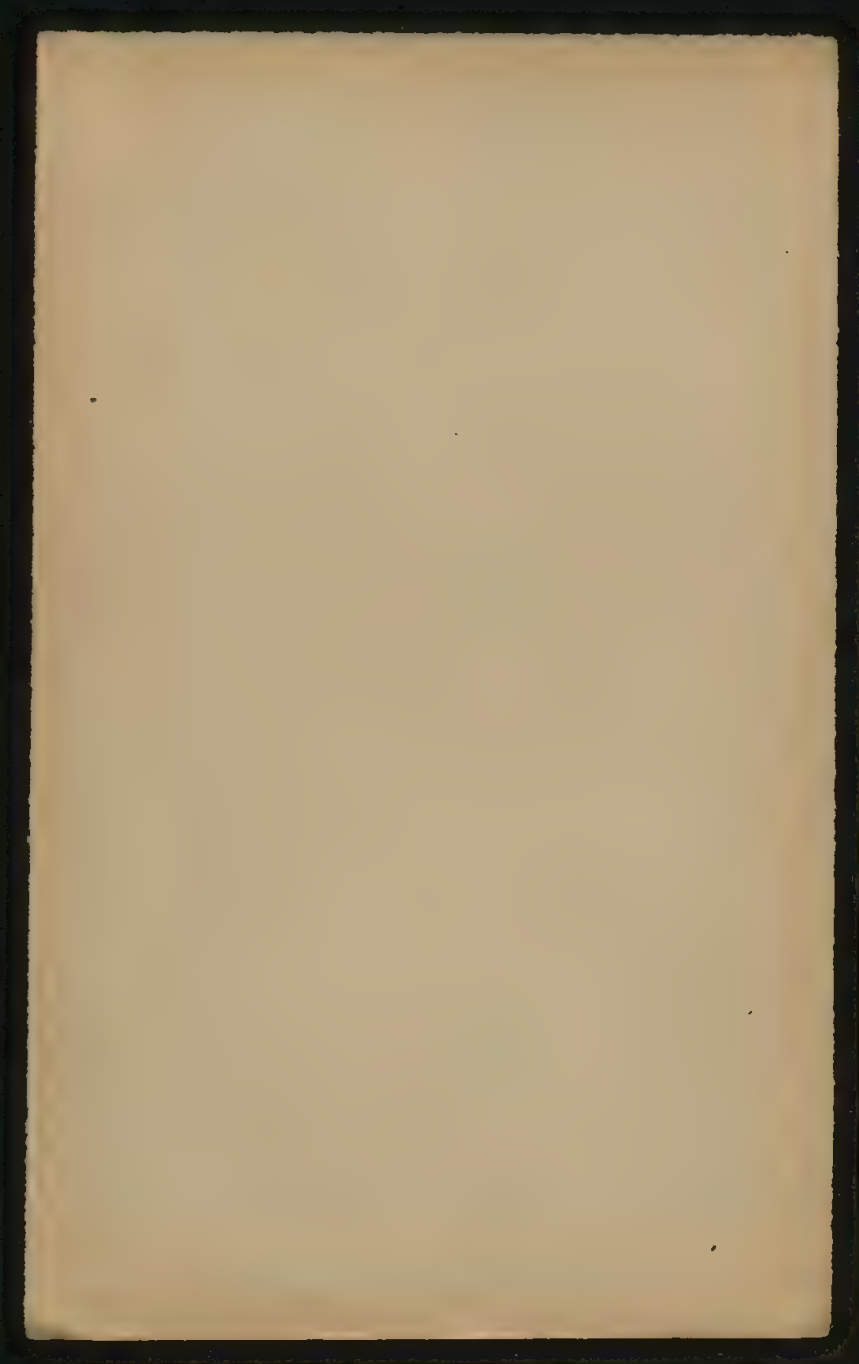
Rachować v. cont. § - na co, na kogo = spodzie-
wai' się, być pewnym czego lub kogo, spurs-
wai' się. Rachować na to, że nie kastryma-
są tu dłużej nad matę pót gódniny" p. l. Kvar-
wik 1878. 66 of Litwy § - co do czego, porp. =
prawyrowywać, przygotowywać, mieć ka je-
dno, upatrywać podobieństwa, co to rach-
wać głównie do twarogiu "prawyś. lud. kraj.

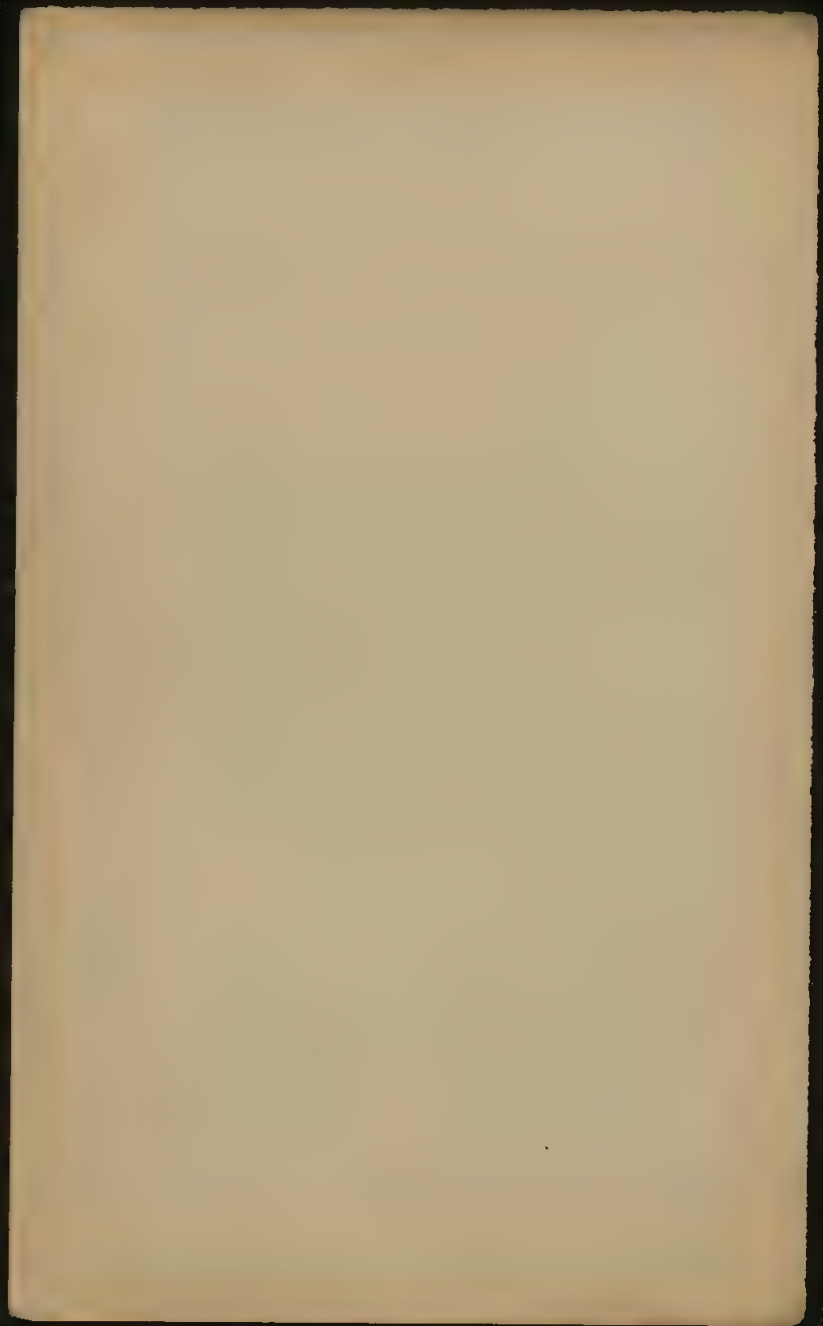
Rachunkowy-a-e z o celow. rachunгы si
z wyliczeniowy, wyliczeniowy, oszczedny
„Był celow. rachunгы, rachunkowy
nawet gdzie nie o jego celow. wylicze-
niami” i dogadanie faktury chodzilo
JT. kwart. 72. 121

Rachunkowicz-a m. ze bio mu. pusz.
celow. rachunkowy, oszczedny, sknera
„Był to celow. po miernicarsku skę-
py, rachunkowicz” JT. kwart. 35. 9.

„Był to celow. prawy, sumienny, nie-
zdolny oszukiwac, ale zimny, rachunko-
wy, niezdolny do ucieki i ucieczek”
JT. diurn. 3. 22

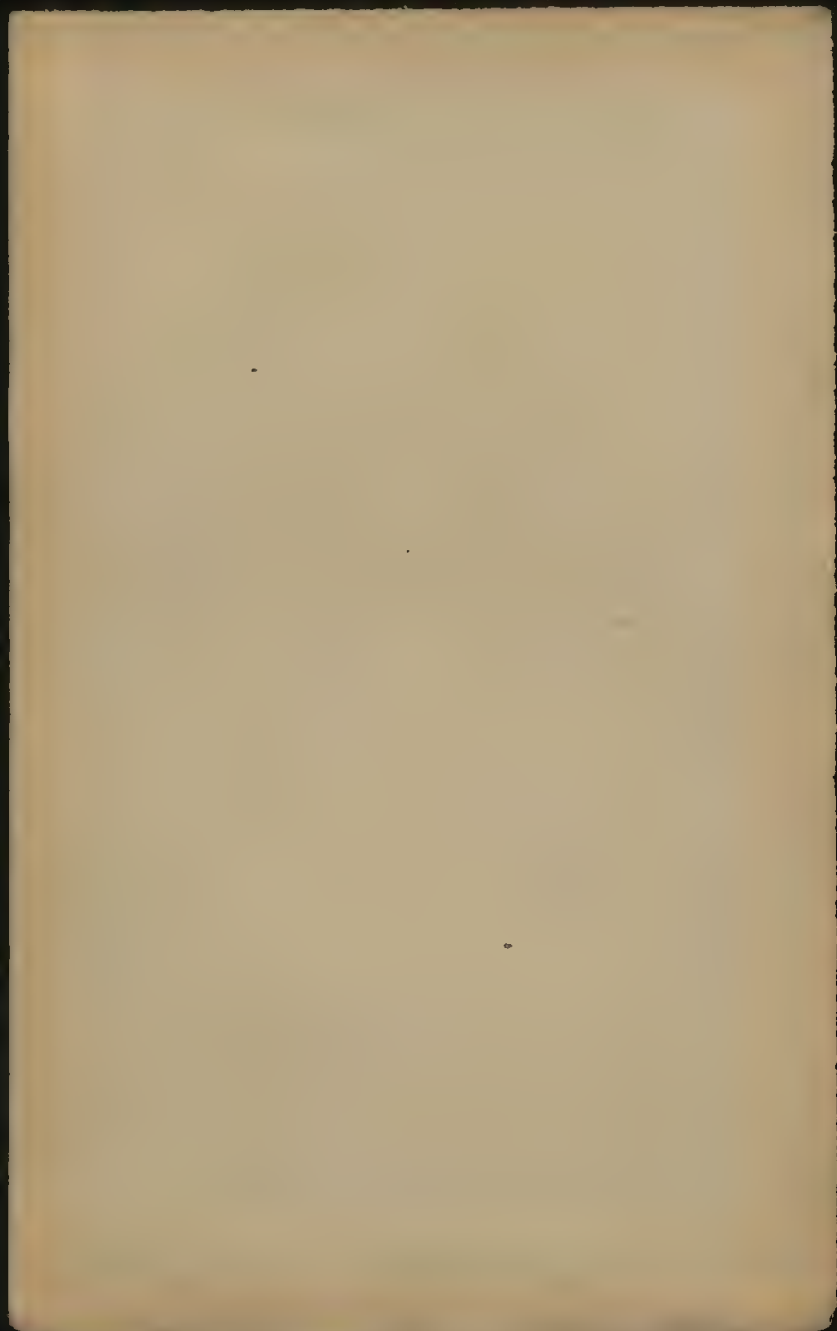
Раджа-ji. i. je cyj um. i sporoby mow. "Tego chto
wieba co bez daj' racy namozhyti, na
wolowej shynke by nie spisat" 27. Krasn.
wik 1878. 55. groupd. "Rajja fiktyka" ot-
bo "rajja fiktyka, nie na karka butaj"
porp. odpowied' na dwowozenie nie proko
nymajie.

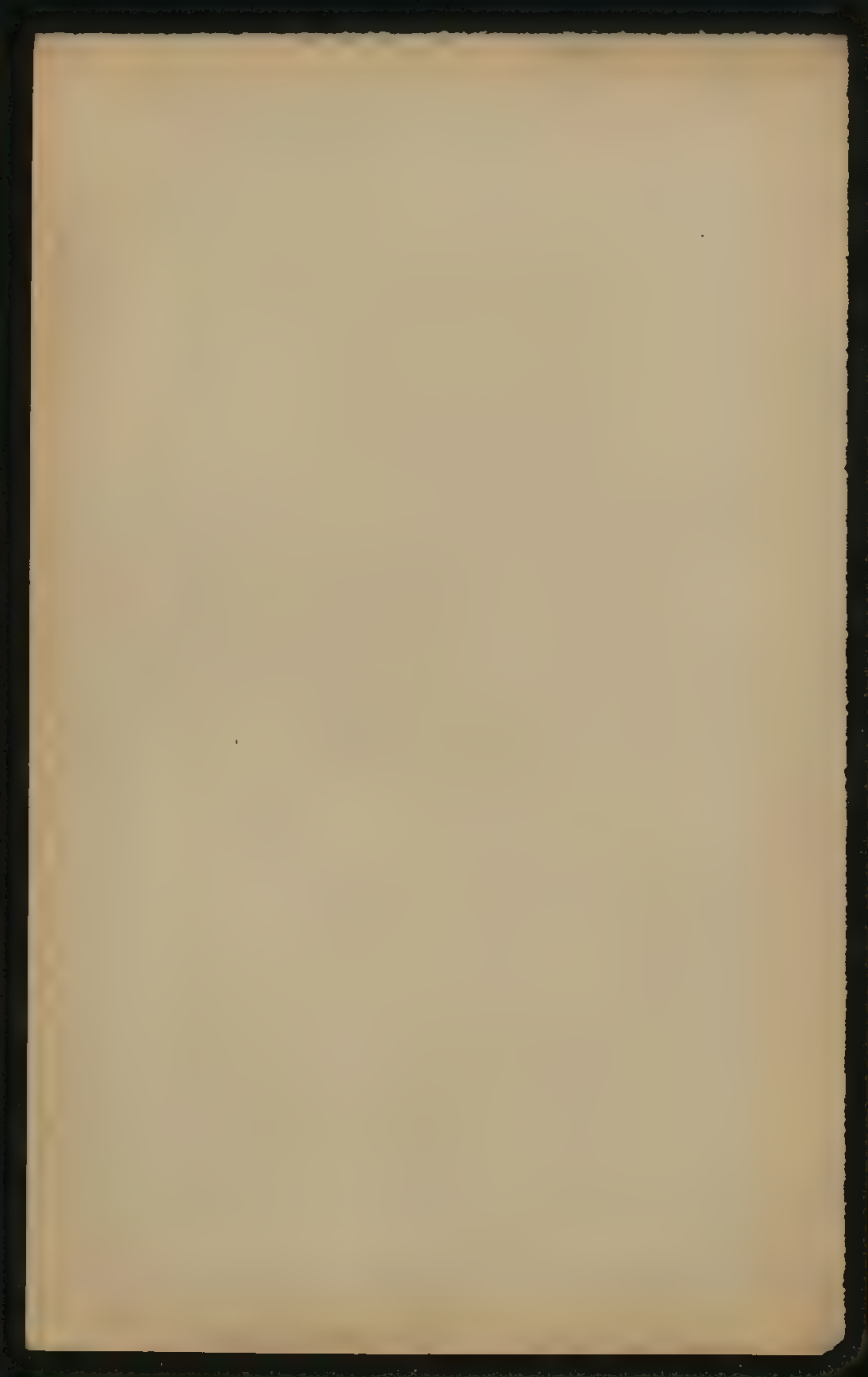
Racjonalizm - u. m. i. tak. ratio norm. praw.
racjonalizm polega filozoficznie po-
ciągamy myślenie racjonalne i dogmatyzmowi
u. m. racjonalizm norm. ludzki za jedyną i
tę właściwą i prawdziwą. Myślenie u. m. racjonalne
stapit przez to czasem racjonalizm o-
gryzacz obywateli "Zł. Wzrost. 35. 34.

17 racjonalny-a-e, nie powst. oparty na rozumie,
umyślnie wymuszony, zgodny z rozumem
„ Racjonalne postępowanie z chorym,
lepiej będzie niż nie rozumne, choć naj-
bardziej stawania czoła ” D. Dob. Nad uwod.
Dum. 204. „ E! adaje mi się, że nie utra-
molił się z tym adaniem w racjo-
nalnej dyspozycji ? ” L. Kamb. 4. 253.

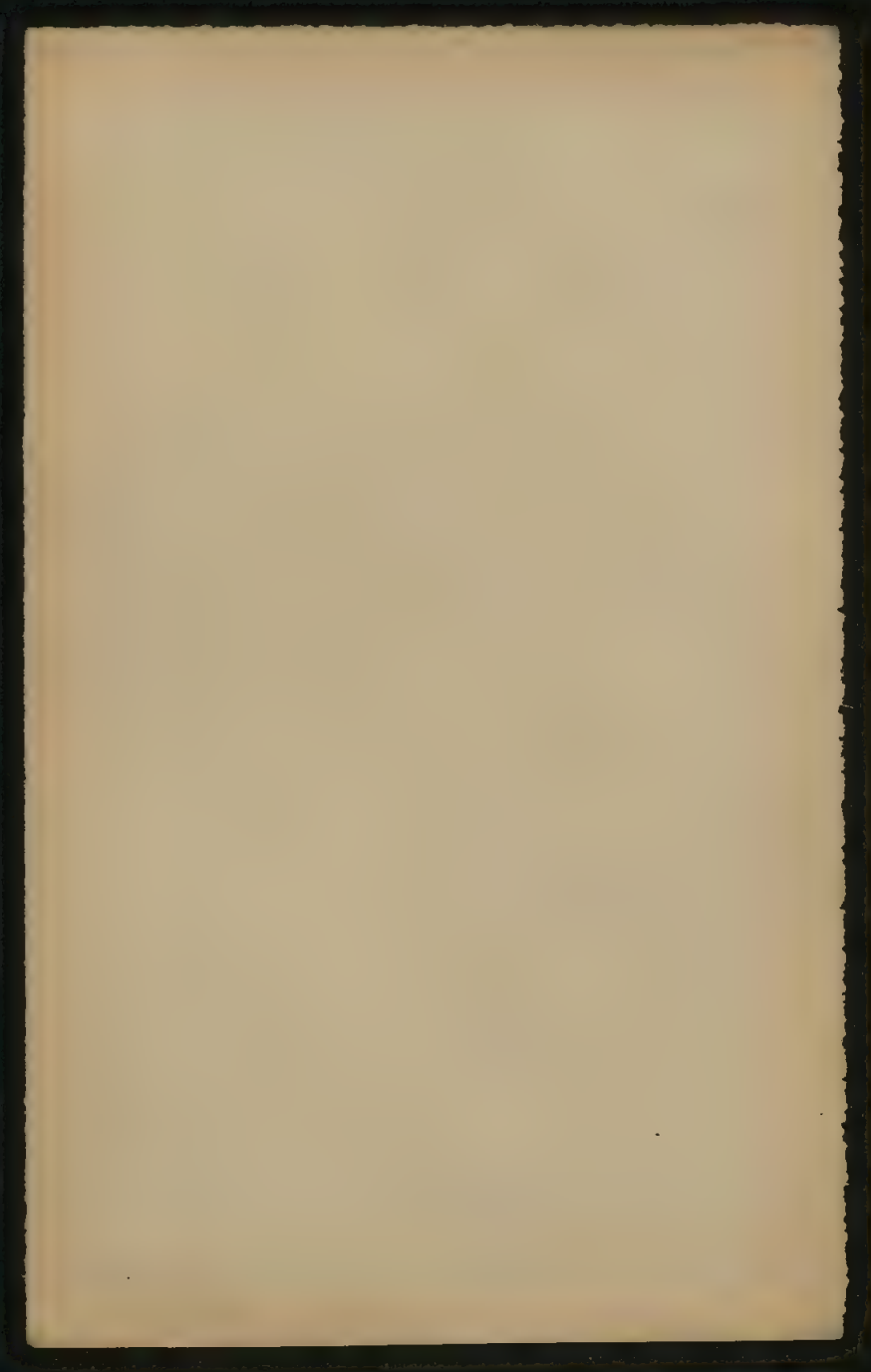
11
Racymorowu - a - e. Daw. z pewnej materji wy-
wodney na kupa i kamizela „Racy-
morowa szuga kamizela suto wymywa-
na” J. Kram. 76. 10.

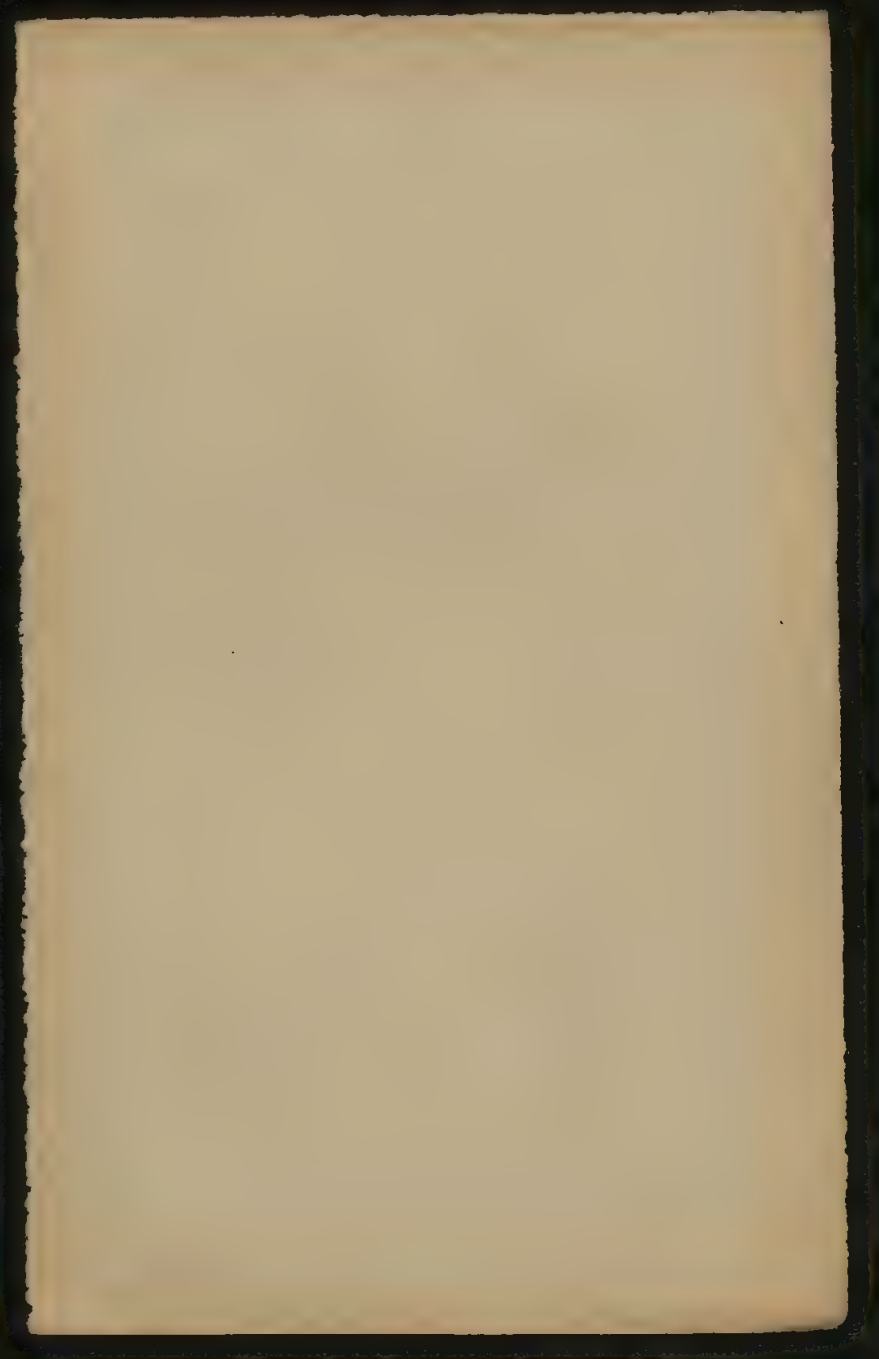
Radcyri i si. & nie-cyri um. kima radcy „Do-
latywata zdala roznowa pami radcy-
ui se stwazcyri” J. kw. 72. 28 „Pami
radcyri porusalala ui exasem na pro-
chaine towawcyryc sobie i covie” A.
Urb. 9. mar. 1885. 142.

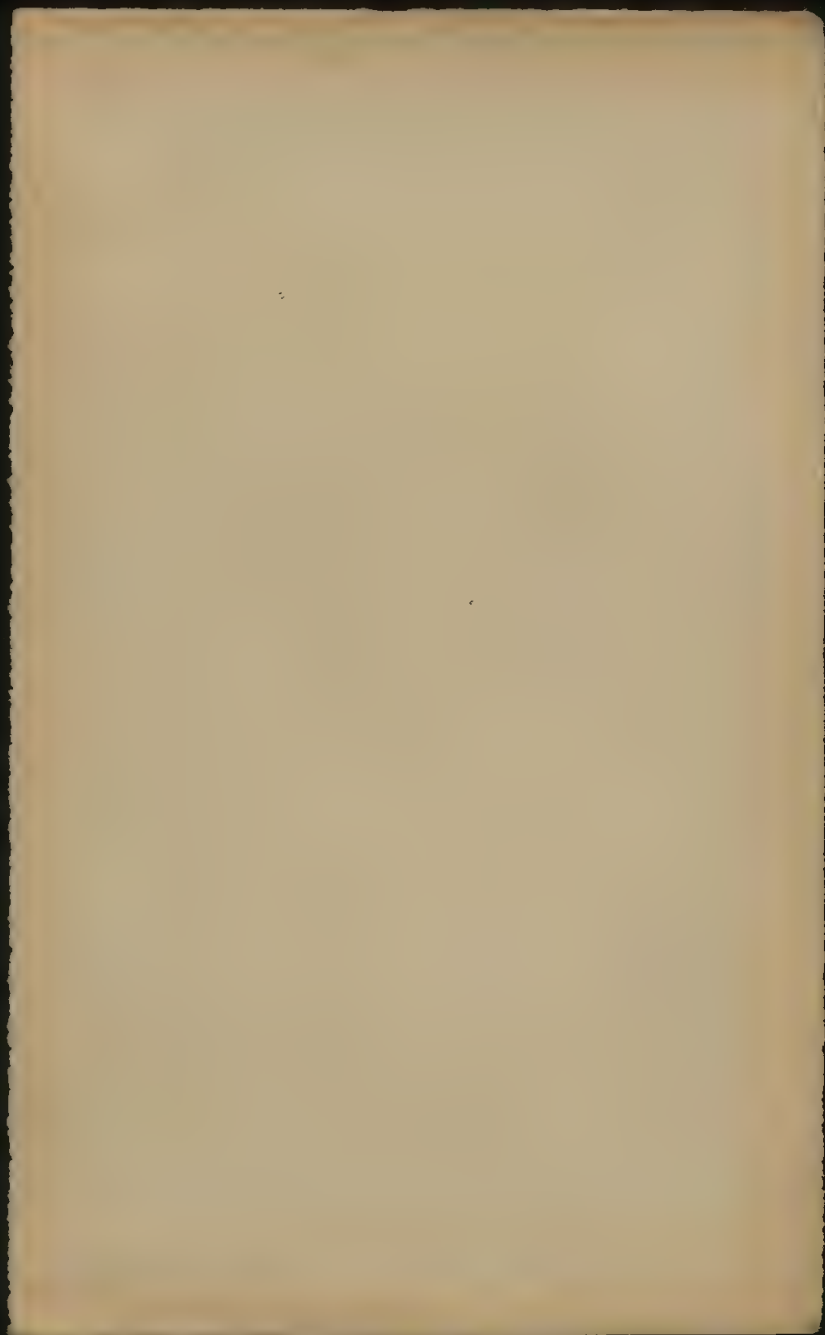
Radykalizm - u m. z lat. XIX w polityce i
kwerycie społeczeństwa pogląd liberalny
posunął do aktualnych granic, przegady
głównego i zupełnego przekształcenia
istniejących stosunków na podstawie gwał-
townych środków, dążył nie do dowodu
na um to narodziła się nieumierająca to ra-
dykalizm krajowego. który sam o tam
nie więcej z barbarzyństwem gran-
icy "D. i. ob. Kpbr. 127." We Francji często
radykalizm decyduje pomyślisz ka so-
ba, maszy, zaprzewajis je bezwzględnie
iżi stwa" wick 1887. 153.1.

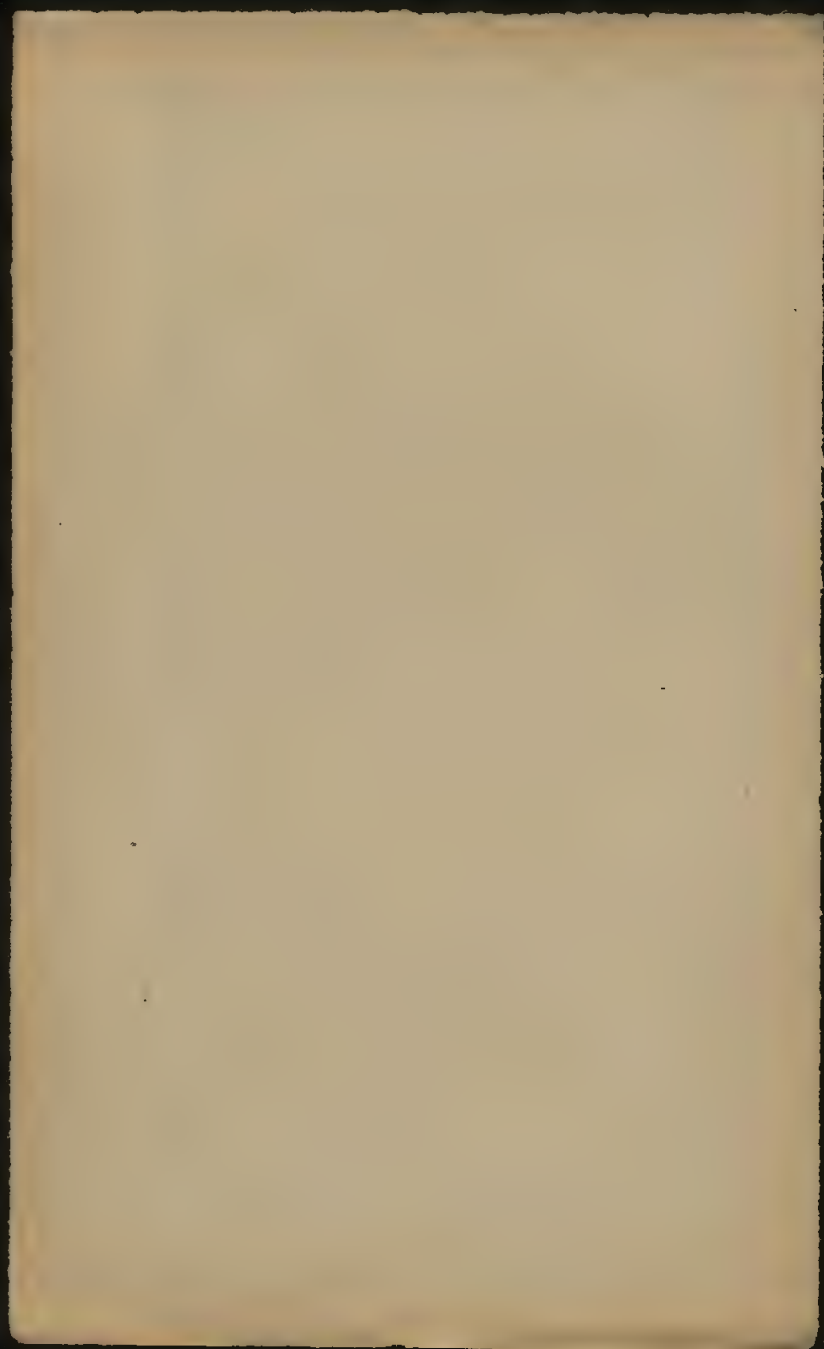
Radzykalny-a-e, nie powst. działający w myśl
radzykalizmu - kasadniczy, gromitowy,
niepetyny, gwałtowny, o ile jest mowa o
reformie
dotkającej jaśniekskość krusien „~~Chciw~~
„Dyt-stronickim)
reformie nie powołanych i krusienych, które
kas sprowadza i podległy wzięciu musi,
ile radzykalnych i gwałtownych 27 Kawa.
58.45. Prąd umiarkowy stronicko był
abyt krusiem i prowadził na drugi ra-
dykalnie, których kierunek mógł być
bardzo daleko” D. Wiśn. 1877. 146 „Fran-
co wymaga bać podwzięcia, a rady-
kalnie dobitny wyciunij sprzągają ro-
miejcu w sły” b. „. Nadmienit o radz.
kich postępkach i radzykalnej reformie
chremii nievogarniczej” St. Gmbr. Eiko
1878. 250. „wiedziat on dobrze tego
smutku pryncypus - i postanowit go
z niej radykalnie wyciunaj” L. Kawał. 5.
85.

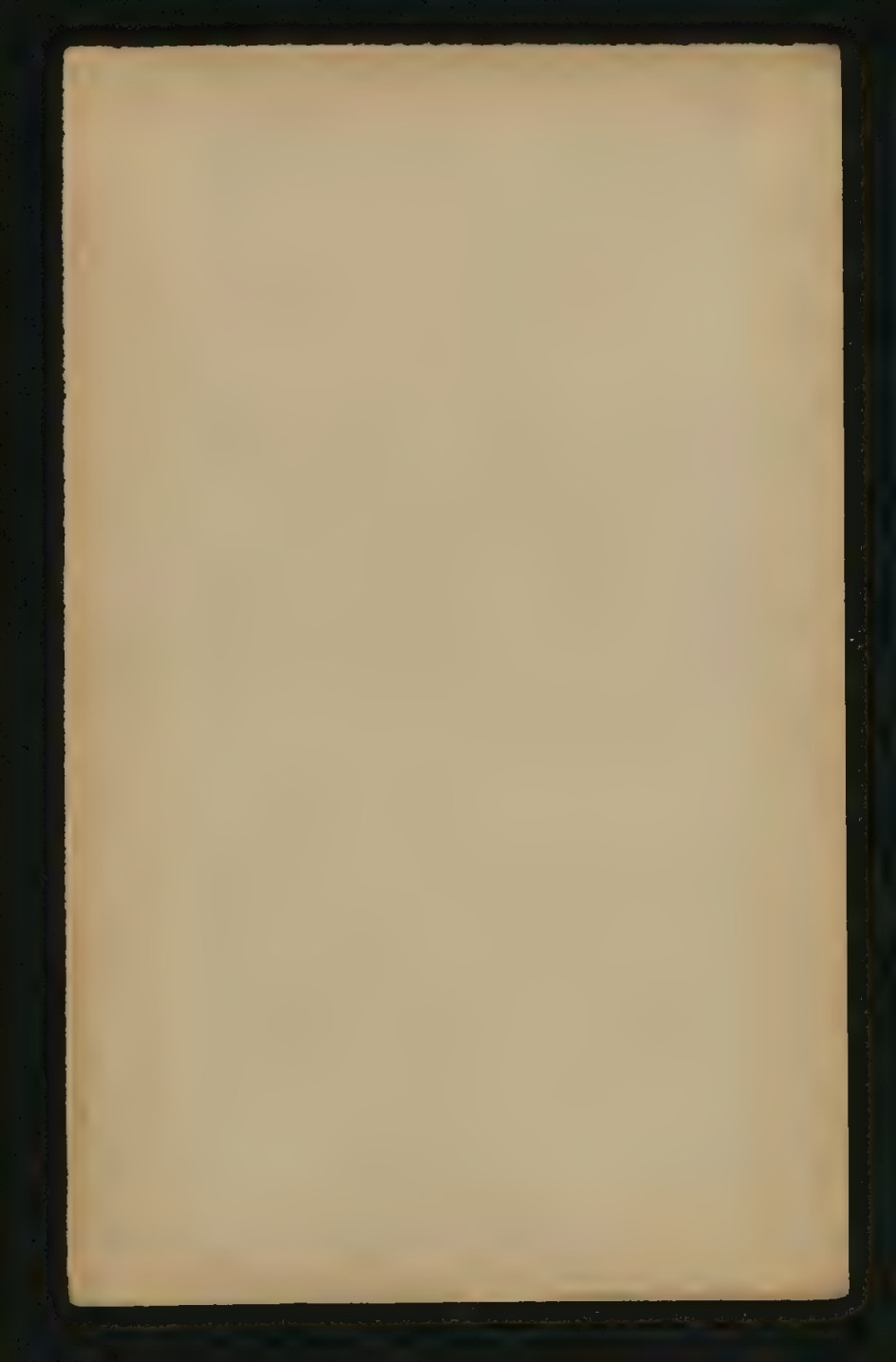
Radykał. a. m. by-ć u nas, stronić radyka-
lizmu, działający na pomysł wprowadzenia
radykalnych „Wody akademickiej” był
wielki radykał pod kątem wyżej
H. Siemk. 9. pol. 1876. 5.

Radziwilk - i. i. Thi - tek um. prowo prawna su-
kna maza. krotha, opista, rodzej
kurthi' mygliwskij, „ Miat uce sobie
radziwilk brenatus, spizts na pier
siach srebrnemi kaptkami ” J. Karhar.
Ktosy 19. 305.

Rapinada-y. i. Rapinat u. m. cukier rapin-
wany, very viscous. Zapytat is, czy
samowar trzeba nastawic. Dedyje is
ma herbata ma trzy nubsle, cukier rafi-
nat i-butli? H. Warszawa. 2. 39-10.

Rapinować - at - mijsz et. k. ndku. franc. raffiner

chem. wyprawać up. cukier, pewne
metale jak cyna stal oleje tłuste i. d.

§ - wyrapinować ^{czyszczyć} dno w kurn. umyśl.
rozbić, wyrywać subtelnie, dro-
biazgowo. Tembardziej ja kawa naj-

miwać. Postanowiła się pomścić, ale
bardziej wyrefinować metodą. "P.

kwan. wiek 1878. 37. Za tem tego nie
rapinuję - widzę że ja walcuję, w to

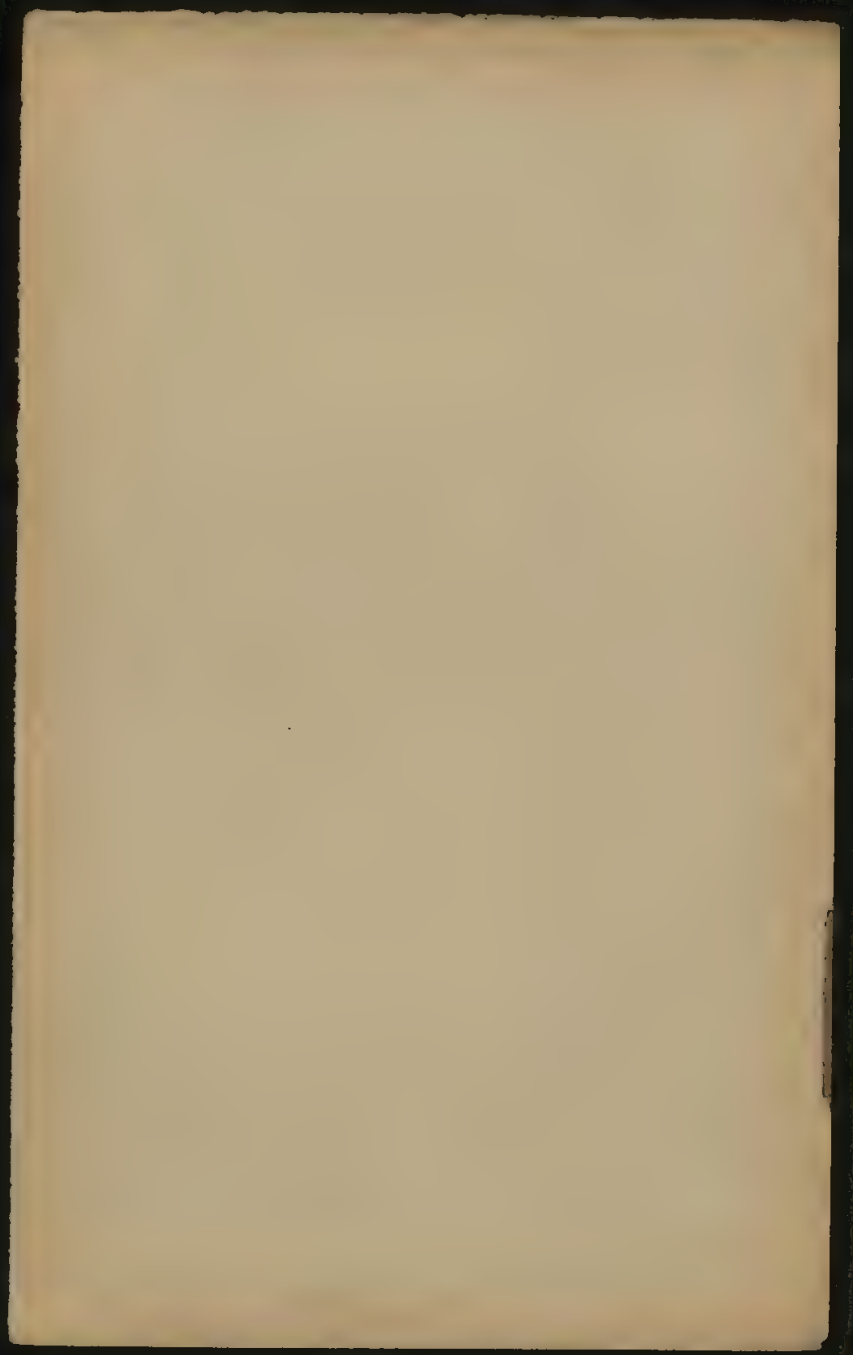
go i po zwycięstwie. "P. kwan. 73. 155
„ w objęciu jego najdelikatniejsza i

wyrefinowania gresu. "P. 2. 33. 53.
„ Gdyby podobnem było postępować metodą,

wiejszą brzośnięć o wyrefinowaniu
kukieł, nasplęskując pręgi. Auto-

si nie miotrawieć się waga do pod-
bricia sobie serca Stefana "St. Gm. 2. Elio

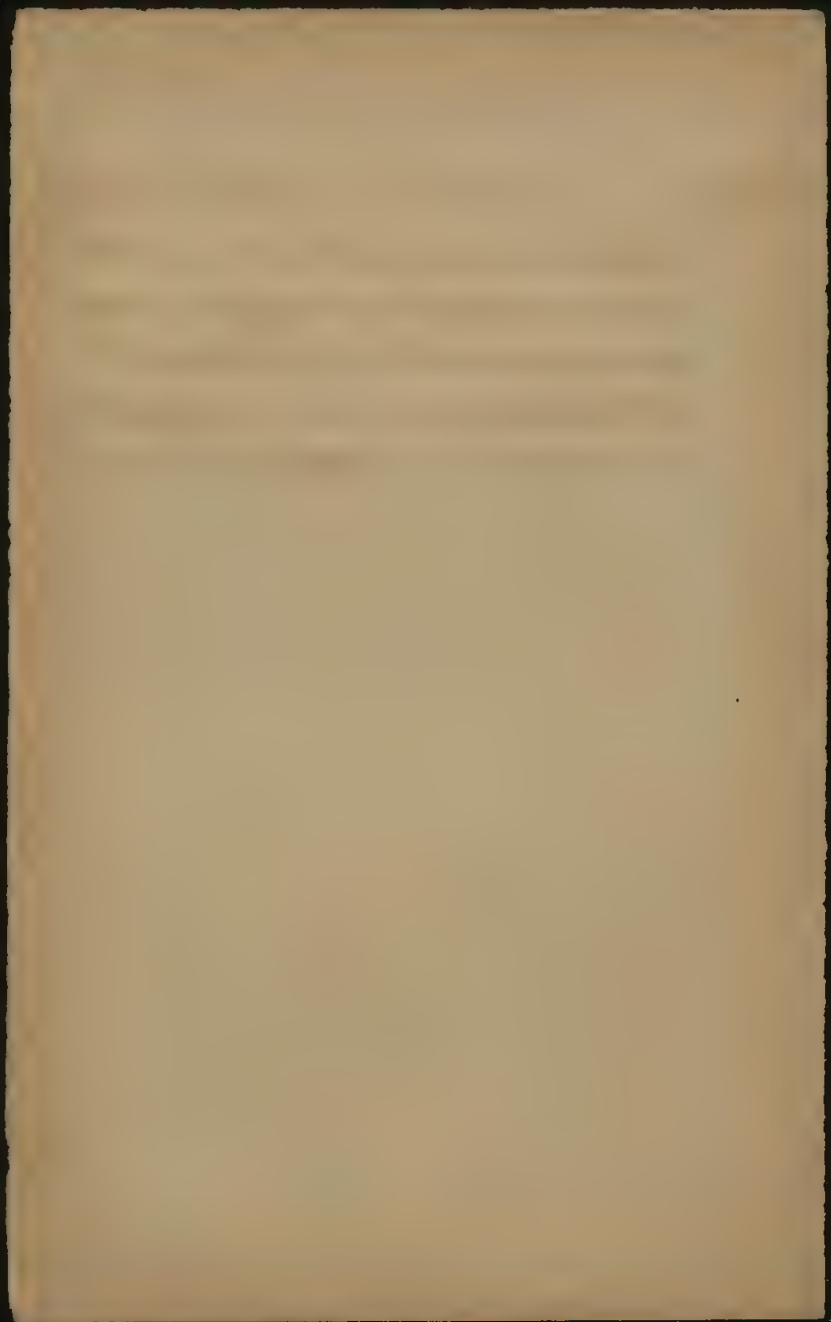
1878. 257.

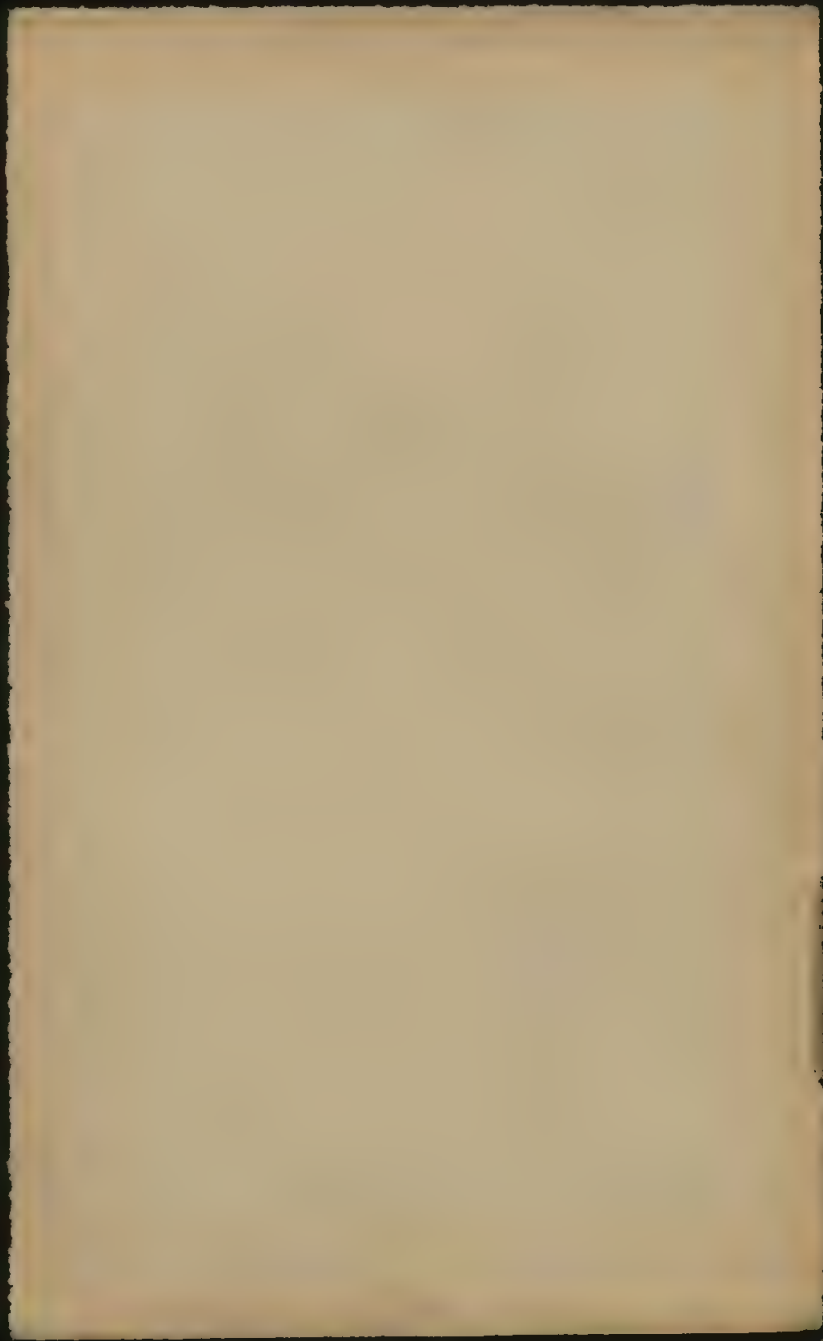
Raik. u m. mały raj, coś na podobieństwo raj:

„Żył w tym swoim raiku na ciemnym
piśku, w gronie starych przyjaciół, wygodnie
spokośnie, wesole” J. Kraś. Z Żyt. woj. 1. 8.

„Fetex ciemnodzięk, Danilo! z niego prawda
wzrost kochi” 11. Ory. Krzy 1882. 26. 8

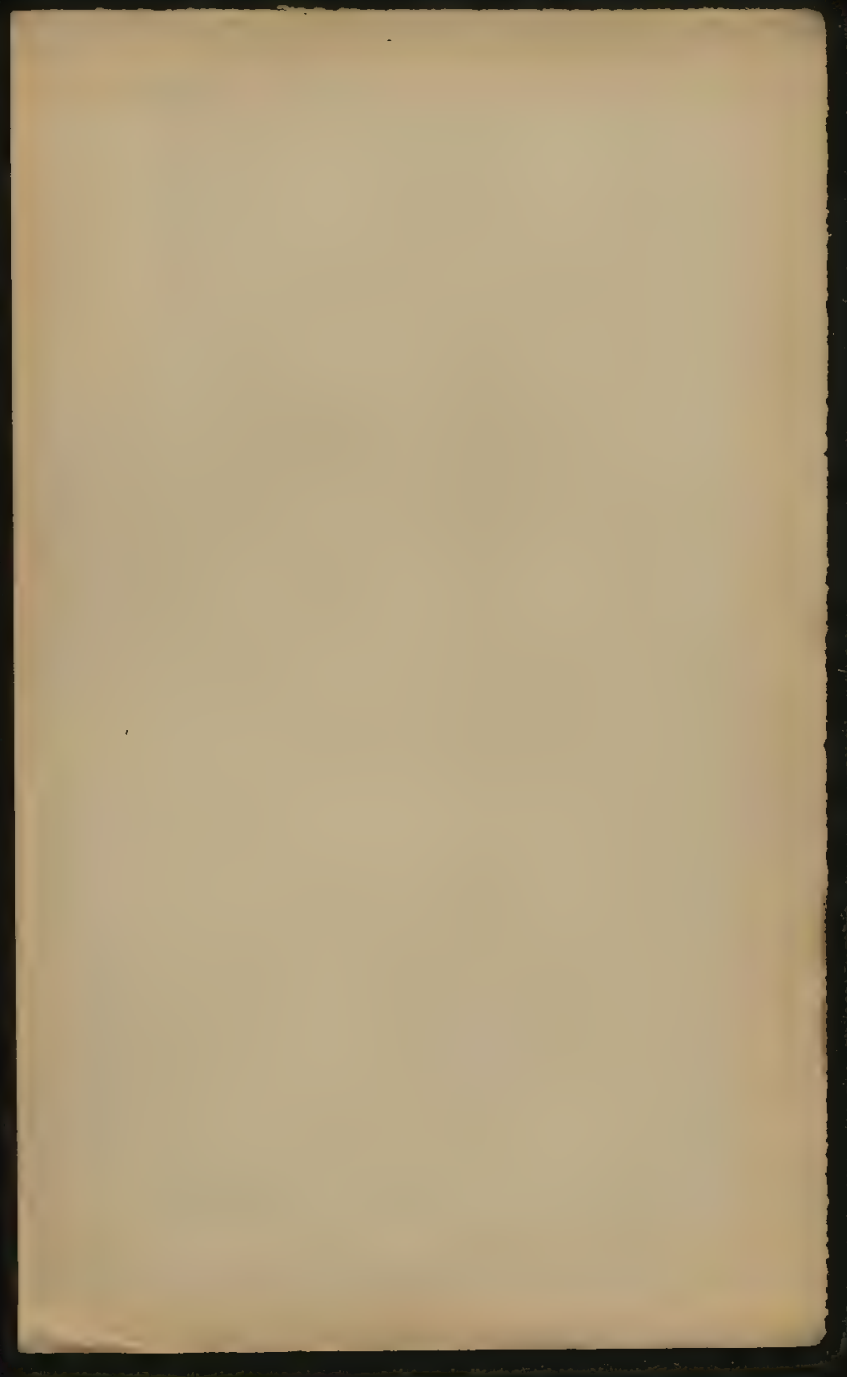
Rajab-a.m. sy-o-o um. chrześcijański poddany w
państwie tureckiem „Rajā, wyraz wpro-
wadzony z Turcji do języków europejskich, tak
nawet jeśli się wszyscy poddani nie muszą
znaleźć w państwie turec. z arab. rē'ijā
pozbawienie rājā t.j. od rē'ijā tróda od
słowa rād part. „Ant. Muchl. Złot, 108

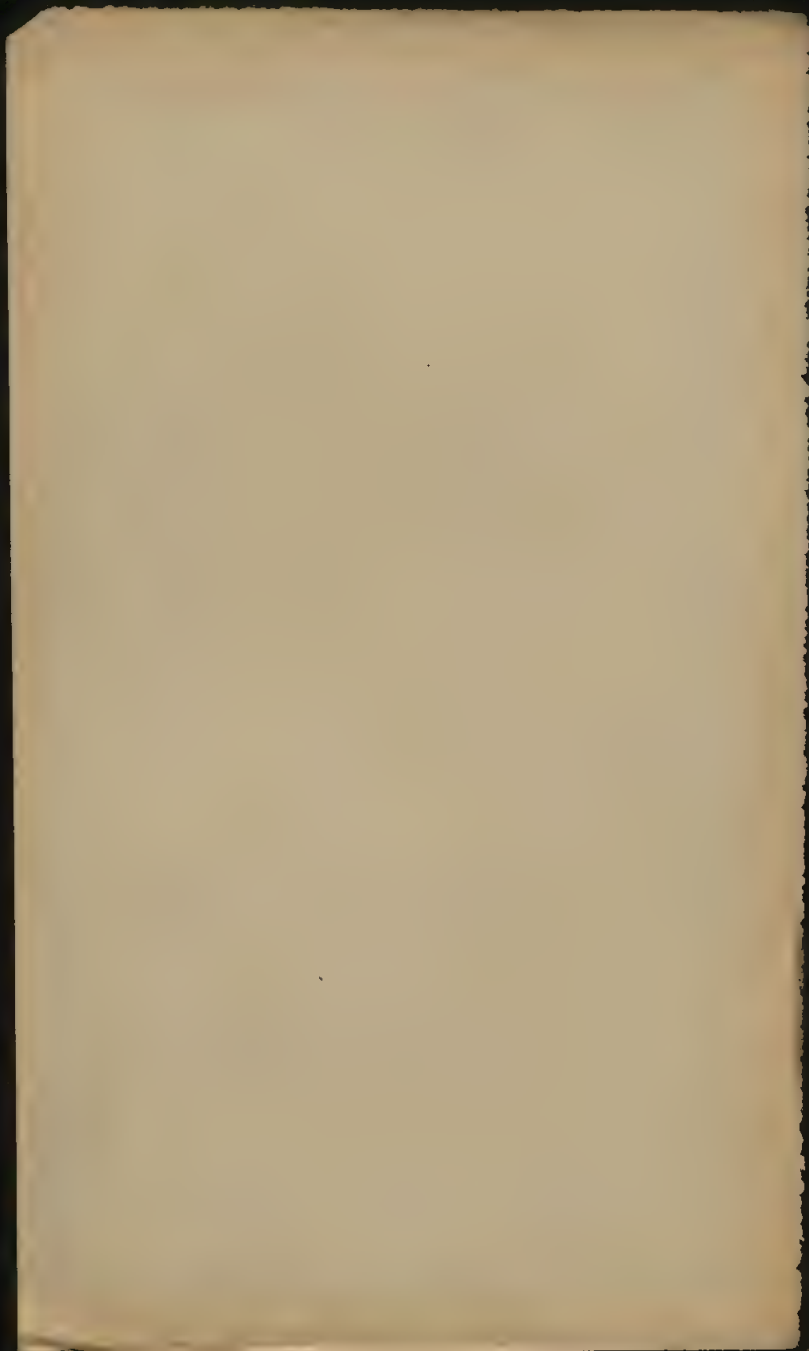
Rejcowar' -- Sęd. powiat. radzie nad wsiem „Opu-
wiada że był z tamtym u Moraka „taj-
tami rajcował” Sęd. sąd. w Krasnowie 1 ma.
285. 3.

Rajmund a m. zdrb. Rajmundski ska m.
inni męskie „Tuis jego Rajmund,
bruniat doś i odzignanie i' niepocię
nieporpolicie" El. Br. Kur. Waw. 1878 255.
„Co a Rajmundka będzie przewidzieć
nie mogę. Od czasu to będzie odwołto." b.

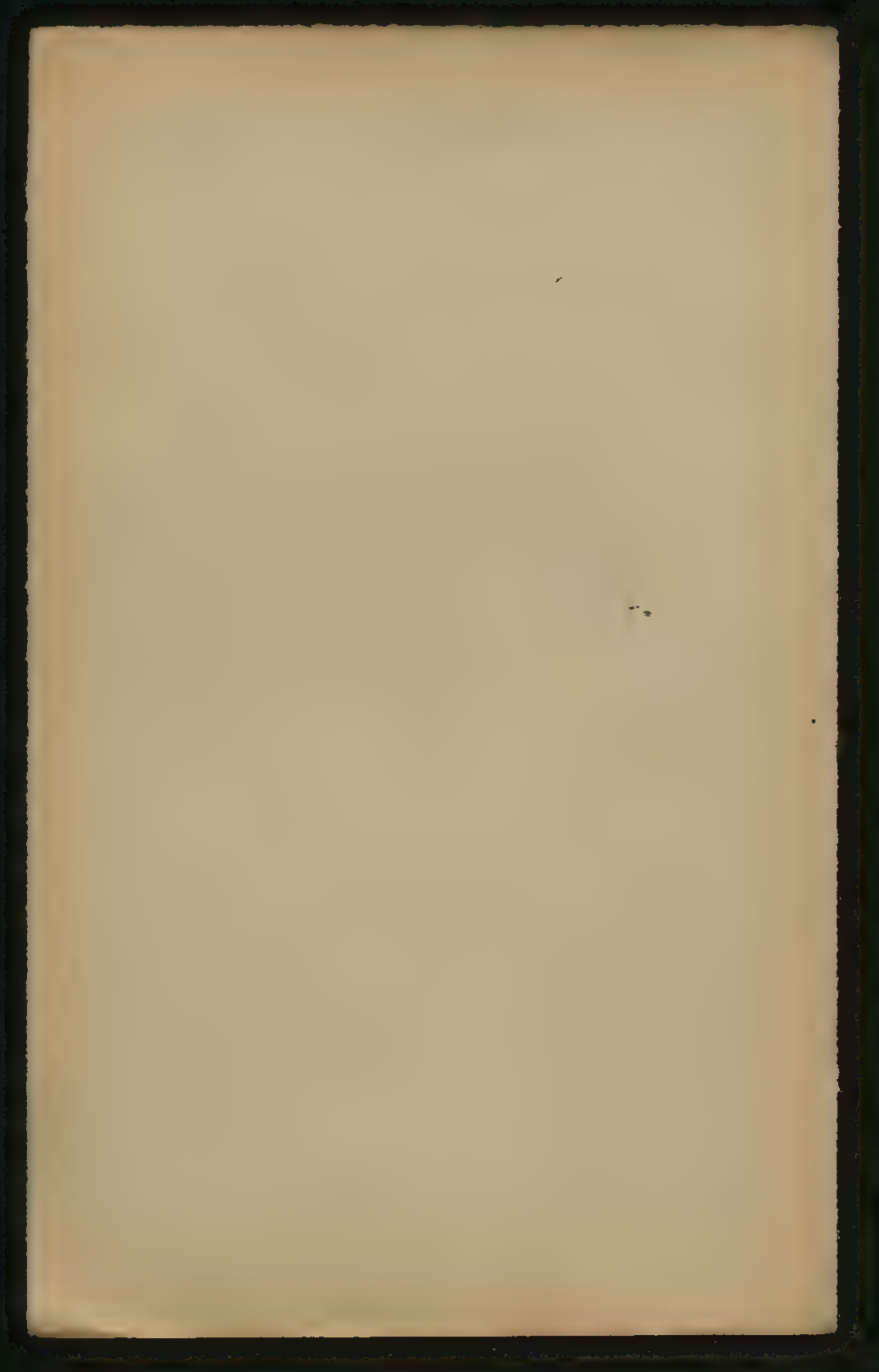

Rajmunda - y. i. dy-vu. mu. posp. pruz repucio
nam. venusta t. j. kochanowemu iwie
sich kowi wojkowych, po wypraczeniu
stanych i wieczadnych. klad melen. z
stawa. mybrakowana takupa. Przywle-
kto go tu do nas stare kowecisko, a to
nie jich rajmundy. jakis dzagal z tytu
coj obnyty chunung kuzany i pytu
z kow. dom modry, poylow w xbowe pruz
St. Vichab.)

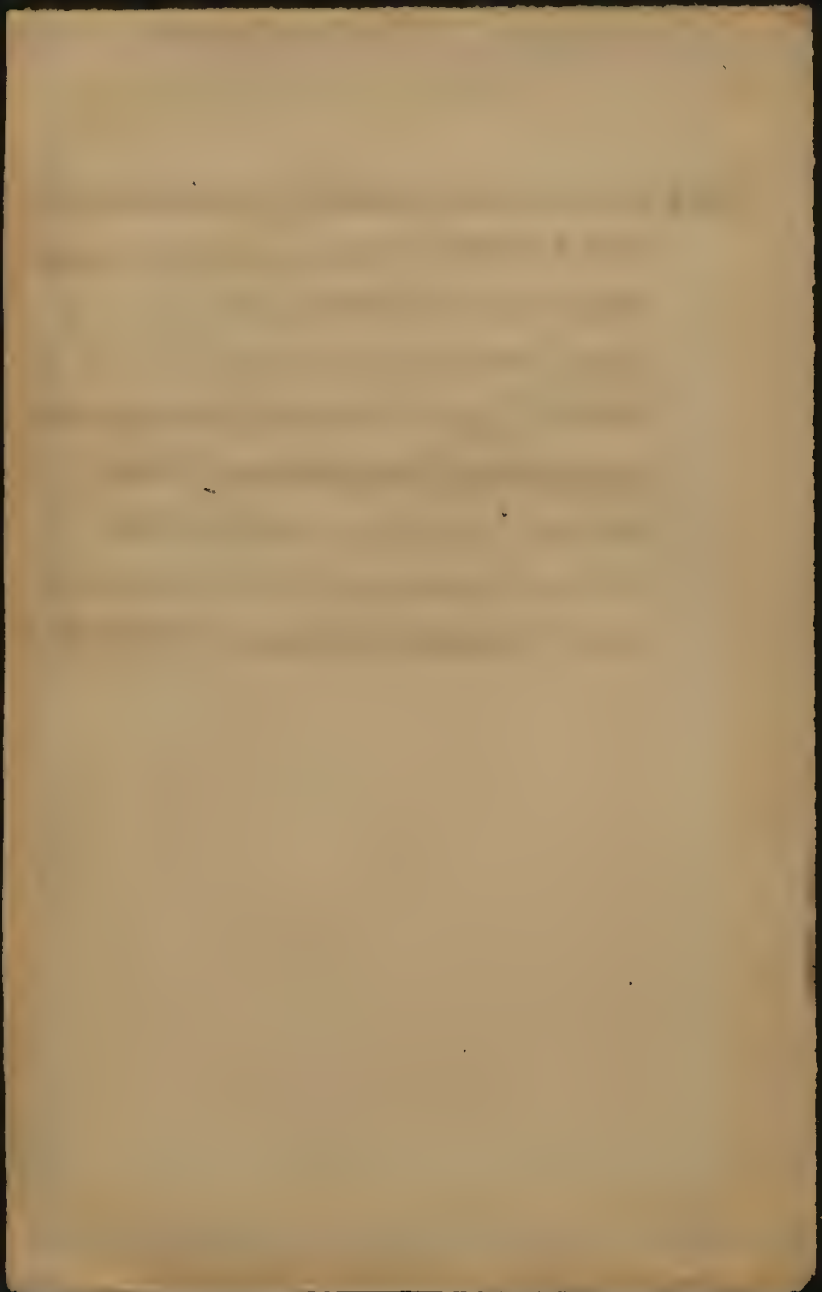

Rajski-a-ię z przyt. porp., „rajskie światło” =

rajskie miobizniekie wreszcie „Nieskiej”
wam, to temu dowiedzeniu i to przyrzątem
zyciu, rajskie światło światła Au.Wi. 1. 16.

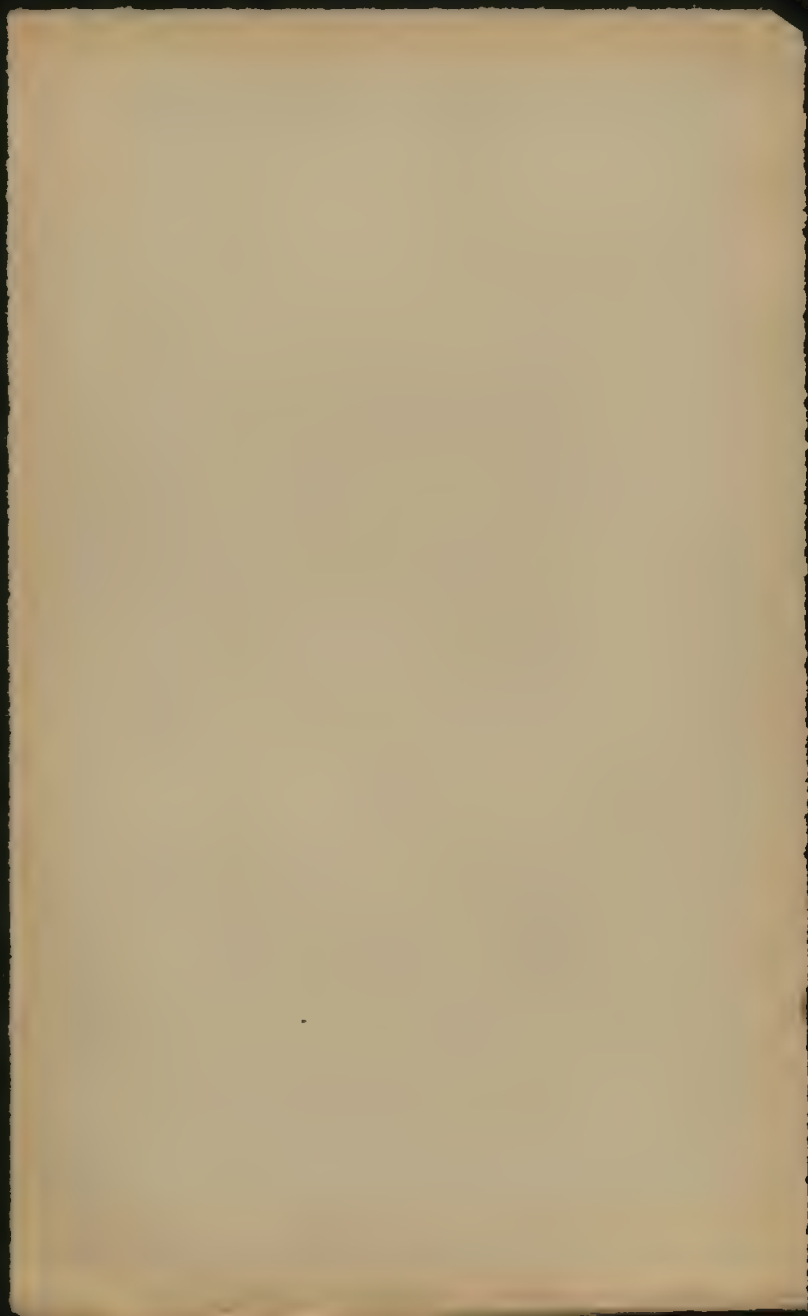

Rece-a. m. kancer, wdowi & fig. w nauk. uw.
val. choroba, zawała „Nowych lewicy”
sojalnych umiśtwo powstaje w Eu-
ropie trapiouej rakiem politycznego
ucisku” Tyg. N. 2.5.311 & lud. utępienia-
pajouej rakiem „ciężkiego umiśtwo” krost
Dziś ciak, niyż z na rakaach krosti. „To
ci’ raki’ zatracoue dopiero. i’ krosty &
nihiy krostiki.” Kł. Jem. Wile 1886. 182. 1.
„Michałowa kupita piernicaków dla dme-
go „rakia zatracouego” najintodniejsz Antoria,
klinego bandu kochata” Kł. Jem. Bota 4. 556.

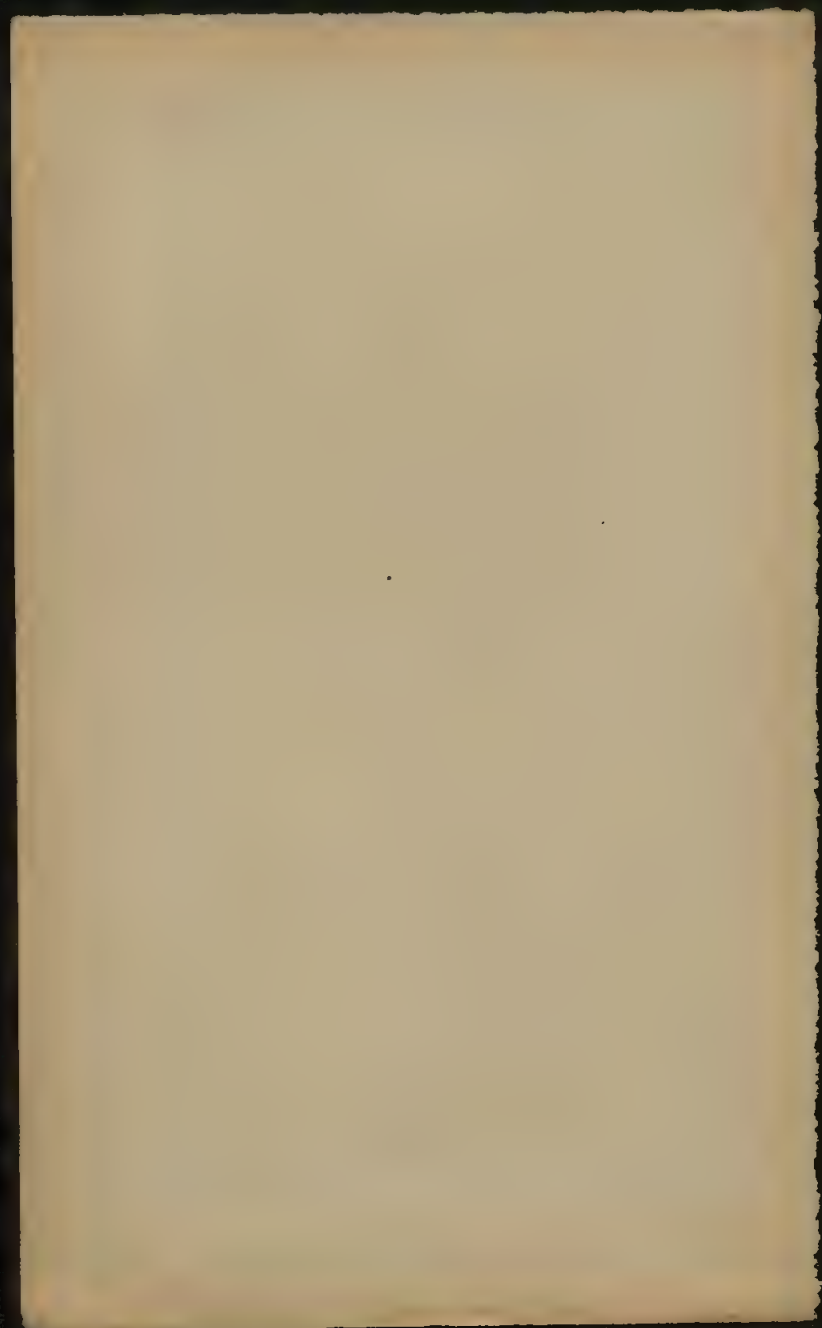
Rakawa a. m. rze-ow um. & u lina/np. polskiego i
kuj. z uieim Rakaw, by cel. opravca, kat
„A jarierika ninsq rakawno ci masta”
z pmo O kol. 1. 74 „Mnie tozdz prawemni
rakawne przy uieim Rakawno ib. 82 „Ja
sia puzamnia wierz tzech rakawno”
Tawwotoz ib. 84 „Rakawnyh-a m. ki-ow um
puzamnia byda „Juzi Matyracaka ra-
kawnyh wierz tczu ib. 76 ~~ib. 80~~
„Magalenty ninsq pachoty z wienca
ni, a mnie rakawnyh z otremi mie-
stami” wraho ib. 80 „& wyraz obelny-
cy „Oficerauie co sz nie nauymytsi
wotajze sie wachny Polacy, byda, raka-
wne, slodziej Polacy Paw. kilin. 79

Rakawski a-e, do rakawne, przyimok
obelnyy u ludu kuj. up. „ty, rakawski
duchu, ty rakawnie plennie.”

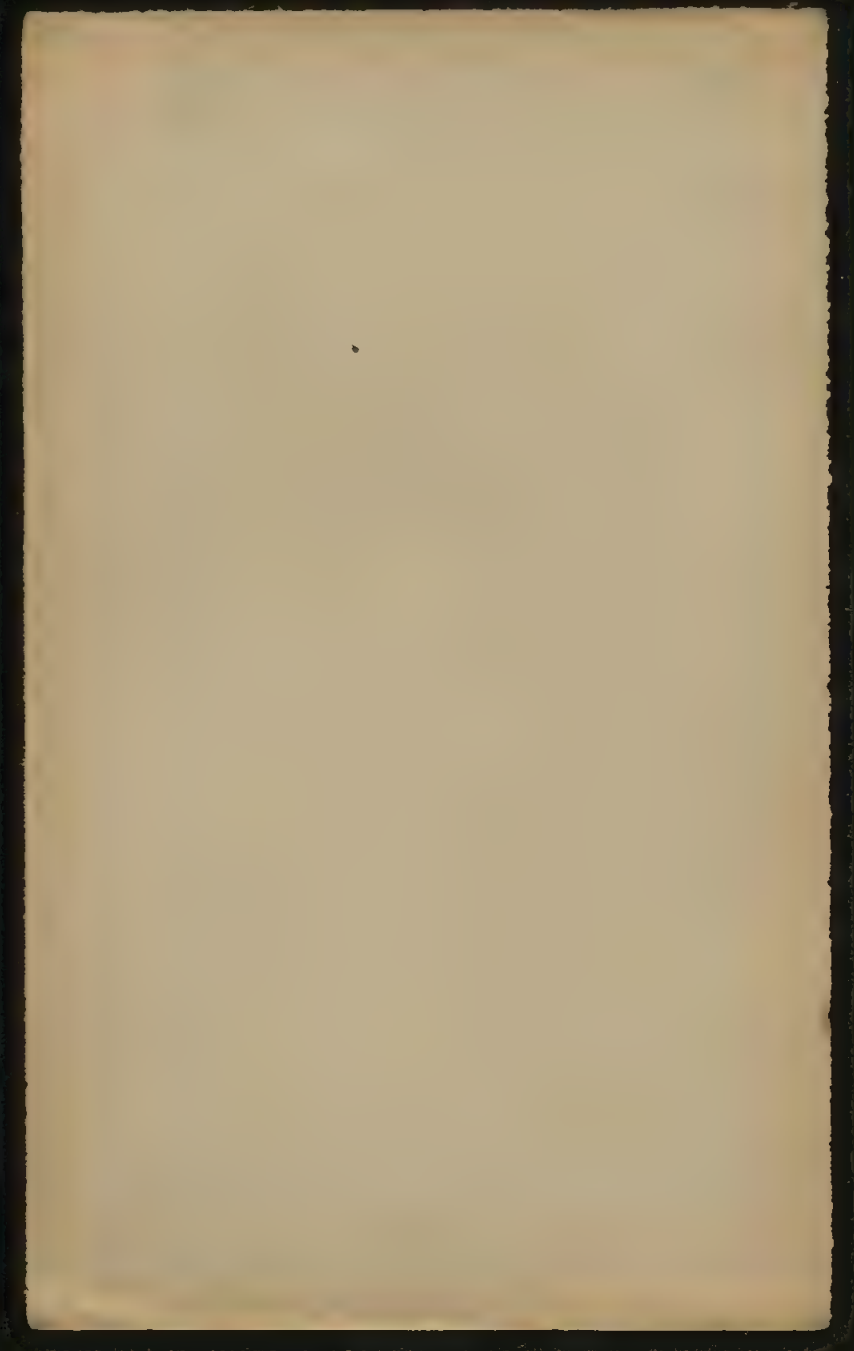

vaca.

Rakhi ta-y. i. ty-kiet uru. 3 (ogień zdławany
wznoszący się w górę dla kabany, jako
zapowiadanie, lub w celach wojennych
„Knośnię biegać po śnie, dymem gęsto
buchać, podobny do samowarucha albo do
rakhiety” W. Mick. 3 222.

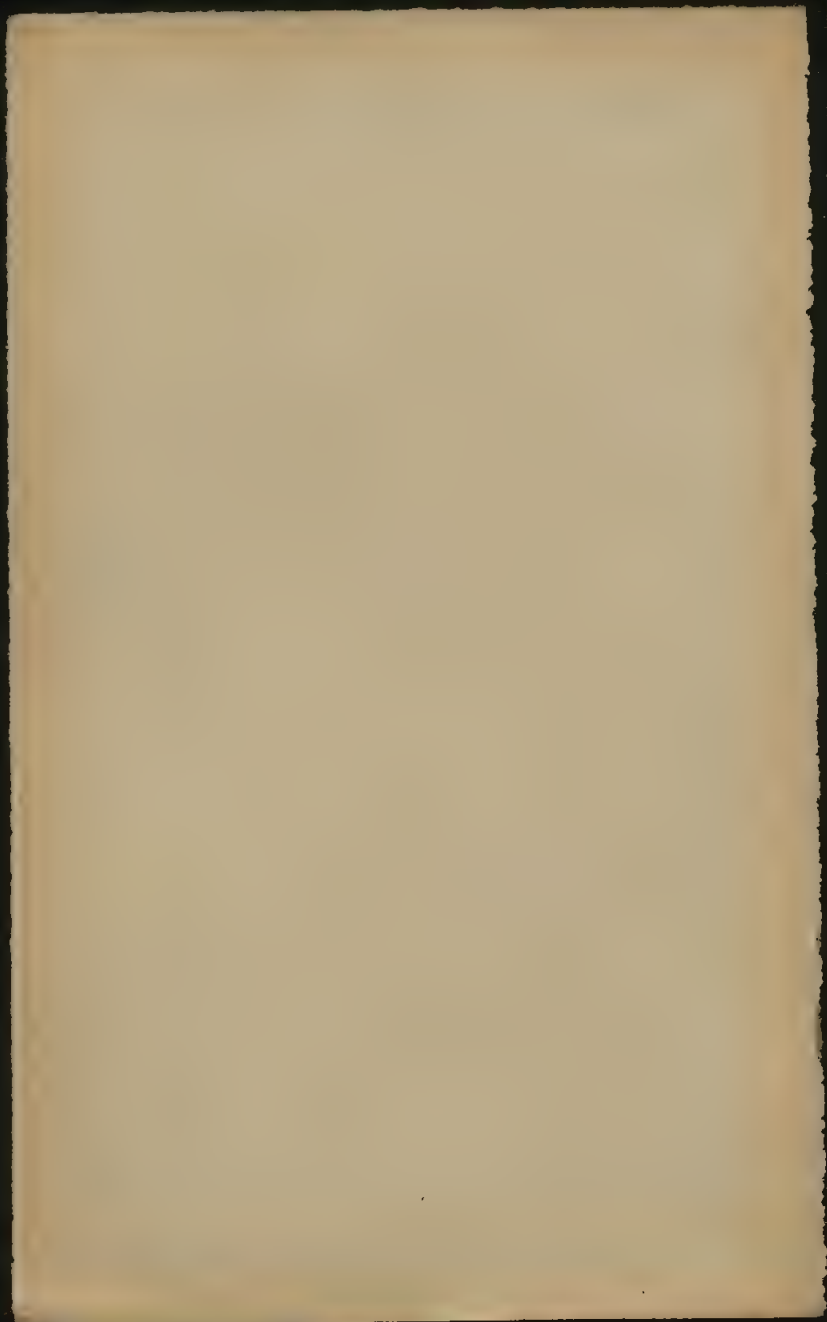

Rama y i. my ram um, & fig. w t. um, ramy
zakwas, zausie w jakich ma się coś odby-
wać^{zauważac}, Niepodobna tego epirachu kawo-
w tak ciemnych ramach w jakichby się
go same umieszcili pragnęli "Zł. kras. 22. 5"
.. D. o z spore tony, w szerokich ramach,
obejmowały talusze wystające tak wielo-
razno przedmioty "k. w. Wojc. Ogn. dom. 1874. 2."

Ramazan u m. my-ow um. post u Mahome.

tarow „wiezge ~~pa~~stie u musultanow,
 dziewicy z porzadku, w ktorym codzieni
 przez cały dzien nie nie jedza, w arab. ra-
 madan, w pers i turec. wyprawia sie rama-
 zan." Ant. Muhl. Krödt. 108.

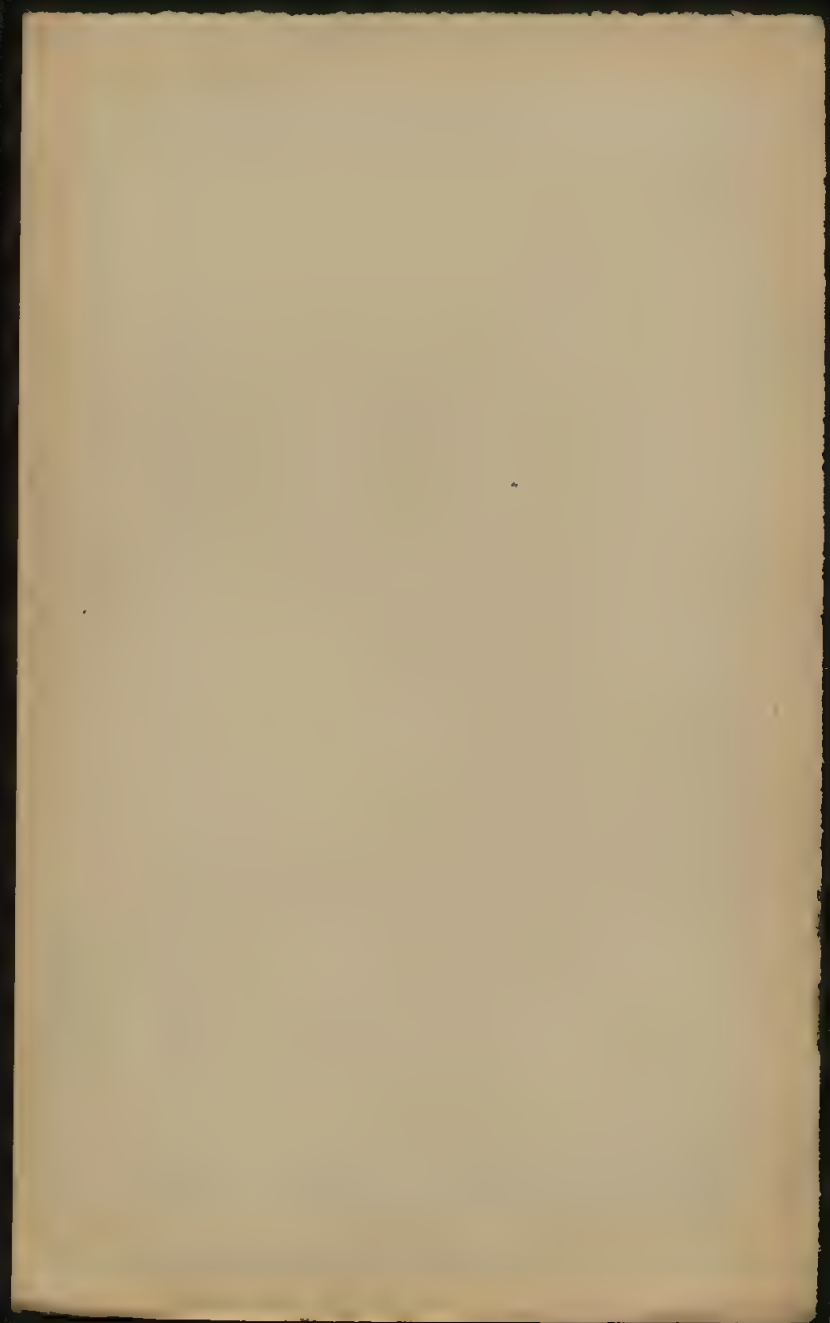
Ramię - cia n. 3 fig. "ramię do ramienia" - rze-
dzeniem siłami, wspólnie iistowa-
niem, w jednym iistym szeregu. Na
tem polu, Austria i wołosy stali bzdę na-
dal ramię przy ramieniu "wiel 1884. 255. /
"Hej! ramię do ramienia." spólnie Tai-
cuchy opasany iścieńskie kolisko." A. Mick
1. 154

Wheat and barley growing close to the river.

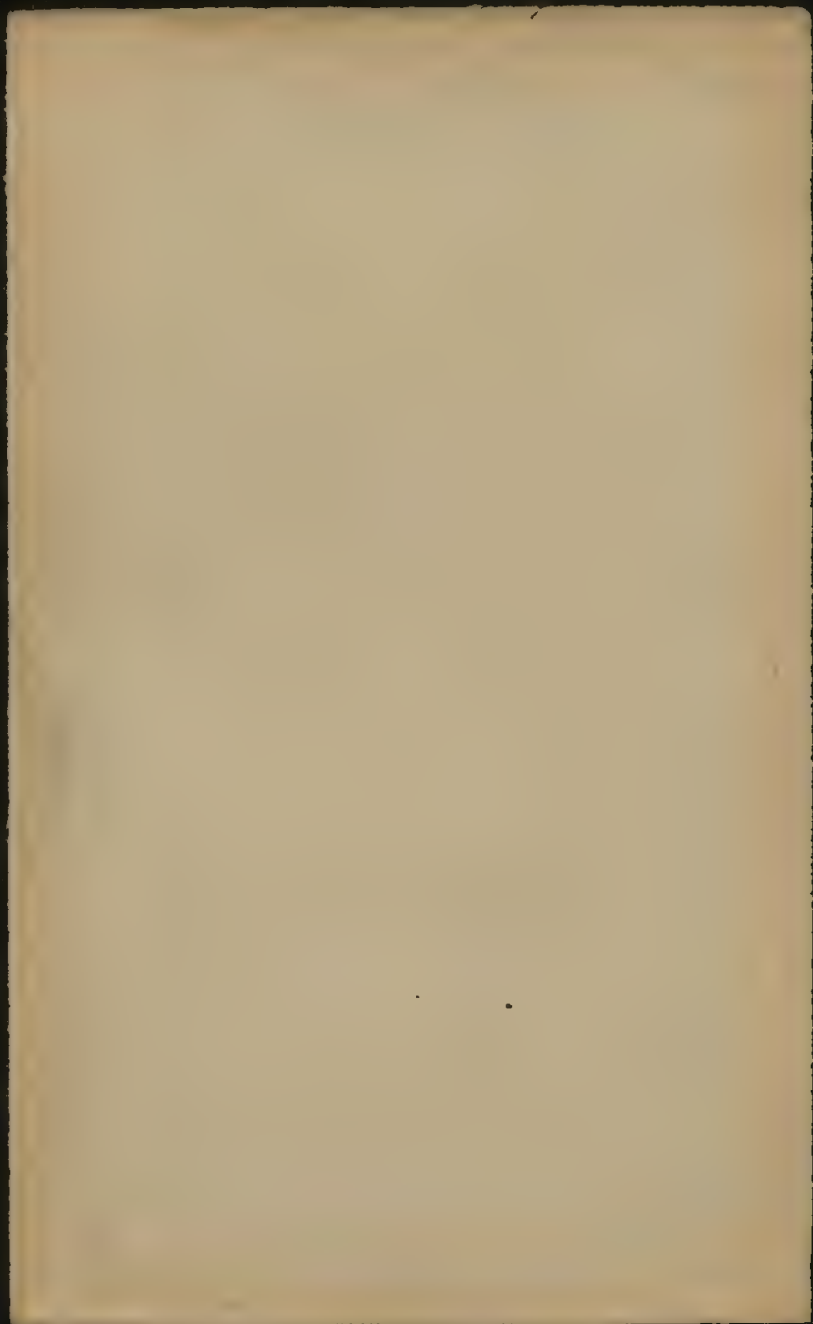
Ремисѣиѣя - ji i ji cyj. um. a Tar. rannus galyi
i facere, cyrui, franc. rannification, arat.
rozgolepienie. rozracczenie syty & fiz.
" Howicono o kriziu karcenau in valcutitz
koczayporopolity niemal cety, jey kollizacye
i rannificatione zmut i na jannici umiat
J. Knarr. Sita war. 2. 200.

Ramotkare a. m. rze-ów mu. autor piśmicy
 ramotki. To nam przypomina ulubio-
 nego naszego ramothara. Au. Wi., któ-
 ry podobnie historyę opowiadał "W. Sypu-
 Tyg. Th. 1. 106.

[illegible]

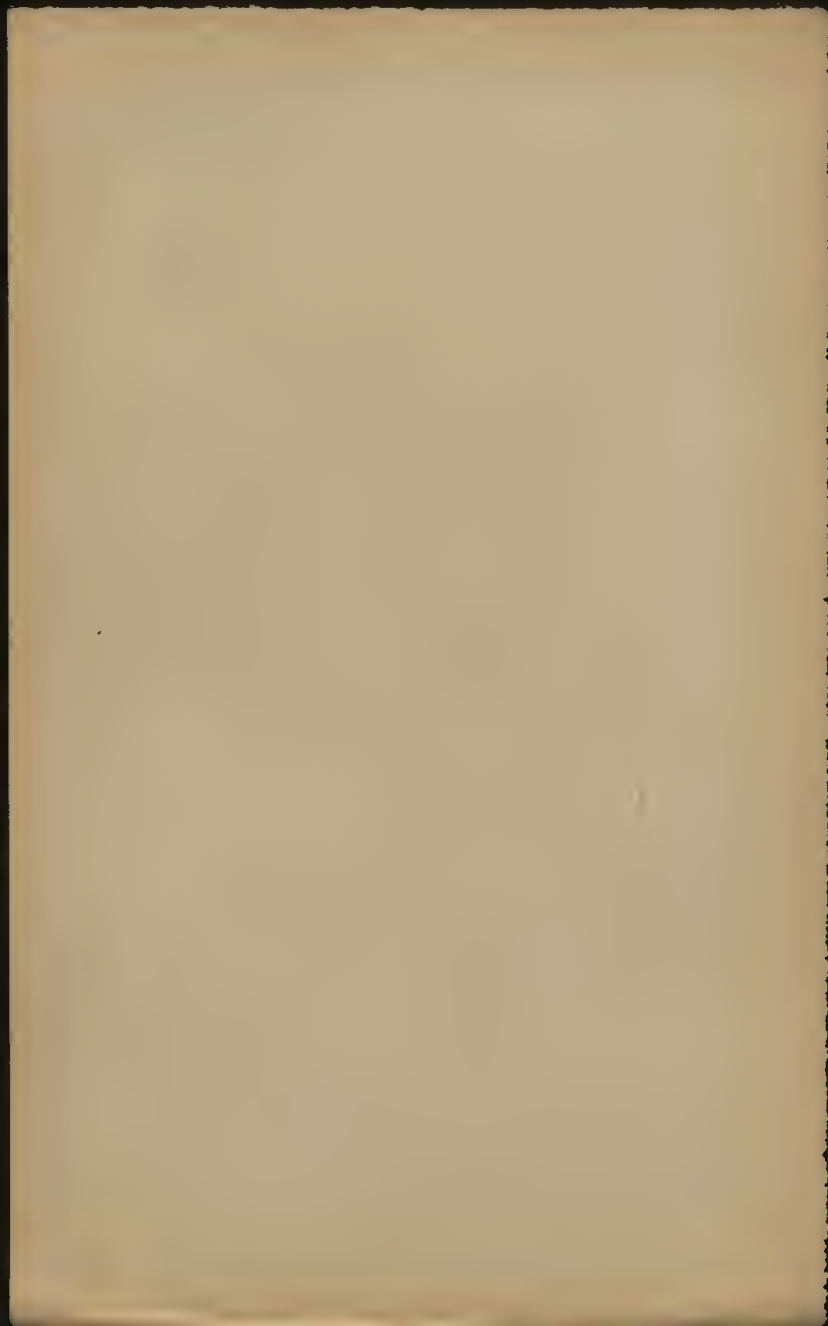

Ranżerować cz. udłm. z franc. brakować, niewy-
stać niwierz o kociach, wyrzucić szubie-
stwa jini niecierpić wyranżerować etc.
„Odprowadzono do pułku 50 najłagodniejszych
koni, dla zastąpienia wyranżerowanych”
Zbiór franc. do porost. 25.

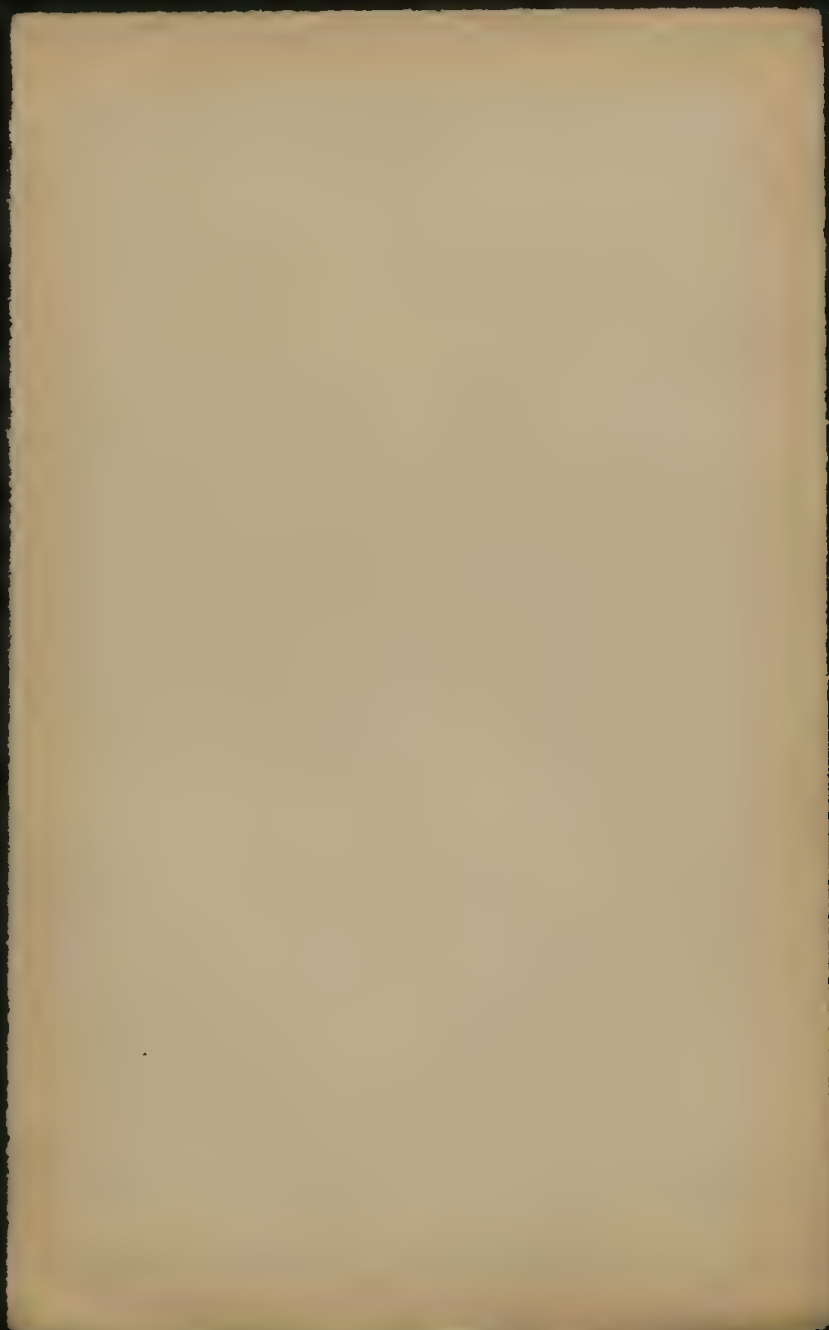

Rapa-y. i. Kapy-rap um-własc. rapa, skata
 podwodna, prąd kamienisty na rzece
 „Fisy uwijała na rapach między Du-
 gimi drzewi” pędzą na głębie „Ad. Mich.
 3. 240.

Rapa-y. i. franc. tabac rapé tj. tartę,
 pewien gatunek tabaki francuskiej do
 palenia „Wojciecha lepsza tabaka:
 prawdziwa rapa..” S. Prus. Zagw. wieś. 55.

Rapier - a. m. z-cio m. franc. rapier, rapada
 czyli miecz długi obosieczny, stwórzony
 karłowato do rąbania jak do pchnięcia
 „Z podniesieniem nad głowę rapierem
 szwarciowym, teci.” Ad. Młk. 3. 150 „Był to
 rapier szpinistý długi, szerszy.” ib. 179

co dzień, aby mieć o cieniu raportować i oho-
zać wielką goliwole" "ib. 128 (.)

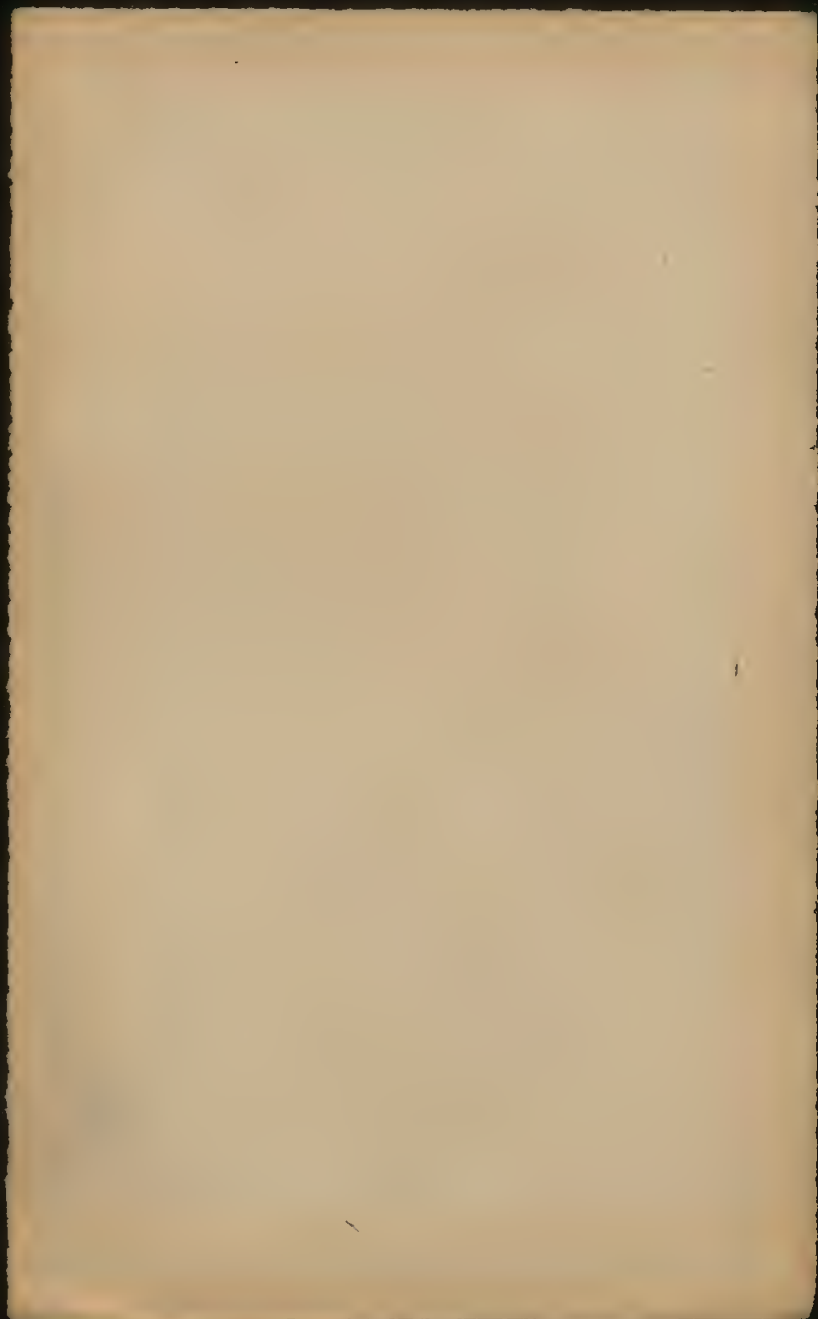
O d r a p o r t o w a c i , k a r a p o r t o w a c i a . d n
„Ale ja odrapuję! o! odrapuję! .. nakręci
światło." B. Dob. Nad modr. Dun. 42.

„O d r a p o r t u j e , p r o t a r o w a j u t a d n y o f u l d e n t
niebysłędy, prociawiające wrystun w najzaw-
niejszym kolorach" S. nar. 1882. 15. 3.

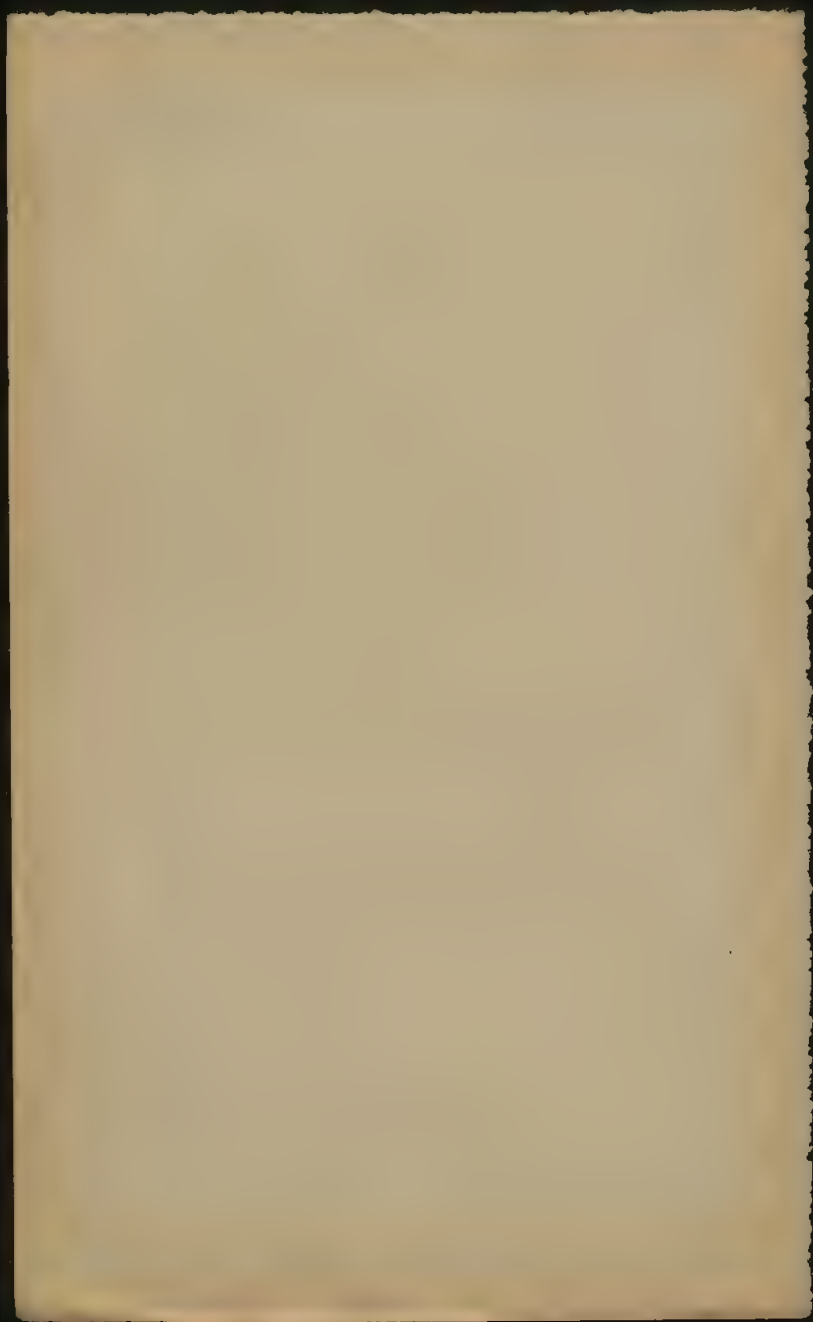
Handwritten signature or text, possibly a date or name, written upside down.

1, 2
Raporter - a. m. ryśw. m. składajęcy raport
np. w sądzie wojennym „Jako Raporter
nie wotowałem w sądzie, a jednak przykro
to dla mnie przypomnienie... więc kaprała
powiększała ta okoliczność, że był abiegiem.”
A. hr. Fr. Dk. II. 135

Raporterstwo - a. m. ołowiciński raporte-
ra „W Cincinnati byłem biegłym w
niegdzi w gramatyce, m. potem w ra-
porterstwie.” ib. 142.

Rapsod a. m. dowiódno mu. u stawa. Grekowie
 opiewał wyprawę wybitniejszą przed
 ludem ulwony Homera lub innych epi-
 ków 5 - u. m. 3y do mu. u rywek 2 poe-
 matu epickiego „Pierś potu swobodna,
 bożnienna, wielka, jak uatlenienie du-
 cha Bożego, jak rapsod Homera” (Kwart. 3.
 124. „Homeryczny rapsod wojenny, opi-
 sujący ze szczegółami bawne zapasy
 niewidzialnych olbrzymów, obywateli
 tyłko utworu fantazyj.” 2. Kwart. 5. 88.

12
Raptem prysł -- z iron. tyle tego, kalendarie, wyst.
księgo "Dziśmy posag. 'raptem sto tysięcy.'"
7. Nare. Tyg. II 26. 91. "Uwraunię ows skroung
stādātų raptem tray pokoje" Ford. Tyg. II. 3.
7. 75 "Do uwraunię posrukiwaniach sobit lig
nades problematycznego rezultatu, bo uwraunię
tyśięcia nowembłatu ro'kich xialat odru
kac w cety'xiuni Chebumisij raptem cā
jēdu nowwisko prushie..". Aten, wawr. 1877.
1. 443.

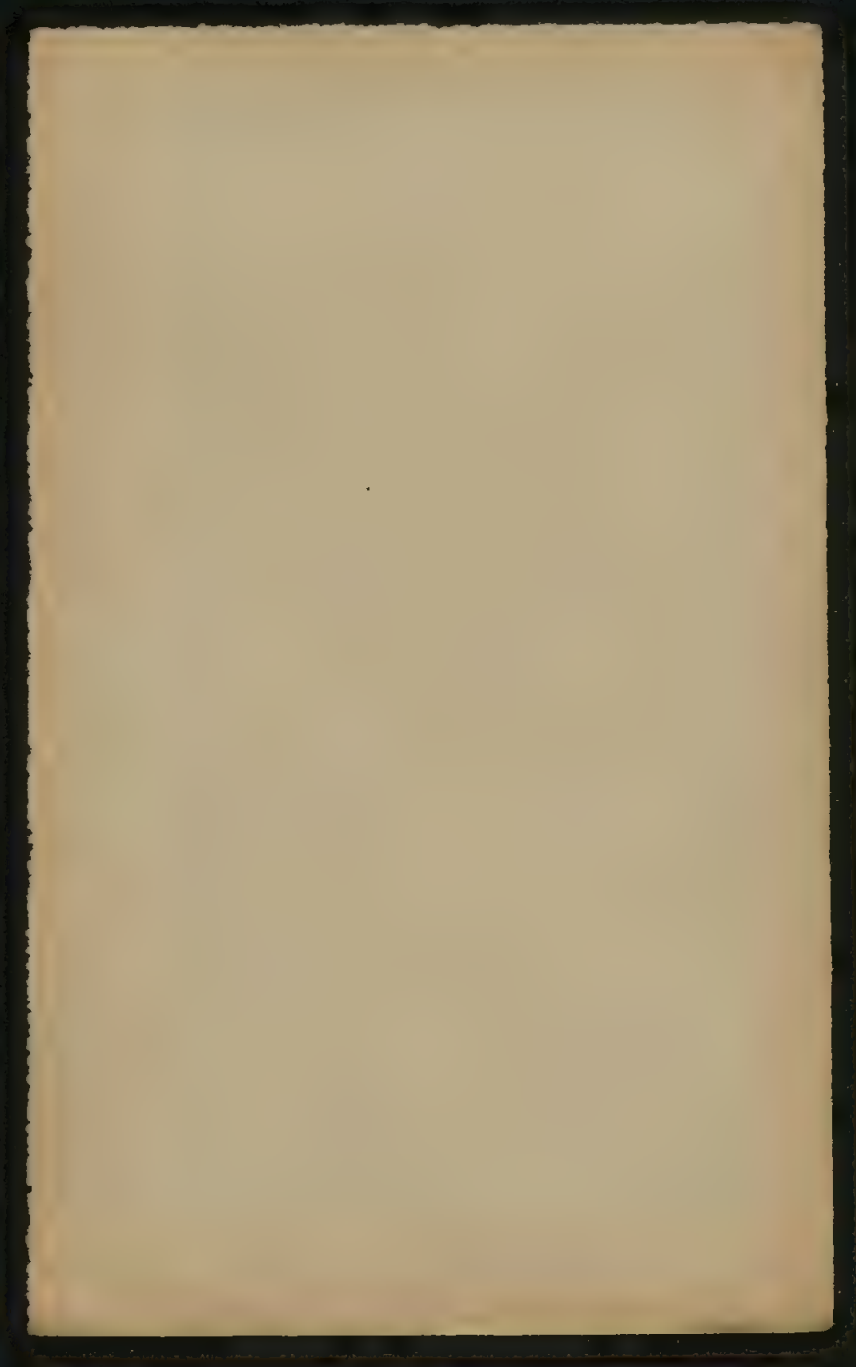
Rarytas - u. m. łac. coś rzadkiego, osobliwego.

"Ciemuś mi jako przyjacielowi, doległ o porządanie takiego rarytatu jak ona książka nie zwieryć?" "G. J. Dym. Ost. sejm. 1. 31.

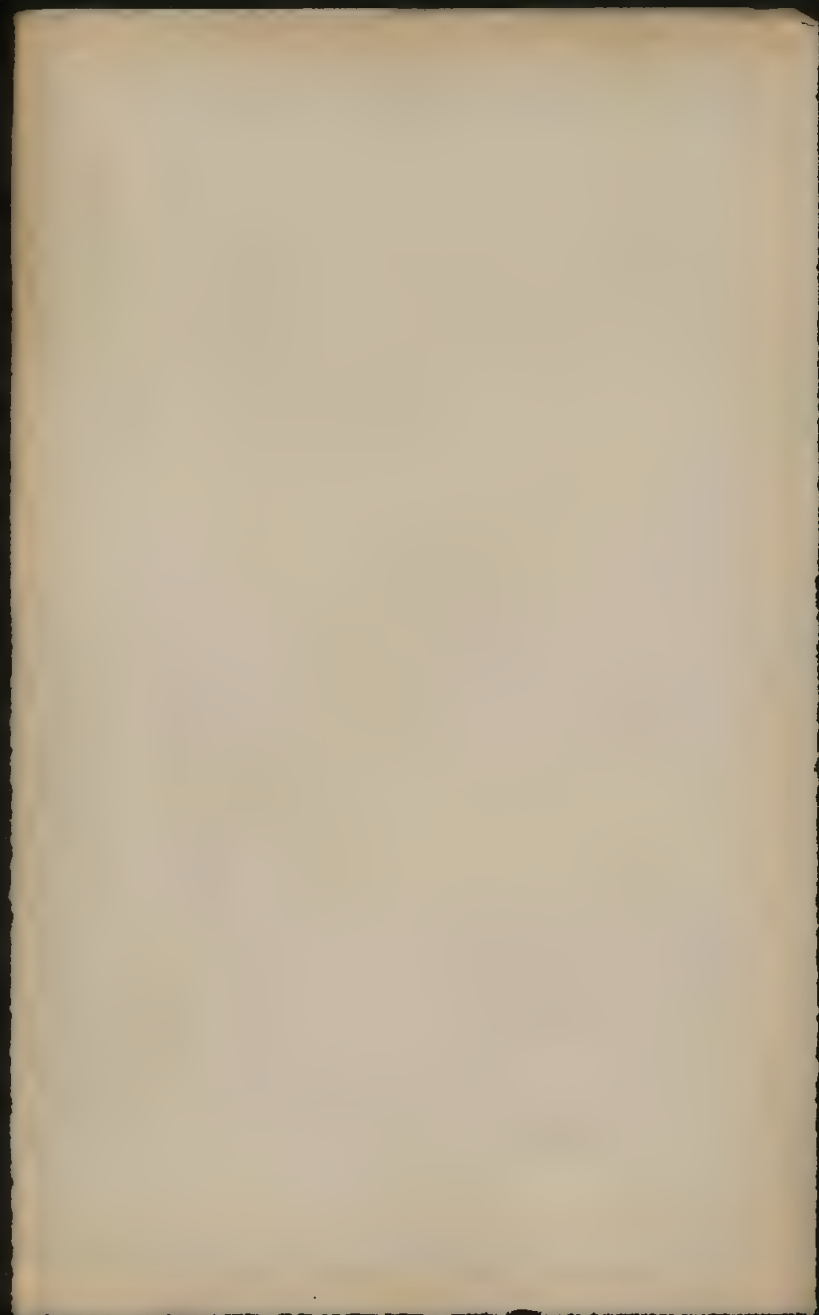
Rarytny - a - e ^{iron.} porp. osobliwy, wielkiej rzadkości. Dostojanowski "Mam dla ciebie rzecz, coś rarytnego - jak Herru powiada... osobliwość." B. Dot. Pam. Pam. 57. "Jaka mi ciętoś malceńska... nie bój się, nie ucieknę od ciebie... taki rarytny mój..." A. Wilez. Tyg. pow. 1880. 642.

Reita-y i. vaty vat um. Spraw. Galie. „na raty =
do miłkliwości z przerwami i powro-
tem up. „na trzy raty latu” — deszcz lat
trzy razy i. kawał. „Cała podwoi tam
i z powrotem obliczona jest na 45 dni.
i stosownie do upodobania pielgrzy-
mów może być odbyta w dwóch ratach:
„dłuższej lub krótszej” G. lwow. 88. 173. 4.
nie rata, tylko: ruta.

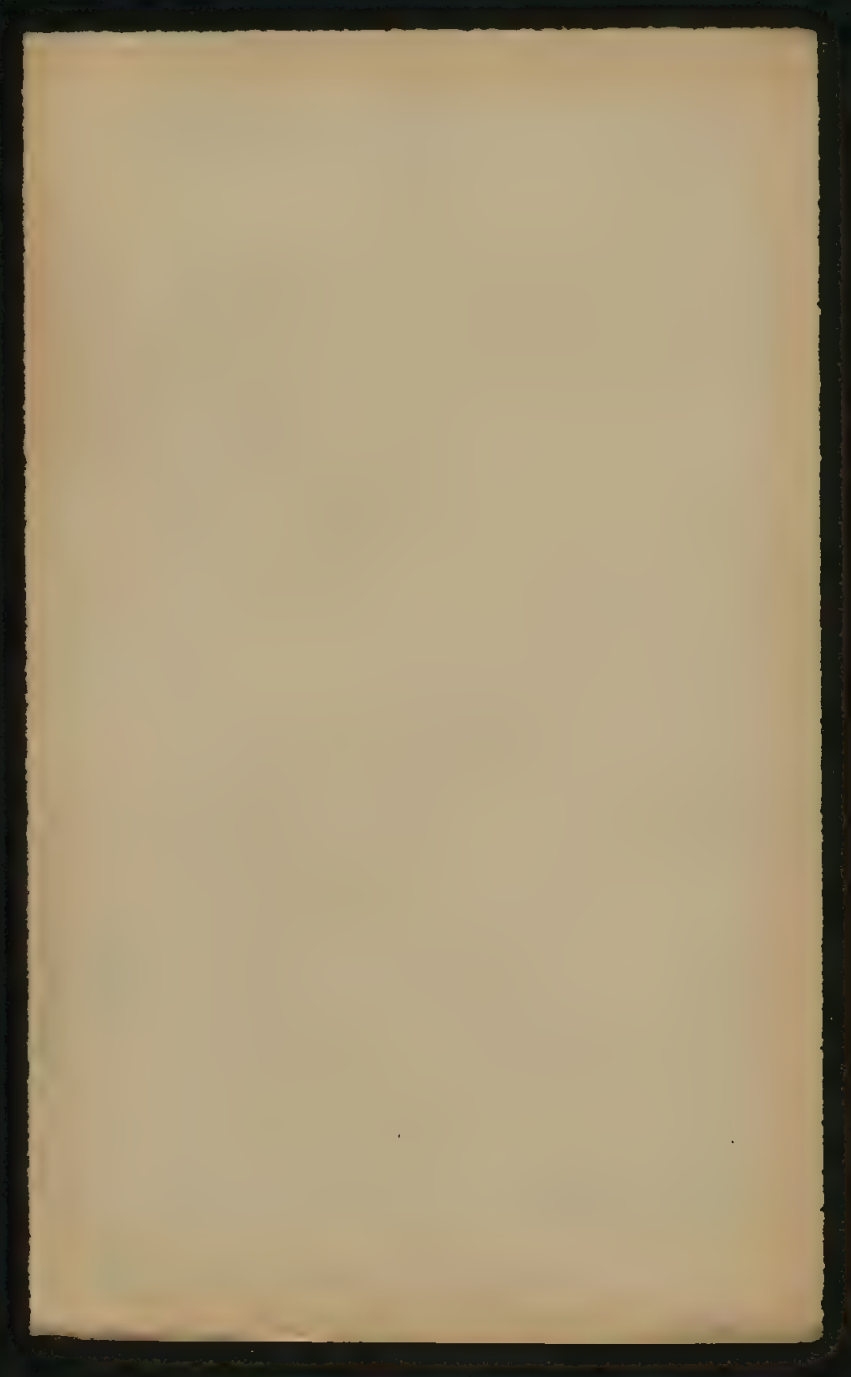
Ratusz - a. m. & lud w wiele obok wyznawia Ratusz
 Dla tego w 6 przyp. mówią na ratusie "kam-
 na ratusza" "Kadrowali na ratusie trzy razy"
 Ołtarze O. Kol. 1. 160 "W Tommie na ratusie w
 dwa dni dworu dworowu" pod Wawra. ok 164.

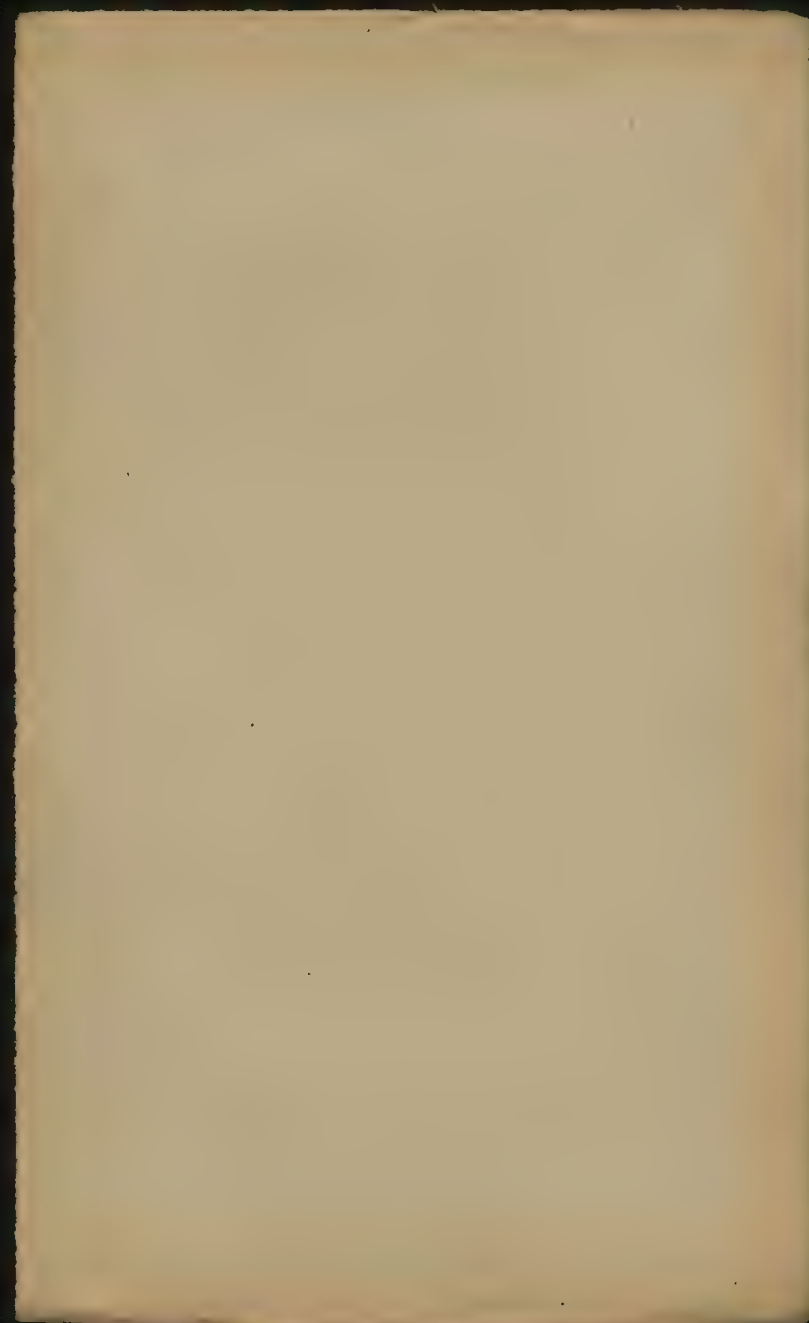
Rausch - a. m. bez l. um. wyraz niemie. Rausch,
 rozp. humor podniecony trunkiem, lek-
 kie upicie się „nieci' rausch“ = byci' pod-
 chmielonym „Kasiadławy powołanie do
 stolika kawary tam że pan Weizelt ma
 rausch. Niedale, kam adto rumu dołat
 sobie do grogu pod nuyg wiebytwie.“
 wrze 1887. ¹¹⁹~~120~~ 3. lity.

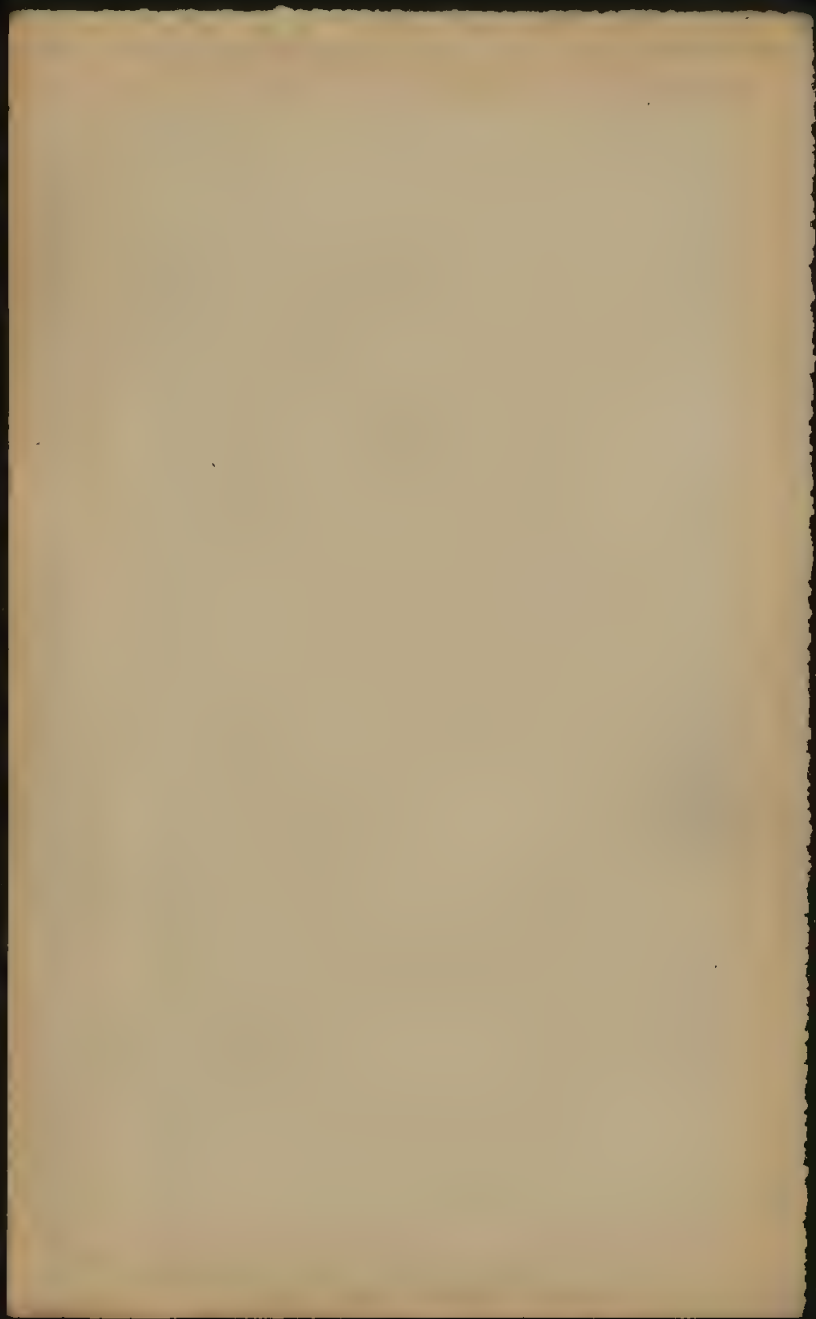
Recut u. m. ty. oio. m. ang. żeby nie wieszome,
zabawa bax bax coio na bkoncy gosie
bawig się rozmowę, szukanie pro-
dukcyj murywanych i t.p., Ławka się
jesień... w! rodo zabranie koncerta,
rozpoznanie się rauty "Kur. Świat. 1869. 52.

Raz - n. m. z praw „jab rak” = w tasie, aburat,
w to puz „Dag dat mi syna, który jab
rak proi polowaniem na swiat przy-
miot” Tł. jch 2.15

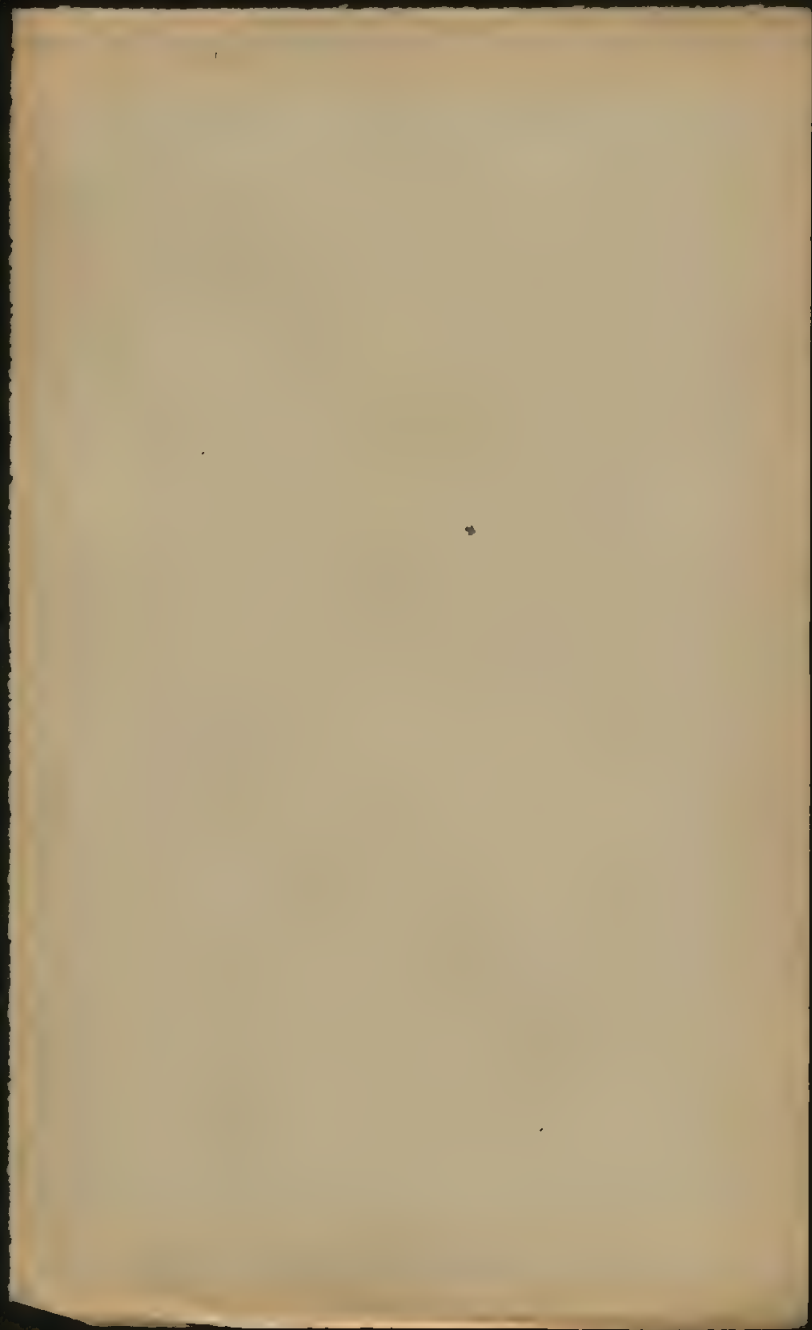

Rakia „wytrawiony z francuskiego przetł.
i des imyć języków, wyświeca wo-
jemna precjo potokem u Algierii
sta. zachwyćcia tępów: wśaś. ualeńy
pisat gaxia albo kaxia, z arab. gaxā,
soprowa musulmanów precjo nie
wierumy, od słowa gaxā ualeńy” Ant.
Muhl. Tródt. 108.

Rakowice - wa m. we-w. um. posp. chleb rako-
wy, bryketa. Lwówi naprawi na súa
kanie, mleko z rakowem "Pole 1877. 210.
" Kawalek swojego ciawego rakowa
z makiem, bardzo dobre smakuje "Kur.
Święt. 1875. 1. 2

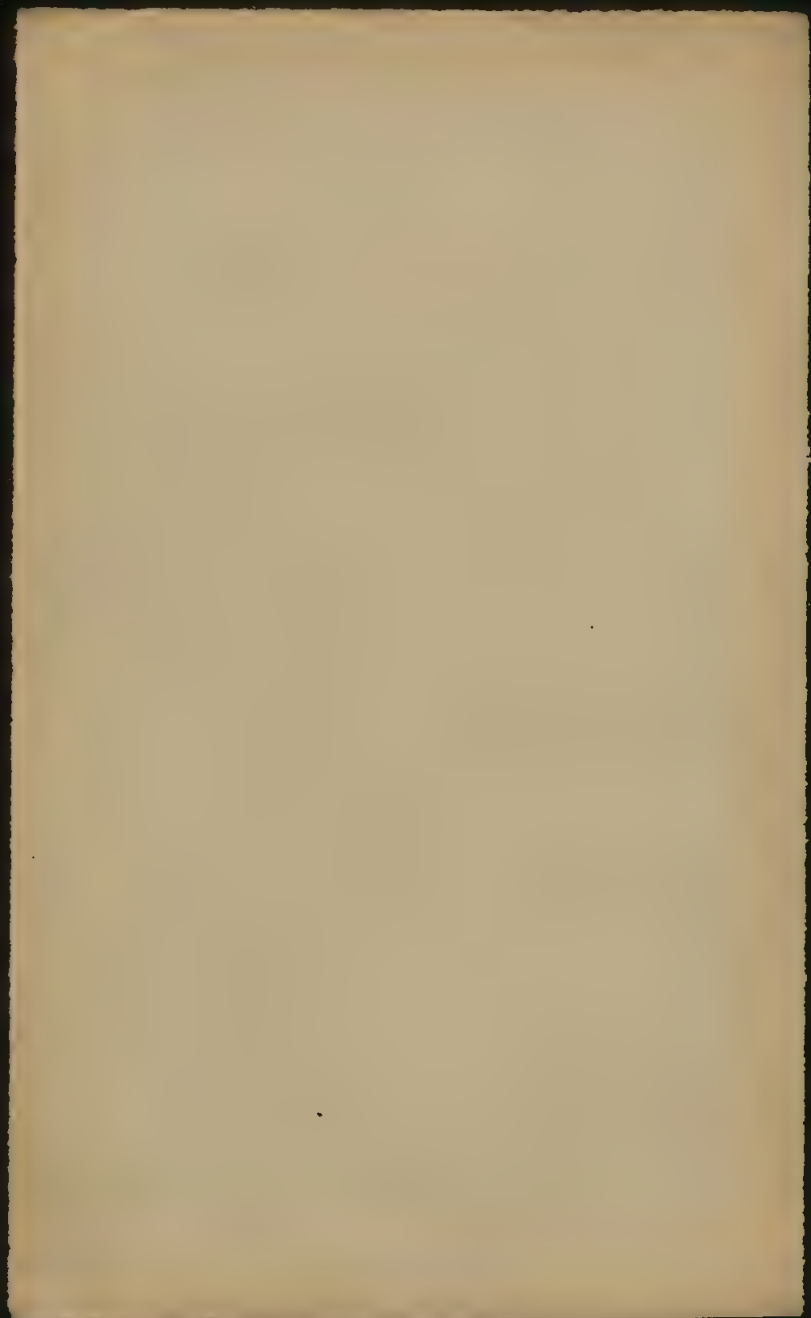
Rakowy - z - o. od raku, wzięta się gło-
wie w wywarach słowianych up. jednowa-
rowy, kithararowy & maki, chleb rako-
wy fig. praste, nie mybiedne, ^{skromne} rany, rany
jako to " Czy nie lepiej by było prawości
pod ten cask słowian, podzielić się ich
rakowym chlebem i spetnić święty ob-
wiązek? " W. Kvar. 71. 104 " Dwa tygna
mamy się z rakowym chlebem " P. Wiek 1878.
17. m. c. " Wesoło i zdrowo kwajali
swoją krowkę, rakowego rękota " P. 5. 29.

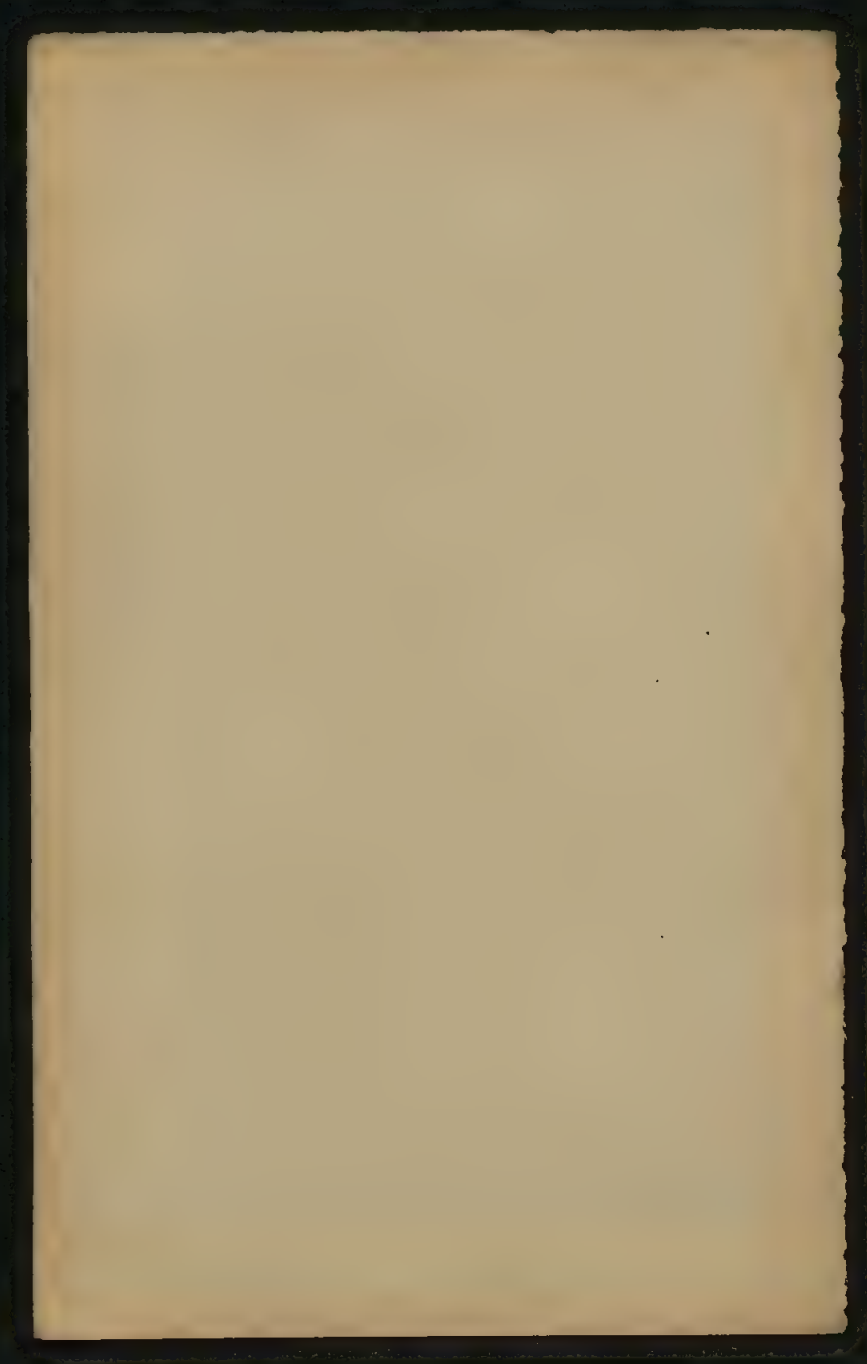
Rzecz-bła, Rzecz-cz. raka m. i Rzecz-cz. raka

m. rzec. praw. w piśmiech lud. występuje
^{a raczej chulski zwyczaj na głowie}
 w ręk. czecha. Takie gdzie niezakł. lub utra-
 czonego dziewczęcia. W wyświe. pamiętki w
 wiancach; Karia wójcowa - w ręk. Cóż
 to Karie zrobita coś uż w ręk. zwieży.
 Oj to mnie główka bolata, w ręk. jż zwieży
 kareta "Opomy. O. Kol. 153., wyświe. pamię
 postawaty w wiancach. Tyłko jedna Marynia
 w ręk. Moja Marynia co ci to; co ci głó-
 wiek w biaty ręk. mroto? głowa mnie
 bolata, tam ja sobie w biaty ręk. zwieży-
 ta "Lub. ib. 155. „ Co ci to wójcowa co ci to,
 że uż w ręk. dwito. Nie ci mi ludzie, nie
 ci mi, tyłko tak ludzie kmyśli. Oj moi ludzie
 główka mnie bolata, upię jżu sobie kareta "
 Maxow. ib. 158. „ Takie takie grzechna pamię
 w wiancach, jżu jedna popielwanka w ręk.
 czechu "od Piwira ib. 160. „ wyświe. pamię
 miświanek w wiancach, tyłko jedna bier
 miświanka w ręk. "pod Wark. ib. 164.

„A wyryślić Tomiarański mejs wiarki, jedna
jeno burmistrzowska w rogoborsku. A co ci to
burmistrzowskie, co ci to co ci z twojej głowy wi-
mierzerek odjęto Brury ib. 165. Tunc warianty
teje pieśni mogą: „Mojz wiarytowa co ci to, co ci
co wreperek owito?” Póche ib. 157. „Oj wyryślić
panny w wiareczku, jedna Kasiecha w re-
peraku” Simeczkie ib. 154. „Wyryślić panny po
klozaty w wiareczku, jeno jedna ta Łuzicka
w czerpaku. O co ci to Łuzicko, co ci to, ie
ci tak z głowiczek obwito?” Siczka ib. 159. „Wyryt-
kie panny wietawskie ciotki we wiarkach jeno
jedna burmistrzowska w czerpaku” Brury ib. 167
„Wyryślić parienki we wiarkach jedna wojtowa-
na we samurkach. Co ci to wojtowo, ci ci to, co
ci głowiczek obwito?” Brury ib. 166. „Wyryślić
panny, wyryślić panie w kieloni jeno jedna bur-
mistrzowska w czerwieni” Wpolska ib. 162. To osta-
tnie dowodziłoby, że u ludu kieleckiego jest godłem
kieleckiego a przynajmniej legalszego malarstwa
stawa, czerwieni zaś wytopionej miłości.

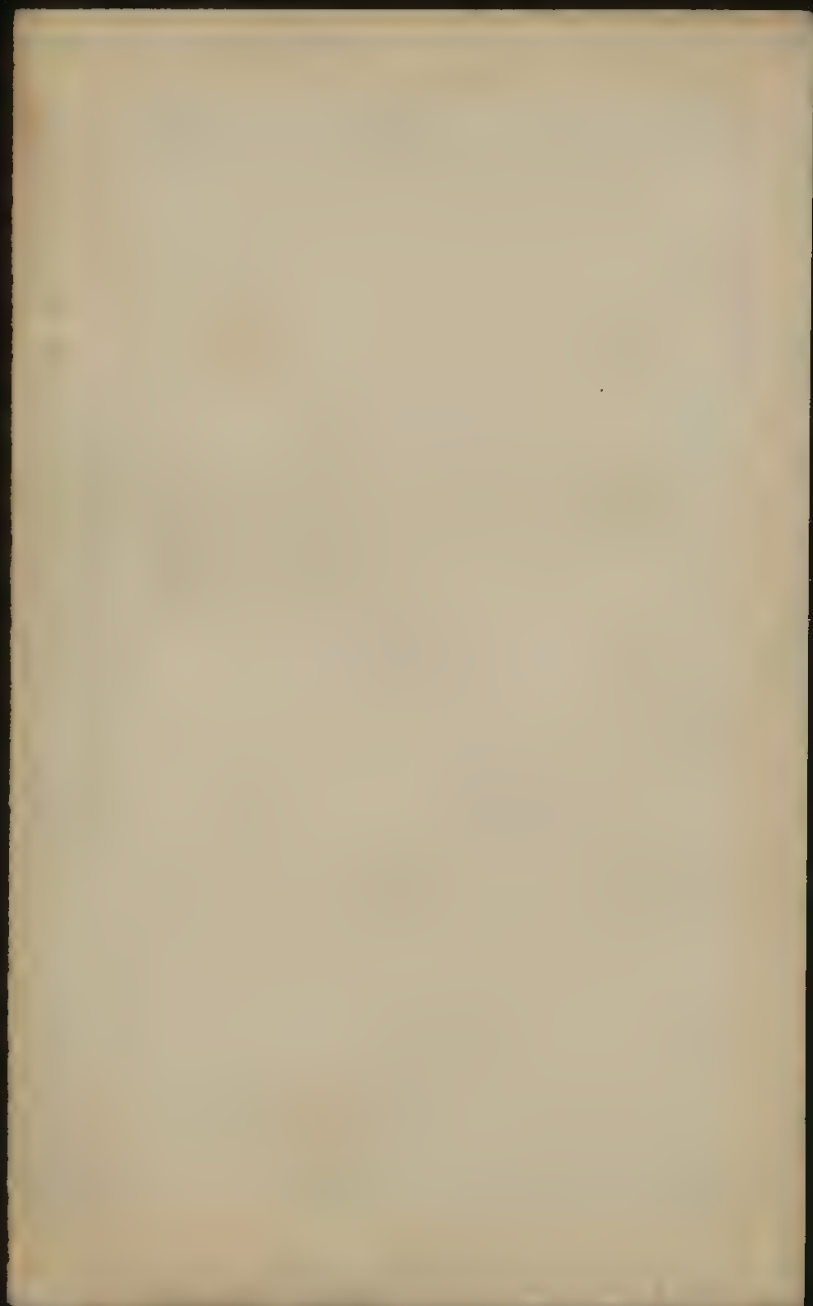

Rdzeń. nie ma się z sobą nierozerwalnie, kwintesencja,
substancja myśli materialna i duchowa
sama przez się i z której rozchodzi się
różnie
i rdzeniem i.e. od rdzenia magazy rdzeń
z trafiającego w same niekiedy, i toż samo
czy „strzał rdzenia z pochodzącego
nie z serca, w łasny, swojski, wyświeca,
o ile nie idą wybrane swych nie rdzeń.
nie kwejone postępy chwila w gło-
wnych swych karysatk dodatków eu-
ropejskie” wiek 1887. 168. 2 „W otoli-
cach Wotyńa ogromne proroctwo kagan-
u. kolonizacji i ludności rdzenia robi
nie cowa ciastu” ib. 209. 3.

Reak. a. m. ki. o. w. m. Reaktywista y. m. i. s. i. s. t. o. i.
 o. k. i. a. s. t. a. j. e. z. y. n. a. p. o. m. i. e. g. r. e. a. k. c. y. j. „Aby sobie
 zjednać imitacji być i. m. i. t. a. c. y. j. a. b. i. g. o. t. n. o. j. t. r. a. e. b. a.
 b. y. c. i. a. l. b. o. h. o. r. b. o. w. n. i. k. i. a. n. a. l. b. o. m. o. d. r. y. n. a. k. a.
 p. t. a. n. e. n. a. l. b. o. z. a. c. i. e. k. t. y. n. e. r. e. a. k. c. y. j. a. „E. p. s. t. o.
 i. s. t. a. 2. b. 2

Reaktywizm a. c. o. d. r. e. a. k. c. y. j. „Z. e. d. u. k. a. c. y. j. a.
 z. a. p. o. m. i. e. g. i. e. n. a. d. o. g. o. z. i. e. n. a. d. o. g. o. z. i. e. n. a. d. o. g. o. z. i. e. n. a.
 z. e. j. e. s. t. n. a. w. s. t. r. o. s. r. e. a. k. c. y. j. a. „i. b. b. 9.

Realizm - u. m. w potocz. rozumie: w przeciwstawieniu
idealizmowi, podyktowski, naga. Dotykała
prawda, rzeczywistość bezwzględna „Spójrz
na dzisiejszych studentów, jak im już realizm
czyli, przydatność, chleb są drogie, jak tam prze-
kazać mało a pragnień niezliczonych wiele,
jak dla nich nauka przestała być bożką uścisną-
cią, a stała się chlebobójnym warstakem.”

D. Pol. Hybr. 32.

Realistyczny - a. e. z realizmem wyprawy, z
realizmem prawił, nastawiony lub od-
kwarcający naturę bez jej podległości „Bóg
ogólny epoki przebrał się reality, który porywa
z sobą wszystko” D. Pol. Hybr. 31. „Epoka reali-
styczna znalazła swych królewskich przed-
wicieli - następnych apostołów materializmu”
J. Cecher Niwa. 7. 5. „Dziś to mówią dzisiejszym
językiem, obrazek realistyczny nadany, który
użytkownicy, chcieli go użycia go odmalować”
J. Kraw. Wrz. 1878. 15

Realista-y. m. człowiek z realistycznym
pojęciem na rzeczy.

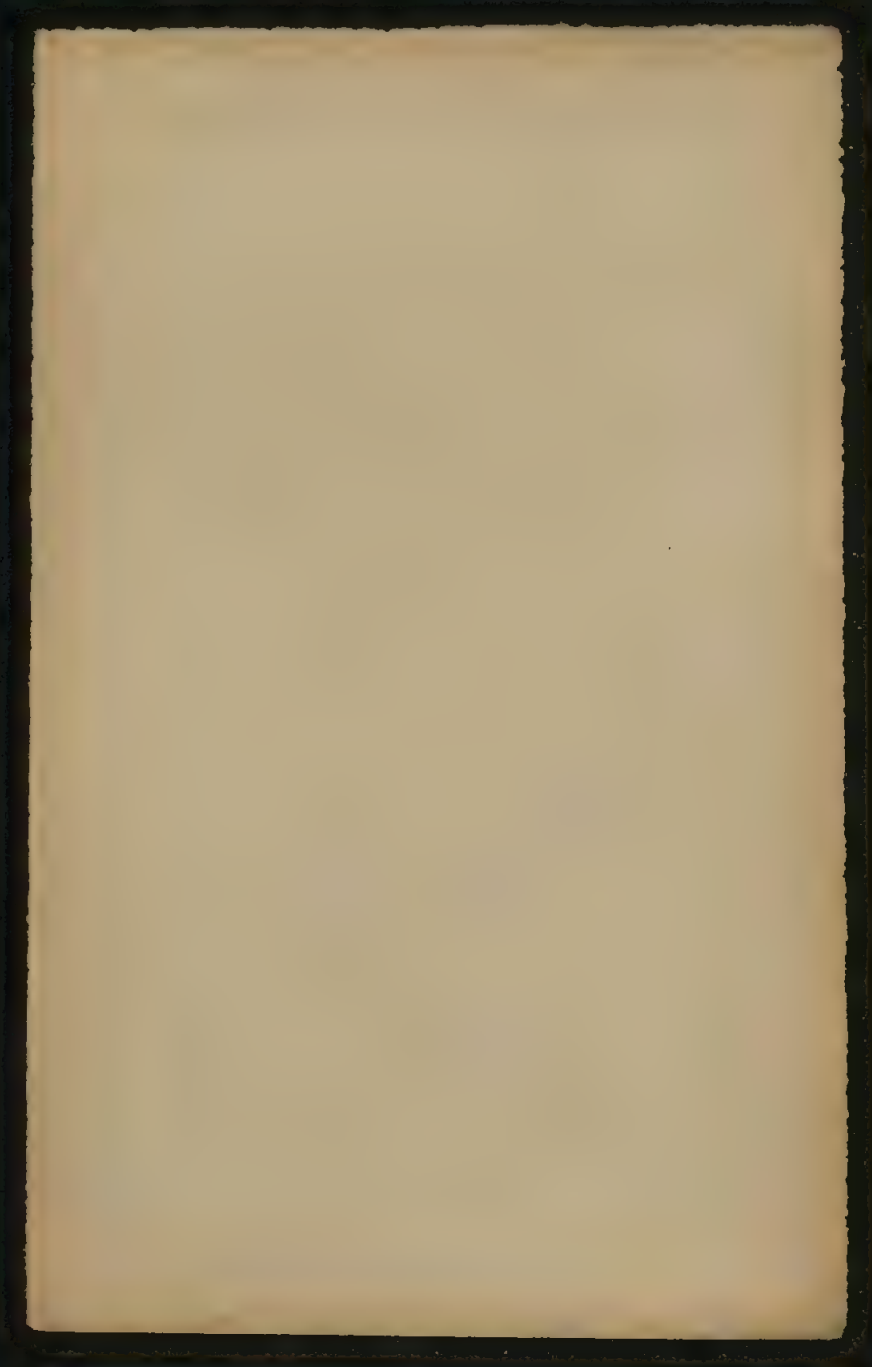
Reálny-a e. kierujący się realizmem,
praktyczny w życiu „Patriot i marysta” i
wień się sam sobie, jakim sposobem z człowie-
ka realnego stał się nagle marzycielem”
J. Lecher. Wiek 1882. 287. Dod.

6

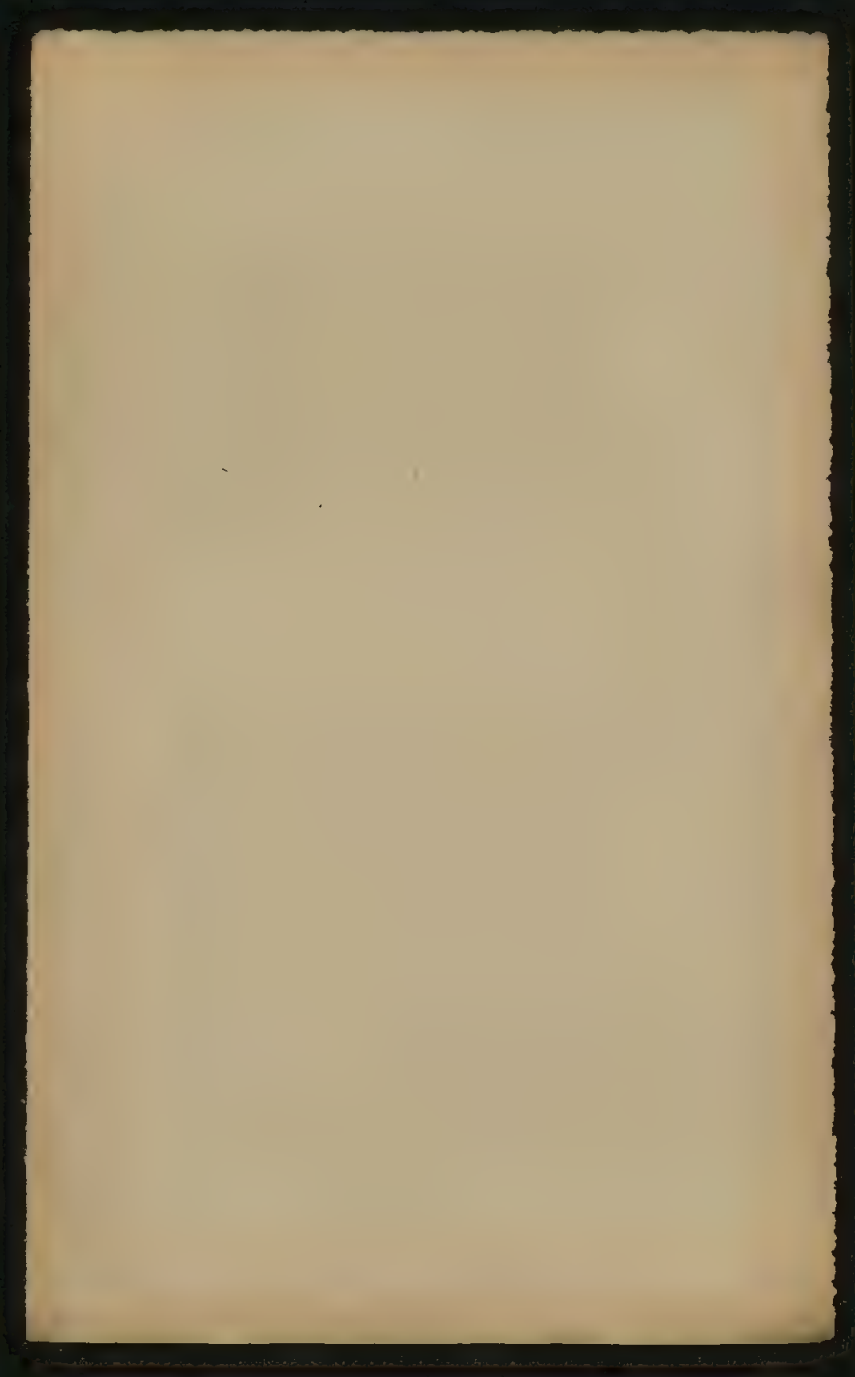
Realizować - at - myje st. m. n. n. Zrealizować
dł. urzeczywistniać, realizować „Spo-
dziwamy się dusza, a realizujemy
ciałem, duch pragnie a nasza się cia-
ło” J. Krask. 33. 117 „Kiedyś myśli od-
powiedziato zrealizowanie jej, na-
dziei rzeczywistości?” ib.

37
Realność - i. s. s. i. m. majątek nieruchomy,
posiadłość ziemską lub miejską „Kapita-
lista, mający realność w Warszawie” Ł.
Kauk. 4. 327 „Ł niepewnych wieści” je-
go realnościach w Warszawie, uwiad o fun-
duszu Haujerna większe umiobraczenie,
niektórzy byli w istocie” ib 5. 34.

Reasumowai - at - niye st. os. ndkn. tai. resumere,
streszczac „W waraym świecie literackim,
nie pojmyjż ani kaptaniśwa pisarza, ani
kaptaniśwa knytyki, ani wielkiej misji
krzyżarwy, wrayolko ostatecznie reasumu-
je us w pierniqdru” *JT Krak.* 34. 53.

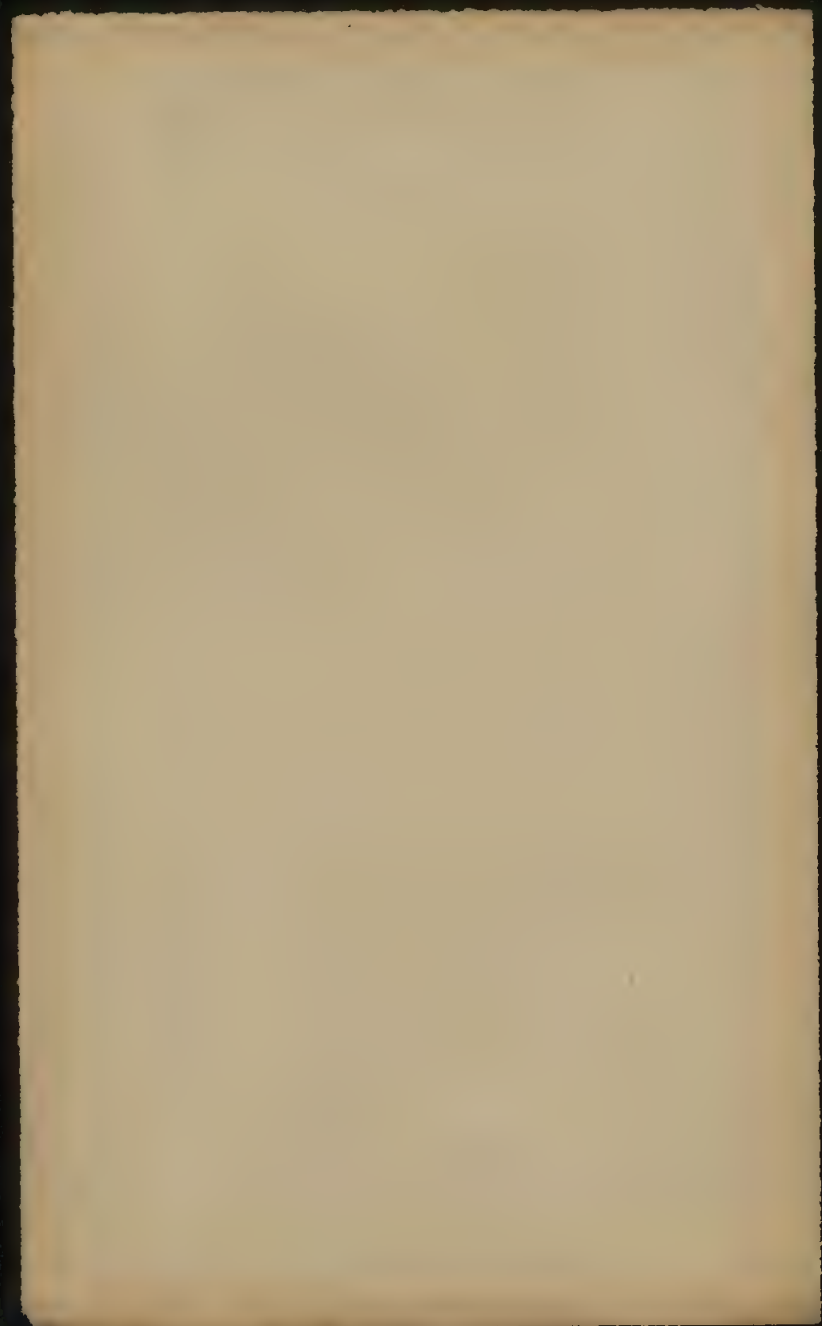

Rebekowai', Rebechowai' - al - kuje st. nij. udkm. prosp.
womitowai'

Rebellious - at - ryje st. r. - konu & absolute.

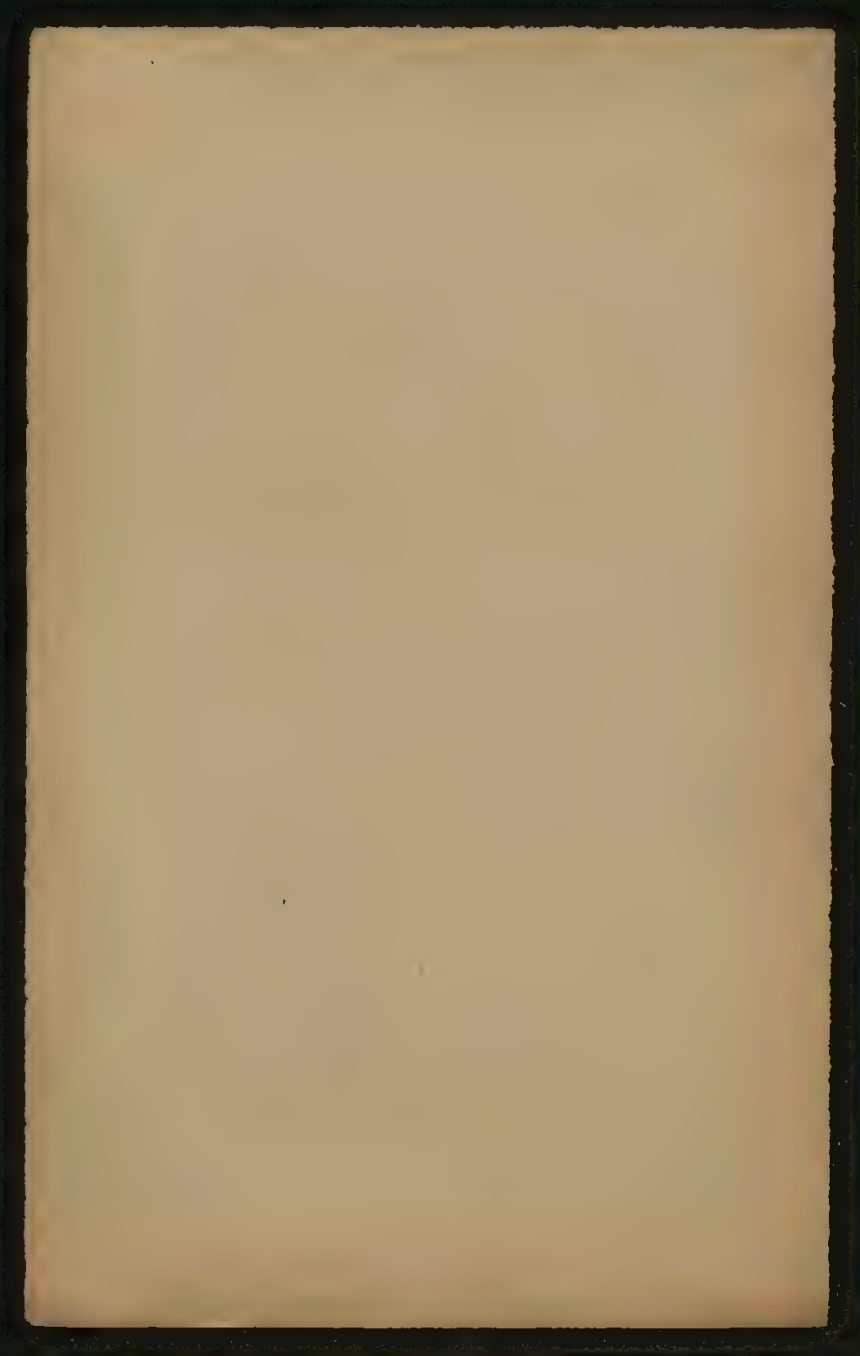
powstanie, podwójny bunt, rokow., Prawo
było idealnym narzytem... nawet rebellu-
ję opiewaliśmy się na prawie konfede-
racji i Rukowan" D. Pol. Nad uwod. Dm. 117.

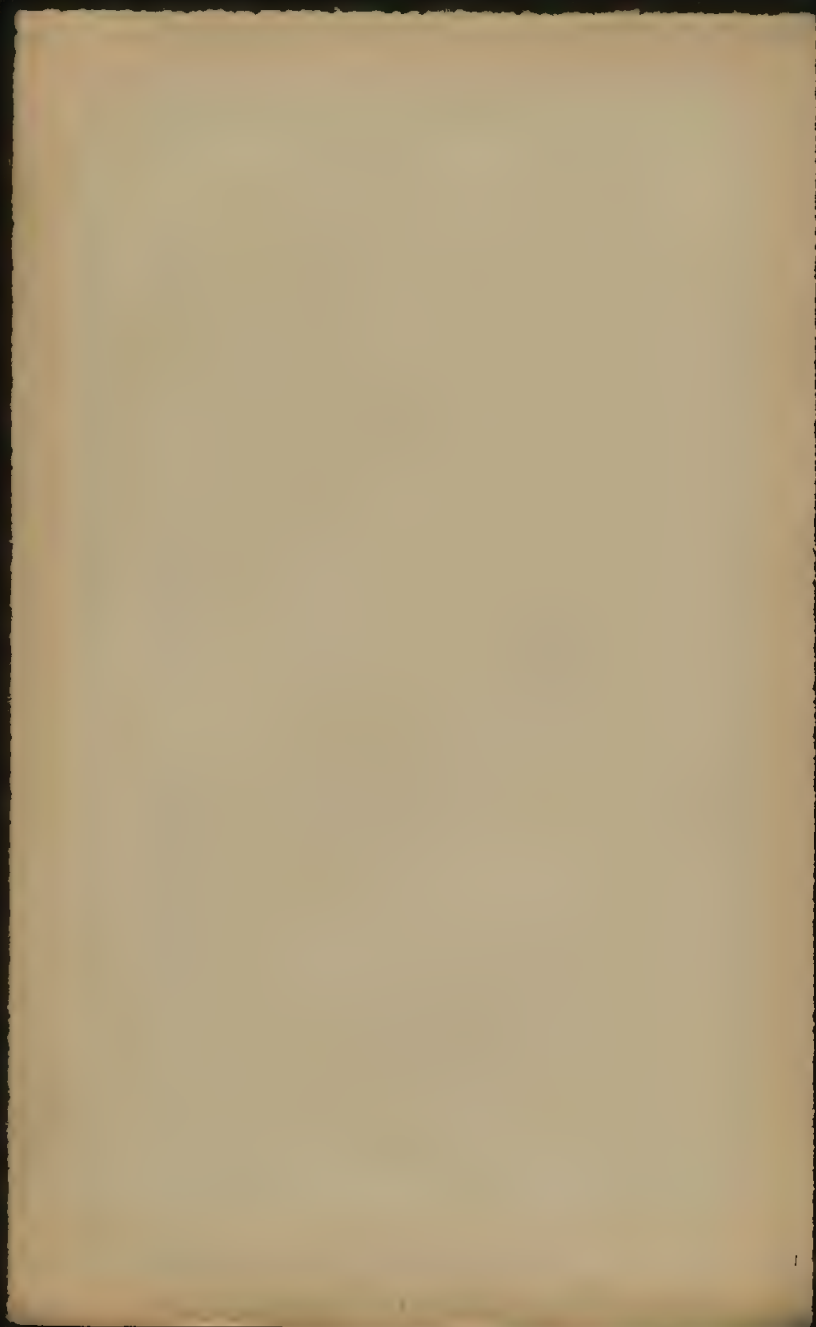
Rebochem, Rebuchem wiadom. u. myślan. wydawki.
Lapówka, datok w celu przekupienia kogo
„ Za swe kande głupie słowa bojne bra-
tiszcie rebuchem ” Smut. 1883. 7. 2.

Recepja, łac. receptio, franc. réception, ra-
miał: przyjęcie. „Po pracach całego
dnia, mitem wydekurczeniem była recep-
cja, urzędowa przez Reprezentacyę miasta
Lwowa na czele uczestników Zjazdu... W
recepji wzięli udział do stojący Kusiota,
Janówka i Krajcu.” Czas 1888. 166. 1.

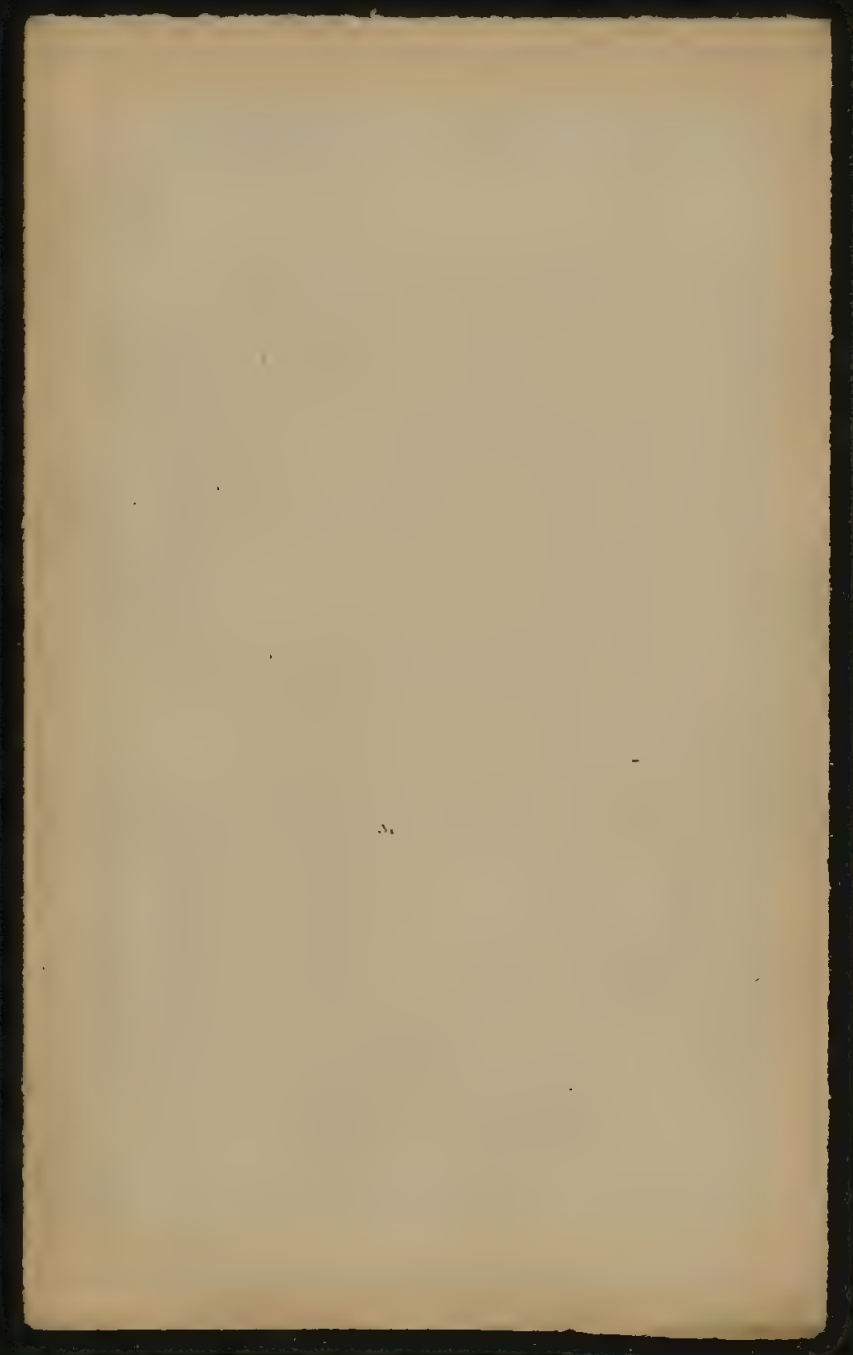
Recepja-ji.ż. je-cyj um. lat. receptio,
 przyjęcie ceremonialne „wybrał się
 pod wieczór do krawiny; goźnięz też
 pod recepię u niej umyślnie obrachuo-
 wat, aby nie zastai nikogo” Jt. kw. wiek
 1878 73. „Na jednej ze zwykłych recep-
 cyj dworskich zgromadzenie było lic-
 ne” Dod. Opow. hist. 235 „Posesowicie, za-
 stawnię, dwiżywołnię, mieli sobie za zas-
 ryt przyjęci wielkiego jurisdatawa... wra-
 tak na tych recepcjach nie tracił; bo
 umiał je pan w sposób dyplomatyczny
 wyuzagradzić” S. J. Dyk. Ost. Segm. 1. 65.

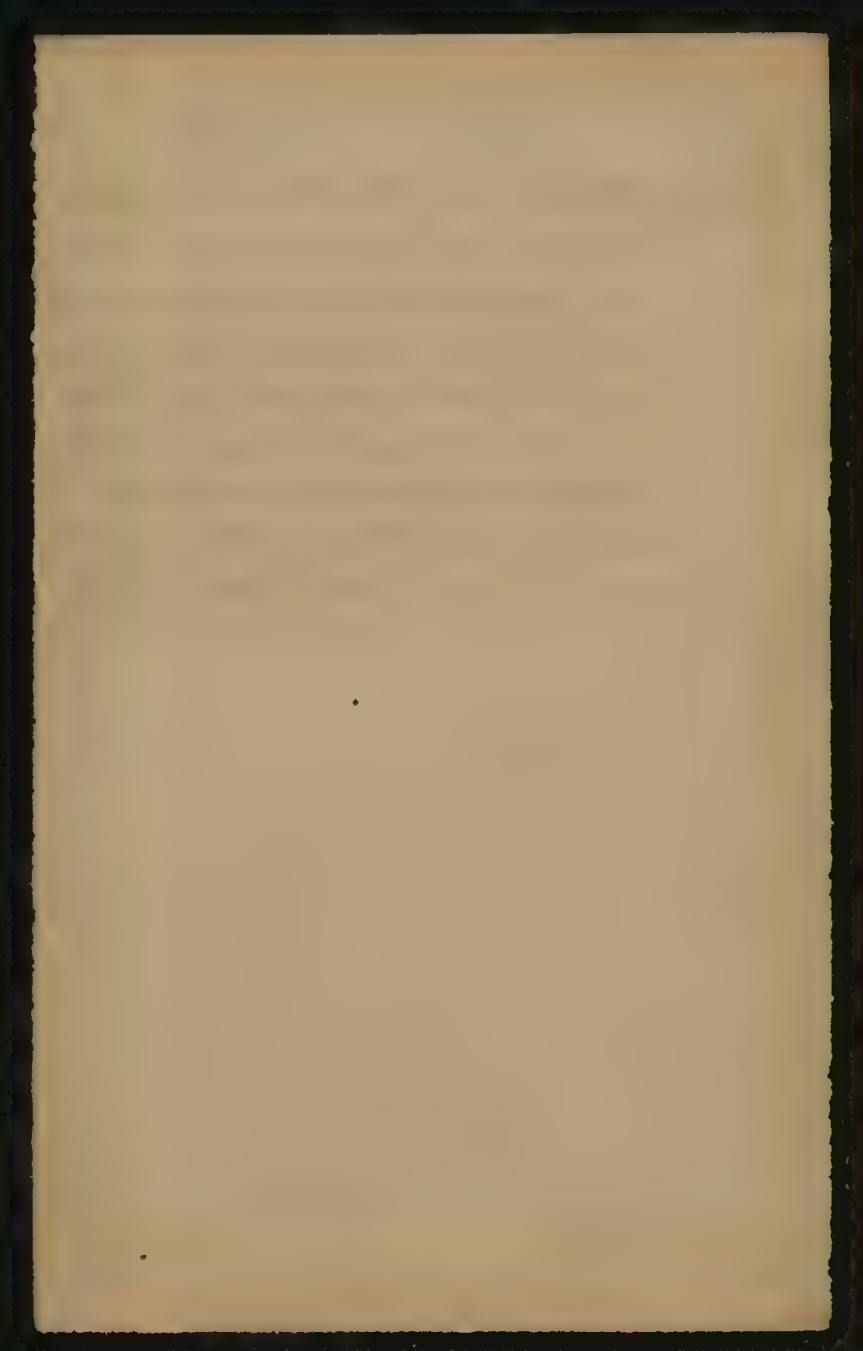
Recepis - u. m. sy m. tae. kwitek, rewers na
Dowód odebrania risma uwzględnego, listu
lub innej pomyśli porównaj

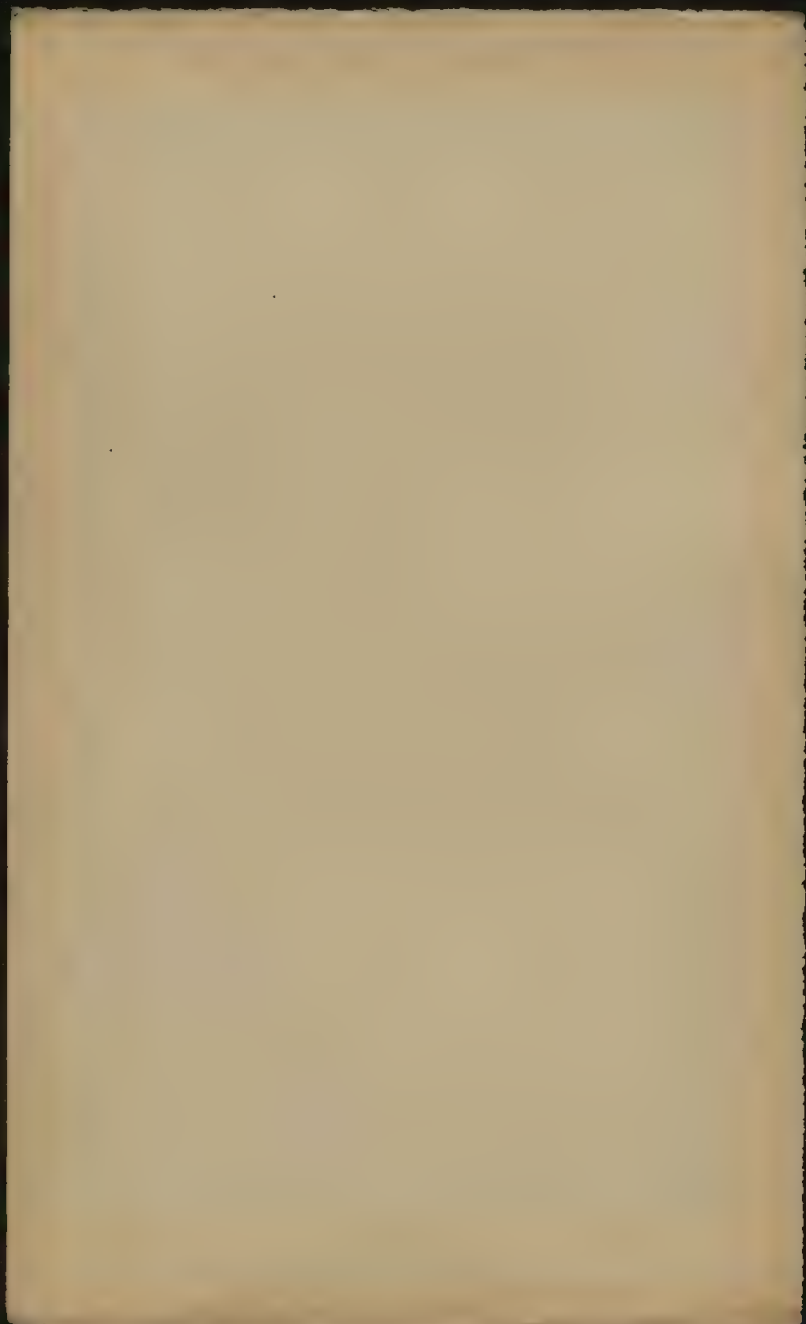
Recht wyraz niemu praw. użyto przez lud w Kuj.
 w wyrażeniu „mici recht” = mici ka so-
 ba, prawdę, mici raję „maka recht” =
 maka raję, prawdę mówią.

Pedagowar' at-guje s. ex. n. d. n. Tac. redigere.
 w. t. d. n. r. a. c. p. i. s. m. e. m. p. i. s. e. m. n. i. e. , k. r. o. y. -
 z. i. a. y. p. r. a. w. d. a. i. u. i. m. i. s. t. r. e. w. o. b. c. h. o. d. z. e. n. i. u. n. a. y.
 j. a. i. n. i. j. c. h. w. i. a. i. b. y. a. n. e. d. a. g. o. w. a. n. e. g. o. a. r. t. y. k. u. l. t. u.
 u. g. o. d. y. "A. P. o. v. i. k. a. r. t. l. a. t. a. w. i. t. o. t. 34. " O. b. i. e.
 T. i. b. y. z. e. b. a. l. y. u. s. n. a. p. o. r. i. c. z. e. n. i. e. , n. a. k. t. o. r. o. m.
 u. c. h. w. a. l. o. u. s. u. y. s. t. o. r. o. w. a. i. a. d. v. e. r. d. o. k. e. r. o. n. y. . . w.
 j. e. d. n. e. j. i. d. r. u. g. i. e. j. T. i. b. i. p. o. m. i. e. n. o. u. s. a. n. e. d. a. g. o. w. a. -
 n. i. e. a. d. v. e. r. u. b. i. u. r. o. m. p. r. e. m. y. d. j. a. l. n. y. u. "S. l. w. 88
 149. 3.

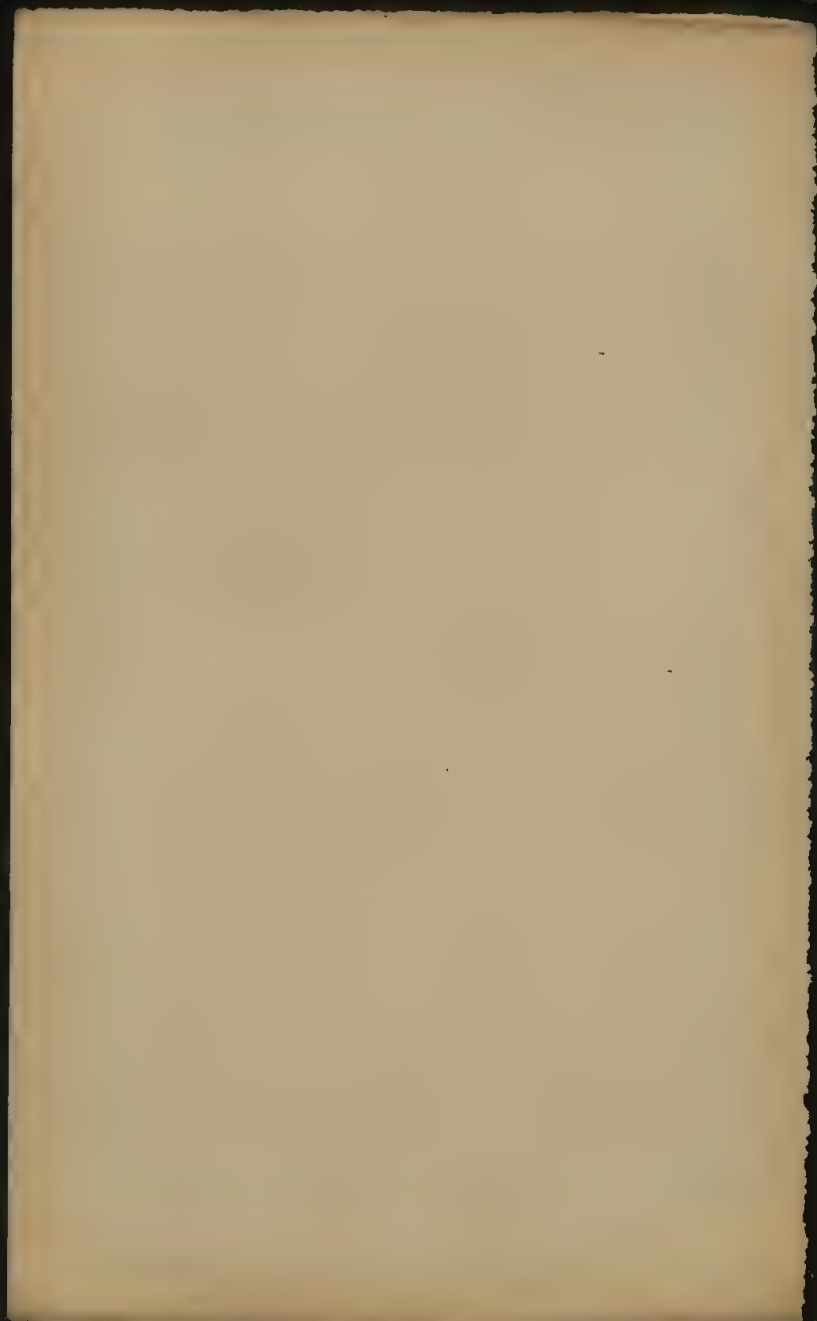

Redakcja ji si. cje-uyi um. wyumw' redagowa-
 nie „Dwa czy trzy listy napisat nim
 ostatniuz redacyi byt zaspokojony.“
 J.T. Kwan. wiek 1878. 40 z biurowo: kolegium
 usob najmniejszych ni redagowaniem
 pisma, Dziennika „^{„Dziennik”} ^{klóra,} Redakcyi (w przyszłym
 numerze zapowieda druk jego ostatnie-
 go dla niej piazego 14 dramatu „Haj.
 S. lwow. 1887. 113 z biuro w którym reda-
 guje ni jakiis pismo „Do turecii, ^{wiem prawie} ~~redakcyi~~
 prawiż w redakcyi „Z. Mell. Goniec teatr.
 22. „Pisat fejeton w redakcyi, z takim
 rozmowieniem, że aż stalówkę rozawupit“
 Haj. S. lwow. 1887. III 2.

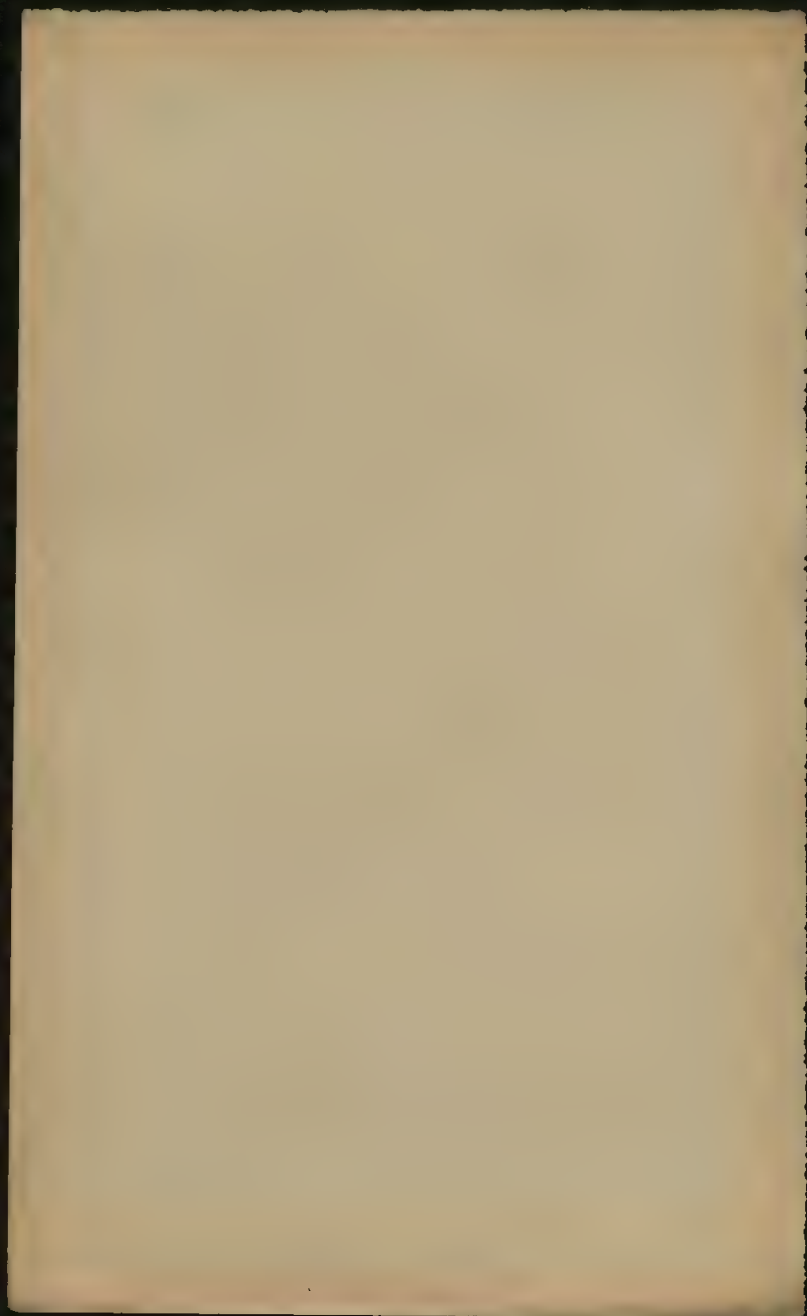

Redaktor-a. m. rowie-roie mu ten kto reda-
guje jakies pismo, draciennik „Kostat ka
marny ptar, glownym redaktorom” J.
Ches. knyt. 18

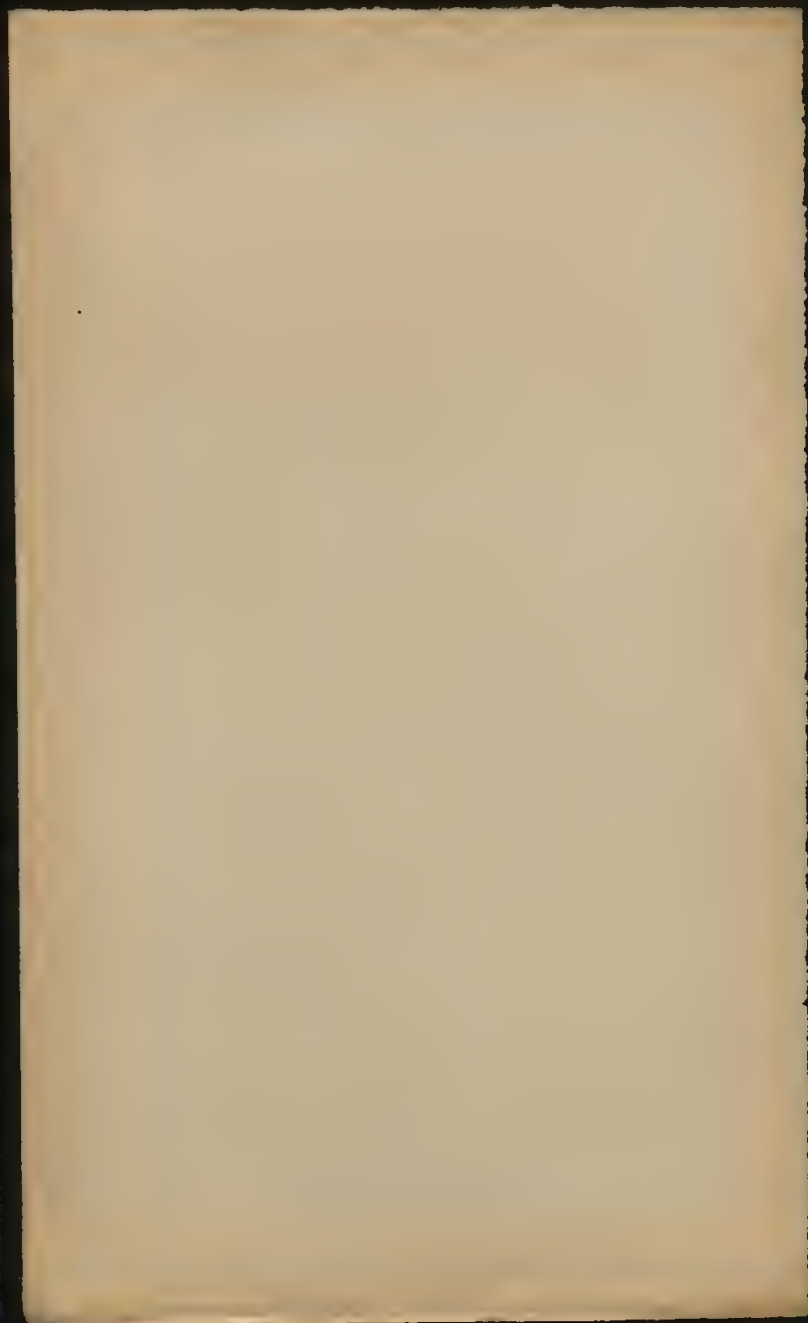
Redaktorski-a -ie, od redaktora, tyaz-
cy us, nalenizy do redaktora, wlasniwy
redaktorowi. Gazeta to parawa nigdy
niezapchane, beczka cior Danusa, ka-
usien' syryfowy co is wijsi stawa gnis-
tze redaktorskie glowy” J. Ches. knyt. 9.

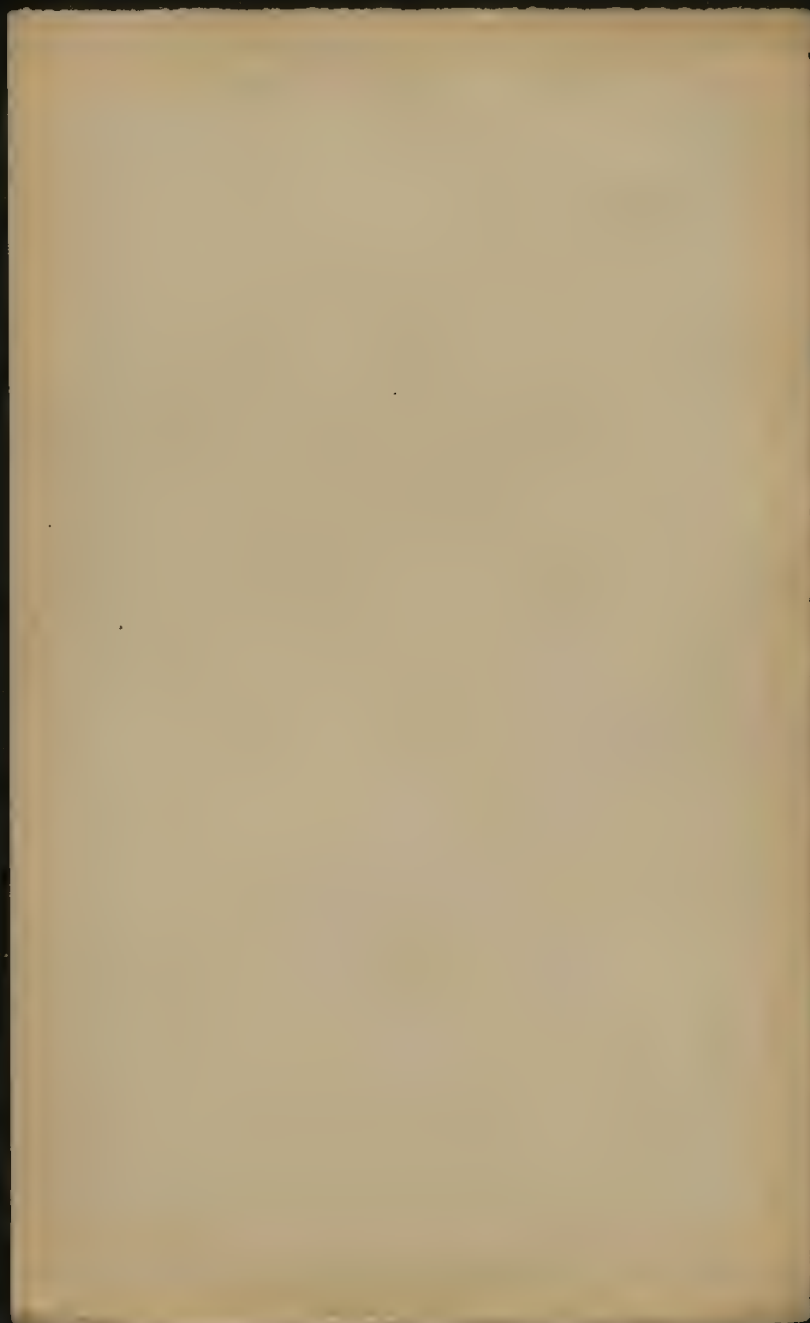
Reduta-y. i. ty. dzt. mrr. & w murr. balu
marlowego, rubany. przyr. „marr.
babo vedutę.!” = o toż marr! marr
tobie. „Dobryś!” marr wachu jaje!
„Patrz, a tu kosiący drzewa już
rozstrzelony; osobno broda, a osobno
głowa. Ha no! — myśł sobie — marr ba-
bo bal, taj vedutę.!” Wt Zag. Pam. stan.
puras. 22. „Chiałeś miarta, Prosperku,
marr babo vedutę.!” a mwie i na cień.
szę przyjście spiewać mntę.” / Atv. 1. 141

7-
Redyfa. m. ture. kolonii uderzły do rezerwy
Turcki karnad wojenny polecił wysłknie
komendantom wojakowym, aby zaspodili co
potrzeba dla natychmiastowego przygotowania
redyfo (rezerwistów) na wypadek mobilizacji
kari " F. lw. 1888. 12. 4.

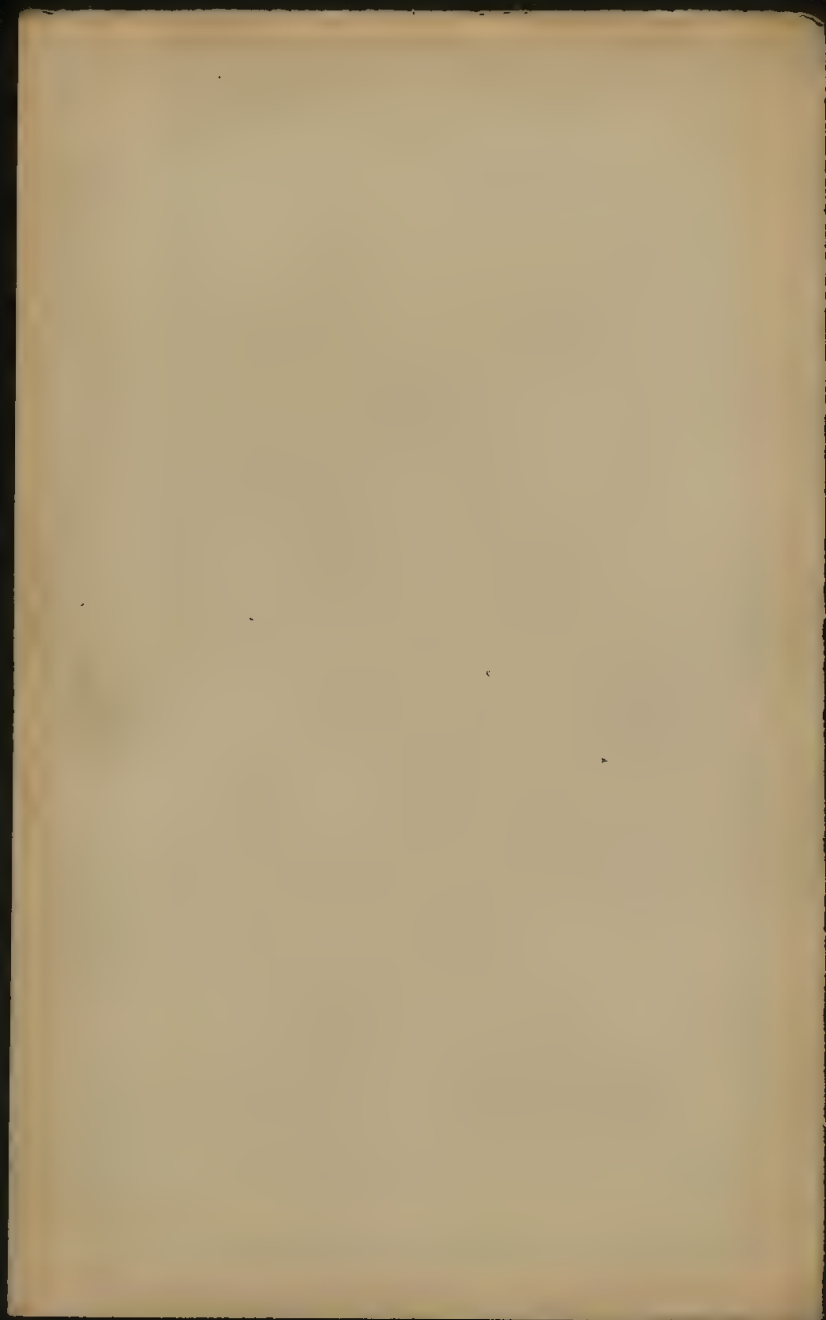

Referat u. m. ty. ów. mu. piśmo referowane,
wypracowanie biurowe. "Tęte umiał,
ile wytarwa na napisanie biuro-
wego referatu" H. Piórk. Tyg. N. 2. b. 190.

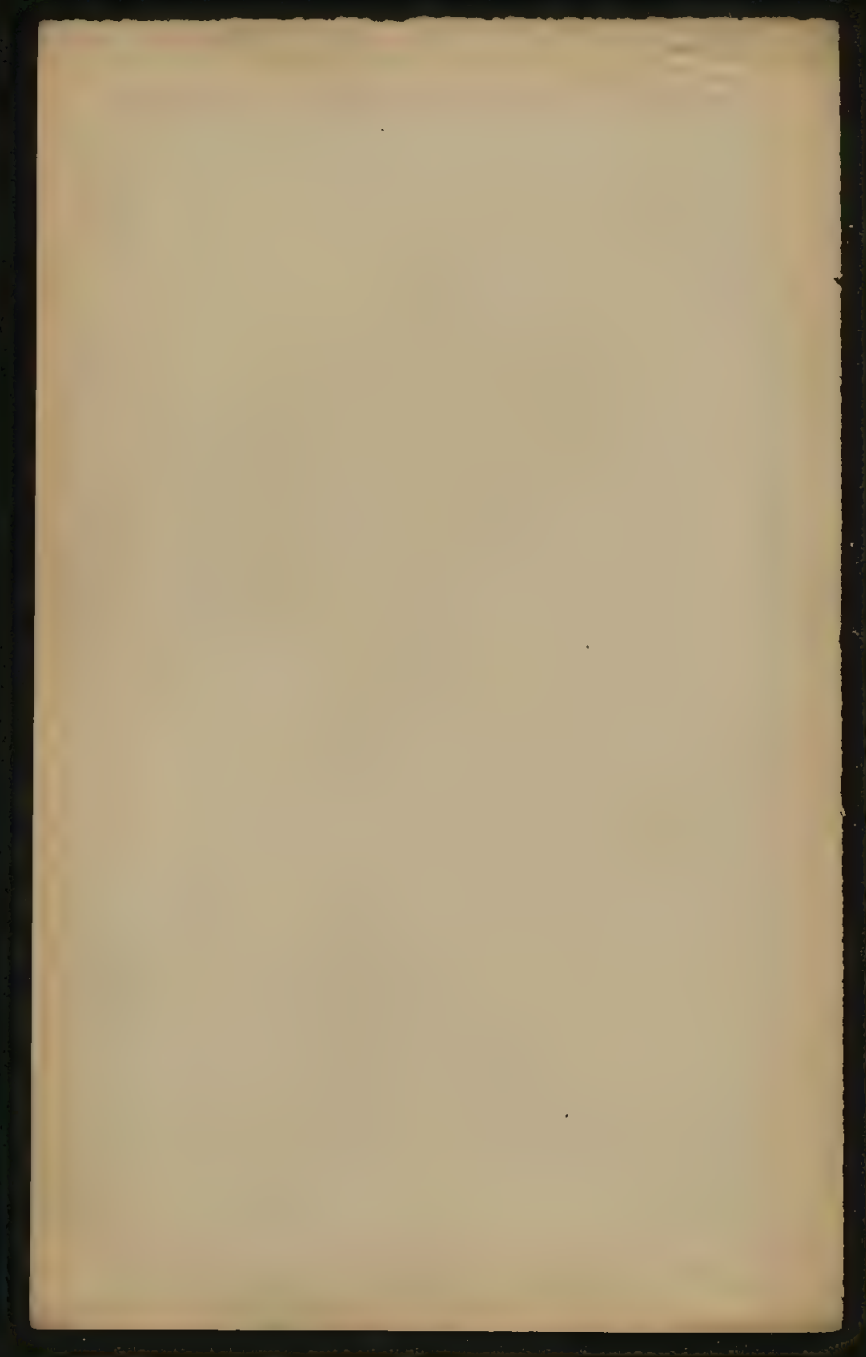
Referendarniki - a - ie & w fechtunku, taki się nazywa-
to pierwsze cisnie szabla, więc gdy Strus cię-
gle byłus myniemna na głowę & takę sile,
nie pierwsze spratałby w potowę - referen-
darniem cisniem Dymalski go łunie... i
padła szabla & reki.. "w Pol. 7. 22.

Referendarnowa - ej. i. we - ych um. iowa
referendowna, Ciobka, paui referendarn-
wa" A. Wilcz. Lot. 1 105. "Niepokojeni paui
referendarnowej o przytoci ciotki rosta" ib. 109.

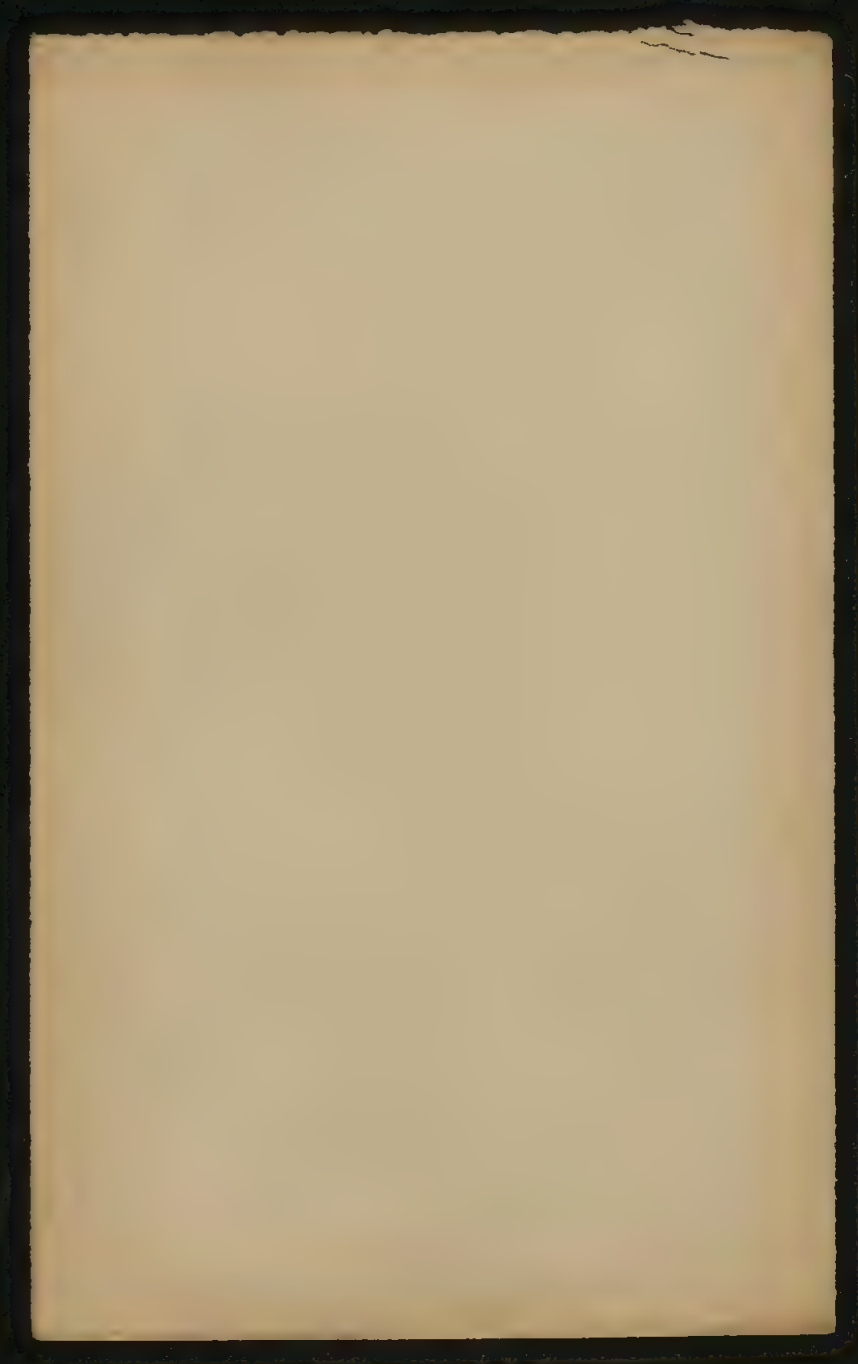

Referować - ai - nuję st. cz. ndm. Referować - dnm.

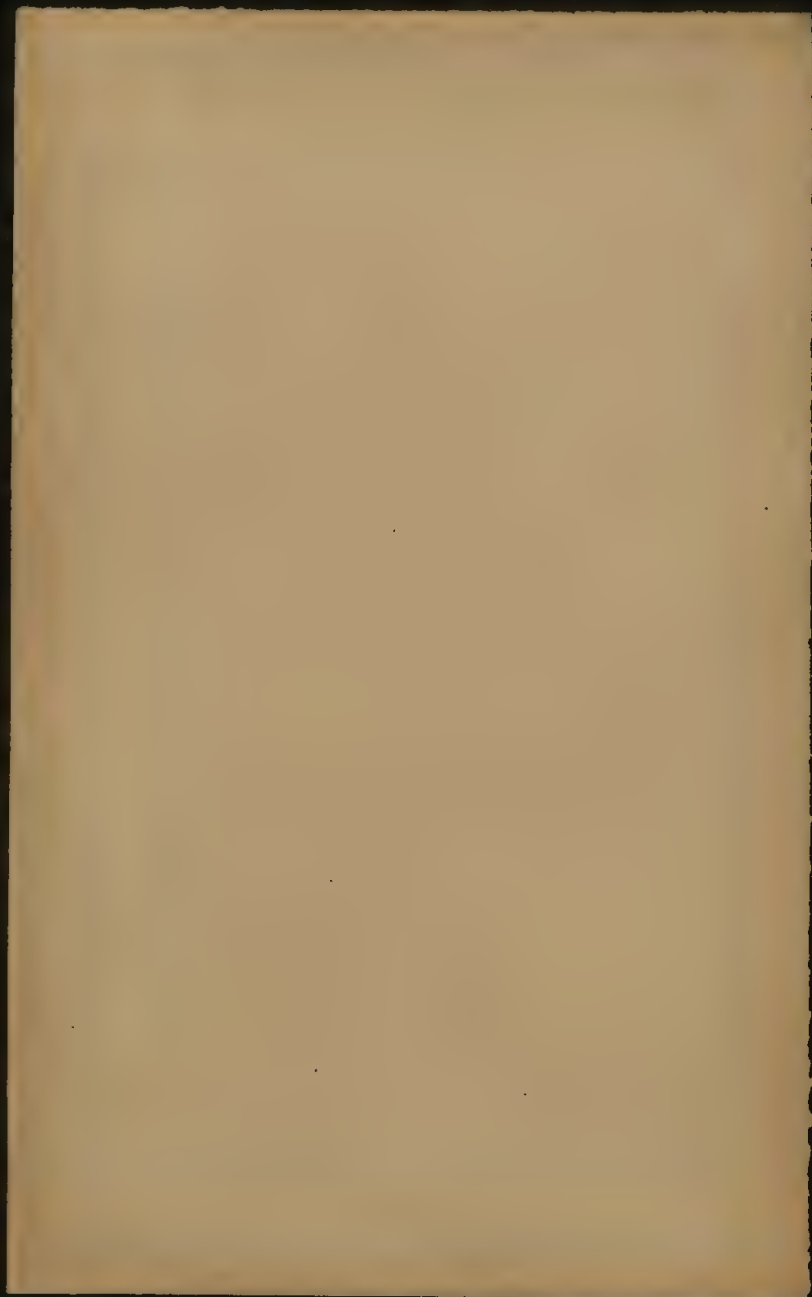
podług franc. référer (z łac. referre), gdzie
mówcy robić sprawowanie, raport; wypra-
wiać pismem jakąś sprawę, motywo-
wać, obrabiać. W tym sensie refero-
waniem całego wytworu sądu polubownego"
A. Wilk. Słot. 1. 243.

16
Refert u. m. pop. wyrażenie prozy gra w prefe-
ransa; podwójny wachunek dla wy-
niesienia gry dwójną „grai & refertem”
cf. saturn

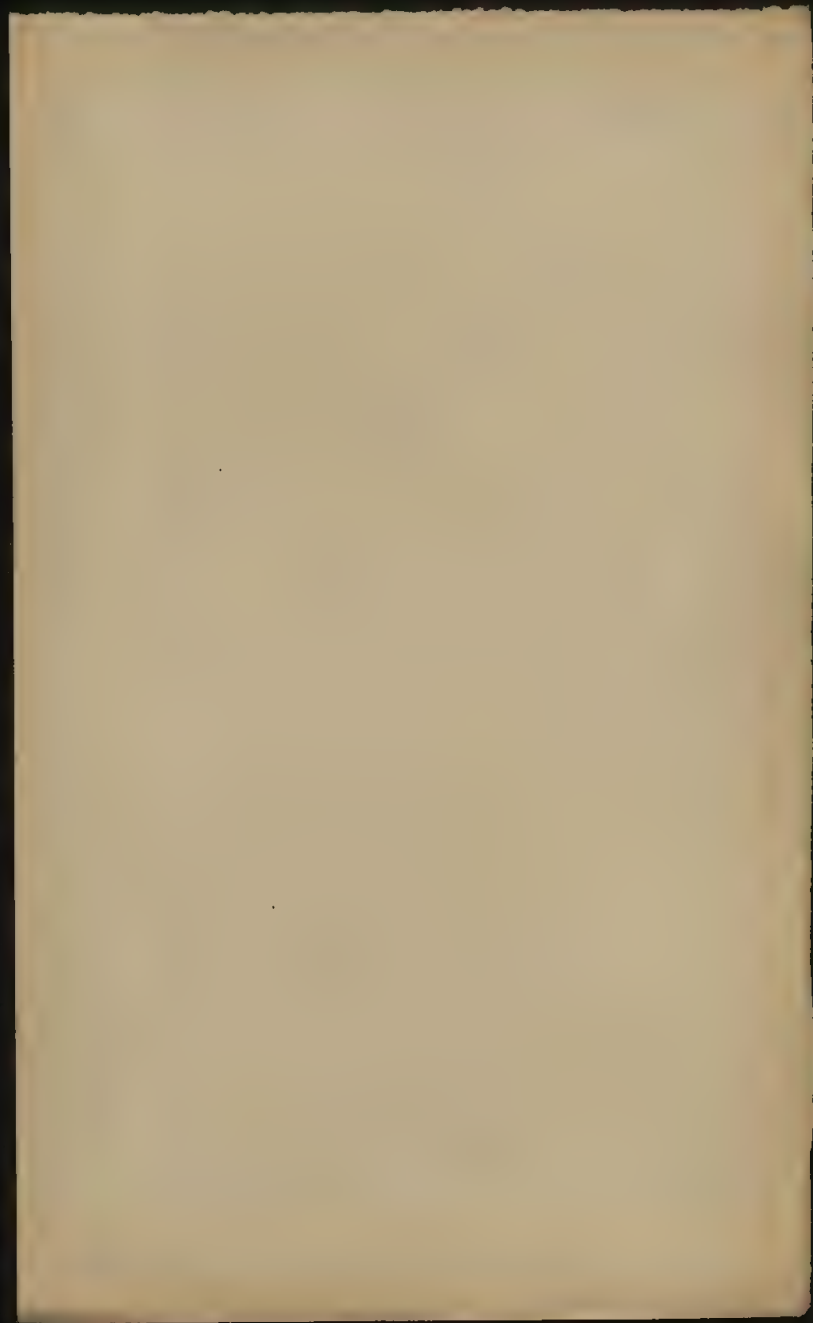
[illegible]

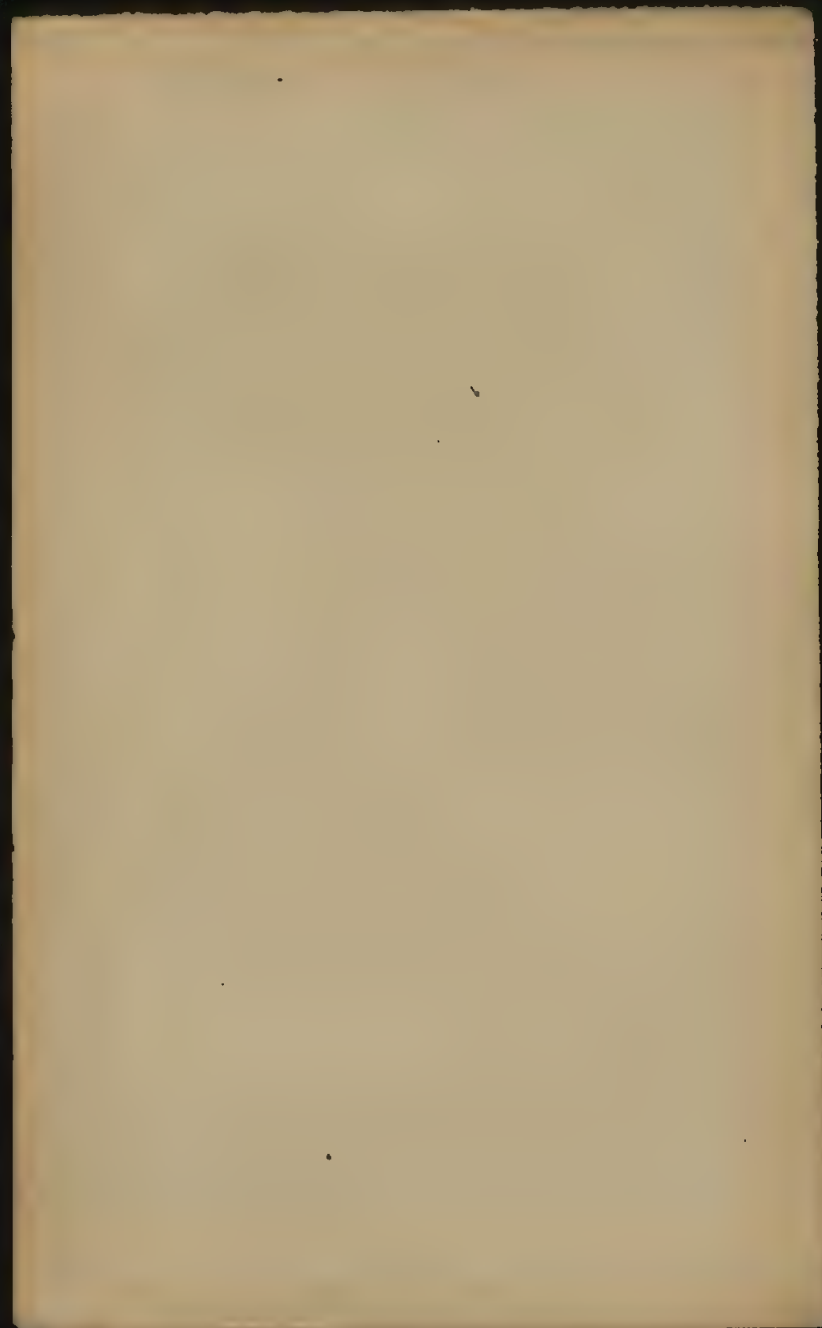
Refleksyjny a-e radziły się refleksja, ka-
stauwiał się „Nie usterkać wcale
do natur refleksyjnych, umysłowych
kdaś sobie doświadczyć sprzeczności i dozna-
wanych wrażeń” H. Mors. Mer. i in.

Reformat-a. n. ci-ko mu. 3, "Reformaty"
miej. Kościół Reformacyjny, Chodź co-
dziennie na Mszę świętą do Reformacji bo
to był kościół ulubiony prawników -"
M. Dab. Paris. Dziady 139

Regalia nieodm. n. lia-o-o m. nazwa pewnego
 gatunku przednich cygar „Znał się na
 cygarach doskonale, wybierał je umie
 jełnie, i chęć go rozjastrzyć, dość było sto-
 wo przecie jego regaliom powiedzieć” J.
 Kraw. 2. 152.

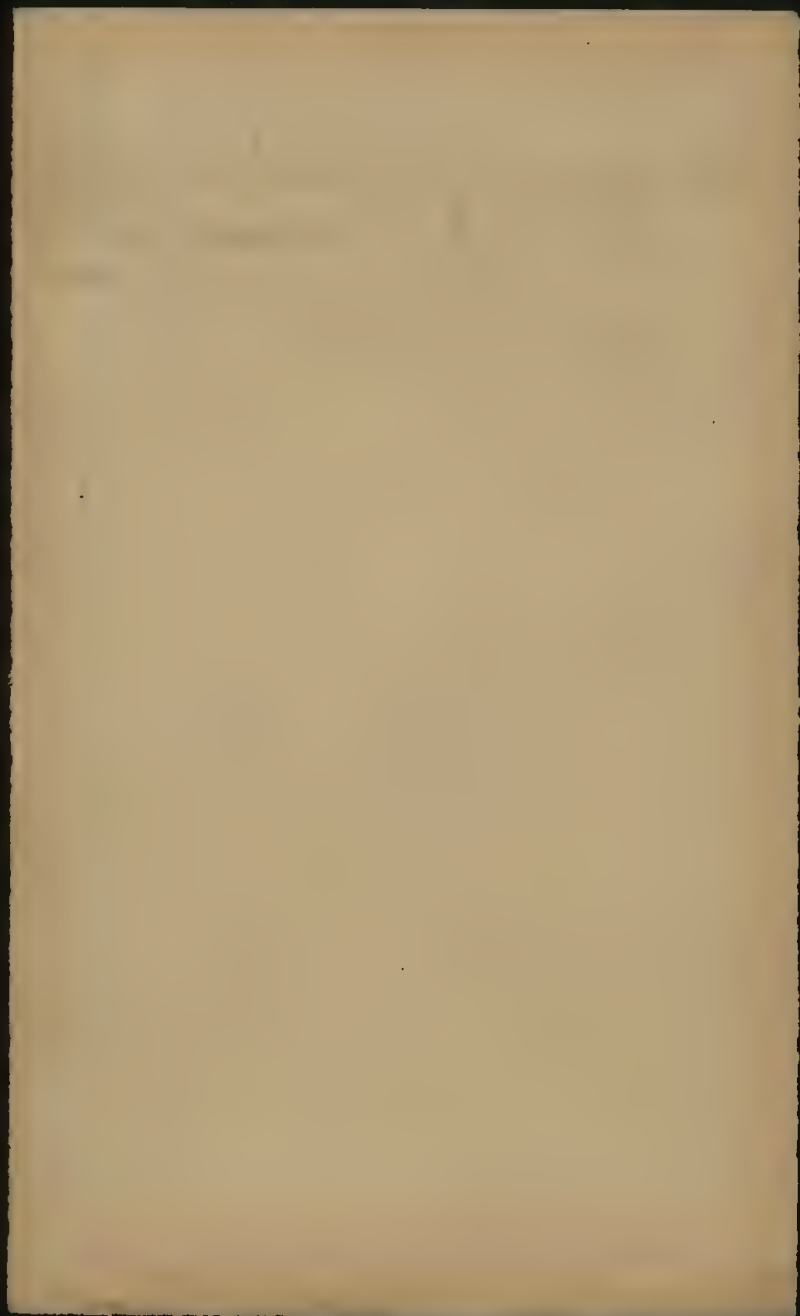

Regaty - gat. um. wlos. regatta, wyścigi łódkami
 wzajemniej gondolami w Wenecji „Pis-
 kilem na regaty do Wenecji” J. J. Kwan.
 2. 16 59 „Po raz pierwszy Warszawa ma
 dzie ~~ten~~ sposobu podtrzymać wyścigi
 cyrkularis swoich, a niebawem dobrane
 regaty na wiatr, uzupełnią program
 naszego sportu na lądzie i na wodzie”
 Quis Pluron 23. 156

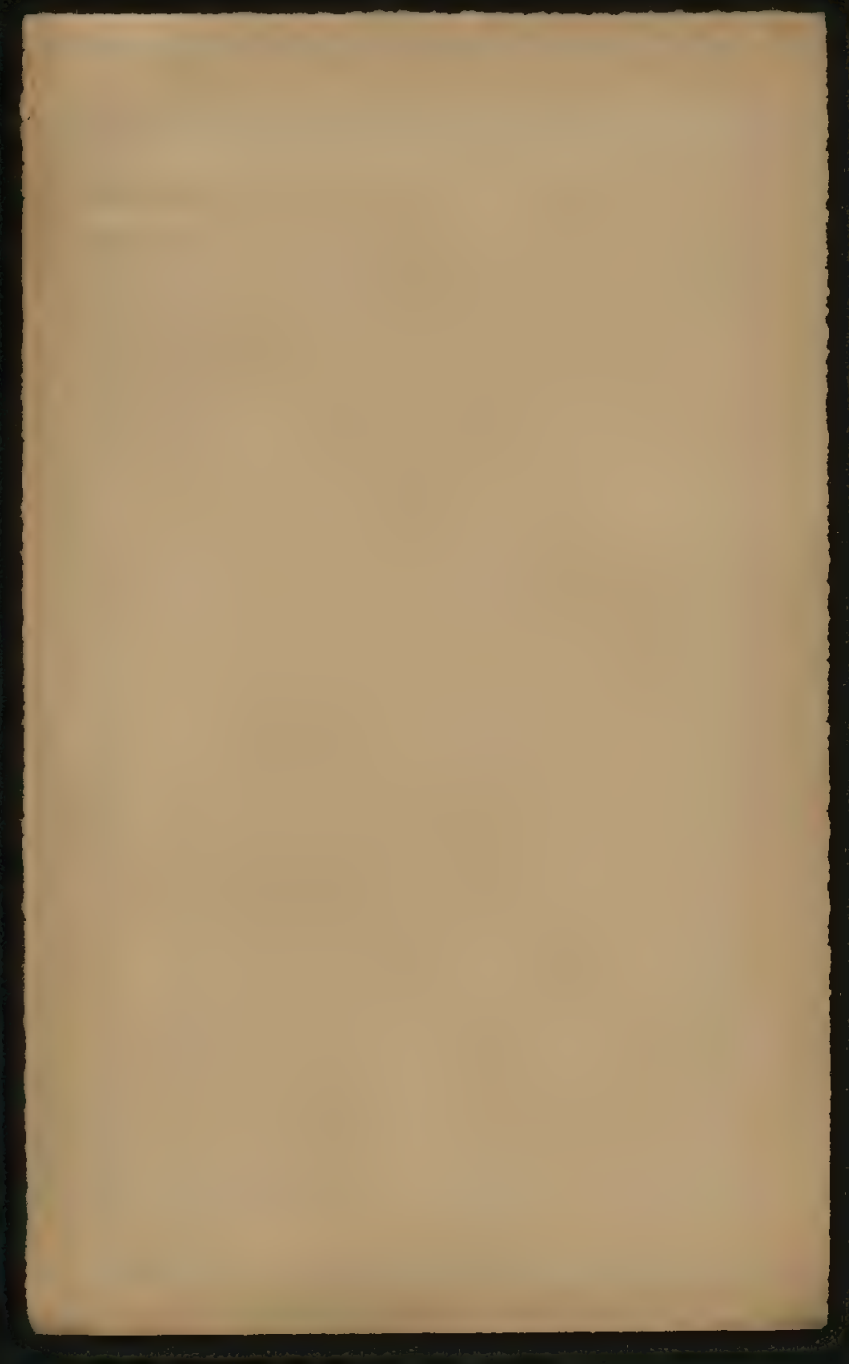

87
Regentura y. i. urząd regenta, notarial.

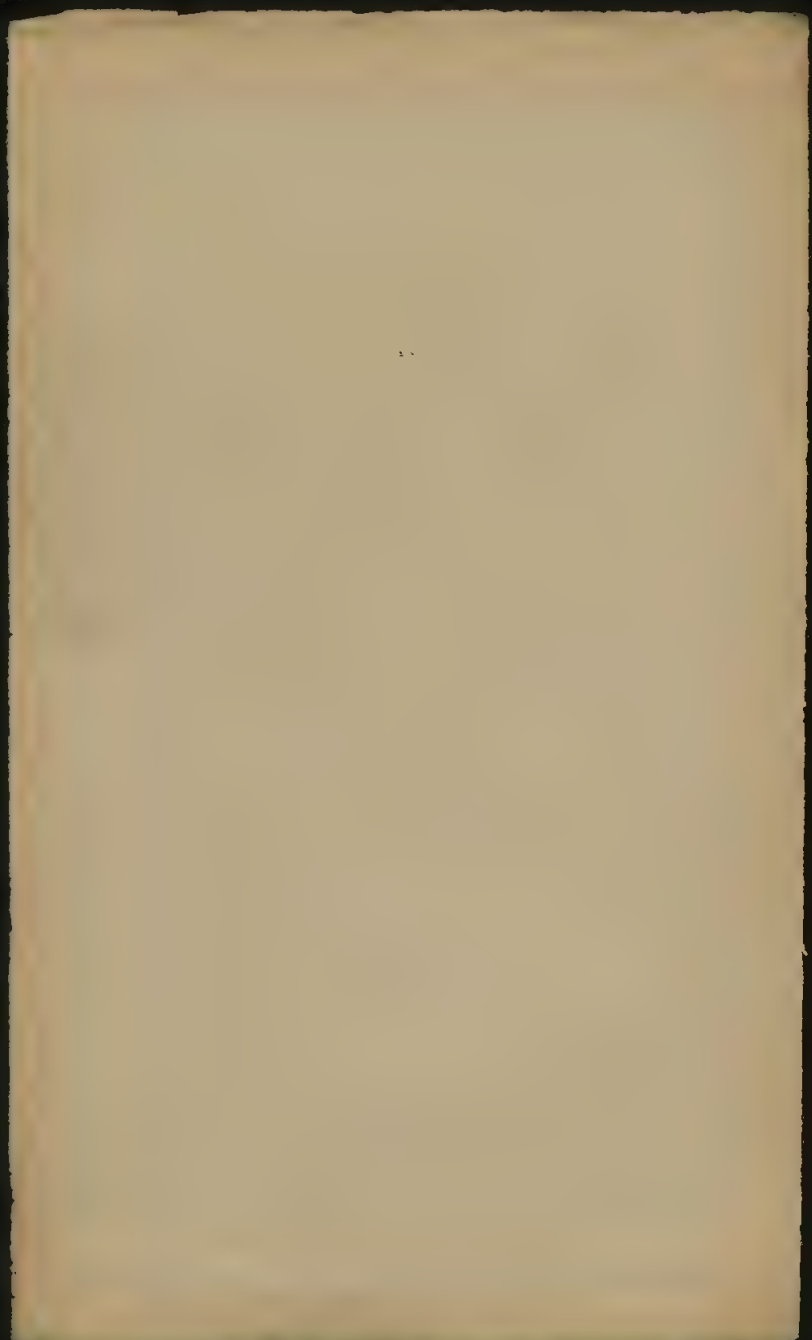
"Jestli przy Twoich stronkach, wyrobisz
mi tutaj regenturę gubernialną, jistemu
gotowio" K. Zak. Art. 264. 38.

Registratura - y. z. z meton. bumo w ktorim
 pno uadza registraturę dancęj uwagdu.
 „Wyucz. hipoteczny i reszły warunków
 litytacyjnych praejrci morium w registro-
 turze sądu” Ogłos. sąd. z no. 88 140. f.

Region - u. m. wy-ów um. Tac. regio, przestrzeń,
 wózek, strefa „Dokładem uwa. ku cydu-
 je się jennie w regionach dla powiększe-
 nia nawet niedokładnych” J. T. p. 2. 16
 „Trochę tam jennie latam po regionach
 wiebskich” A. Karak. 4. 238.

Regulacja -i. ż. uregulowanie, uporządkowanie. Tak minister spraw wewnętrznych, jako też finansów są przychylnie usposobieni dla sprawy regulacji rzek" G. nar. 1885. 24. 1. (1)

Regulacyjny -a-e tyżący się regulacji "Roboty regulacyjne na lewym brzegu Wisły, mające na celu zwrocenie przepływu rzeki, podjęty z ciągłą wiek 1886. 213. 3

Regularnie adv. z kowrą, jak napisat, nie. admiennie, "konie tak już były przywykły zwalniać biegu jak dykło dobyt rożka z ta- baka, że regularnie przystawaty" P. T. Kras. 21. 47. "Gwałtowny polem z gwałtownościami i mowami trochę porzuciłem. Leci regularnie wygrany" D. Dot. Sam. Jan. 197. (1)

Regularności -i. ż. z uściśleniem i kowrą

Regulacja -a-m. ry. m. ten co reguluje, porządkuje, w uściśleniu i uściśleniu, ry. m. nawiądzi, waleń, ry. m. i innych przynaj

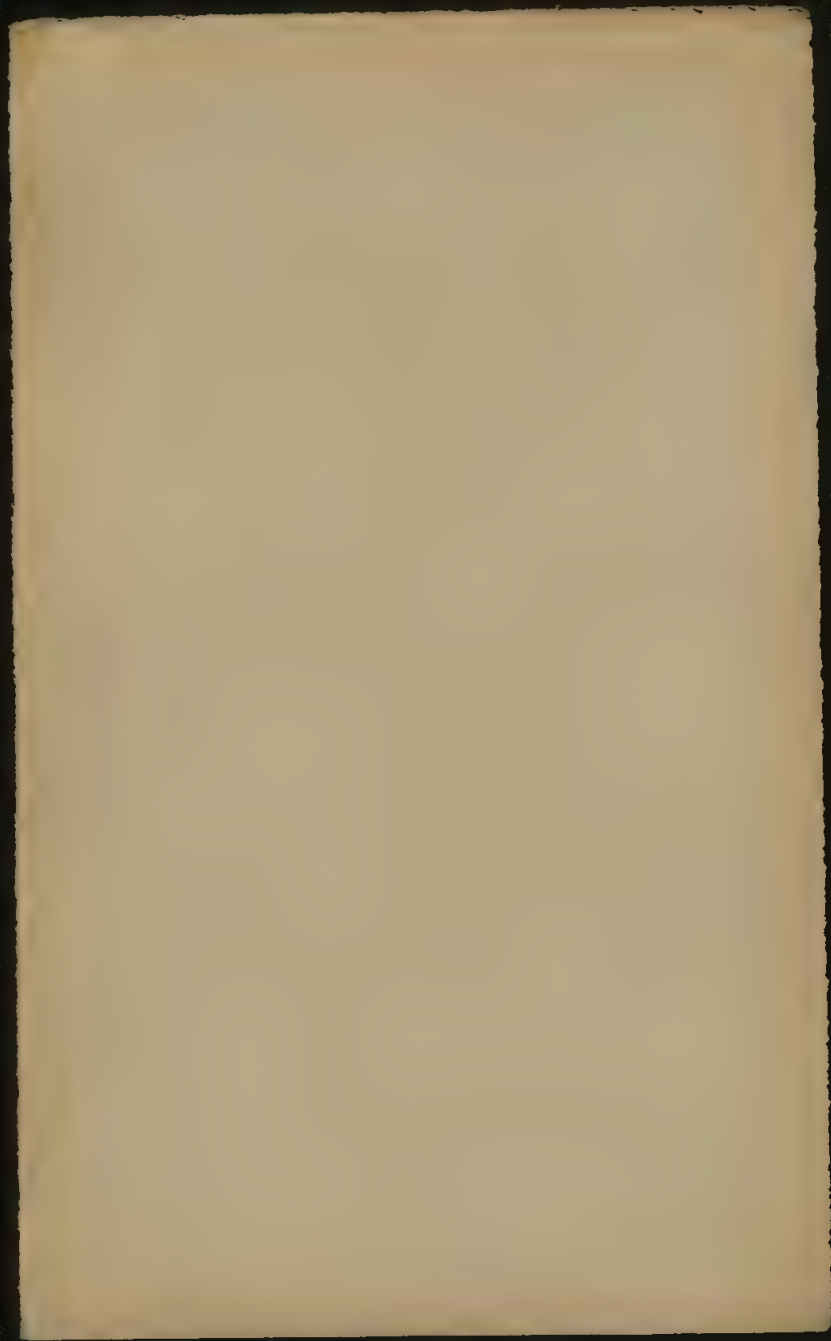
o regulowaniu wuelu lub jeliwego moliwie
dziancia np. u plegza ziqdacz glegbokowi" orbi
i t.p. "No calku jst regulator ciata zoty deb
m. m. 3. 240 z rozar z ^{powierzu} mchaminnom (sc
ile regulujazym) " Godrinn amwarta beta na
regulatorne " J. J. Kraw. wiek 1878. 66.

(1) " Ogolem w regulacji top (Wist) w r. b. wy.
koncowo 3000 szini tany " wiek 1886. 213. 3.

" Jedna namiozkowi zapozegnata werykcie
jego myski i byla regulatorne jego szina.
J. Bog. wiek 1886. 266.

(1) " Regularnie co swigto xawrze byt urwizty "
M. Jun. Aman. 1887. 43. " chodzic sobie codziennie
regularnie na Mraz swigto do Reformataio " M.
Bat. prau. Dziady 139.

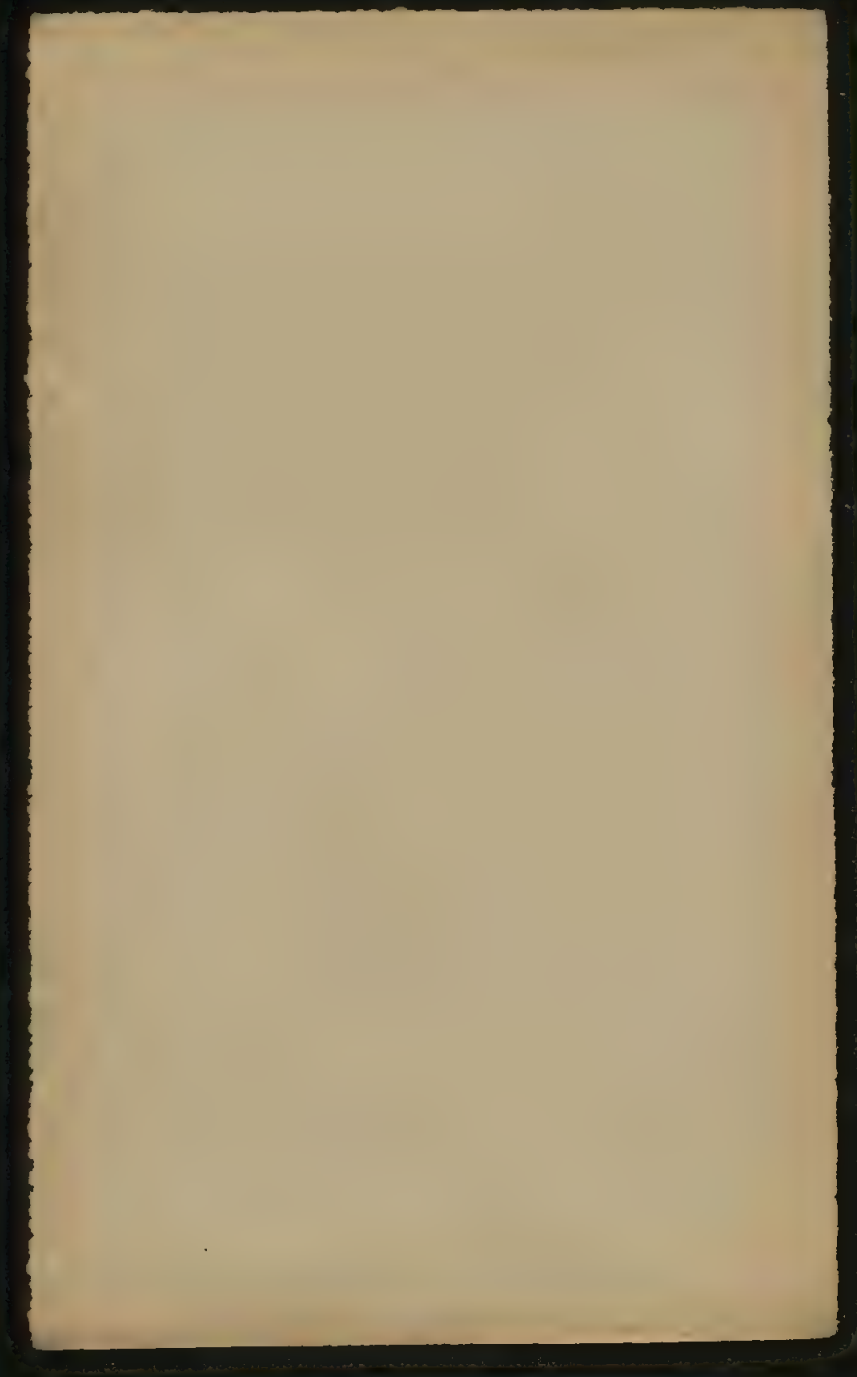
Rehabilitacja - j. i. n. t. e. p. r. o. p. r. a. w. o. w. i. e. n. i. e. d. o. p. o. s. i. a. d. a. n. i. a, k. w. o. t. k. e. d. o. r. o. z. u. m. i. e. n. i. e. m. a. t. e. r. y. a. l. n. e. i. u. m. o. w. a. l. n. e. - p. r. o. p. r. a. w. o. w. i. e. n. i. e. d. o. c. n. i., n. a. p. r. a. w. i. e. n. i. e. o. p. i. n. i. i, c. h. i. a. t. c. e. l. e. m. s. w. o. j. e. g. o. s. i. y. s. t. a. u. m. y. s. l. i. r. e. a. b. i. l. i. t. a. c. y. j. a. h. r. a. b. i. n. e. j. "Z. k. w. a. 17. 109", m. y. s. l. i. z. a. w. i. e. n. i. e. d. o. s. r. o. d. k. a. m. i. j. a. k. i. e. j. k. o. l. w. i. e. l. i. p. r. o. p. r. a. w. i. e. n. i. e. j. r. e. a. b. i. l. i. t. a. c. y. j. a. "Z. k. w. a. b. 5. 41

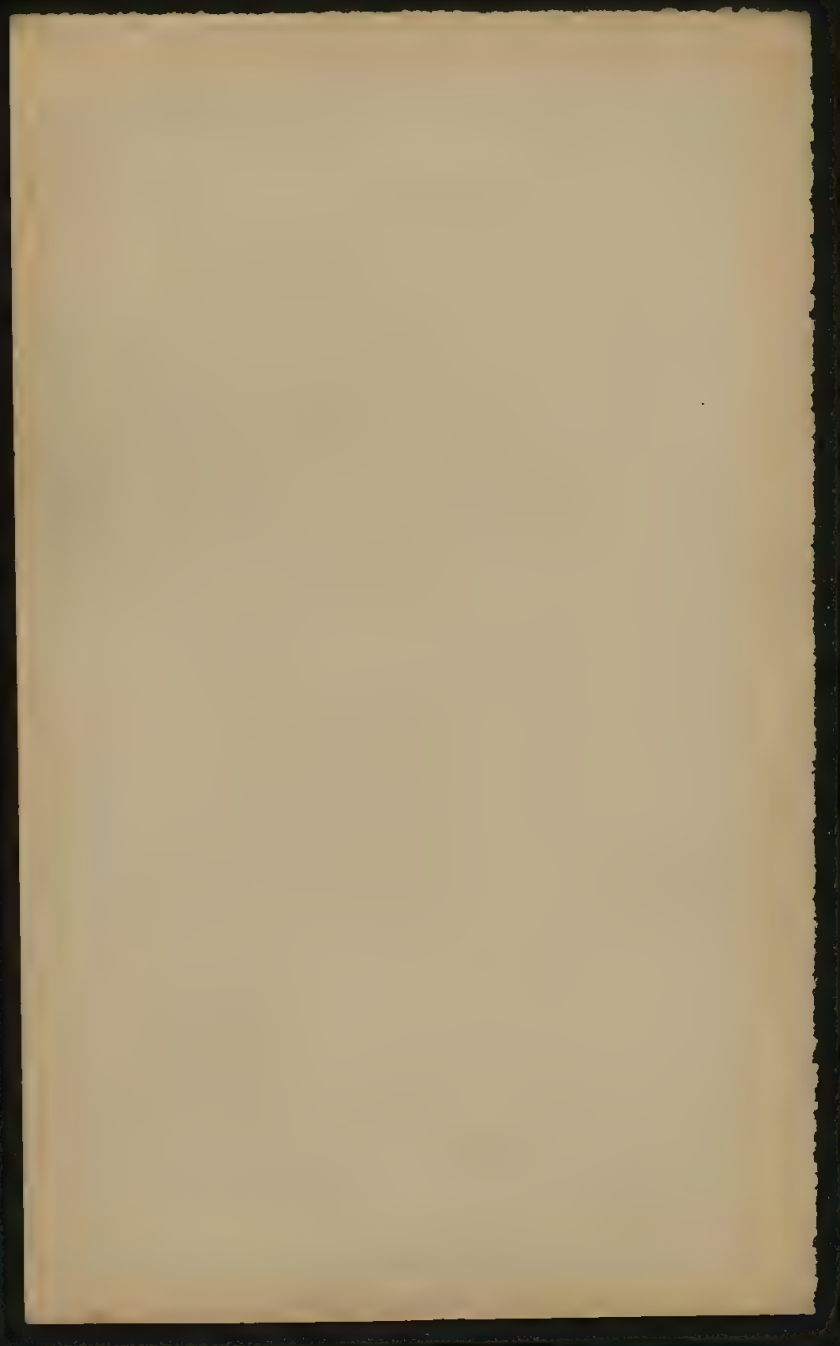
Rehabilitować - al. tuje s.t. ndm. Rehabilito-
wac dku. Tac przywrócić do porządku,
 do utraconych praw - oszczędzić i kara-
 tów przywrócić czci, naprawić reputację
 „Oddano mu sprawiedliwość, rehabilito-
 wano państwo.” D. Dob. Śred. burq 147. „Re-
 alnoś rubat między rozmaitością upa-
 dłościami i likwidowaniami po wielo-
 kności efektami, które stawał się rehabi-
 litować i podnosić... co mu się niechowa-
 nie udawało” J. D. Nad modr. Dum. 180 „Oczy-
 jej najgłębszy radość, uczucie się re-
 habilitowanym w opinii świata” Dada.
 Opow. hist. 48 3 - Się s.t. zaim. u czyścić
 się z karantów, naprawić sobie reputa-
 cję „Najusilniejż pragni spróbowani próbo-
 wał przebiegać nieprzyjawną opinię.
 rehabilitować się po niezwykłej pre-
 winie” Wal. doz. Oraz. Matko. 68 „Wiek XIX
 znany wielkimi przymi i sumnego roz-
 sędku, naderżę się nie ustracił ale wy-

racjonalniem, postanowił u siebie kuwcha
bilibowai' się i przesignąć w wyroku, co stwo-
rzyła najbrzyjsza fantazja poetów "L. Kant.
J. nov. 1882. 299. 3.

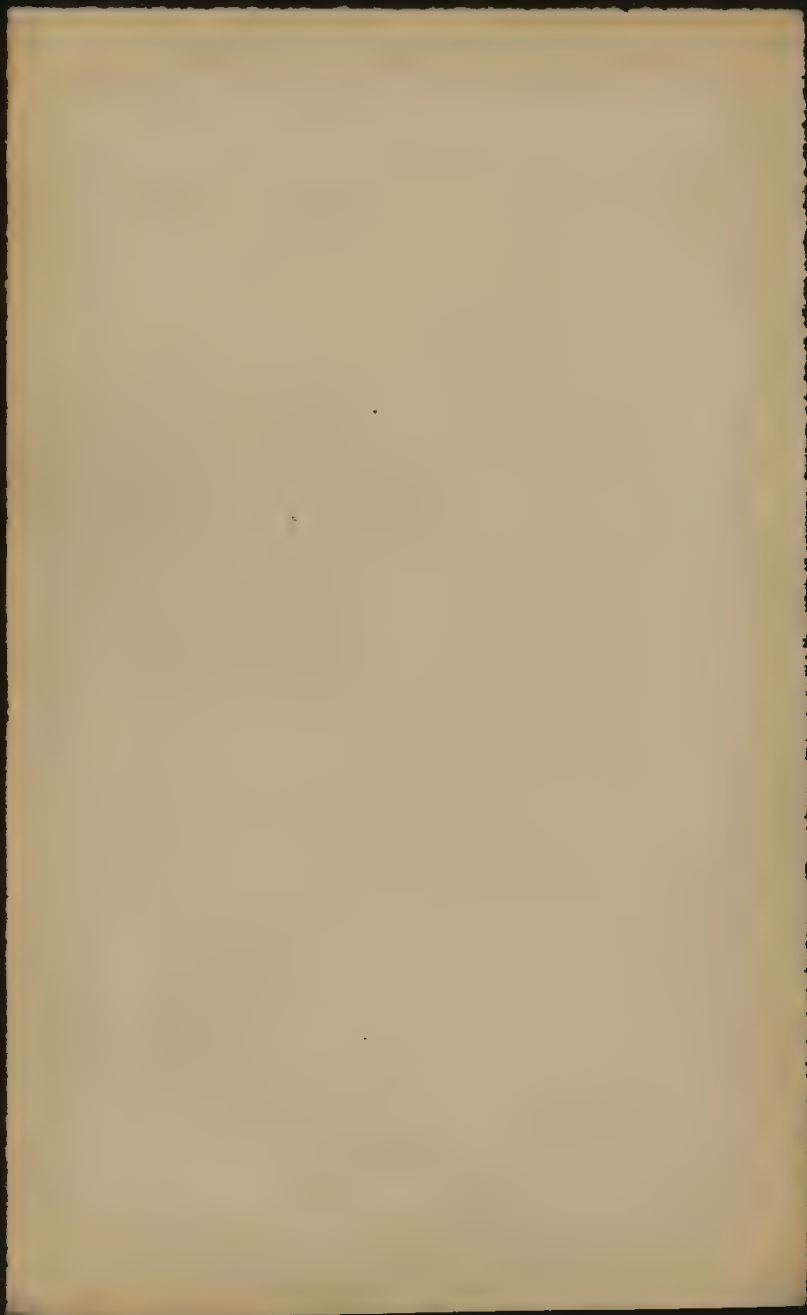
Rejestrowy a-c z subst. „rejestrowy-ego m. wi-
nyck m. ~~toż~~ koxak rejestrowy, Wnet
pospiesz rejestrówi bu odsicwy Czekry-
nowi.” J.D. Kales. 1. 127.

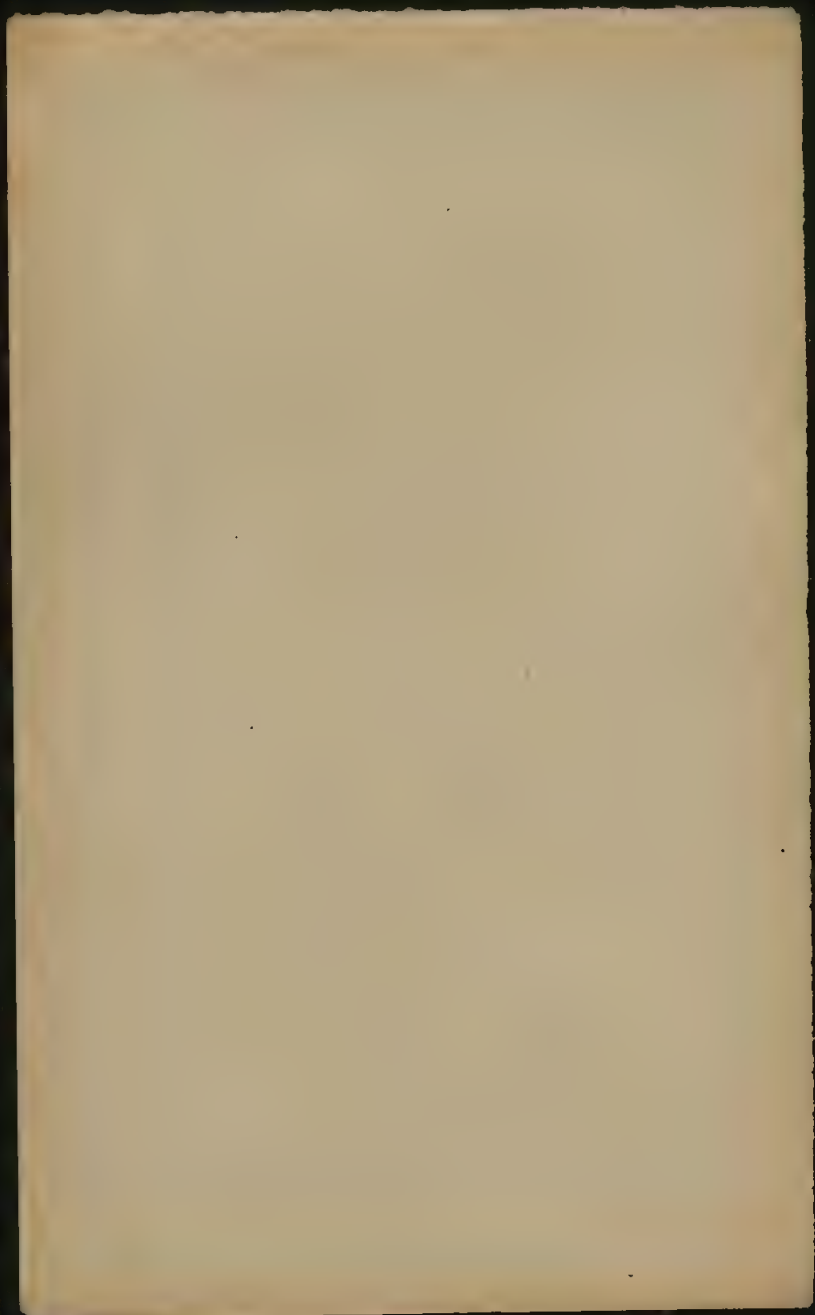
Rejs a. m. soure-ów um. turec. kapitan okrętu „Rejs
 & dodatkien efendi czyli Rejs-efendi,
 daw narywał uż w Turcji sekretarza
 stanu i waznem ministrem interesów zagra-
 nicznych, od arab. rejs mawelnie, od
 ra'as głuwa. Rejs bez dodatkien efendipam,
 wyprawa kapitana okrętu kupieckiego.”
 Aut. Mucht. Krótt. 109.

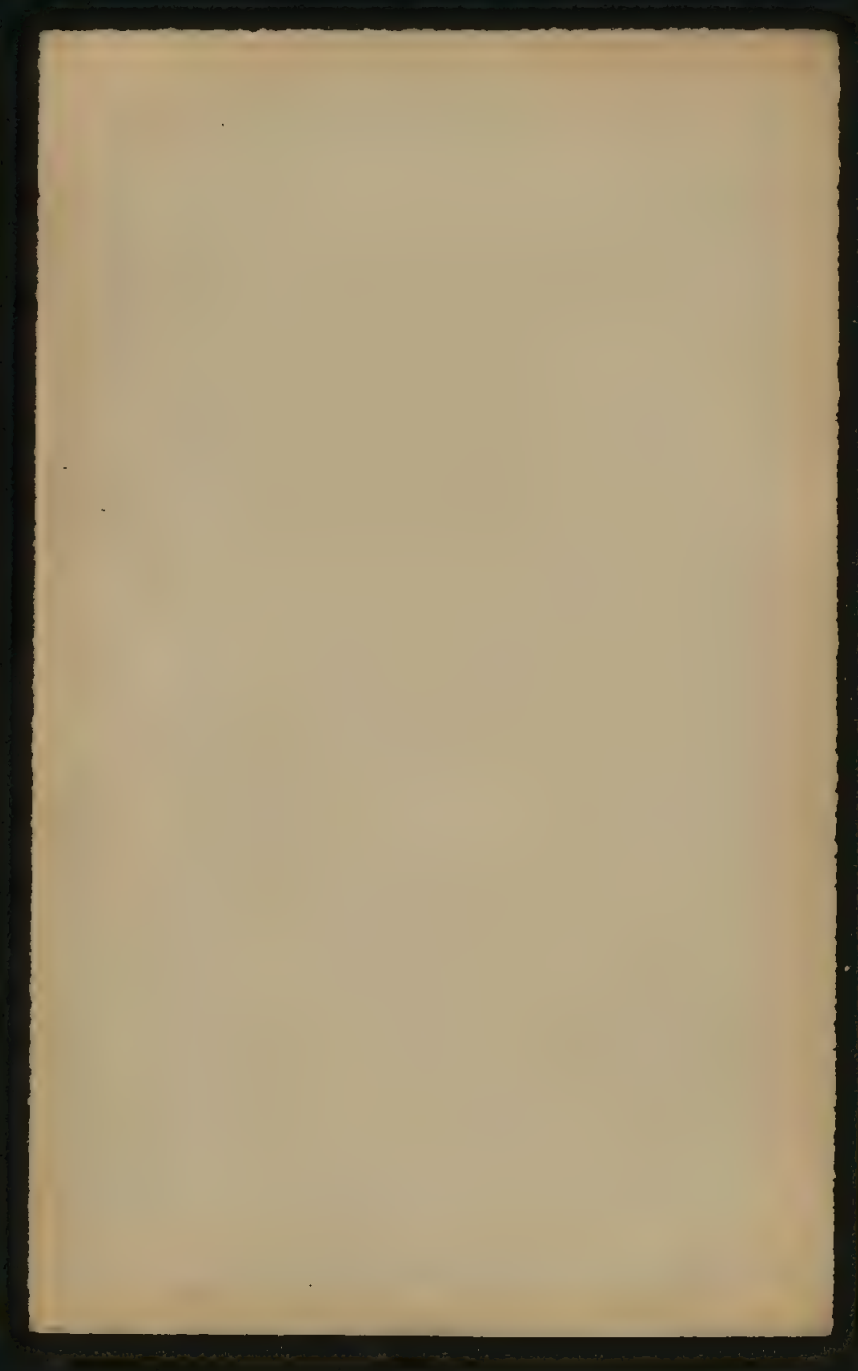
Rejterada - y. x. dy - vad um. odwrót, cofanie się
 wojska - ucieczka po franc. retraite, zaś
 retyrade, miewany wamie, zastępa na kłose
 mowa się ukrył; wreszcie st. vēsterer. mawy
 powtarzają co, powtarzają. „Kto dobrze wy-
 miewa, kto przypuszcza do siebie kłose jak
 ualeń, jeśli chybli, cofną się mwie bez so-
 moty... mwie... wawy rejterady to serca nie
 biernie „At. Misk. 3. 136 „Hejże na koni,
 powtarzają Niemcom rejteradę.“ ib. 172.
 fig. „A to spróbujmy dysputy. - Owracem, z naj-
 większą chęcią... tylko niech pierwiej powi-
 daję sprawunki. - A' cha, cha, cha. rejte-
 rada? a co? - Ale nie rejterada „At. Kanki 4.
 253.

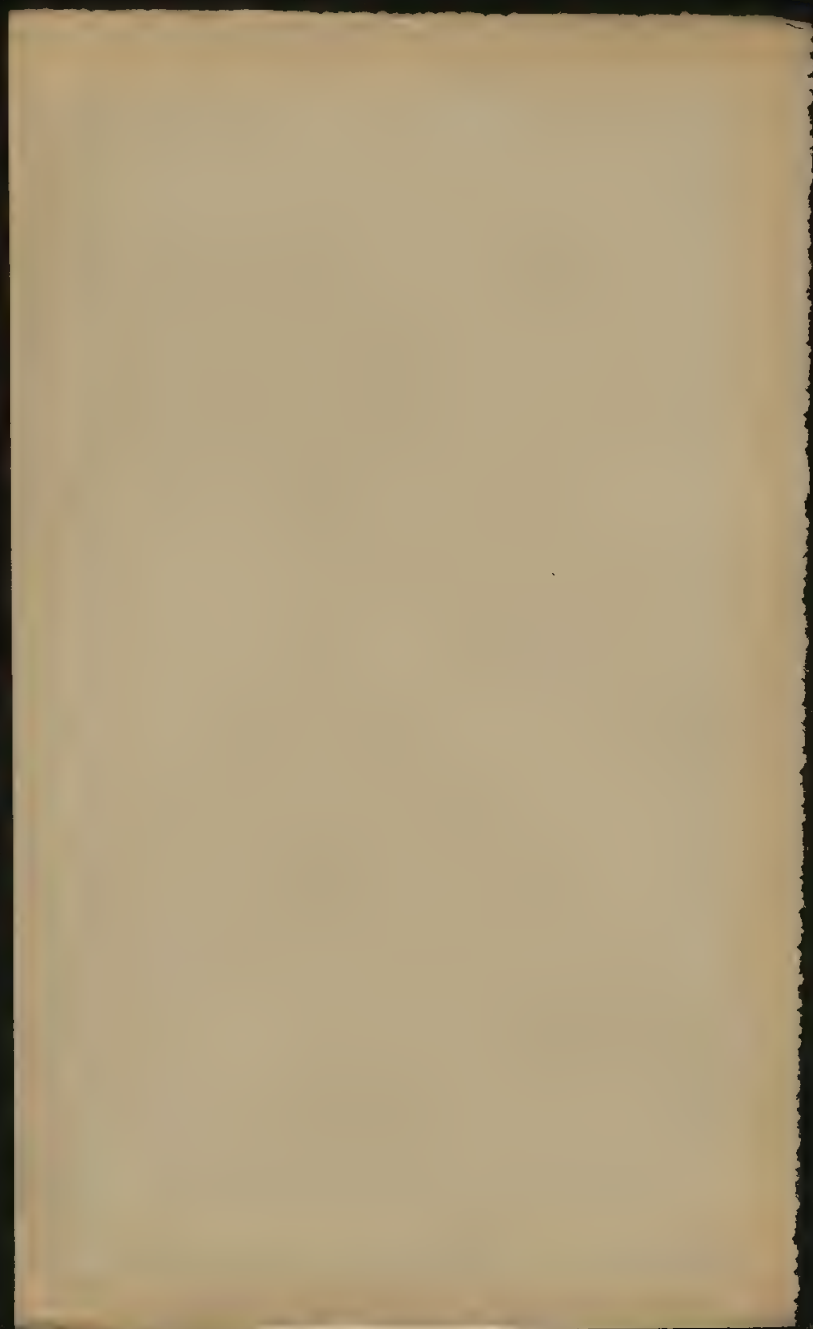
Rejterować - at-nije stynj idn. Krejterować idn.
 albo - się straim., robić rejteradż, odwrot,
 podać tył, uciekać - cofać się „Ze wstydzie
 twarz murie palić racysta... Powinno być
 odjąć, a wstyd mi było pobić, zwycięsko
 uję, rejterować się tak hańbić” „D. Pol.
 Dziś. Ser. 100 „Węz do mordów, i hej! on
 się rejteruje, odina się, już ranny” „A. Młk.
 3. 188 „Ledwie odolat Rykko krejterować
 się i wpaść we środek swych rykko.” „ib.
 238 „Sporzucił sobie w oczy - Strzask krej-
 terować” „H. Sienk. Humor. Wskr. 1. 26. „Każ
 więc wolno aż do zakosztu ulicy, ztamtę
 rzuć i wrog i kłosa nie przysięgać.
 ihi posuwam się jeszcze parę kroków... i
 już w konia... Rejteruję się w poręgi kłosa,
 ale śpiwanie.” „A. W. W. Dk. 11. 76.

Rejtfrak-a. m. ki-óv m. niem. Reitfrack,
 półfrak, frak ugięty kроеm libe-
 ryjnym, odpowiedni do kamasz jędzy
 „Spójrz na tego z brodz. w rejtfra-
 k J. Kraus. 18. 114. „Lobek był w rejtfra-
 ku czechosłowackiego kolona A. Wiles. Fot. 1. 178.

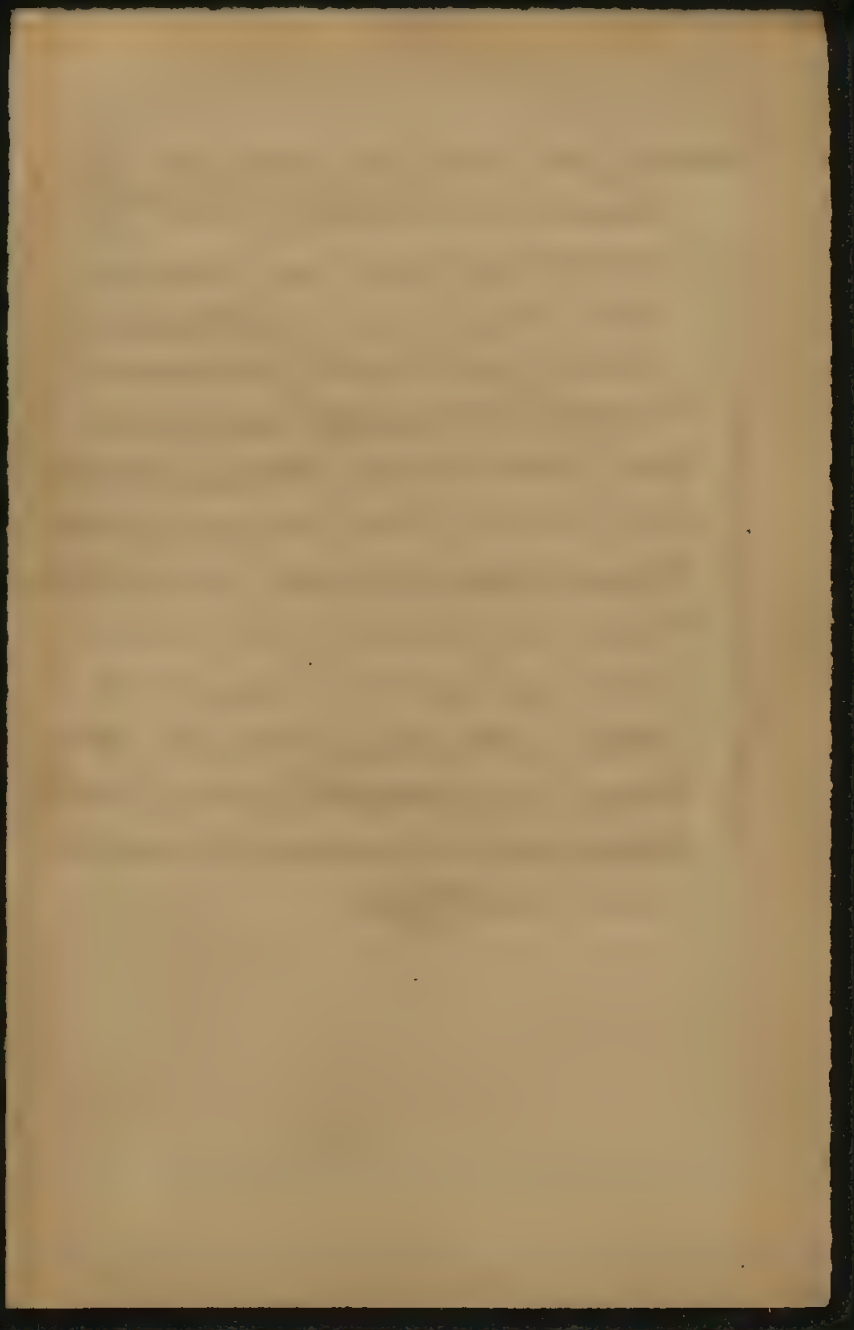

Rejwach - u m. chy. ów um. kalar, tumult, ka-
 miszenie, rogardjars, rwetes „Widnia
 pan co tu ka rejwach, ja nie wiem,
 jakby tu mógł najjaśniejszy pan ro-
 cować” *F. Dörn. Nat. 152.*

Reklama - y. i. ny my. fran. wracianka dziem
nikańska lub (instrucja) prajęca na celu
po chwałę & i zwroćcie powracającej
możgi na pewną stronę lub przedmiot.
„Chcesz, aby dziennik prosperował?”
Wie każdy reklam, ogłosać, szarlatan!
Słowa „Zł. kwart. 33. 52.” Reklamę uwzględni-
to u siebie to pisano po amerykańsku.
O swoim piśmie w felietonie z regisrą po-
chwałę, we frontowych artykułach, w
dziale krytycznym i w odpowiedziale od
Redakcji też samo, Depoże przy kół my-
bomnej obywateli wszystkich innych, którzy
kiedykolwiek w tym samym kierunku
pisali” Czas 1877. 74. „Ono mało się, że roz-
głos poprzedzający go nie był przesadnie
reklamą; to talent w swoim rodzaju ony
ginący i nieporpolity” Qui Plus. 23. 185
„Reklama kawie gotowa, rozmieszczenie stęps-
bęz wień o znakomitą Dwie” G. lwow.
1887. 133. 3.

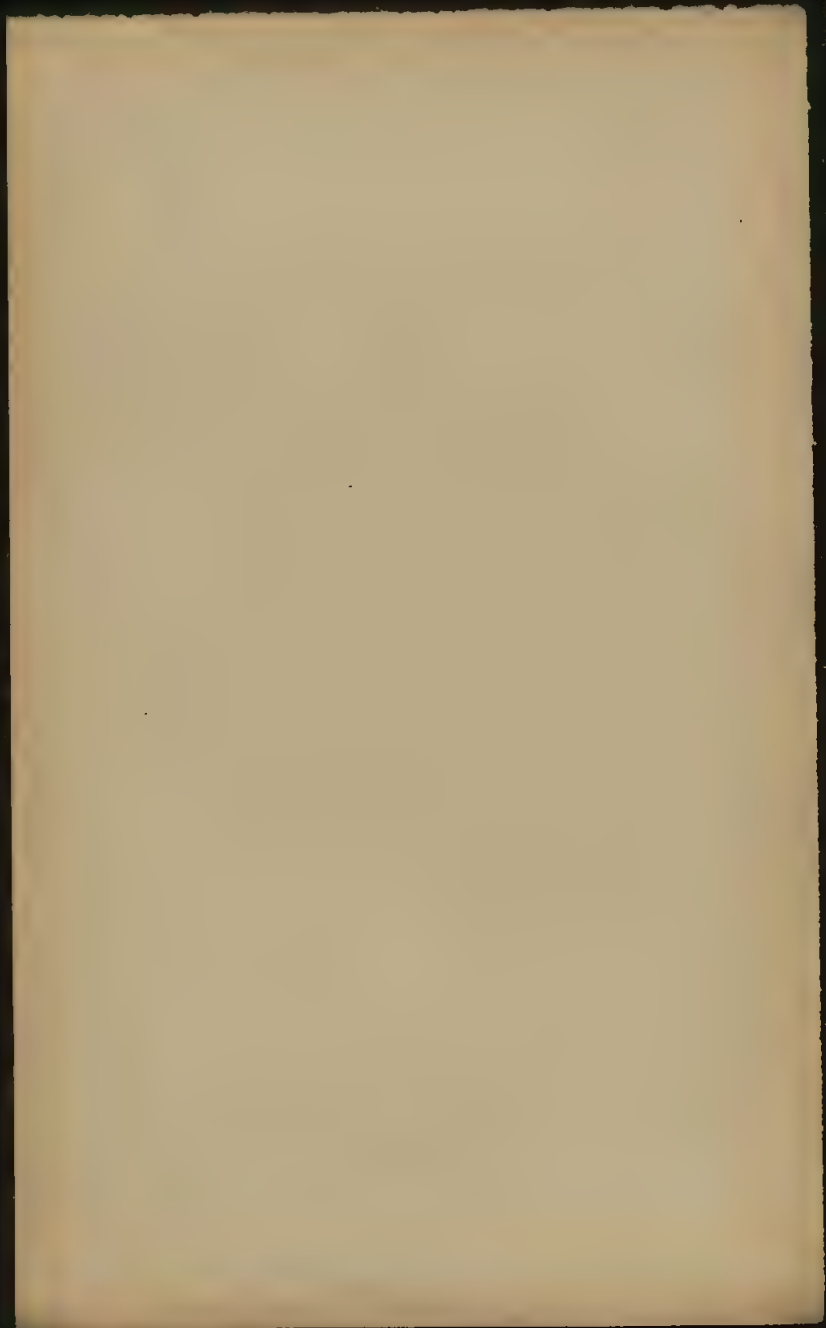
(2) Subjektive Wahrnehmung der Realität

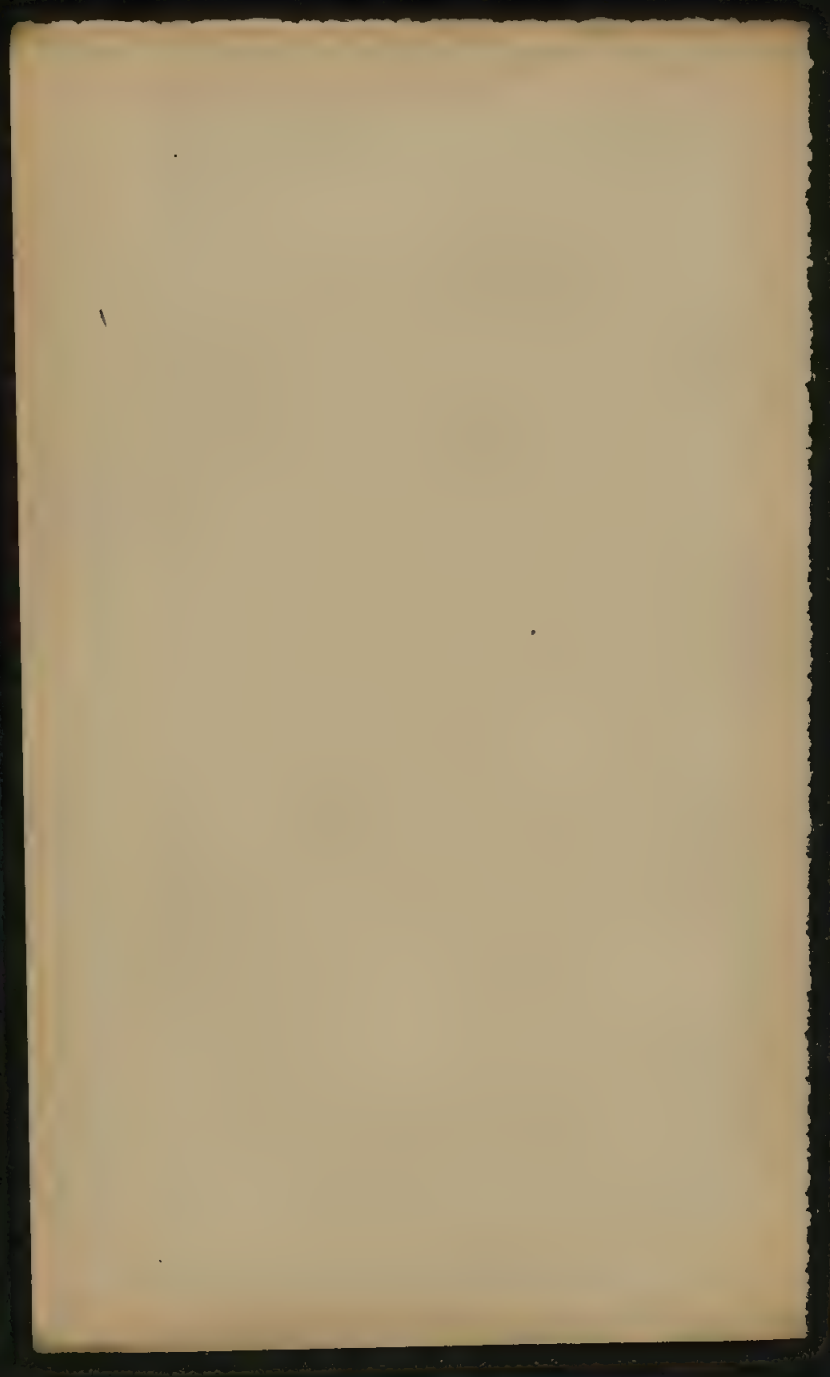
Reklamować się. nikt o co, od reklamacji,
 upominając się, robi reklamę, zgłasza
 kuratę, roszczenia i t.p. — kogo lub co,
 od reklam, zaleca, podnosi, zachwa-
 lać, kuratę uważa za pewną rekl-
 amę — się z nim. Zalecać się bije
 w oczy, następuje nie uważa. Każdy
 z niebraków starać się być obywatel-
 nym od swoich współkolegów. Oser-
 wane, otwarte jawnie, zamieszanie — wo-
 dne spruchanie, konwersje, opotania i
 inne wyroby niebrakowego kuratę, swo-
 bodnie się tu reklamowały, pod jawnem
 słowem." *Fr. Walim. Now. 1882. 110.*

Rekluzja - j. i. xje nuj mm. Tac. reclusio, udo-
sobienie, zamknięcie, więzienie, „Sie-
dział trochę zakatowany w swoim po-
-koju, deszajże uż na doktora, co mu wy-
chodzie zakazał przez trzy dni i liczył
godziny poro stojące rekluzji niemiennie
go mierzaj” J. Kras. 46. 67.

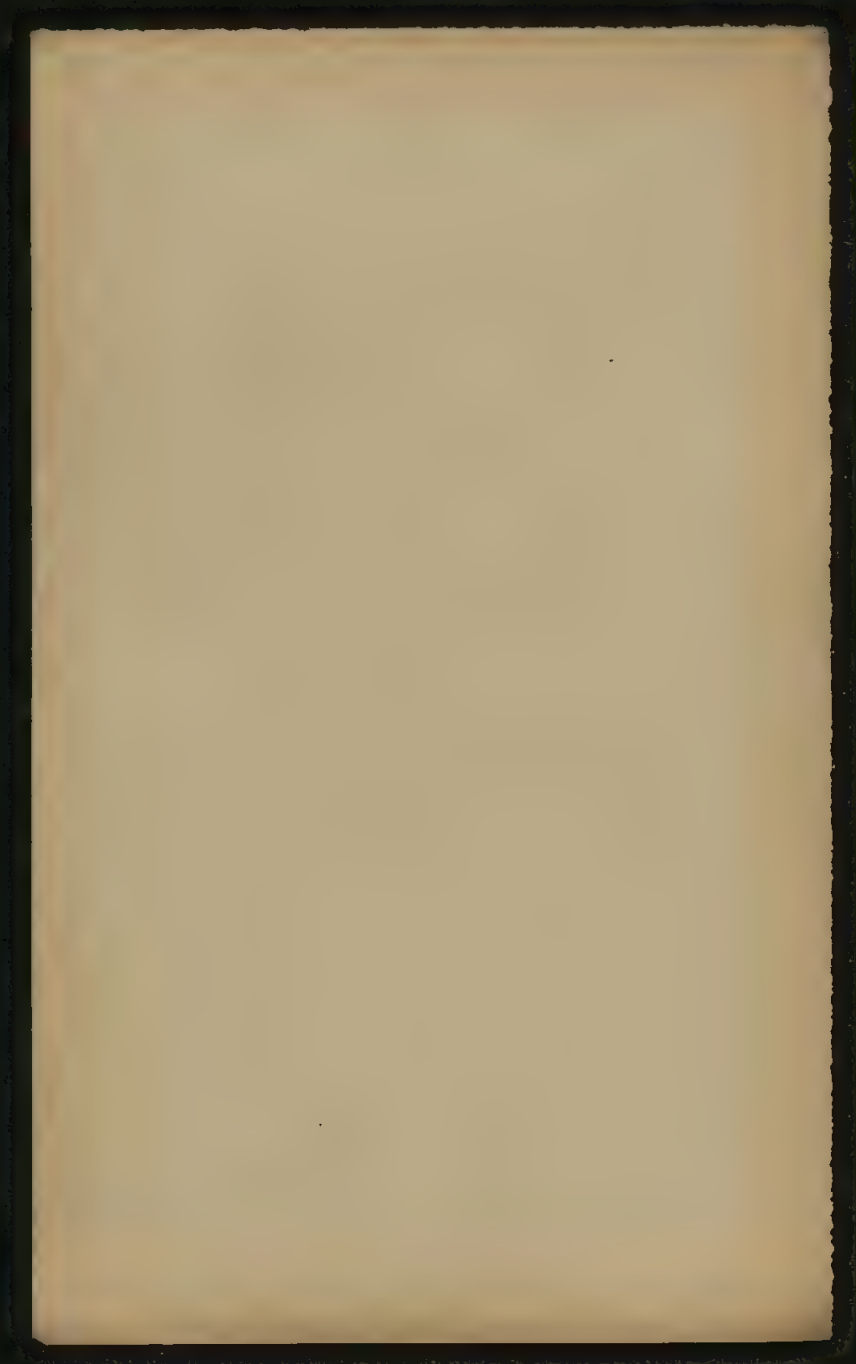
Rekollekcja ji i. kęć cyj mu. głow. wżyp. w l. mu.
Tę. ciw. aenie duchowne, wzruszenie po-
bawne „Tę rekollekcje, to ciągłe śpiewy i a-
tobne, to bierawania, były dla niej nie-
musie „Z. Kwart. 5. 89 & jako pokuta ko-
ścielna, zaskadująca się na wzruszenie
pogrzebowemu w odosobnieniu pod kam-
kiewiczem „Pamięć no ^{ona} ~~to~~ ^{próbowaniu}, dopie-
ro się wstąpi na rekollekcje, ruski nie-
sige popamiestars „Z. Kwart. 71. 126 & fig.
mudy „Myślał, jak długo mu przyjdzie
odprawiać rekollekcje pod ciemnym drzewem,
po pustych alejach, nim srebrzysty tróci
da mu spotkać Fredersdorfa „Zd. 27 let.
wojny 1. 29.

Rekoncyliacja - ję. i. obrzęd powtórnego po
święcenia kościoła po jego profanowaniu
Rekoncyliacja kościoła nie była potrzebna
bo nie popełniono w nim ani samobójstwa,
ani innego zbrodni czyżby wymagała
rekoncyliacji "z. Supr. Szw. Moraw. i. nar. 1883.
18. 3.

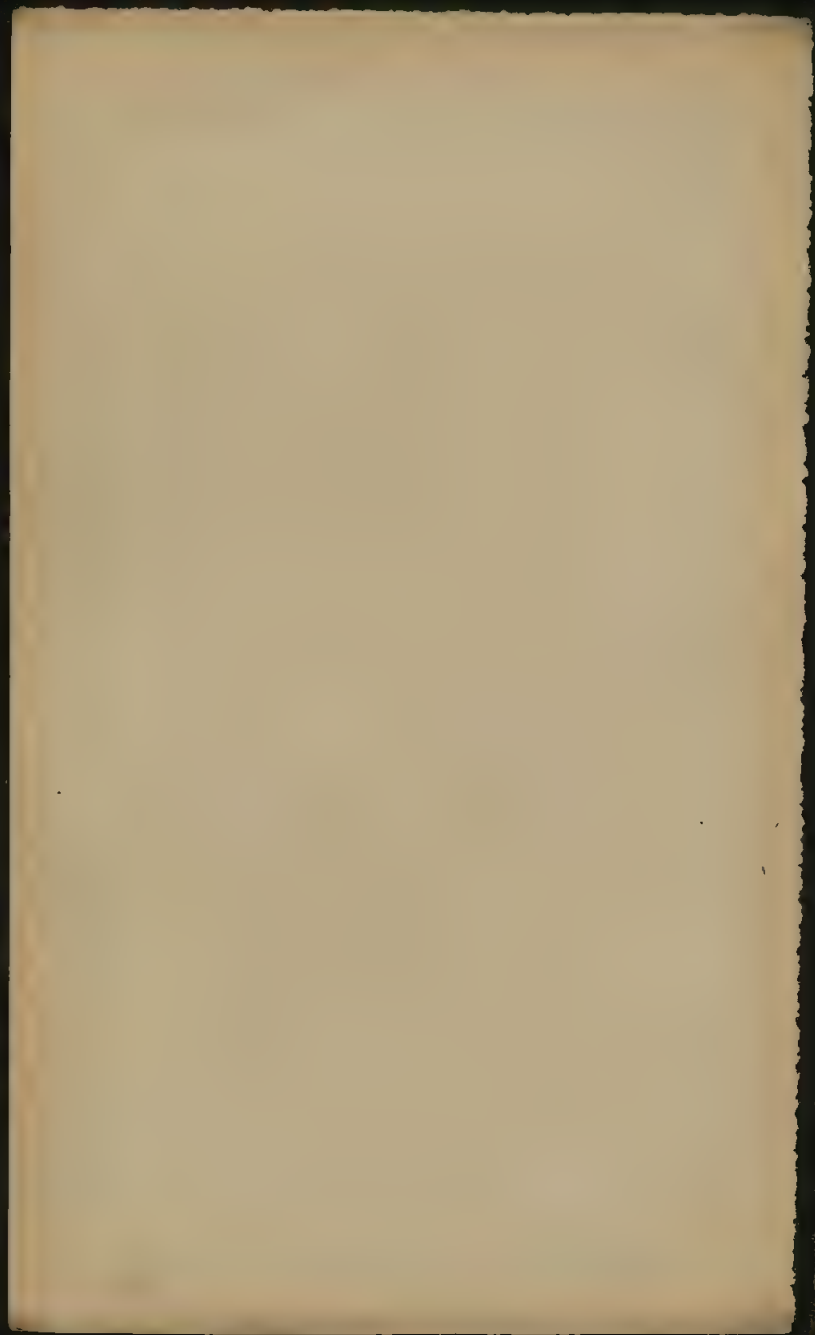

Rekonstrukcja -ji. i. je-yyi nm. i. Tuc. re,
 constructio, odbudowanie na nowo,
 przebudowanie „Dzieło rekonstrukcji
 Nowego njaadu do wisty zbliża się ku
 końcowi” Echo 1878. 188.

Rekonwalescencja - ji. 4. cje-cyj m. T. pr. pr. pr.
 ście do zdrowia po chorobie. „Od momentu
 tego, z nieważ Motry stato się tak,
 jakby, jak to powiadają, reka odjęt. Rekon-
 walescencyja jej postępowata szybko.”
 T. J. pr. Op. dom. 1873. 356. „Kowoli' wracał do
 zdrowia; podług rekonwalescencyi opa-
 nowała go apatya i głęboki ślad do lu-
 dzi” Szw. Olsz. 23. 60.

Rekonwalescent - a m. ni-twa m. Re-
konwalescentka - i. 4. thi-teh m. ch. ch.
 przechodzący do zdrowia. „Były chwile
 wielkiego niebezpieczeństwa, ale przypadek
 szczęśliwy zwyciężył, i dziś jest rekonwa-
 lescentka” H. Siem. J. pol. 1876. 30.

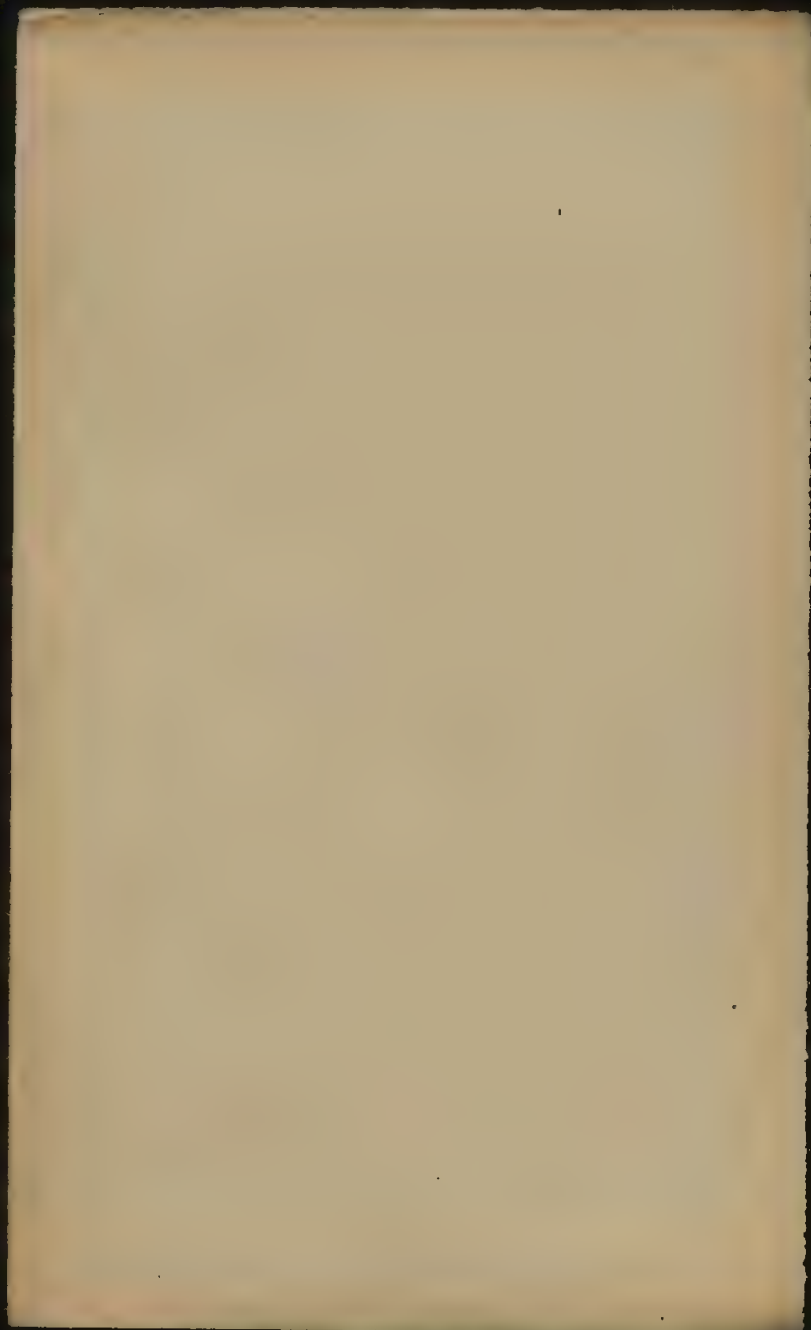
Rekrutować at. tuje st. ex. ndkn z franc. re cruter

z porp. werbować, siągac uwerbuić, zbierać, z tej palangi małych uzdharay rekrutujz us następnie zbrodniarzą, za pełniajgzy więzienia" Sz. Kiew. Mowko 9. mar. 1885. 32.1. (1)

Rekrutant-a. m. uci ntos m. praw lud rekrutub, "Przyjechalo ceterach rekrutantow z wojny, doprawayz us gospo. dy spokojnej." O. Kol. 4. 8.

Rekrutacja-ji. z. cje-cyj m. porp. rekrutowanie, pobor do wojaka

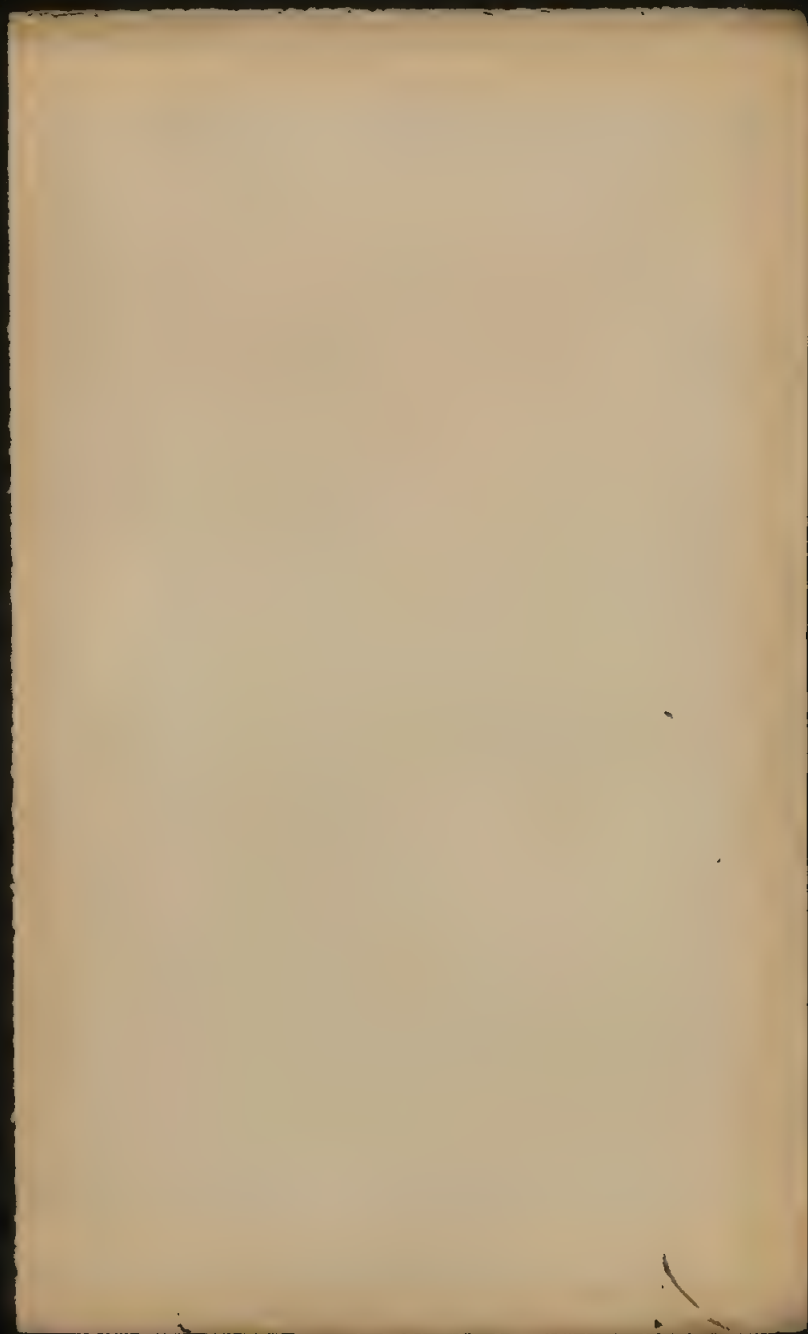
Rekrutacyjny-a. c, wd rekrutacji, rekrutowania, poborowy, "Minister wojny przedstawił komisji rekrutacyjnej różne propozycje do nowego prawa" Sz. mar 1885. 24. 1. (1) "Nie było odpowiednio gotowych, więc z miejsca ich rekrutował swój trupe". Mies. Kamien. Kwiaty 1. 3.

notatka rektora

Rektorat u. m. ty-o'u m. zarząd rektorski

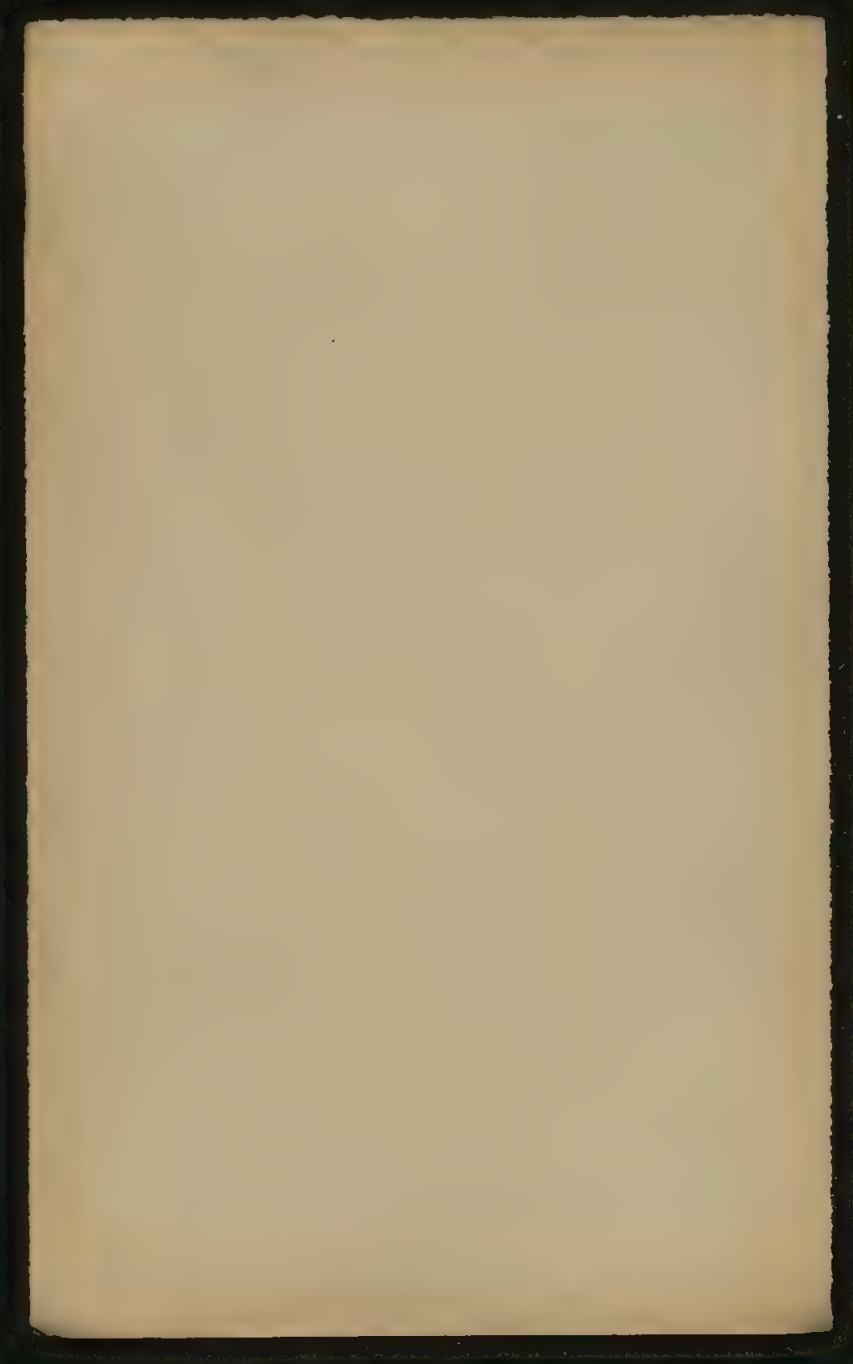
„Studenti podarli i spalili manifest re-
ktora, w którym była nowarta groźba, iż
w razie powzięcia ich ekscesów, rektorat
wzięje przeciw sprawcom irodności dyscy-
plinarnych” Dz. pol. 1888. 28. 3.

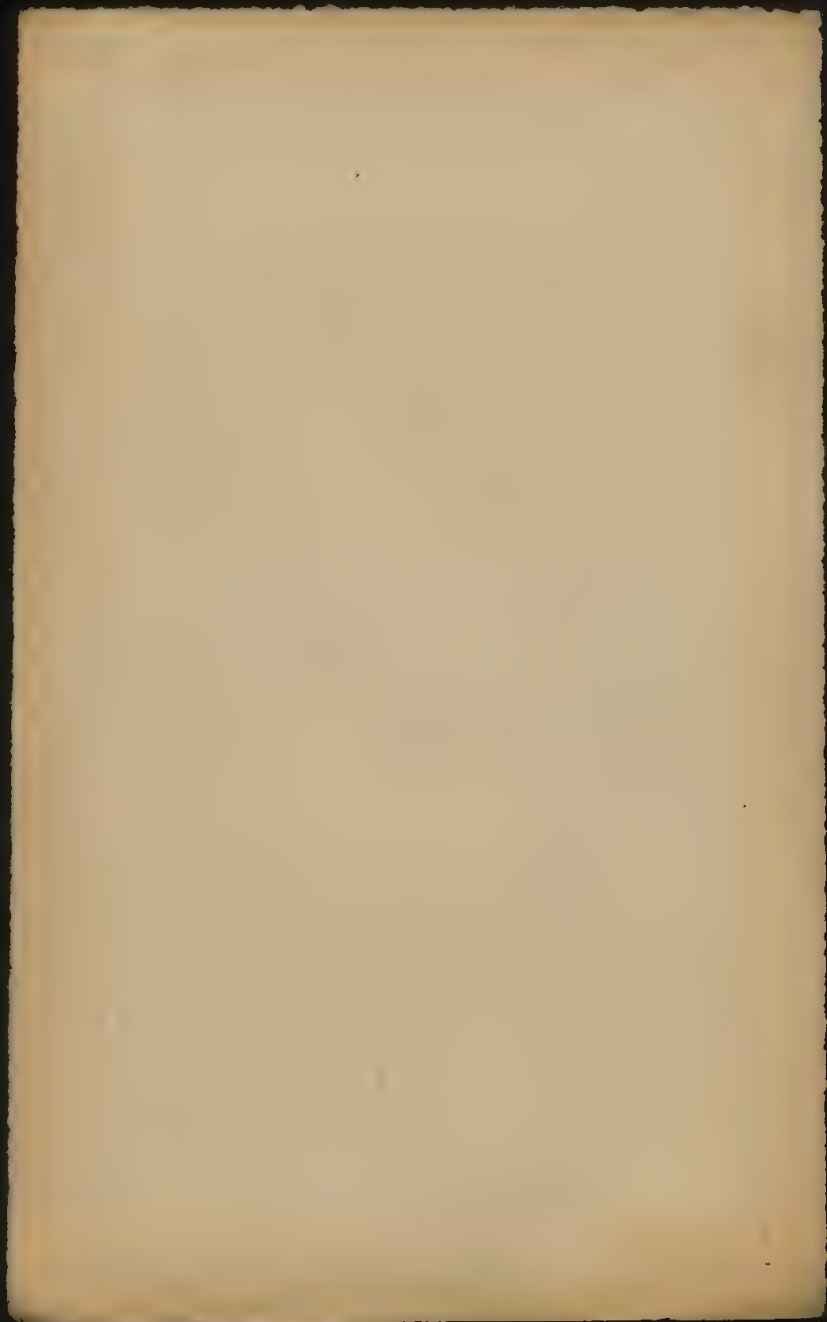
Rekura y. i. ry-bux um. & lei. od st. recusa-
re, odmówienie kawalerowi wzięcia pan-
ny o klonek nie stawa, odprawa, odkona,
awbux, wstyd!.. boby powiedziemo kien
móit sig rekuray. "Ad Mick. 3. 264 "Czar-
nu potewka, podana u stole pańcowi
starajemu sig o wzięcia panny, wauawa-
ta rekureg "ib. 329. Czwarta z rządu re-
kura, gorycz go napelniała "H. Kwasi-
wick 1878. 75. "W ciągu tygodnia wielu
rekuray. O jednej z nich ludzie mogą nie
wiedzieć, ale dosyć trzech na to żeby
zostać siuniętym "ib. "Dajcie co bądź je-
stem ciękawca.. Pewnie nam dam rekureg,
ale widzieć bym go rada "D. Pol. Dziś. Ser.
112.

Rekurrowai' at raje st. ~~ch.~~ ~~ch.~~ a la. recusa-
 re, dai' rekusz konkurentowi; odmo-
 wie' reki panny. "Ja nie nie rekuszaję,
 braciśku pamięć! sam mówię, że
 jenne rekuszaję, zbyt młodo!" Ad.
 Mich. 3. 77.

Relatorowie, barbaŕyŕum z franc. relater,
xamiasť: xdaŕcwi z xego relacjis, spracuw,
robic' o xem wamiasiankx, wamiasiankowaci,
prorytadac'i, opiewiadac'i. "Nadpiszcie namyŕch w-
sioó praxowato wyprawdy te, których ŕuchaleŕ
z wielkimi xajzicim... Relatorjx xas' o tej roz-
mawie dla tego, że..." Kowep. z Łanyo Oŕas 1889.
46. 2.

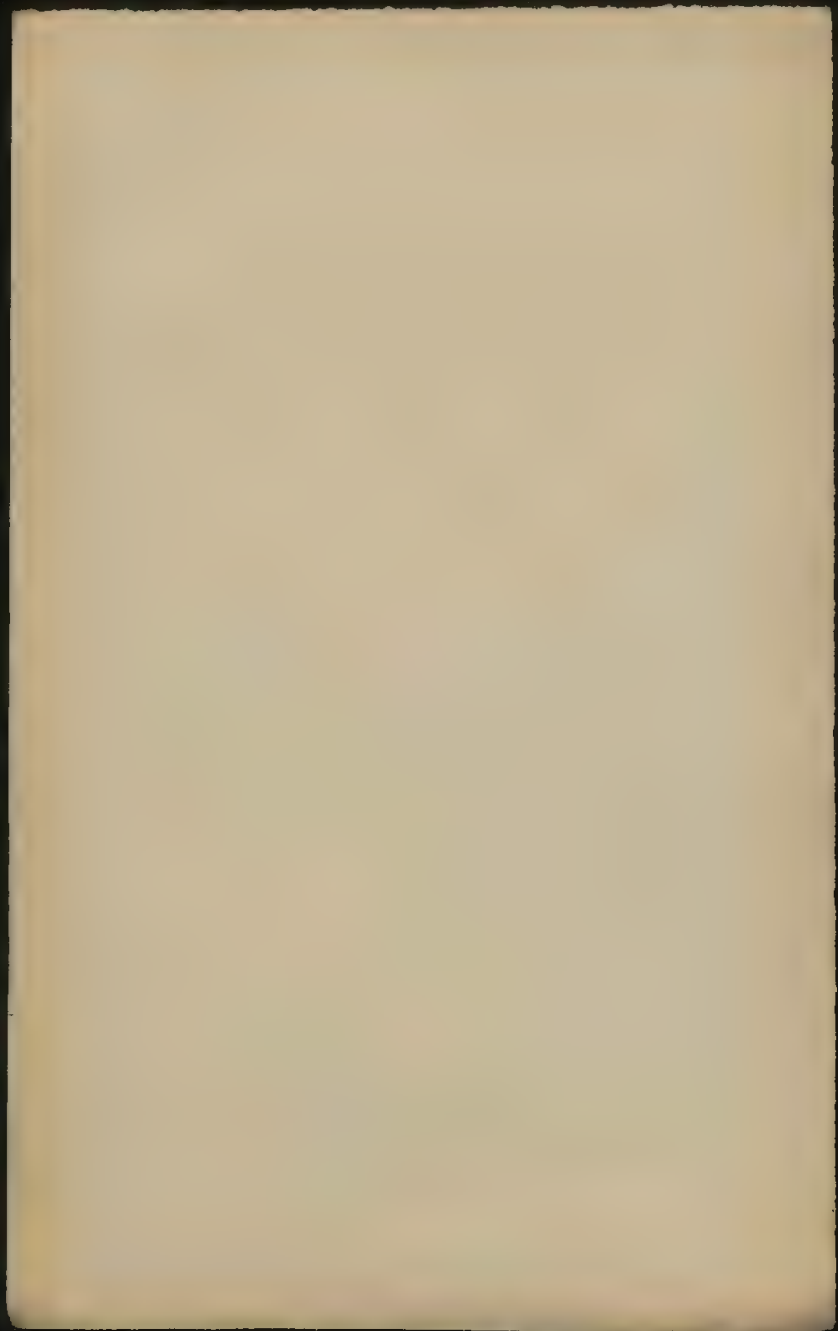

Relegacja-ji. z. Tac. wydalenie, wysiedle-
 nie „^(akademijskim) Zabroniono wstępować do to-
 warzystw stojących po za obrysem
 uniwersytetu i katedrai nowe
 pod nazwą relegacji” S. lwow. 1886.

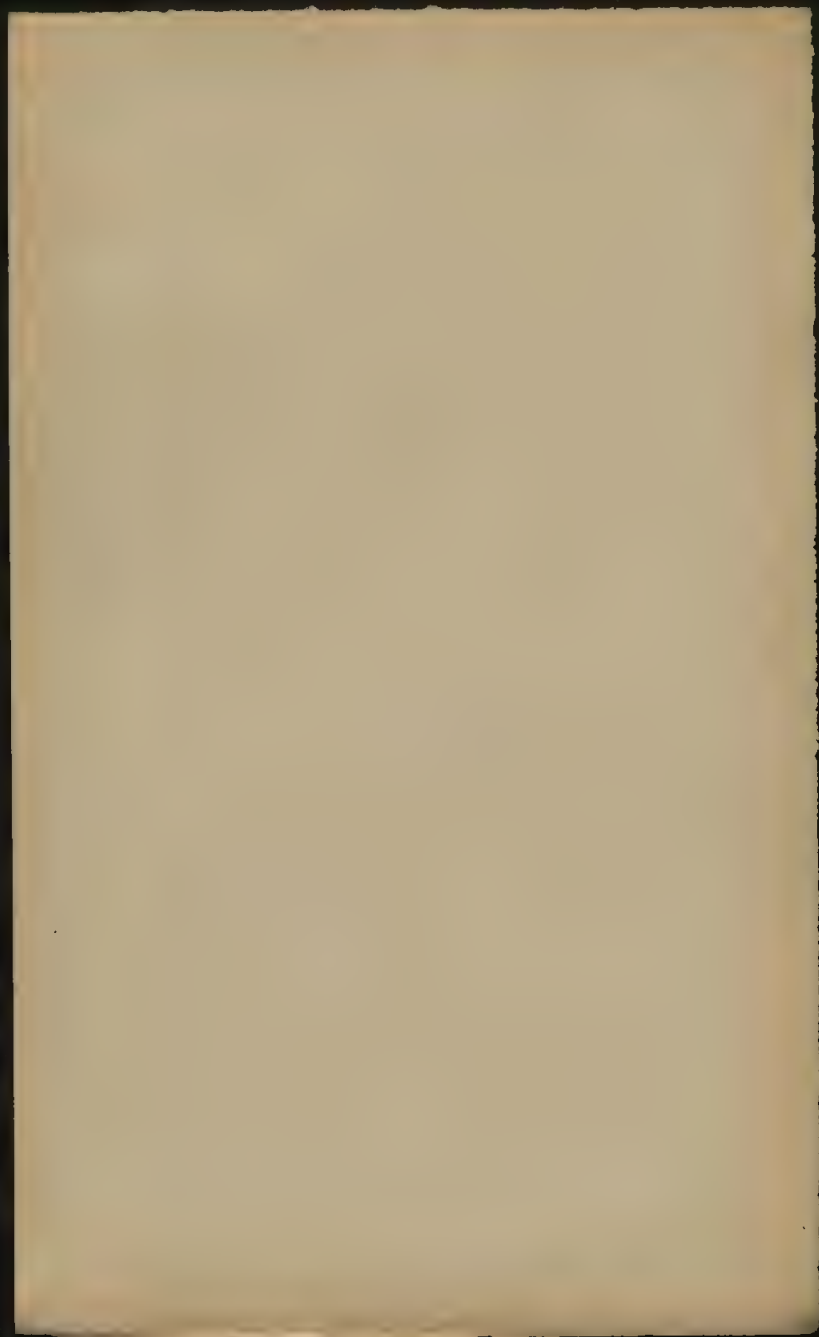
147. 5

Relief-u. m. y-ów rum. prau. p. Tarkowceba
 i Gynus adob' wielki relief x cynku Mon-
 tiego, wyobrażający Panoniz roduawajęce
 Dany " E. Lipnicki L. lwow. 85. 141. 2.

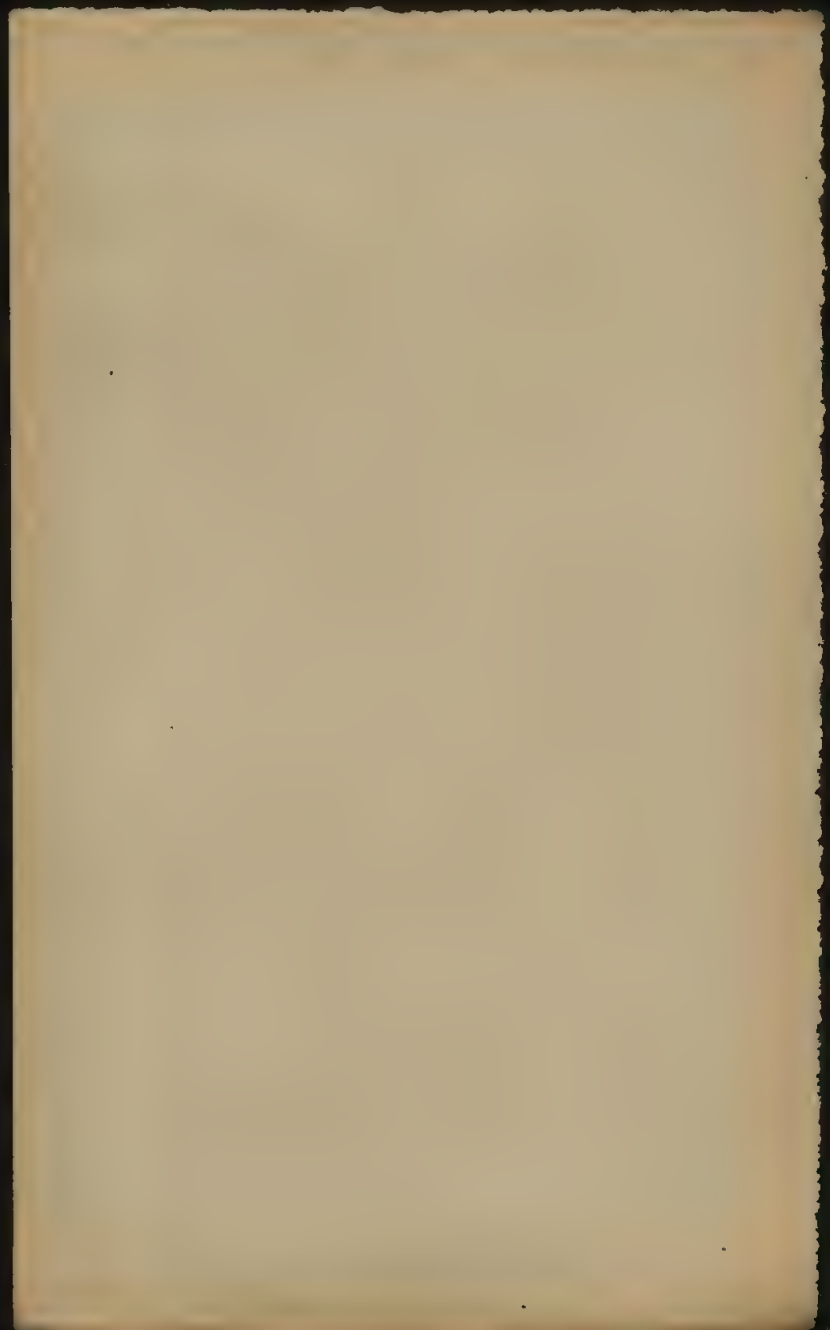
Religijny-a-e i mówię o ~~pię~~ autorze: piszący
o religji, lub o artyście: biorący na
temie swoich utworów przedmioty reli-
gijne „Leon wykwatał się na reli-
gijnego malara” *J. W. kron. 73. 218*

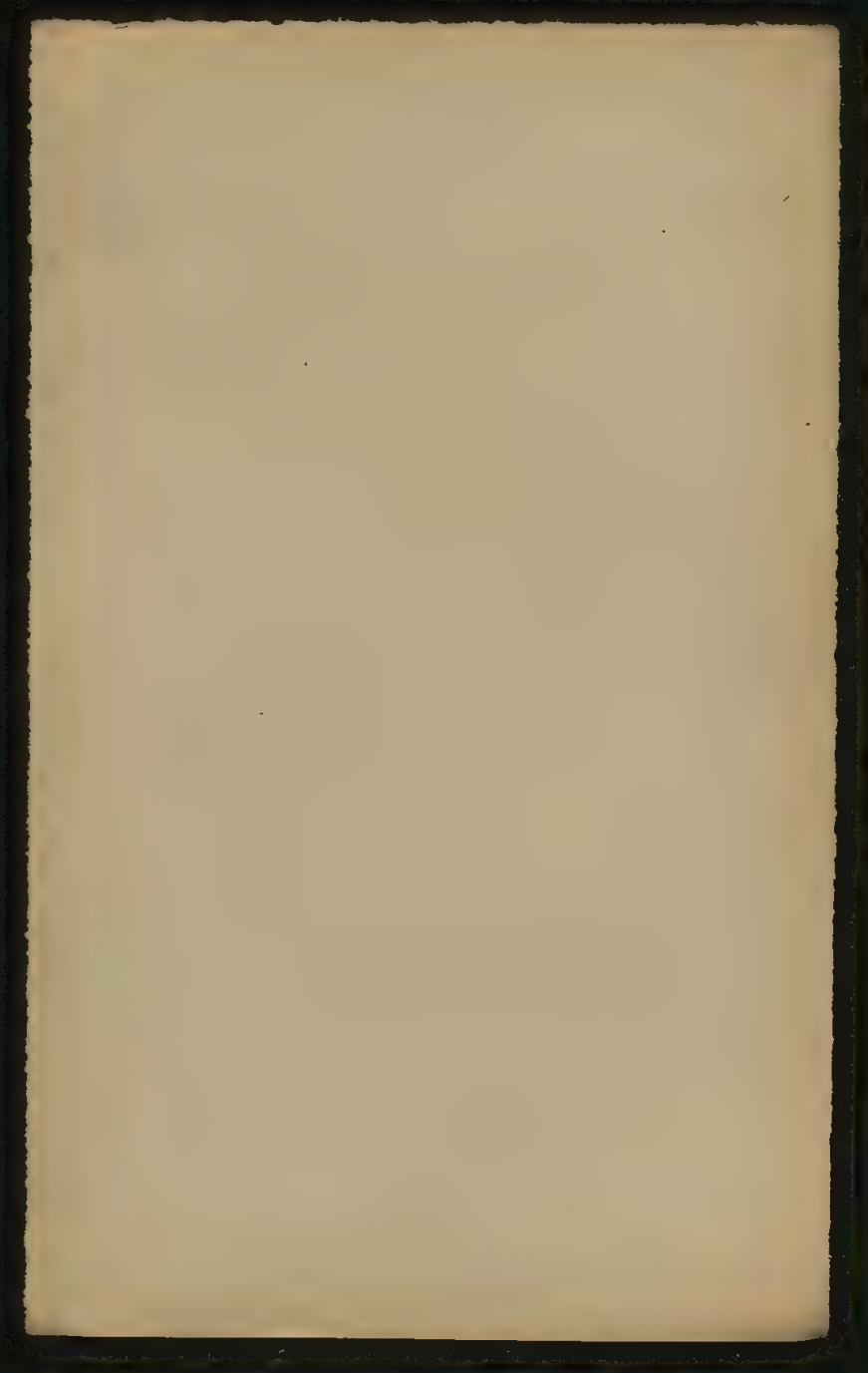
Relikwiarz - a. m. ki - ośm. um. król. maty reli-
kwiarz „Wszak to ty panno relikwiarz i
 rana maza codziennie nosić od pani do pana?”
 W. Pol. 1. part. k. 41 „Odrzuci niebożaczki bab
 ki relikwiarz” ib. f. 4.

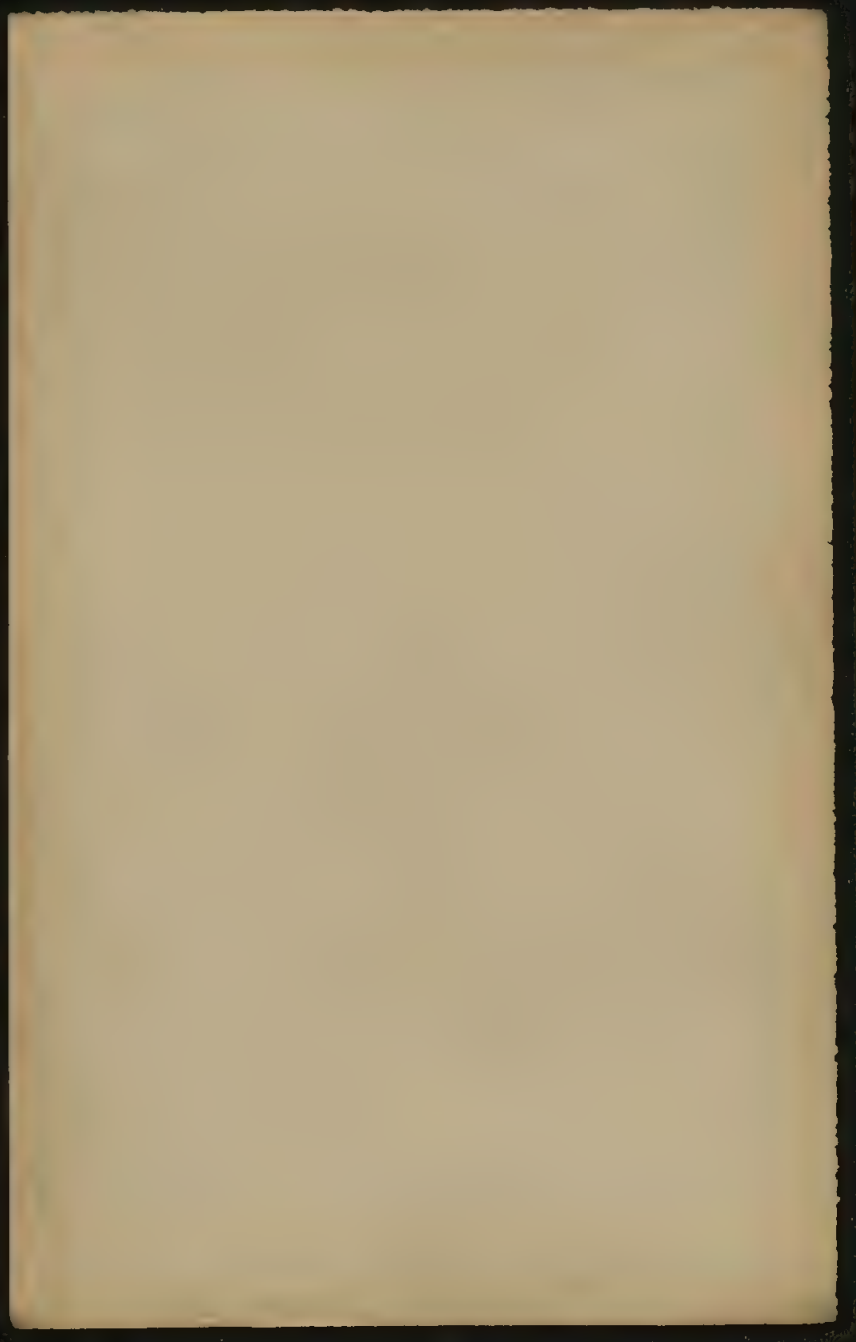
Remedium nicodem. n. dja-čio um. ayvax Tacimski.
 porp. lehavstwo, vatinck, pomoc, vrodok
 na co. Vryy takih zueavtviemiac na-
 ryck jedyne remedium jest profervan-
 sity" J. Zachar. Dies. lit. 2 658.

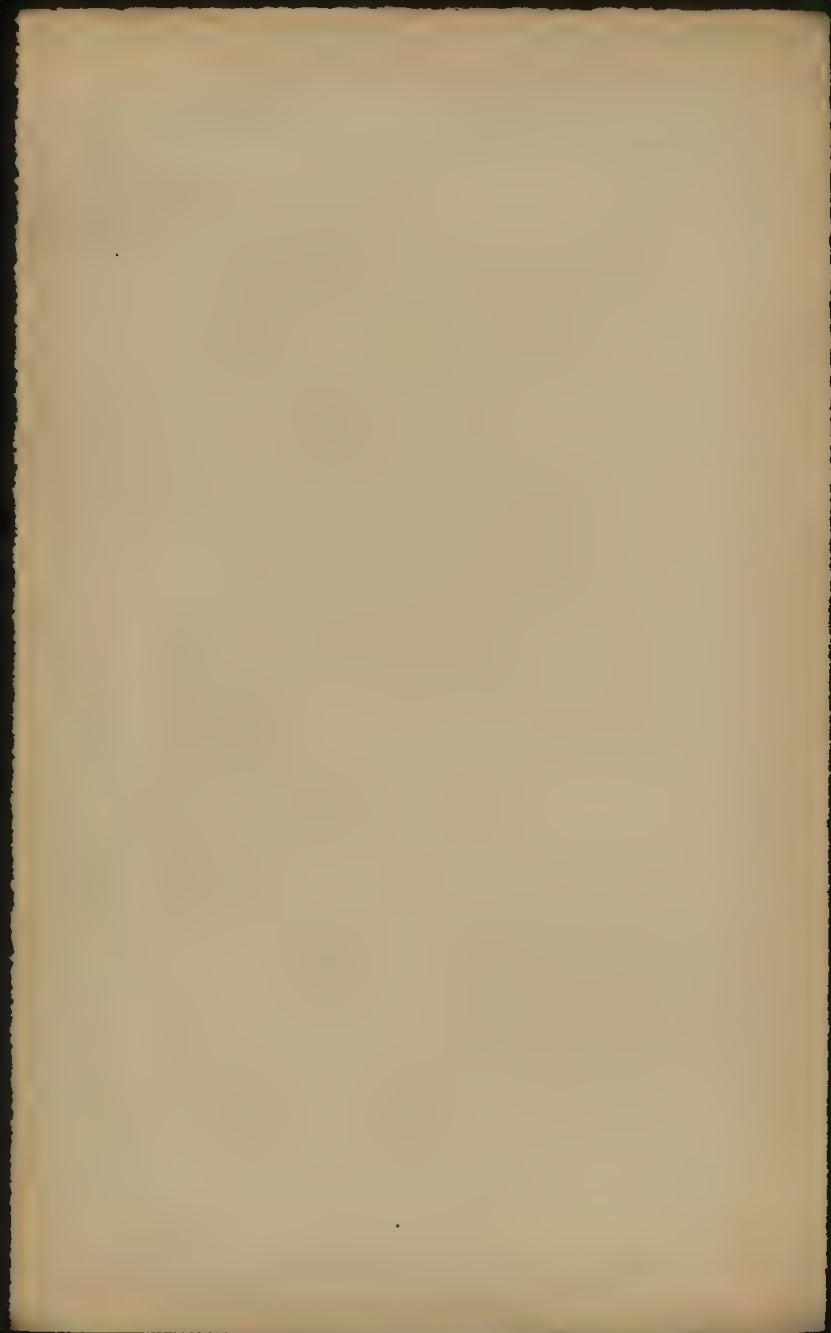
Reminiscen^{ca} - ji. i. cje - cyj. um. tai. remin-
 scencia, nasuniecie pamięci czegoś da-
 wno słyszanego, przebrzmiałego — myśł
 jakas, melodia i t.p. powtórzona przez au-
 tora lub kompozytora z wstawnymi da-
 wniejnymi albo wiścisłymi niezdyśrasty-
 wnymi „Reminiscencie guiminych pie-
 sni. przez Teof. Lęwartowicza” Ruch lit.
 1875. n. 13. „Nieprawdaiowy tak po-
 stai główny komizany według recepty
 farsy przez trzy akty, wygotowanowy ja
 w retorcie autorskiej fabryki w esen-
 cji dwuipie wstawnego oryginalnego i
 z waporami reminisceneyj. wazykuje
 się to czego autor pragnął” Rom. Solin.
 9. mar 1885. 33-2.

Remizowy a - i od remiza ptaka „Alboż owe
 kumiska? każdy o tem wie dział, że
 niby to remizowaem grzańdnie Cześnik
 siedział” W. Pol. 3. 154.

11
 Rendez vous wyprai. franc. Randewu niem. n.
 umowienie schadka, daw. krok "wykładał
 się z parku na chacie rendez vous z pan-
 na..." J. K. Warszawa. wiek 1878. 17. "Bierzmy się, pa-
 nie Anieluś! zioła twoja z adiunktem
 data sobie randewu" J. K. 10. 249. "gło-
 wie tyje z schadki miłowej", wybrał to
 miejsce na schadkę ze swą bogdaną.
 Rendez vous zwatać ukryte i przytę do
 gwałtownej senny "G. 11. 1885. 128. 2.

Renegat - a m. ci toś m. l. u. re-negatus z
 odstępa wiary, przekroczeni, opinij po-
 litycznych i t. d. „- Nie wiem dla czego i
 gdzie, w kolebie już stałem się rene-
 gem bradyj i wadziwych.” Zł. Wn. 2. 16. 83.
 „Lawa tedy renegaci od partji general-
 szkiej pusili skromne pomiedzy swo-
 ich że wistochi wunychnag.” P. J. Dyk. Ost.
 Sej. 2. 52.

Renesans - u m. bez l. im. franc. renaissance,
 odrodzenie, ^{u drógach} ~~na polu~~ cywilizacji. bierze
 swe humanistyczne jaski nastąpił po
 ciemności średniowiecznej, w ulowach
 sztuki. styl właściwy tej epoce "Polska,
 jak cały Zachód, bierze udział w stylu
 wielkim przerwie duchowym, który w
 drógach cywilizacji narzuca nie huma-
 nizm i 'renesansu' L. Dębi. cenz.
 wiersz. 11. „Kaplica ta w stylu wlotko-
 go renesansu, wzdobiona jest freskami”
 S. Lwow. 1887. 148. 3. „wzory to po najwiel-
 szej części z wczesnego francuskiego odro-
 dzenia z czasów Franciszka I. kiedy cerkwi kate-
 dra i poligonalne z nich domowe spiegiły poru-
 ty artystyczne kształty, aby pod technicznymi
 wlotkami myśli nowe, znowo francuskie
 stworzyć formy. O wczesny renesans fran-
 cuski, to j. i. na z najpiękniejszych epok
 sztuki..” K. Chęć. ib. 1888. 8.

Reńszczak-a.m.

Remio-a, Rynio a. n. nie-ów um. pozp. Galic.

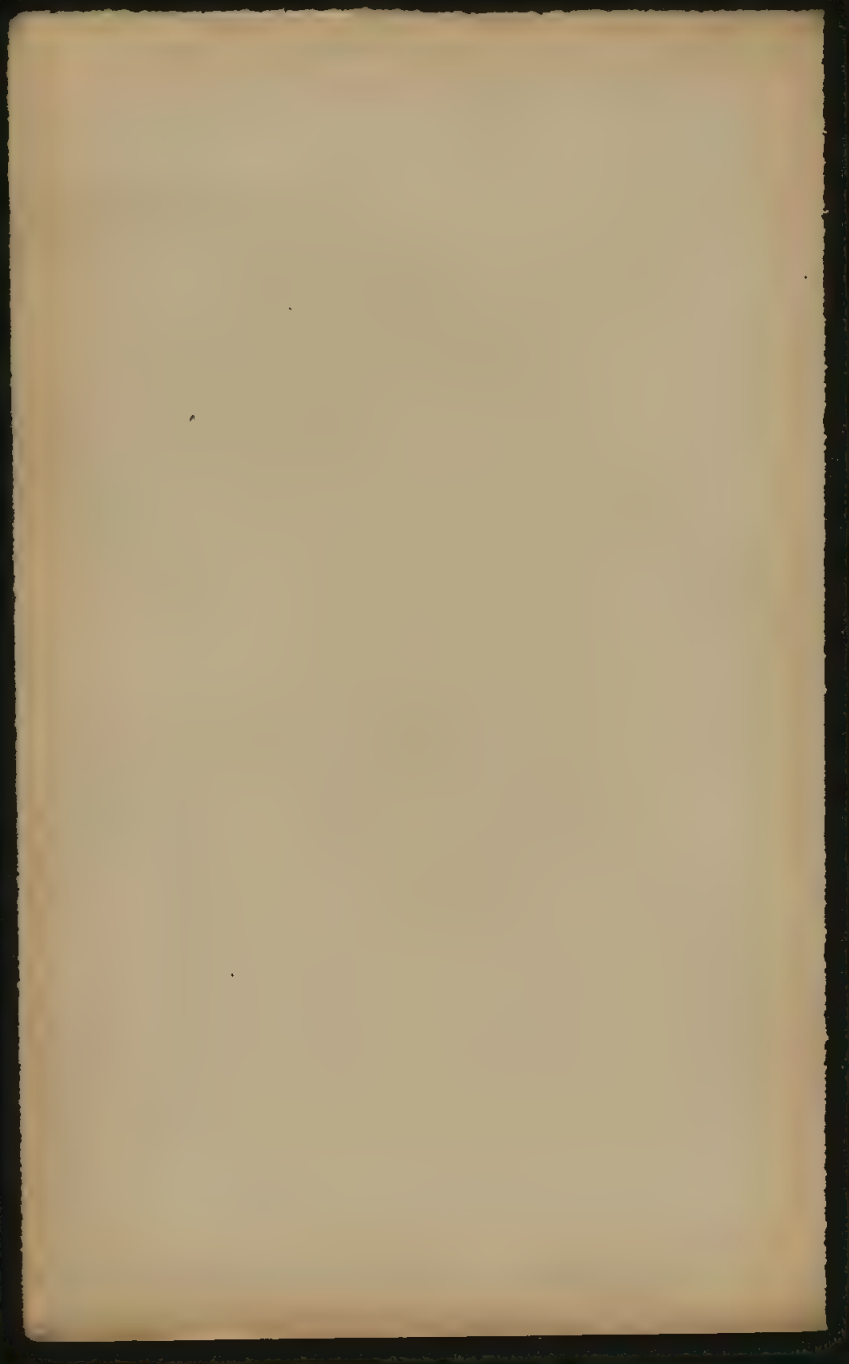
reński, stoly reń. austriacki. Na kon-
kurrie krakowskim palusz obrosnięty
w reńie zdobyli Annyca Enigpauca
amennykaisy. "Dics. lit. 1. 302. "Wszak i
na tym padole ptaku żyje się miłe,
Dopóki są reńie! " ~~J. Marx~~ Ah' reńie, re-
ńie!.. gdzie wy jesteście? " ~~J. Marx~~ Jyż. 21.
2. 7. 211. " Masz rymia, ale jak miś osukaś,
albo pieniędze prosił, to uż dopiero
ostęplujs. " Wt. L. Auck. Obr. dram. 126. " A to-
warz.. przedstawia rekę / reńiawakali. - Za-
świecabiły dlonie? " A. hr. Fr. Drick 8. 48.

Reński-ego. subst. m. stoly reński austriac-
ki, gulden. " Pokremienila jej reńskiego
na krótkali " Elp. Mo. i. Skary 2. 135. " Trzy-
medt tu z myśla, kalcatańia ty sprawy
kithumastu reńskiemu. " M. Bat. pań. dia
dy 94

" Był bal na biedaków i pisał w gane-
cie, że było powrót tyżgi rymion wy-
stęp do chodu " M. Bat. pań. dia. 100

Reputacja y. s. my-nom um franc. renommée,
 reputacja, rozgłos, sława, dobre imię
 „Interes cięski, więc go się podejmuje, bo
 umie wstać takich potrzeba żeby sobie
 i renouus i kiersen rozszerzyć” J. K. Kwiatk.
 31. 144. „Była to chwila gdy ludzie z cy-
 minem dowabiali się pieniędzy i re-
 uuny” D. Pol. Nad mied. Dun. 58 „Kucłami
 lekawymi, którzy w ten sposób nabyli sobie
 renouus, udaję angielskie żyznych, roz-
 rywanych” M. Pol. Półn. mied. 222

Renomowany a e, mądry renouez, głośny,
której rynek rogłos „fakt o renouez de-
biłali się krukucenci, ludnie wysytko
bogaci, renouowani, znaczący rodzio
i fortuny uścisłych” *J. Kraw. Typ. 21.2.5. 315*
„Patronowie niniejszego wiede wysługiwali
się renouowanymi mecenarom” *J. Kraw.*
64.12 „Miejscem poriadku bywał pe-
wien renouowany skład win i towa-
rów kolorydalnych w uściscentu” *W.*
Gom. kółce 1878. 230.

Reiřskowy-a-e, wartoř reiřskiego austriackeho
 majzry „kups austriackich dukatů uy-
 sypat na slot... na wierch garř tynř-
 reiřskowych biletů" J. Kram. 2. 33. 186
 „i vsunęta jej w reku reiřskowy papie-
 rek" Ělp. Mto. i Sta. 2. 134.

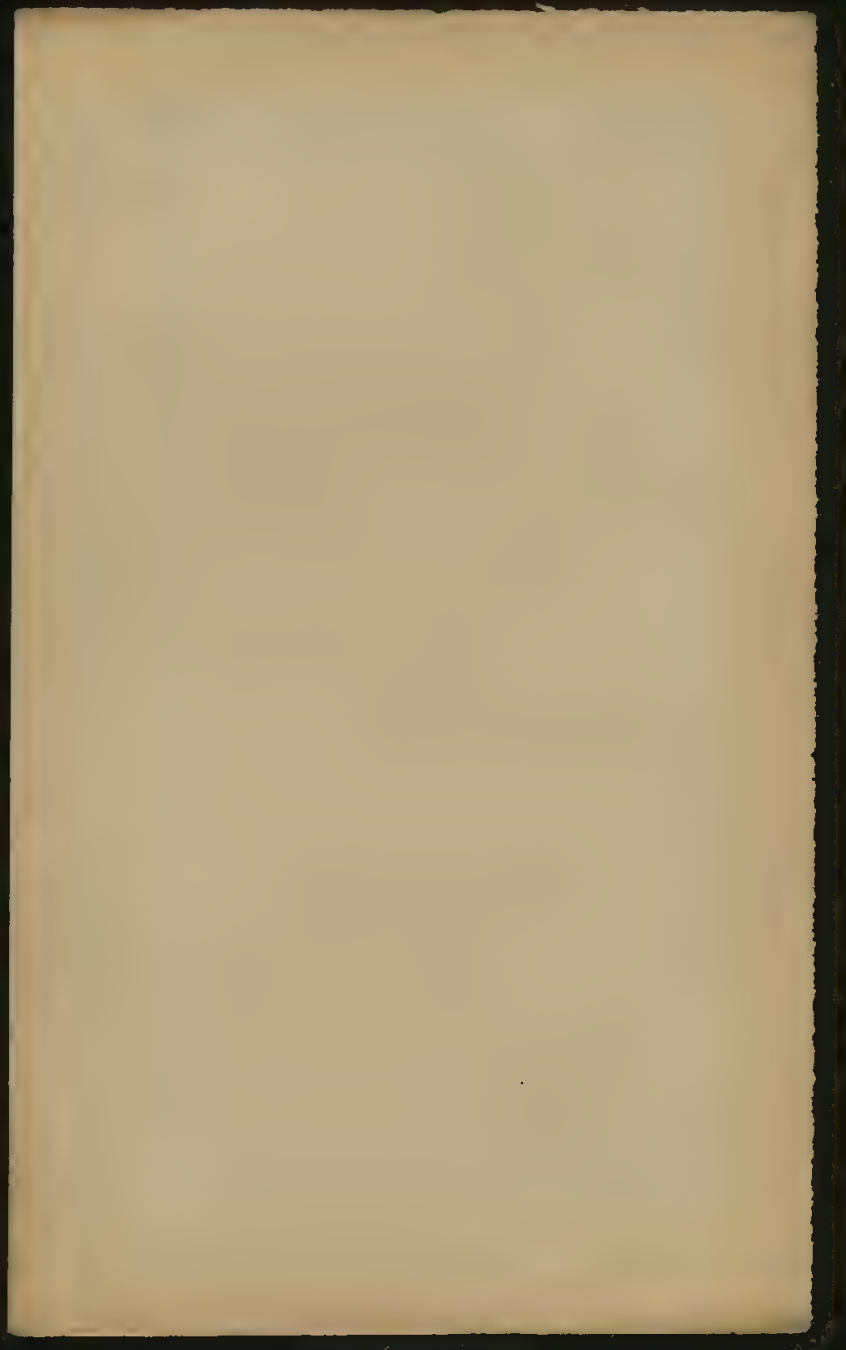
Renta y. i. ty mu. franc. dochód od kapitału
 tegoż t. j. nie znajdując, że nie w obrocie
 up. handlowym, przemysłowym i t. p. & posp.
 ogólniej ~~to~~ wszelki dochód

Rentować ię st. raim. przynosić rentę, do-
 chód, opłacać ię

Rentowny a. c. ryśkowny, przynoszący
 dochód „Ma tegoż pieniądze i kilka ren-
 towanych udziałów w fabryce cukru” A.
 Wiln. Woły rob. 38 „Rędzieny fabrykować
 papierosy na sprzedaż: jest to ~~to~~ lekka ro-
 bota i rentowna” Id. Tyż. powr. 1880. 483.

Reperowai' at rufe st. w. ndk. Wypperowai',
 kveperowai' dkn. lepiej brami niż ro-
 perowai', a tai. reparare „Myśliciem,
 gdy nam kamień wróconym zostanie,
 obrócić go na murów wyperowa-
 nie” Ad. Mich. 3. 316. Podreperowai dkn.
 nieco, częściowo poprawić, Majtek cho-
 cią nadzwyczajny trójkąt, łatwo było
 podreperować porogiem” J. Dziw. 3. 22

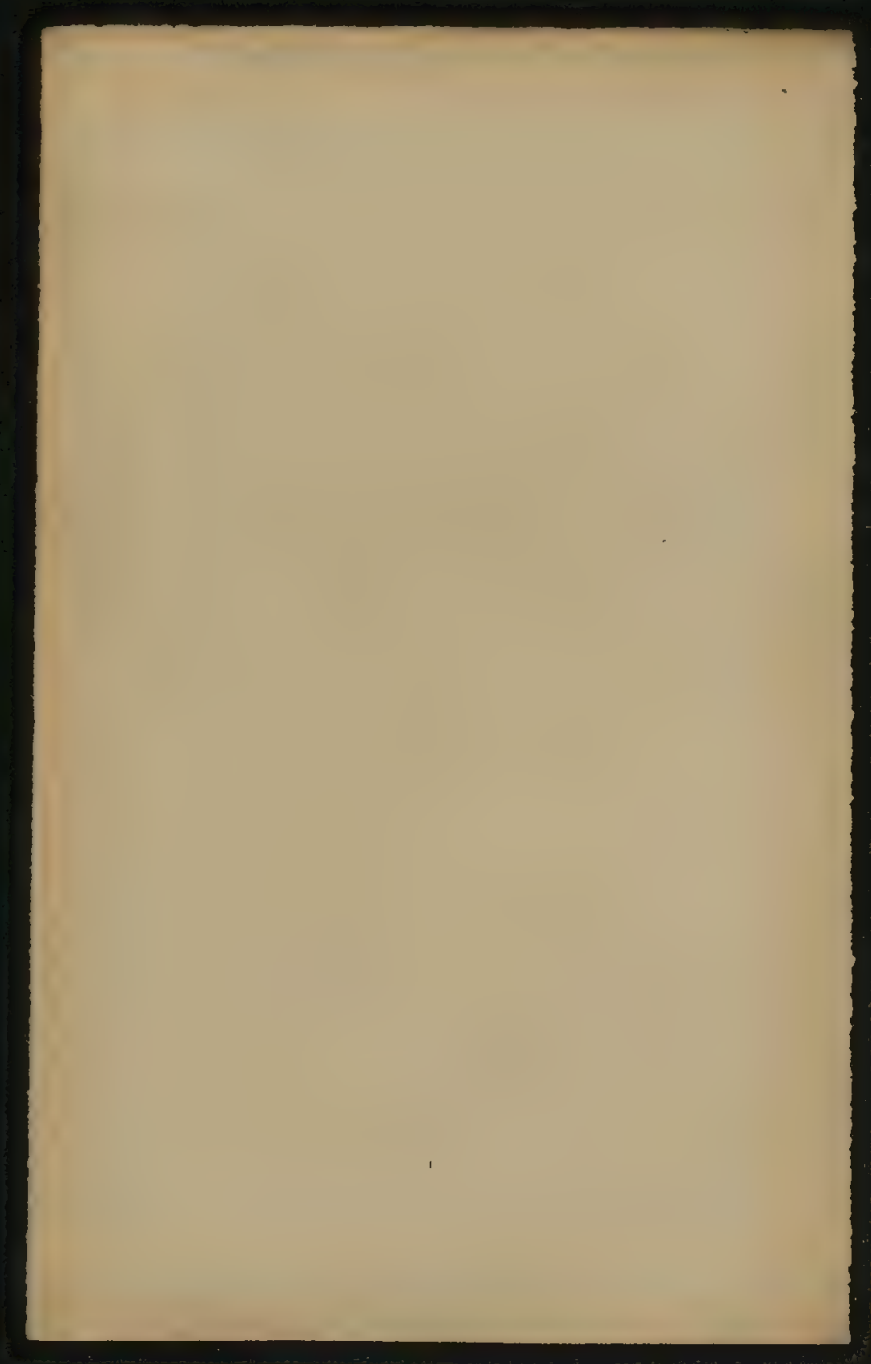

Repertuar - u. m. vy-ów um. w Galiji Re-
pertoar - a. m. re-ów um. franc.
 répertoire z lat. reperitorium; teatr.
 spis sztuk do grania - porządek gra-
 nia, przedstawień na pewien czas, up. na
 tydzień - repas, rasob, rodzaj sztuk pe-
 wnej sceny lub artysty który je grzywa
 „Jeżeli mamy zapożyczać z repertu-
 aru nowego sztuki dla naszej sceny,
 to w każdym razie braci je trzeba z
 repertuaru tych scen, które zostały
 wierne zachowane w całym sate-
 ki” Echo 1877. 39. 1. Feb. „Podniósł styl
 całkiem myklicko... już dramat niech-
 tnie jest widzianym na scenie a co do
 piero mówię o tragedji... paradya jej
 miałyby jeść wolne miejsce w re-
 pertuaru” Quis Divus 23. 155
 „Dykcja dla kobiety, której repertuar
 nie pozwala ucieszyć się do niewzrusz-

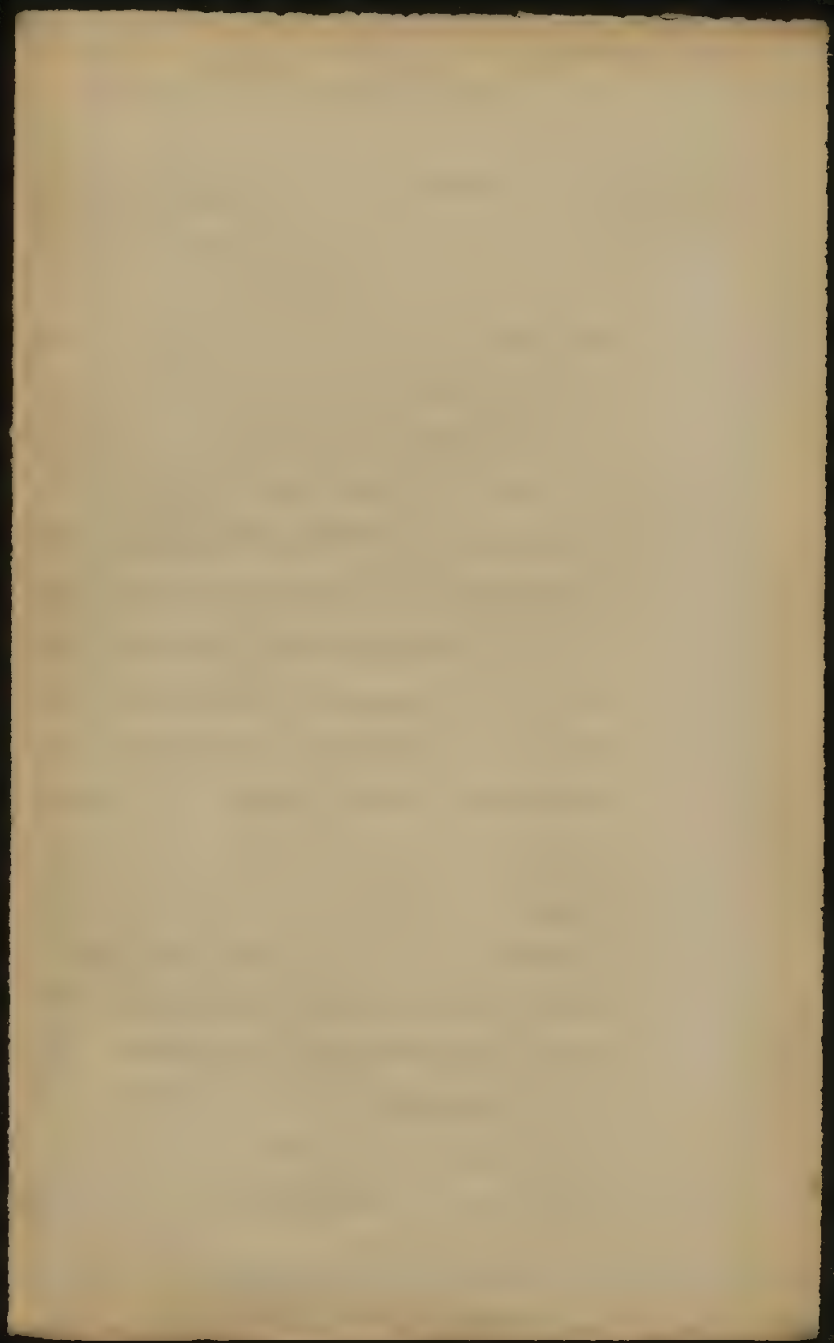
nej charakterystyki, jest jedynym in-
strumentem, z którego wydobyć musi
wrayskie motywa psychologiczne przed-
stawianych postaci "Wt. Dug. Tyg. powieś.
1882. 76. /: jej report... charakt. "Dugi")

Repetier-a m. ny ów mu. zegarek kieszono-
kowy bijący godzinę ze uciśnięciem
sprężyny „Varejator strażnika pre-
stigious emalowany repetier z Tati-
curaksem weneckim” (As. W. 5. 22.

Repetierowy-a-e nazwa nowo wynalezio-
nej broni palnej z systemem rewolwero-
wym „z nabrojeniem armii w karabinu
repetierowe, rząd niemiecki. opierają się
nadzwyczajnie” (wieś 1887. 1. 1. „Jednocześnie
z wyjątkiem generała Férzon na gra-
nicę wschodnią, przystąpiło do nabroje-
nia wojska tam stojących, w karabinu re-
petierowe systemu Lebel’a” ib. 234, 1.

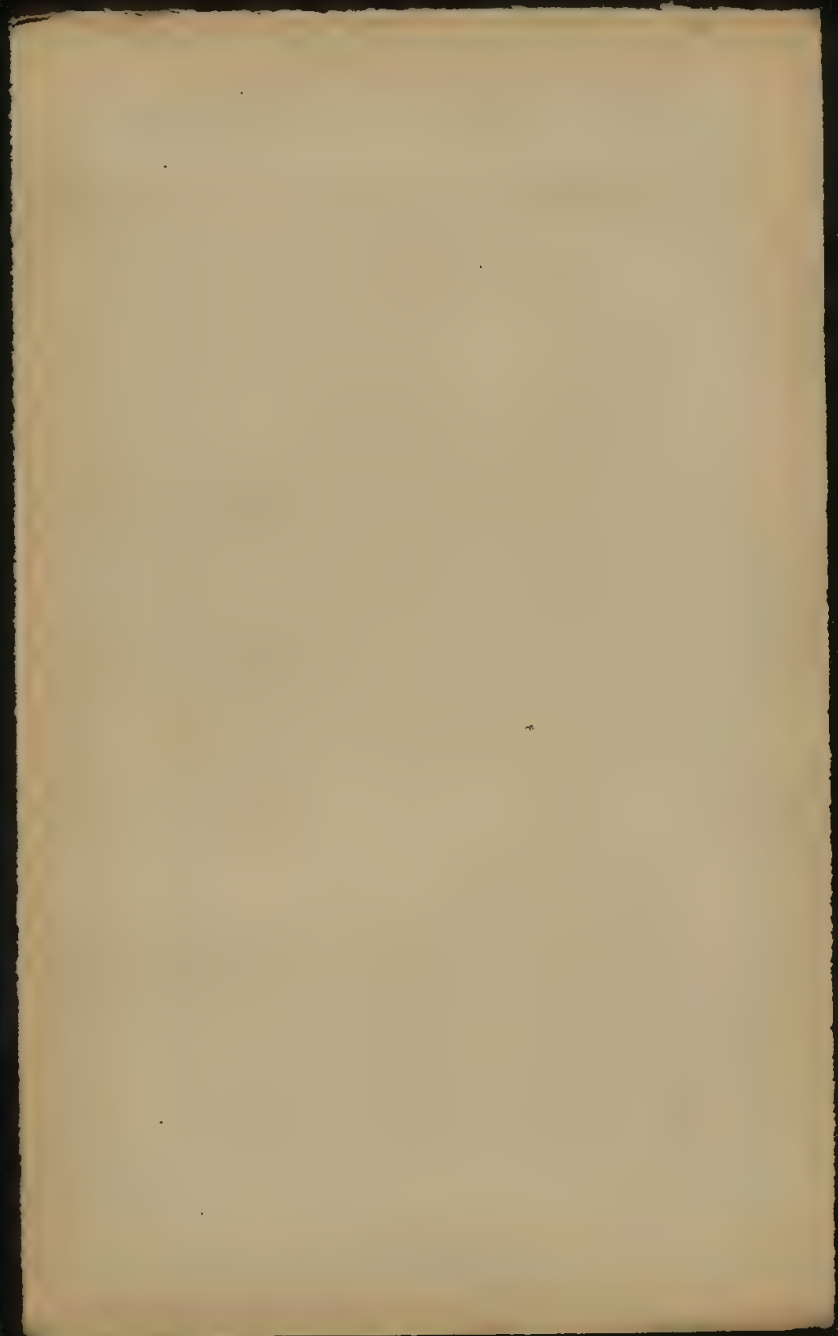
Reporter a. m. xy-vow m. z tae reporture, po
 fran. reporter st. anawy: powtarzaci racoy
 styżenie; w dziennikarstwie. Dostawczyiel
 nowin do dziennika „Frisk report... a. kto
 ry x obowiazku w wyzstnie notyje „wypraw
 ki” nilit x pewnoniz nie zwaca wyzej
 uwag na taki obiad dyplomatyorny „Dr.
pol. 1888. 27. 1. „Dziennik antypatyczny byla
 mu osobistosc tego wyzodobylskiego, wyzot
 ko wiszkiego reportera, ktory niedyskre-
 cyj swoja kilkakrotnie jwn mu sie nawa-
 zil, podajze o nim w gazetach roine, wy-
 sto prywatne wiadomosci” Haj. G. burw.
1887. 163 „Kilku wspolpracownikow i
reporterow przegladato wlasnie wieczorne
 dzienniki i przygotowywato material
 do jutrojnego numeru, rozmawiajze o
 sensacyjnym artykule „Dziś i jutro” z H.
Pawl. Rbur. 23. 349. „Sto dwadzieścia par
w maxura naliczyli reporterzy nuyjsw
 anych jinn na wieczorku” Dr. pol. 1888. 41. 2

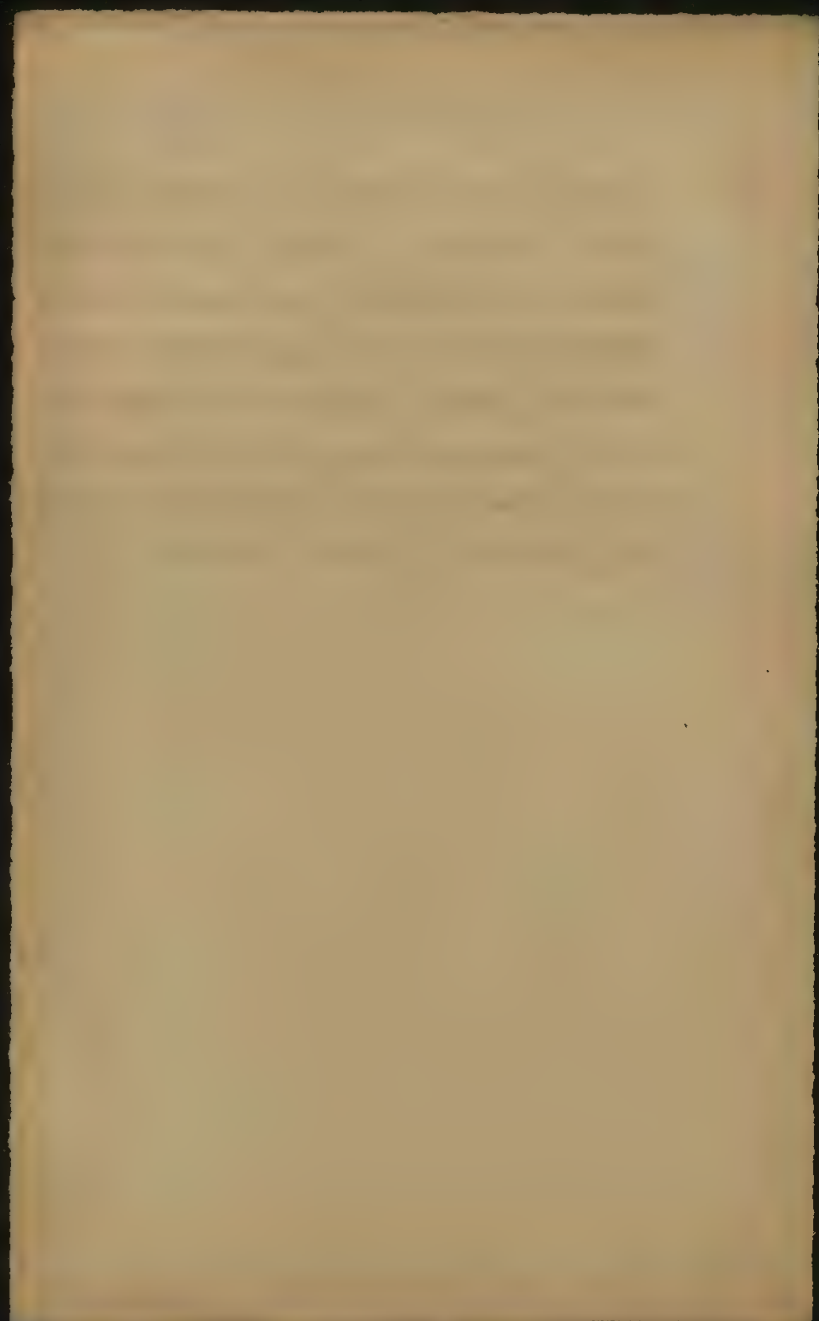
Reportersja - ji. z. bez l. um. - rodzaj fach, ob-
wiązkowej reportersko-wsior. skł. w. repov-
terry. Na brak sensacyjnej wiadomo-
ści niżej swych w ostatniej chwili tygo-
dników nasza reportersja wskazywać już nie
potrzebowala. Mielimy zamiar samo-
bojczy młodego powieściopisarza "Głos Włocław-
ski" 23. 322.

Reporterski - a - ie, ty. w. już repov-
terro, reportersji. "Młody jach" w. l. w. i. k.
z wyrażeniem niżej p. l. s. i. a. redakcyjnego.
W. i. e. n. m. dopiero wychwytując już reporter-
skie pióro, w. r. u. d. do gabinetu "M. Głosu".
Włocławski 23. 349.

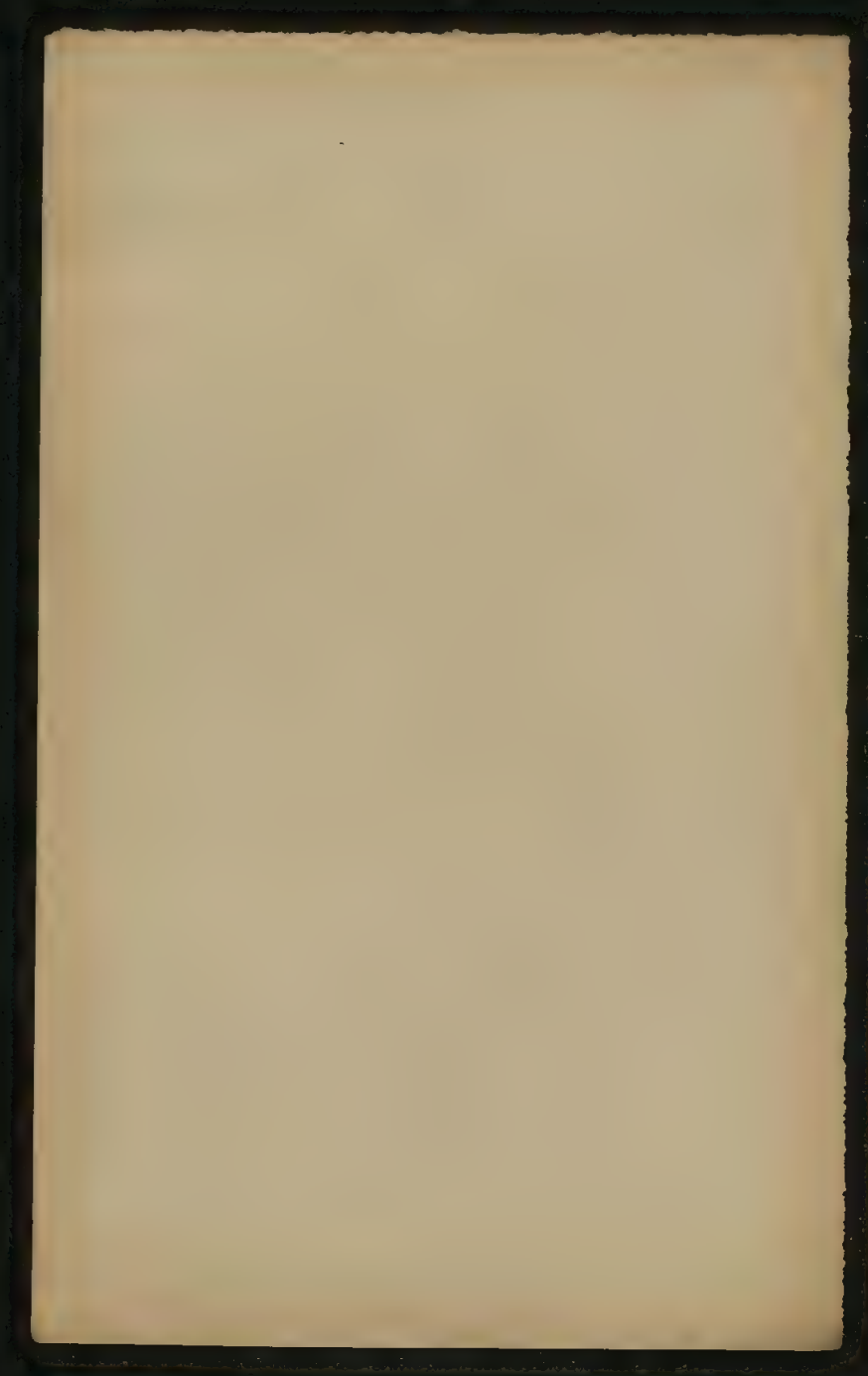
"Reportersja balowa zamotowana, że na
typu balu, paucichim" było więcej miśdek
niż paucichim "Wiek 1888. 30. 3.

Represja-ji: ż. ukawanie, nie puszanie
 winy p. t. k. „Żydzi po darownemu wu-
 nowali brzoj lichwz, profanowali Hostję,
 zabijali dzieci w wielki piątek i t. p. Lud
 smutny, trzeba było krewi represji. Ka-
 rol VI nawetnie wygnał żydów z całe
 go państwa zabroniwszy im powrotu pod
 karą śmierci.” *Wiśn* 1886. 152. 2.

Repnymendy - y. z dy mend mm. franc. répri-
mande, nagana, napominienie, bura,
wymówka, mejsza charakter straszenia,
zgromienie, Do kądźego z nich przemi-
wi jego językiem, wypali repnymendy.
J. Kram. 71. 87 „Nie mogła stawa powie-
dzieć, żeby potem nie nastąpiła repnymen-
da za kądźy głośniejszy śmiech albo
such nie salowany” A. Wilk. Łot. 1. 106
„Mógł się spodniewać porządek od po-
towicy swej w drodze repnymendy” ib. 150
„Za to potem dostatek od kowy repny-
mendy, aby się radował ze słowami” ib.
174.

Republika - i. t. ki blit' nny. Tac respublica,
 rexpopolita „Pan szcra Lubelski,
 sziedzi na Babinie... jak Statou sam so-
 bie republika stworzył, ale w tej repu-
 blice jako wzystho opakiem "w. Pol. 7. 12.

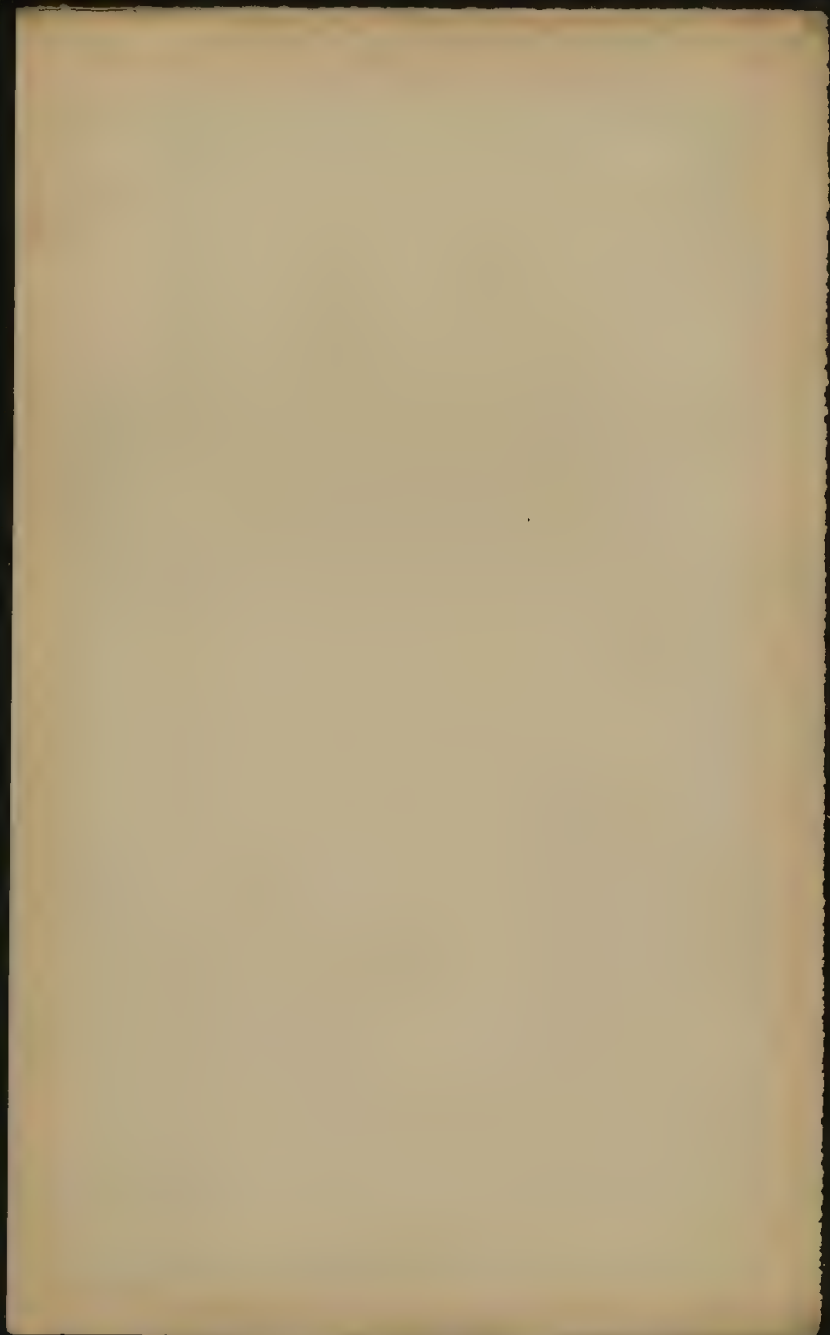

Reskrypt u m. ty r ta-oio m. tae. rescriptum,
 pismo monarchy lub wyśwajch wstak
 rządowych zawierające rozporządzenie
 z poleceniem wykonania takowego praw
 wstak m. tae. „Młody Brühl miał lat dwa-
 nasie... król reskryptem suym dodał mu
 wieku, aby mógł rozporządzić urzędowa-
 nie.” 77. kwart. Sita war. 1. 28.

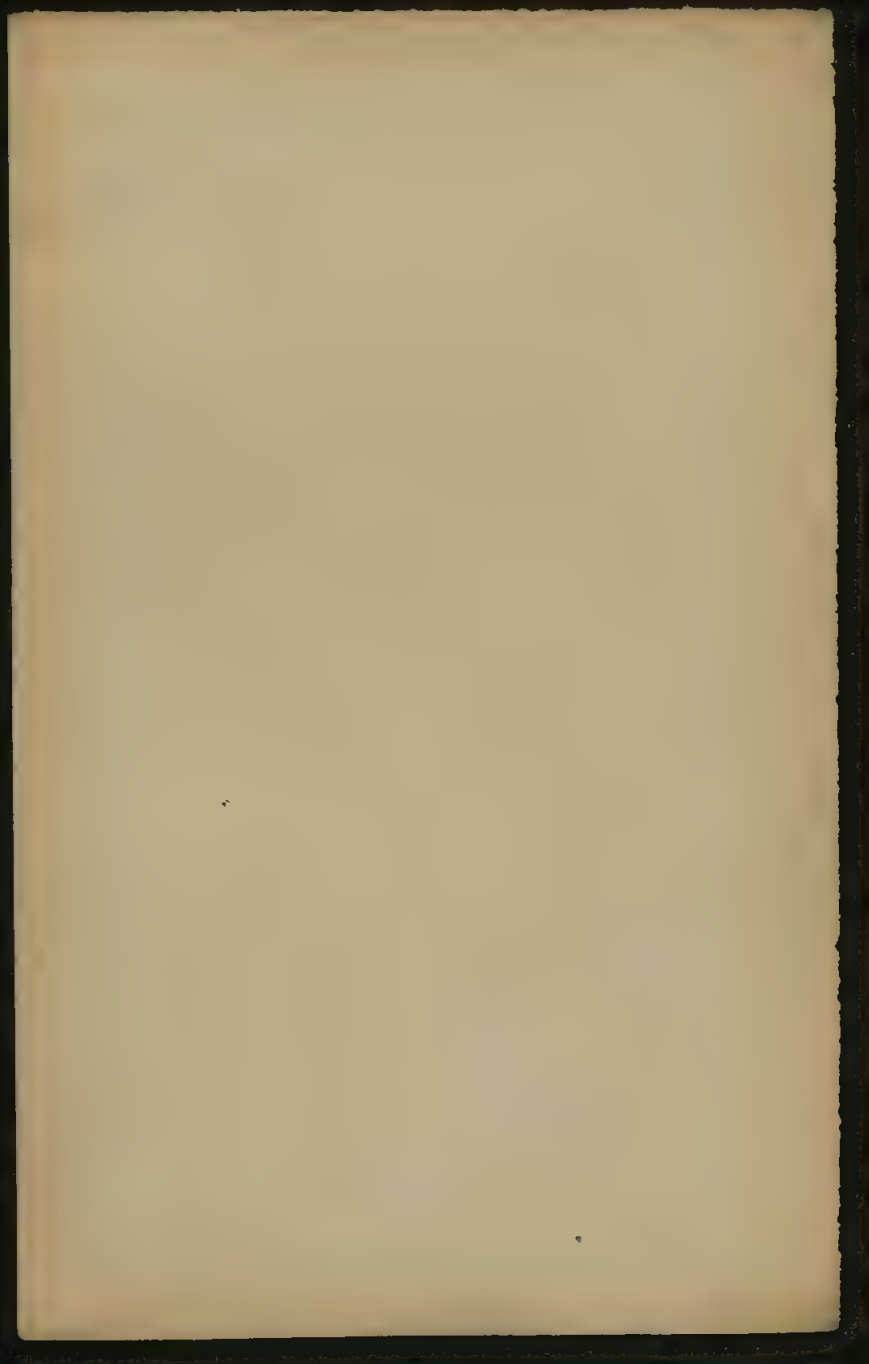
Resor. u m. vy. rón um. franc. zessort, sprisy-
na a kielaka lub stali intymnyjga pu-
dło pojandu, pomizdy kotami

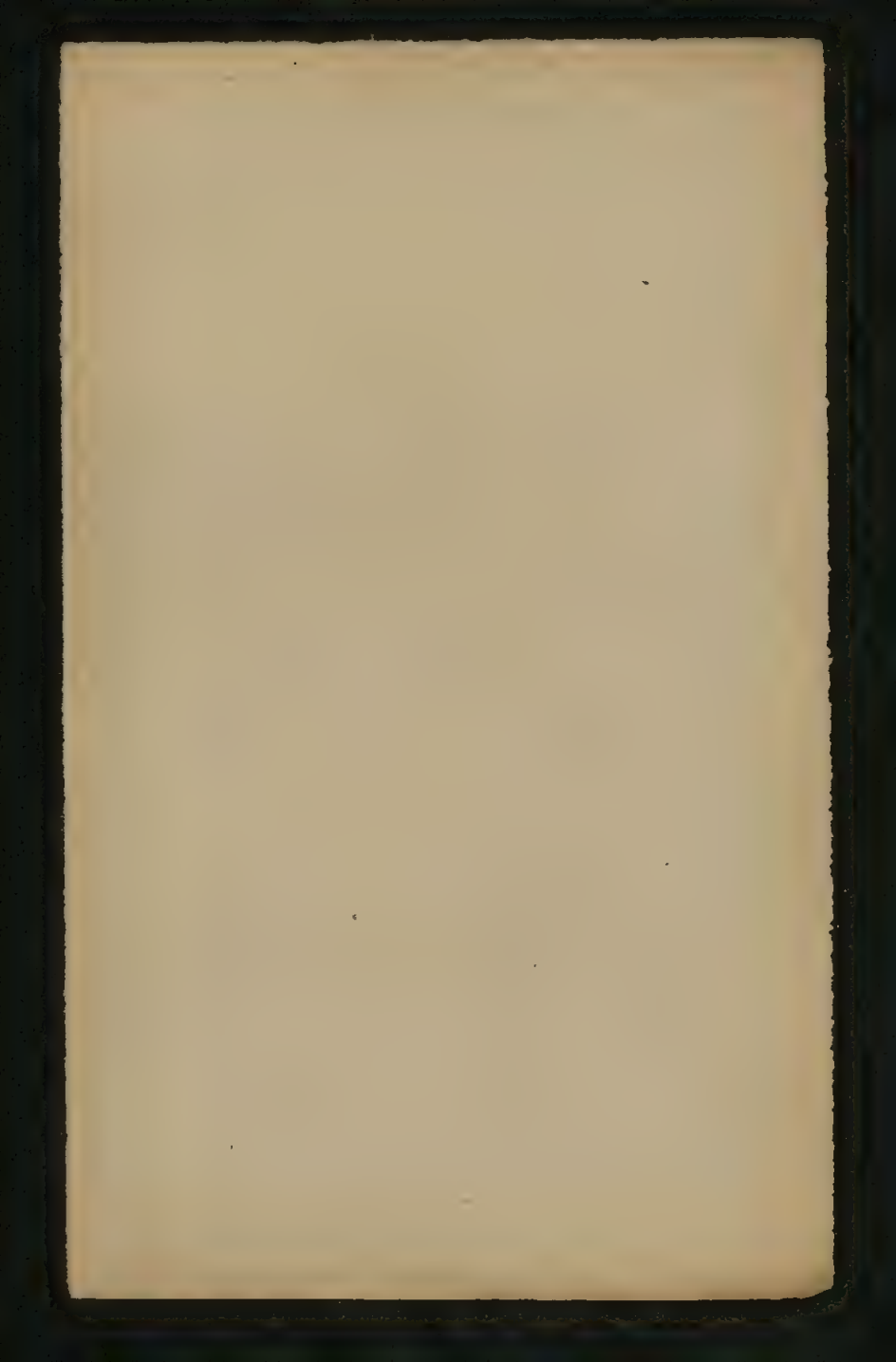
Pierowu a - e, od wesoru z najgy re-
sony, a wesorami na wesorach, wywali
pud wrota i kobauryli pishuz wesoro-
wz ujetymankz interua kwinu repre-
zientu " J. Kwan. 1. 17.

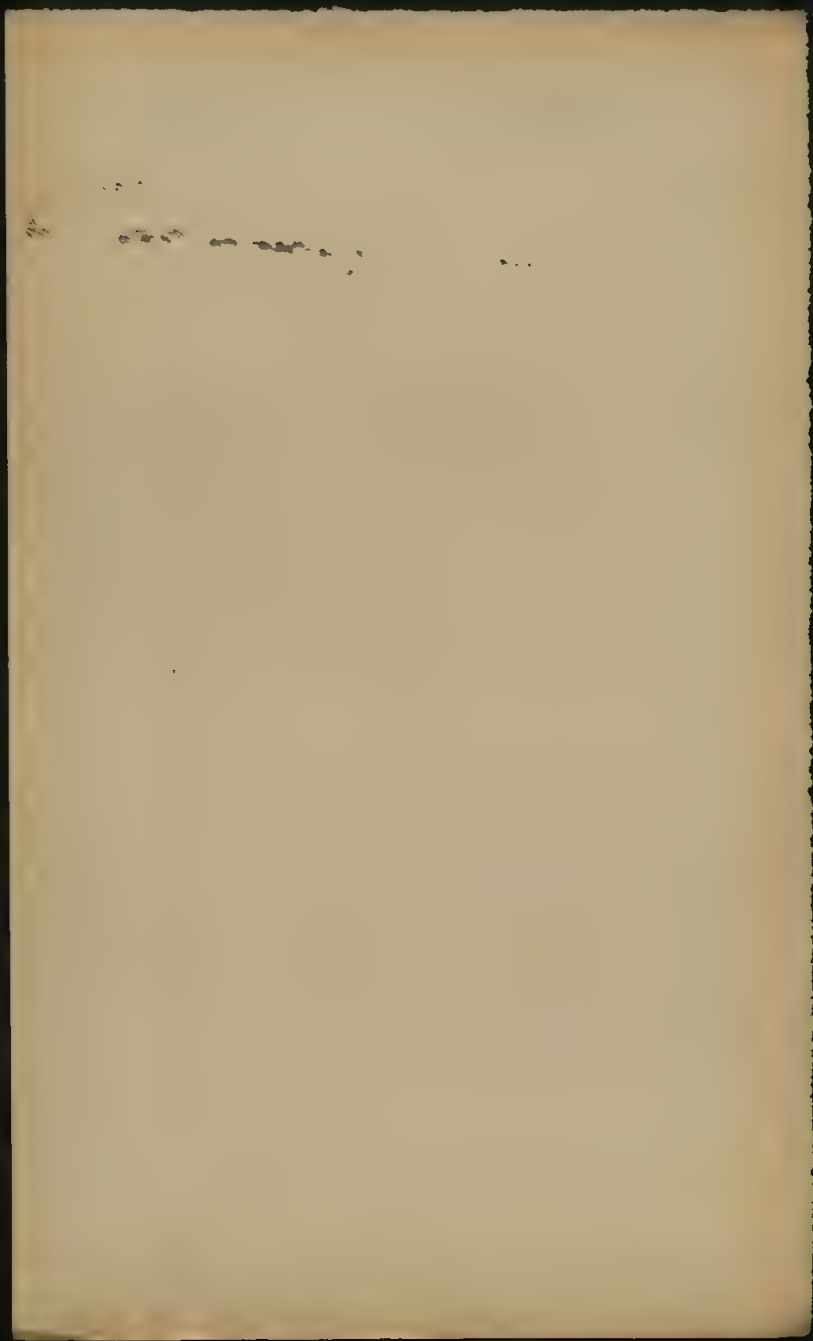
Respekt-u. m. z "być na respektie", pnieb-
 wai u kogo w charakterze przysio-
 la domu, karcanego, bez podniesienia ja-
 kiegolwiek obowiązku funkcji.

Respektowy-a-e, najdłuższy uż na
 respektie, wędrujący "klórennie to domu
 nie chował secinami ubogiej szałachy,
 pnieu respektowym, wędrując "Zł.
 Kraw. 90. 21. "Panna Anna respektowa
 Krizinej pnie "H. Świat. Og. i. m. 3. 199.
 "Zjednata tam była pnie Soltanowa,
 a warem z jej dworem panna respekt
 wa; jej panna jak tamie" W. Pol. 3. 18.

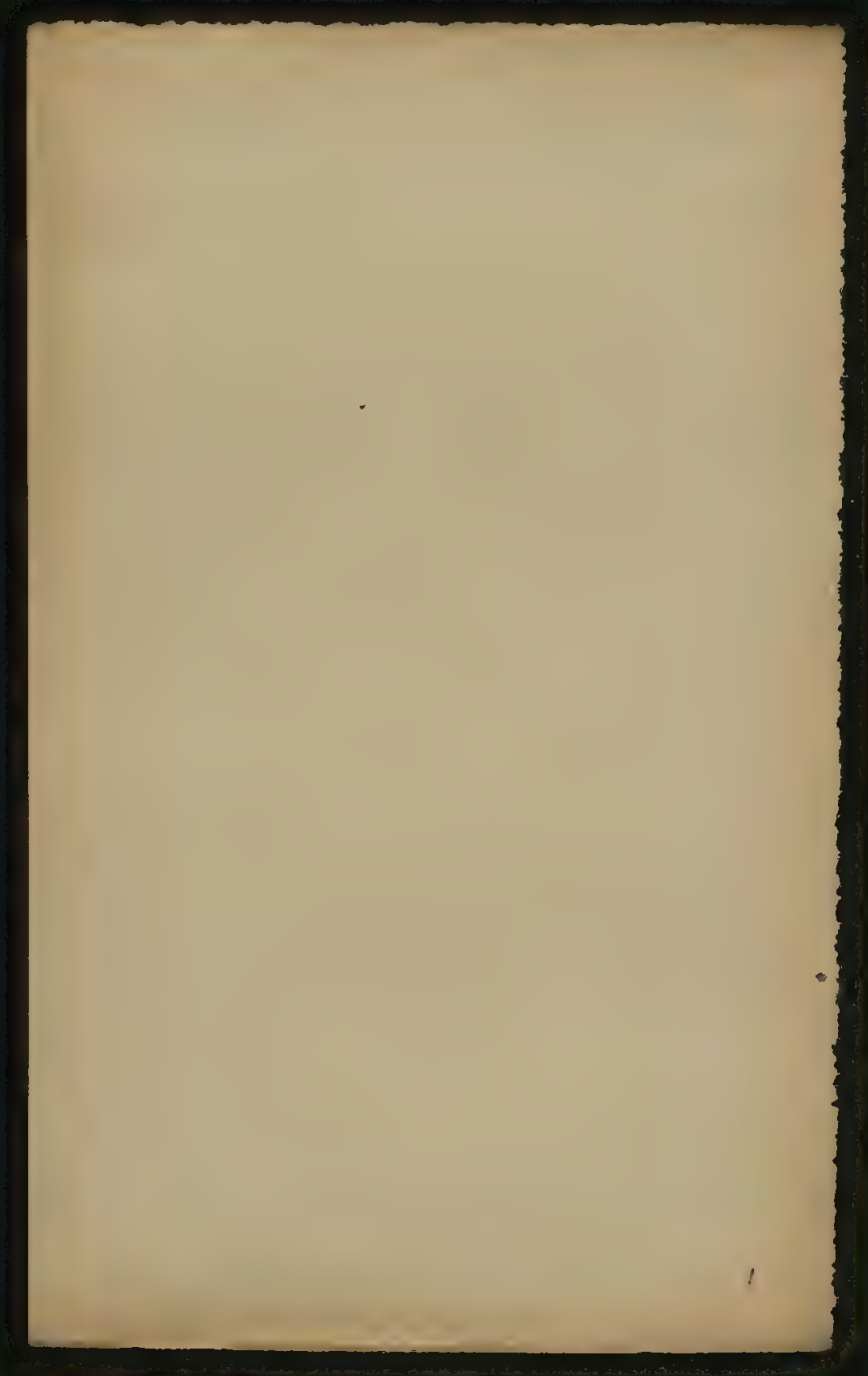

Restaurator - a. m. rowie - cio um. ten co restau-
ruje co, odnawia, naprawia, podnosi,
wskazuje 5 - rzy - cio um. utrzymuj-
cy restauracje, traktjennik „Obiadawa-
li x kilka przyjaźni u restaurato-
ra” L. Kawał. 5. 58.

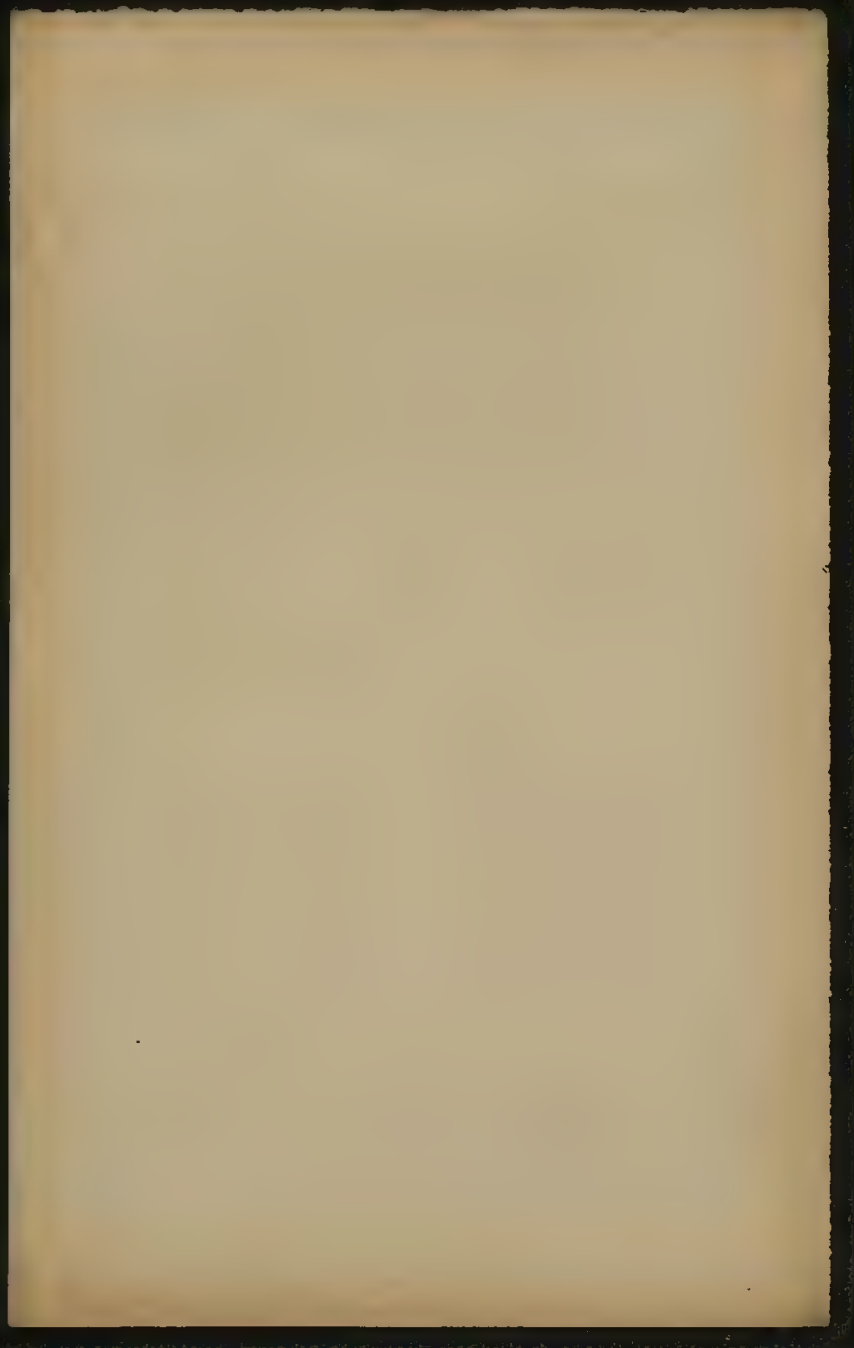

Restrykcyja - ji. s. cje - cji um. Tai. restrictio -

zastroszenie, ograniczenie, warunek
ograniczający, modyfikujący coś
„Wielki grzech bezbrojnego zabiciu
wobuika... jedna jest restrykcyja: jeśli
popetuiwas nie z xerusty gtypiej, ale
pro publico bono.” Ad Mich. 3. 249 „Gdy
się dośi' ugađali, racyli przystai' wry.
sy z matemi restrykcjami na spór
pojęcia choroby i kuracji przy dokto-
ra Wypruwina” JI Kw. 19. 59 „W kańdej
tak samurze powaynej' się pochwoale,
była restrykcyja, co ja uaweracie xupetnie
uizawiyta” ib. 34. 18.

Restytuować - at- nię st. ex. udkn. 1a. restituere.,
znówi' coś niesłusznie zabranego, „Mu-
siał być ślubować pod absolu'yę, dobra to
restytuować” Ad Mick. 3. 156.

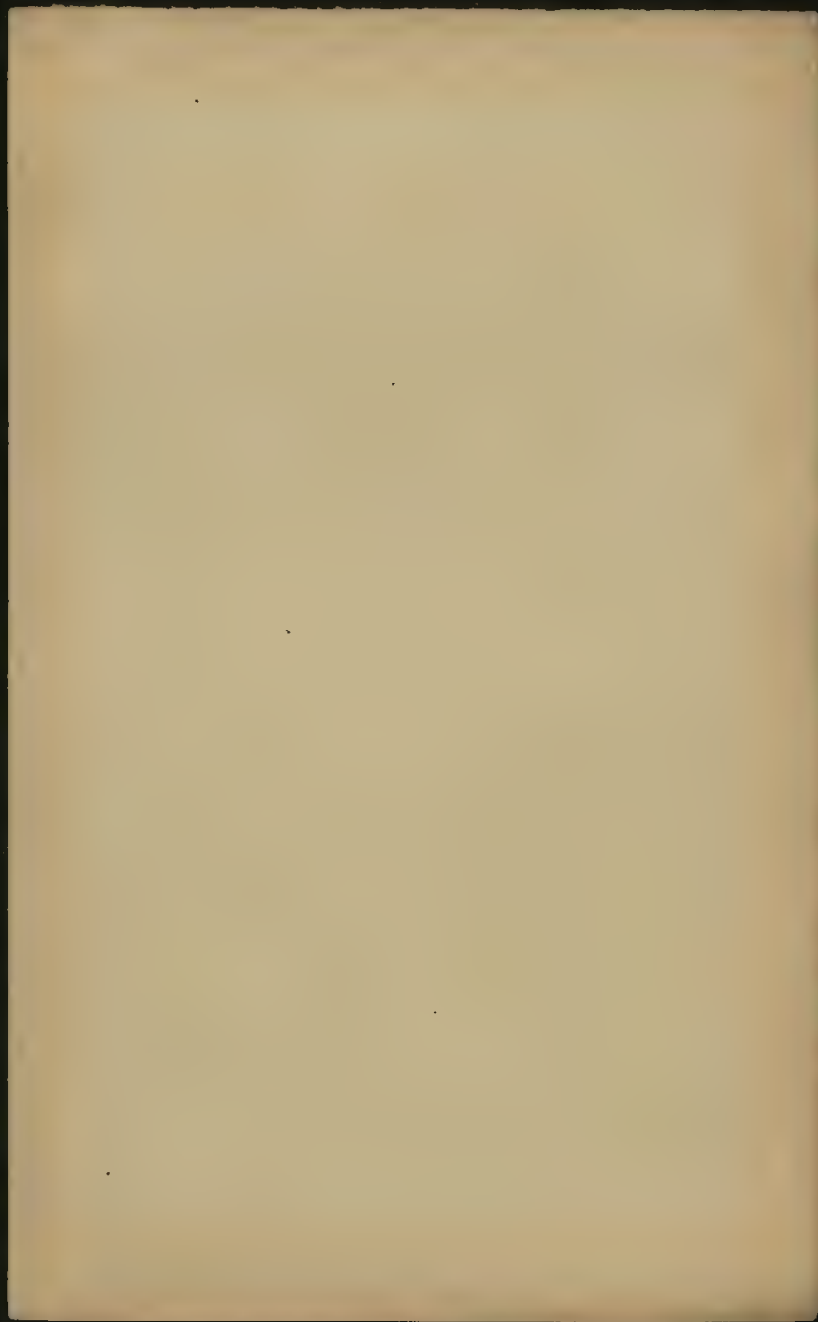

niekiedy Rezsursa-y. i.

Rezsursy - u. m. są to u. m. franc. ressource, środek pomocniczy, sposób ratunku, wydobyć się z kłopotu, zaniechania niebezpieczeństwa i t. p. źródło rządu niewłaściwe na wszelki wypadek, niecierka w tym razie „Mówił mi, że powinniśmy wypróbować reszursów jakie tu sobie stworzą się wypróbować, aby się nie użyć nowszej szew - staje się ono, à la longue bardzo mi. Dnem.” J. Krasa. 2. 33. 42 „A co byś zrobił, gdybyś niebożał? — Kuchary dracunim... to nie jest niewłaściwe... my mamy zawsze reszursy, a w końcu rodziny naszyci nie wzięli się od upadku bożego... a wreszcie nam inis. wyekhowanie. ” ib. 83 „Mam doryć tego co się dorobit, w polityce bawit się nie lubię do ambicji jeszcze nie dosyć zastawiać. To reszursy na te lata, gdy już inne potwory nie smaczysz.” B. Pol. Nad mied. Dun. 53. „Cała nauza reszursy w tem stworzeniu cudnem, bez

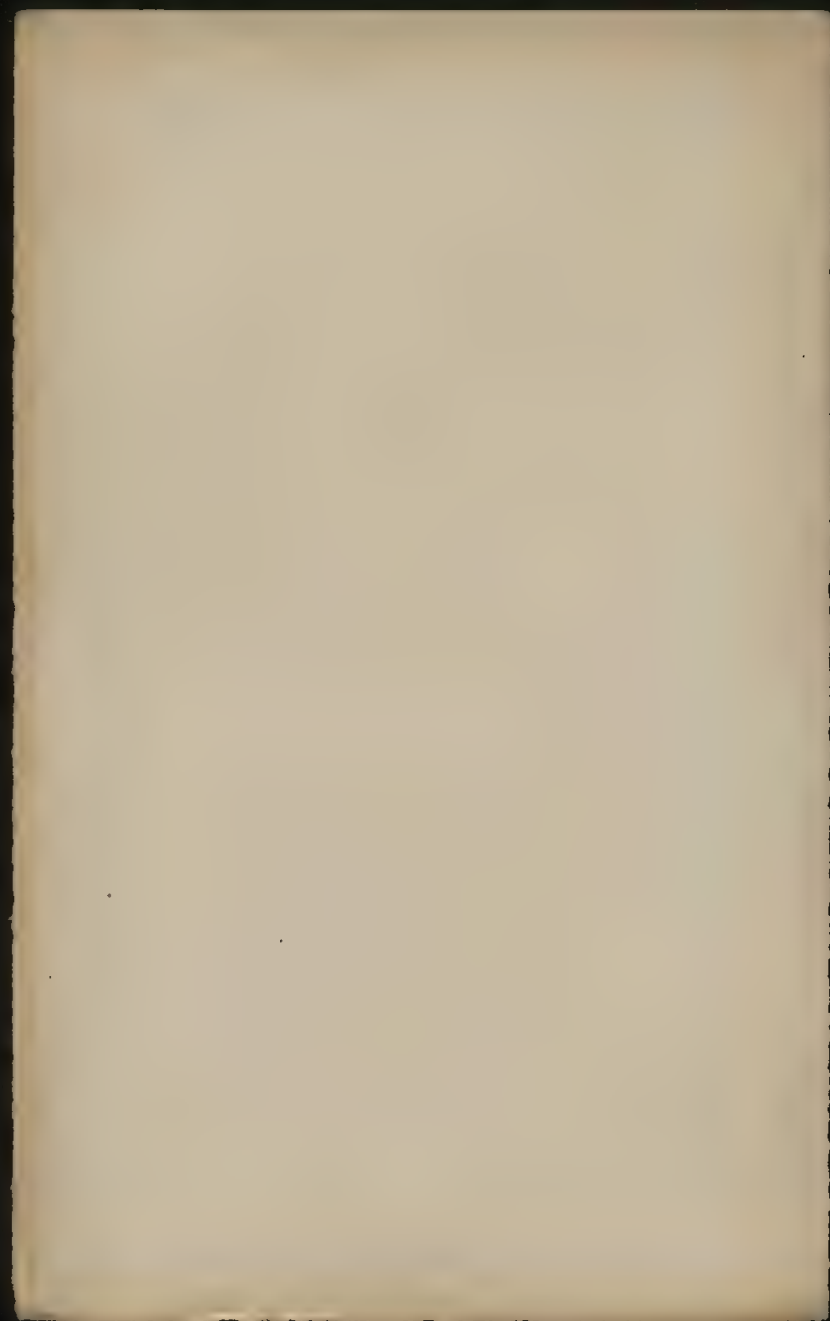
niego, to miarowo jak byłoby midnem"
J. U. Nieme. 2. 116. „Pierwiozde. które nam
zaprowadzi były naszym ostatnim resursem
były deski na bliny' miedziowy wyptynę
z rozbicia.” J. U. Nieme. 1. 77.

Recha, Recha iauvej sitho gre „u orel
tub sitho v. recha * of. vinda

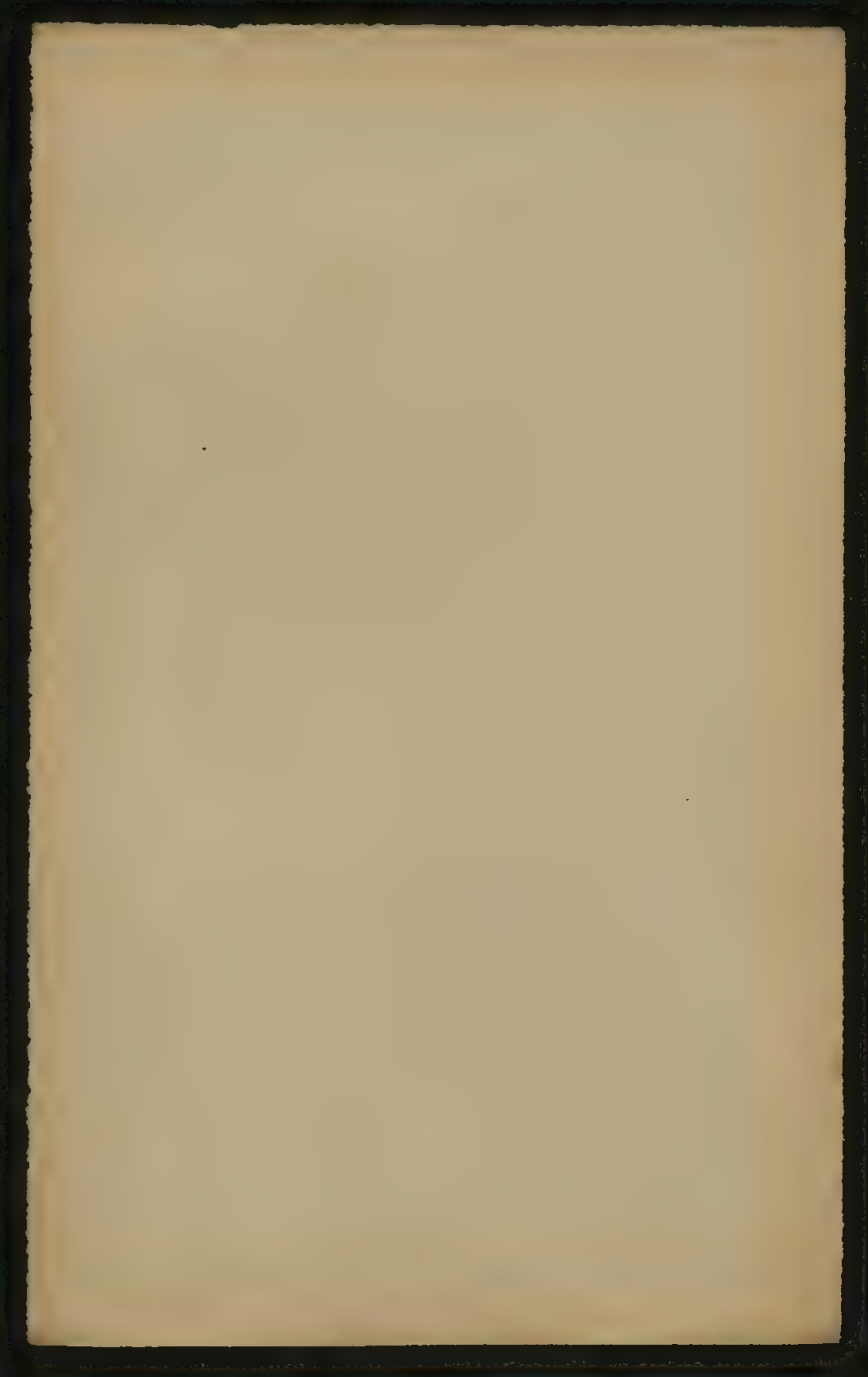
Рета! Ретя! рытх. і нічхко ко хнах. вола-
ніа о ратунах; выобраха нічхіі у ніспо
дхіна радоі' уб то сам ко: гі' да до.
га. Іе^хс Мар'а'. О ве^ху'."

Ретіа і Ретінах а нічхо^ху^хх об^хо^хіа^х
луд так уу^ха^ху^ха, ха^ху^х. ра^хт^хо^ху^хаі', ра^хт^ху^хнах
і хд^хр^хе^хд^ха, хд^хр^хе^хд^хіс' Дх^хі^ху^ху^хна сі^х по то^х
уо^хд^хі^х уи^хх^ха^хт^ха, а ре^хт^ху^хнах ог^хіа ма^хт^ххі' уо-
та^хт^ха, а хр^хе^хт^ху^хі^хс па^хм^хі ма^хт^хх іе^хс хі^хі^х,
ніе^хм^ха на ті^ху ду^хм^ха^хі^ху; і ст^хо^х то^ххі'" Іа^хл^ху^х
О. Уо^хл. 1. 161.

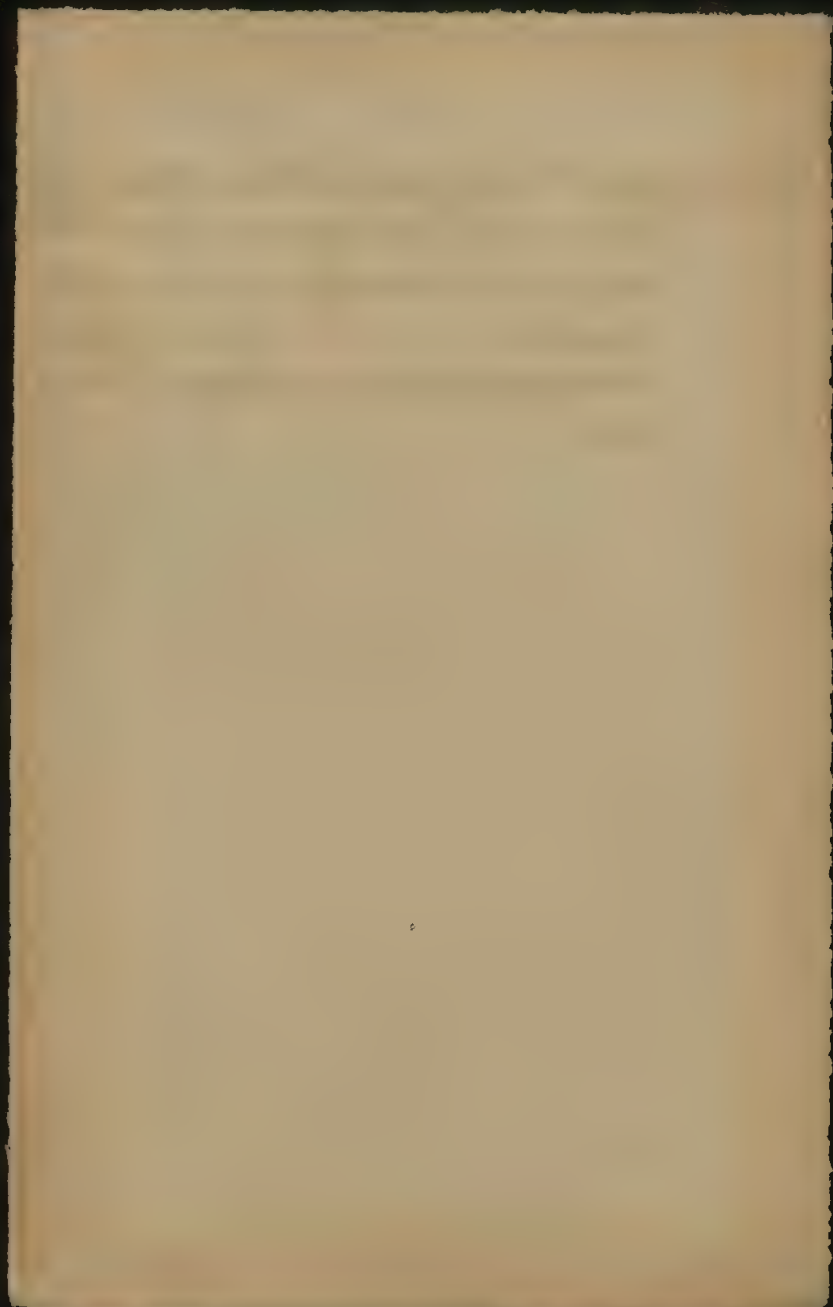

1. 7

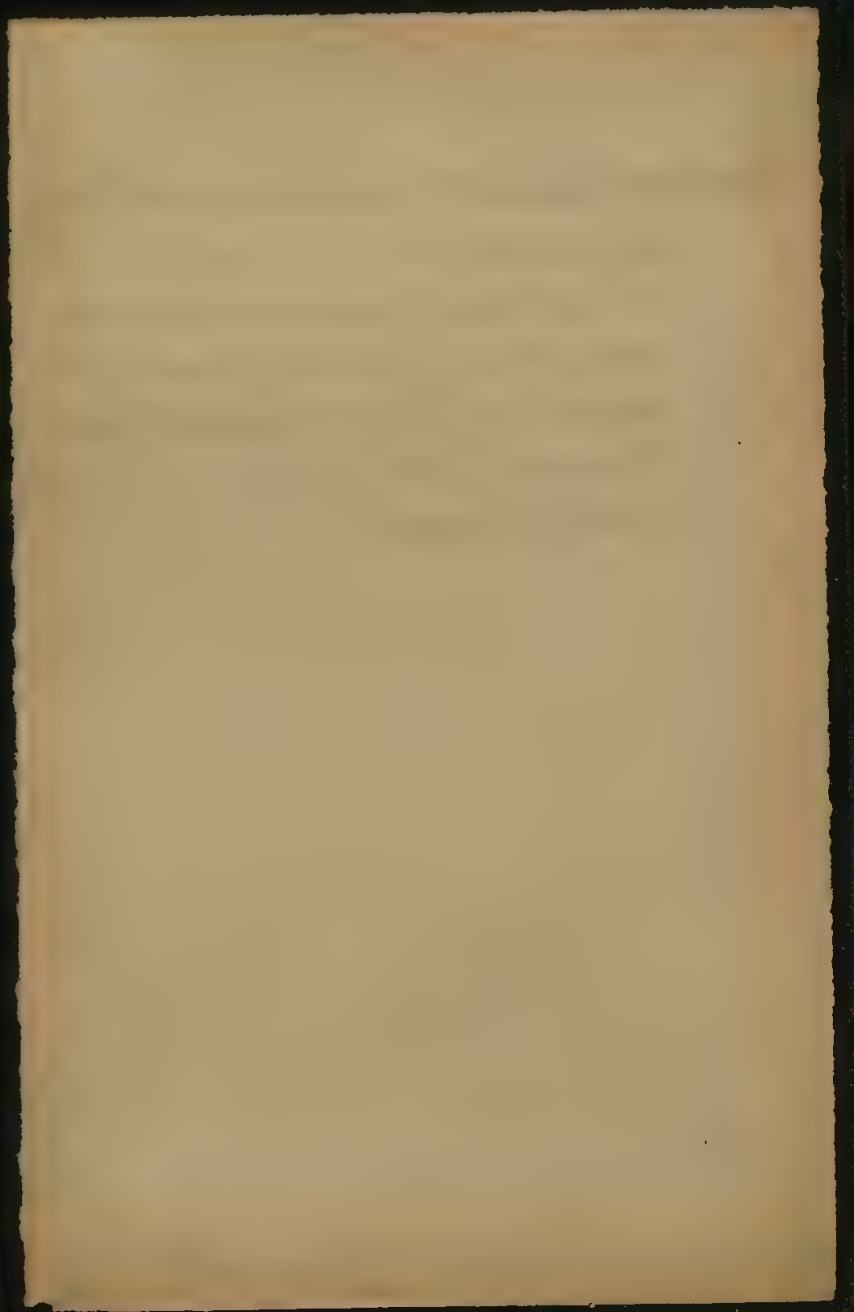
Retman - a. m. nowie - ów m. ^{był} ~~przez~~ ⁿⁱ rotman,
przewodnik statków na rekech spła-
wowych „ Retman jadący na prowdzie ca-
łego skeregu galarów, coś sobie pośpie-
wyje ” J.W. Wdowin, G. nar. 1882. 274. 1.

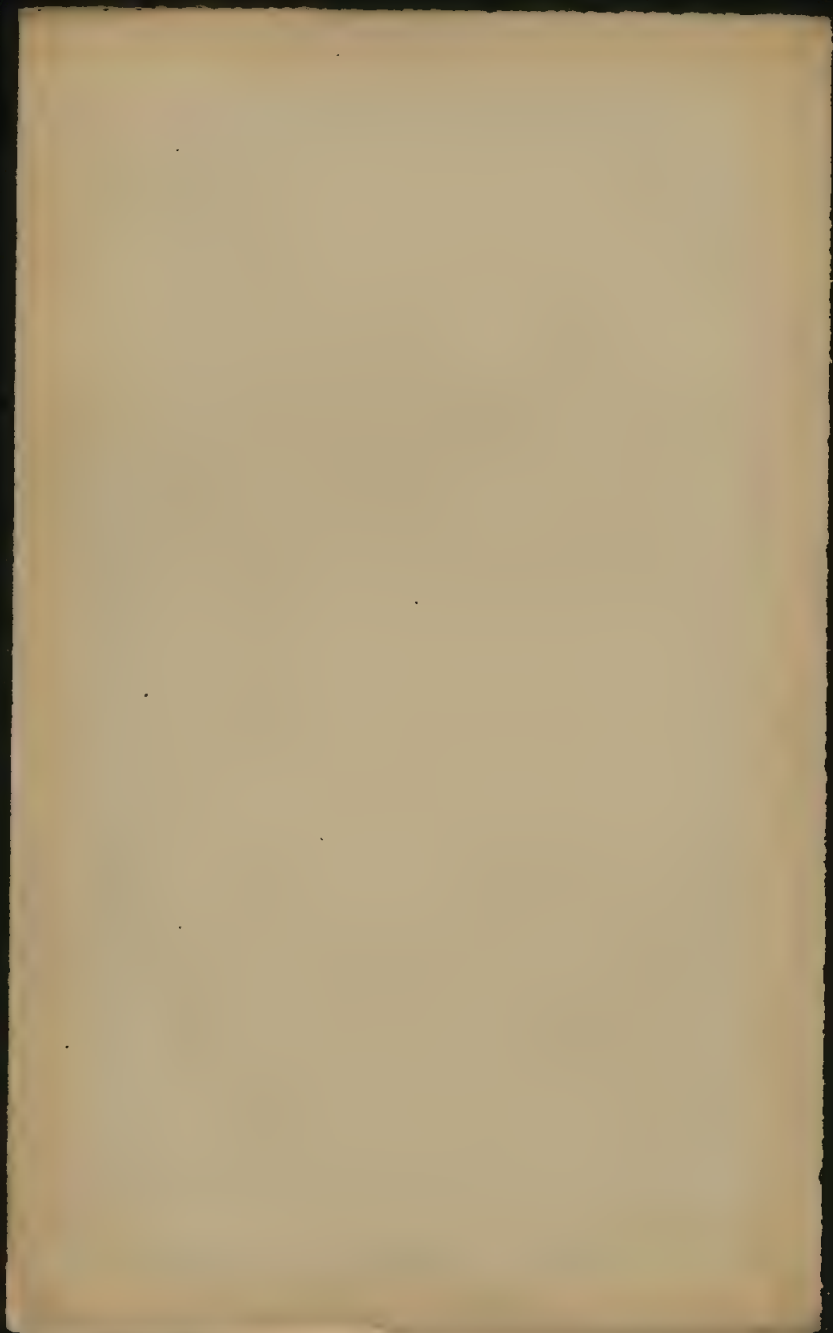
158
Retoryka - i. z. z fig. przyrostkowo: „kazać komu
słuchać retoryki,” xbywać, xabawicić słów.
kamu; kaniast - należytego xywienia „żądać
Łowczykiem, ale komu nie miast za co popaść.
i xmuszać do słuchania retoryki” J. T. Kras.
58. 81.

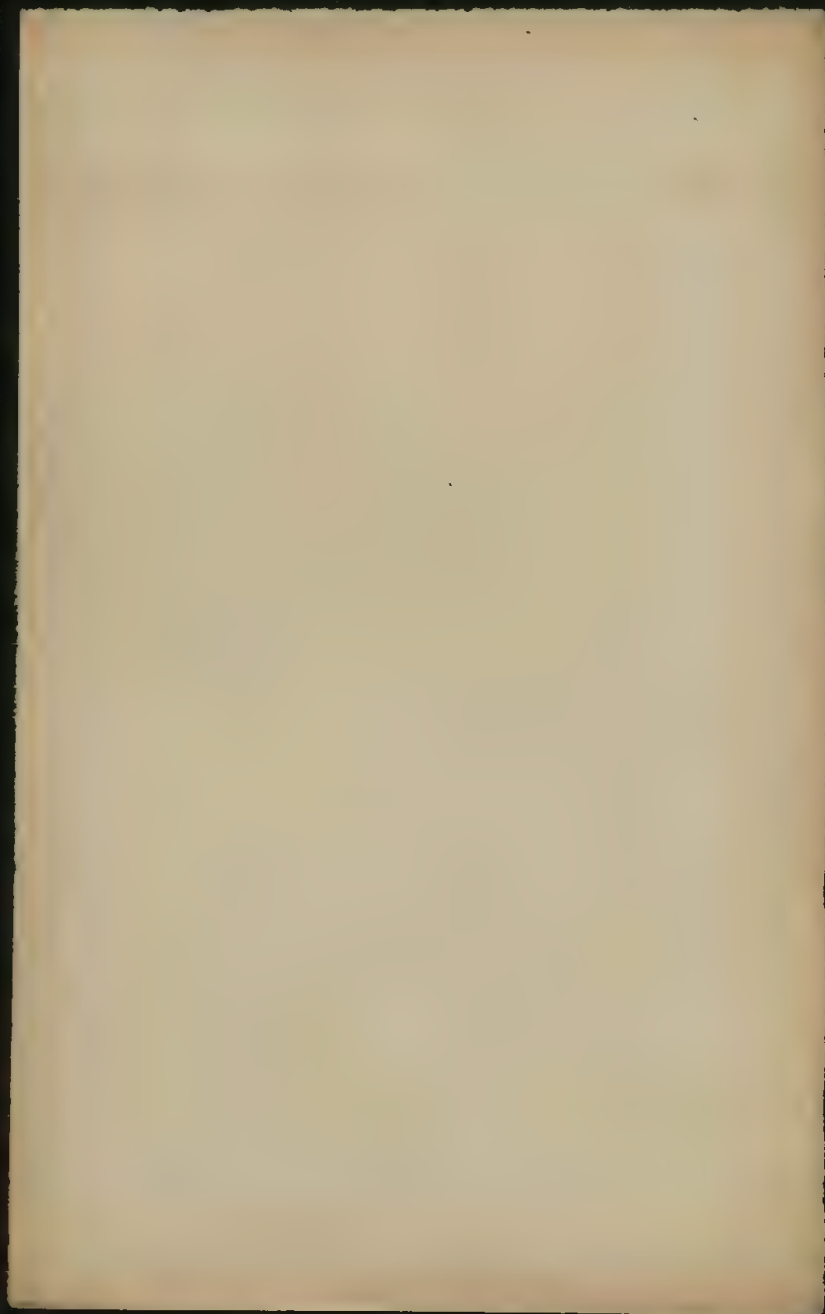
[illegible]

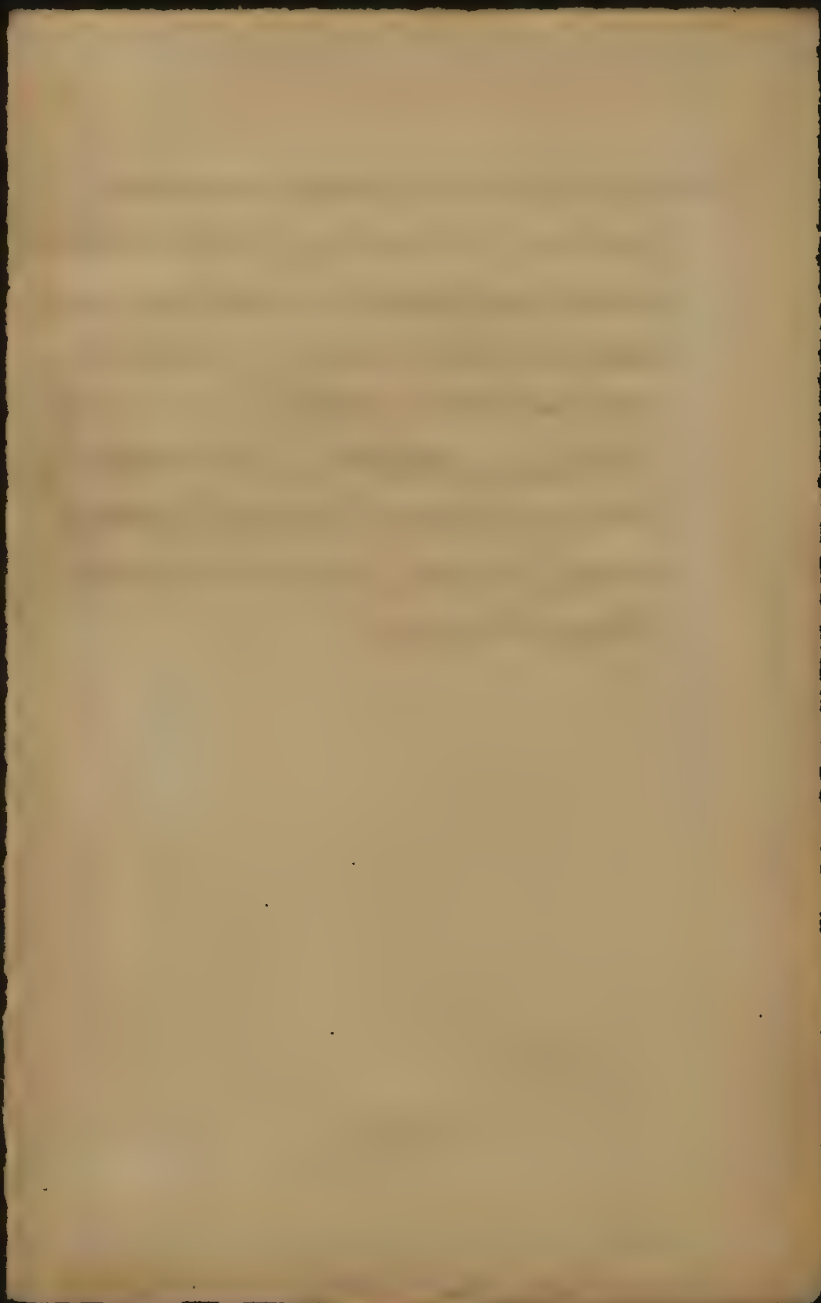
Rumatyzm. u m. rum-ia m. porp Rumatyzm
 i Rumatyzm lat. Rheumatismus, med.
 goscies. choroba objawiajaca sie bolami
 w rumnitych miejscach. Patrzcie co za
 anous. Na wszelkie rodzaje twardych i
 zadawionych rumatyzmu, paralizmu."
 J. A. Fr. 1. 169 „Rumatyzm jacies' lu-
 pig..” A. W. Fr. 5. 96.

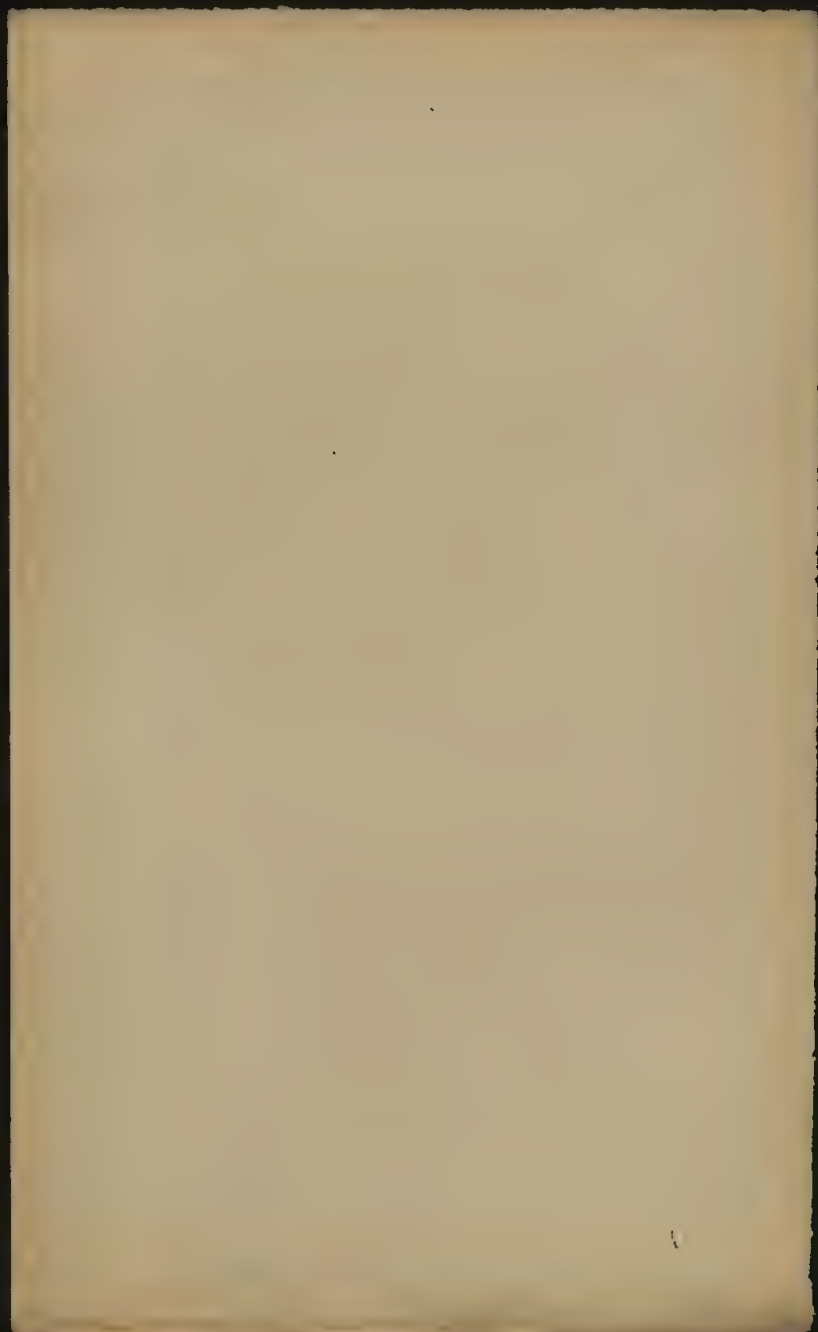
Rewan. u. m. re-wó m. fram. revanche, od-
 wet, odpłata, u gónu jakij kolusiek: do-
 zwolenie odgrywania się „Przykre kłemu
 dai' (mu) rewanż na bilardzie” JN.
Nieme. 2. 228.

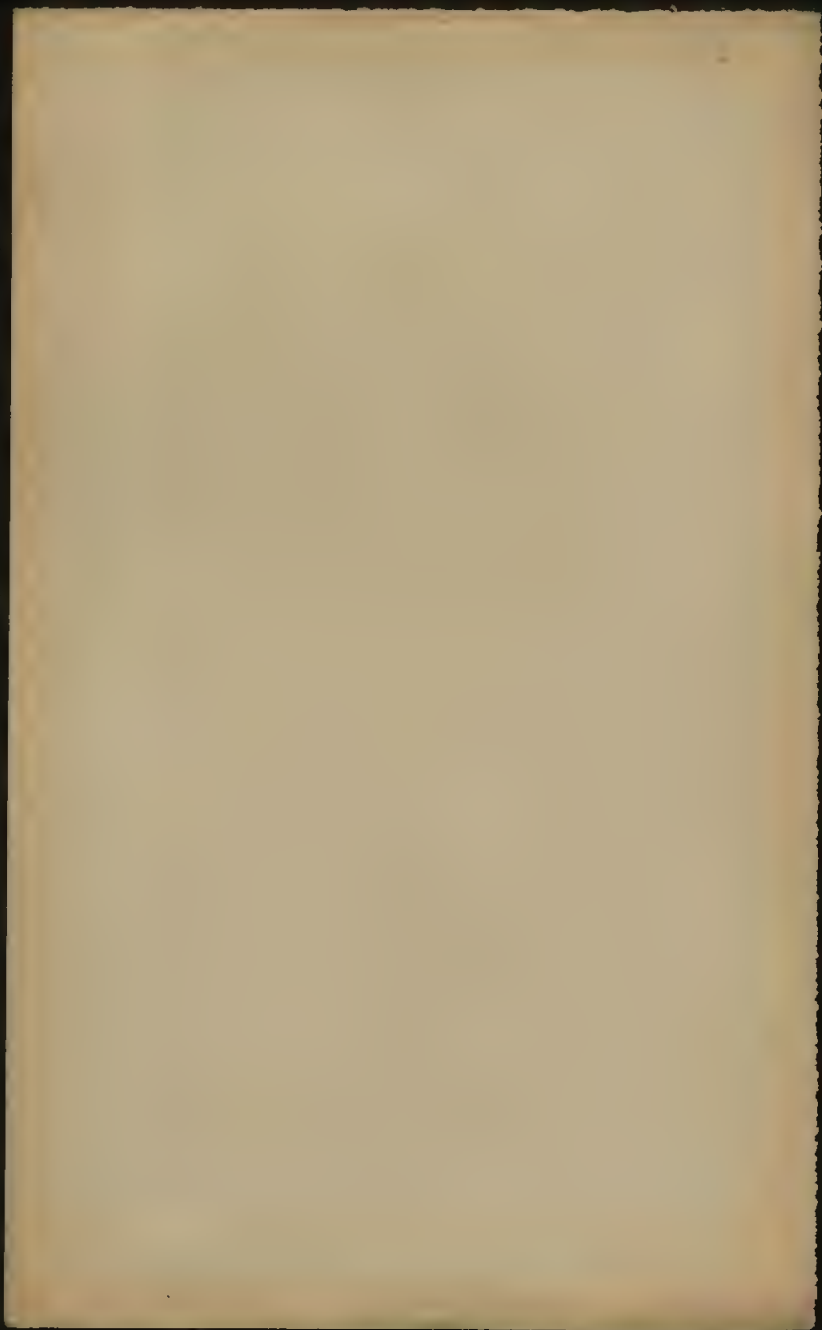

Rewelacja - j. i. t. t. Odkrycie, wyznaczenie
porządku tajemnicy „To oddalenie się
również podjęcie na czołwieku, który
jakby z obawy rewelacji starosica,
urażał bez wiedzy” J. Krav. wiek 1878 5g
i. i. t. t. tego grzebania z pod indeksu wy
jść i do podpisania repeated rewelacji
wolumenach tajemnic reproveru
J. lwow. 1886. 162. 4.

Rewerber-a. m. ry-ów um. franc. réverbère,
 z łac. it. reverberare, odbijać; lustro
 metalowe przy lampie lub latarni,
 odbijające i powiększające światło, "Nad
 bitandem wisiały lampy z rewerbera-
 mi dla oświecenia go wiekowem." J. J.
 Krask. 33. 92 z porp. latarnia stojąca
 przy ulicy.

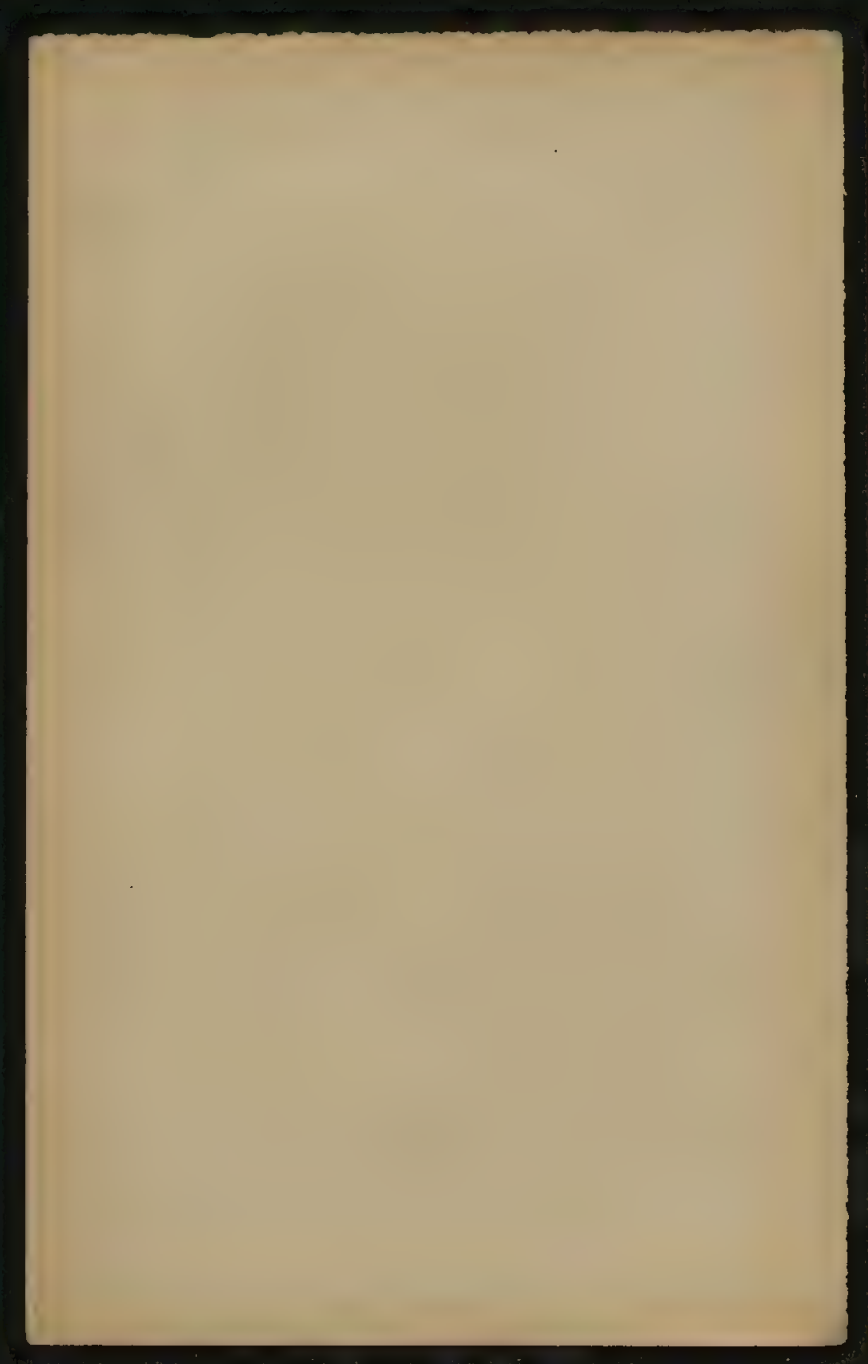

Rewident - a. m. uci utoń mm. rewidyjny,
 sprandyjny, odbywajjny rewizj.
 rewizor „Wzy rewizyj towarów,
 uwagę rewidentów zwrócić...” Wsch.
 1875. 162. 3. z Fabi. urząd biurowy,
 kontroler „Z drugiego pokroju war-
 kragt chrypliwy baryton Tanci pa-
 na rewidenta”, panie asystencie,
 proszę pochwalić się w kieszce...” A.
 Wob. F. mar. 1885. 137. 1.

175
Rewidowac' at. duze st. cz. ndkn. Zrewidowai

Obrewidowai dkn. przegladai, ogladai,
przetwarzai, szukajac czego - niegodniej-
szego sie porachiwani policyjnych i cel-
nych „Dwaj ichmociu, gospodarnijczy
nie u siebie, nie xmiennu byli wyzumi,
prouti koresetha, Dacti kamape, probowa-
li podtozi, zagladali za piec, na piec,
rewidowali bolki u putapu, marali sto-
liki pod spodem, stowem xdawali sig cze-
gos szukai, czego znalosci nie mogli” D.
Dot. Smi bursy 80 „Wypatly te wietny z
potiny wiennor. strazili, zrewidowali het
do najimniejszego klapia... porabierali pa-
piery” ib. 88 „Zrewidowali uunie pod tym
porokum, jelieli ja przy sobie nie mam no-
za” Sam. kitiu. 77 „Jakiu mowia zabry-
nuwai mi pasport? Wypatkie wczasy jwi
wprawa, a mowik nie. Czemu mowik nie bio
rz. - Nie rewidowane” J. Kozan. 11. 75.

107

Rewizyta - y. i. ty. ryt mu. z lat. - fr., wizyta
oddana osobie, która nas pierwsza wi-
zytowała, „Pomiatam ję u wod, więc
jak nas tutaj wizytowała w Warsza-
wie, oddałam jej rewizytę, i zapro-
sitan na świąteczny wiecór „An. Wi.
5. 130

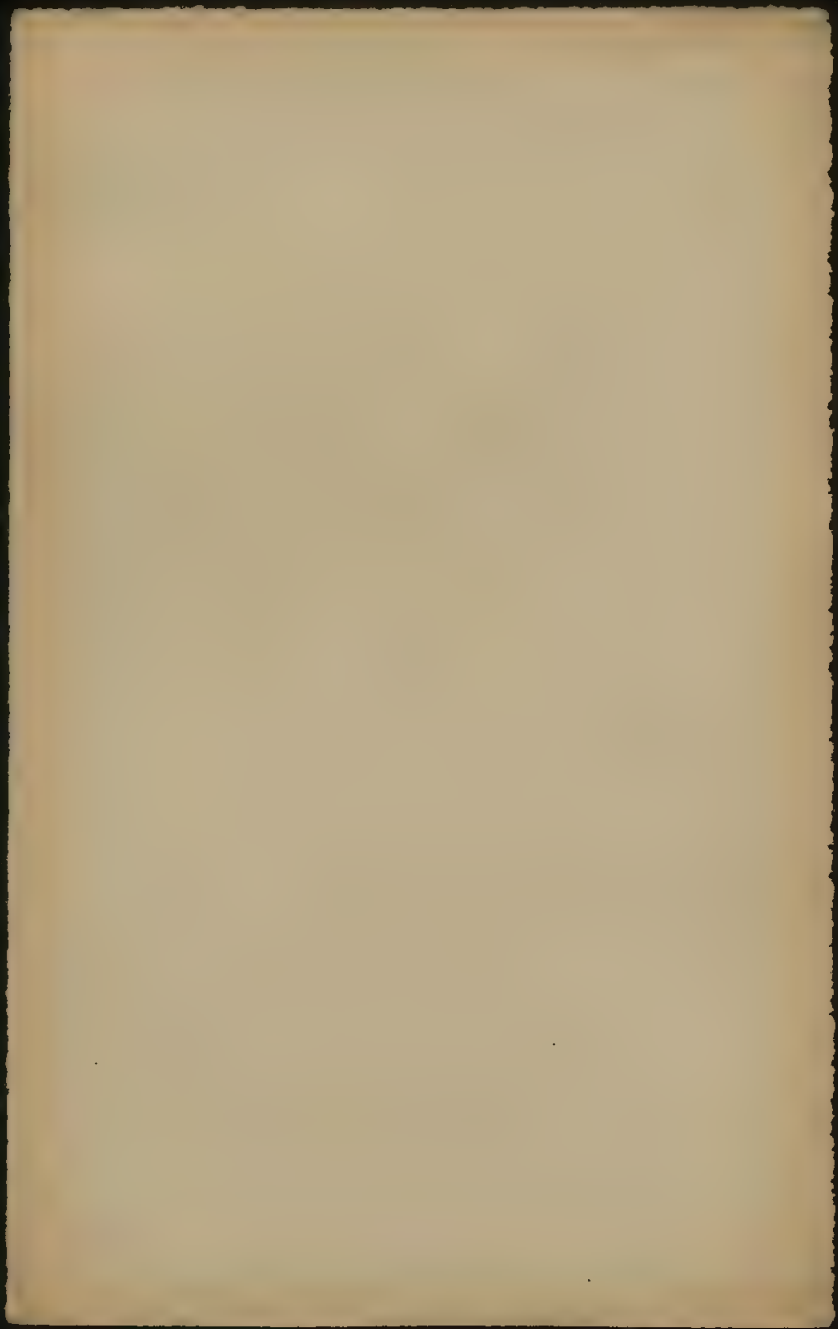
Re wizytować - at - tuję st. ca. jęntł. od.
dać rewizytę.

„Wiemas czemu bogat, temu był rad brat
bratu, i jeden jechał chętnie do drugiego
w gości, bo się nie bał wzięć nowych od-
wieciań... Długo to idzie inaczej; kiedy w
domu siedzi, by się nie wystawiać na ko-
stówne teraz rewizyty.“ Z Dziennik. 2 41.

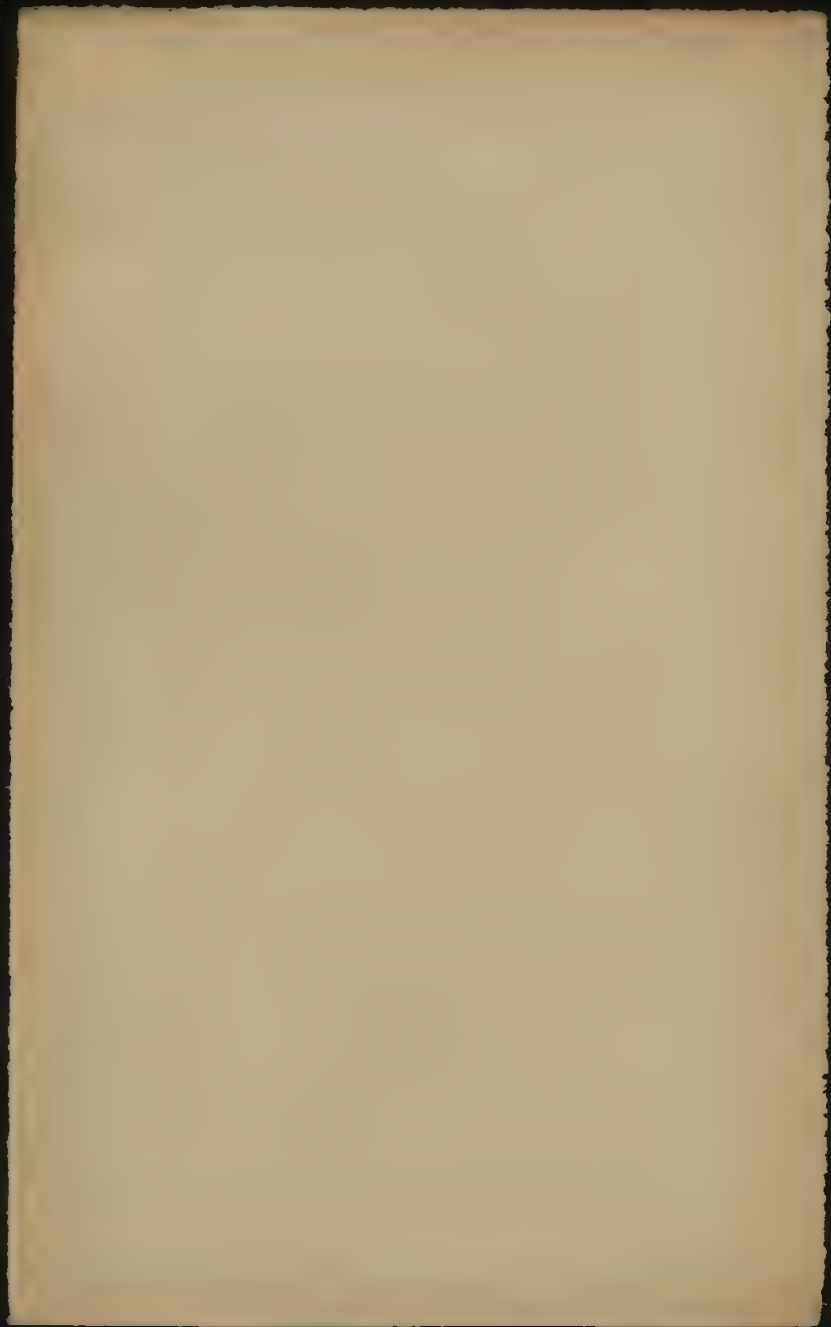
Revoltowai - at tyej st. ca. udm. Revoltowai dm.

franc. revolver, podniegai do rohorau, bun-
tu fig. prui porqdek, przewracai do go-
ny nogami, "Prze owe trzy dni, caly
nasz dom byl rewoltowany; kwajaty,
przymierzaty, odjeżdżaty i znnowa kw-
jaty" A. Wilk. Fot. 1. 172.

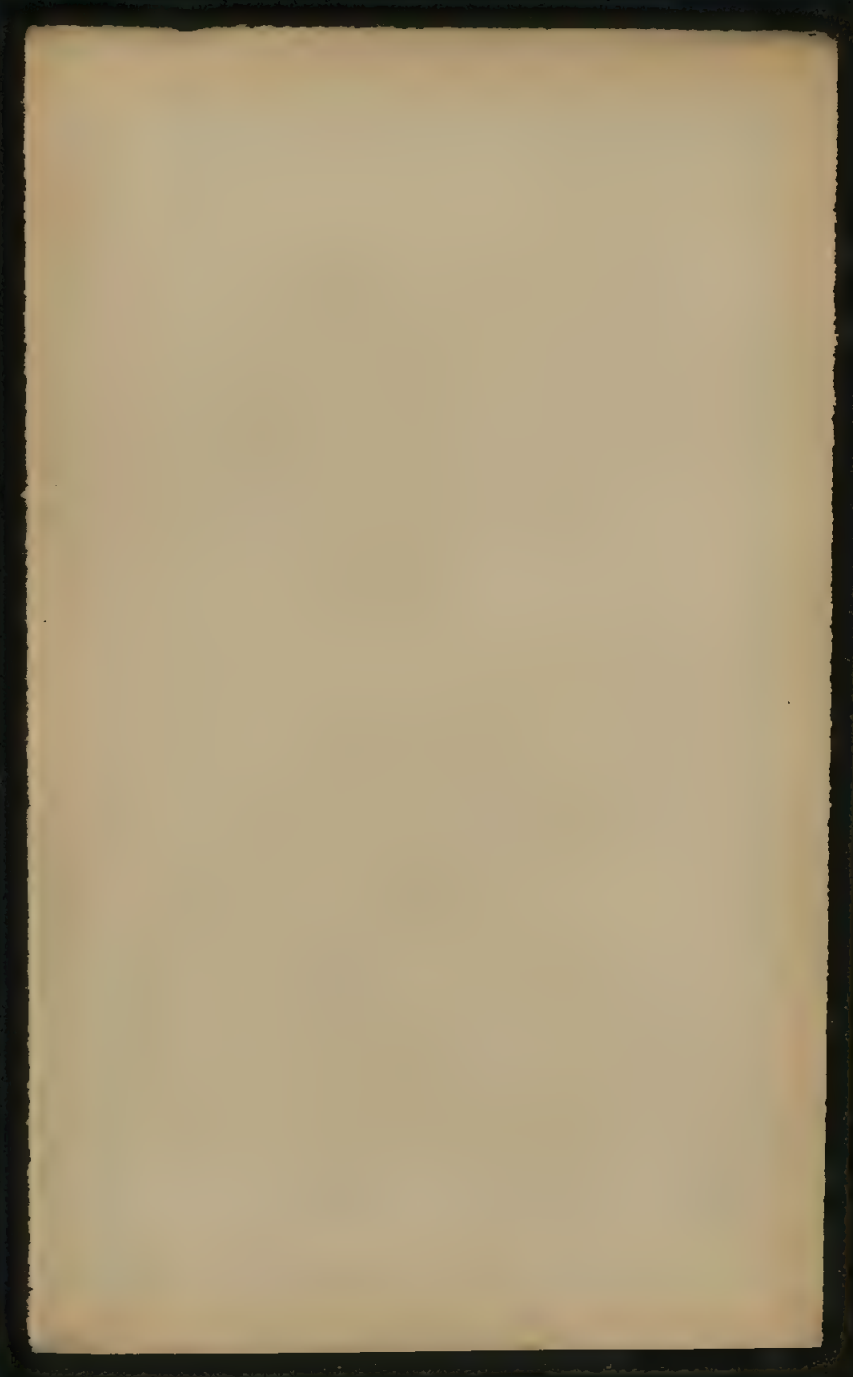

12
Revolwer. u. m. vy ów um. ang. broni palna krot-
ka, z której można dać raz po raz kilka
strzałów

Revolwerowy - a - e od rewolweru, z re-
wolweru „Wzrosty rzeźbi młotkami,
a. nakajetwa rali wstyp i wstypa lewy
kula rewolwerowa” D. Dot Nad modr. dnu 157
„Mocami dośi często rozlegajis się re-
wolwerowe straty” H. Kraw. Mosk. 6. mar.
1885. 32. 1.

Rezerwa-y i. wy temu m. z wejściu odwo-
we. prawnicze do posilowania,
prajcia w pouwe glownym silom w
ranie poturczy fig. "Kaden z kuchen-
rentu nie wiadziat, gdzie stoi - czy na
prawdzie, czy w tylo, w naregach rezer-
wy." Z Lachar. Dies. lit. 2. 660. "Ja kosta-
tem w rezerwie kalibrowy do tancuj-
cych" A. Wilix. Fot. 1. 180. "Minister re-
kumuni kowat pranie wniosk. adzajzcy
do umowowania wazdu w wypadku moti-
lika ci pozeknaenia nadmiernej cy-
fry kolieray, pulow i kadu do rezer-
wy" Dr. pol. 1888. 17. 3. z zachowanie sobie
warunk, zachowanie, "Co sie tyce pogotow-
ualey js prajimowai z wroctka rezerw-
F. lwow. 1888. 21. 2. "we wrajskich prajimow-
stacy zis mglowie stann zachowai jak
najwiskrz rezerw z omdawianiu dytwa-
cji politycznej" ib. 24. 3.

Rezerwisty - y. m. ści-słów in. nalerigij do rezer
 wy „ Turcki karząd wojenny potcił awyrt
 kine komendantom wojisnowym, aby karządzi
 li co potrzeba dla uatychniastowego pego to
 wa rezerwisty wojna wypadek mo
 bilitacji ” G. lw. 1888. 12. 4. „ Turcki mi
 nister wojny karzienna opowiniec uskopu
 wanie rezerwistów o rob, pruz co umowi
 wi utworzenie czwartych batalionu ” G.
 pol. 1888. 18. 3. „ Gdyby przeciwymano wojnę,
 nie rozprowadzamy rezerwistów ” wiek 1888
 13. 1.

Речерновай. аї захочує і.в. ндн. захочує
 вавай і.в. собі, захочує собі, ва-
 новай собі, Прошю захочує
 jednego. ижега стоїть на трасіем
 пітне. Дн. пол. 1888. 31. 2

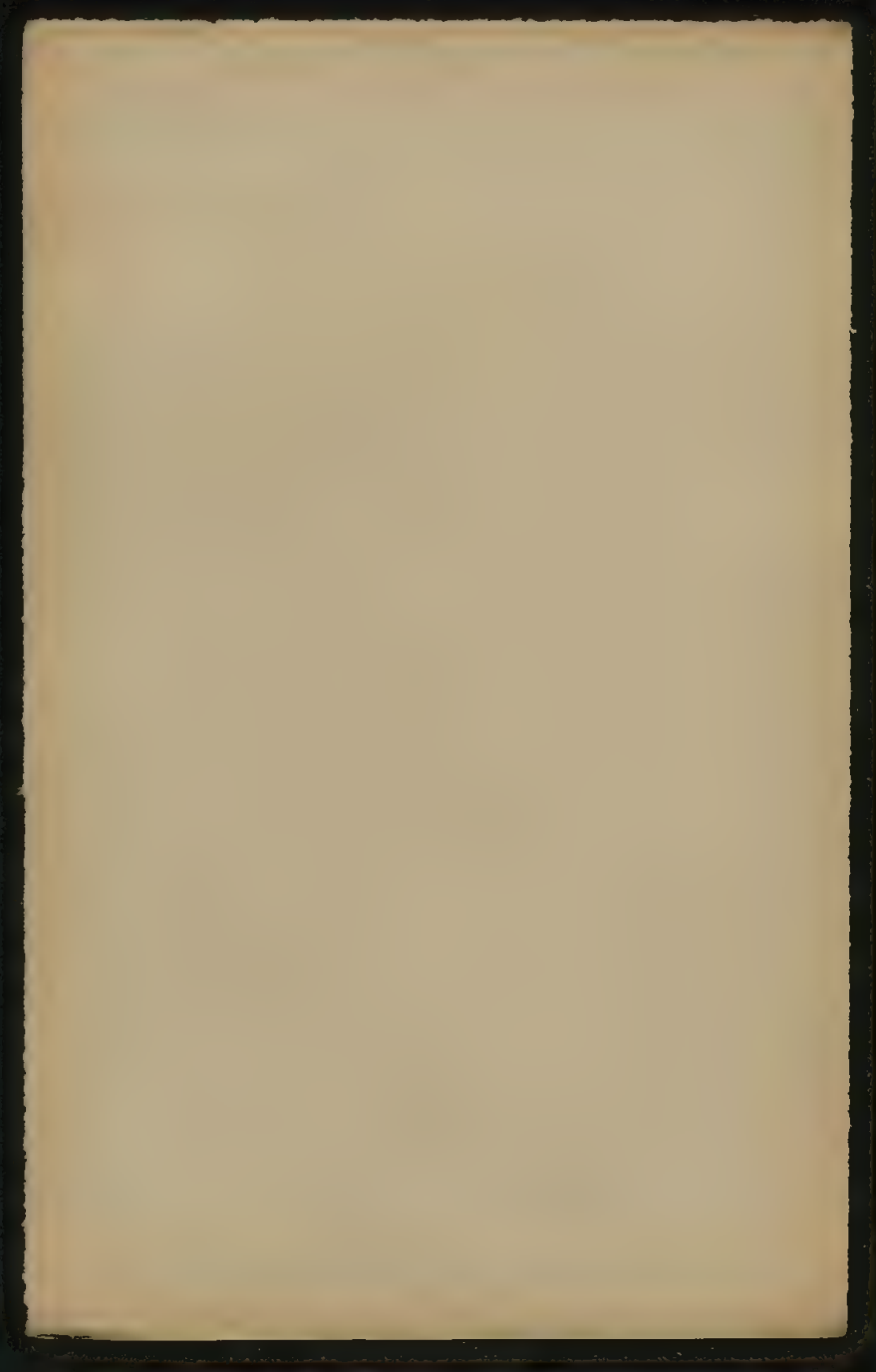

Rezonans u. m. franc. *résonance*, brzmie-
nie, dźwięk. mówią o instrumen-
cie muzycznym.

Rexouant-a. u. nci-utóu um. Rexouantha-i

ti. thi-tsk um. forp. osoba wiele nexo-
myjca, wymowna „Wdowa po jakimś
jeu ewale, nadzwyczaj gwałtowna nexo-
nantha” A. Wilk. Fol. 1.215.

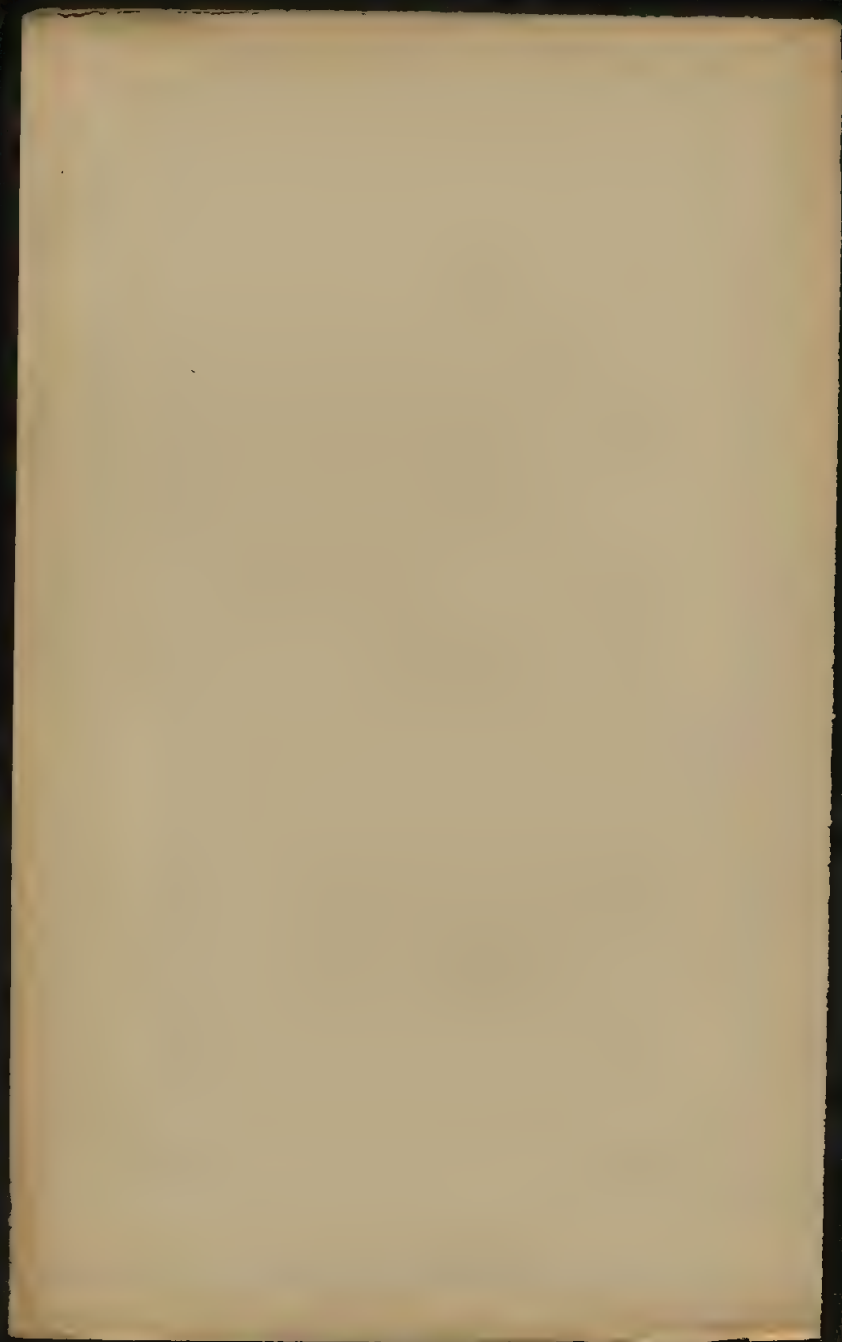
Rezultat - u. m. ty. oio nns. frau. résultat, r.
słowa ten. resultare, wyrz. i, ostatni.
ny wypadek jakiegokolwiek wyznaczeni
„Rezultat ten bytności u podkomorowego
wielkiej matce radości sprawił.” „T. J. Per.
2. 21. „Ustawiony niezmienienie resul-
tatem tego spotkania, bież. prosto do
siebie, aby się postarali o świadkowie.” 2.
Kursk. 4. 319. „Takie postanowienie było
rezultatem tej niecierpiwej choroby
i „długiej walki” ib. 5. 58 „Wkrótce po-
statem myśli i o wille i o niefor-
tunnym rezultacie polowania” H. Siemk
5. pol. 1876 20 „Nakrępiły łachmanowie
bez liku, a pokarato się w rezultacie,
że wrystkiego za mało” A. Wilor. Fot. 1. 167
z praxystówkowo „w rezultacie” - osta-
tanie, konie konie „W rezultacie
zaczynam się nudzić; a to rly sympto-
mat, kiedy się ma lat dwadzieścia dwa

i jest nią wdowa "K. Kal. Art. 267. § 1. "No,
w rezultacie nie robić przecież nic tak
ostatecznie podlego" ib. 74.

1) „Dieruwi” jej charakteru i bojaźliwości
jest rezultatem jej wychowania” Sever
Dhurau 23. 60

Resurrek_cja - ji. i. je cyj mu. łai - resurrectio

zmarłych wstanie, w kościele uroczy-
stwie zmarłych wstania Pańskiego w ru-
cy w wielkiej soboty na niedzię wielka-
nocny „Od wielkiego ciawarku do resur-
rekcji nie w usta nie brat” D. Pol. Prad-
kuwa 107 „Nadzwila” wreszcie doła Wiel-
kiego - na resurrekcję w drwony ude-
rzas i Bóg zmarłych wstał w wiel-
kiej wielkiej nocy” W. Pol. 1. pach. betur. 37.

Rezydent - a. m. nci-utóu mni Rezydentka

i. i. tli-tek mu. z mierszejczy w cu-
dym domu w charakterze przewodnic
pamięty dworzaninem a przyjemniem,
60% ^{z wyjątkiem obowiązku} krewnym „Niek sobie kto chce na rezy-
dentów uprzedka, byt to ród dnie up-
gasty ludai bardzo pokracznych i potwie-
rnych. Czego rezydent nie robił? czego
nie słuchał, nie cierpiał, a zawsze z
tworzą pogodną, z obliwami wesołemu,
z gadką na ustach, z ułobnem” 77. Kwan
31. 191. „Otarwa ich liczne kole rezy-
dentów, krewnych, wychowanów” 16. 77. 38
„kiedy prau bog tak radawy!, bydzie nam
weselę; nie byto rezydenta, bydaiemy
go mieli, var na kawie zapraszani do
naszego domu i do stołu i serca.” W. Pol
7. 65 „Powypredat wrystkie rezyden-
ty, francuzy, wlochy, bo byta tu tego

ćina" L. Kurak. 4. 159. „Niegdyś po magnackich i szlacheckich dworach przeważała stary wyzyszczeni... bliźni lub dalsi powinowaci, czasem stary przyjaciele. Lp. K. Kurak. Echo 1877. 286. „Była w nim pośredniemu wszędzie służa, a wyzyszczeni w najordynaryjniejszej postaci" J. Kurak. wick 1879. 5. „Jej parobek stał się ponownie majętkiem, a ona karciemiona prawie tylko wyzyszczeni z niewielkiej pensji kwartale" L. Kurak. 4. 335.

„Był prawdziwym typem dawnego wyzyszczeni-
ta który był tylko życiem swojego patrona.
Przywiązany do przesiady i do jego całej rodziny,
był się dał na nich w wyzyszczeniach potrzeby na
szkoleniu... Chociaż nie miał żadnej funkcji wyzyszczeni
przy przeważającym dworze nie miał się do wyzyszczeni
stwierdzenia, i zagłada do każdej chwili" J. Kurak.
2. 48

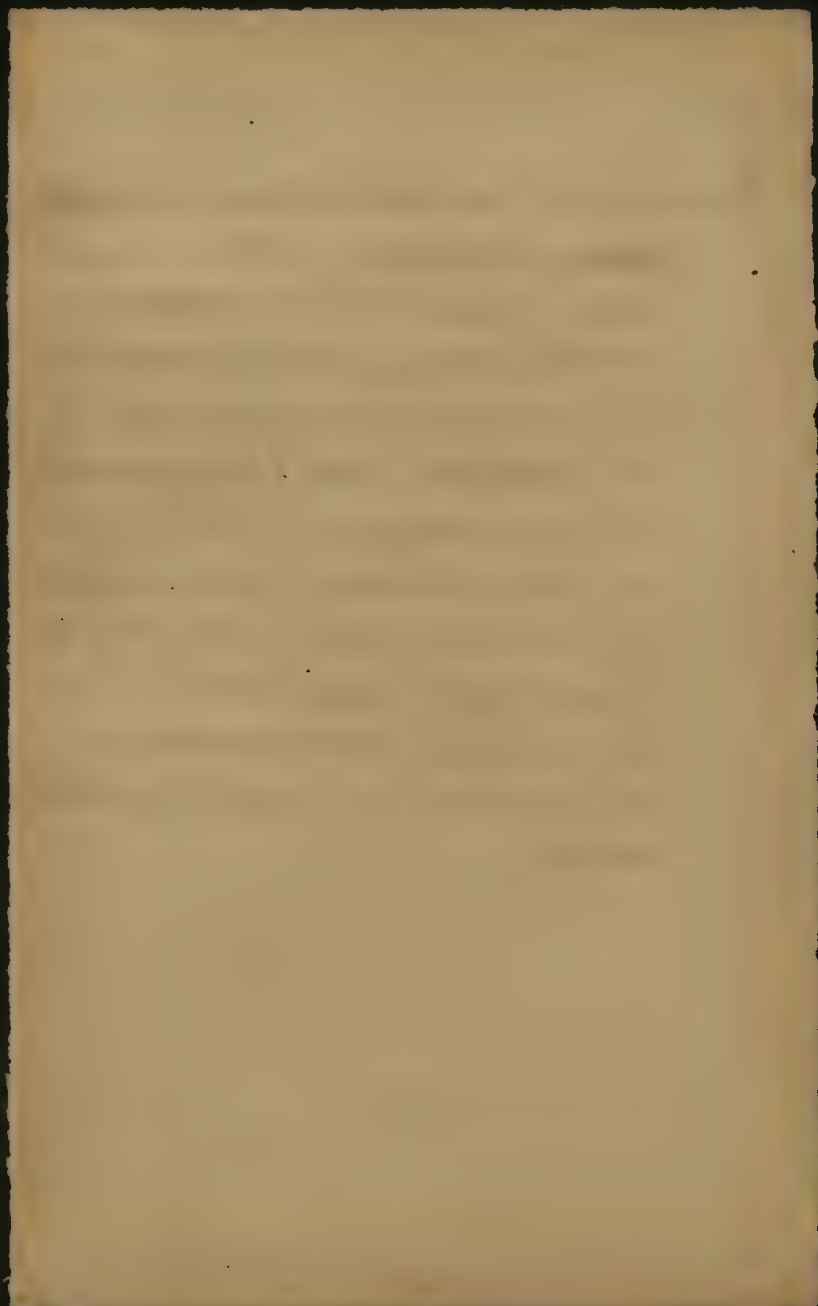

117

Kvaygnowai' shu

Kvaygnowai' i¹ i² shu. Tai. kvaykai' i², ady-
powai' "wix jw¹ i² s¹ie cath¹ i² kvaygnow-
wai' i² J¹dvkeja'?" Z. Kank. 4. 304. "Nie
zani¹ dvata nichego, aby go p¹achwai',
ke dawos jw¹ i² s¹ie kvaygnowata" ib.
5. 4. § — s¹ie zaim. i² shu. Kvaygnowai'
s¹ie shu. i² kvaygnai' s¹ie z¹odai' i² na
co "i² t¹reba by¹ i² z¹aim i² i² kvaygnai'
s¹ie. A wix kvaygnai' na to po m¹ochu.
Z. Kank. 4. 291. "Kvaygnowatem i² na
odvaterie, by za rok w okazalvaych
p¹aid m¹is stavie' i² b¹arwai'" Z. M¹ell. Grok.
wian. 13.

"Kvaygnowat by¹ i² p¹retarsy¹ do t¹ome
J. Lemel. Grok. nauk. i² lit. 15. 157.

Réviser - a. m. rowie-óo um. franc. régisseur;
teat. kierujący widowiskami scenic-
nymi pierwszego teatru, układający i
inscenizujący spektakle, obsadzający
w nich role i dający informacje o te-
atrze na próbach, które powinny się od-
bywać pod jego nadzorem fig. „Los, im-
kappyśny réviser na ruchliwej sce-
nie życia” A. Urb. 5. nar. 1885. 137. 1.

Réviser ja j. i. rje-ryj um. wzrusz, fun-
kja, obowiązki révisera „Kłopoty się,
że wymaga réviserja narko, po kilkumie-
sicznych obietnicach, wprowadza stang
naturę” Kur. Świąt. 1872. 63.

„p... lubi przedwzrostkiem lekkie, wesole,
zabawny rodzaj, w którym same celuje
jako aktor, a który co ipso popiera, ja-
ko réviser” Quis Dkur. 23. 155.

101
Rebajto - a. m. ty-óio um. posp. iart. rebana, jri-
uak „ Zaweziali co znanie i uiebranych
rebajtoio, ulónych i tawa byta ustalo-
na" H. Siemb. Op. i uie. 3. 221.

Reka - i. i. z rożnych sporow mniemania: „obronę
reki wyję” - zawzięcie, bez przypadek,
bez wianu, braty „Za Sasów familja
ta sprząjająca Leczaynickiemu, wysła.
obronę reki z zamętu” *J.T. kwart. 1. 48*, „Ku-
pit tanio najętek kiedwionu rozprowis-
sig z wierayielanni po igdach, wyszedł
obronę reki.” *ib 16. 60*, „Do wyjęcia re-
ki obronę niemara Dłau’ sporobu inne-
go, jak tylko wianek, bodaj z maktogzug
był posażna” *J.T. Jęz. 5. nar. 1878. 73*. z „Je-
dne reki ciekaw” - rozprowis’ uwalz, obiad
i t. p. nie ciekawie ~~na~~ owoz rozprowis, „Dwa-
ta obrotwieja najiniany stuga: jeden
reki ciekawny. - Dzieluje Wasco, nie przy-
średtem przewakadrai, ale patraci tylko
i cierny usie branszech przy apetycie.”
J.T. kwart. 76. 16 z „grac na caleny reki” -
100 dwie owozy na jedynym forsepiciem
„Jeneratowa z kaptem gnywata na
caleny reki z Lucia.” *J.T. kwart. wick 1878. 63* //

§ „Wzrost w rękę” przypisów = zgodnie,
jednocześnie „Dziła spekulacyjnych na
zmiętych w Berlinie, idzie ręką w rękę z si-
beriańskimi polowami wiadomością
prowadzenia” przez prasa oddziaływa na ob-
niżenie kursu w ogóle, a w szczególności
na wartości naszego rubla (wieś 1883. 9. 3. 2)

§ praw. „ręka” w gospod. rolniczej, ruciana,
kawałki z pięt na jędrze podzielnicy, jak pto-
domian „Miał płać czegoś po eksternie-
ści kilka morgów co trasy rękę” (Zt. Kram.
73. 97.

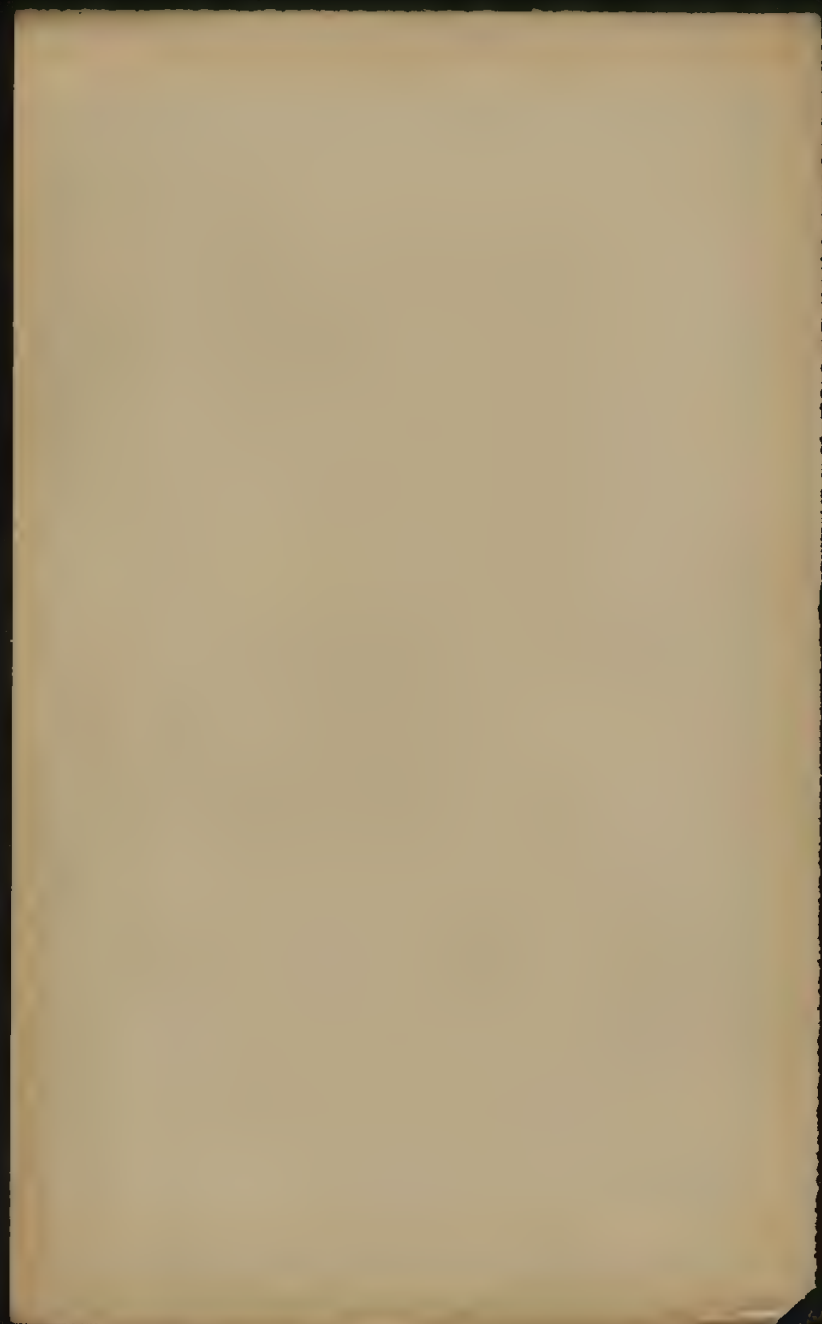
(1) „Wymyślata rajzisa, kabawy, wytańca,
rachniwata grai na całym rękę, słowem
wymyślta co myśla żeby rozerwai (Zt. Kram.
15. 37

(2) „Kasała.. popierania tej narodowości. kto
ra. chętnie z Rosyja poj'dzie ręką w rękę.”
wieś 1885. 240. 1

§ z poleceniem ręki = z wdziękami, wdzię-
nem sercem. Ochoczo, skwapliwie, przywst z
myśla zafatania tej sprawy kilkunastu wie-
siem, był przekonany, że się biedak przy-
mie takie wynagrodzenie z poleceniem (3,

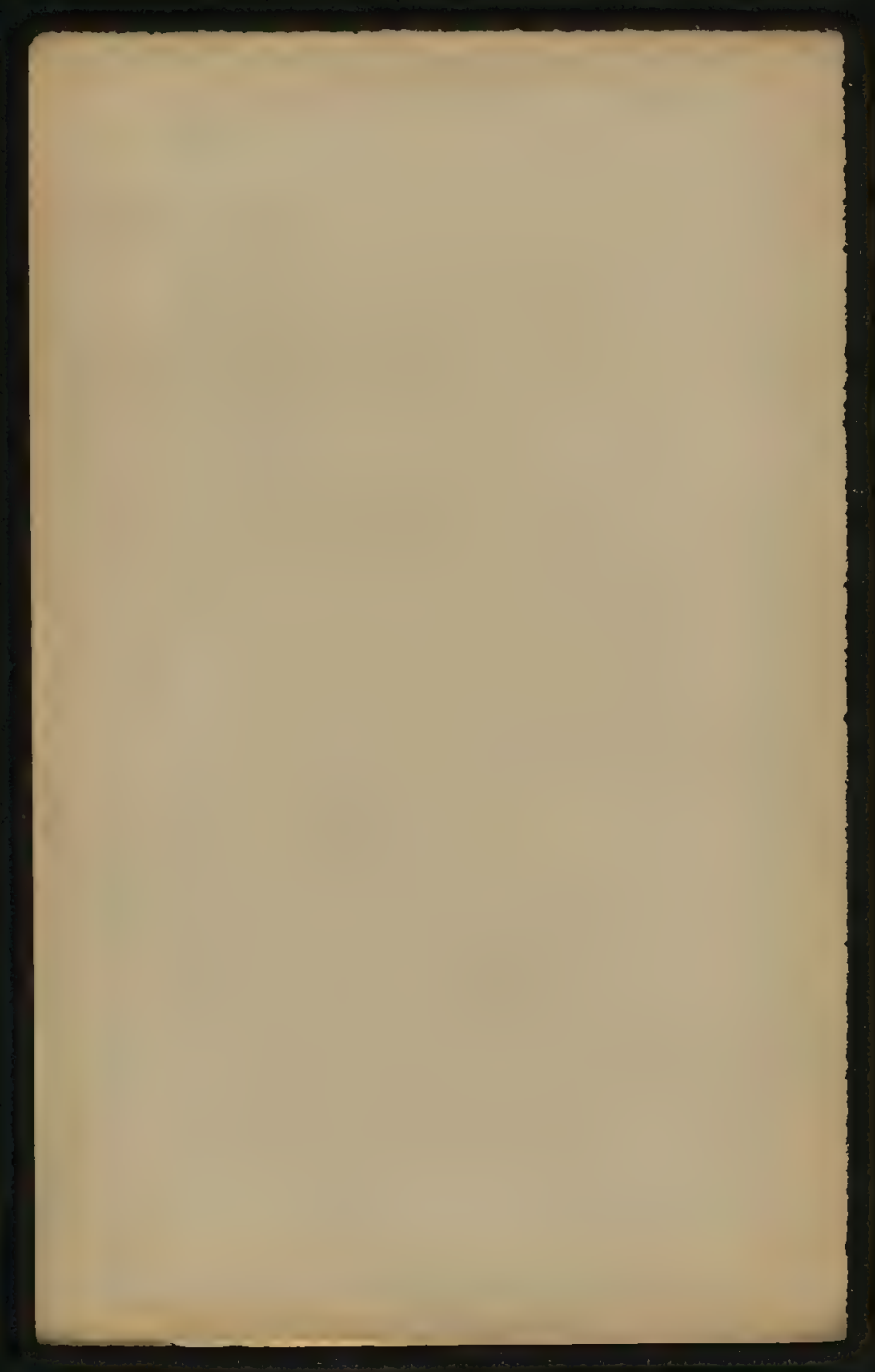
(3) rękę, a tymczasem trapił na wygnaniu
wtedy Kierieca, który z przynależności i uależnia biłta
mniejsi i to rękę stała rękę do chodu” M. Ost. Pami. biłdy 97.

Rekawica - y. i. re-wi m. & fig. „rucié rekawic” = wykwaś kogo do boju & „ubrac się w rekawice” = wziąć tapawkę „Taką wzięt tapawkę, w takie się rekawice ubrać!”

Rękojmsia - i z. mnie - i mnie. z w kłopot. moral.

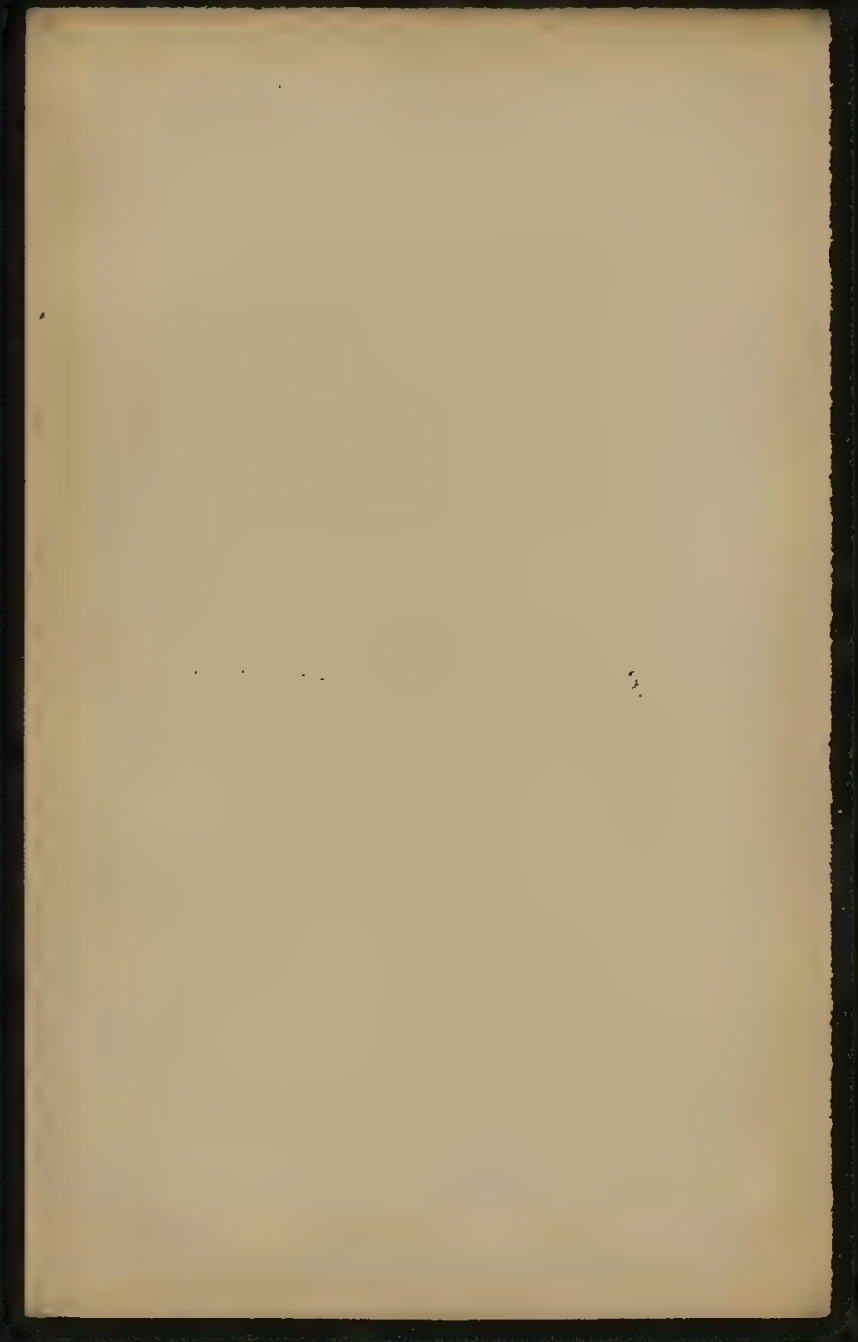
prawników tego, bezdługo skutkiem przeważ-
 enia, abiegła oholichuoci i t.p. „Z drugiej
 uważajże strony, powymu mnie czegoś
 pryncipiały meji kony... skrzynka, nie zmieniła.-
 Ach, mam już doświadczenie! - A nadzwyczajnie,
 że bardzo niebezpieczna - wiskowej rękojmi
 ekspliki pryncipiały moim? „A. w. Fr. z. 53.

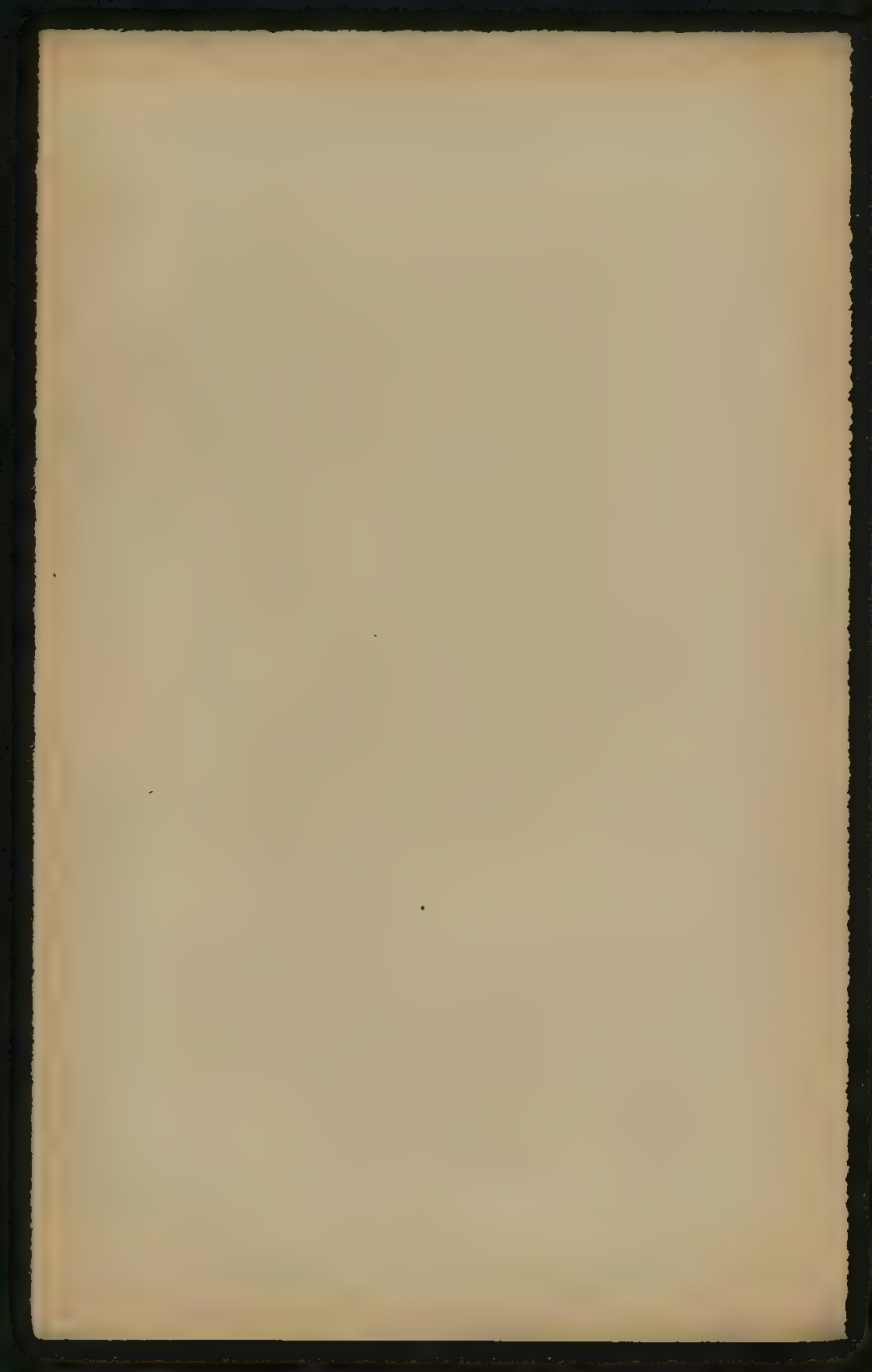
Robaki a. u. kirowu mu zdro. Robakel-aka m.
 ckm. oio mu. z posp pievux., robaki,
 robaki "driakua, kwakionych stwa
 lami dwork na poi borych pasturach
 ukazyje sz na skraj lasu. Doro Dore
 wypadku, moglibyiny jowre ktorego z
 tych niewinnych robakow postrzelici"
 J. kvara. 2. 33. 181 "Miat pizcioro robak.
 'kio a nie tyto niepodobniadze by sz
 liczba ta jowre powizkowpi nie miata.
 Dla tych robakow pracowat dla nich
 sz porowiat" P. Dier lit. b. 272. "Sta-
 lata patrz na te niezogolne dzo-
 ci, robaki niewinne, co przykulone
 do siebie lezaly na ziemi" J. Dierok
 2. 309.

Robor bra u. Robv-a. m. by-oio m. aug. u
wisie, Wygranie dwóch perdy, co zako-
czył grę „Osobliwym bratem po pięciu
rotach wygrany - szansa kmiotka się
uczę” J. T. Kran. Cies. 59 „Robor ogromny
wypaść i Skwarki przepadł go na głową” ib
„Cztery honory, as, dama karowa, i daj
im skwarki robra. to gra całkiem no-
wa.” A. W. Fr. 2. 11. „Wziętem dwa sztemy
przegratem wszystkie robry; sty dajcie” J. A.
Miniv. 174. Pl. 1. 72.

Robić it-i it. uij. udh. § rozu. sposoby mowa. „nie
 sobie & czego nie robić” = nie uważać
 na co, lekcewaczyć, mieć za nic „Rozpie-
 rzył się po kampanii, mało na nas zwa-
 żając, jakby sobie nie & mojej wrażyty
 nie robił” B. Pol. Kam. Kam. 221 § „co on
 tu robi?” = skąd się wzięt? po co tu jest?
 toż, stornując do rzeczy niewywołanych:
 „Co to tu robi? Co tu robi ten kij?”
 § być przypuszczając czego „do wszystko robisz
 to wane głupie wybory co trzy lata ura-
 cają. Na nich prosperują się & do-
 bry szlachta” J. Dziwna. 2. 32.

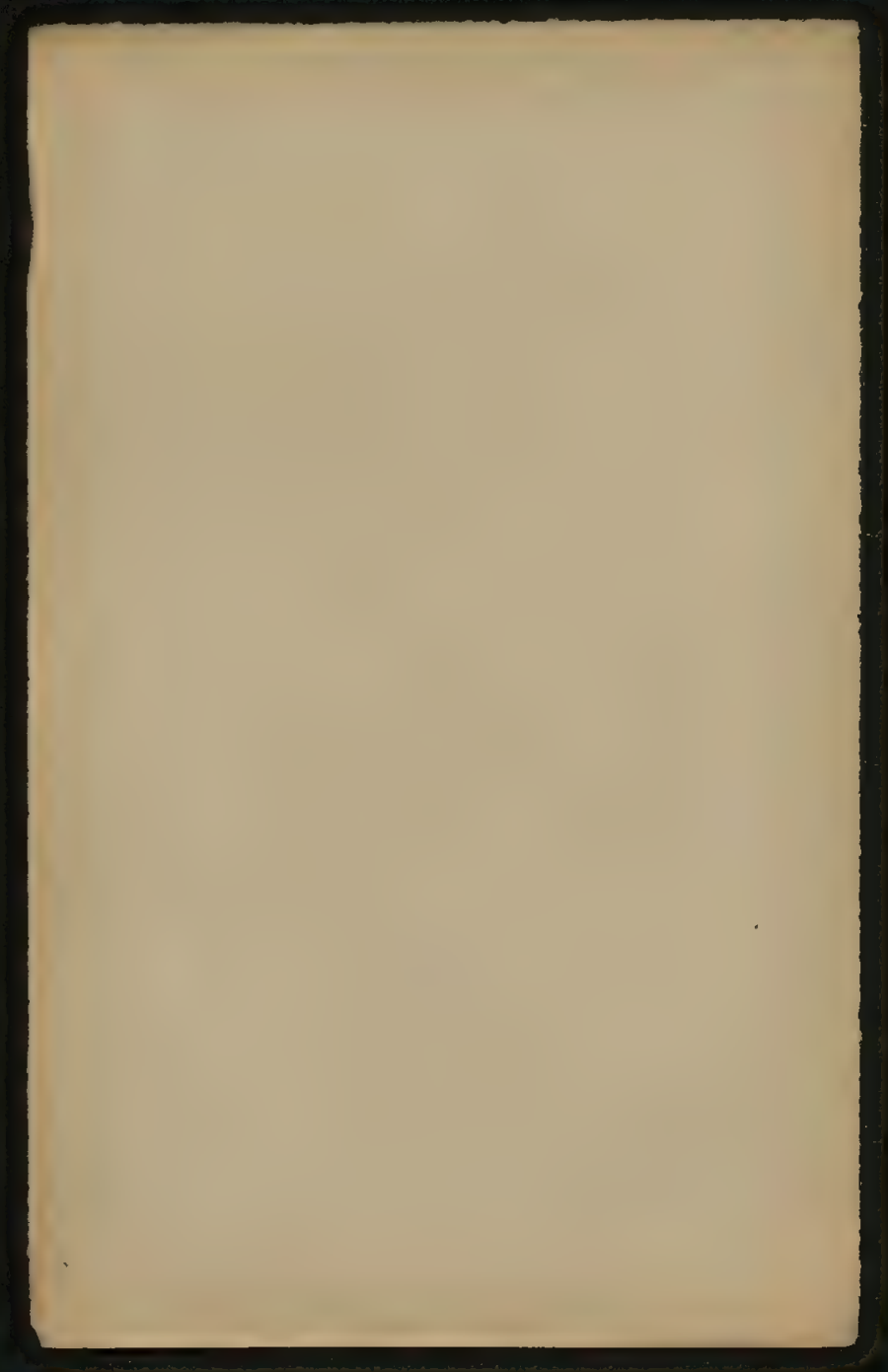
Robigrosz-a. m. s^{re}-óu m. majgry na g^lówny
cel robienie majątku, spekulant „Prze-
mątladownictwo Zachodu, powracający
się na spekulatorów i robigroszów” J.
Kraak. 71. 83.

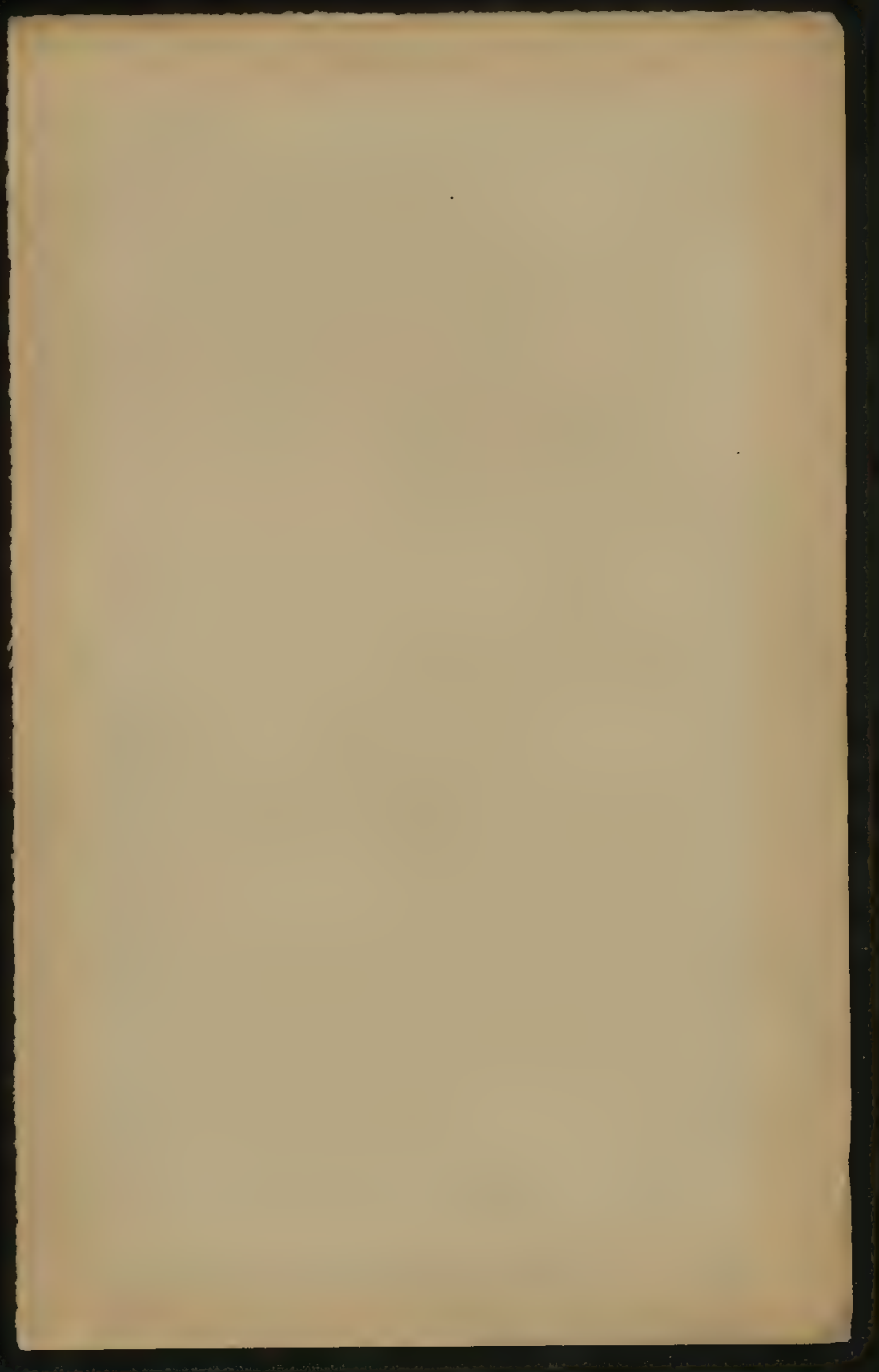
Рочни-іа іє, прав. рочны, роб маіагы нра
голий маіагы в свієрстак „вотіа дві.
лхисіа 2, јало нра рочніа 1" М. Јакобс
Рух біт. Діапа 185

Rodowód u. m. dy. ów m. wywiercenie, wypro-
wadzenie rodu, genealogja, pochodzenie
„kandy przesadza iż u. rodowódzie swych
koni - kachwala” Spis. 68.

Rodzajowy - a-e g m ó w i ż e o utworach sztuki ma-
larskiej, przedstawiający wyjątkowe sceny
z życia powzedniego „Były w tej galerji su-
gólniej słowne flamandzkie obrazy i rodza-
jowe utwory rękot niemieckich” Pl. Kwart. 1. 11.
„Malarsstwo rodzajowe ciżgle przeważa na
naszej wystawie wszelkie inne drucy” Tyg.
II. 16. 4.

Rodzinny-a-e zapędziły ich w naturę w
 czystym stanie bez przyzwyczajenia obcych
 rzeczy - mówią w metatach i w ołtarzach
 czepiej krwi, antychton, z krwi i łosiu
 swój, mijsiemy, "Podanie wiodło ich od
 znanego jaskini, niewoconego woźna
 Ondy tatarskiej, ten kęs ich wyprowadził
 dyńcy, utwórniły się byli rodzinie
 wotyżiskiemu siemianom" J. Krasa.

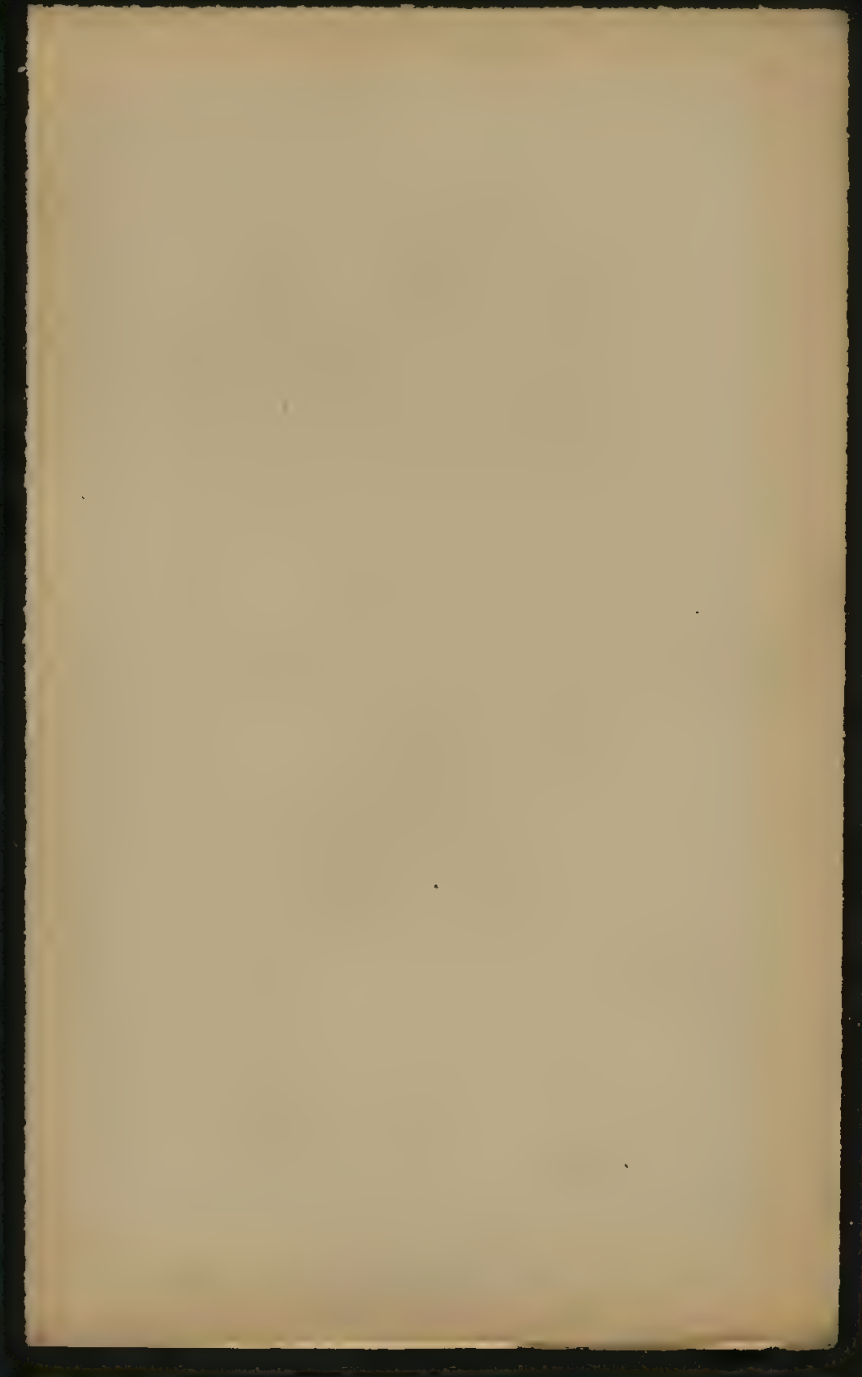
36. 78. w krew. moral swój, w tamy krajowy
 narodowy. "Kbiony to równocześnie bogactw
 kraj pod względem kultury europejskiej i
 stanowisz jakby fundament do późniejszego
 rozwoju rodzimego materialu" L. Dębi.
 Ł. lwow. 1887. 63.

Родзинська-і.х. Родзинська-і.х. ндрб.

вкел. родина, в писемних твд. "Ой
 руїде, ја руде, по дворах стужу, у-
 їй родзинське ушуду, ніє родієу" О.
 кол. 1. 32 "Далекої Жарієнкі родзинськ-
 ка уама?" іб. 39 "Лей Терезієнка-
 орбавує ја, сага родзинська" іб. 108

Rodkoninti - a - ie, rodconitauki, Rodkonit-
 ki braciemek owego wasala. "~~JD Kales~~
 Ad. Mick. 3. 45. Andrzej - swisty kochany,
 plynie mizdry Potany - rodconiniki Sie-
 tra brat "JD. Kales. 4. 3.

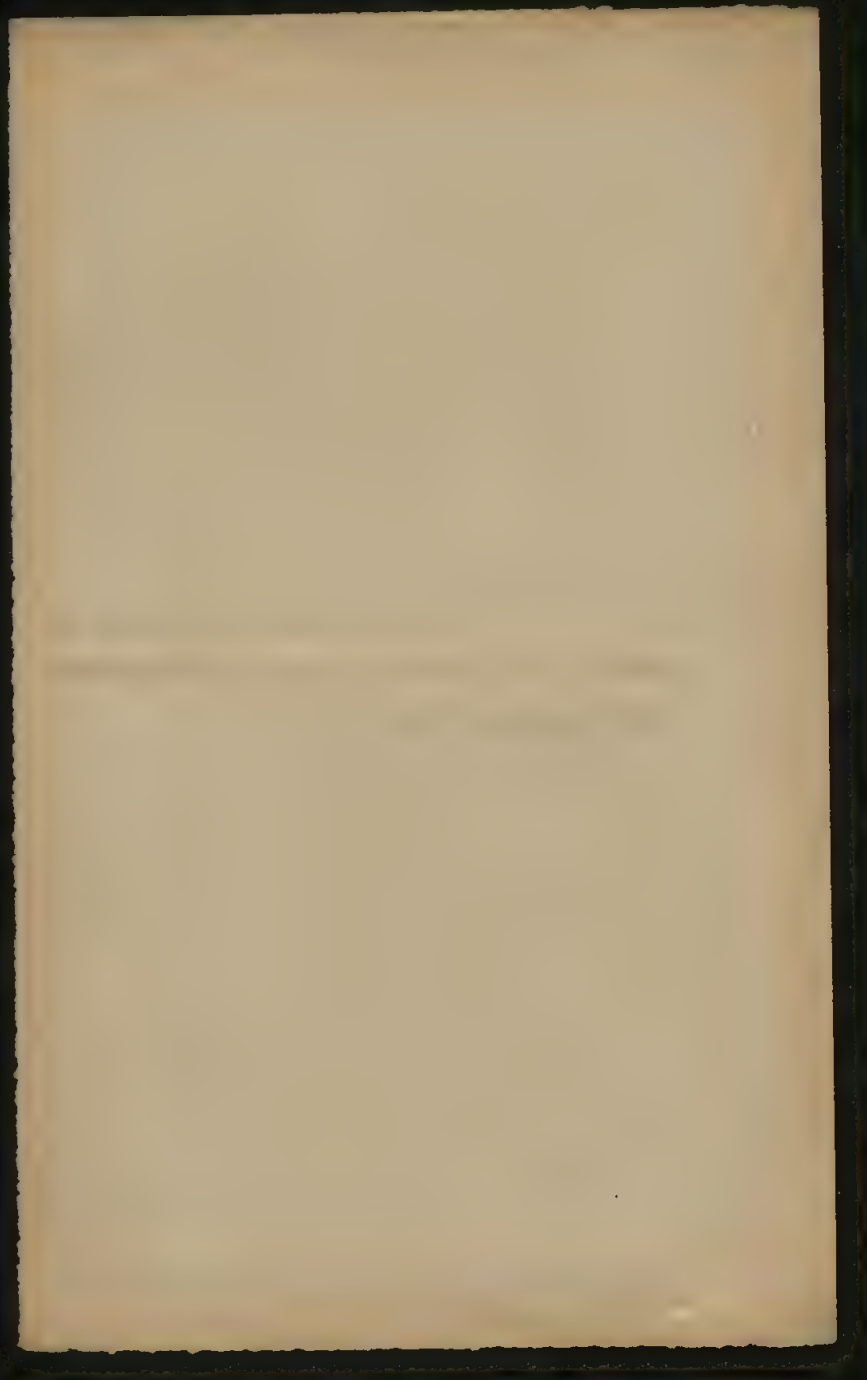

Rogalek-ka m. Rogalik-a. m. rōgal, pi-
czywa „Znam jest amatorom kawy pić
w twoich rōżkach” czyli u nas we Lwowie
rogatkami” S. nar. 1882. 299-3.

Rogalka i. z. mój Krahm mąkielka... to
tęwa

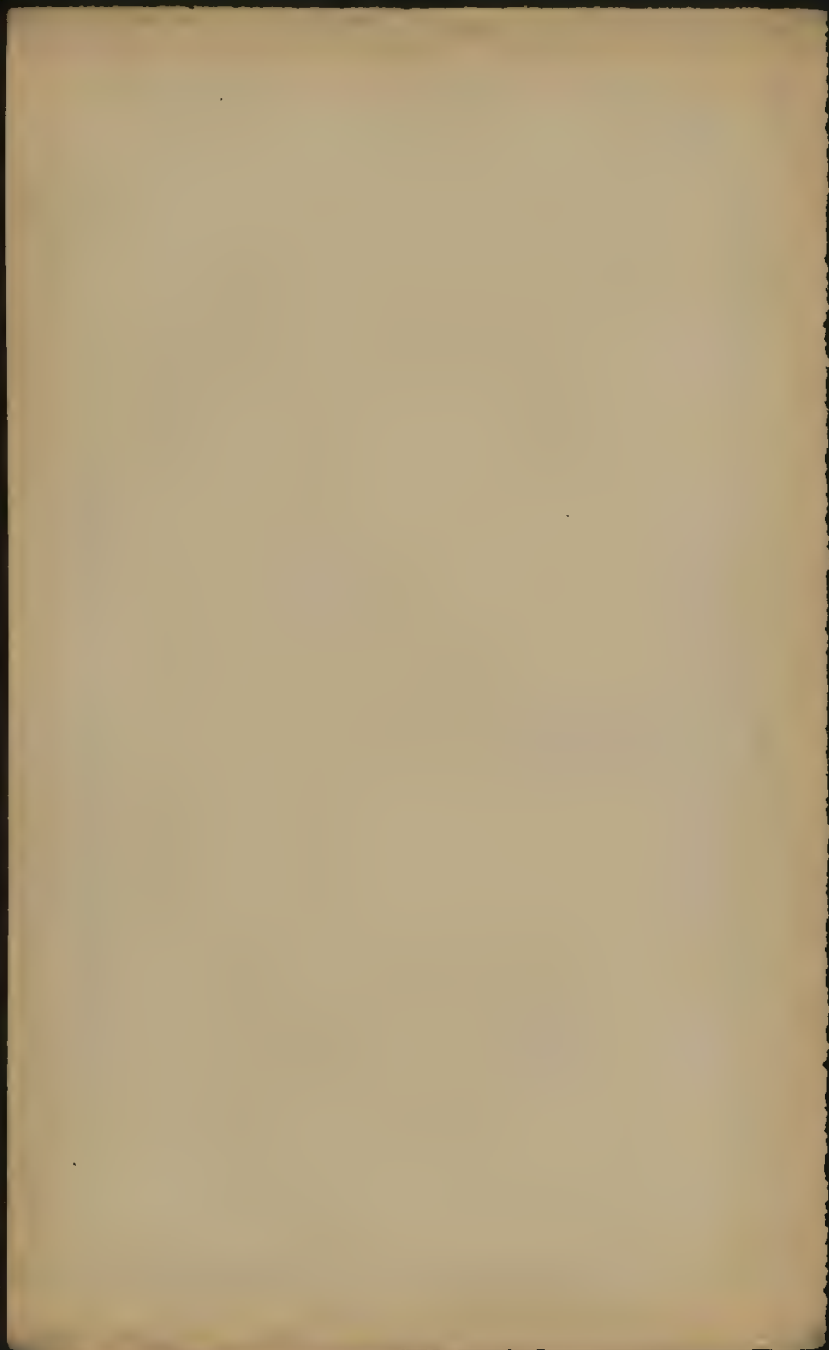
Rogatywka - i. z. ki. mm. czapka o ostrożeń-
 rogach, w kształcie utaraki „Łysa głowa po-
 kryta była białą rogatywką z karatakiem”
 J. J. Kvar. 32. 108. „Jego czapka rogatywka nie-
 zmierniej wysokości, znana była w całej oko-
 licy” A. Wiler. Fot. 1. 114 „Nasadził rogatywkę,
 wziął łaskę i wyświał” B. 207 „Mścier-
 zin w wysokiej rogatywie na głowie” Kł.
 J. un. Wiek 1846. 142. „Z małą u boku, a ro-
 gatywką na prawem uchu, świał do dworu”
 Dodr. opow. hist. 284.

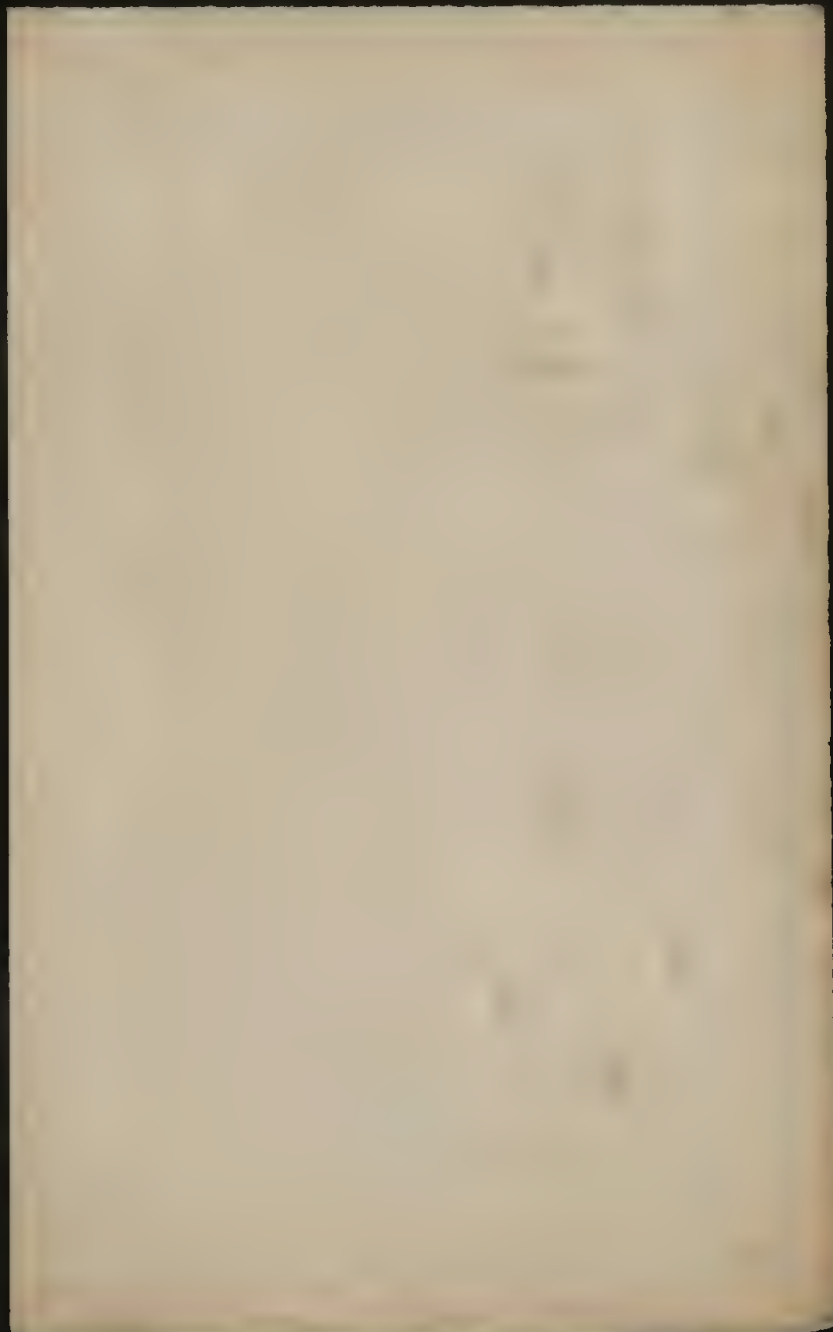
Рѣцѣ и-и сѣ.к. нѣм. љ-о крем, мавръ, снѣ
в мѣстѣ безъ вѣснѣйшѣй подѣлки
Рѣцѣ и-и сѣ.к. нѣм. љ-о крем, залуднѣи-и-и,
бѣгѣ пѣтнѣмъ кремъ "Портъ и-и пѣтнѣмъ рождѣ
сѣтнѣмъ пѣтнѣмъ, охрѣнѣи-и-и статнѣмъ." Вѣк
88. 130. 2.

Rejst u m sty-wo mi. prow. bagno, grzęzaw-
 sko pto „Poiwó purawy jódowej” nad
 rajstami drzewina łemik porzedt na
 Tomy a przy małe chłopcy „W. bot 9. 99
 „Rejsty: bagno litewskie rośnie, małej i
 kumawnej głębokości x wiecznie wodociu
 x awto kielami. a pod temi mytę ki-
 mna woda napetniejsza, mała, spód pia-
 szowy, lub drobniejsi usypany glazami.”
 ib. 128 cf. chata

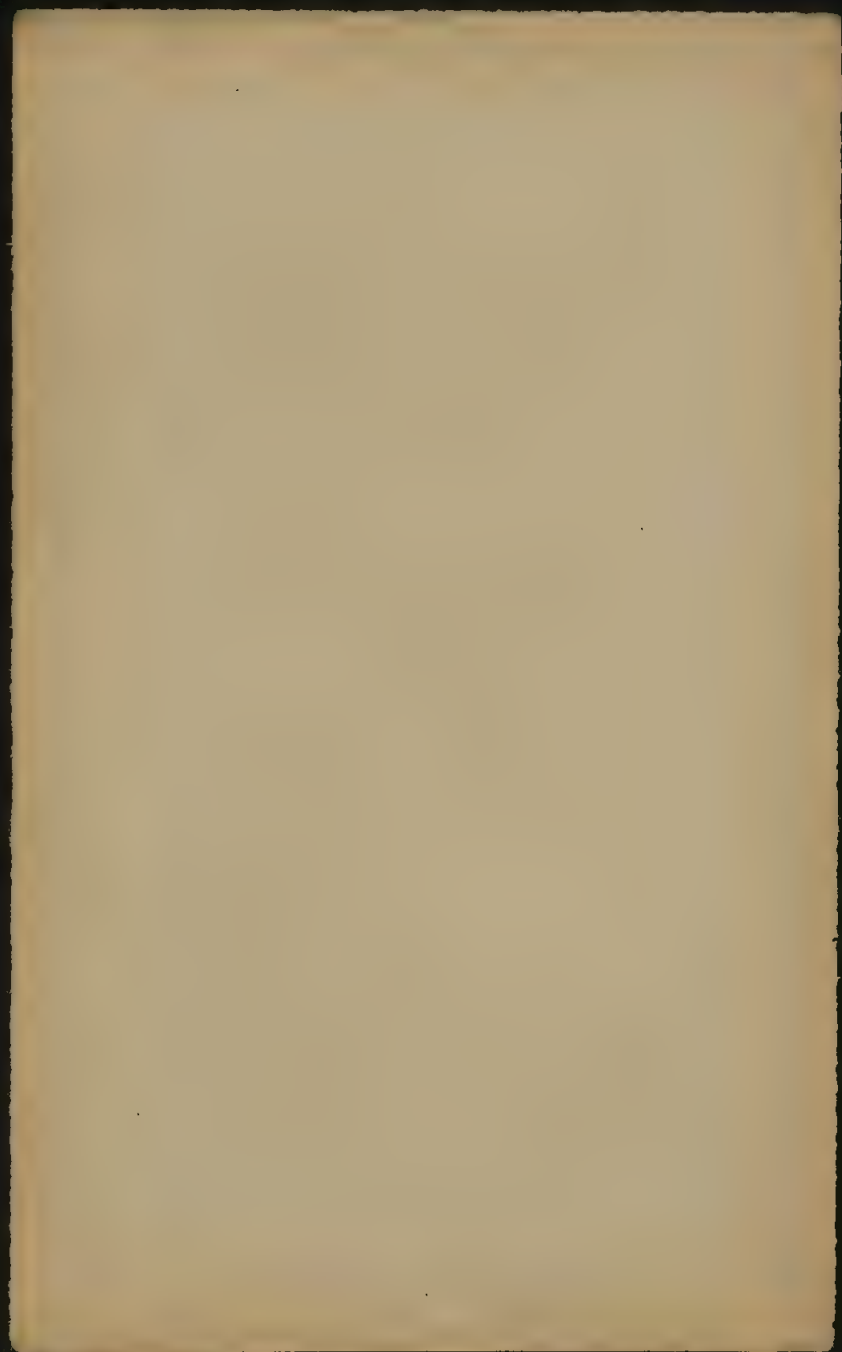
Rok u. m. 3 w t. m. przyjeżdża tata; dyktuje mi
 pismo p. w. m. m. roki „Daj ci ka
 pta, kes' go kabint, bo już trzy roky ka
 miem (za ^{tytu} p. t. k. m.) chodzę, a niemożę go po
 dyć (podjąć) miłej” wis' Lwowa p. w. m. m.
 z Dech' Karol Małyś P. m. 88. 145. 2.

Roklor u. m. jakas' salnia miska Dawna
"Tize' frakcia da jezomosci i dwa
roklory" T. Kvaric. 5. 53.

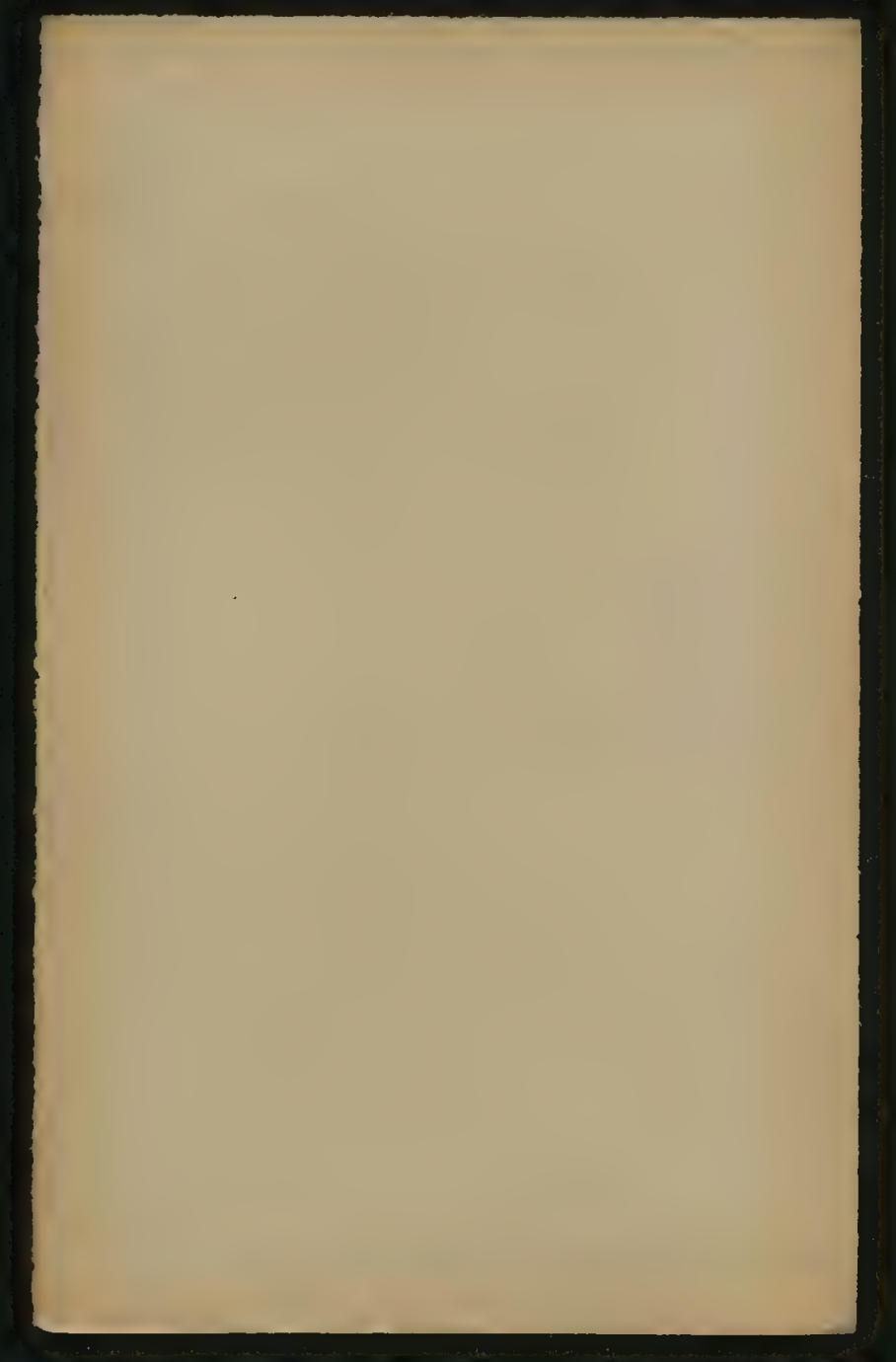

Rokrovanie prast. co rok, każdego roku „Feiertag
 „Jutro iusieriny trieda karownika.. Tani
stwo się już przygotowali jak rokrack-
nie.“ JT. Kraz. 71. 88. „Tak zwana“ lote-
nja gospodarka „rokrwanie odbywa się
około święt Bożego narodzenia“ Plurur
 22, 52.

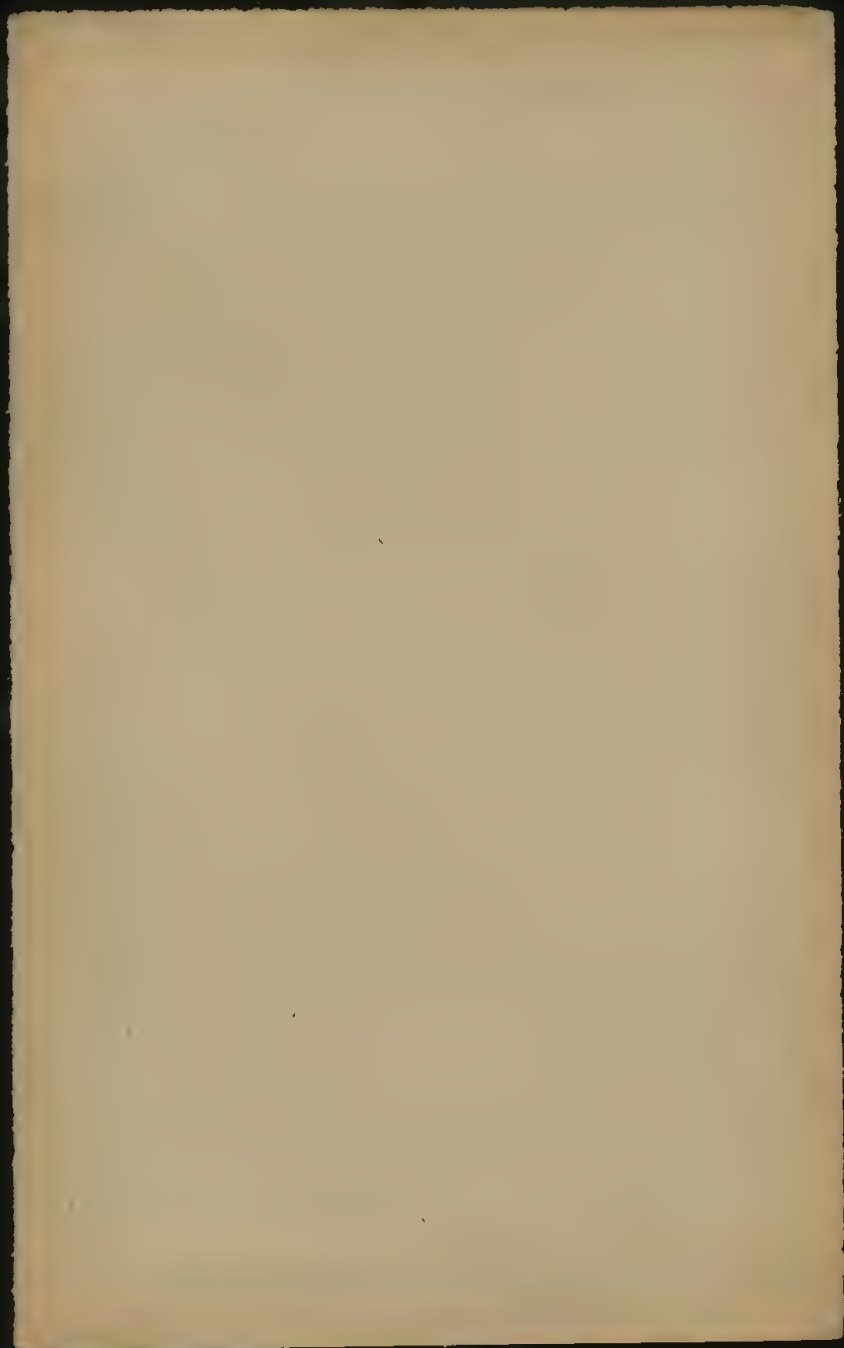

Rola - i. x. le - ról um. xdrb. Rolka - i. x. tki - tek um.

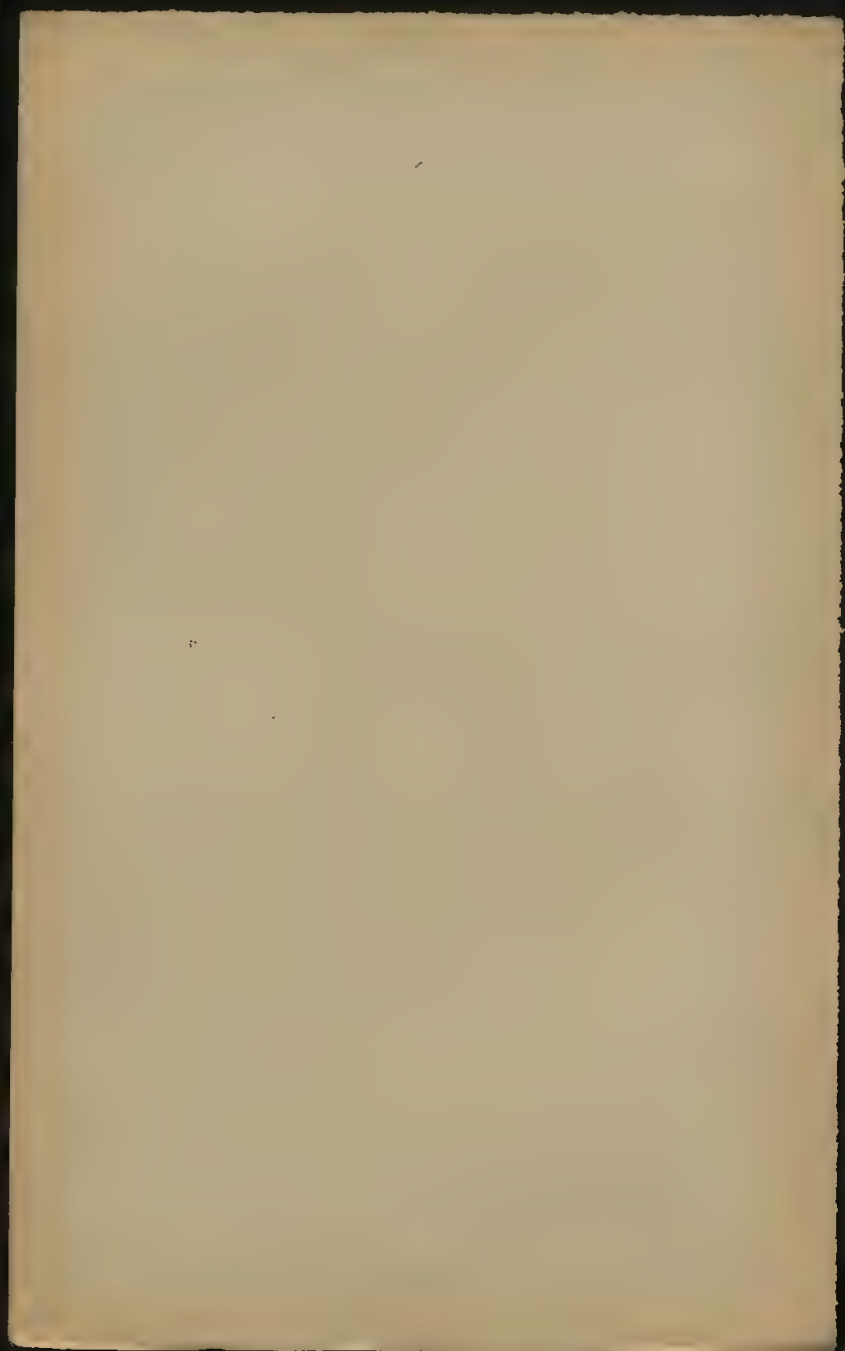
franc. rôle. w jej. teatr. to co jeden aktor wy-
 powiedza w jakiejś sztuce „Debiutantka
 wystąpiła wixorej powtórnie przed public.
 nosiła w rolkach wdziernych i dobre
 zastoso wanych do natury i zakresu jej
 zdolności” Wt. Rozm. kur. war. 1878. 219 ^{wp.} _{oprac.}
 „grać rolę” = starać się ucho dnie za co,
 przedstawiać się w charakterze przybra-
 nym, zwracać uwagę swojem potokiem
 „Feneratuwa w ciągu wieczora portuji-
 wala się nim, w domu grał rolę wice-go-
 spodarka” Jt. Kvar. wick 1878. 63 „Tys metody,
 ona kalotna, uwzjęs się jej podobai, piskną
 rolę grać będrze w domu, jako nauczyciel
 syua” ib. 69. „Wyła wci oćnnie dany i
 wcale nie pospolitę... grała też rolę z wprawą
 netynowanej artystki” D. Pol. Klybn. 8.

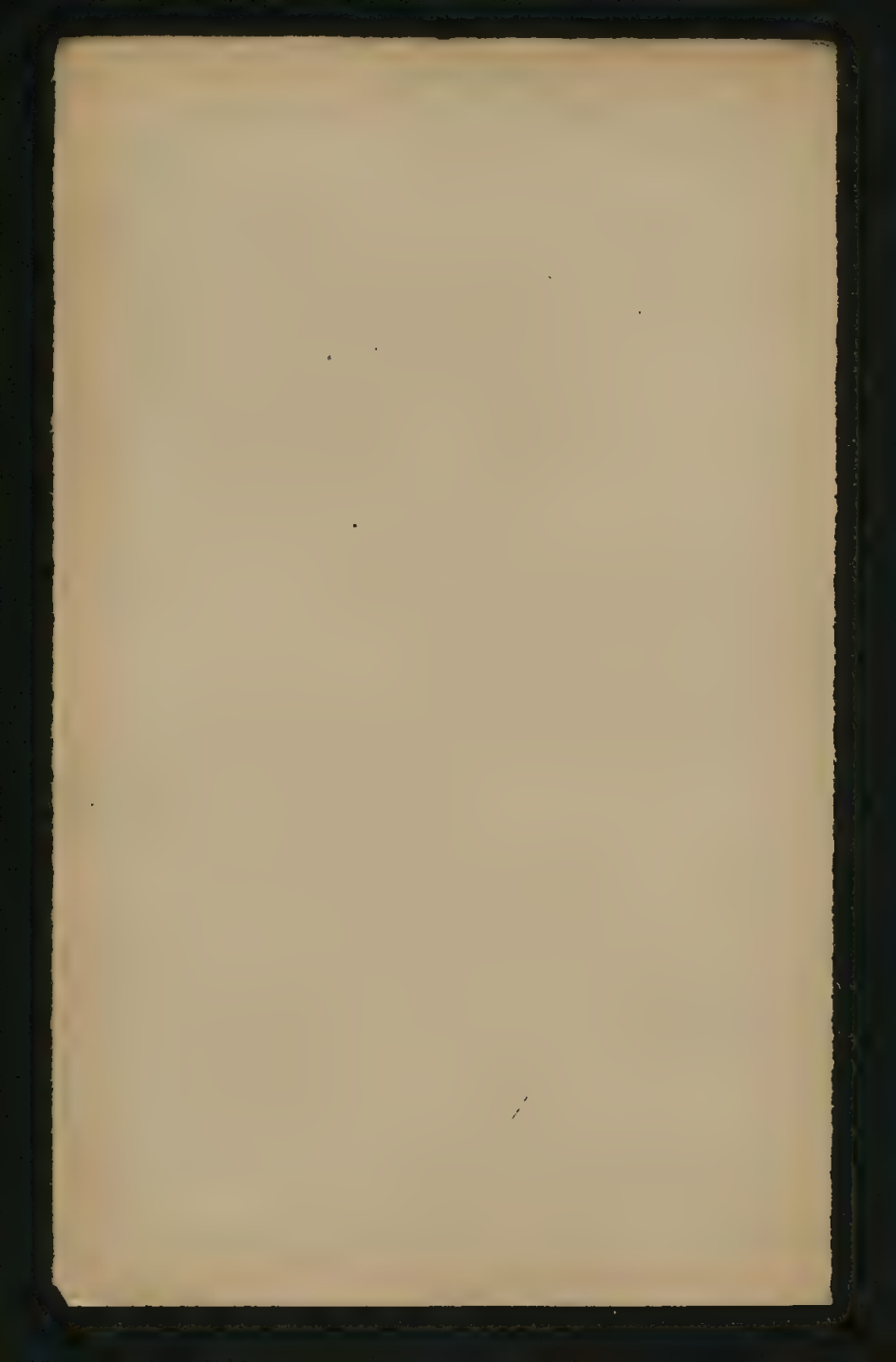
Rolety - j. z. ty-tet um. kastońca u okna spru-
 czajęca się i podnosząca na wódku, ston
 „ Albo, ja to nie widziałem jak stawała w
 „ i kamryka się w poboję rolety kapięła,
 Doleysa wkatuła i bity coś " R. Brus kur.
 War. 1878. 241. „ Gdy podniósł roletę, spo-
 strzegł nie przed jego oknem, chodzą tam i
 napowrot, jakiś człowiek " Jd. Now. 1883. 1. 3.
 „ Rolety w oknach były zawsze spuszczo-
 ne, a wewnątrz panowała zawsze ciśna-
 groba " K. Lun. Echo 1878. 156 „ Z powodu
 słoneczności rolety w oknach były spuszcza-
 ne " kur Szwaj 1867. 37. „ Okno było zasło-
 nięte szarą płócienną roletą " Hay. S. lwow.
 1885. 236.

111
Roma - y. i. l. ac. poet kam. Rzym, „Ożył świę-
ty ogień w starożytniej Rومی, strzegły
go wzyśke drzewie” Ad. Kuy. Ogn dom. 1877. 1.

Roman. a m. ród. Romcio. a. m. inie męskie
 „Romcio miał wtedy półtora roku A. Z.
 Roz. Now. 1878. 152, Nareszcie Romcio
 zwanoswał na p. Romana. jiniem
 został pomocnikiem pułkownika" ib.

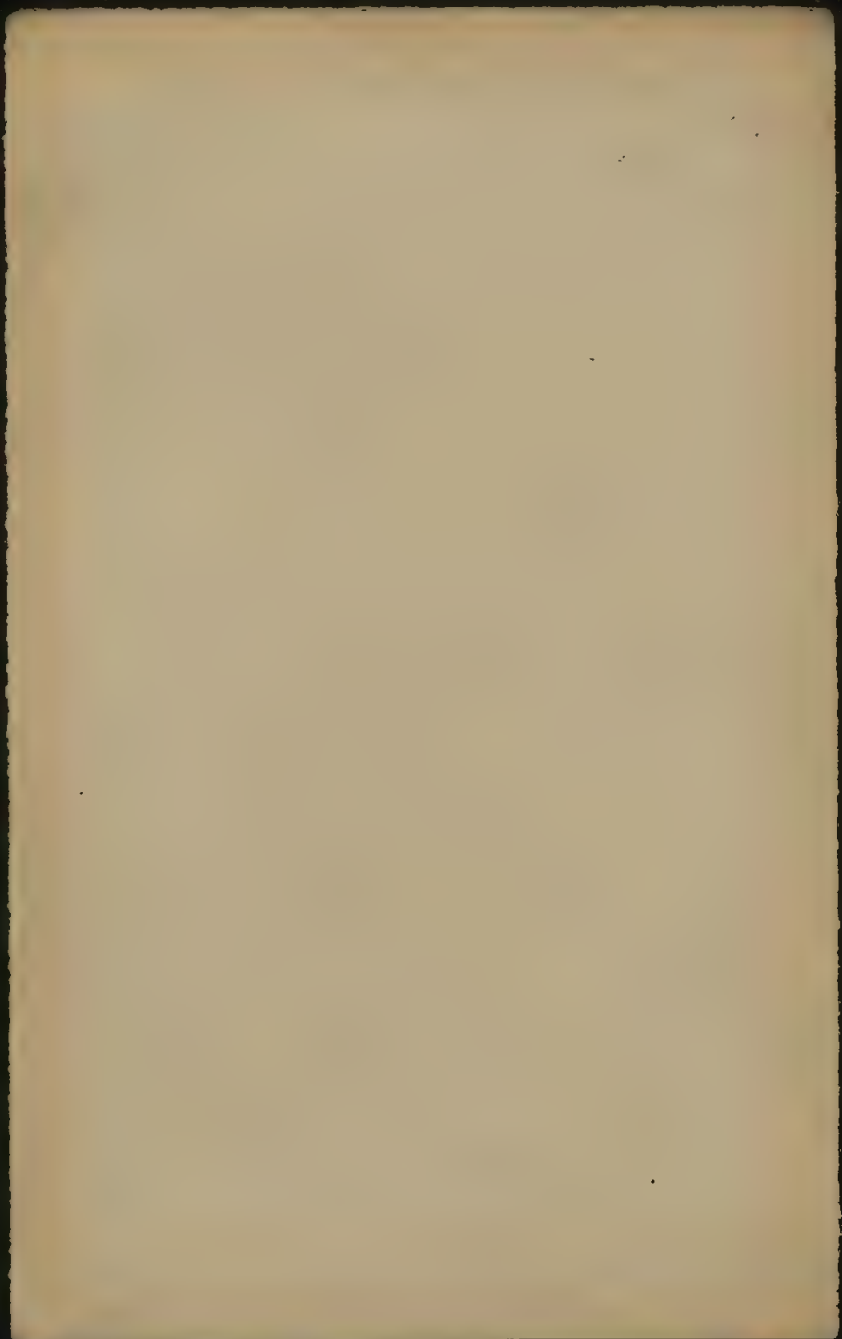

— i adw. Romansnik a m.

Romans. u m se wo. um. z stosunek milosny
 prazigdy niezwykly a kobiety, anony.
 kochanie, milostki, A za tym wszystkim
 co kochanie przyniesia, powalo i serce, a za
 sercem dusza. I tak sie zaczyna przedko ro-
 mans klesci, ze kluczem do niej praz ka-
 shads siebie! J. Stow 1. ~~208~~ 208. Dajac sie
 by ten romansik sie nie wydal, przybralem
 cudze nazwisko "J. Adw. tom. 1. 210", Allez i
 teraz, ~~bez~~ gdy jawnie twarzą nudzi ten ro-
 mansik, Boppstein będzie taki niezły
 i — czemu nie "M. Dat. który 12. 215. z posp.
 „romansik” zupełnie w przeciwnym z drobia-
 z posp. w tom. „romanse” = niewierne ro-
 taliowanie się, ciętosci, bajanie po powie-
 trzu „Marek romansu jest, bo to romanse
 wyrostko, to uczucia, wlaścicielskie etc
 to romanse! Przewidywaniem interesa!”
 J. Kras. 18. 67. „W jej wejściu jest coś
 strasznego, jakby chęć karmy i pragnie-
 nie krwi. Radca nie rozumiał Romanse.” J.

Chciała. „Ty sama sobie ledwie mogła star-
czyć, a chcesz nas żywić! Albo to ja nie kłam-
nia sta! Daj ty mi pokój z temi romansami”
Id. wiek 1878. 5.

Romansowac' - at - suje sl. x. n. d. n. i. p. r. o. w. a. d. i. e. r. o. m. a. n. s. o. w. a. c'.
intrygę miłosną z, p. r. o. s. p. j. o. r. n. e. n. i. a. m. i. a. n. o. w. a. i.
i. e. s. t. i. e. i. s. p. e. r. n. e. y. m. a. t. e. r. y. a. l. n. e, b. u. j. e. i. p. o. s. t. b. o.
k. o. s. t. z. a. p. a. t. r. y. w. a. i. u. s. s. i. e. l. a. n. k. o. w. o. „Za m. i. e.
r. o. m. a. n. s. o. w. a. c' z. e. s. w. o. j. e. n. i. u. b. i. d. n. i. u. i. ; k. a. d. y
z. n. i. c. h. m. u. s. i. p. e. t. n. i. c' s. w. o. j. e. p. o. w. i. n. n. o. Ź.
e. y. s. t. e. e, e. y. n. i. e. t. e. e. H. S. i. e. m. b. H. u. m. o. r. w. o. o. k. -
1. 18.

Romantyczny-a-e przejęty duchem roman-
tyzmu, skłonny do marzeń „Spoglądała
na mnie rozproszona swymi widzowie-
ni, ciemnoniebieskimi wargami i powyższona
wpadała w romantyczny nastrój” H. Sienk.
I. pol. 1876. 19 „i nie wytrzymały, nieprzewodopodobny,
pełen nieprawdopodobieństw i dziwnych zda-
rzeń” „że go pochłodził i namusiło się, że
robił sobie jakiś romantyczny historyj
swego rodzaju” J. T. Krask. 39. 8/1) „malow-
ny, południowy do marzeń” „I była noc
ta smutna ale słonna, parna, pomara-
nczowa, romantyczna” J. T. Stank. Cz. 2. Ka-
ta 24 „Dolina otwierała w półkole Tami-
chy romantyczne góry” „Don. z Koch. wspomn.
o Kownie 16.

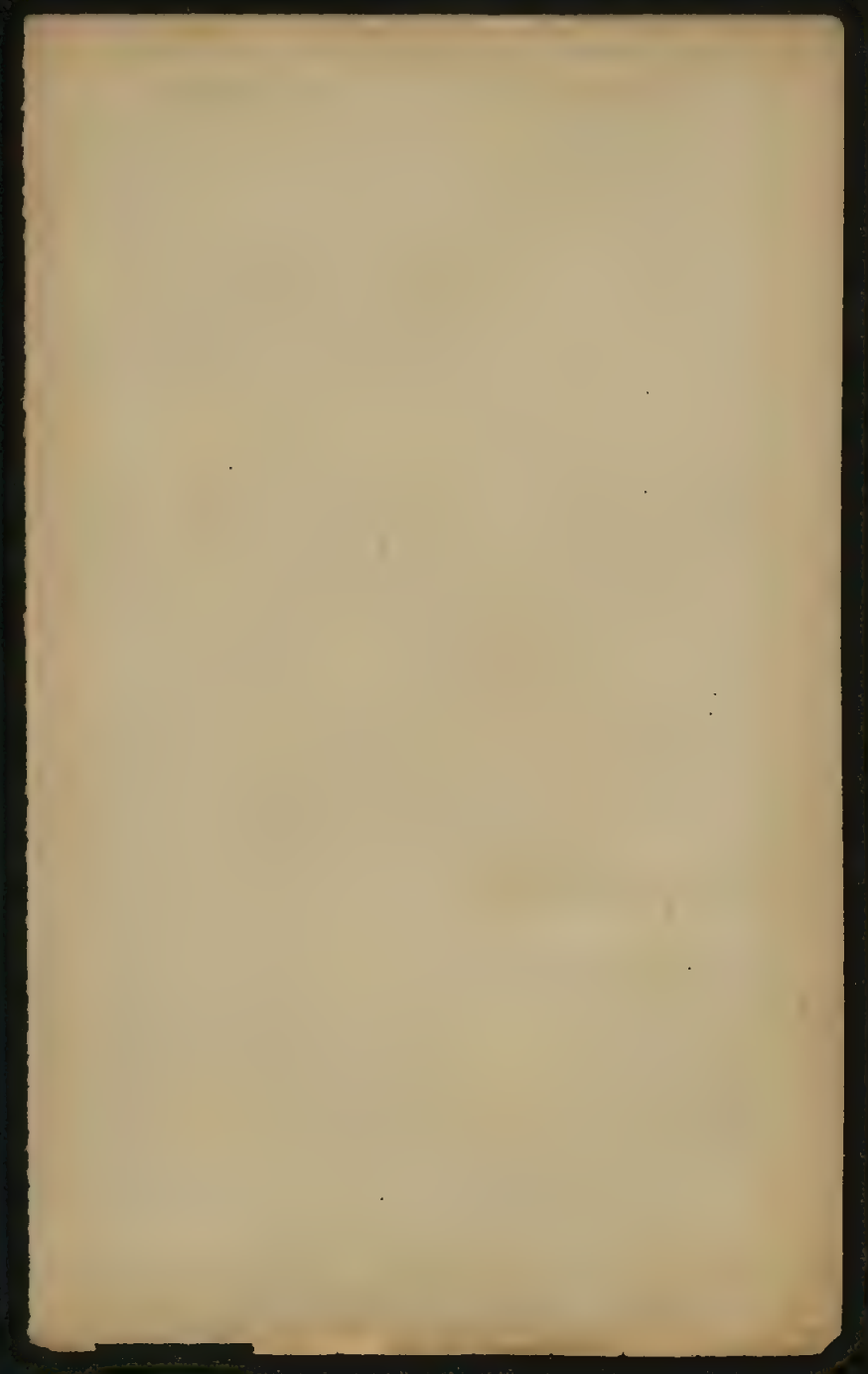
Romantyk-a. m. cy m. w. to tryzmy ro-
mantyzmu, poeta odbiegający od kla-
sycznych wzorów „Nie ulega wątpliwości,
że na polu literackim romantycy stawa-
li i na krajowe nuydziny” J. Lwow. 1886.
223. 1. St. Kwin. z posp. mawyciel Roman-

tyczka-i. n.

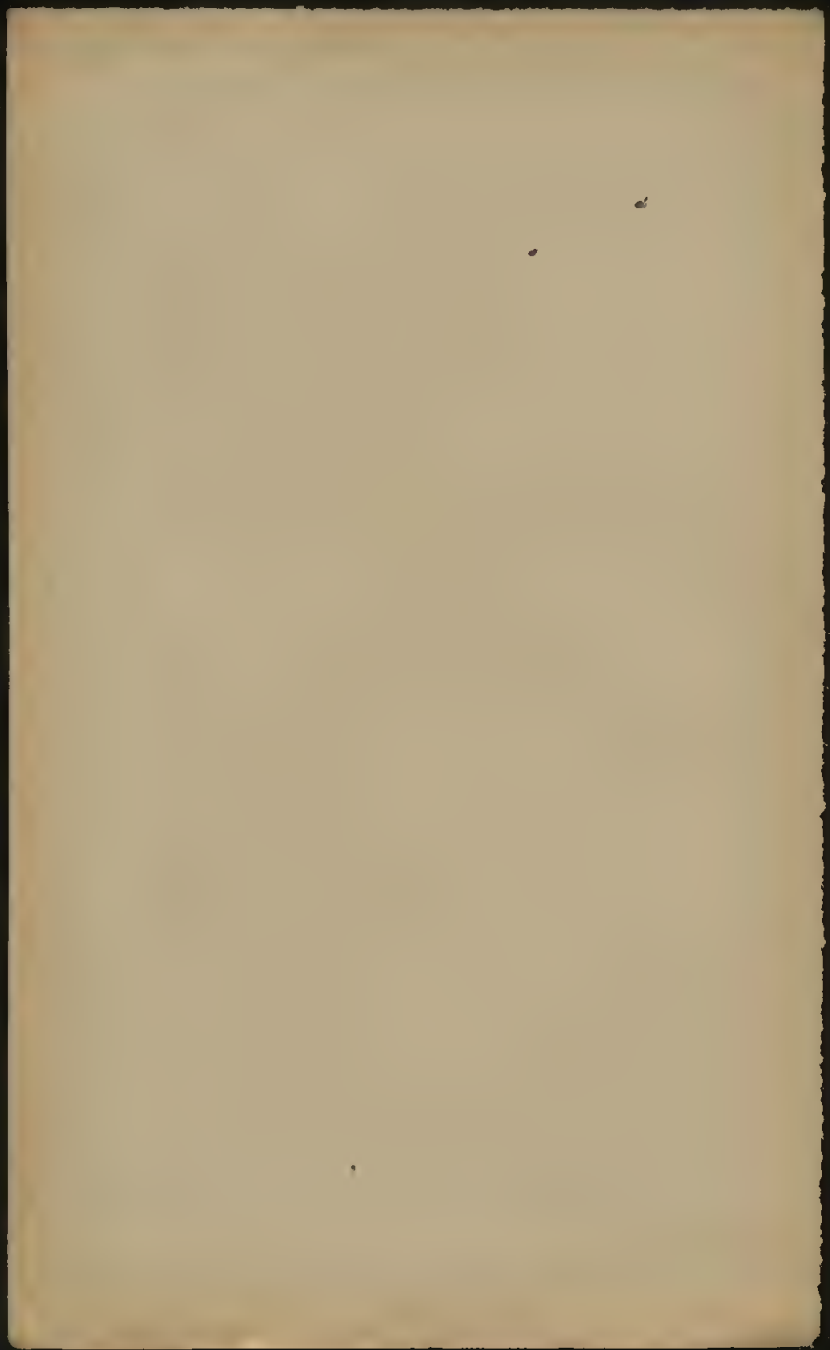
Romantyzm - u. m. na polu literatury
i' wskazuje przeciwstawienie klarycyzmu
i' naukowego naturalizmu, twórczość
ekspliczną narodziła się w malarstwie i' fanta-
zji a pod względem formy nie kruszyła
jej niema "wielka strasliwa emancy-
pacja, romantyzm rozpalonego, swobod-
niezgraniczonego" J. Kras. 34. 8. 3. Duch
i' usposobienie romantyczne "we mnie potu-
tuje trochę dawnego romantyzmu; ja lubię
groty, cienie duchy, potrafiłabym błędnie po-
cmentować jak Hamlet z myśmi i' myślan-
m. Gawal. Dnia 23. 229. (2).

- (1) "W jednej chwili fantazja jego wysunęła
z tego węża całą romantyzmu hisztorję,
dość znowu pospolitą i' myślną twórczość
nie potrzebującą" Hap. G. Now. 1887. 131. 2.
(2) "Wam znowu jakieś romantyzmy w głowie"
A. m. Fr. Dnia 7. 255.

Rondo-a n. da. rond. um. skrzydło u kapelu-
sna. krosy, kamie „Dziś nos sterczą przed
matem rondem kapelusza” Fr. Włosa. Lot. 1.
47. „Kapelusze ptasie z rondami Tokio-
wej szewskiej” Fr. Włosa. Now 1882. 110.
„Kapelusze z wielkimi rondami nasunęły na
oczy.” Sauer F. Lwow. 1887. 92. § w ogrodzie
miejsce w kształcie kota na zbiegu
ulic, jako miejsce dla altany i t.p. „Do
niekiedy dotychczasowe rondo myta-
wione jest na promienie południowego
słońca i nie daje cienia, przeto nie jest
miejszem odpowiedniem do spacerów
i zabaw podkasz myślicznych” dr B. Mar.
88. 124. 2.

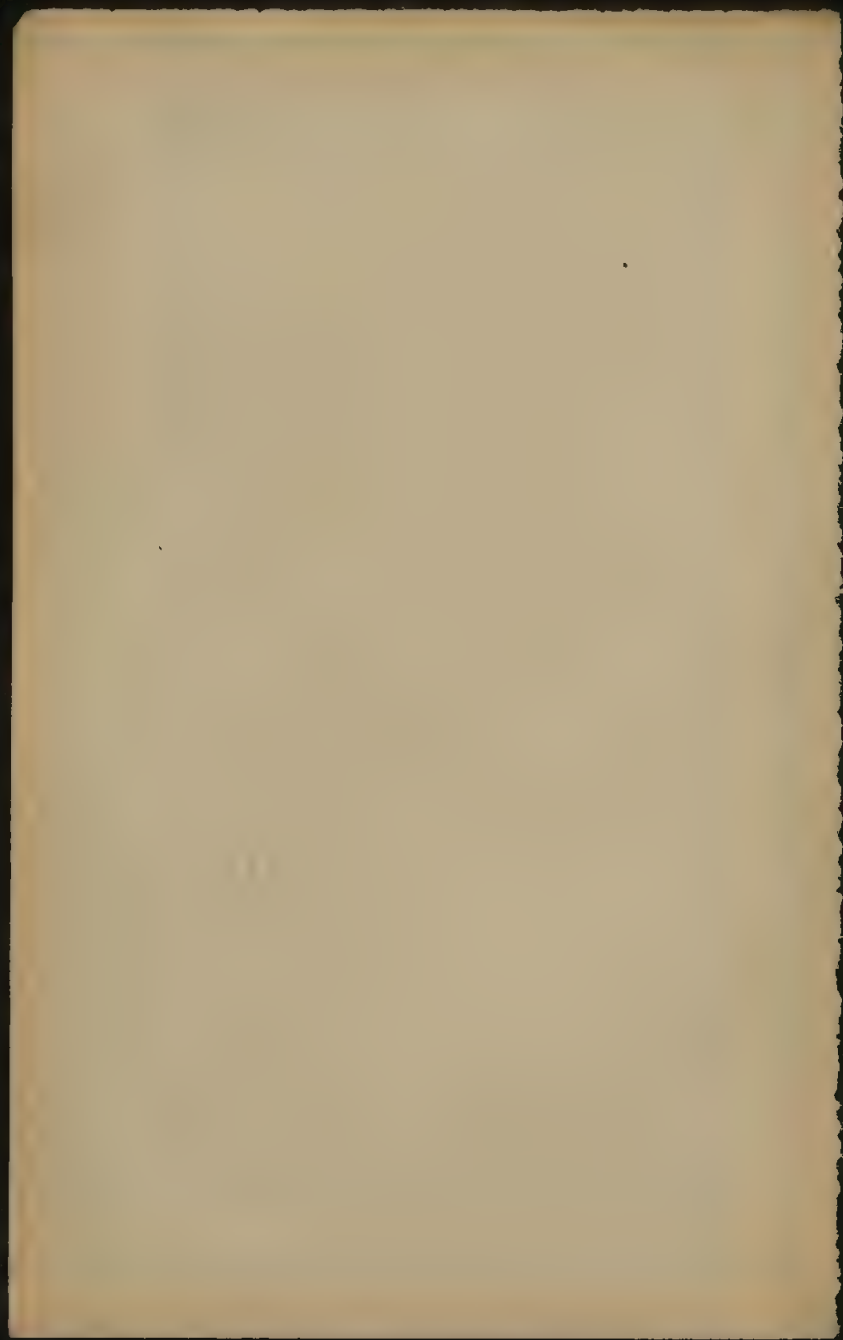

Rosa y. i. kropie pany wodnej krawady w po-
 wietrze, w cieplej porze roku osiadajęc
 na roślinach i innych przedmiotach sprysk.
 „nim stanie wejście, rosa wny wyje” =
 długo czeka na ratunek „A. Kostkał już
 nas trzymał tak dłużej na szej. Pono
 nim stanie wejście rosa wny wyje” A.
 Mich. 3. 102.

Rosnąć, rość, rośnie st. uję. udku. § w zw. udk. uwal.

„Człowiek u wielkiego zadowolenia, u kien
 kształcenia dany skutkiem powodzenia
 „Pojęcia rość z dopięcia swojego, gdyż
 w tych warunkach czasach pokójnego adhe-
 renta odkrywać” S. J. Dyk. Ost. Sejmu. 1. 65
 cf. pod rosnąć, uwalnąć

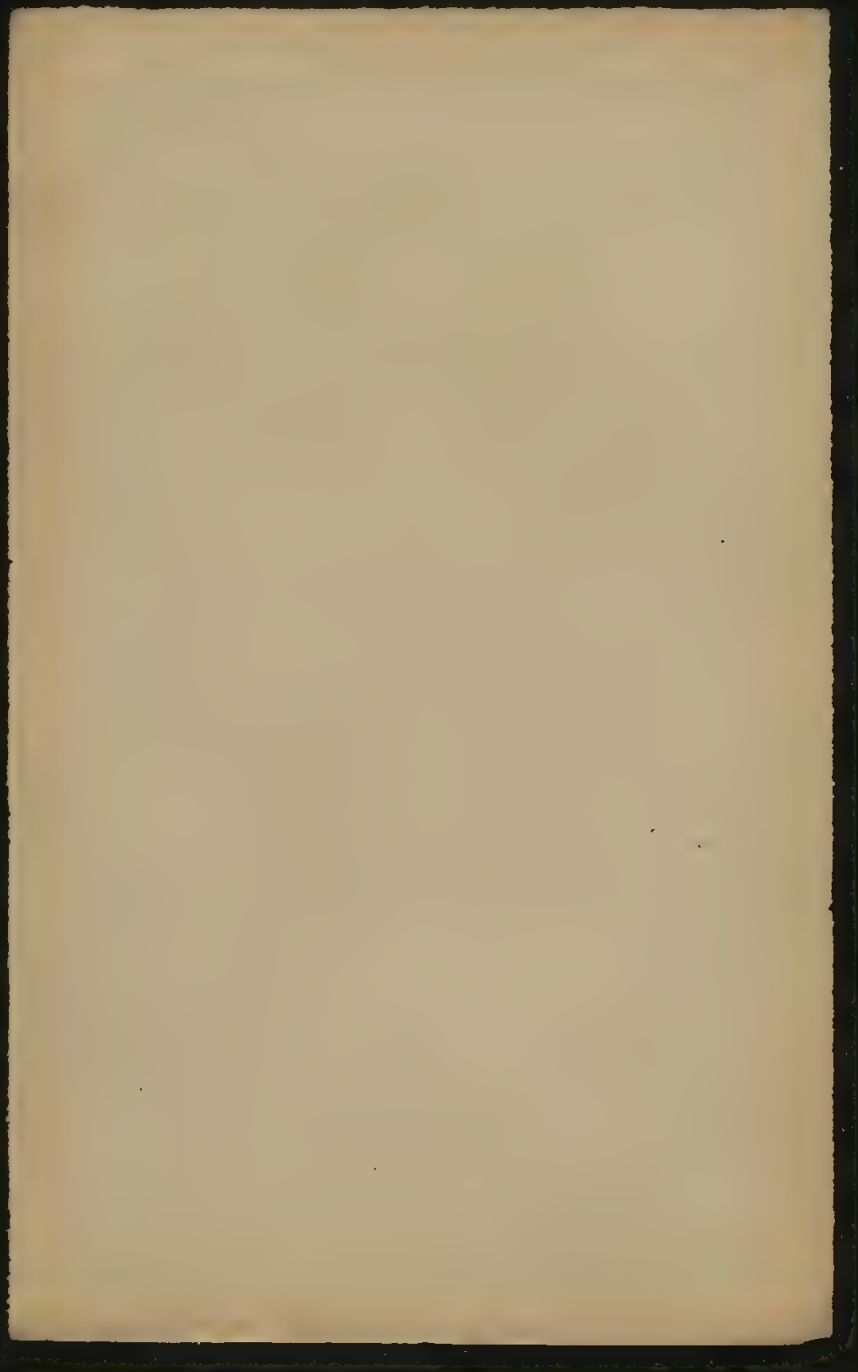
Rosol-u. m. § „do rosolu” = w jejny kórniki, rozobra-
nym być, nie przygotowaniu wiele, paśli sobie
podskubawione konicie i porzuceni w mas-
nie nie domyśleć się nawet. I bylibyśmy, jeli to
mówią, że rosolu utranych posuitali, góry...
W. Gwarant 2. 4. „Utrata do rosolu x Kasia Gasa
tyka.” Stowik.

Россо́лка. - і. н. укі-уек нм. пром. певне родяї
 гліст хбитаных по росіо, ступаюч
 на пругах до уждк „Старовина брат
 коваєчек, уждк глістх хване россо-
 лани і' вадт на рхлх" Ф. Малих. Еху 1877
 282 дод.

Rosyuant-a m. ty-wo mui. uaxwa konia Don
 Kiszota w romansie t. u. ; xhəɖ kwada
 xakapa vosta, chuda, ostrokwśinista, „Mamyja
 na Rosyuantach, Długa Dxada w dloni,
 xbijsie' karki po polu w miłosnyj pogoni.“
 A. kv. Fv. 1. 38.

Rota - y. i. ty - rot um. & ross. kompanija ^{piechoty} wojska
 dowodzona przez kapitana, to co w konni-
 cy nawiadrou „Tam pierzchajęca rota ka-
 trzymuje w biegu” Ad. Mikh 3. 235

Rotny - a. e. ross. od rotę, oficer rotuy,
 rotuyj komandir. dowodzący rotę, kapitan
 „Oficer rotuy, pan Vihita Ryknie” ib. 220

Rotmistrzysko. a m. lub n. a. ów um. rybn. rotmistrz
 pow. lub pogardl. „Dalej na rydze! Warré
 Mosi Rotmistrzysko, kazi wariéi stó
 obiadowy — dykto nie w ramyysko” Ad. Mick.
 S. 344.

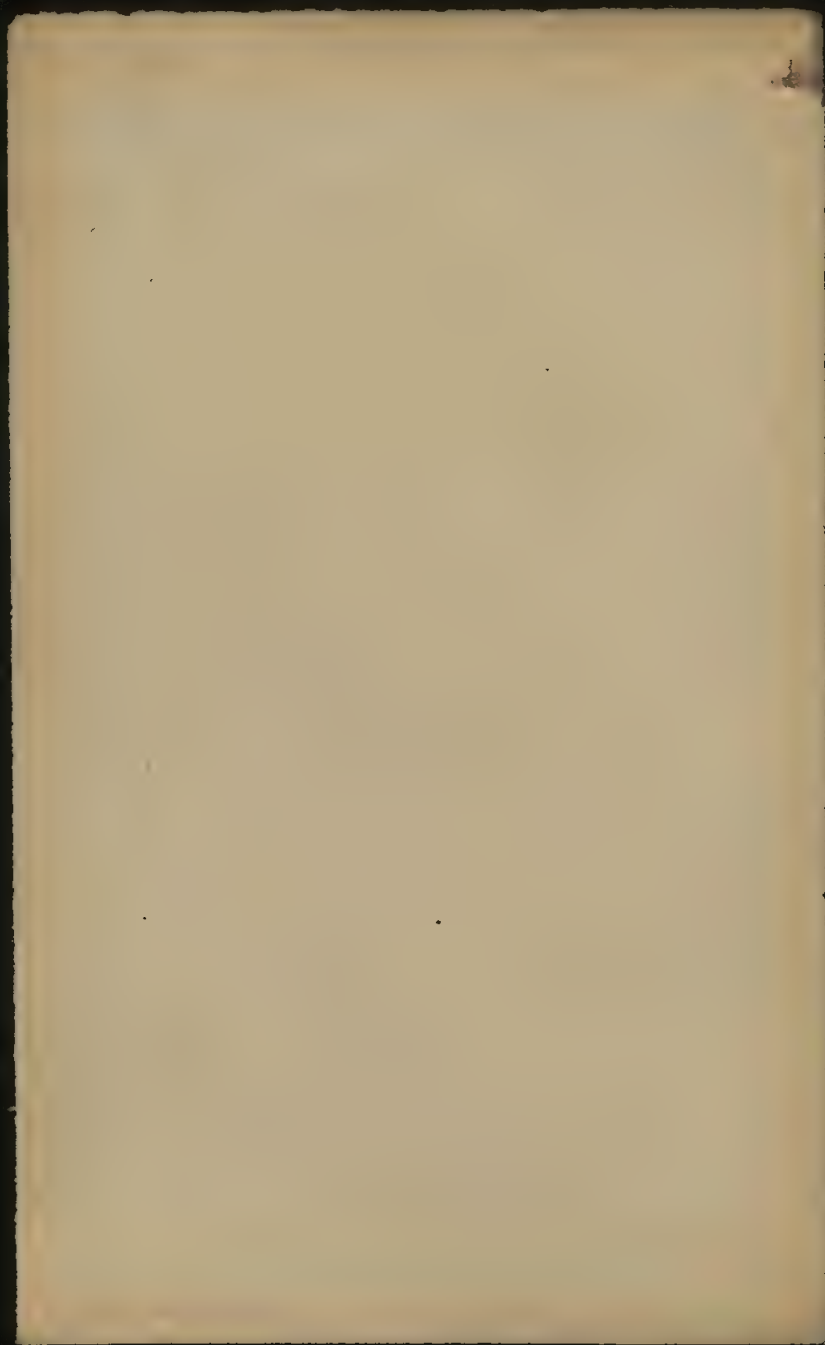

Równieśniczy-a-e, Równieśny-a-e, jednych lat z
 kim bzdzy, równieśnicy. Nie bytem w szko-
 łach, nigdy nie zakochałem tego rycia
 równieśniczego, na wspólnie z garścią meto-
 dicy przedstawiającego próbkę przyswajego
 świata "J. J. Kram. 1. 28", wychowywał się nie
 lepiej i nie gorzej, jak równieśni mi, podda-
 ni j. w. dniecia "J. J. Fez. 2. 22.

Acrobatic!
Acrobatic, not this, ~~acrobatic~~! acrobatic! young acrobats
congratulate

201
Równinka - i. t. r. n. nek um. xdob, nie wielka
rownina „far roksuwajacy się w dali
w obzervacj. półkolistą równinę „H. Siemk.
Og. i. nie. 3. 444.

Równica part. cf. podobuier.

Równoprawności - a - e, mający jednakość z in-
nymi prawo do czego lub przywileje, w kwar-
ecie z jednakową siłą i przyjętą wyzsta-
powaty w wyroku równoprawności in-
strumenta, jak ceteri bracia rodzeni "Jd.
Kraś. Ska War. 3. 73.

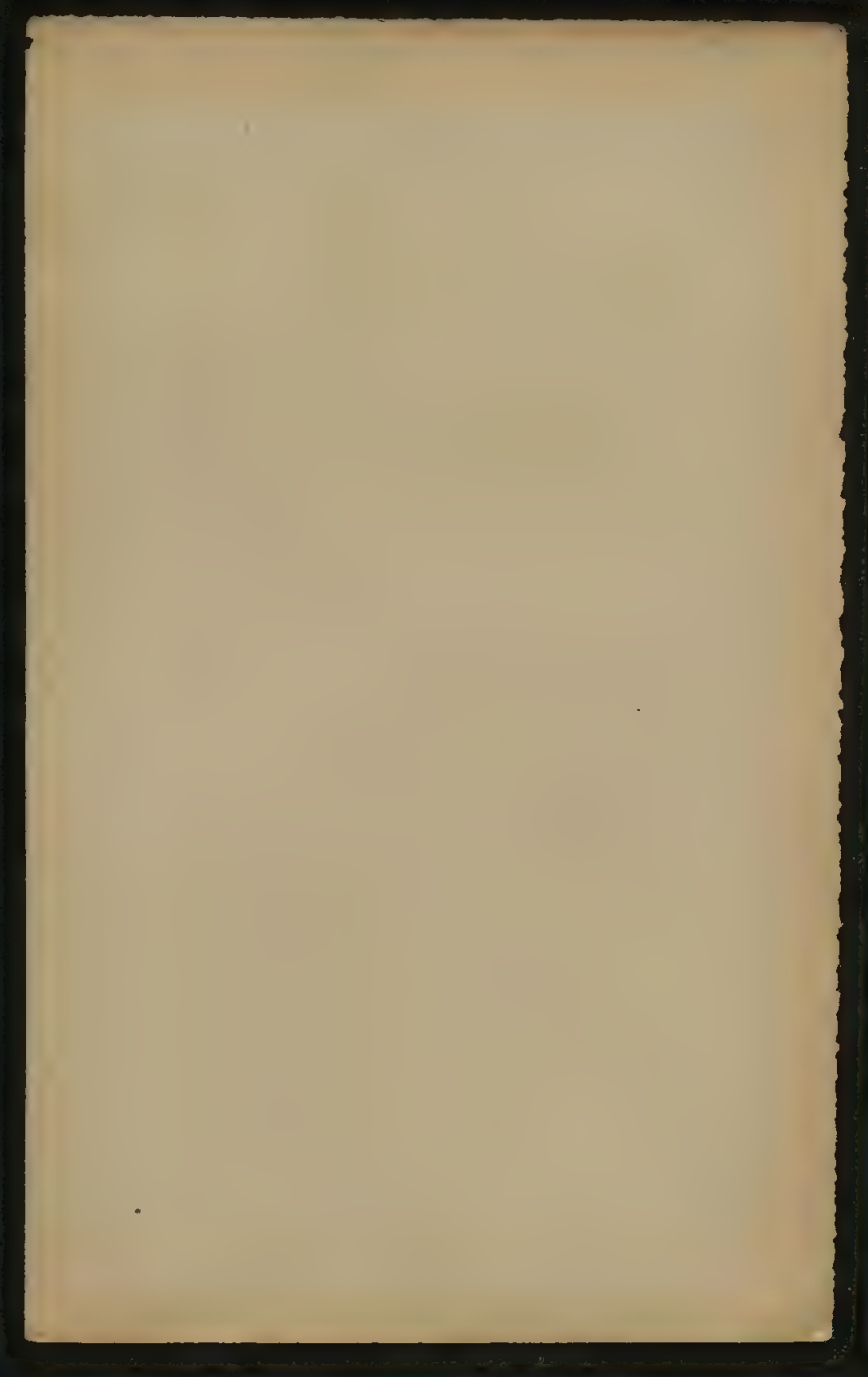

Równowaga - i. t. i. z bez t. um. fig. pod względem mo-
 ralnym, spokój, uspokojenie zaburzenia we-
 wewnętrznego, stan normalny~~st~~ wślad umyślo-
 wy i t. p. „~~Kazimierz~~ Uniaś on podrażnił jego
 ambicję do tego stopnia, że kilka razy o-
 glądał traci pracowitość, zawsze ostrokinę
 traci równowagę zimny i wyprzeżony
 roztargnienia i zapamięta się „A. Groch. Ost.
 latu 1810a 61. „Wyraźnie charakter po-
 nyma go jako przykład równowagi w ucze-
 niach” Blum 23. 321.

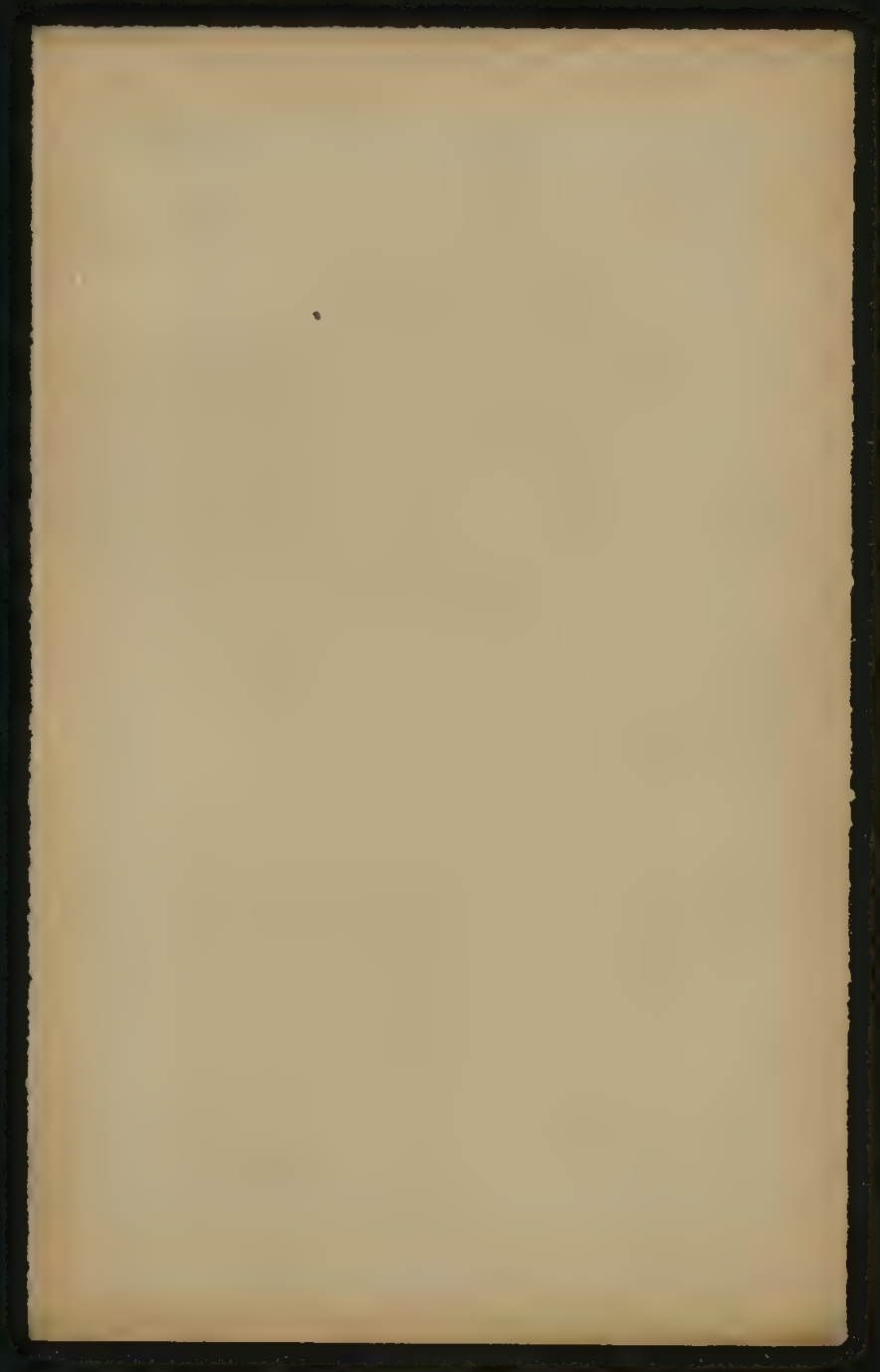
~~Wiederholung~~
~~Wiederholung~~ des (1) Wiederholungs. ~~Wiederholung~~
des ~~Wiederholung~~ ~~Wiederholung~~ ~~Wiederholung~~.

Rozalja-ji. ż. imię żeńskie, Róza, Rózia, rób.

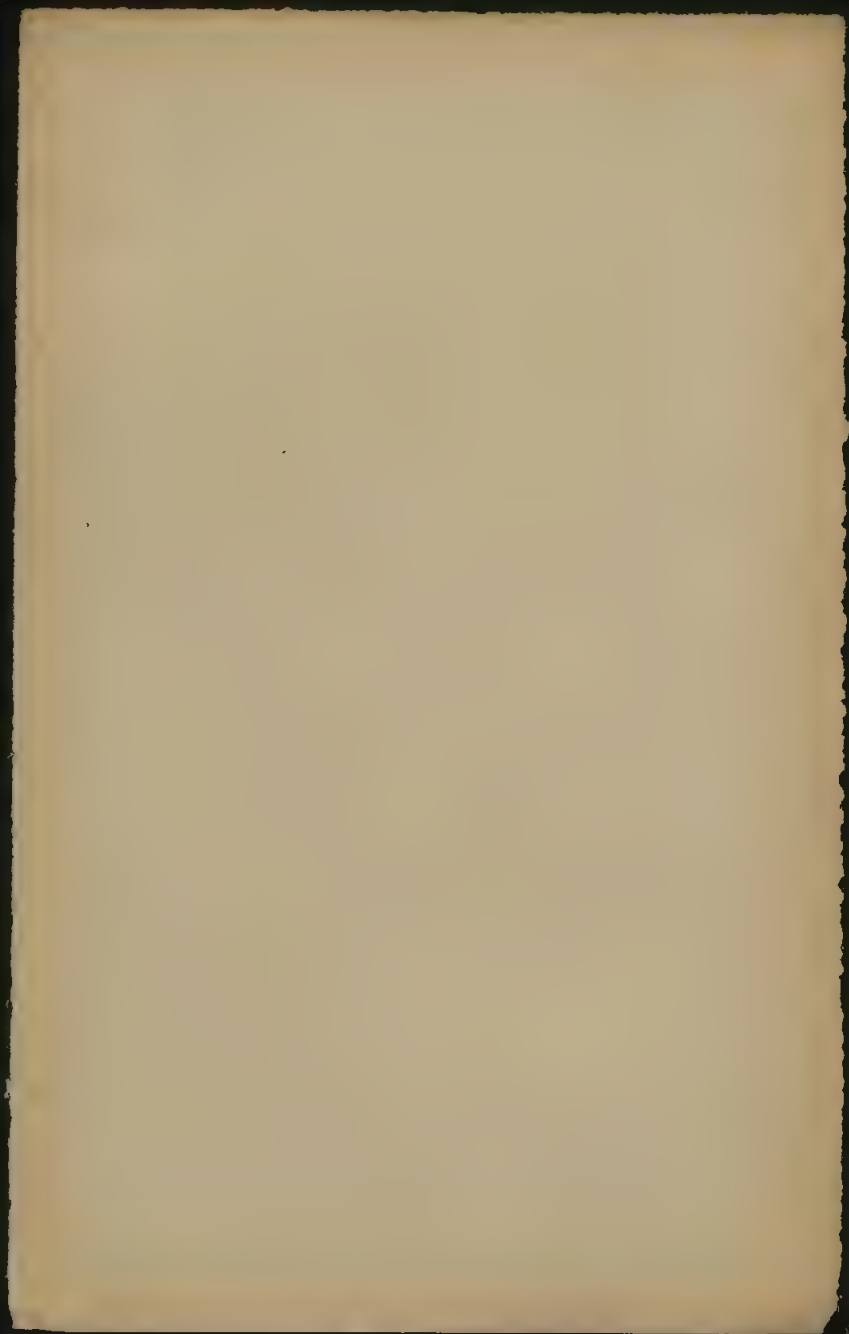
Rozalka-i. ż. „Oczy jego ciekawie pa-
tonaty w oczy Rozalji” J. Dzierż. 1.21.

Rozamnowac - at-ruje st. w. d. m. u. Lind. d. k. i.
 niewięz. inamnowac, rozkochar, wanie
 ci' wanie mitorii dla siebie, "Pawlikiem
 mył rozamnowac pauny Obliskie" f.
 Dzierż. 5. 58, "Wyciągnęły uad chłop-
 cem dwie tute dowie, oddaje um roz-
 amnowang ców i przywoity kapitał."
 M. Jan. Now. 1877. 33. 2.

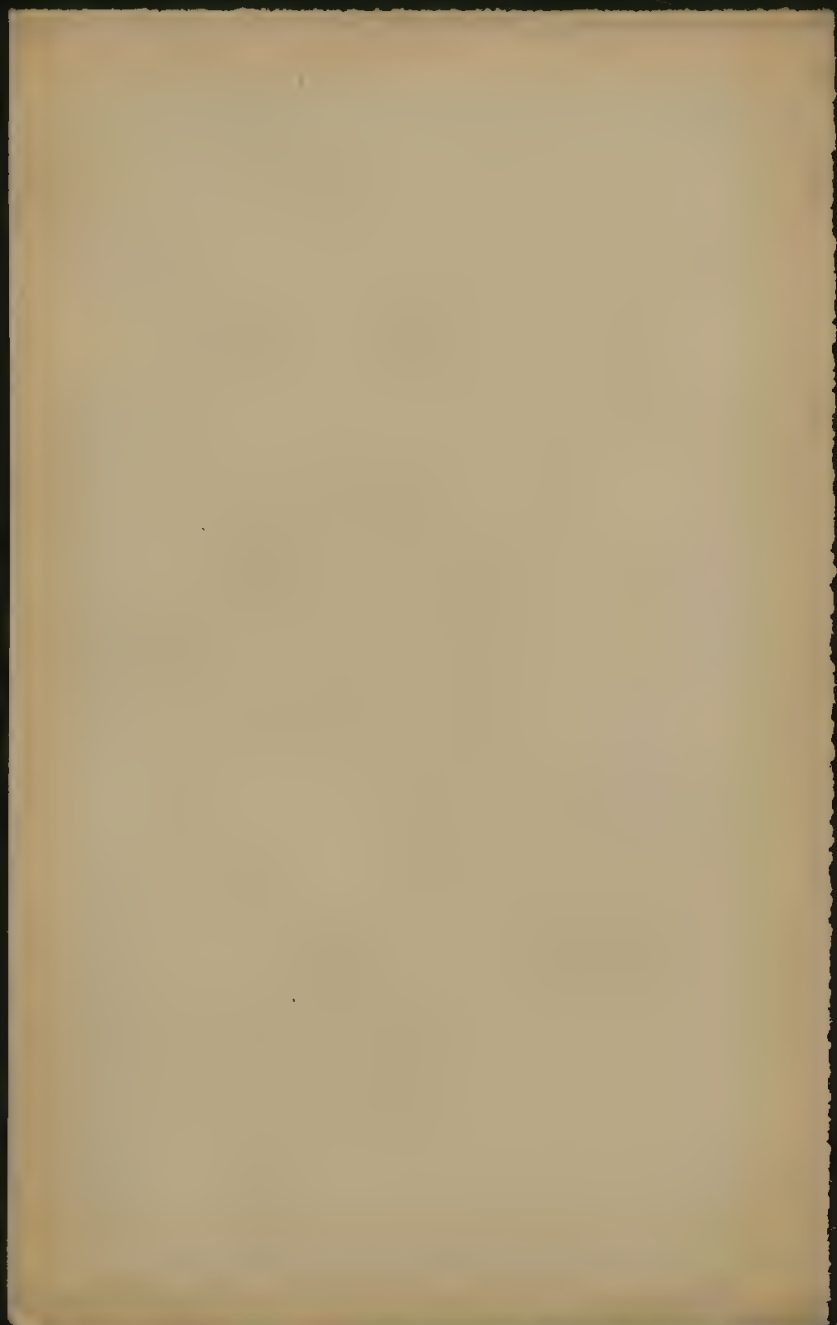

Rozaniec 'it-i' it ex. dnu ^{poet.} Cichymic' rozpoznałom
 jasnym, kryłym nakreślił ciębió „Na
 wartkowach tęgich korowuś dzieńka sto
 tem blasku gwiazdkiśty... cholo nam roz-
 niecloue.” Sewant. 1878. 36.

37
Rozbalamu cie - it - i st. ch. dkn. balamuce kogo

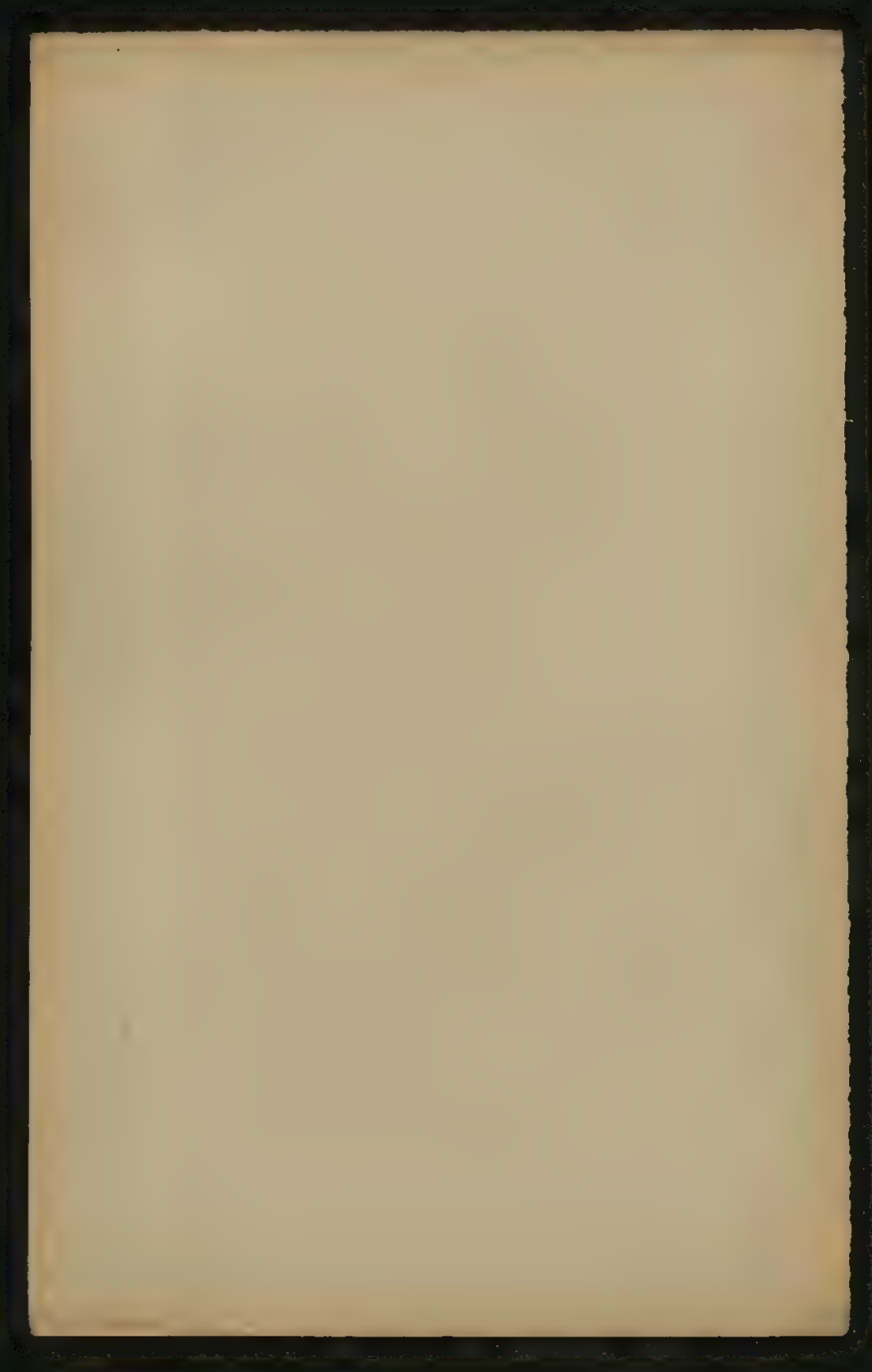
lepiej się w. zaim. „Nie! nie pojade
^{do nich?} tam musiałoby się rozbalamuci roz-
próstiować, a nie mam na to czasu!”
Kvav. 1. 39.

245

Rozbawie' it i st. a. d. n. kogo, xdotui' zabawie',
 wprawie' w wesoly humor, Chwyciła,
 pania fantatyczna kraycia stawały się ja
 rozbawie' "J. k. w. 71. 105, wysciśkał go
 serdecznie, rad że mu się kostur się rozbawie'
 udało "J. k. w. ib. 73. 74. „Wiem go rozbawie'
 nie, najgi niepodobna" ib. 174. „Zicwato
 się oje, że przygotowuje się bale, wiecro-
 ny, koncerta, rozbawie' biedne dziewczęta" J. k.
 Słowo 1882. 222. „Dnia tego była nadzwyczaj
 smutna, smutna. nie do rozbawienia" J. k.
 Wiek 1878. 35. § - się st. a. n. rozbawie' się
 zabawę 1) Rozbawiony - a. e. im. t. d. p. słowa
 „Taniecwalisiny do upadłego... nad rękami
 dano nam stancykę do prześpawia się... a
 choi puzerzeni ale rozbawieni mychło ka-
 sasz' ciemoglisiny" J. k. Słowo 1878. 7.

(1) „W grocie wesolyh i ruchliwych dzieci
 rozbawit się na dobre" M. Pał. Pał. Dia. 42.

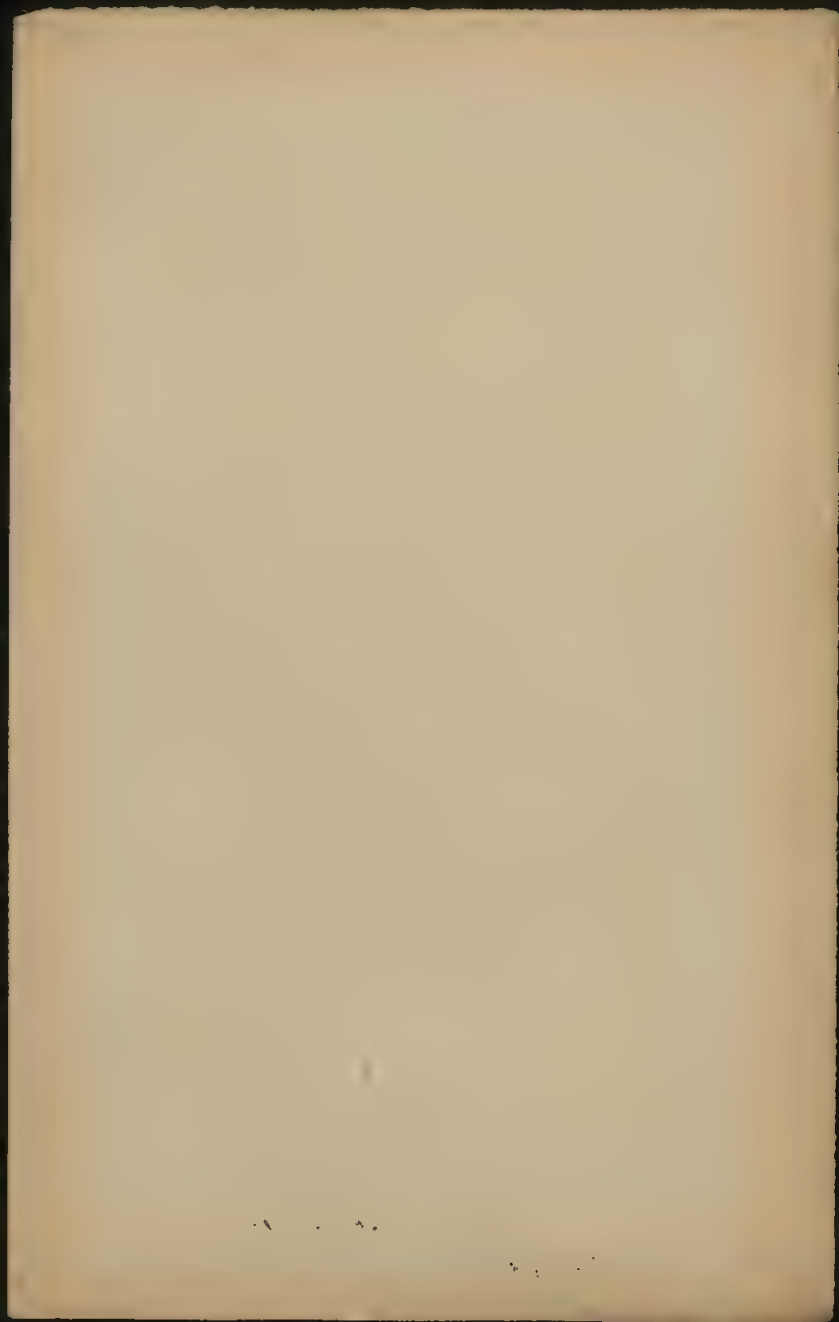
Roxbeltai at-a st. ex. dku. rokło'ci', rounie-
nać, rounzić, Przynióst mu
świądanie, rodka' napoję, klony się
miał kawał ucywai, porokwane-
go, roxbeltanego "D. Del. Bradbury 94.

Rozbójnic - it - i st. r. d. p. p. rozgłosie niepo-
 trebnie, rozgłosie, rozgłosie, Rozgłos
 dał bawarskiu bawarskiu, które nie-
 potrzebnie rozgłosie "J. T. Kvar. Tyg.
 pow. 1882. 178.

Rozbieżności - i. t. bez t. um. odległości jako nachowu.
 ja względem siebie przedmioty rozbiegające się
 z jednego punktu w różnych kierunkach, kąt
 rozbieżności balonów, czyli kąt objęty przez
 kierunku różnych balonów, wyznosi przy róż-
 nych wyżynach około 30° - 40° " wiel. 88. 281.
 3 z „wzmiechniętu”

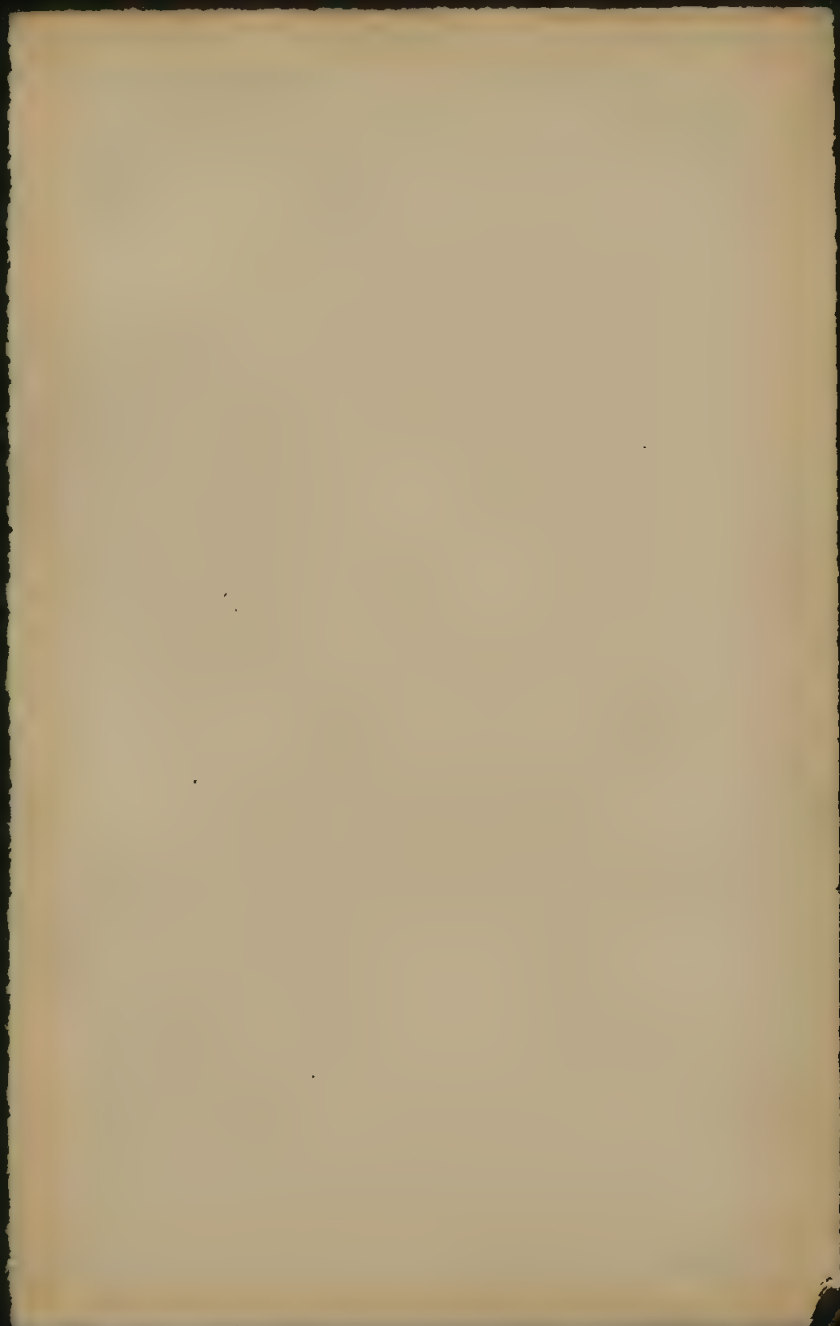
Rorabijai siz at a ^{udku} st. kain (posp. wiyrwai nata-
^{rozaputnie}
slowie, paradowac x chegiz potkawa-
nia siz „ A to trzeba byc artem, by
przy tan ciężkich nasach rorabijac siz
doorwakami pienowej klasy ” końce 1877
285. ⁽²⁾ 3 — o co, (1)

Rorabie -it ije st. a. dku. z robie i rozpro-
wyt wojku, awujs, oddziat wajka posp
prxyt „ rorbie w puh ” — zupetnie, ke
w wyposkicem zart „ w puh i manymate ”
„ Żdusi by siz mogto, ik kanosi ie na
jaki rokwa klinyby prxywisiuie ko-
leja, noty zobuierokie w jednej chwili
rorabity w puh i manymate ” kw. twow,
1886. 120. 2.

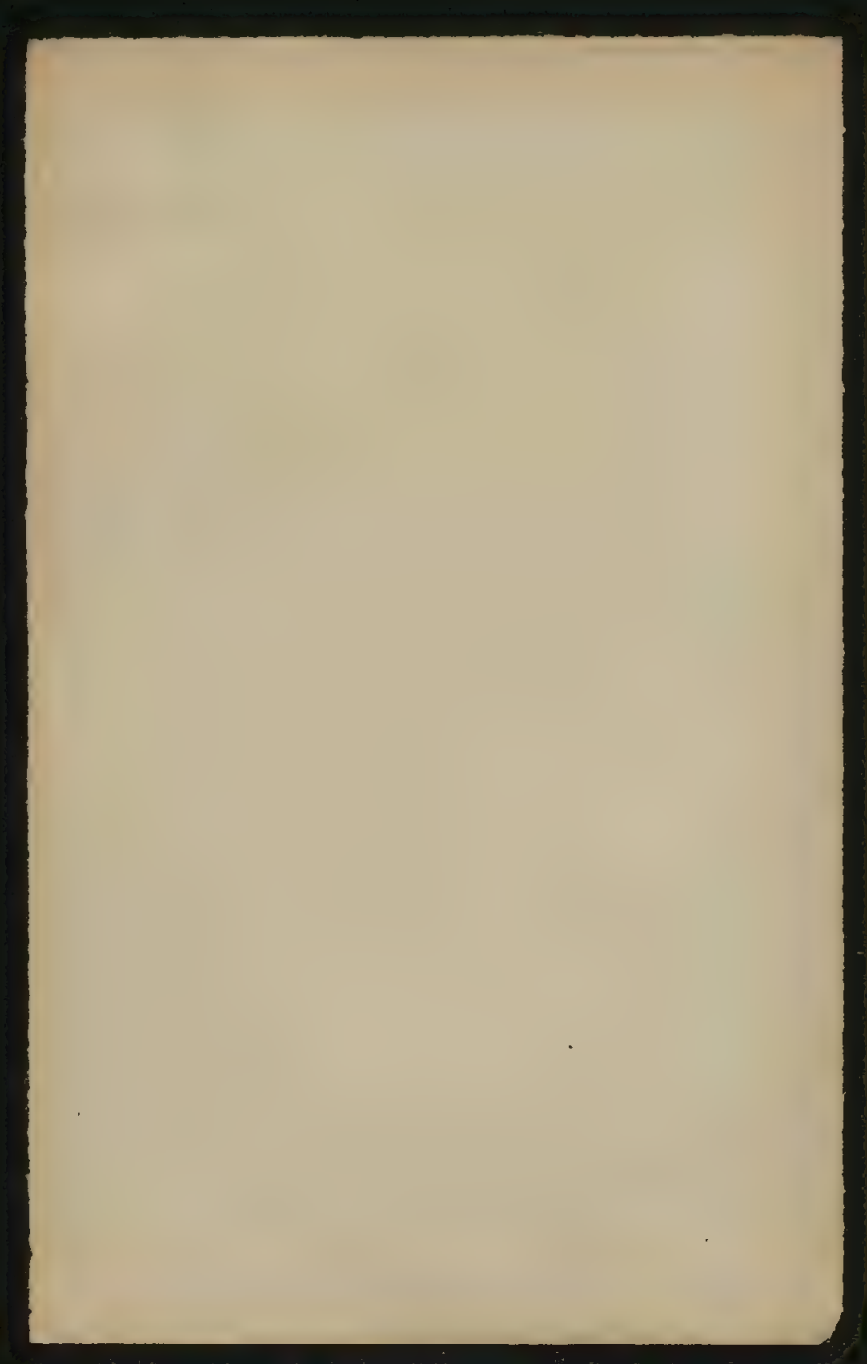
(1) posp. ubiegac ie o co w celu osiggnizia,
wyjsia do persadania „ Amalorawie in-
strumentu rorabijajz ie o wiolenaciz
mansteg awlysty, ktora jest neyprawidnie
szym i pyrnyym stradiwanisusem S. twow
1885. 238. 4. 3 ⁽²⁾ „ Odzwakat ie, ie bezie

Намъ до справедливо и разбитъ не по ка.
в аленку "М. Говат. Уни, Девен 25.3.

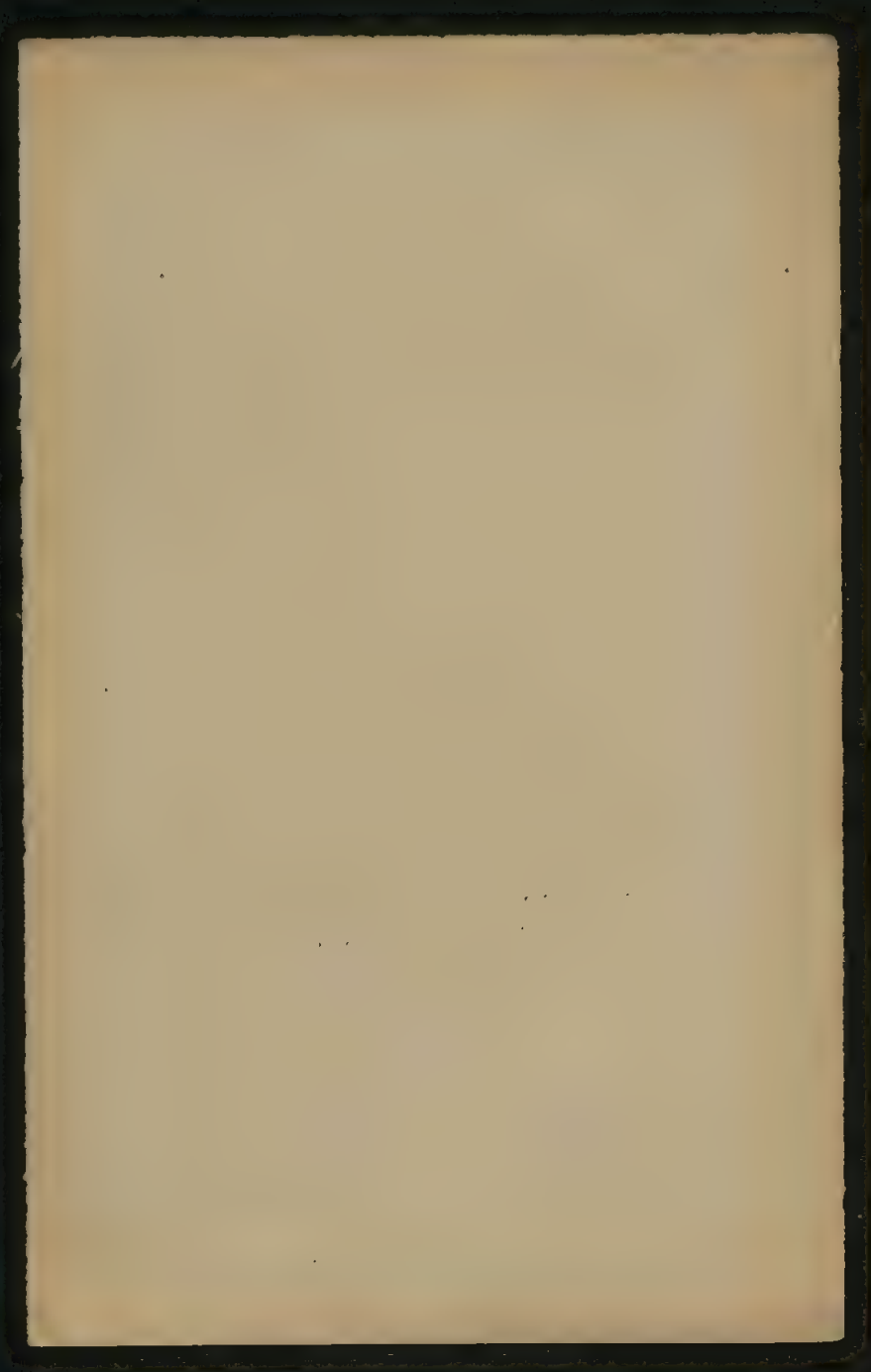
Rozbłaski - u. m. ki' ów um. blask szeroko się
 rozchodził się " C. 'toż w dwie myśli
 dusza się rozpada. a każda dusza, tak
 silnie porwana, że j'ednej rozbłask, drugiej
 myśl zaczyna " M. Pawlik. Pam. Piśm. 17.

Rozbrat-u. m. z zroczenie sis, zaprzestanie
 tego „ Rozbrat biova z utartej
 foruaz, oper wotwrich, nie postuguje-
 sie arjami i caly niemał wazę prze-
 nosi na akompaniament orkiestro-
 wy ” J. Ulecz. Tyg. powr. 1882. 10.

Rozbrzmieć ai i w uj dku. Rozbrzmiewać ai
a ndku. rozlegać się brzmieniem, dać
się słyszeć donośnie, „Dyła to perwaga
wielka... słowo jego rozbrzmiewało
daleko” D. Bol. Prud bury 64. „Rozbrzmi-
wały gaje gwarym i chorem ptaszek”
K. Szejn. Żal i Żag. 1. 13 „Tróg rozbrzmiewa,
aż się lasy wala,” Żal. Starob. Car. Skuta 20.
„W teatrze rozbrzmiewała wstorka ope-
ra, pour wtochów spiewana” J. Tretj. Prum.
nauk. i lit. 15. 15 „„Dyć albo nie być” — roz-
brzmiał w wielkim monologu temoro-
wy głos po scenie” Sewer S. lwow. 1887-102. 2.

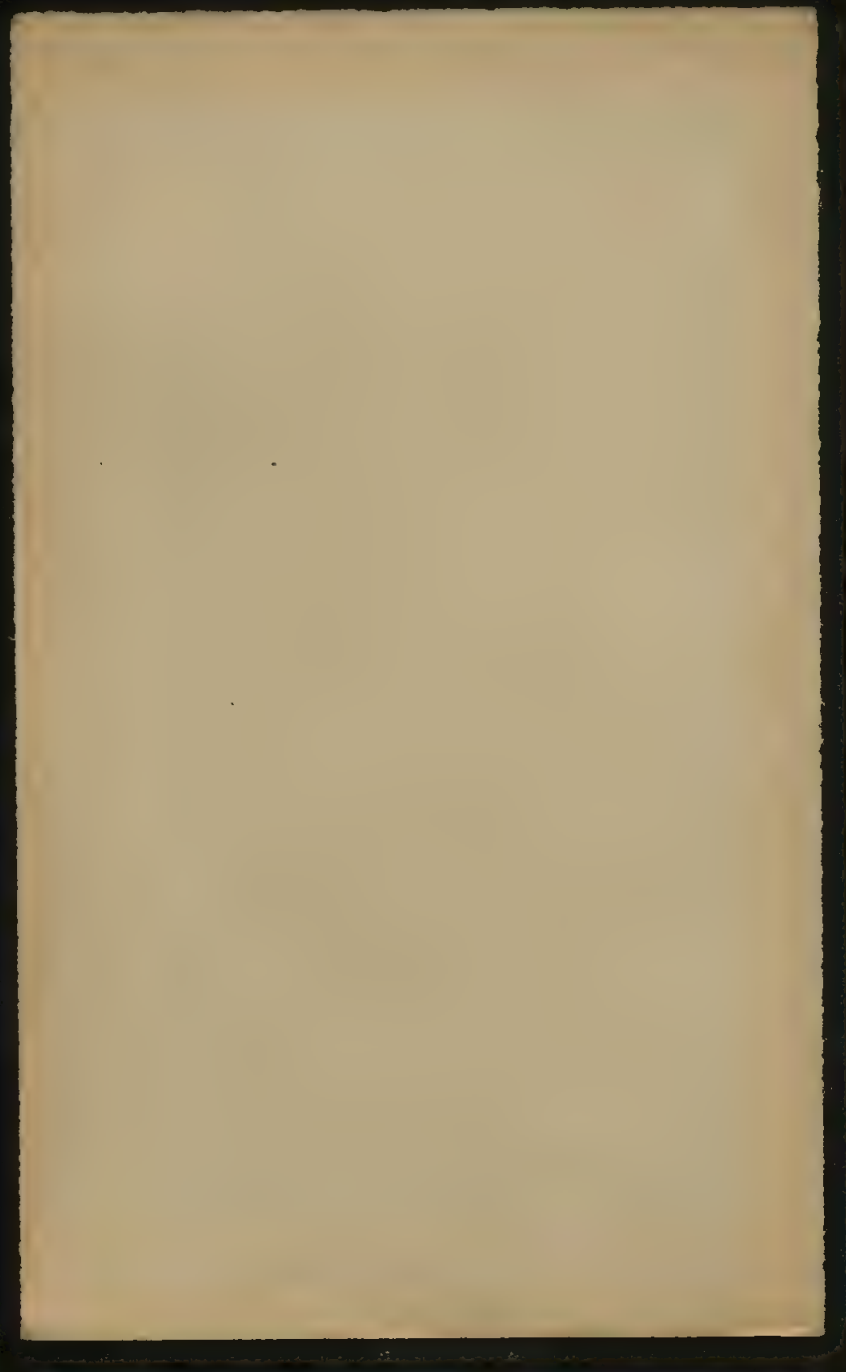

Rozbudzai'-at-a i t. m. i t. d. Rozbudzai'-it-i i t. d. m.
budzai' ^{zmarstwiałości} i uspi'enie, opowiadania, naj-
wym. czytać, „Portrety wyrostków na
nogach rozbudzonych trzymał” B. Bot.
Tud. b. 139, 1/2 wzbudzi, wywierając
wrażenie, „widok Dosi rozbudził w niej
serdeczne i chęć współczucia i litości”
J. K. 72. 115.

1) fig. „Pierwszy z nas gdzie wyrostki cudzo-
ziemskie aspiracje uszczepić silnie
rozbudzonymi uczuciami narodowymi”
Echo m. k. 4. 298.
„Widok Leona rozbudził w niej całą
młodą jawną żywotność i chęć” J.
D. 2. 278.

27
Rozchlastac' sig. at-a st. kaim. Dm. prow. roxma
nai' uis, suknie na sobie poronpiuui,
poronpiuui „Dm Ciernierka barany-
sty chłop, brudny i rozchlastany, z
ogromnym kijem” J. Kras. 75. 80.

Rozchmurzajcie się - a i. ex. ndku. Rozchmurzajcie się
 Dkn. rozprzeczaj chmury, rozjaśniaj, roz-
 weselaj. "Fany Lige prósimo się go starać
 rozchmurzyć" Jt. Kras. Br. Lwowa. 3. 203.
 "Je opowiadat kabacowie, potrupit uarwa-
 cie i pana Onufrego rozchmurzyć" Jt. Wiek
 1878. 12. 5 - się i. zaim. rozjaśnił się, roz-
 weselił się. Gdy gospodarz pociągł drishto-
 waci i na noga siuszył pana, ten się
 trochę rozchmurzył" Jt. Kras. Lubo. 1. 63.
 "Na widok syna rozchmurzył się wnet."
 ib. 195.

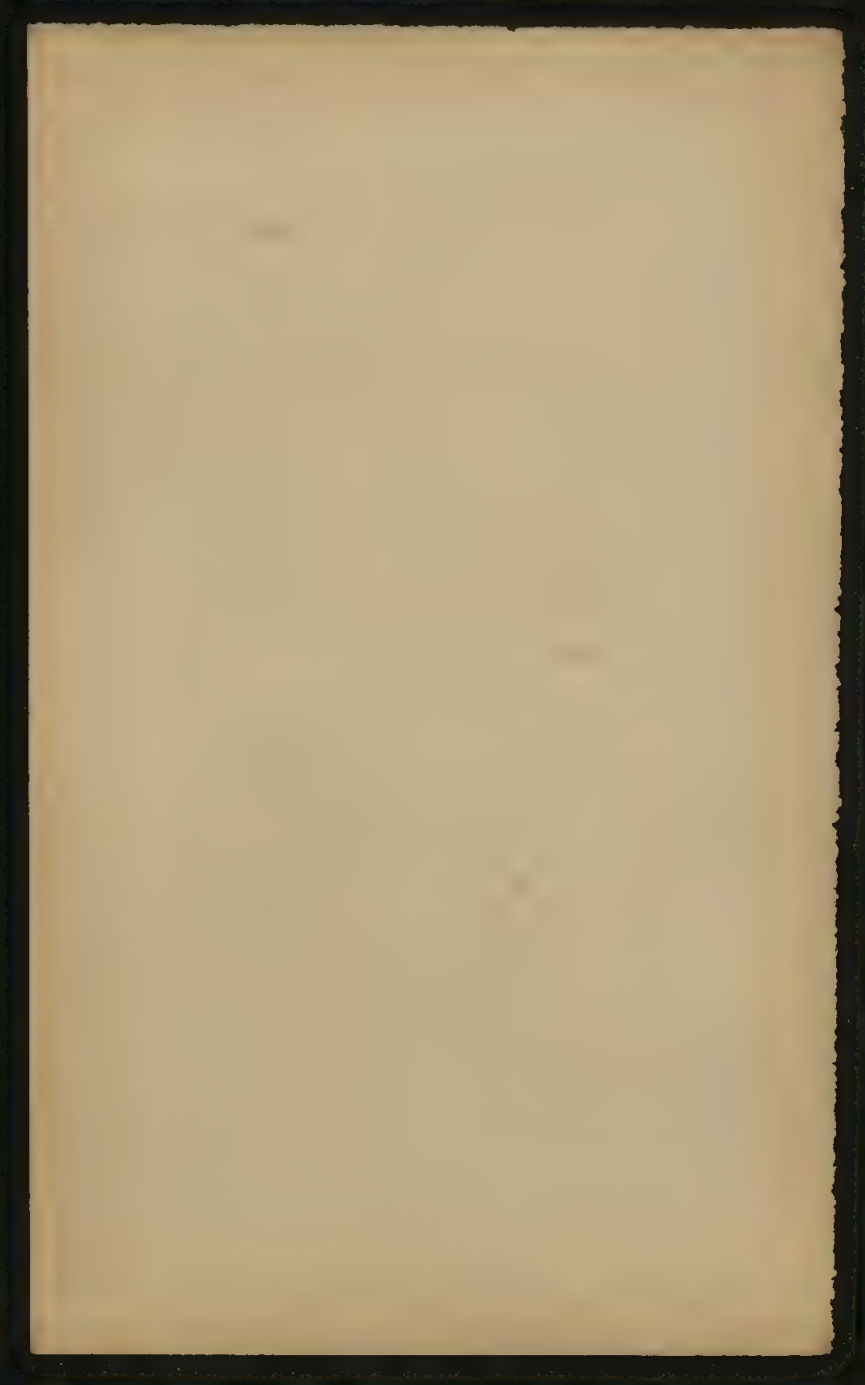
bawob.

Rozchodzi się z „rozchodzi się o co.” (prow. Fali-
^{nowa o nasa}
 chodzi, idzie o co „Klętanin byli tu prze-
 wzięnie ludnie majątki, rozchodziło się o wiel-
 kie sumy, to też i honorarium brygady od-
 powiednie” M. Pol. Tyt. 2. 83. „Dr D. o kło-
 nego psach i ich naturyżymem usporobieniu
 wspomnieliśmy wczoraj, zapewnia nas, że
 to nie o jego psy się rozchodzi” S. uav. 1884.
 300. 2. „Nikt za nie rezy: nie mowi, jak ty-
 ko rozchodzi się o wschod i jego sprawy.”
 St. Krim. S. ko. 1886. 197. 2 „Dla Achilla nie ma
 jak Paryż, i tam musi przeszedzie najcięż-
 szę lat. Rozchodzi się tyłko o to, kto go odwie-
 zie.” J. Pol. wiek 1886. 236. „Gdy rozchodziło się
 o jego wybór na prezydenta, karmiono iż nie
 jest moweg” St. Krim. S. lwow 1885. 231. i Tel.
 „Obraz zapowiedział, że utworzy specjalny
 komisyz, która dołtadniej całej sprawy potra-
 fi zbadać. Teraz rozchodzi się o to, czy inka
 gmin uchwali upowamnienie dla względu co
 do uchwalenia takiej komisji” Wiek 88 166. 1

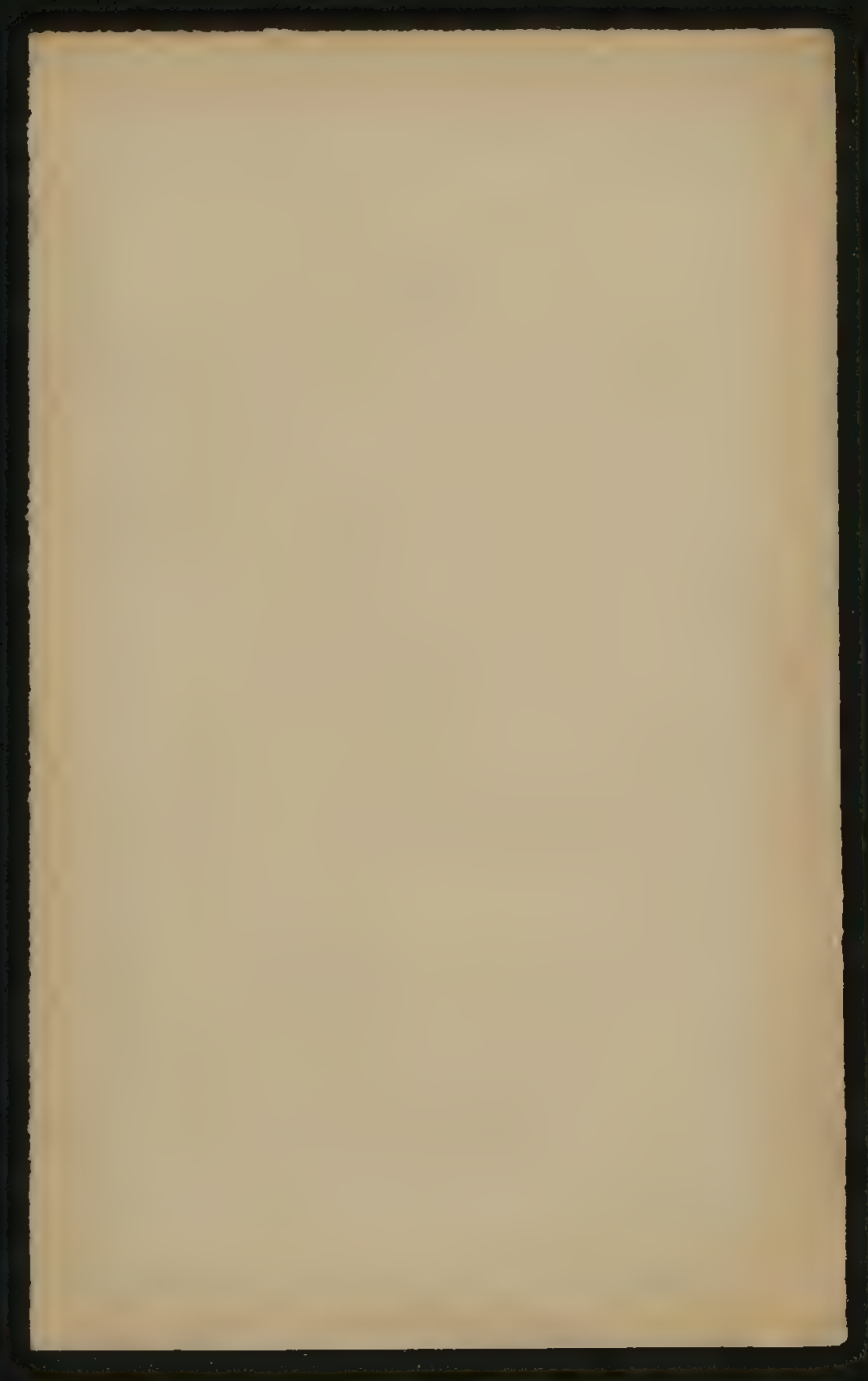
„Wobec potrzeby, sprawa wniechorych
wypłaty wybotów nie jest już wcale
dowolna. Obecnie więc iż rozchodzi o pomien-
nienie obywateli i wygodne” Kur. warsz. 88. 219. 3.

222
1227

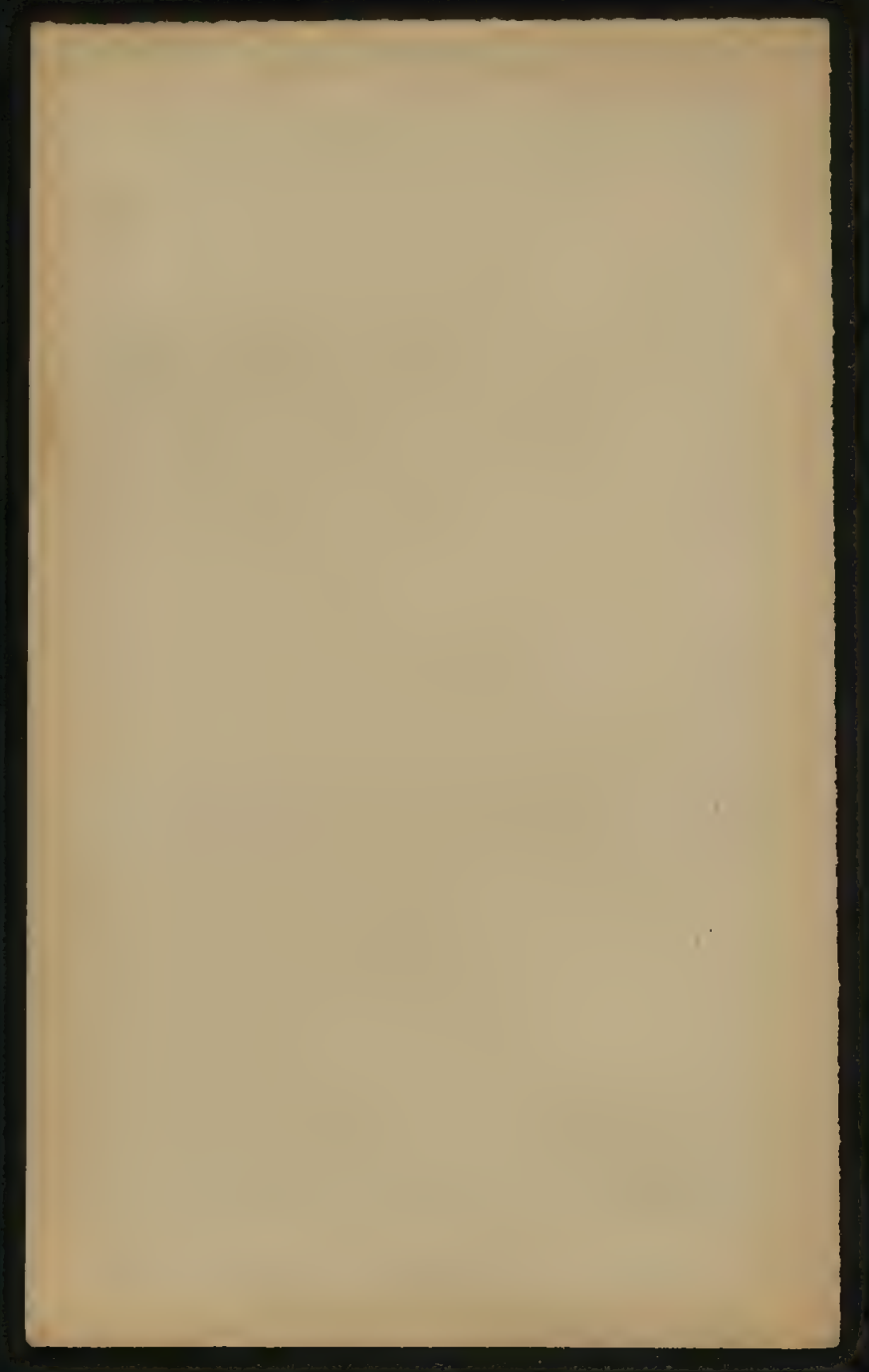
Rozickawiar' - a t. a. u. d. n. Rozickawic' it
i dhu., wzbudzeni w ^{rozickawic' it} tutejszym
określenie, ażebyś co najbarziej ka-
jisty i rozickawiany, nie przenieśli jej
nadużyciem" Huj. Główn. 1887. 131.

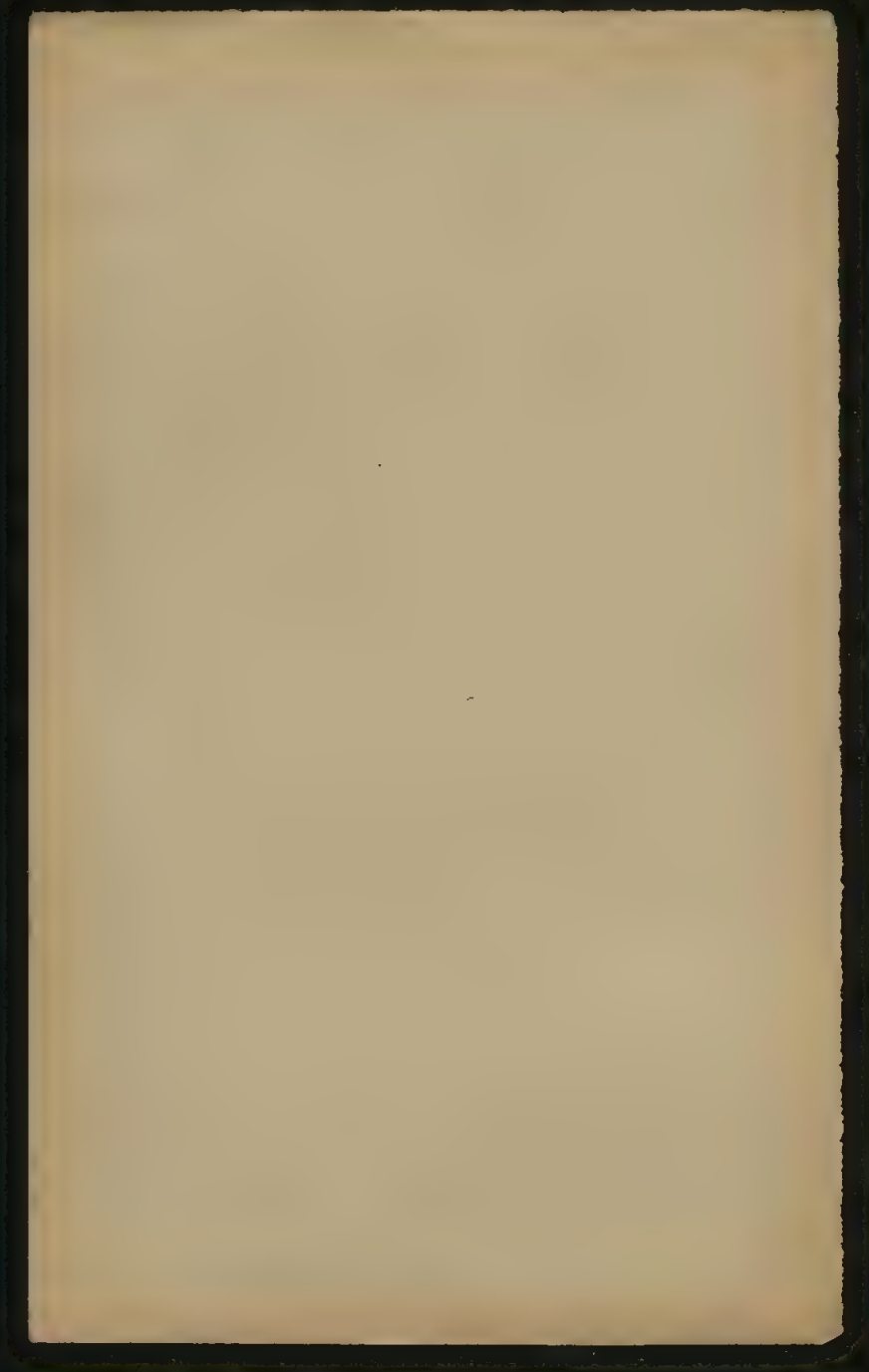
Wzrostyć się i t. xam. i. i. w ciepłi się, mo-
wice o powietrze i pnie. Rozmowa u
ożywiła, atmosfera u wzrosła i t. u.
stąpiło poufalskie zbliżenie "M. Bat. Pius-
dy 141.

Rozkazowanie - a. u. - nia - wai' m. - wymowi'
 słowa rozkazować z kawał, zwątpie
 nie, utwale stwardnie, „Wiem że mogę się
 spotkać rozkazowania bez końca” A.
 Wilcz. Fot. 1. 55.

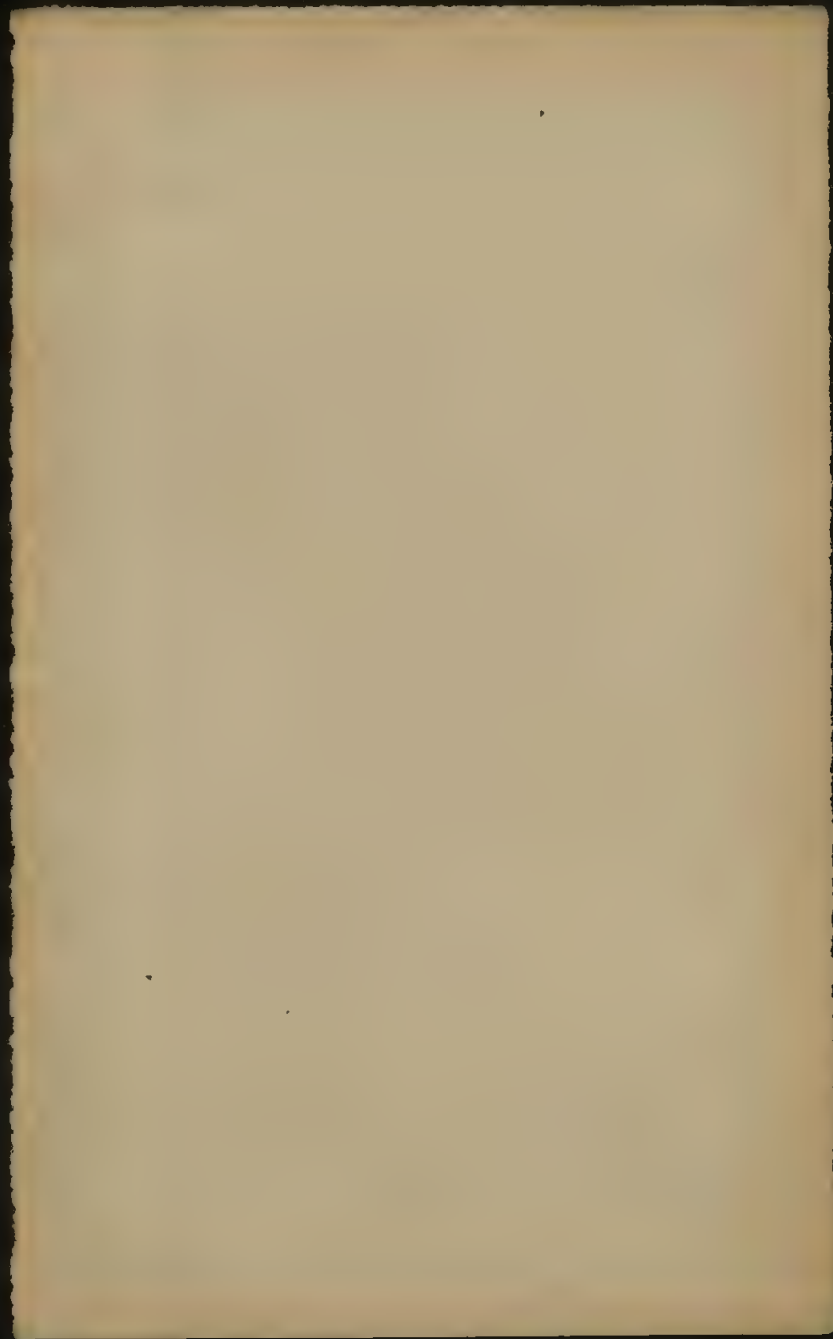

Rozrachować - at-vuje st. a. ~~st.~~ dm. Rozrachowy-
 wai - at - a ndm. odrachować, odjąć u-
 rok, porównać studek „Nikt rozra-
 chowywał go nie myślał, bóg to było
 każdemu spojrzeć na swastykę i po-
 ciemny już w swej niedoli tym uroczym
 obrachunku” J. Kras. 58. 26 „W miłosa-
 niu bolał nad utratą przyjaciela, su-
 bał nowego, aż po bliższym poznaniu
 rozrachowany, odchodził zdziwiony
 srodze” L. Mell. Proch. wian. 3. Z - się, st.
 2. im. stracić urok, przekonać się do kogo
 lub czego, nawrócić już na kogo lub na cze-
 „Przevinien już był rozrachowany, wsty-
 gi, dziwnie jednak prawem wrócić
 kontrastu, panna Anieli wydawała mu
 się dziś przestraszoną morem jenera” J. Kras.
 wiek 1878. 17 „Nie trudno już fantastyce
 przypisać, bo już nie potem bolesnie roz-
 rachować musiata” A. Wilk. Fot. 1. 8.

Rozwulaj się at a i t. razin niden. Rozewulic' się i t. i'

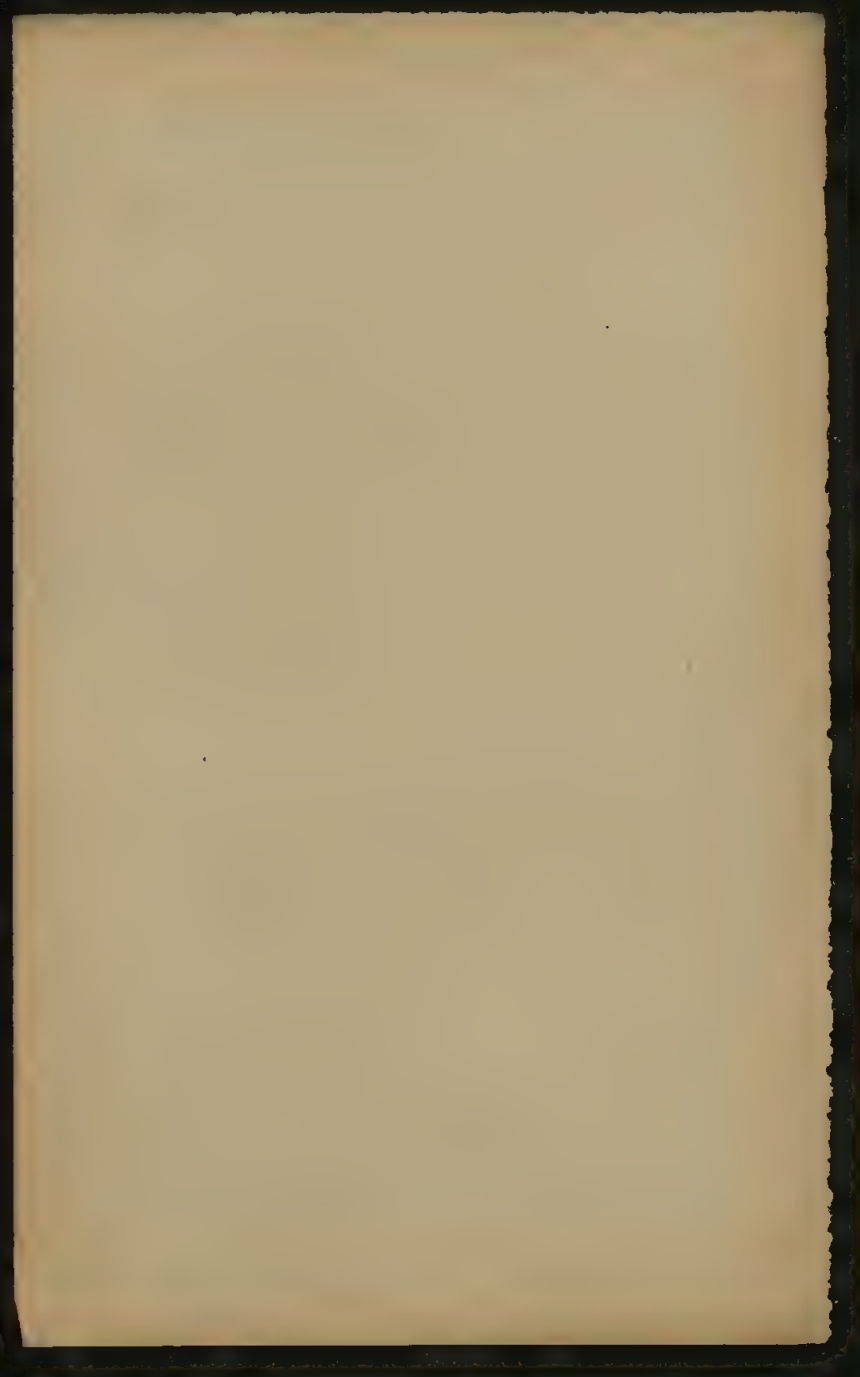
Dim. czulem na co się stawiać, wzru-
mai się wtem, doznawai' wawruszenia
„Imarurwaleni lat kilka dżieriat... wi-
na to urosch rodziców... mojego mychowa-
nia. Spray schytku dopiero zamierzam
pracować... Daj mi dozwolić tej jedynej...
tej upragnionej poręby... — Nie rozau-
laj się.” An. Wi. 4. 287.

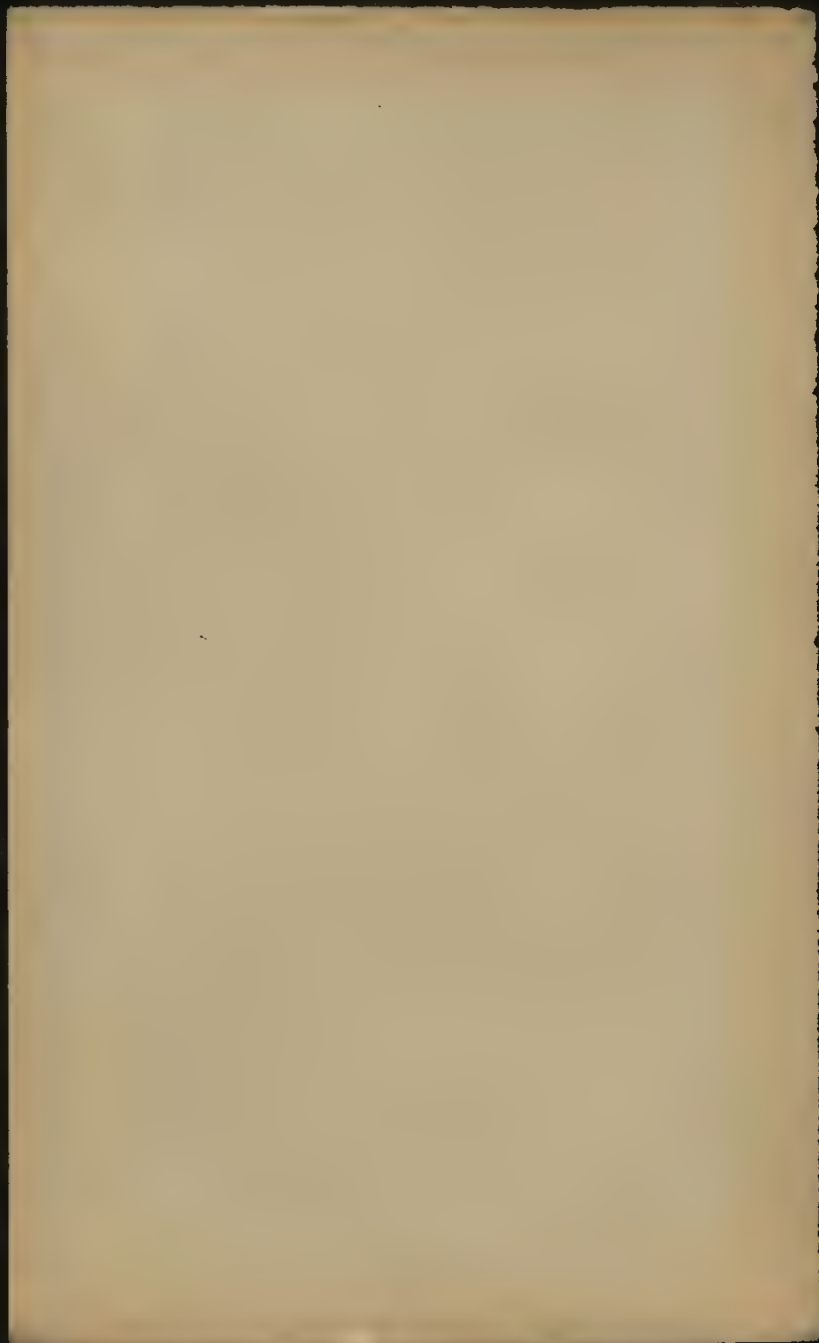
Rozdawka i. i. ki mi. ~~zawo~~ rozp. rozda-
nie „nie mam pieniędzy na rozda-
nie.”-

Rozdawnictwo - a. n. rozdawanie, sta-
funek „Rozdawnictwo pogrzebowe ka-
płanów pierwotne kosztów komitetów”
wiel 88.130.3. prawo, moimoi rozda-
nia.

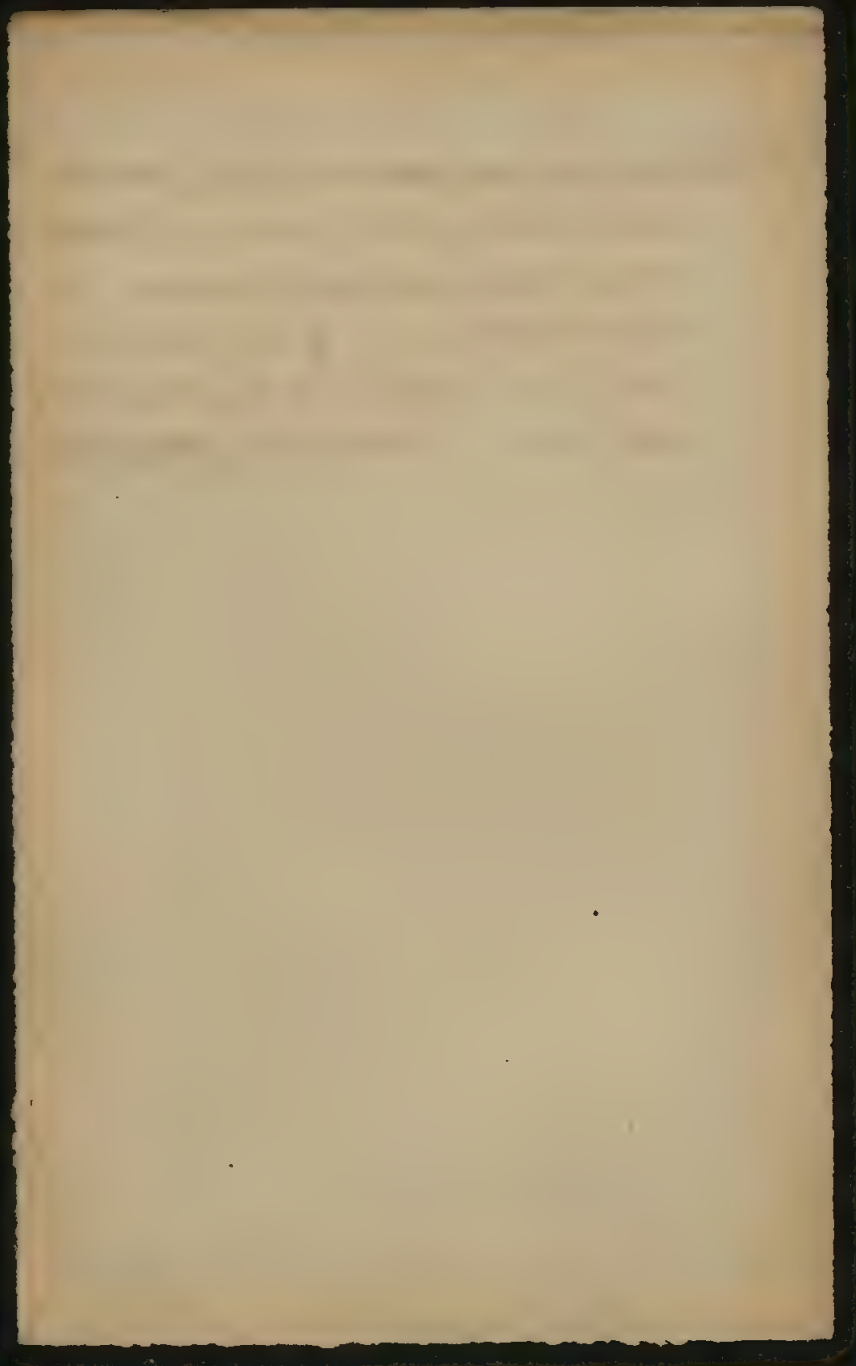

Rodnabiana - a m we-ów. mu. ten co rodnab-
bia. Rodnab mityka wspaniałego, gnioto-
wisk „rodnabiana do kichów.”

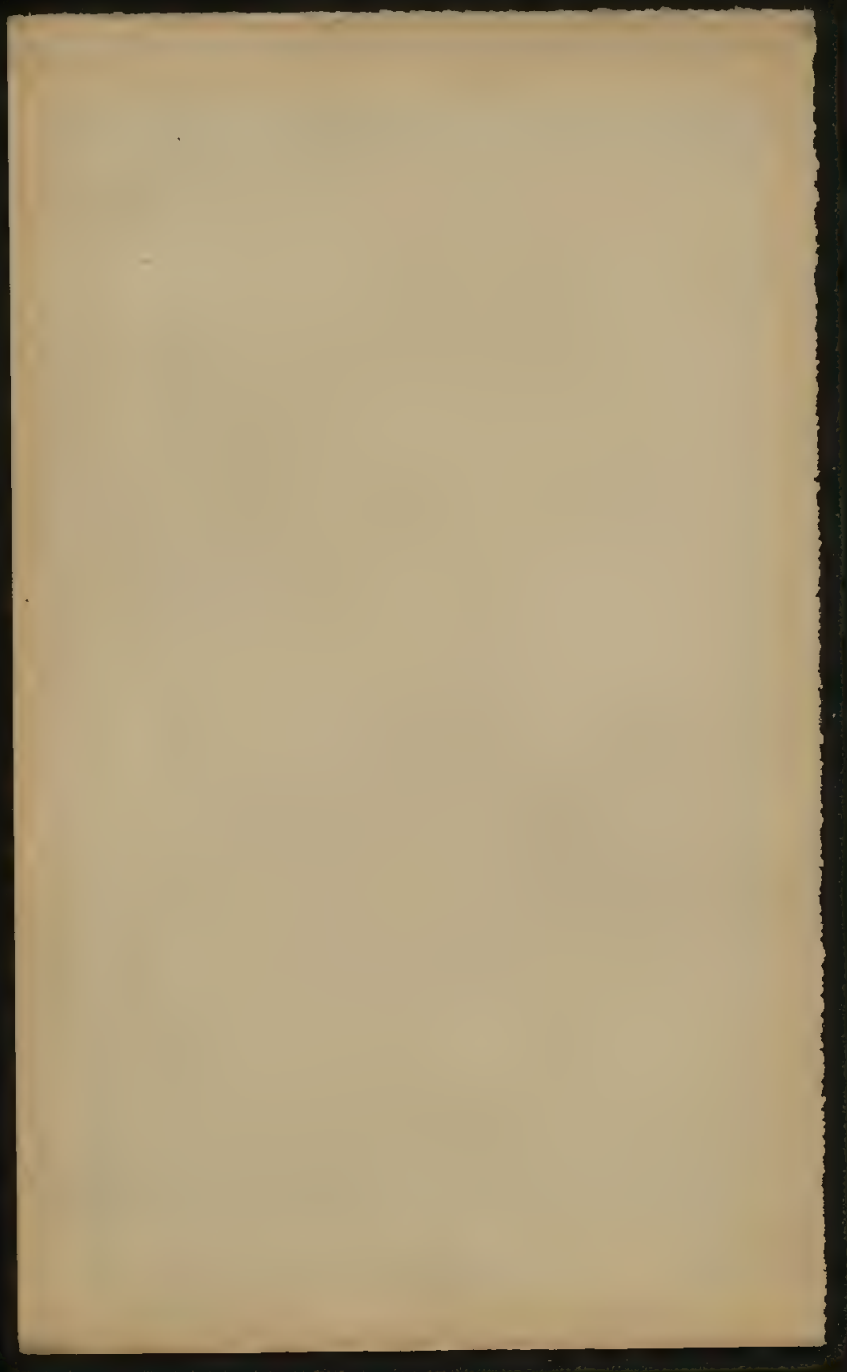
Rokhuvayc' ch. dnu. posp. vorukhai, roamito-
wai (w sobie) „Wdaje potulnego, a swoyz
droga tak mi vovduvayt dāiewenayuz” Ed.
lub. ¹⁴ ~~Pokhodny~~ ¹⁵ ~~ch. dnu~~ ¹⁶ ~~2~~ ¹⁷ ~~2~~ - 113 zaim. ~~nevu-~~
vayt'uz, karkuchai'uz „Widaz kēs'uz vovu-
vayt, wize mi cī srboda” Djab. 1884. 17. Dod.

Prozdziat - u. m. z bez l. um. cyruloń rozdzie.
lenia, podziatu „ Komitet zajmujący
się rozdzieleniem ofiar na powożenia ”
wiel 88. 130. 3.

Rordricama-i-i. priu. adob. roaga, rordika
 "Kavalis'ie miie pour tydrieu rordica
 ka "O. Kol. 1.160.

2.3
Rozdźwięk u m. ki-óu rum. odbicie, rozprze-

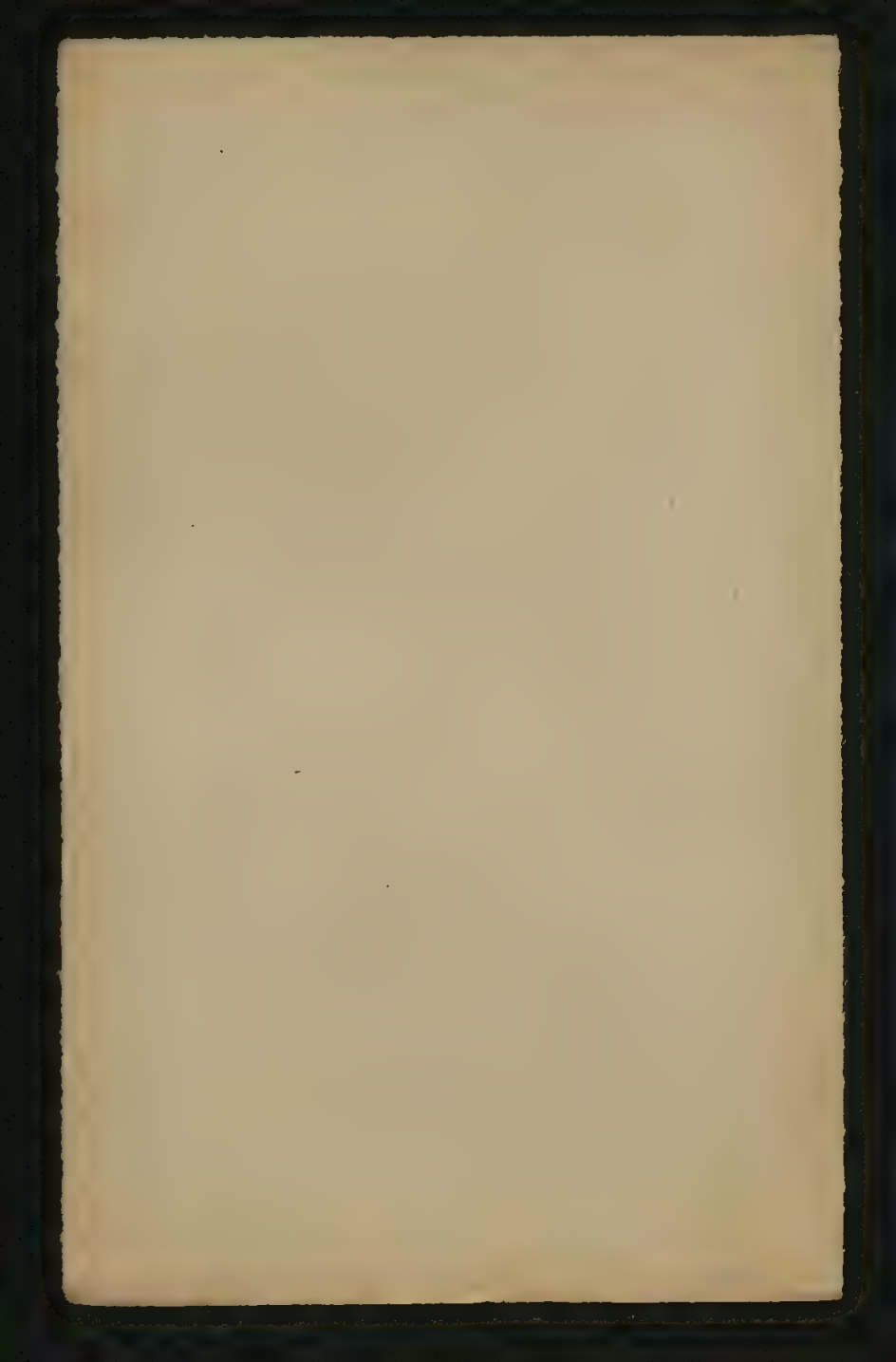
nie uż dźwięku, branie „lekką jak
tania, ptocho ulotny rozdźwięk ugania”

J.D. Łahs. 1.123 „Ktane to głosy, ale w ich
rozdźwięku jest coś dziwnego” S. Gaura.

2.125.

Rozegrac' sie - at a w. kaim. Dk. Rozegrac' sie
 at a udku. odbyc' sie, przyprai', mowic'
 o jakimis' zdarzenim wypadkach ma-
 jacych cechy dramatycznosci, sensacyj-
 nych „W ich domu rozegrata sie naj-
 wazniejsza czesc' jego historii” H. Siemk.
 Humour. Works. 1. 18.

Rozelsnic' się- ił- i straim. dku. łónigym, blyrunc-
 cym się stac', rozlat' światło na wprost.
 kie strony, Siedmiaz barw blyruncy ra-
 zem: szafirowe razem, razem krawań
 się w rubin i różnie topazem; a
 rozświeciło się jako kryształ przerwany
 ste, potem jak brylant światła, nakonie-
 czone, jak kłępy wielkie, jako gwiazda
 uszajże: tak po niezmierzonym wiecie
 było samotne stoisie "H. Misk. 3. 280.

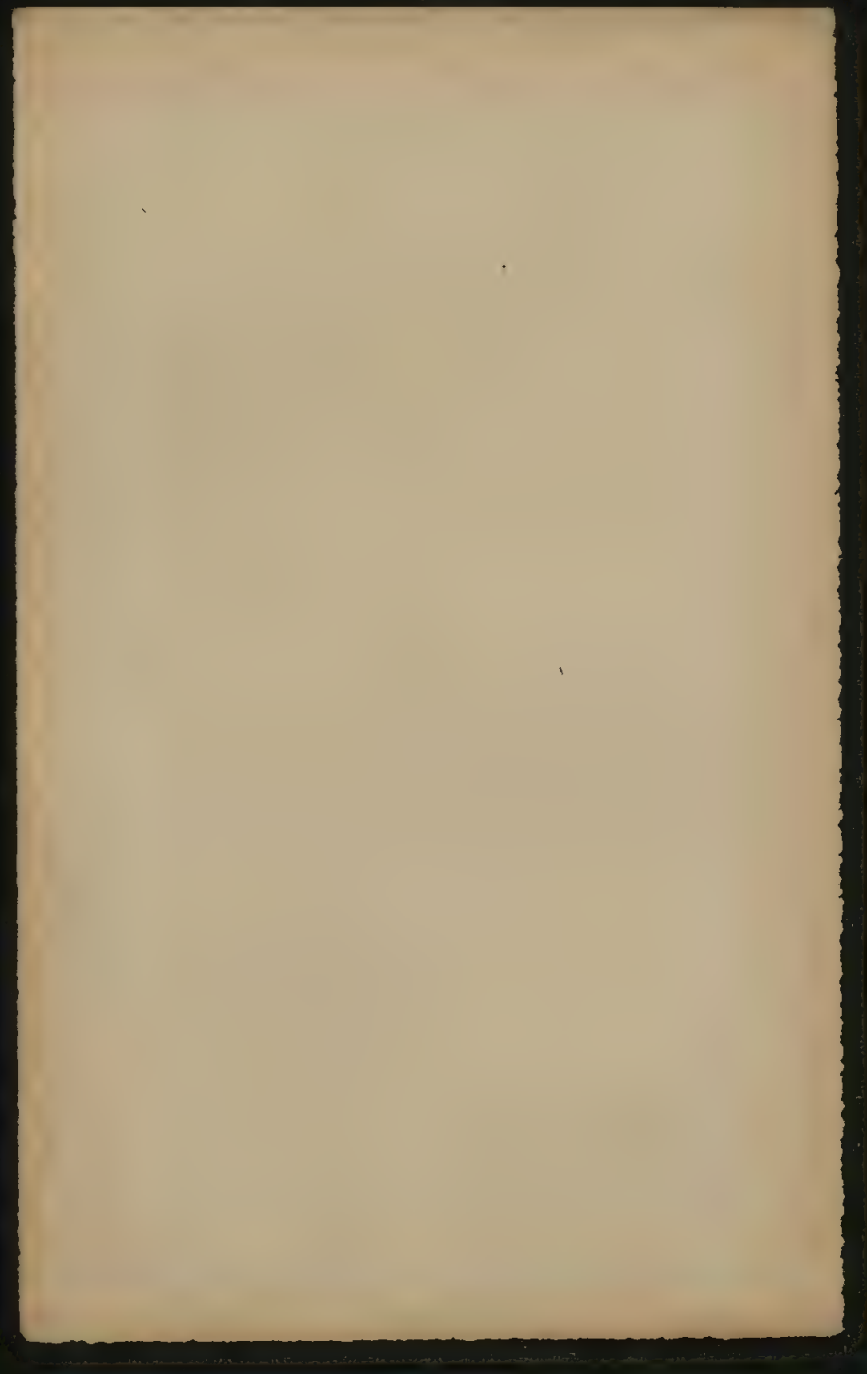

Rozgląd-gdu m. y. ów m. rozejrzenie iż, kasta-
nowienie, roztargnienie, namysł „Po dłu-
gim wzglądzie, rozglądzie, wreszcie pismo:
niech tak będzie.” Ad. Mick. 1. 53.

Rozglądać się - a t - a strażnik idzie Rozej-
rzeć się dłu. patrzeć uważnie na cokol-
wiek, oglądać iż na wystawie strony upa-
trując czego. rozpatrywać iż w nim „Zap-
kę idź i nie kawić się rozglądać po pu-
dłach” J. Kras. 72. 9 „Widział do pokoju
rozglądając iż do kół” ib. 17 „Wam Fryde-
ryk i radcy rozglądali się po powoi-
kach” ib. 43 „Wziął iż robotę, ale pan
kazał mi czekać i rozglądać iż jawnie”
ib. 71. 44. „Gdy główne sprawy upora-
dował, zaczął się pozwolić rozglądać w
stolicy” J. Lech. Dies. lit. 5. 4. „Rozgląda
się na wystawie strony” J. Fr. 1. 176.
„Zastał go skrzyżnego na zanku i rozglę-
dającego iż z niego człowieka, który po-

dziwia nieznany sobie a wspamiaty przed.
miot "St. Gruz. Echo 1878. 256. „Obudziłem się,
jakby ze snu, i pierwszy się rozglądać na-
około" H. Siemk. G. pol. 1876. 20 „Kawał się roz-
glądać, gdzie się znajduje i przypominać so-
bie, co się stało" Jul. Turczyński. G. lwow. 1887. 42.
„Stał na wschodach, rozjeżdżał się po ogro-
dzie, a obawny idzie towarzystwo, ka-
wał biega ku niemu" A. Kawał. 5. 100

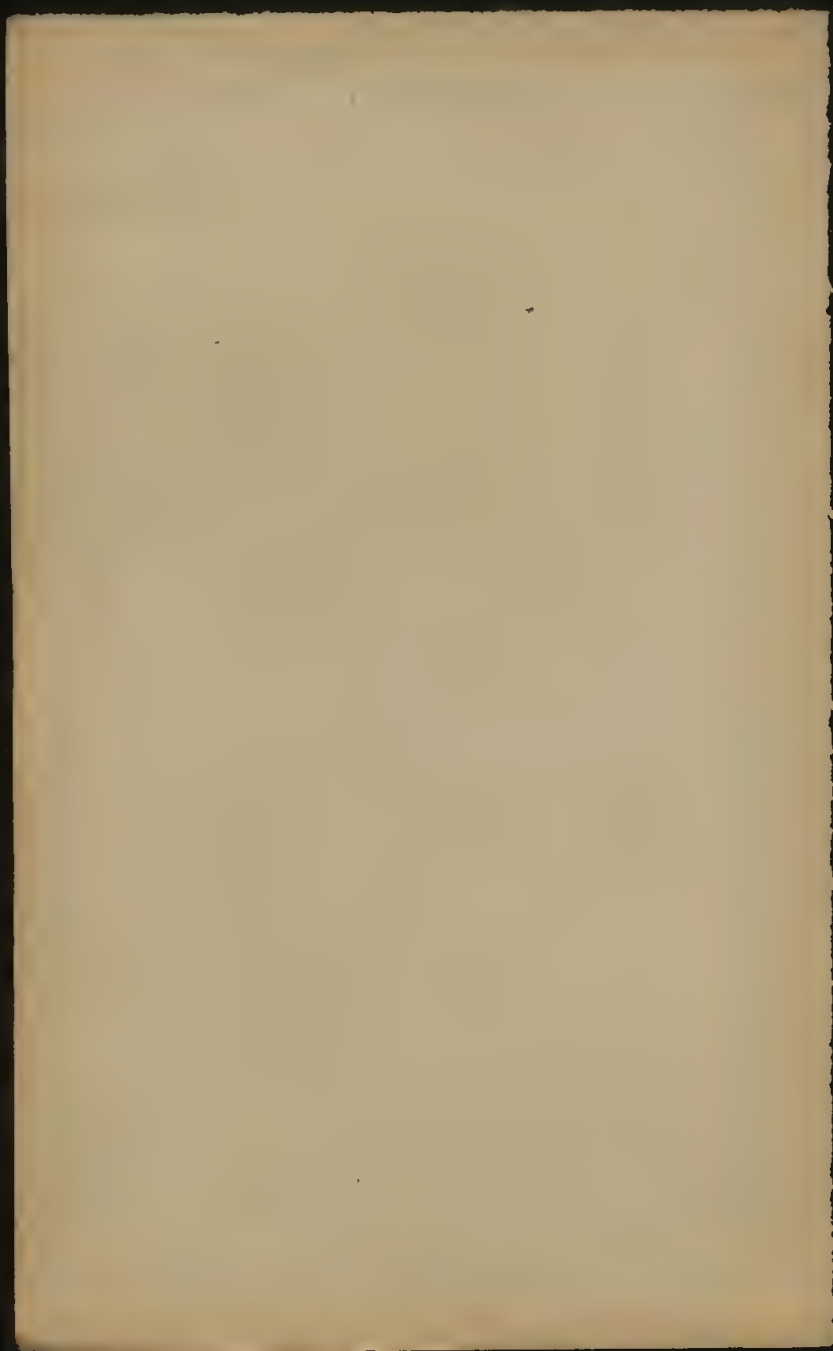
Rozgłoszbieś st. w m. h. i. post. rozpięś się, nie
 wieść, mięknie cię, A pieśń mi-
 łosna rozgłosz Ducha i mięknie serce
 przy miłosnej spiewce "Jed. Starob. Czerw. Sko-
 ta. 20.

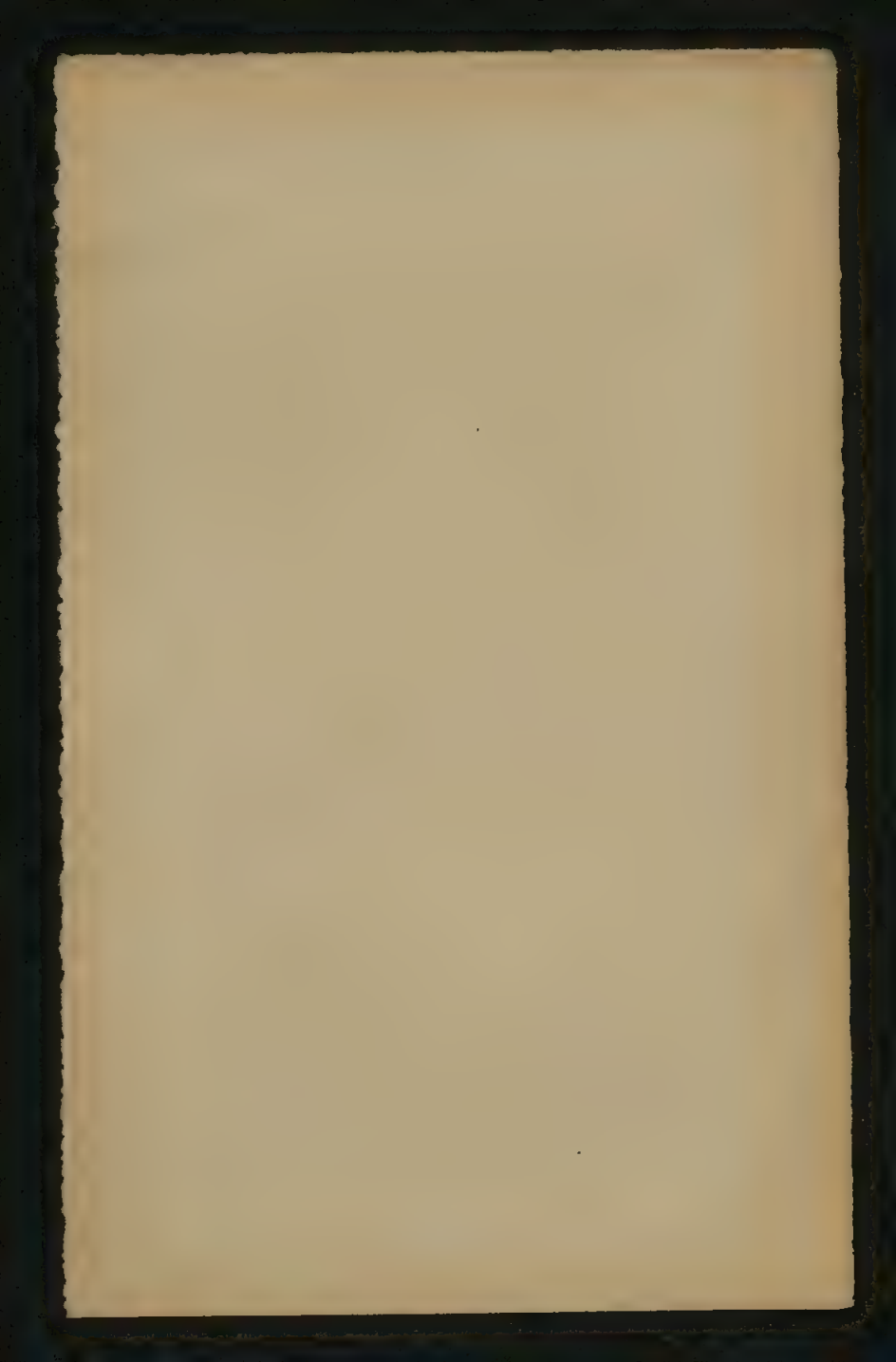
Rozgorzankować - at kuje st. r. dnm. Rozgorz-
komuwać - at kowuje v wywa ndm. naba-
wie gorzaki, rozpalie do czego, podrażnia
„W inną grę jak waraby już dziś nie
gram, aby teanie rozgorzankować ciowie-
ka, a to w moim wieku nie polew” J. Kwara.
Jb. 24. „wielkim swym spokojem nieco roz-
gorzankowanego upamiętał” J. Dr. Kwartow.
3. 165 „Złotyrama Daria nadbiegła... Co ja
wiem! co ja wiem! - zawołata upadając. Kwi-
wionna pani sprytała o przychyne tego rozgo-
rzanowania” J. D. wiek 1878. 17 „Susta jej się
umyka, budziła się niez rozgorzankowawca”
ib. 19 „Prastujie ducha polskiego w sobie,
żywie go ale nie dejuje się rozgorzankow-
wami niezgrzei w jaki krok szelony” D. Pol.
Owidkows 67 „Zawzdrawatem w nejustron-
niejszą część lasu celom ustąpienia rozgo-
rzanowanej móżgowiny” L. Moll. Froch. wie. 2
§ - 119 st. kainu. „Kniżnik polypał chuiwie i
rozgorzankowował się nicmi do szalu

prawie "D. Pol. Friedburg 12

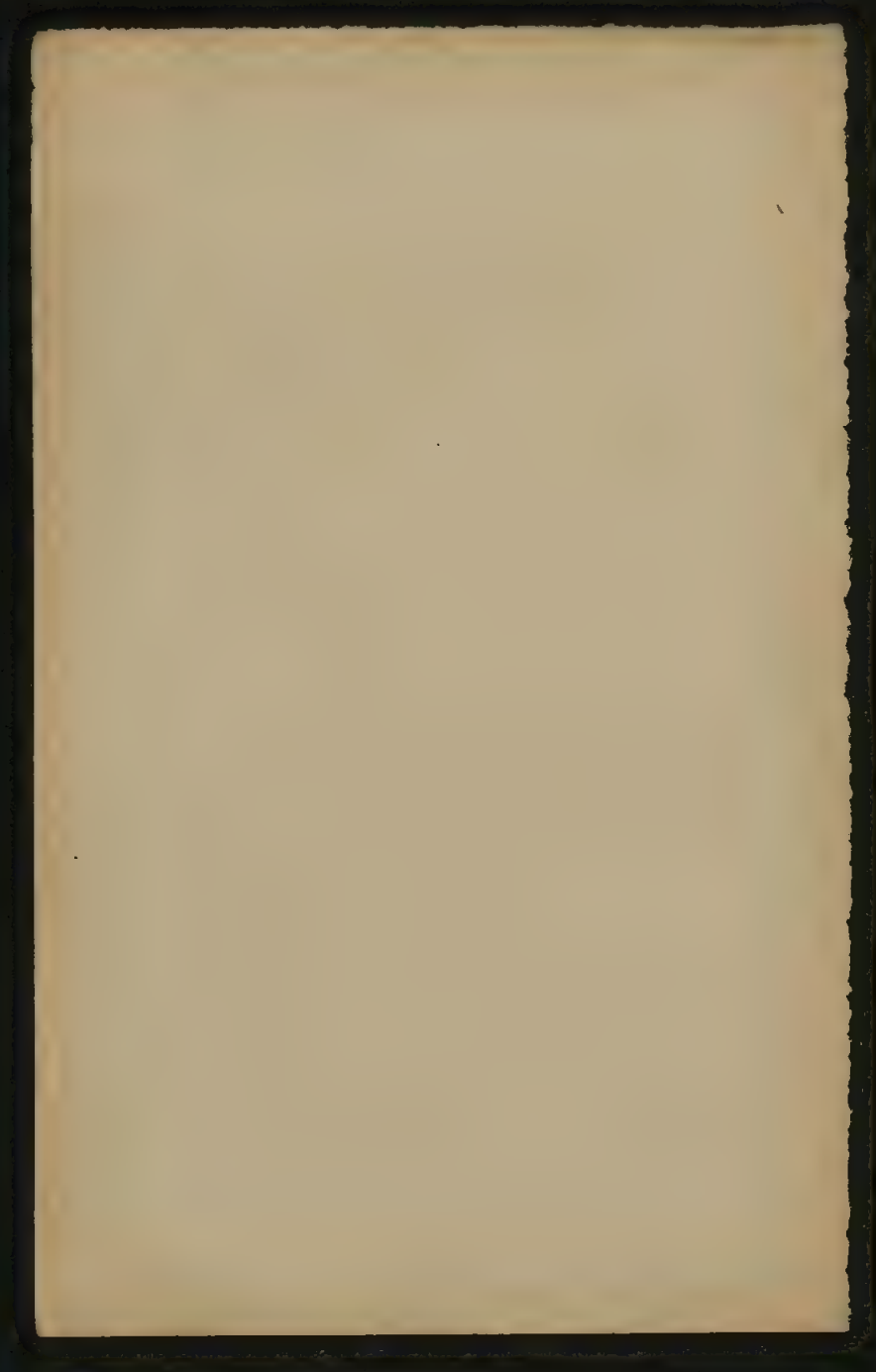
Rozgoryczai' a. a. st. w. ndm. Rozgoryczai' y. y
dun. gorycz naprawiac w kuc. mowal.
i Doświadczylem jak mowca rozgorycza
ja, nawa temporarily ciężył drobne.
wstawki z ryciem "j" Lam Gt. de port 1. 20.
"Pawstato" bęgi ptybolic nawiązujące
gółne nierebowołenie i rozgoryczenie w
uoy wawnyli kotaki uawadu N. Roz. 88. g. 1.

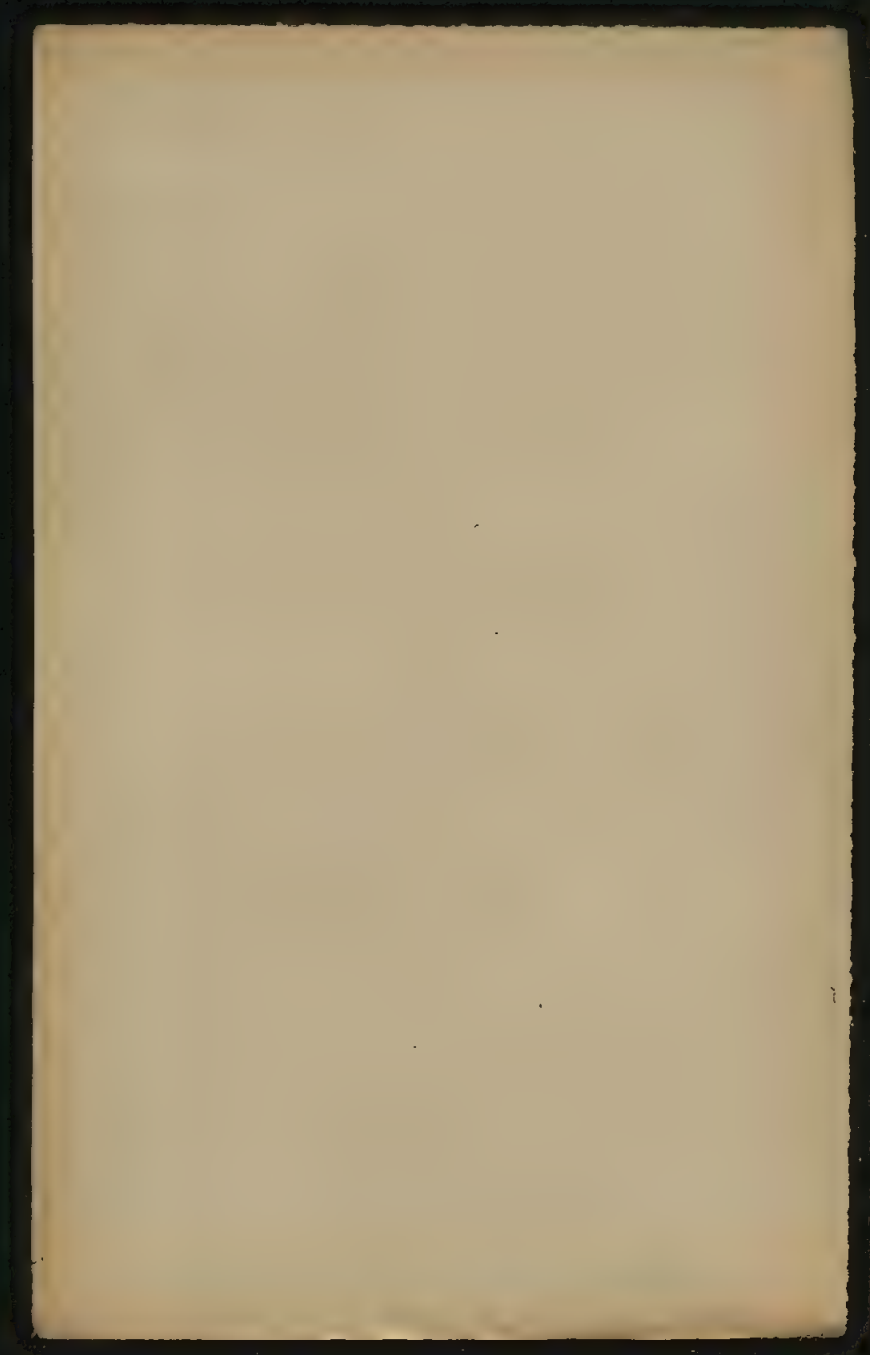
Rozgospodarować się - at. weje st. raim d. kn. & Roz-
gospodarowywać się - at. wywa „wyje ud. kn.
 „bowsta się powoli rozgospodarowywać”
 J. T. Kras. 72. 139 „Na całą rinię powoli roz-
gospodarowywać się u Jauruntois” it.
 73. 56.

Rozhukhai' at a sf. az. dku. prow. kam. rozukhai',
rozhielhai', ughukhai' fig., w tem glosy
rozukhai'ane wnieisty krowie wyjs' w
oddalonej sali "A. Kras. 1. 336.

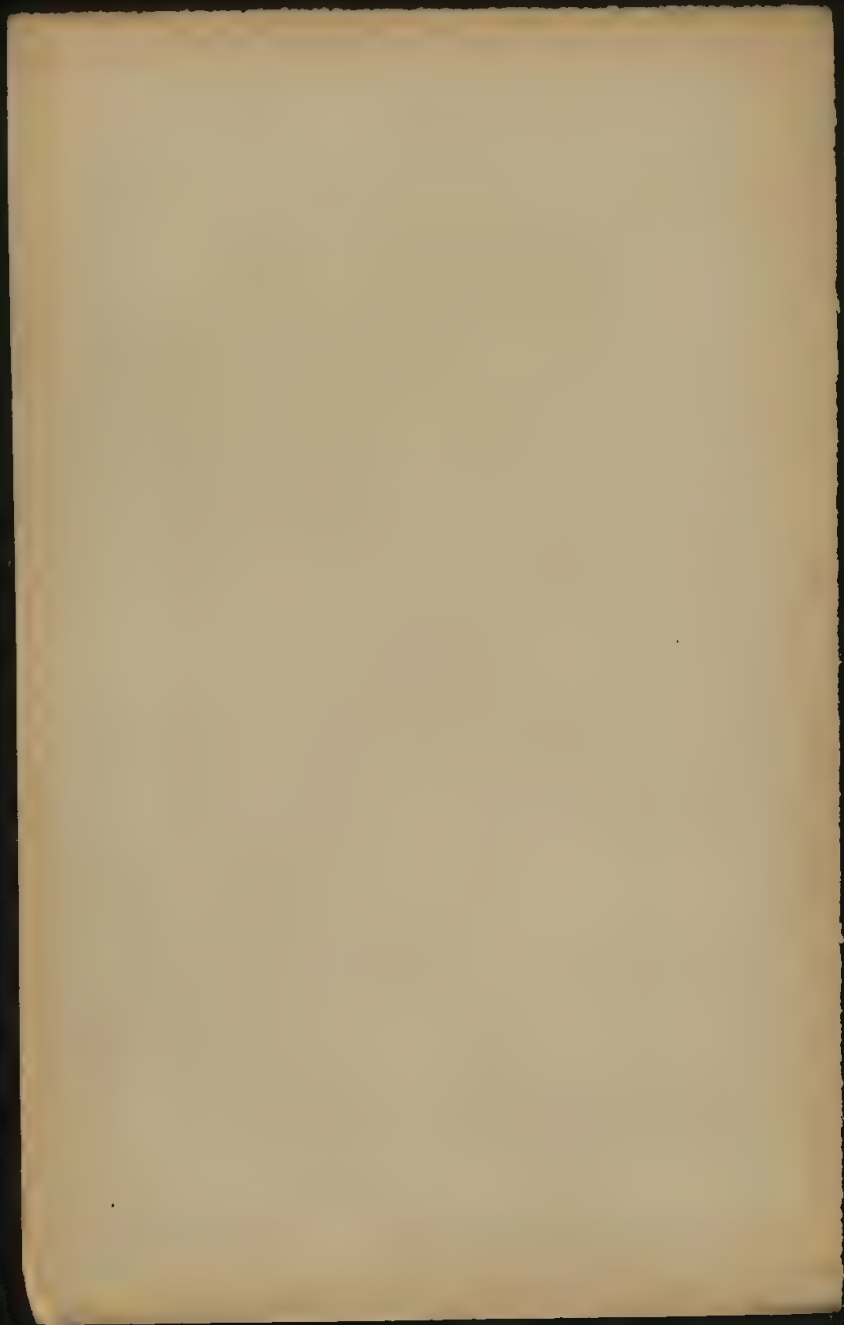
Rozjęc' jadł jedzą st. ex. dku. & popiji' wryytko
„ Chleb jego żniwa rozjedną zgłodniałi.”
W. Syroki. Gaw. 4. 150.

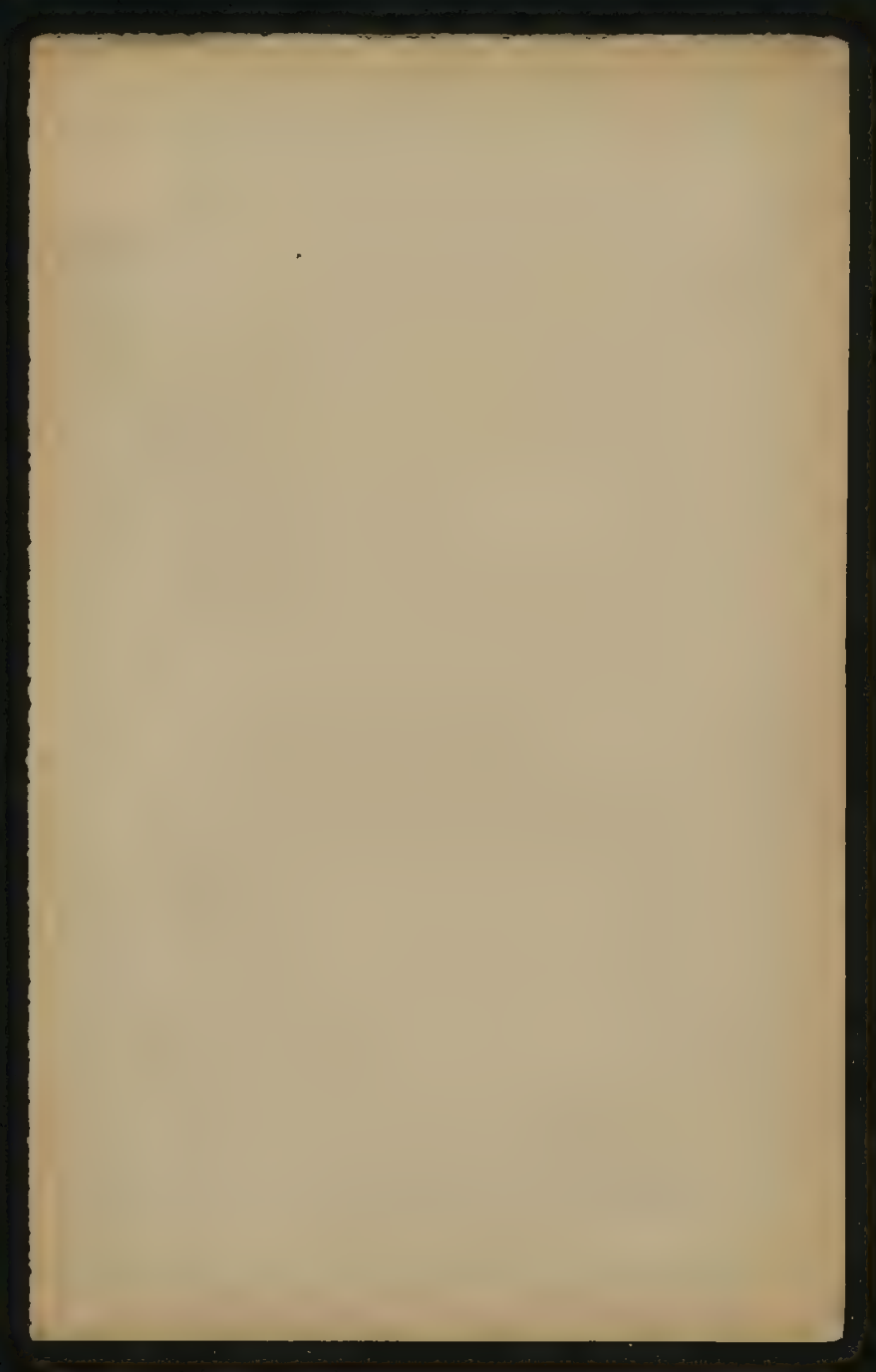
Rokusk-u. u. hi-o u. poet. jęz wielokro-
 tnie powtórzony, wydawanie jęzko
 „Mój kraj kochany, daleki! z torba-
 nem i taki utwórki niegustem się
 z łobz w rękę: "J. Kales. 4. 7.

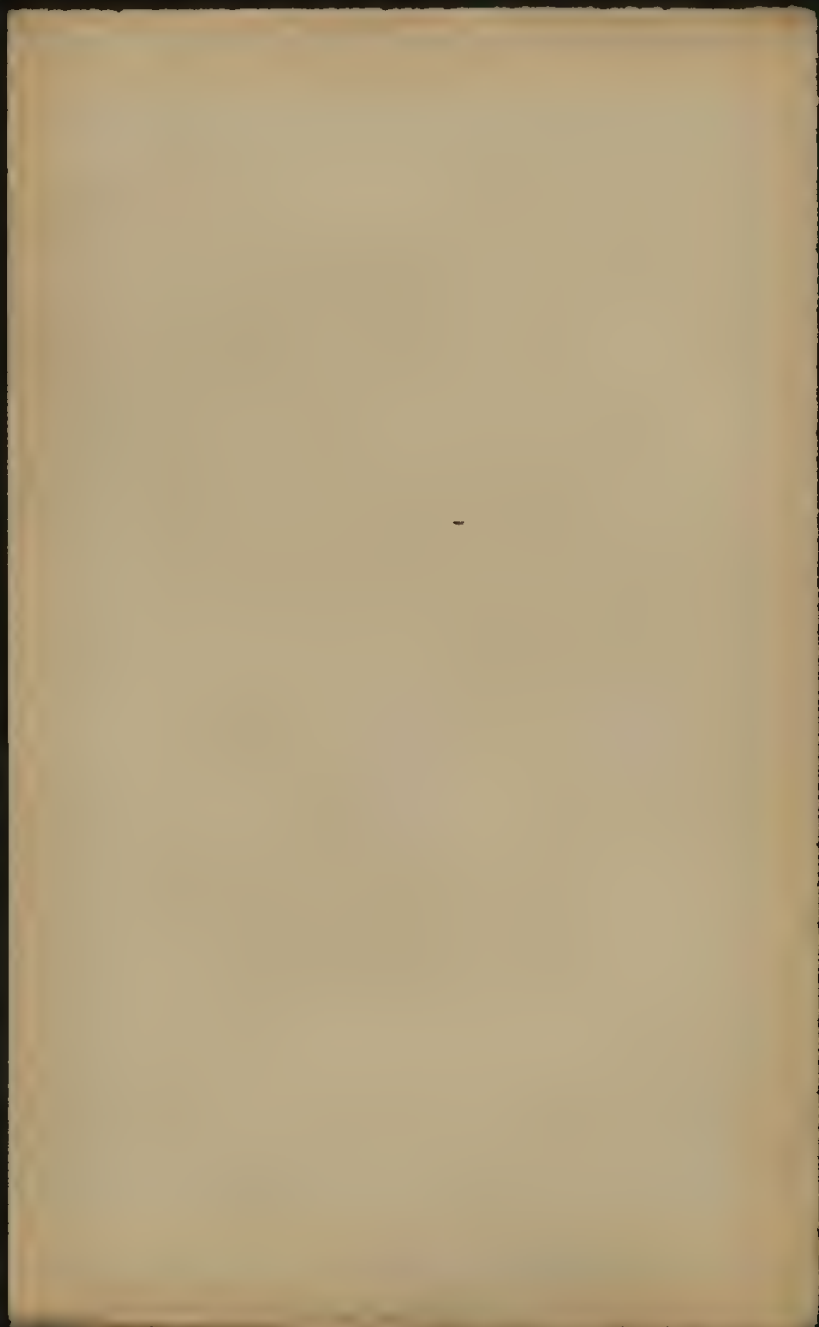

Rozkalkulować at-tuję stę. i. k. fac. calculare,
 rozrachować z-się st. i. k. fac. rachować
 uai' uę. rozjeżdżać uę w rachunku
 „Stenipotent nie rozkalkulował uę gołęży
 z tobą o sumę klów się okanała niewy-
 starczająca, prosi więc, abyś przysłał
 więcej.” J. Kw. 18. 119.

Rozkaprysić się - it. i. straim. dkn. Rozkaprysać
 się. at a. idkn. nabrac kapryśno kapryś-
 nyu się stać, rozgrymasie' się. „Ustwo-
^{i przekładany}żony to nie świadczyły o tem,
 że nie o nauce było piśkanej pranie, ale
 o sugrowanie rozkapryśkanej fantazji.”
 Zł. Kwart. 4. 33. 140 „Dogażka fantazjom
 rozkapryśkanej piśkności” m. Dat. Pańs.
 Dziady 126.

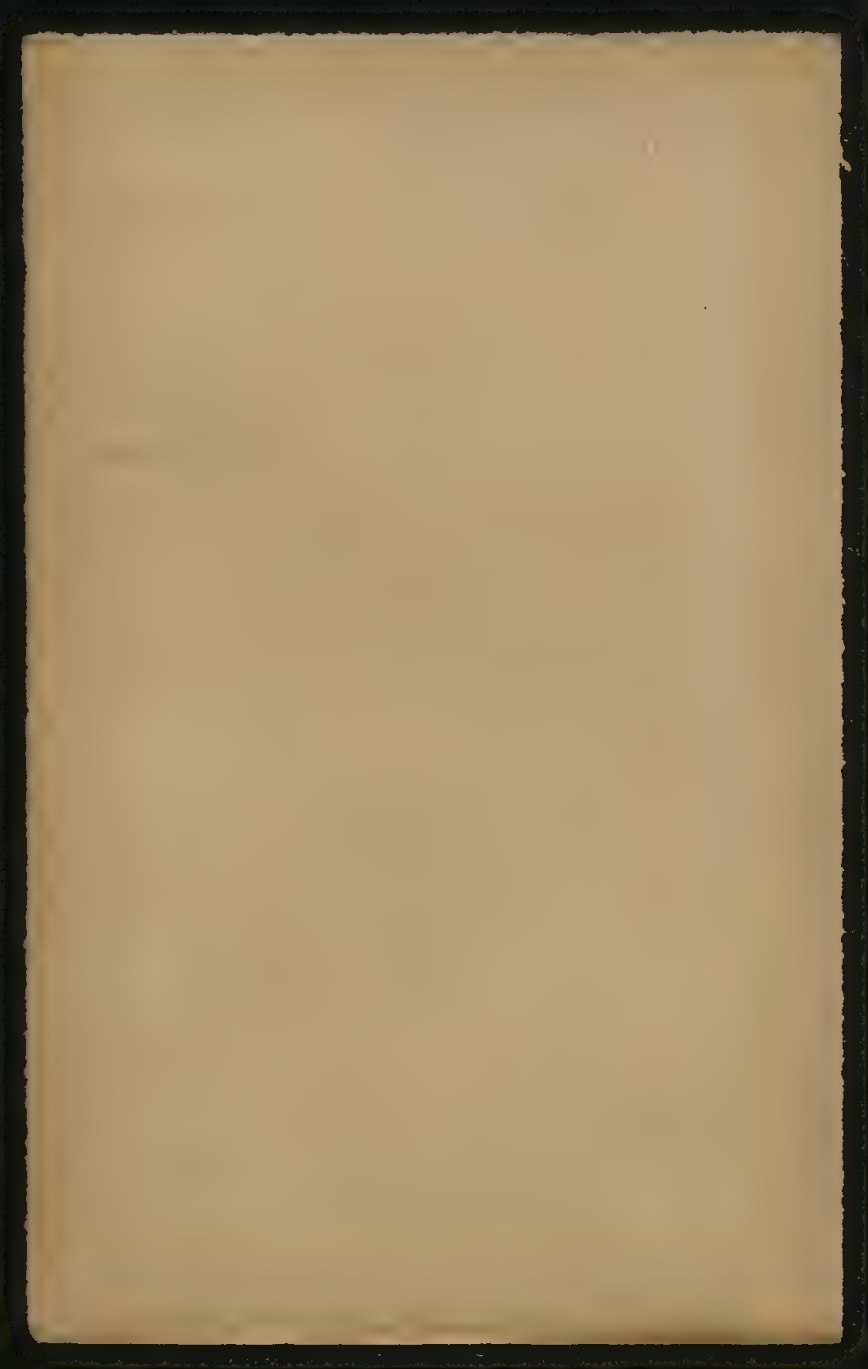

Rozklekotac' - ex. dnu. - Sporex wiynowanie zmi-
 cze, na pot porozbijaj, rozstanie ~~z~~ porozbijaj
 „Wchiknut zamadko rozprzest. wyje stane, roz-
 klekotane kola tak iz jedno stane skalo sig”
 Edm. 1847 274. 3. „Zajmuci z wazzenia Juncie
 spozyciata z wysobosci rozklekotanej longoz-
 ki.” Kl. Jun. Rola 4 542. „Dawz vany na tydici
 wleze sig i trozdie na rozklekotanej longozce”
 A. Wiloz. Woly rab. 182.

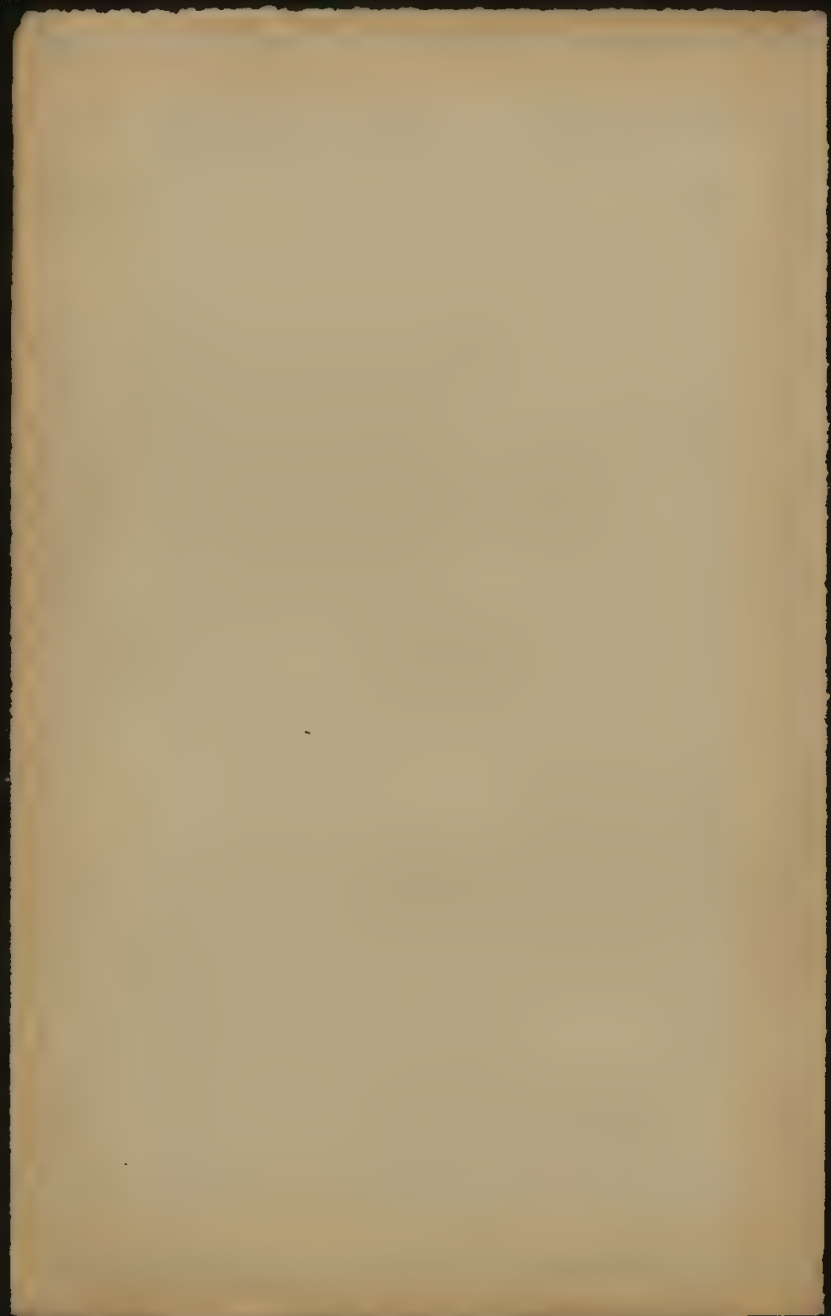
Rozkład - u. m. & rozłożenie, rozpołożenie, układ
te względu na odpowiedni ^{symetryczny} rozkład np.
„rozkład pokoi w mieszkaniu; rozkład na-
uk wykładanych w szkole; rozkład, <sup>indecydu-
kwalny</sup> „
Rozkładowy. a. e. o rozkładu u. kua-
czeniu dekoracyjnym, ^{prowadzący} rozkładu i ^{przebiegu},
^{niezależny} spo. i. o. „ Ten zachowaniem się
chroni sobie od dawna swojego umiaru i
obecnie usunął go ze swych królestwiej
nie jest niczem innem, jak tylko episkopem
świątym prosem rozkładowego „I. k. 88.
137. 5.

188
Rozkochac' al-a stex dan kogo u sobie, w rebu
dic u kim urucie mitosi," Ja sama
tam bez i to biog u siebie, ty tylko
perne rozkochaj" St. Krasn. 29. III. "Tropist
zisa postanowila z sobie rozkochac
inieretnie" ib. 46. 47.

Rozkugucie' się st. xau. du. posp. rossiindii'
się. okazei' temperament bojowniczy
naturalt' hugta „Laiichtoi" i zap.
miałoi' obu stronictu, do najwyższo-
go stopnia rozkugucionych objawia uż w
bitkach" G. uav. 1880. 238. 3.

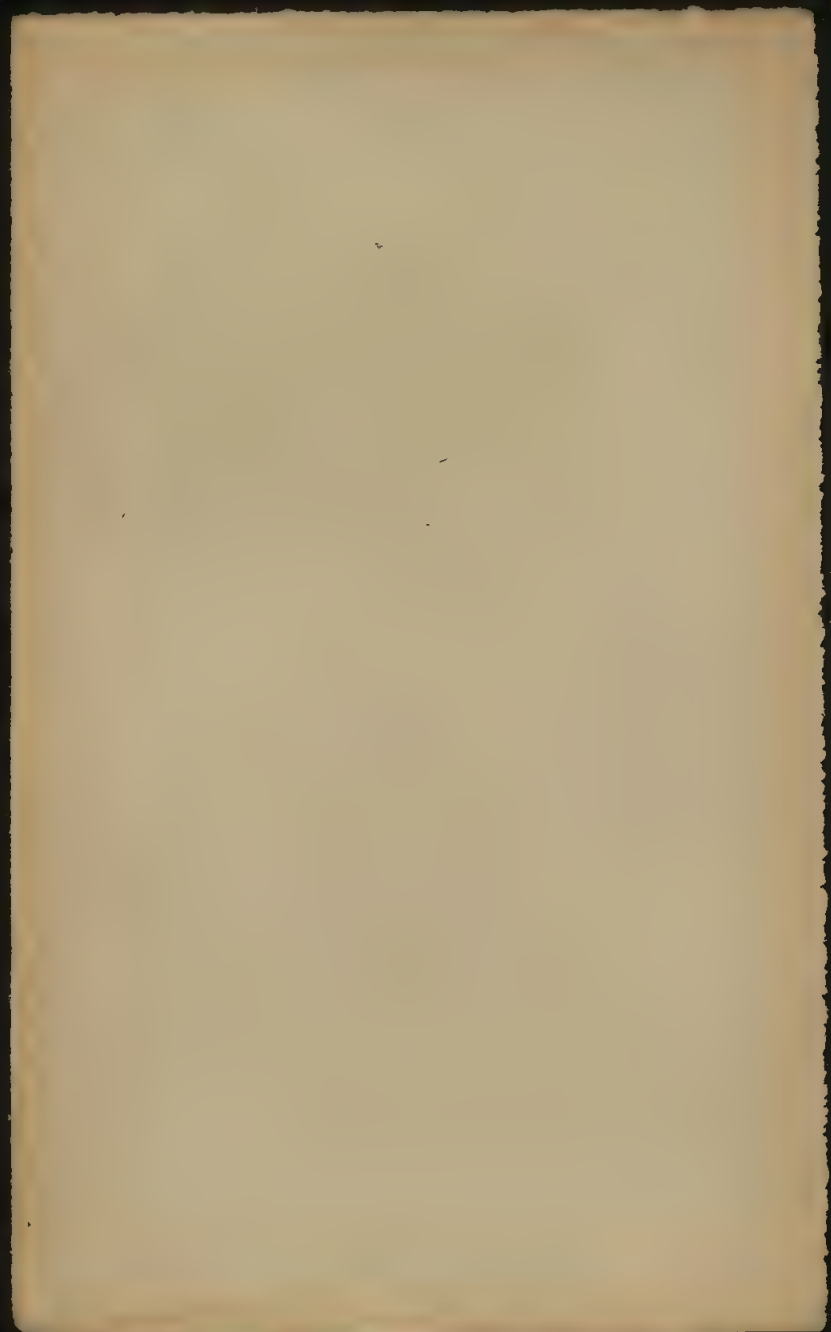

Rozkutyśac'-at'-xe st. or dku. & fig. Dosia roz-
marowuż miata głowie i rozkutyśane
serie "J. Kraw. 72. 61

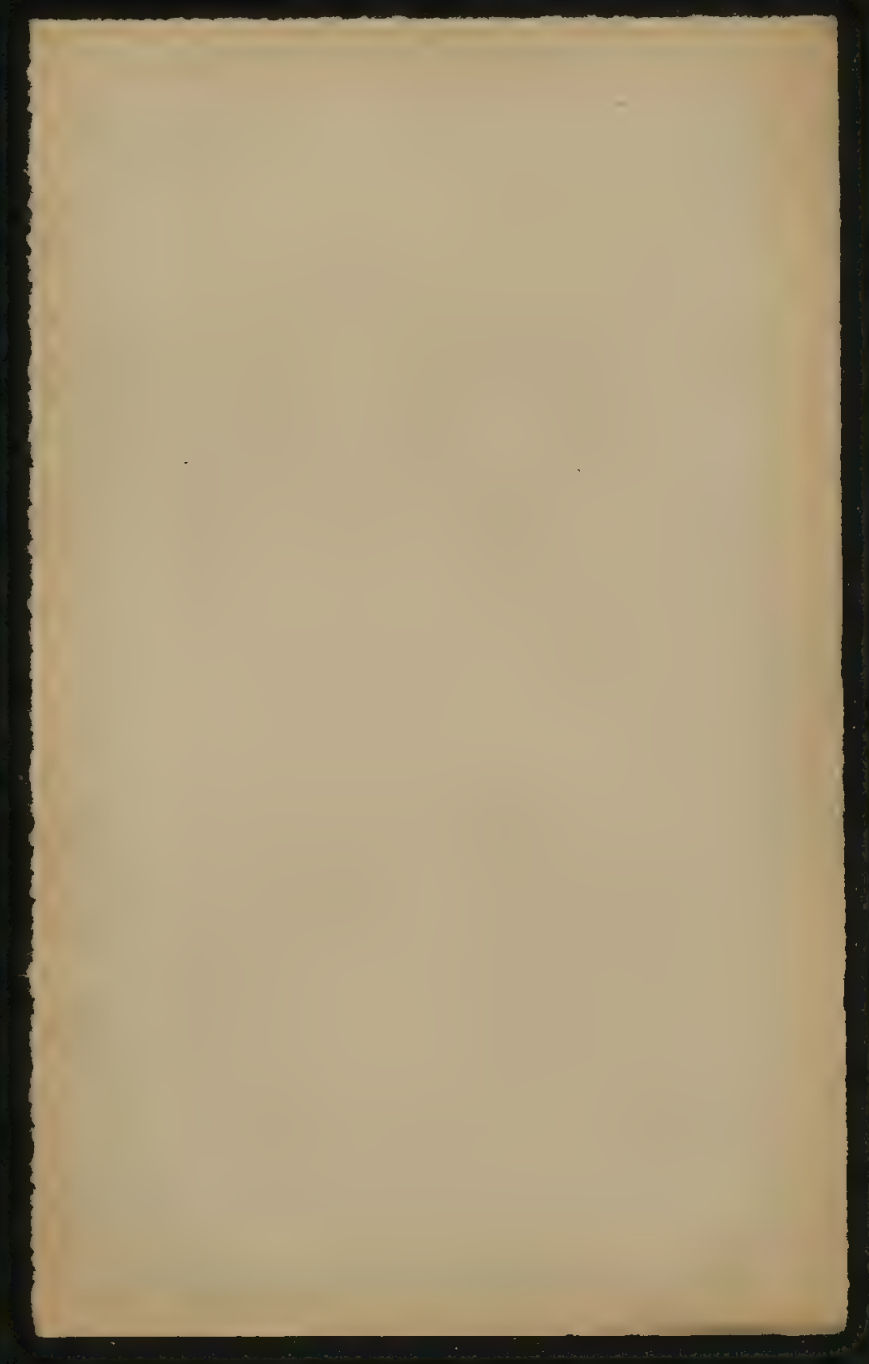

Prozhraciéc'-at-je st. nij. dnm. prav. lud vna
kvisluga' cf. hraciéc' „Lelija se vna-
hraciata ari ci kva v nej' kapata" M.
Kol. 1. 22.

*R. x krasic' - it i' itox.dan.prou.vorobii' vor.
moye', rospusie' "Druzi' jui dñen' lat
daxux klony rotkuarit grobelki' u tvu-
duicyja podrovi' "Zl.kvar. 1. 14.*

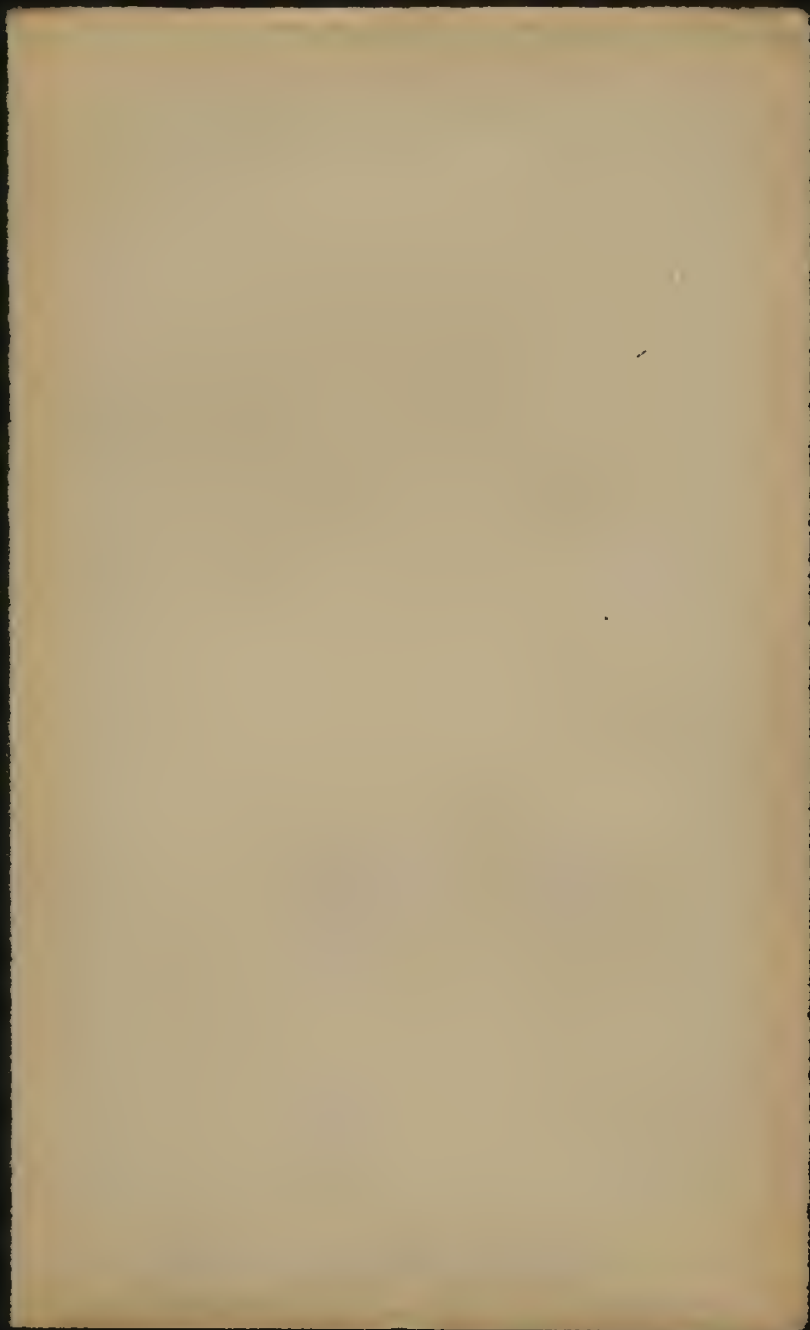

200

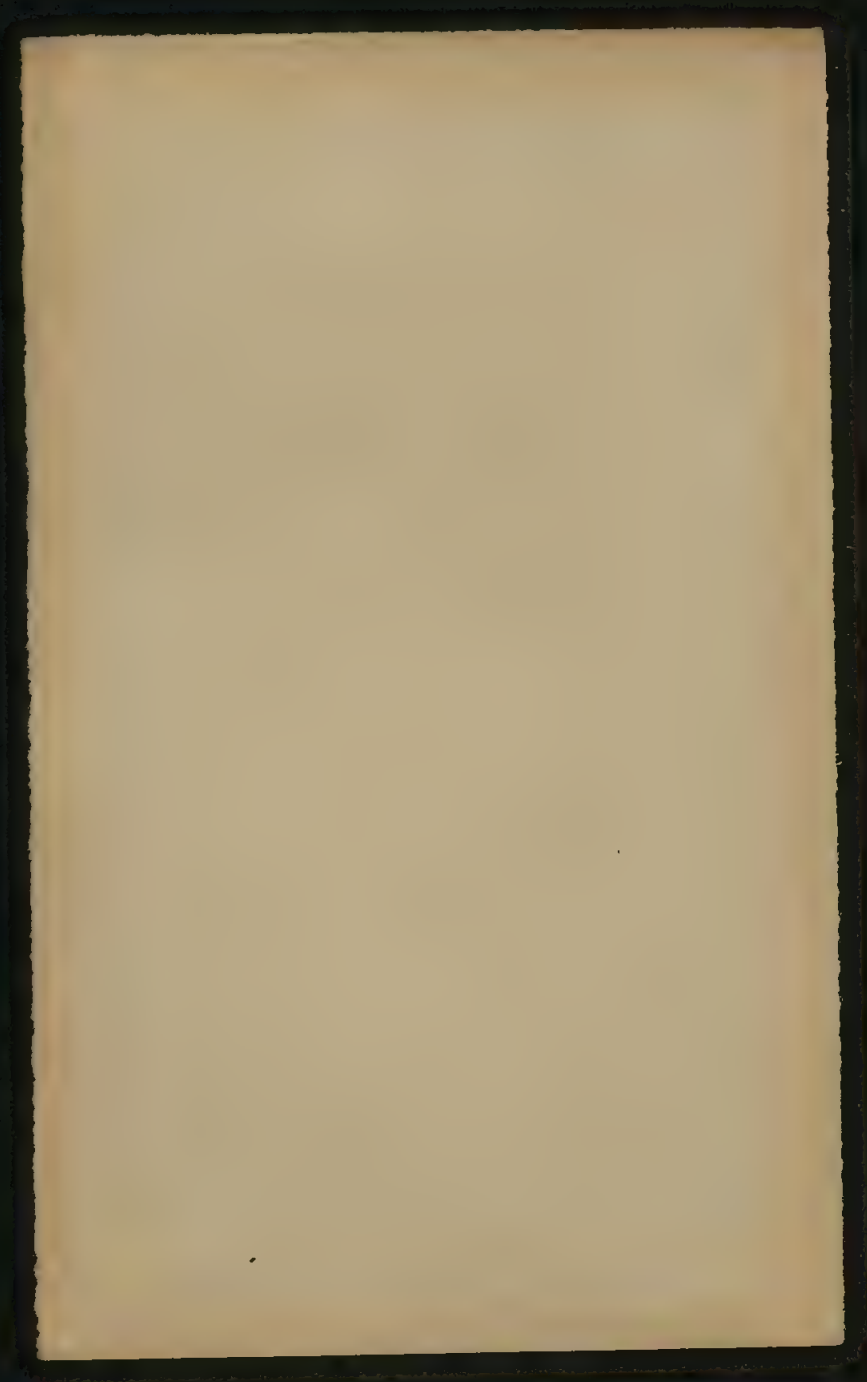
Rozkwatrowaci' slich. dkn. zolnierzy na kwa
terach porównieracai' z - sig sl. zaim. dkn
rozkwatrowaci' us gnie na mieszkaniu, roz
tasowaci' us. Jwa tedy nie wyjeżdża
nawet z Paeswicz... rozkwatrowat'
us tam! "Złota. Tyg. powst. 1882. 51.

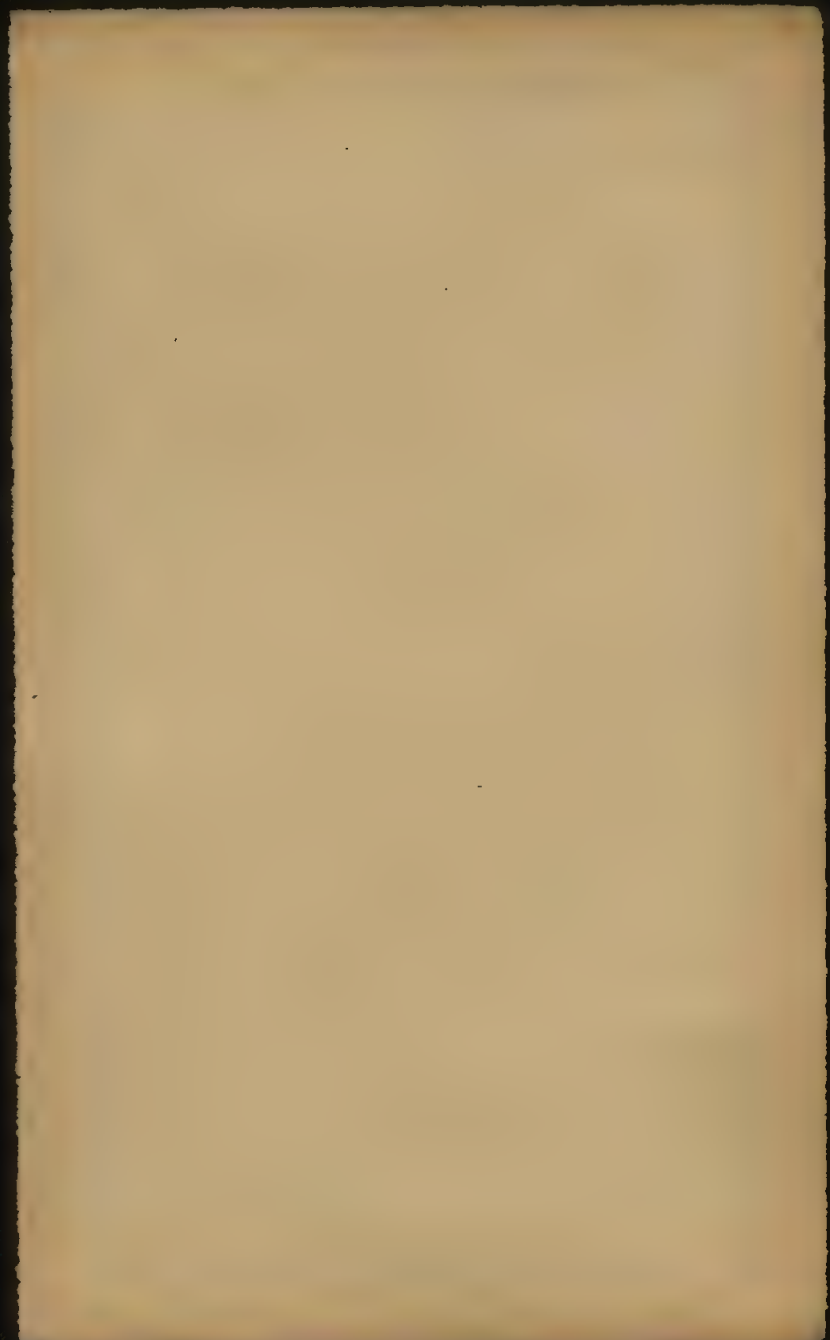
Rozkwit-u m. bez l-mu. rozkwitac się, w znac.
 moral. Star pomyślny, kwitnący, wów-
 czas jeszcze życie umysłowe nie doszło
 do tego stopnia. nie powiem rozkwitł,
 ale wzmożenie się, co obecnie "Chas
 1877. 74.

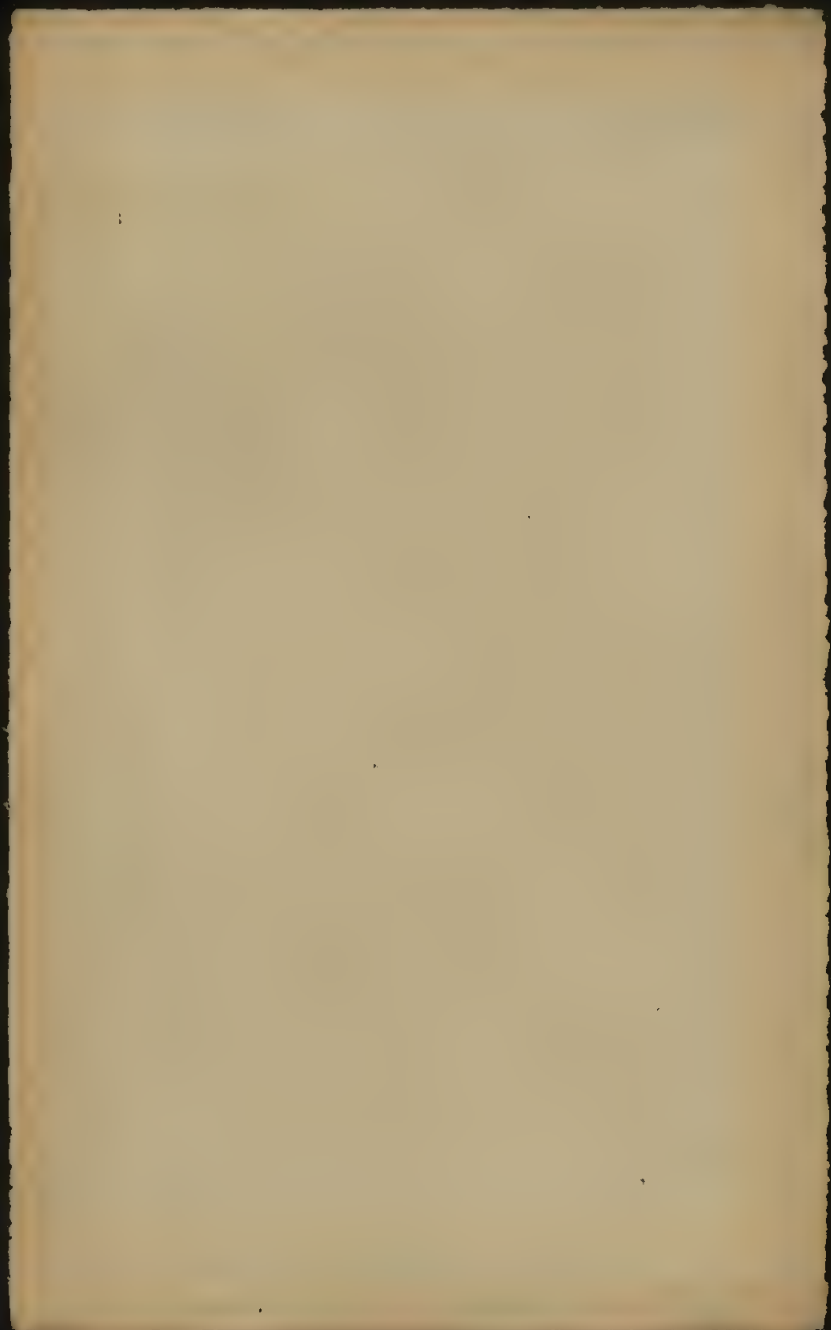
Rokteniwie' sie - it - i' et kaim. Dnu zgnusowie', roz.
kusiwiec'. rokteniwie' sie nabwai' nalogu
kusiwa "fa sie tam kopsui' mwas. rozto
mwi' nabwai' ohy majaw dostatku a
po'mniej' kiedys' niziko to odpokutowai'"
Zt. Kawa. Zr. 186.

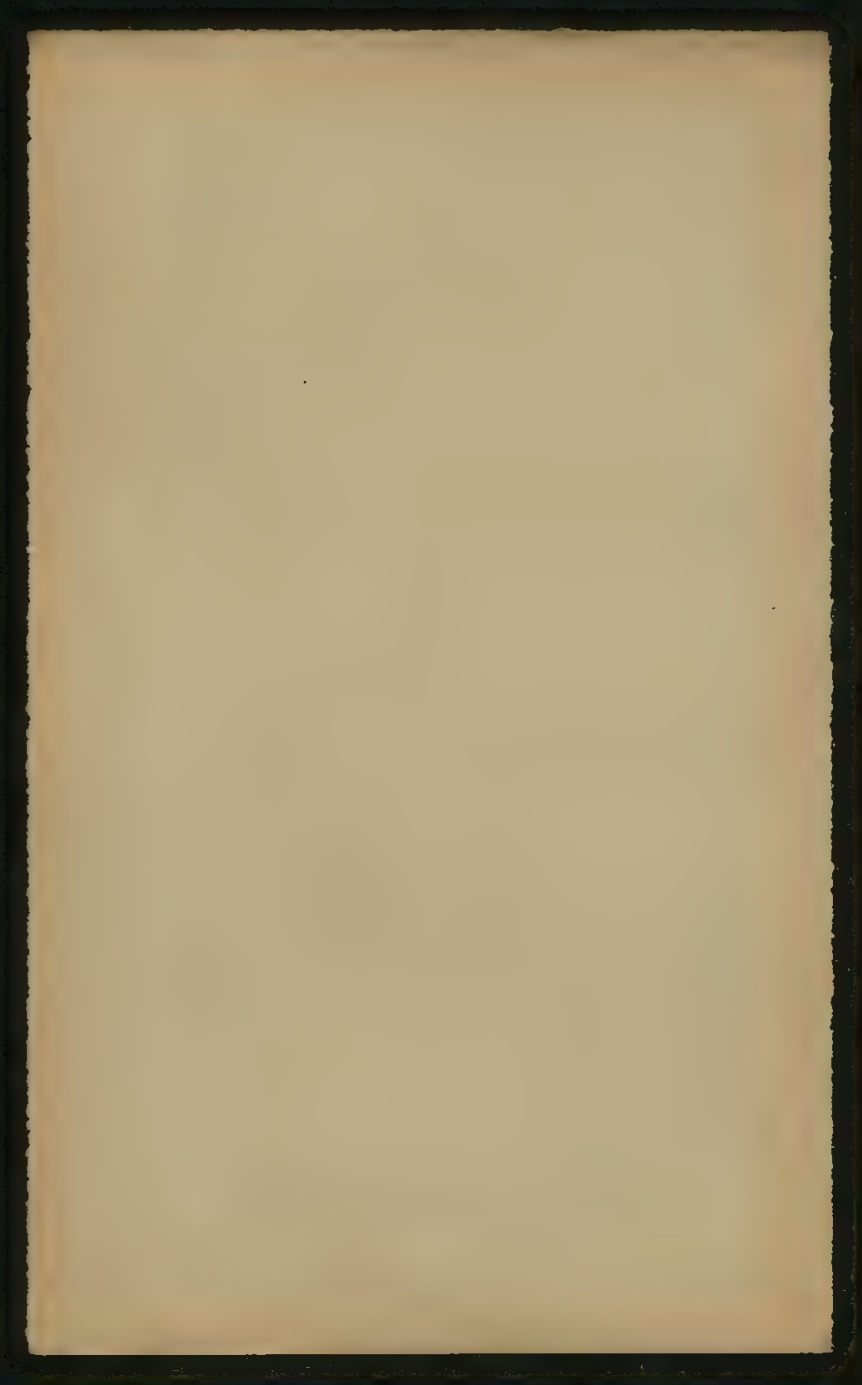
Rozlirotai' at oca st. v. prav. Wolke, roz-
stai', rozbi', rozucowai', ferdem li-
tevalnie rozlirotany od klyptais "L. sam.
vyp.

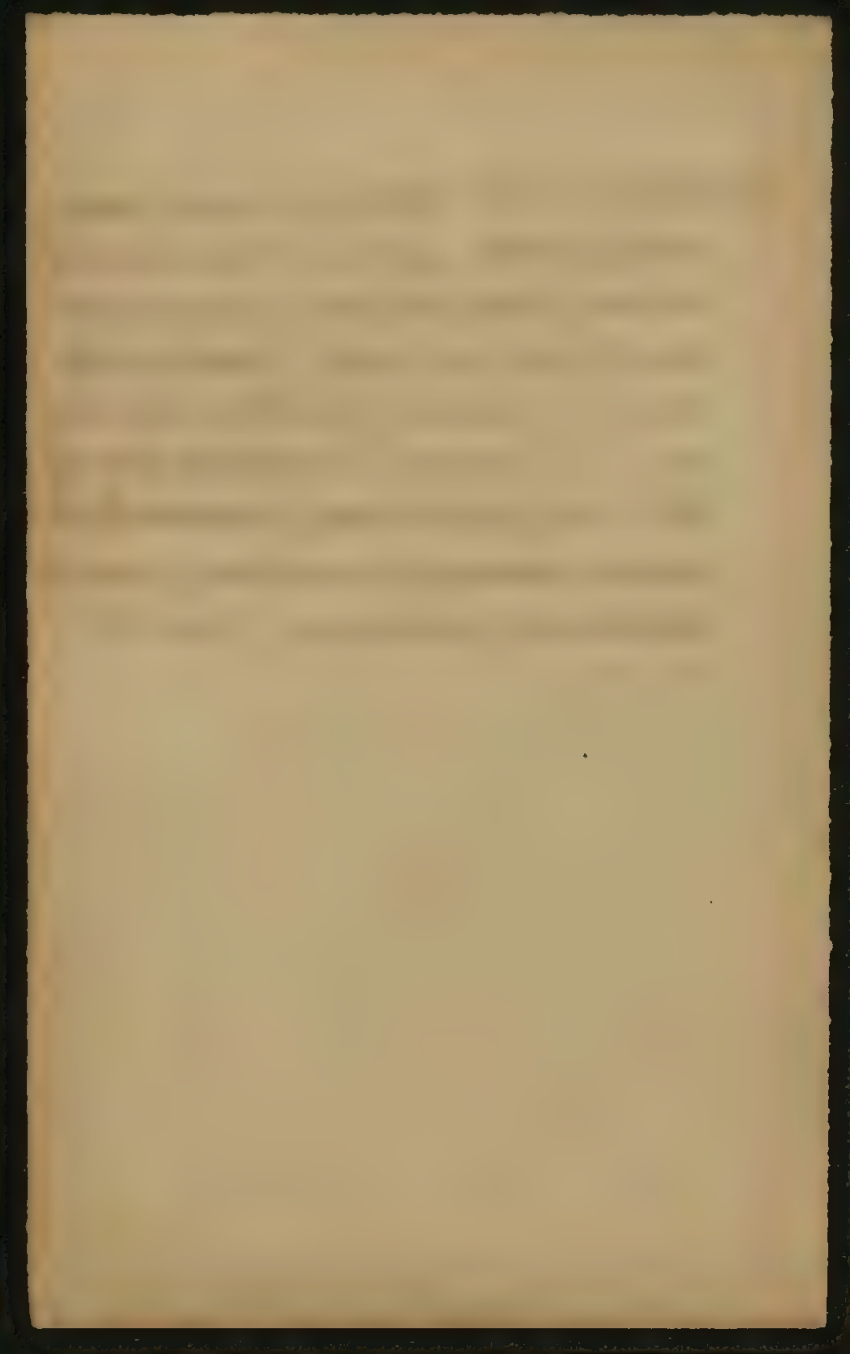
Rozlokować 1) on dkn. rozmieszczyć, poprzecina-
 czeć miejsca, poustawiać „Roboty woj-
 skowe, które w kraju mają być wykony-
 wane dla garnizonu tu rozlokowanego”
 Kur. lwow. 1885. 64. 1. „Tanie żniwa pierwsz-
 jedno, uściwienie siostre i... mara do wago-
 nuż-Towarzystwo iś rozlokowano, dany re-
 jstry jeden przedział, użycyżni drugi” Sewer
 S lwow. 1887. 92. „To tak tylko pozwolitem
 malarkowi x drugiego piśwa do kasu
 rozlokować iś trój”, 18 Kwarr. 33. 15

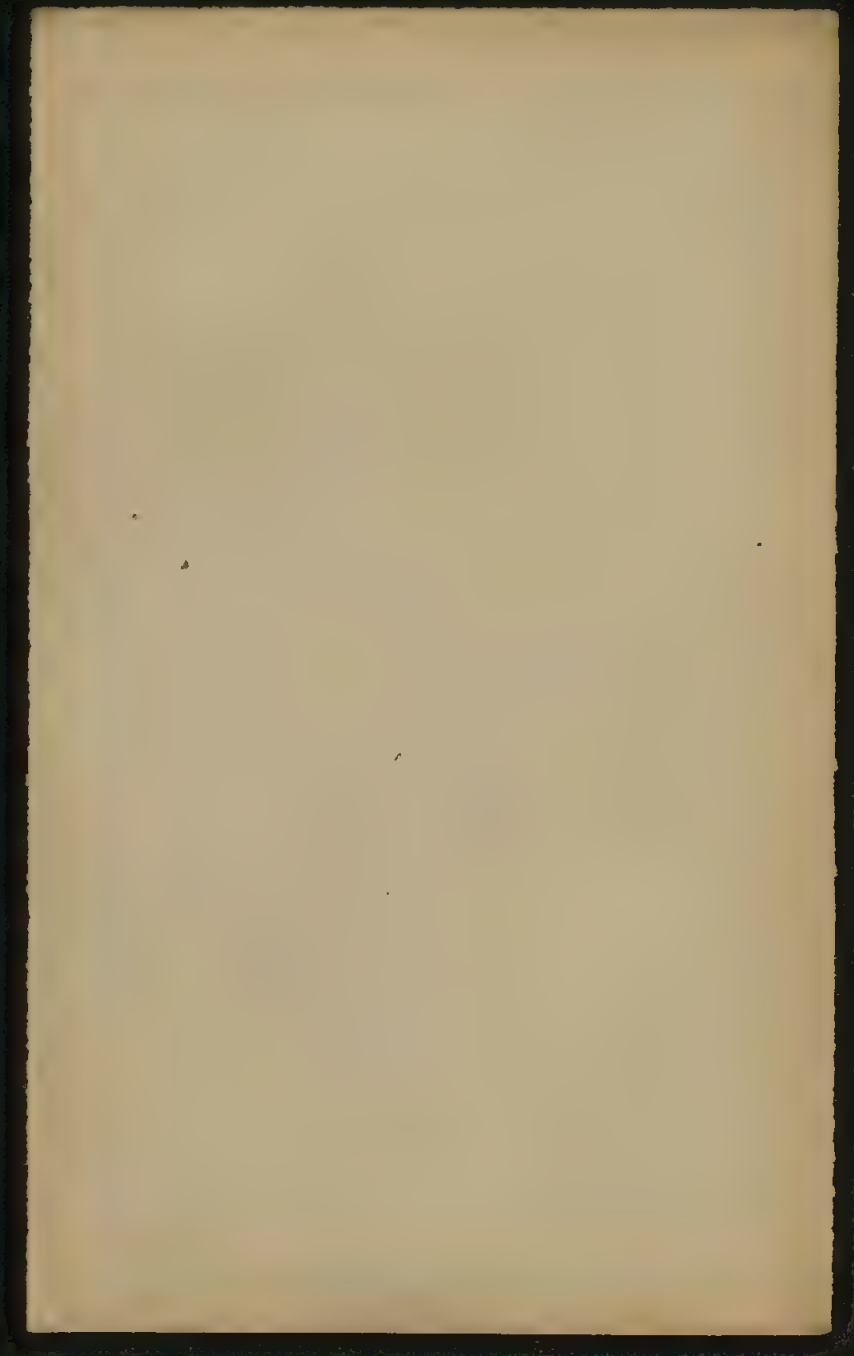
, at-buje
 Rozkubować się w. xaim. Dm - w xem, upodo-
 bać sobie co, rozmiłowacić się w xem
 "Diedna Jaksowyna, dla miłości wa-
 xej miała wielką cześć i rozkubowała
 się w niej" J. Kras. Dr. Łucyński. 3. 137.

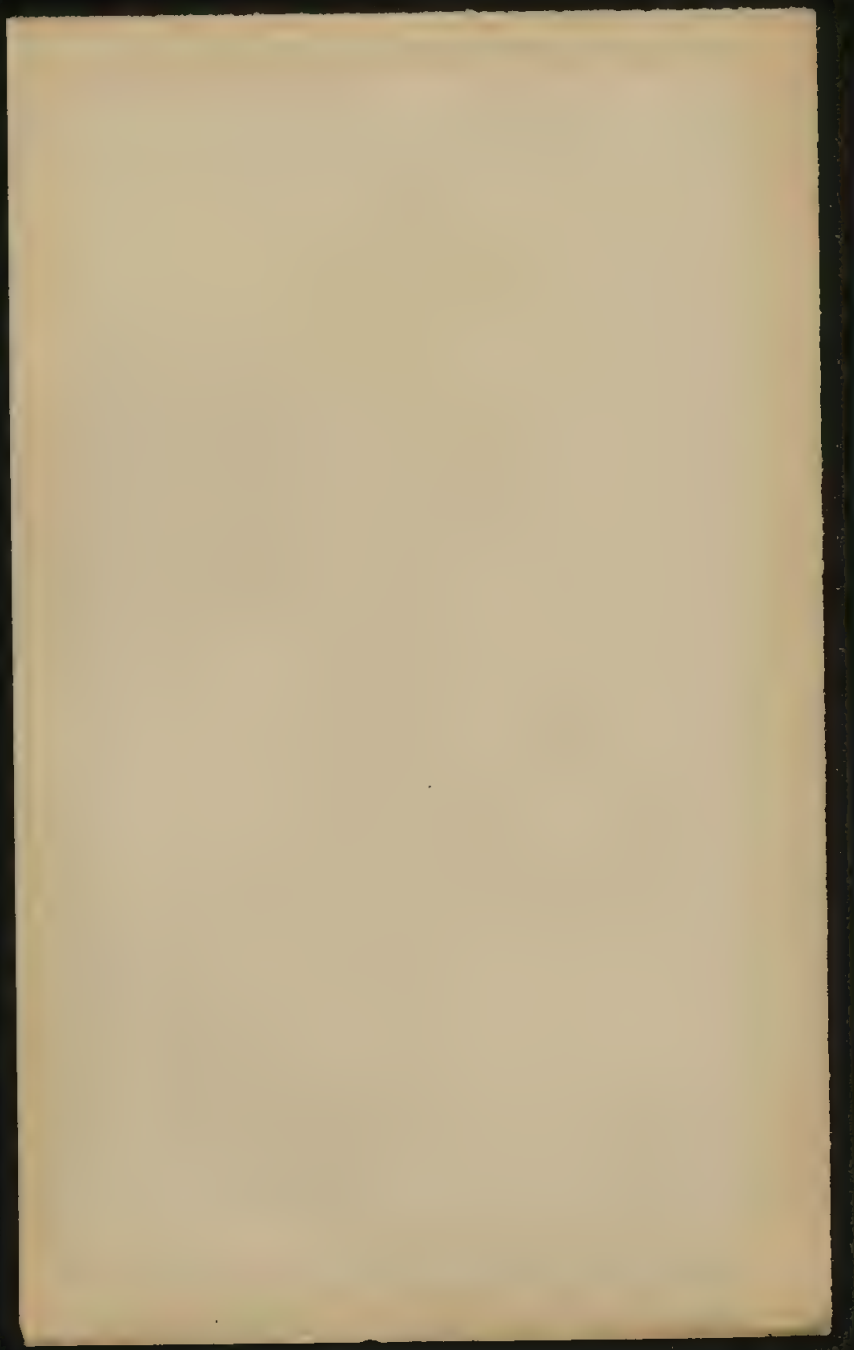
Rozburzanie rz. dn. Rozburanie rz. dn. porba.
 wie' spiskowi, uwolnić od sztywnego się
 minia. „Kielone fale wody wyłapyły grani
 towe potędy fundamentu i rozburowały
 nieco marmurowe schody, które z fal morza
 prowadziły do pałacu” J. Zachar. Wiek 1882. 187.
 Dł. „Taki przebieg rzeki doprowadziłby do
 piero do wzmocnienia rozburzanych obecnie
 węzłów stau rzeceńskiego” J. Jura. Now.
 1882. 358. 1

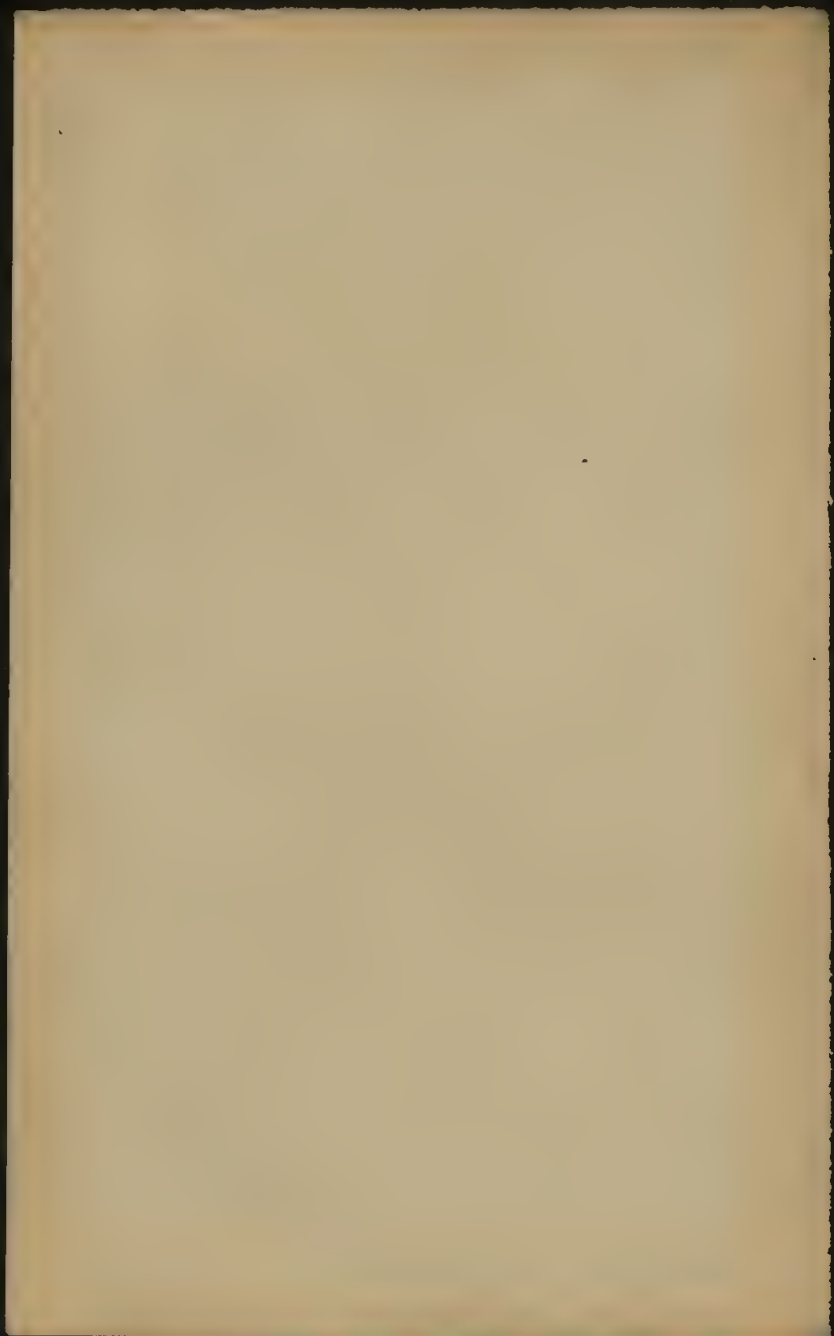
Przetajdanyć się-yl-y w. zaim. d. pr. p. s. i. i. u. z. na taj-
 P. a. k. i. e, niezagłue się i. e „W. i. g. l. e. m. c. i. e. s. o. d. u. o. w. e,
 s. i. e. b. y. i. u. z. n. i. e. r. o. z. p. r. o. w. i. d. z. a. n. y. t. a. i. u. z. n. i. e.
 r. o. z. t. a. j. d. a. n. y. t. a. ” J. T. p. i. u. z. m. e. c. 81 „ C. h. t. o. p. i. e. c. b. y. t.
 p. i. j. a. k, r. o. z. t. a. j. d. a. n. y. u. z. a. l. e. o. b. a. r. y. w. a. d. z. a. w. r. a. c.
 p. e. w. i. e. n. p. u. n. k. t. h. o. n. o. r. u. ” D. D. o. l. b. r. u. d. b. u. r. y. 100.

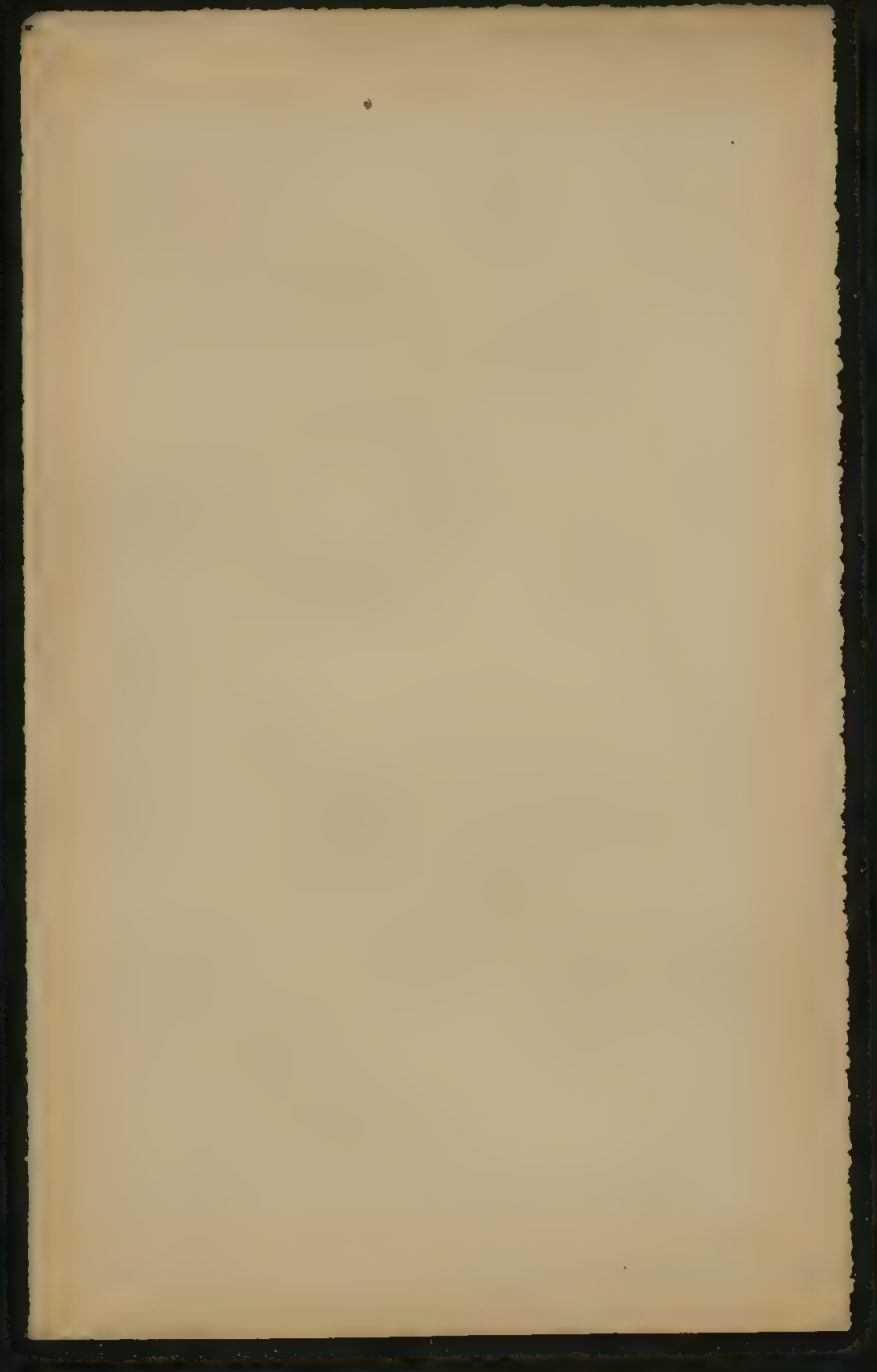
Roxlam - u. m. bez t. um. roxtamianie, prze-
 wrot. roxtanka „W duszy jego był roxtam
 straszny: ucaucie ojca i duma magnac-
 ka wampety się ze sobą o kły sięgnęło”
 Elp. Mł. i Stary 2. 145.

Rozłoga - i. i. zi. łóg un. proue. rozłóg, kawa-
tek pola, niemy „Tam u wielkiej rozłogi
co to na przemy kurhanek?” H. M. 1. 28

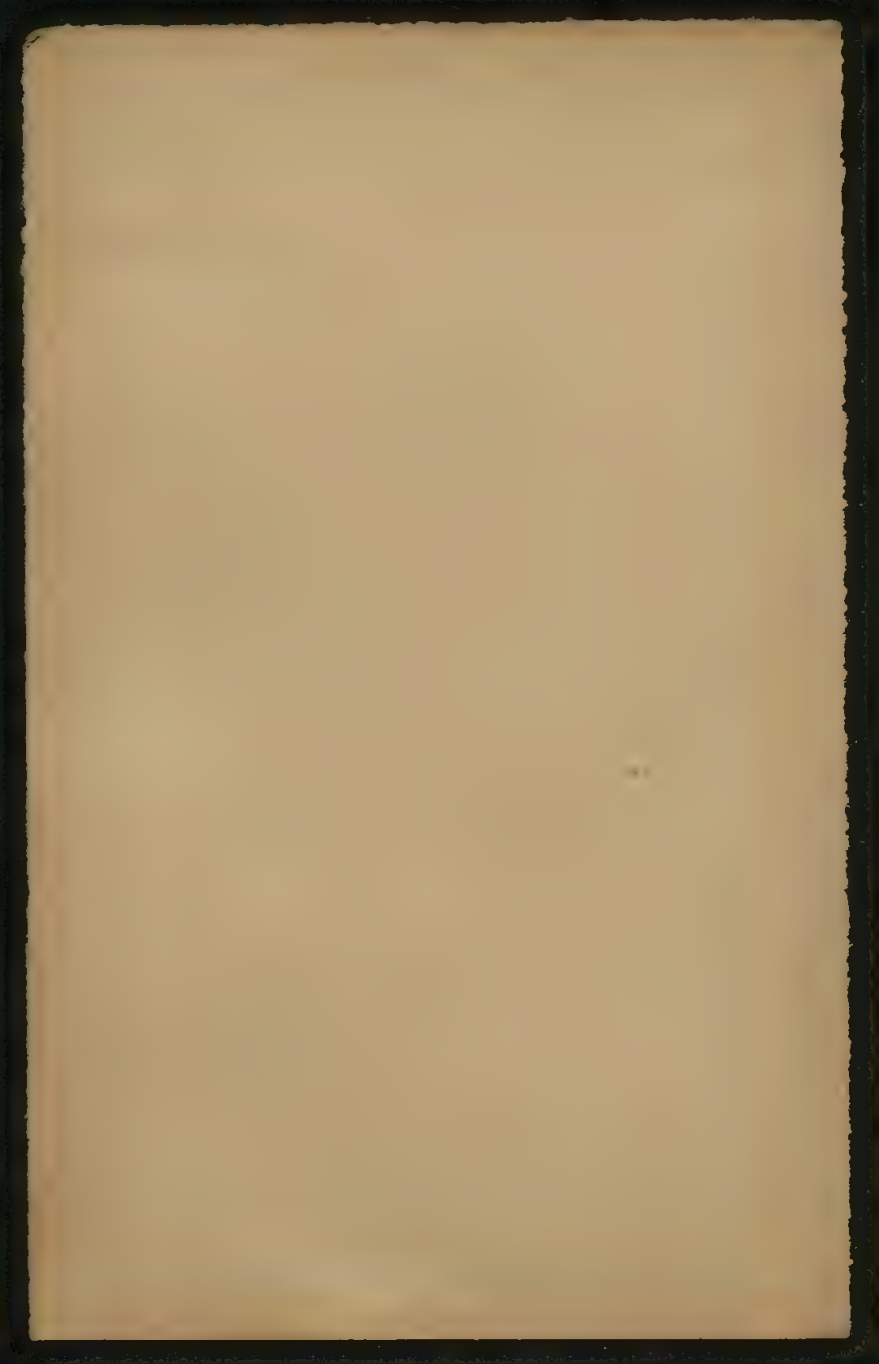

Roztrawiony - a.e, cały we łkach, rozpląka-
ny „ Nadbiegł dwór cały i' padł
roztrawiony u toia martwej' królo-
wej ” J. Kwaś. Br Lwów 3. 89.

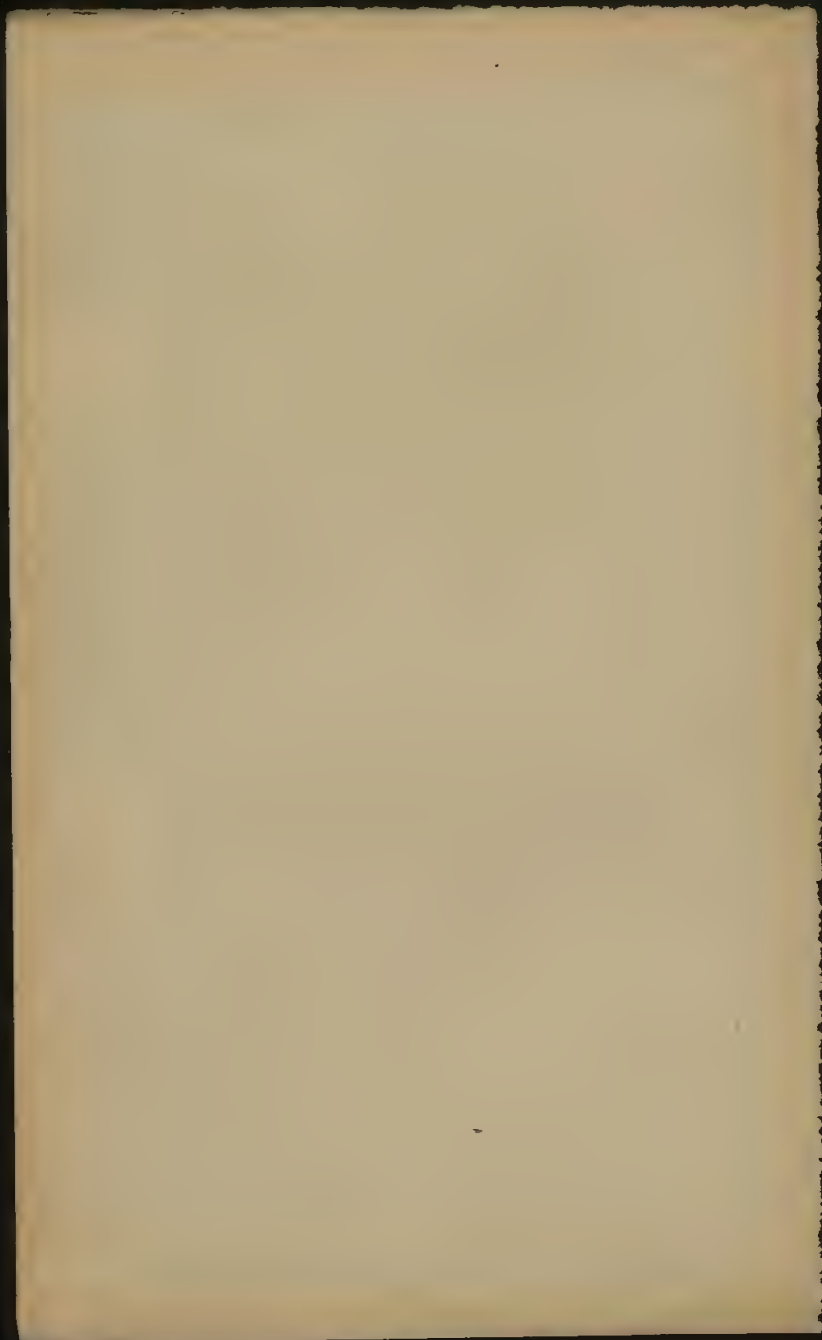

Formacje - F-i. s. c. d. w. roznajac' a n. d. m. m. i. n. i. e.
Samo: roznajac' i. o. d. z. u. p. o. b. o. i. w. i. e. s. p. i. n. y.
t. u. s. o. d. u. w. y. i. t. p.

Rożnaja. n. m. w. m. o. w. i. e. l. u. d. n. i. a. w. a. j. a. k. i. e.
g. o. s' r. o. s. t. a. " Ty s. l. i. n. y. k. w. i. o. t. e. roznajac'
t. a. d. y. roznajac' n. a. p. u. s. z. j. a. b. r. a. c. h. b. y. s. i. e. i.
k. i. e. n. a. t. w. o. j. e. m. s. t. o. j. e. n. i. " O. K. o. l. M. a. r. 3. 211.

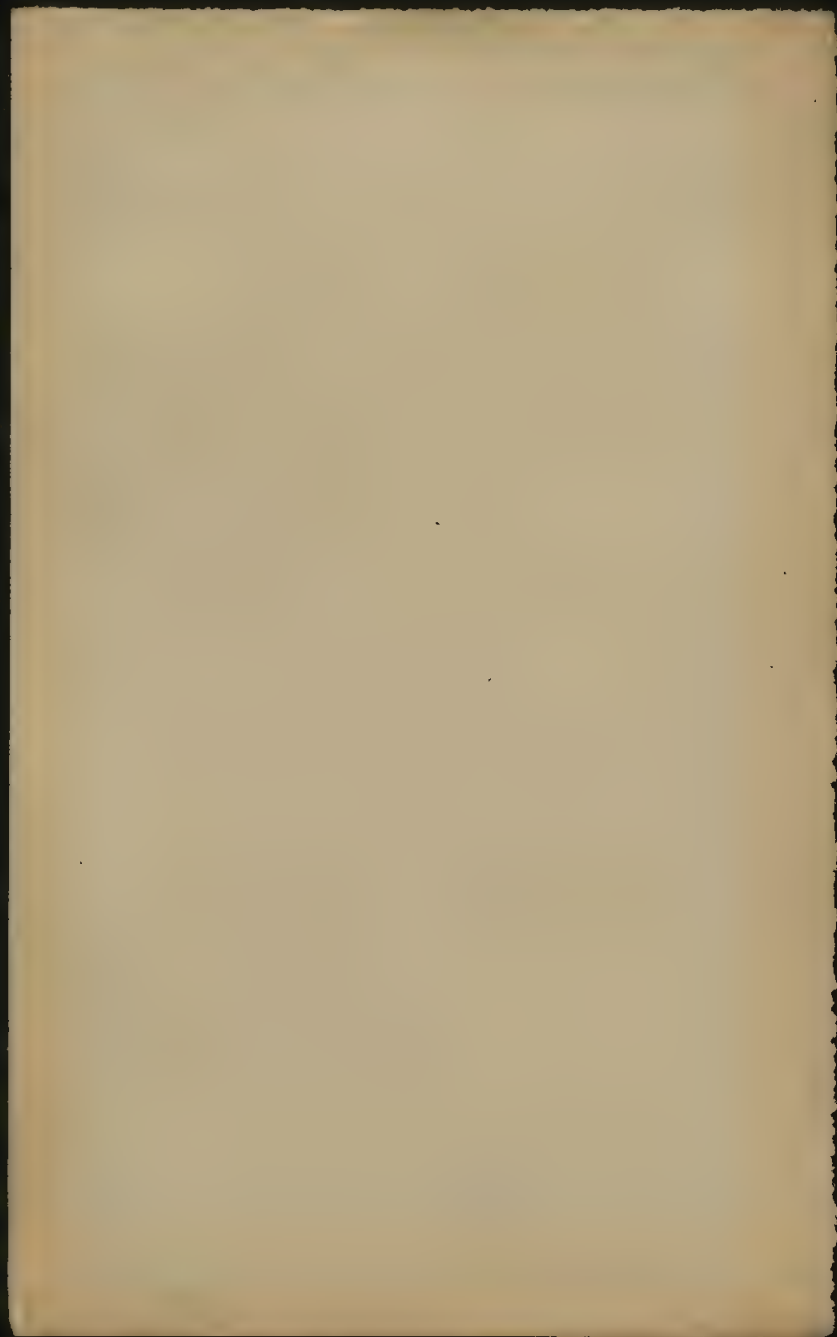
Pozmakai siz-al-ie st. rain. Dun. xanado siz
 makai, p^hakui, beuyé, roxp^hakui siz,
 xuxyót. múnwix o dxiéku.

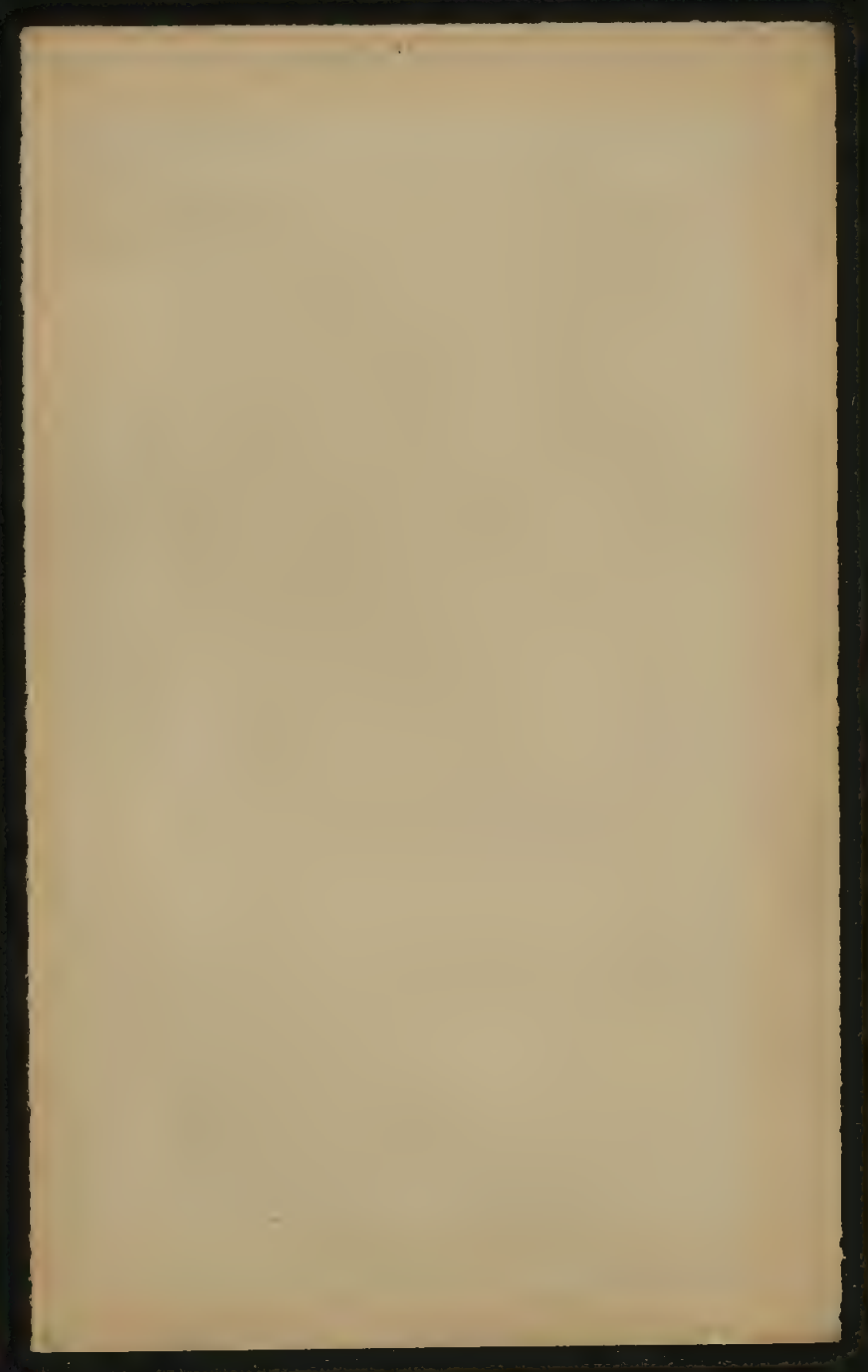
Rozumienie - a. n. dokonana czynność roz-
 umienia „ Same Daga i cały plejadę
 świętych użytych próbami o rozumie-
 niu kamiennego serca ” Ekp. Mto. i
 Skawny 2.98 § stać umiało w skutek
 rozumienia.

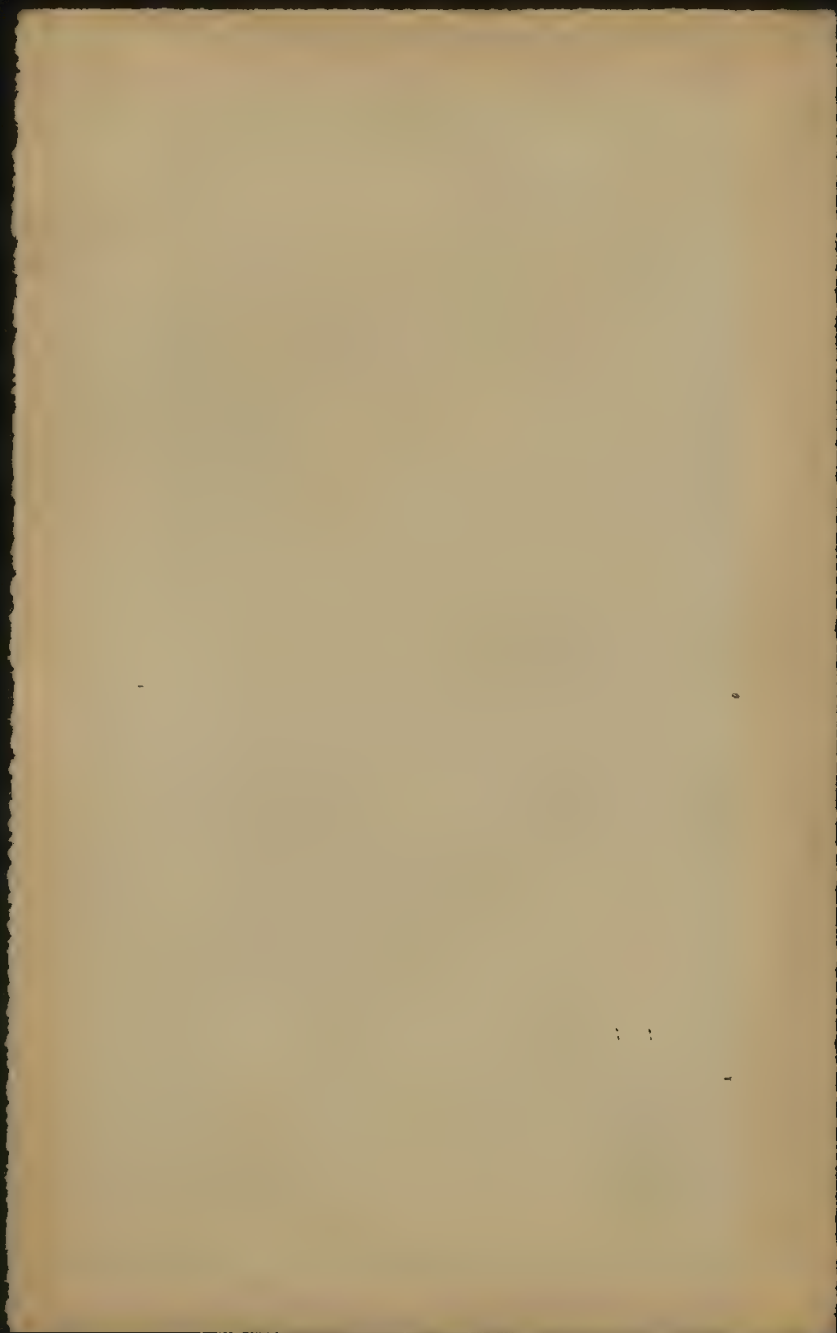
Rozmieszc'ie it i st. dn. Rozmieszcza'ia a. ndn.
 rozmieszc'ie, umieszc'ie gdzie pierwsz kiego
 osob lub przedmioku, maksymalnego kwade.
 mu miejsce „ On zwiada gromady na mie
 bie rozmieszc'ie ” W: Synok. Daw. 4. 165 § - 119
 st. kaim. „ Wzruszy przytomni rozmies'ali
 sie przy stole w nastepujacym porzadku ”
 JI. Kraw. 76. 18.

Rozmítować - at - tuje st. c. d. h. Rozmítowywać -
at - tuje n. l. c. o. t. kogo w sobie, rozkwie-
chać, rozamoprować wanieci i uamie ui-
tusi ku sobie „Kaz bierze na fundus bie-
dnego Hwiczarewskiego, to znówu rozmí-
tówuje pana Łborskiego, tracąc go głowę
dla niej” J. I. Kram. 71. 120.

Przeznaczeni at. mają stać. uder. odnajmo-
 wai różnym osobom „Ograniczają-
 sami na kuchni i jednym pokoju,
 rozatę rozmiejmyż.” Słowo 1883. 25 2. 54.

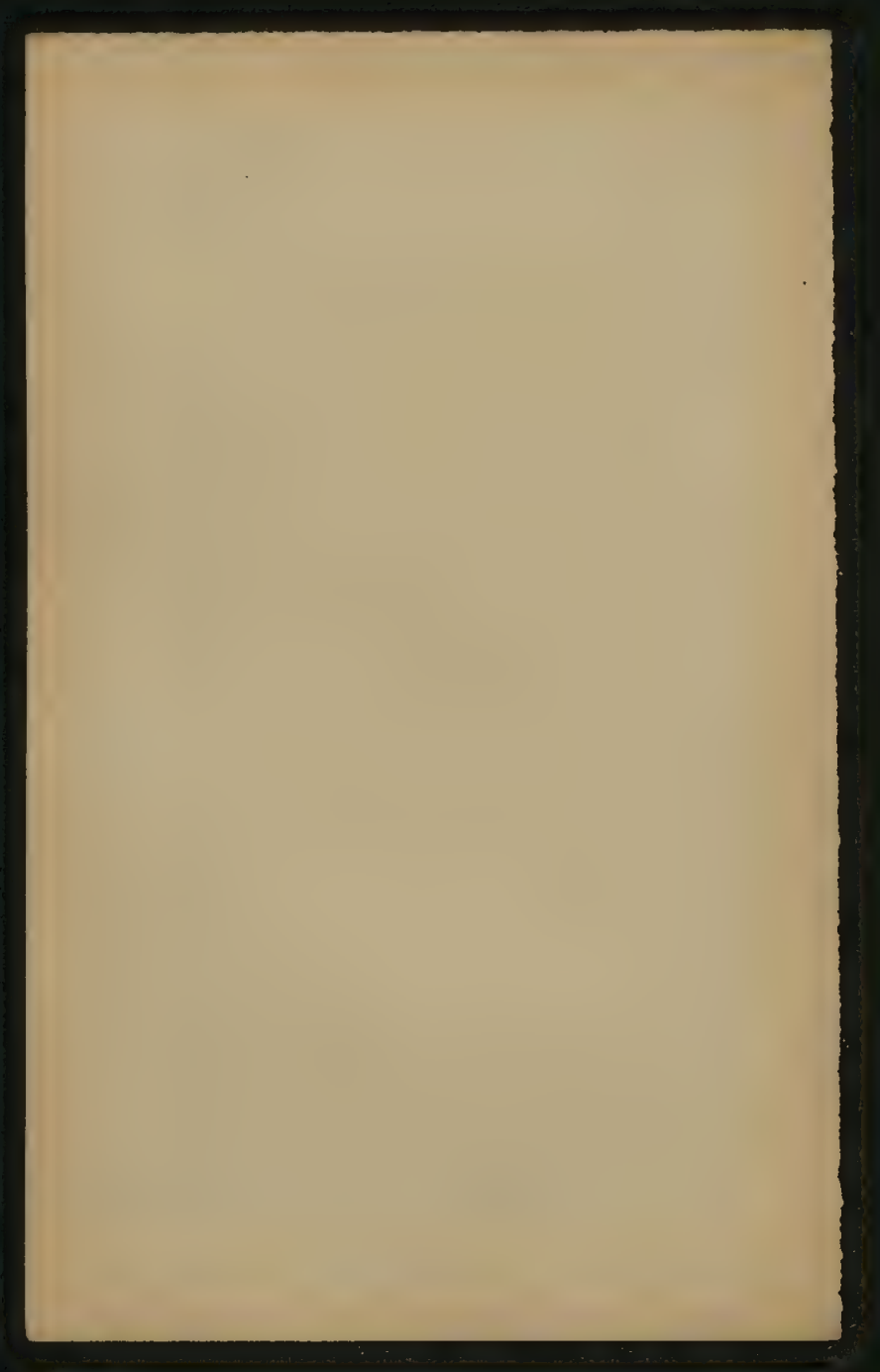

„tnia“ cz. 2 km.

Romaniejskie cz. 2 km. rozbridał w tym namie-
 wici' pewne, rozpuścił do niego „widai było
 z jej przekonywaniem. wzywaniem mowy, iż na
 dzieja ustraszona z przetrwania ciotki nie-
 miernie ja, romaniejska „st kras. Stunw 19. 19
 — sig. zaim. rozpatrzł u romaniejskie „Przy
 kartach nie rozpatrzł u nigdy, a im przenie-
 nym silniej u romaniejska, tem on sta-
 wał u oświeconym „st kras. Wiek 1878 69
 Wśród pierwszego romaniejska, on je
 dem zdawał u i był krasno panem siebie
 i krasno „st. Sta wał 3. 64. „st kras
 politycznych i religijnych romaniejska
 u romaniejska u niewła potwora „st kras.
 Sytu 179 „st kras romaniejska u sta
 dobiejajemy o swobodę i krasno „st. Pol.
 Tut. 1. 206. „st kras i wypracowania
 romaniejska i krasno u „st. Proch. Pol.
 lata widota 61. „st. krasno krasno spoty-
 kany m'odziei w buroze przenie nam
 nowatorskimi porzeczaniem, romaniejs-
 tniem, tniem, borkiem doświadczenia,

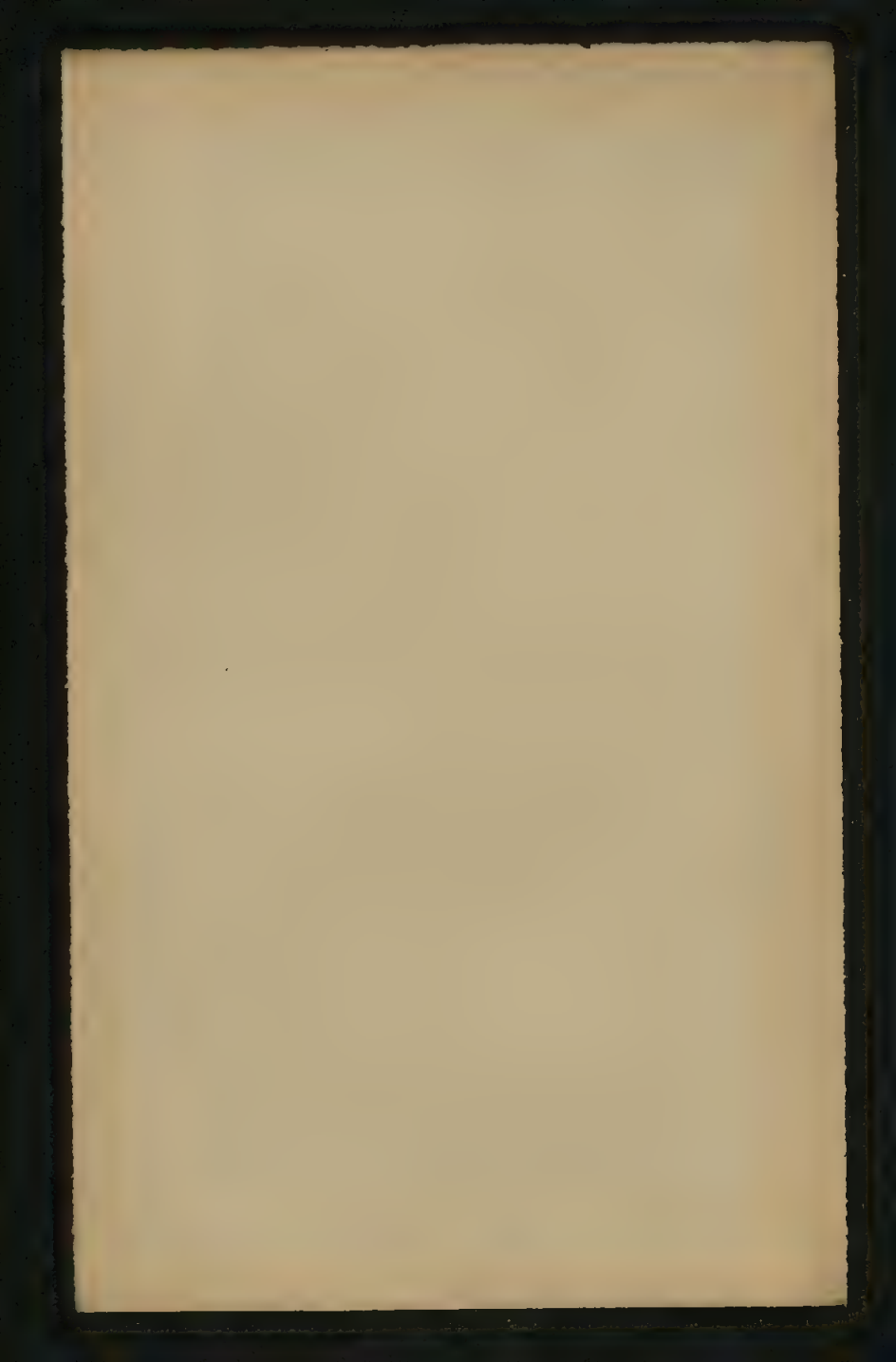
silva ripalem Sp. lib. i. ca. 2. 77.

Rozmierzować al. rozmierzę st. ex. dku. naba-
 wii rodrumienia nerwoio ~~zadignat~~
~~krwa~~. Rozmierzować a-e, inst. „Pie-
 klem dla kderklaka, rozmierzowanego
 na polu kapasio z ryciem, jest bezpie-
 czniejszą” 1. J. J. P. nar. 1878 73. „Jestem
 czegoś rozmierzowana czy rodrumienia
 na „A. Wilk. Fot 1.5.” „Czyż nie wzięci roz-
 mierzowania, wyjechała do Warszawy” it.
 248.

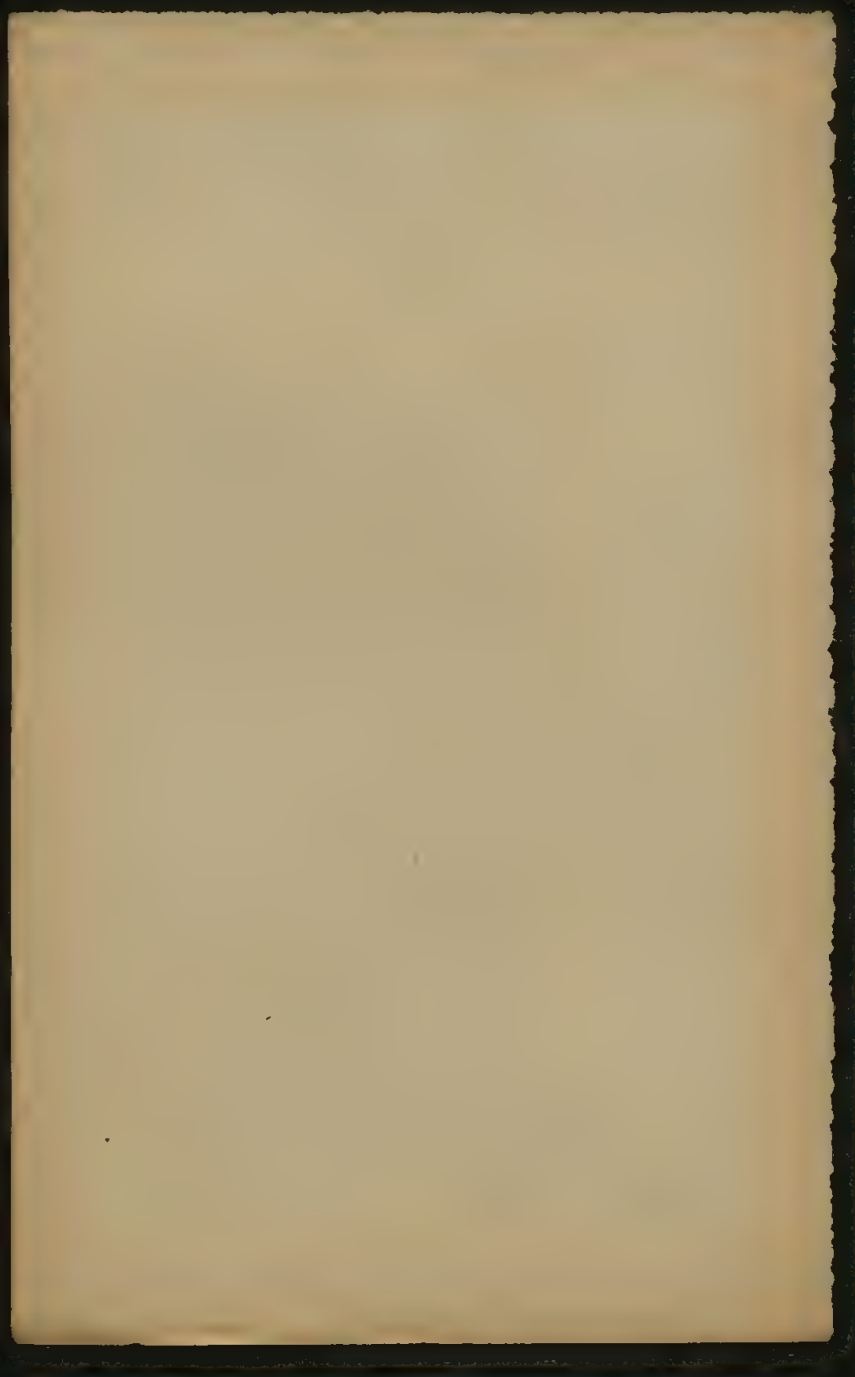
Rokova - y. ž. ry - ov um. prou. shiba vyovana
fig. ragon. " Šivigone suopki na sijbe
myntara, šivigone kiaru po rovaney
noti sypric garšicami na karidej rovo-
rke " W. Synok. Pau 4. q. W. Mich. V. 122 k. 3

Rokovai - at ovre st. ex. dkn. ž skalevayē,
prieny, naxnuyy vstrem naxnedicem fig.
" Twarx manvaykani rokovana, broda
duga ka kolana. " Sv. Mich. 1. 46.

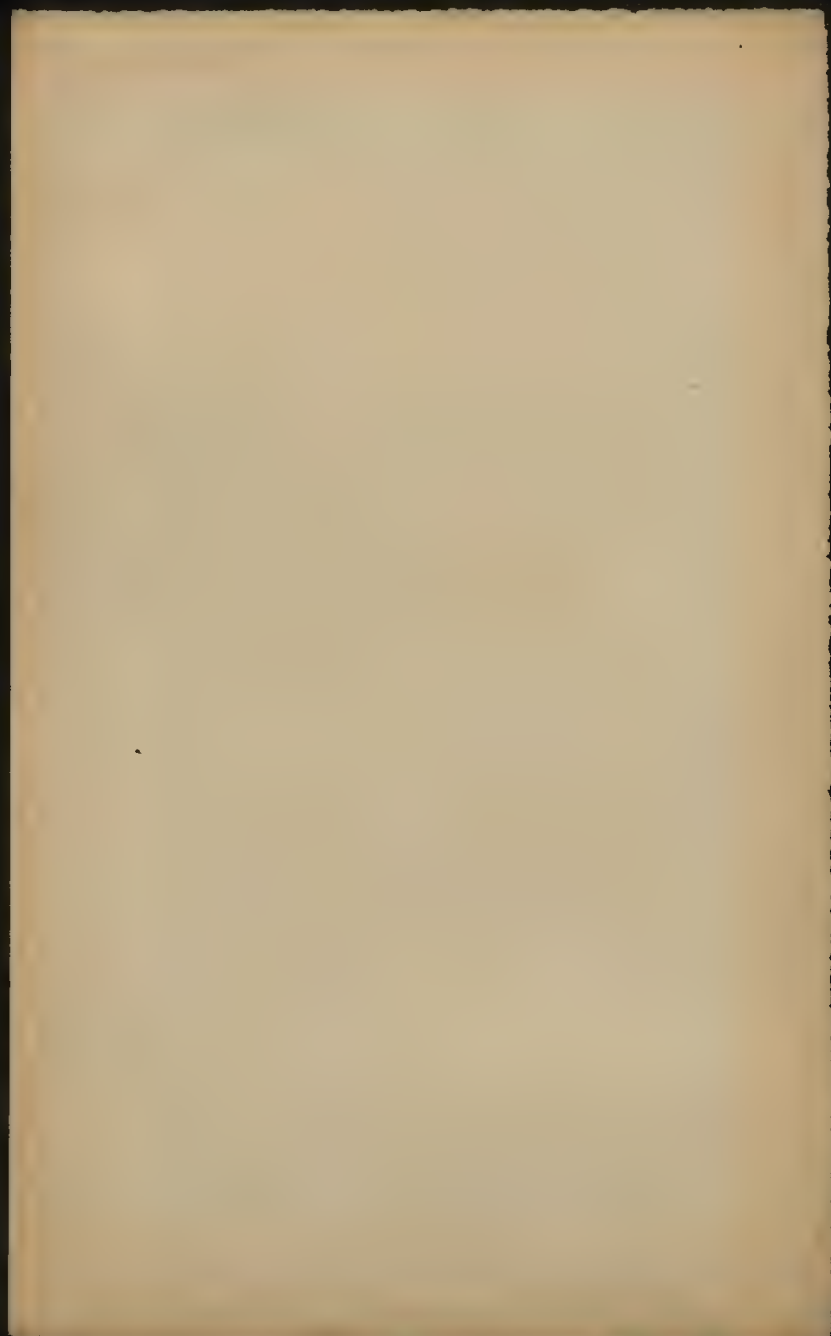

265

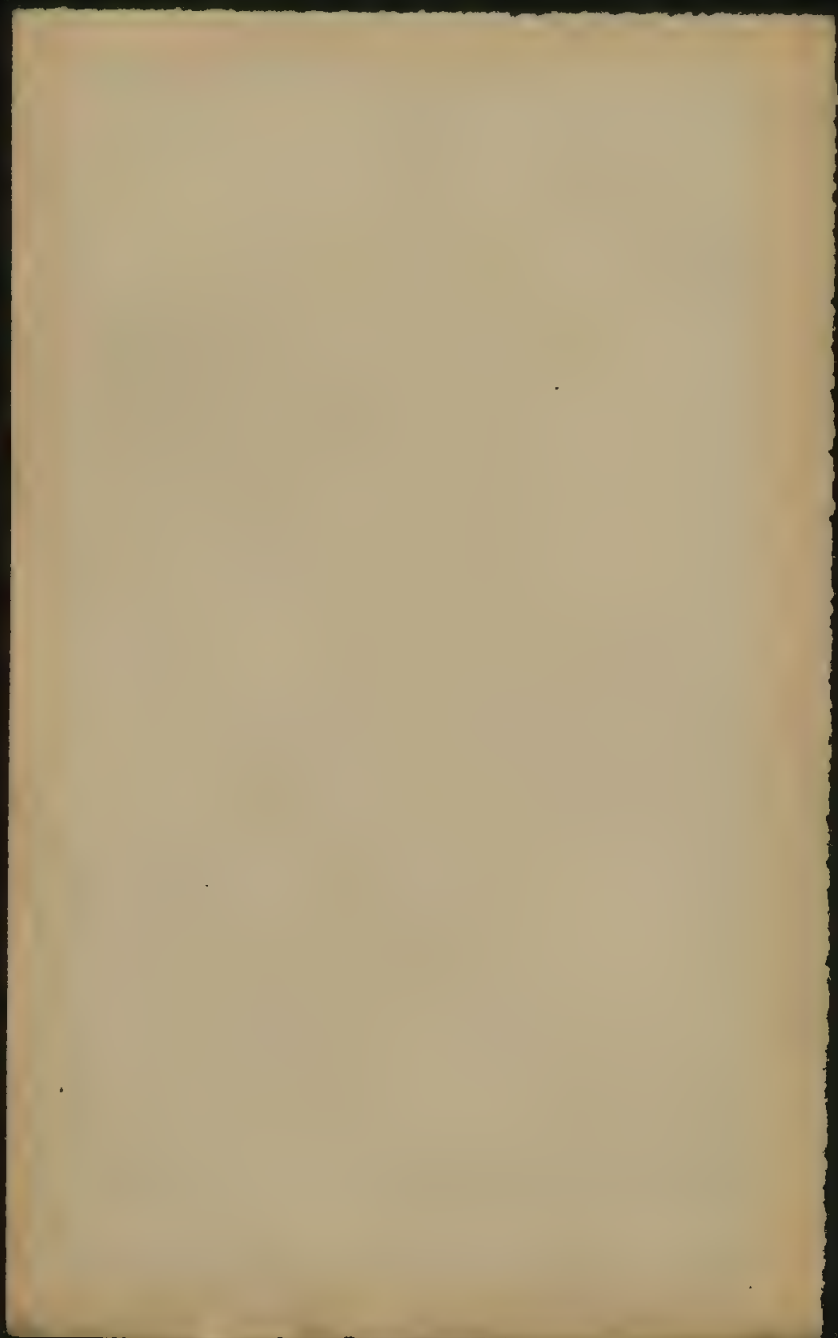
Rozpadać się - at a iś. kain. n. kn. i prow. samo, albo
też nad i za kim, czem, dawać głosie cemu.
he uczyć toż wadozuch jak xalosci, dawadny
uch wielkiego przywizania, upodobania,
kajzera uż kim lub czem. Potrzeba kępsia
się pogrzebemu nie dozwołita jej rozpadać
się i p. t. k. u. i "J. K. w. 31. 38" "Nie p. t. k.
k. u. u. i. u. nie rozpadać się, p. a. u. u. u. u.
u. u. u. i. u. Matka go jak jedynaka nad
wzryszko kochata. b. o. k. u. i. t. a, rozpadata
się nad nim" i. b. 33. 24. "A jak uż rozpa-
dali nad paucą, jakby to też co osobli-
wego było. Prowadzili ją ze contentem
pod ręce do powozu" J. K. w. 1878 39.
"Patrzeć co b. u. i. u. i. u. u. na pogrzeb a
i. u. i. u. g. d. y. p. y. p. o. o. j. i. u. i. u. rozpada" J. K. w.
72. 38 "Chować jak c. o. r. k. e. r. o. d. z. u. u. u. a.
k. o. c. h. a. t. ... to się za uż rozpadać" i. b. 72. 15
c. f. p. a. d. a. i. u. i.

Rozplecinny - cin. mu. bez l. poj. ceremoniję roz-
 platania warkusza ^{przy ubieraniu głowy} „pamięć rubież” „Przy
 rozplecinaniu (i na dobraną spierając: „Ni-
 ma - Małysi. nima jedyny nima na roz-
 plectiny, postać se ona gwałtyka poryci
 do siarkowy kł jedyny. - Co rozplecinaniu
 kanda druchna i dwiła taniowy z niez.” „San
 domierkie O. kob. 2. 90. „San młody i panna
 młoda w niedzielę rano idą do spowitki...
 wiewarowem odbywają się rozplecinny, a w
 Benicidriatek cała wesełka dwiżyna udaje
 się do kusiota zhał jui państwo młodzi
 jako nawróciocy wracają do wsi” ib. 250.

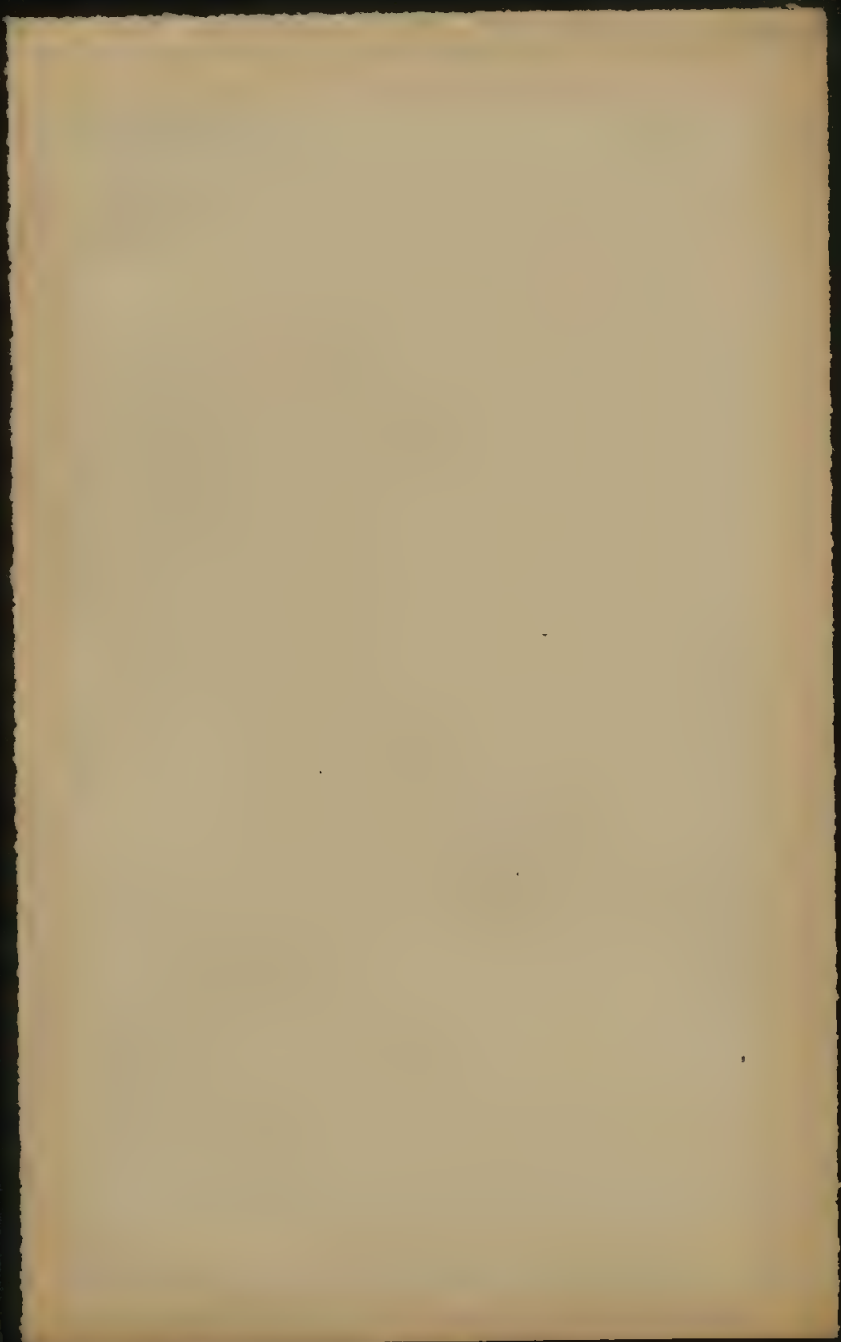
1878
Rozplomienice - at - nieje stinij dkn. rozplomie-
nie' us, zapali' us, rozplougi. Obcy bylby
more rozplomieniat dla niej, tak egzot-
ajaja ta cyganka j's ekscentyrycznie p'stuz."
J. I. Kvarn. wiek 1878. 30.

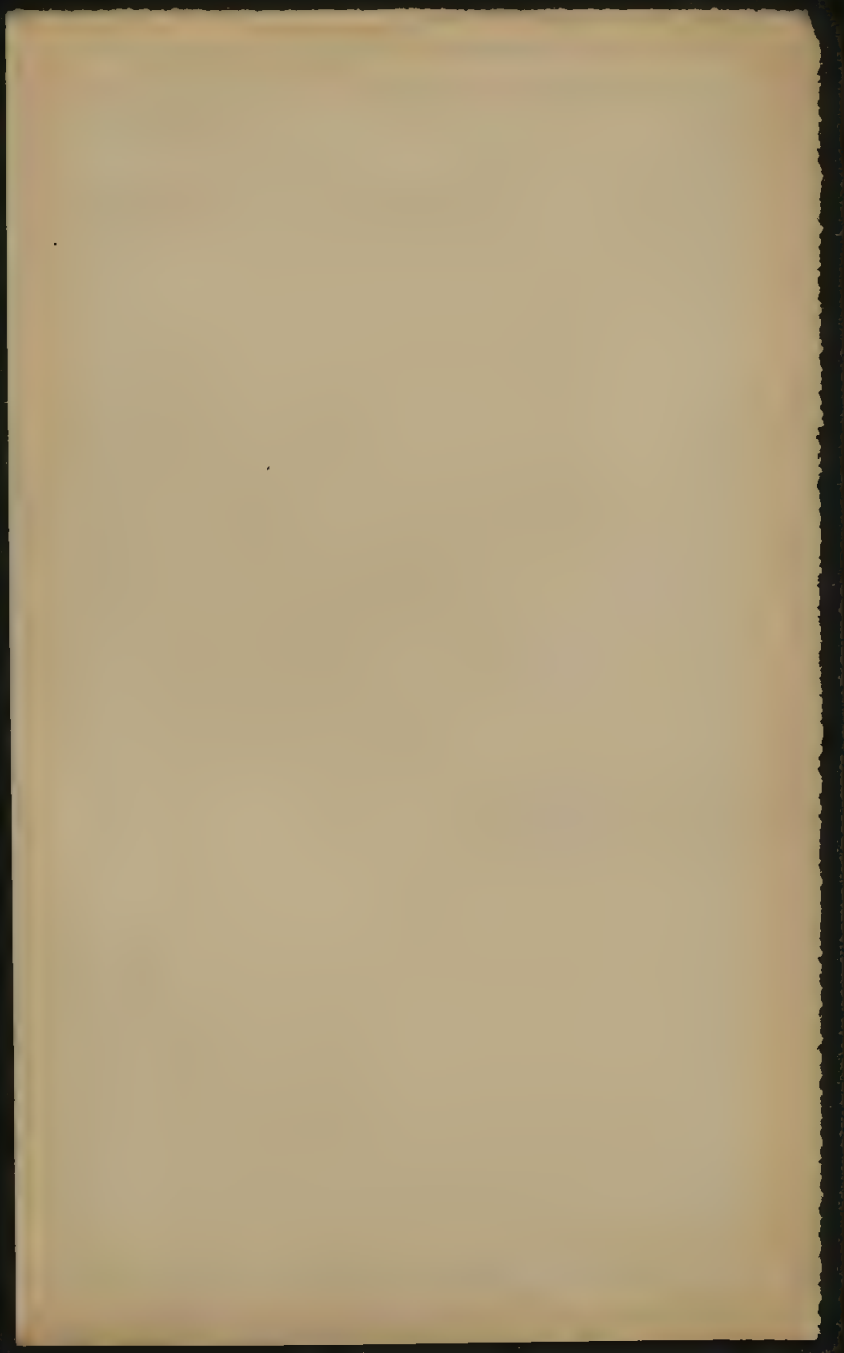
Розп'я́ти-и́ в. ким. дх. розп'я́ти, розпа-
ти и́ розп'я́ти и́ „Розп'я́ти в'я́но.
барвних о́кно, розп'я́ти и́ промисли
качодх'я, егис ст'яса "X квас. / 318.

Roxpodzielać at a stać udm. Roxpodzielić - il - i - dm.
rus. roxdzielać poroxdzielać składować
do potrzeby, segregować „Utrzymywane
nad Narwią stawanie dobrane stada
bobrowe, roxpodzielone według rozmai-
tości kolorów” K. Szejn, Żad. i pag. 1. 12.

Rozprowi^c-itⁱ-je st. a. d. m. Rozprowi^c-atⁱ-a u d. m.
 rozwi^zai, z pow^zia oswobod^zi^ć
 „Wład^z się go, u^zraw^zay po raz pi^{er}w.
 szay rozprowit^y z niewoli i pr^zay-
 musowego upokor^zenia” J. Kras. Dr.
 Łu^zar^zew. 3. 144.

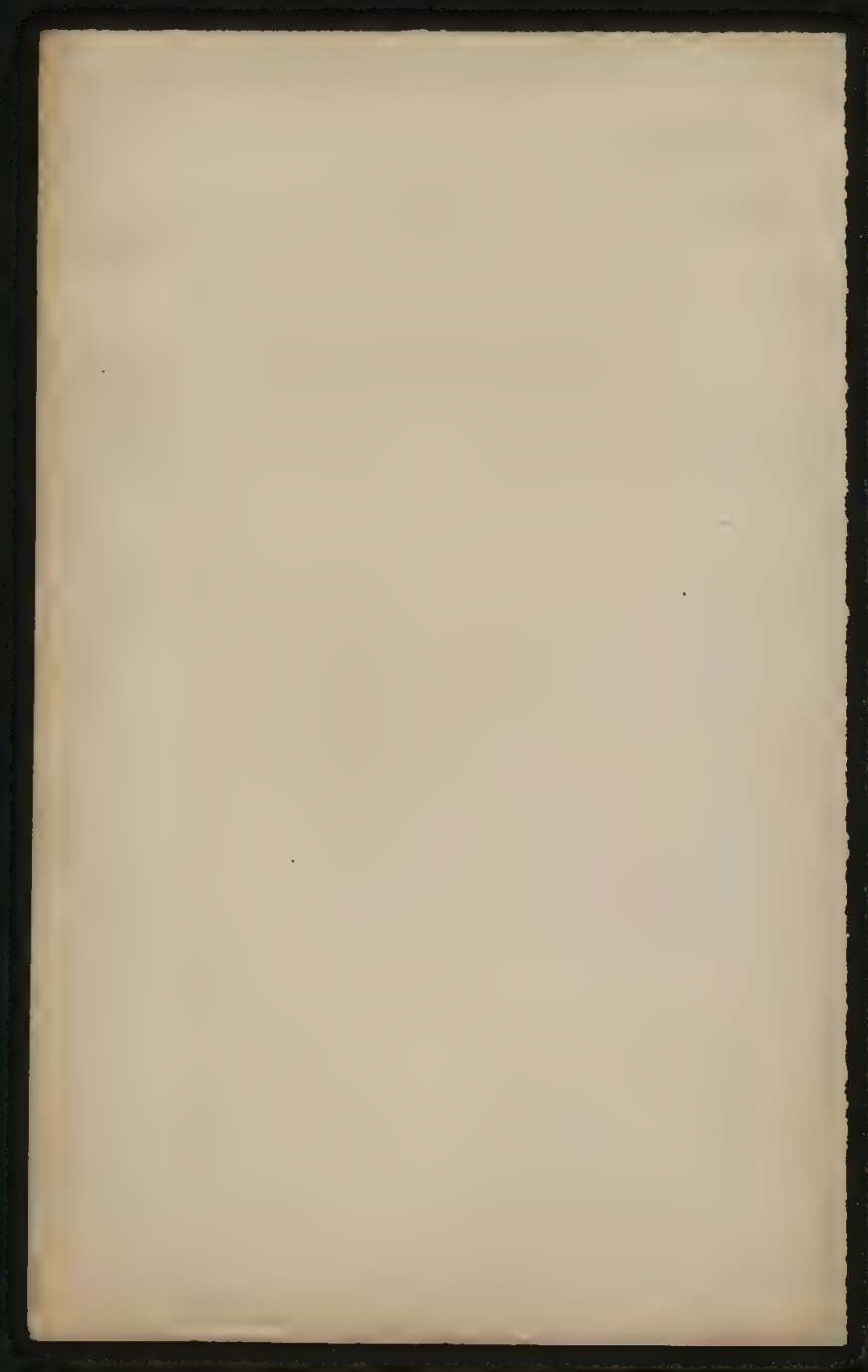

Rozporozchniaj'-at'-a st. ex. n. d. m. starci' uż
 co' upowrachnić, prawowai' uż upo-
 wachniuciem mego

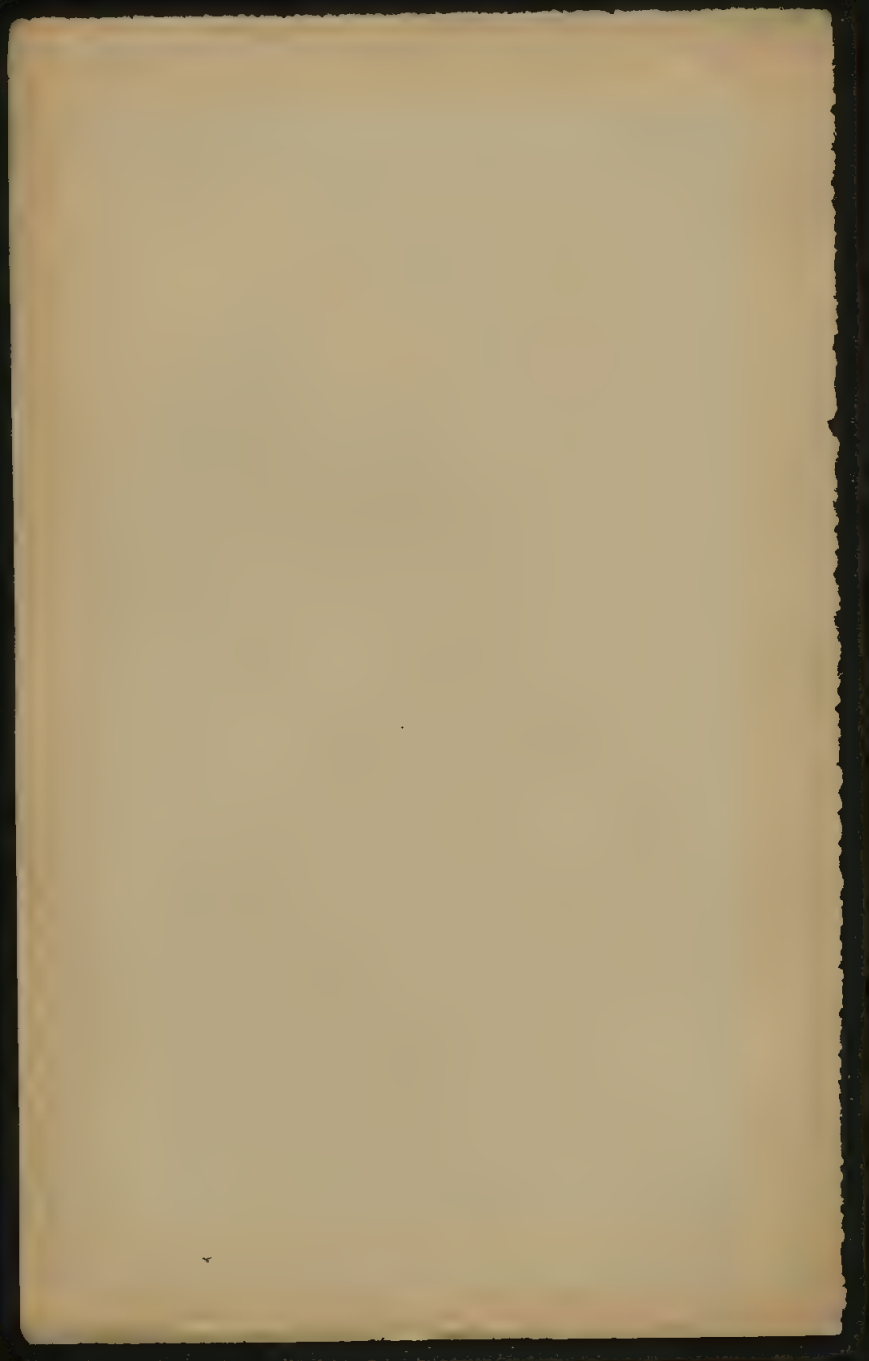
Rozporowrachniaj'-a. u. uż - uż m. m.
 ten co rozporowrachnia „Co do celu, jaki
 mego rozporowrachniac tych wiesci,
 nicma co głowic' uż nad nim” wiek 86.
 29.2.

Rozpróv-u. m. z ~~stara~~ „Rozpróv-a. m. pro-
 to. My: tkoś norwegy suchis z rozpróv-u
 a kyle t.j. nie chłopki, sundusowie, na-
 zwa obétywa, zymawiajs porp. „Ozpróv.”)

Рохравиаус - 71-7 18.12.18. дхивічво, прави-
чквічво рачііе одеврі

Rozpromieniaci st. x. ndku. Rozpromienici dnu.

jaŋnym, promieniejnym cymie - rozjaŋniai,
rozweselać „Wydata mi się bładz, i na
twoary jej mino rozpromieniejnego u-
snietchu smutku” JI. Kras. 71. 140 „Usmiechu
ta się rozpromieniejze twarz weselu” ib.
73. 32 „Do białej twoary cie, przelatujemy
drugiemi jakis' sparmatykami, na promian
błyszki rozpromieniejze je, i' chumy.” JI.
Krot i' Doudav. „Ony jej wieku to młodsie
kajzie i' rozpromienienie nowym je dla
minie otawa białkiem” JI. Kras 71. 93 „Strój-
na, cała we wtygach, łanuchach i' kółkach,
z twoary rozpromienionej, wzięta do rąk
ojcowstkiej” JI. Lub. 1. 175 § - 513 st. raim. roz-
weselać uę, rozjaŋniać oblixe, rozpromie-
nionym się stawaić „Cały dwó rozpromie-
nit się uadkiję” JI. Kras. 71. 78.

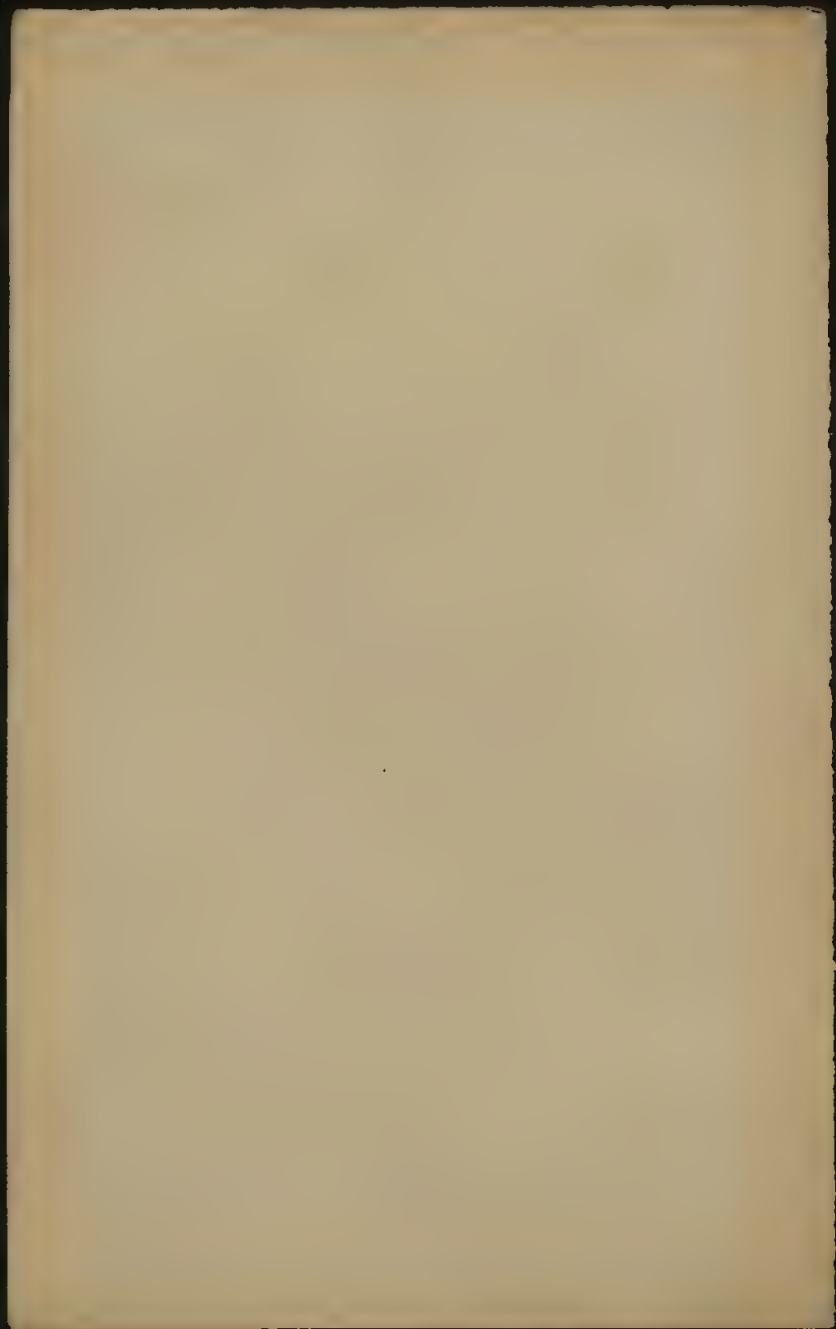

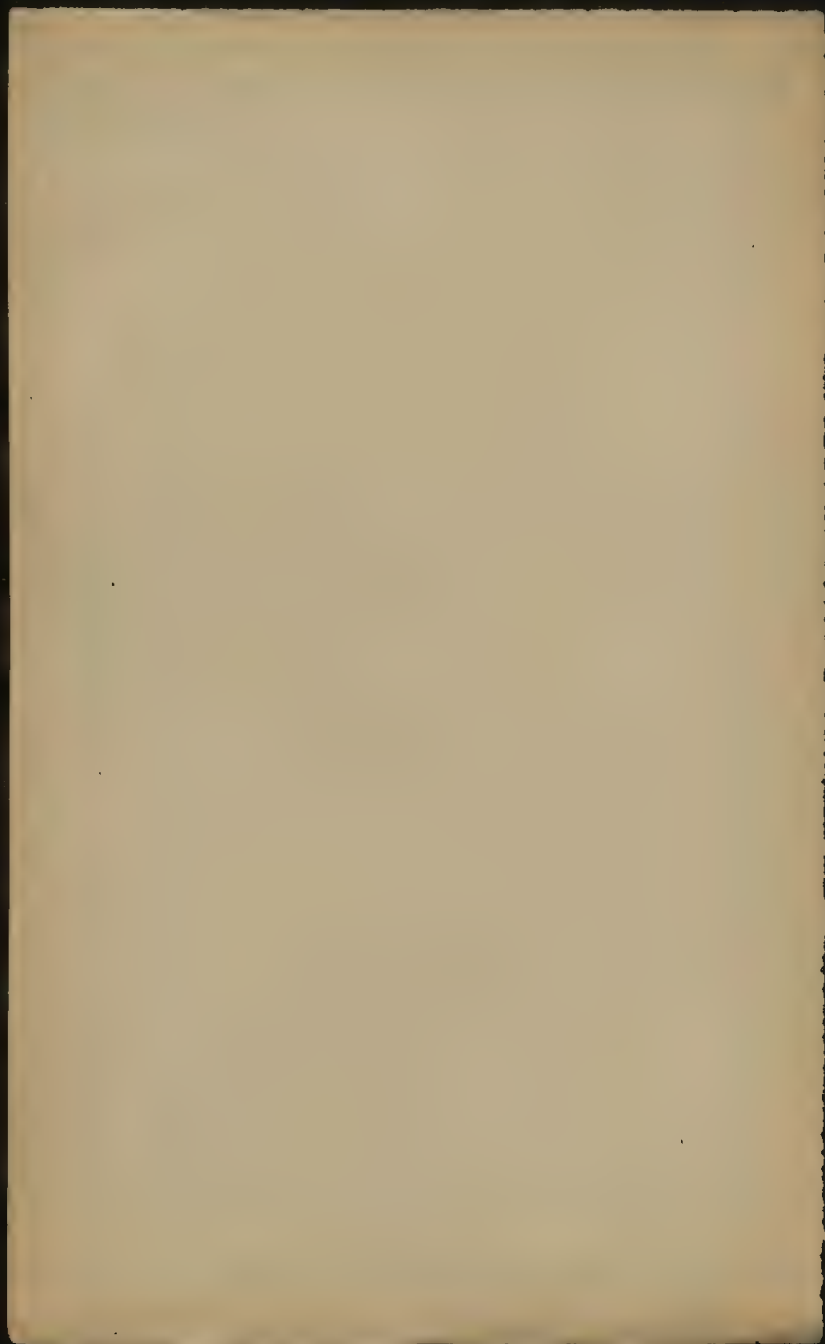
Rozpromieniony - a - e, od st. rozpromieniti, prazny.
 z inast., skonygi do cztowicka: promieni-
 jazy, jasnijazy weschu, radości, uwzglę-
 wiony, wesół "widzę go tak jakś swobo-
 dny i rozpromienionym, staranka na
 promniata o wystąpieniu "Zł. kras. 73. 34.
 "Wtedy do siebie, pogadanki wiedzie, i
 cały wieści był rozpromieniony, tak go
 ciężyły przyradowane płony "W. Syrok.
 Paw. 4. 10. "Radony, rozpromieniony, upadł
 do nich żędrzej "Zł. kras. 5. 28. "Spodzie-
 wam się że ci się zadowolona ze mnie?
 Za całą odpowiedź rozpromieniona ciętu-
 sia pociągwała kilkakrot moje cztos.
 A. Wilk. Fot. 1. 163. "Rozpromieniona
 dziewnica wybiegła z wagonu, ruka-
 ję między wozami z majowego gospo-
 darka" Sewer S. lwow. 1887. 109. 2.

200

Rozprostować się - t.j. tuje st. xam. dku. Rozpro-
stowywać się ndku wyprostować się,
stać prosto, i słysząc głos jej ~~roz-~~
~~prostować się~~ człowiek - mumiya, któ-
ry zdawał się usypiać w swoim krześle,
wyprostował się nagle, porwał i wlepił
w nią wargi." J. T. Kras. 2. H. 93.

Розприває - а. м. деи со розприва. *Заче*
розприває. "Ізбави іє схмукано нарен
сіе Равка розприваєма, кутарма. іє на
підмістї урґаєт нїх да обвоу." І ливос.
89. 171. 4.

Рохровіс'-іт-і. 3 char. Luvio., rohnobie' chorobz'
gdz lekars kamiant pryppicivai, opivnia
le vashie dajze ne myy'shie rohnijai' cho-
rovie. Z nim, vovniel'fältjru.

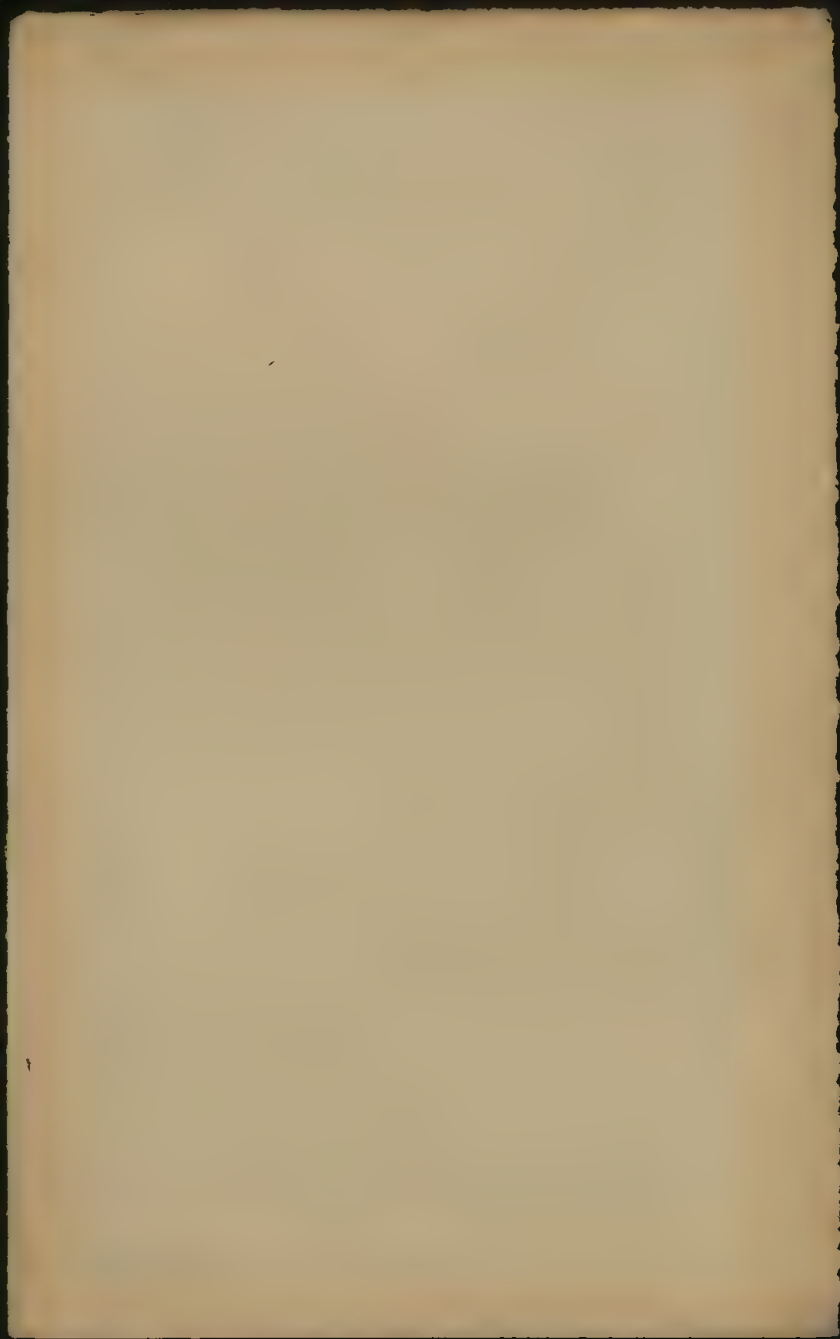

Rozromansowac - a t. suje st. x. dm. kogo, roman
sujis głównie zawrócić koniu, rozkochar
w sobie „sein lepiej że ję rozromansuję,
z większą ochotą za mnie pójdzie” Wot.
Skiba Kun. 183/1/5 - się st. zaim. rozkochar
się w kinu „Nawia pauma się w nim
rozromansowala” D. Dot. Smidburg 61.

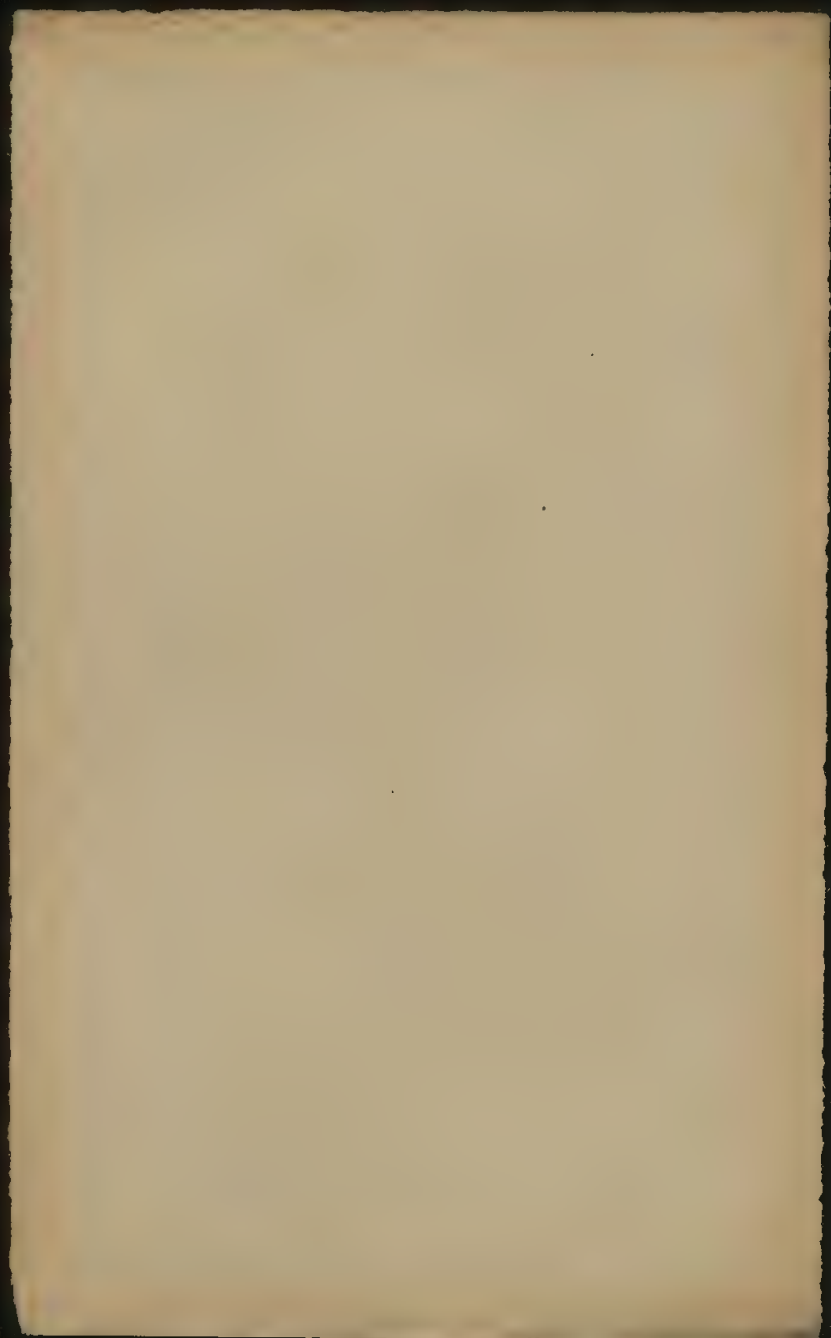
1.) „Rozpowiast trzy romanse, z angielską
guwernantką, z młodym księciem, z sędzią
ką rozromansowanym księżniczką” J. J.
Kwan. 100. 37.

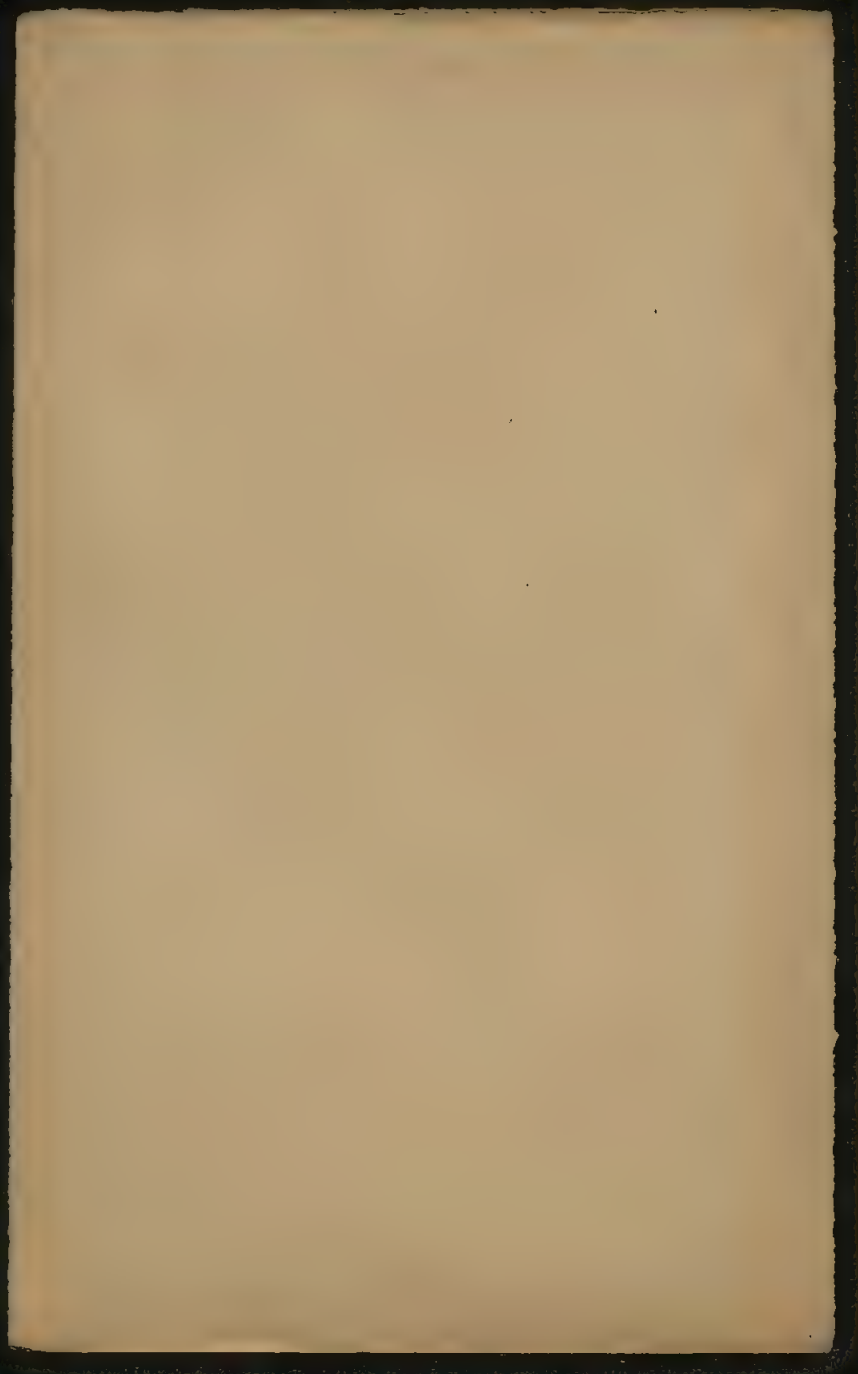
Rozrost u. m. bez l. um. rozrostłość, rozrośnięcie
się, rozprzestrzenienie się, rozumowanie
się. Piekny to musiał być niegdys' uzi-
czyna, ale życie do rozrostu niepomien-
nego budzi cięło, zaturto słachotne.
formy pierwotne "M. kraw. 2. 71. w. 2. 171.

Rozrzuśać-al-a st. ex. dku. kogo, wtubdzić w kłótnię, wchłiwać, pobudzić do dźwignia, czynić, wywierić zapałki bezwymowności, rozwestlić, poprawić humor. „Naprawdę starał się go rozrzuśać, rozbawiać i pokrzepić” J. Kwak. 31. 171. „Muszę go dziś rozrzuśać, och muszę” A. Wilk. 1. 5 & - się st. zaim. „Starosta się zwolna przygłuszał rozrzuśać - i kłótnię kartował, przygłuszał, doturzał...” W. 1. 204.

Rossadnik a. m. ki. ciu. mu. miejsce w ogrodzie
lub na polu, gdzie xrsicwa nie rosną,
mająca służyć do rossiakucia; w ogóle
sahółka roślin drzewek, i. t. d. 5 fig. "Pod
niegarni Sybiru porpowaym ta Moskwa
kolonizacji niewoli, głodu i udrę, oio
niechiraki rossiadnik nieważsica, kto
reune haidy stan, wiek i niedola pruz
se cing lat miał dostawca nowych ofiar"
D. Pol. T. 1. 204.

25

Rozsądnie nie się iść i stać kam. dłu. a wyprawa
mianu serdeczności wystąpić Rozsą-
dnie nie a serdeczność swoją okazy-
wał coraz nowemu kolej kam. miedzi
M. Pol. Tytuł 2. 51. „ Oddawna nie słyszała
takiego głosu litosci i dobroci, to też się
rozświecała, rozgaśniała o swoim us-
ku ” Ep. Mto. i stary 2. 137.

Rozsiąść się zaim. dku. u Ld. rozsięć się niewyżw.
„Tu mogli się rozsiąść wygodnie i swobo-
dnie mówić” / J. Kossak. wiek 1878. 12

§ fig. o maciech niewyżw. być niewyżwonym
„Syreazga jak starożytny kamień nad je-
ziorem, rozsiadła się nad wielką, ciemną ka-
łuzą” Kł. Jem. wiek 1886. 143. „Tu polna gru-
zka rozsiadła się na miedzy” A. Wilek. Tyg-
powa. 1882. 211. „Rozsiadły się kawalerzki nad
drożną, po dwie albo trzy razem” / Dziwki. 2. 5.

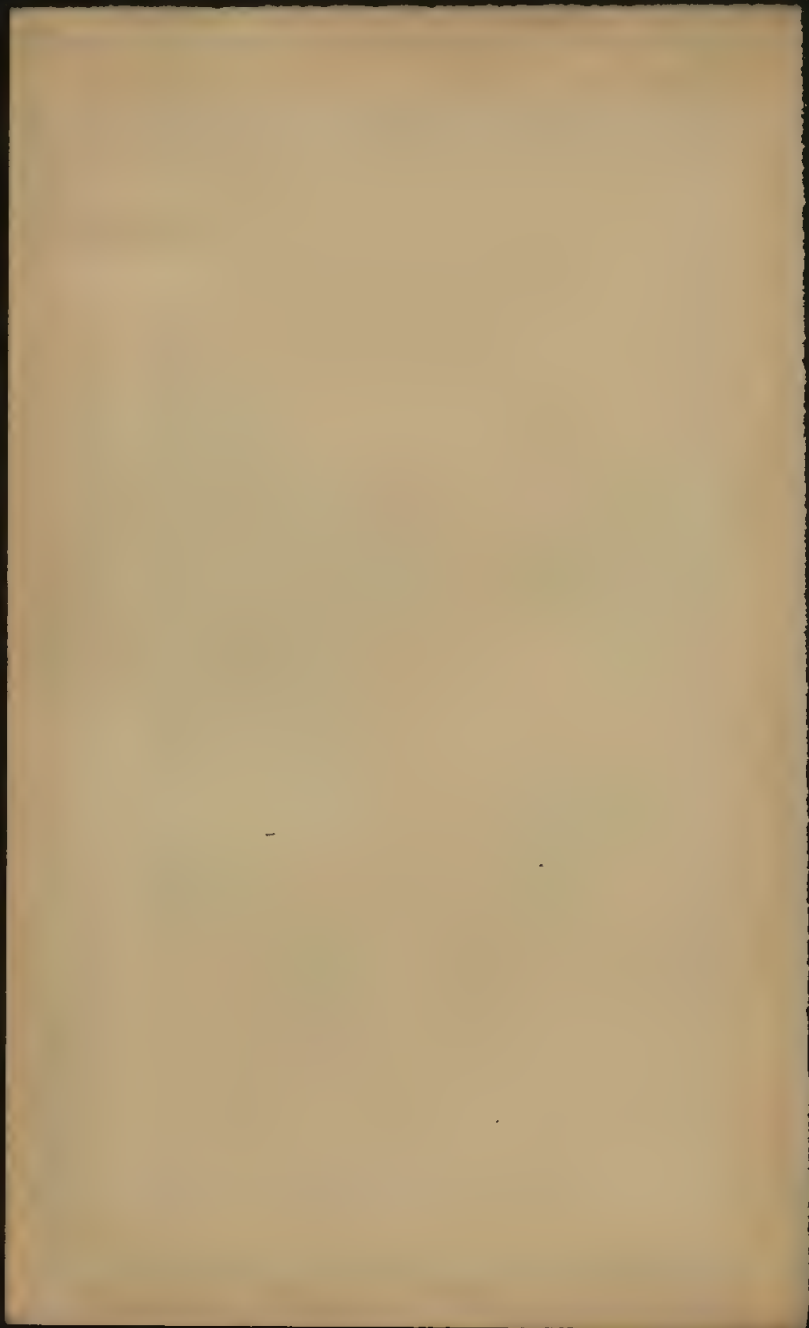

Rożstaje-a n. ja-ois um. roztaj, roztaj'nie,
 roztaje niejcie gnie sie druzi roztaku
 dzy". Na roztaje przy kanonice sta
 nglem wytchuzi "Z. Kras 31. 137". Twa
 roztajach now Doze niegi xdaja iz
 xdała ramiony sweni xsyta' otuch"

S. Pura. Kagn. wiej: 37.

Rozstroj. u. m. bez t. um. dysharmonij. niekgo
dwie' tony z w. muz. moral. rozprzeczne-
nie nieporządek, paradytenu smaga to,
co było zdrowiem w społeczeństwie lub
żywiotem nieładu, rozstroje" d. hr. Dębie.
Akad. wileń. 32.

Rozstrzychać się - at. a st. kaim. udhu. rozdzielai
 się, rozłamywać się, rozprawać się, „Rozstrzy-
 chać się tłum na dwie kupy rozdzielony,
 i kinując głowami w dwie przeciwne stro-
 ny, tańczy: „nieprawość,“ i krzyknie:
 „prosiemy!“ Ad. Młk. 3. 179.

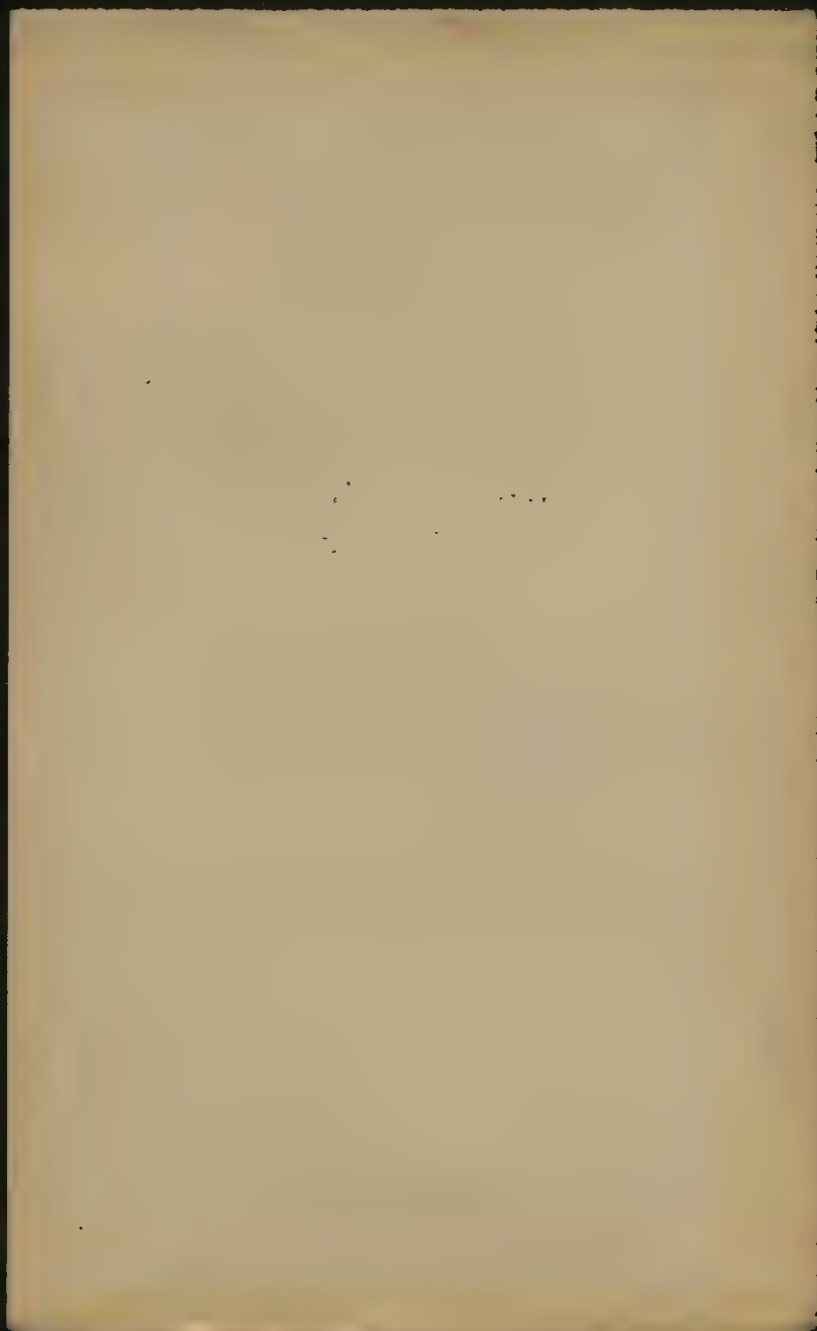
274
Rozstrzeń - i. z. nie - ni mu. poet. kam. pręstrzeń

„Doby, lata, stolecia, w niemiernowej
rozstrzeń, jak liści od kwiecica.” J. B.

Zales. 2. 4. „Ziemio... Dymki swoje przy-
zanim burza na burzę, mogiłami za-
chmurą jawni tu w rozstrzeń twoj!”
ib. 4. 4.

100
Rozmartać się - at - a st. rain. Dkn. - bez końca
się martać, przesadzić w martaniu się
„I tak się mowa rozmachać, rozmartać,
że i starości winnować, że krusz po-
chować” A. hr. Fr. 2. 24.

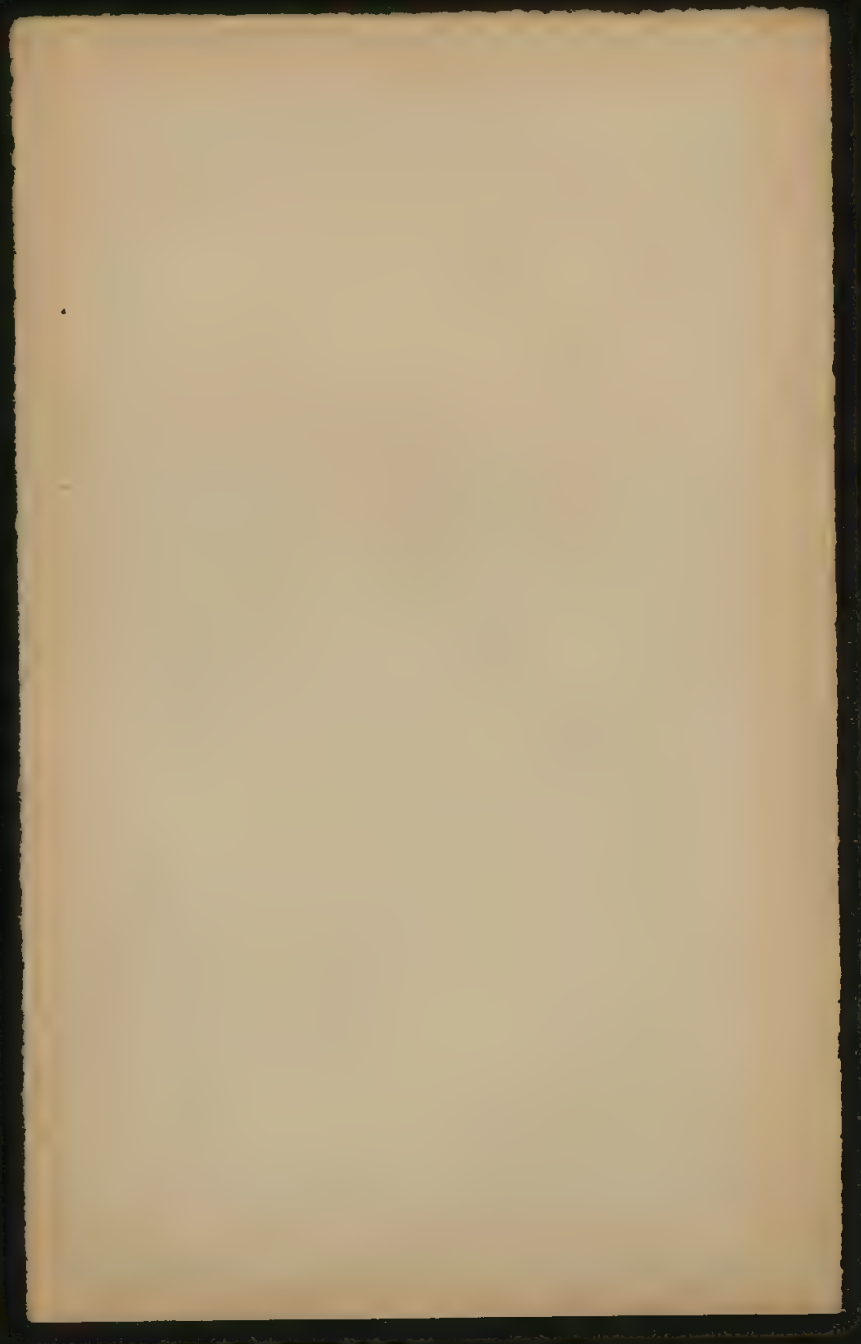
Rorsielac'-at'-a st. or ndku. Roxestac'-at'-ro-
siele dku. z ro Galicji nam. ^{roxtai'} roxtat, rox-
siele, mowia: „ roxsielec', roxsielec',
roxsielec' „ Mierig mawec roxsielec'
zielony kubiczek po całej ziemi (w Am-
ryce) "Kram. do G. lwow. 1859. 116 of. posie-
lic', wysielec', usielec', sielec'.

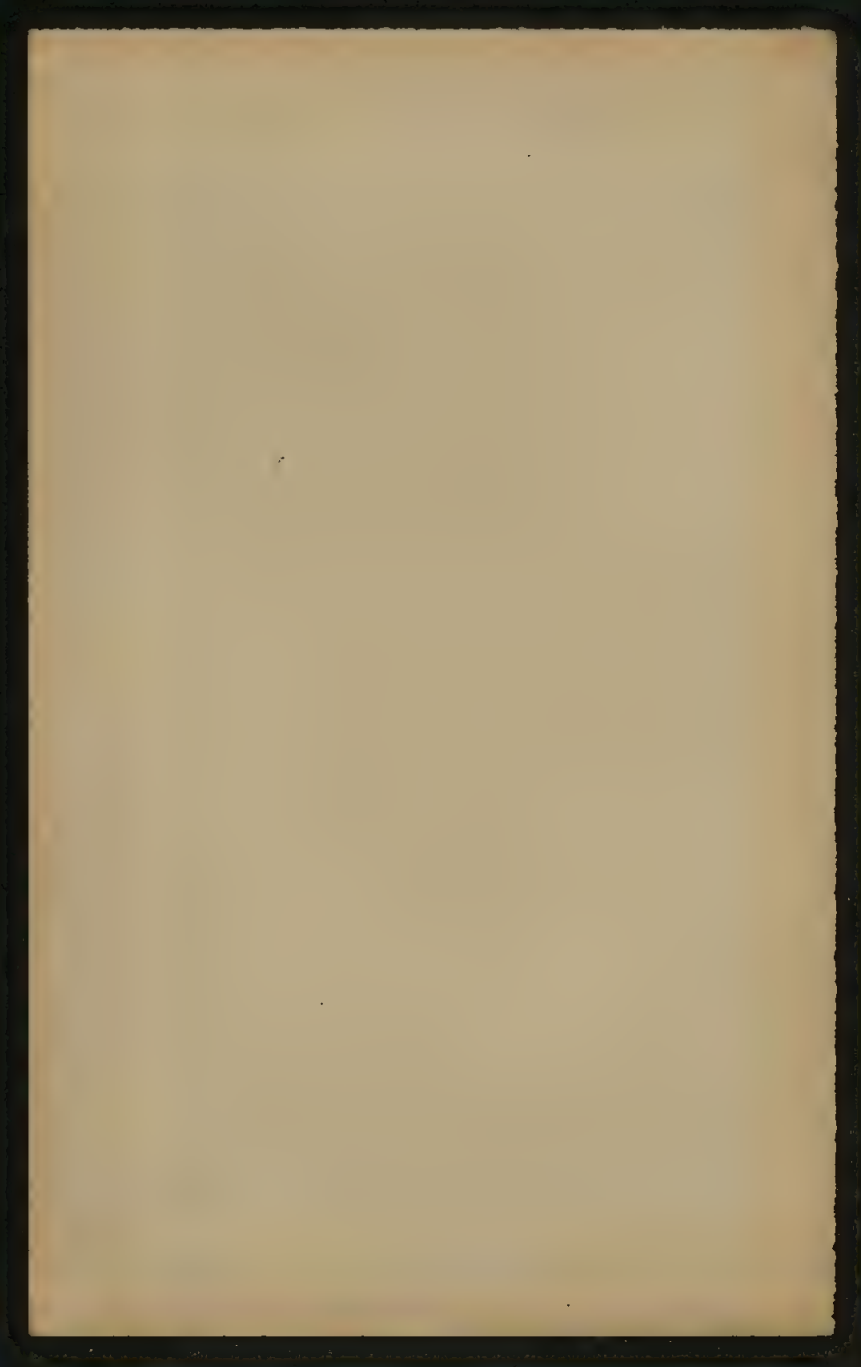
27
Roxswit u. m. ty mo um. swit, switanie, roxswi-
tanie „ Tot nad głowę przysięty, mowa
cnamu blysku roxswitem „ J. Gowa. 1. 183.
„ Blym! powanek, lech u nowy roxswi-
ti prouienie nie nad na, roxjasnit się
głowę „ M. Pawlik. Sam. Piem. 21.

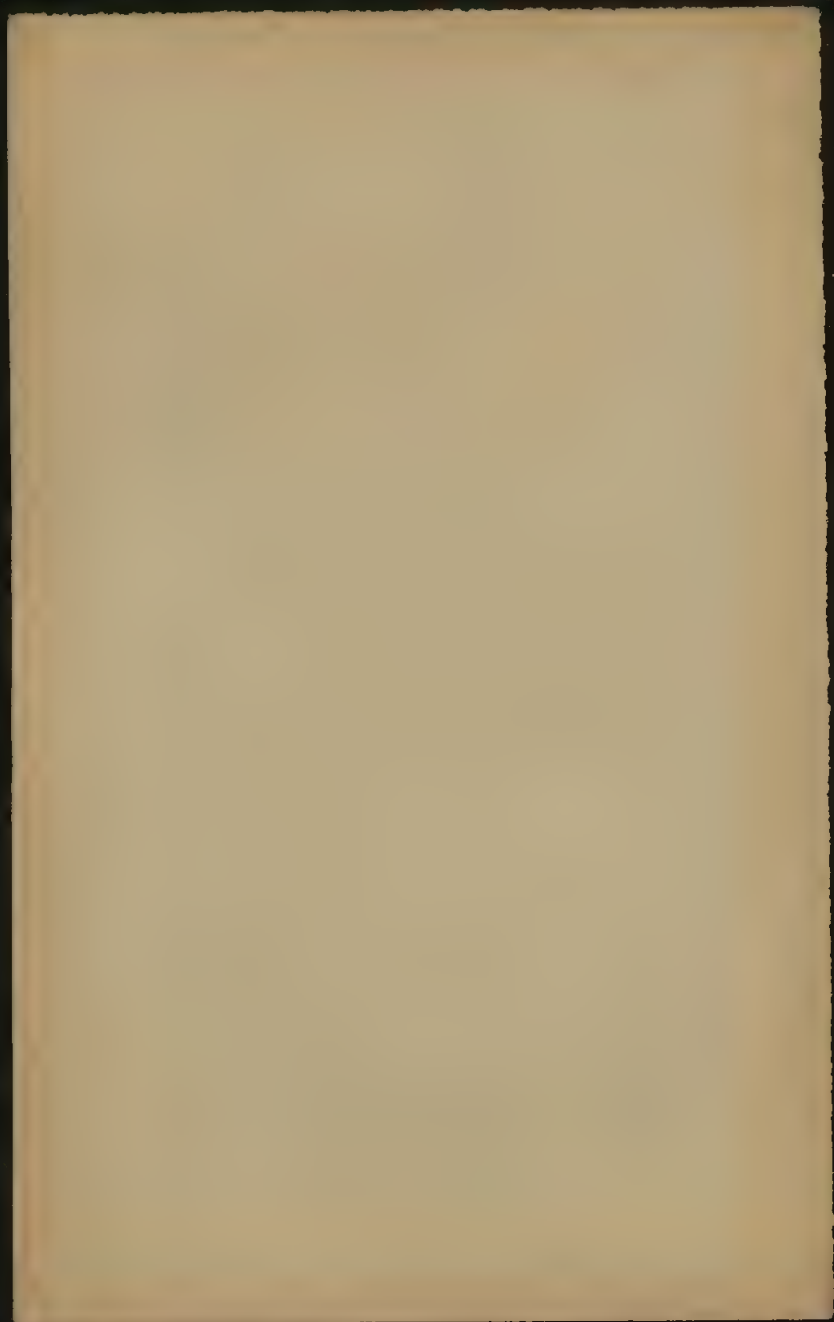
Rortan'izyc' sig yt y st. xim. Dkr. rortan'izowai
sig wpaśi w kađ tania, porywytaŭy i na-
brawszy upodobania w taniu oddawae' mu
sig zwłoty. Rortan'izyły nam sig paŭien-
ki. 'Włookomy bal paŭienki' udeŭt sig siwie-
nie' Wieś 89 26. 4. „Rortan'izowa do upa-
długo Wawracuwa kaejanye sig i koncerta-
ini talrie." Wieś 86. 31. 3.

Ростовцы - ут. у ст.в. дм. з розр. чац'; пров.
 "ростовцы' віпра" = подпсі, не се
 врыдліем утворі т.п. не на стоніс
 лез на мігро, кielbary : t.p. albo лез
 поіедніеіс кауіс розр. чечі нін
 нс кауіс туві на добре.

21.
Roztłómaczyć - ył-y st. cz. dlu. wytłómaczyć
co dobitnie i wrażliwie & - się
st. zaim. „Maję kamne tyle czasu ile
potrzeba, żeby się wiersz wygadał
i w roztłómaczył” J. K. 71. 87.

Roxtrapiotai 'sis at-pioce st. xain. dku. abytw.
 nemu trapiotaiiu sis oddac „Nie pochte-
 bil jej nigdy, owemu cześć uganit jemu,
 gdy sis roxtapiotata" J. Wran. 72. 75.

Rozumieć - iem ięz s. ni. rozum. z w Galicji pisze
„rozumie, rozumia” zam. rozumieć, ro-
zumieć „Byli dla jenoć z tem powoła-
waniem, jakiego nieśwadcio głownie się
domaga a którego Niemcy zupełnie nie
rozumia.” A. W. L. D. 11. 39.

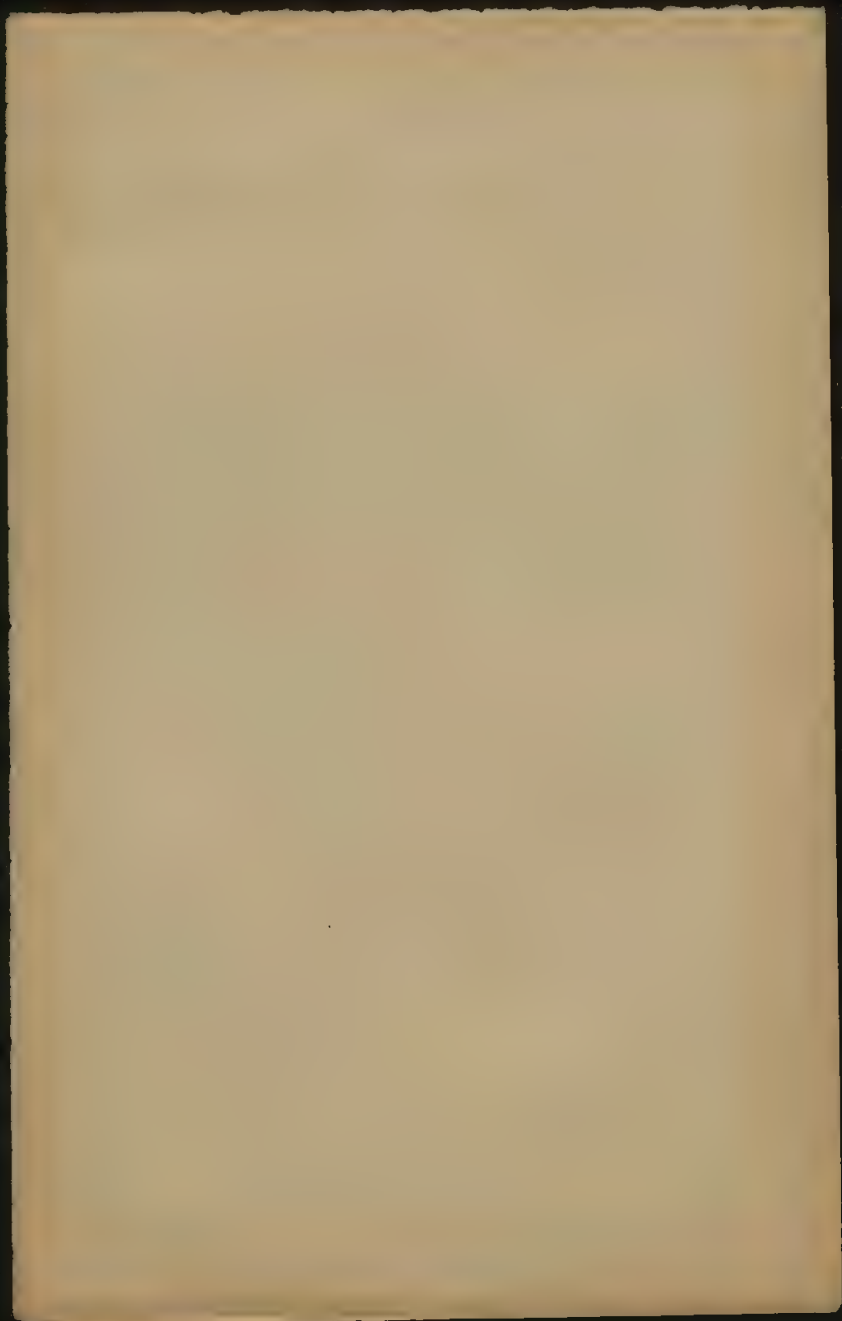
222

Розуміє - ем о т.ж. ндл. § в італійс. повч. прав.
„розуміє” там. розумієм „Nie rozumie”
аг. добує і пр. Мл. і Ст. 2. 43 „Nie rozumie”
со мовить “ib. 44.

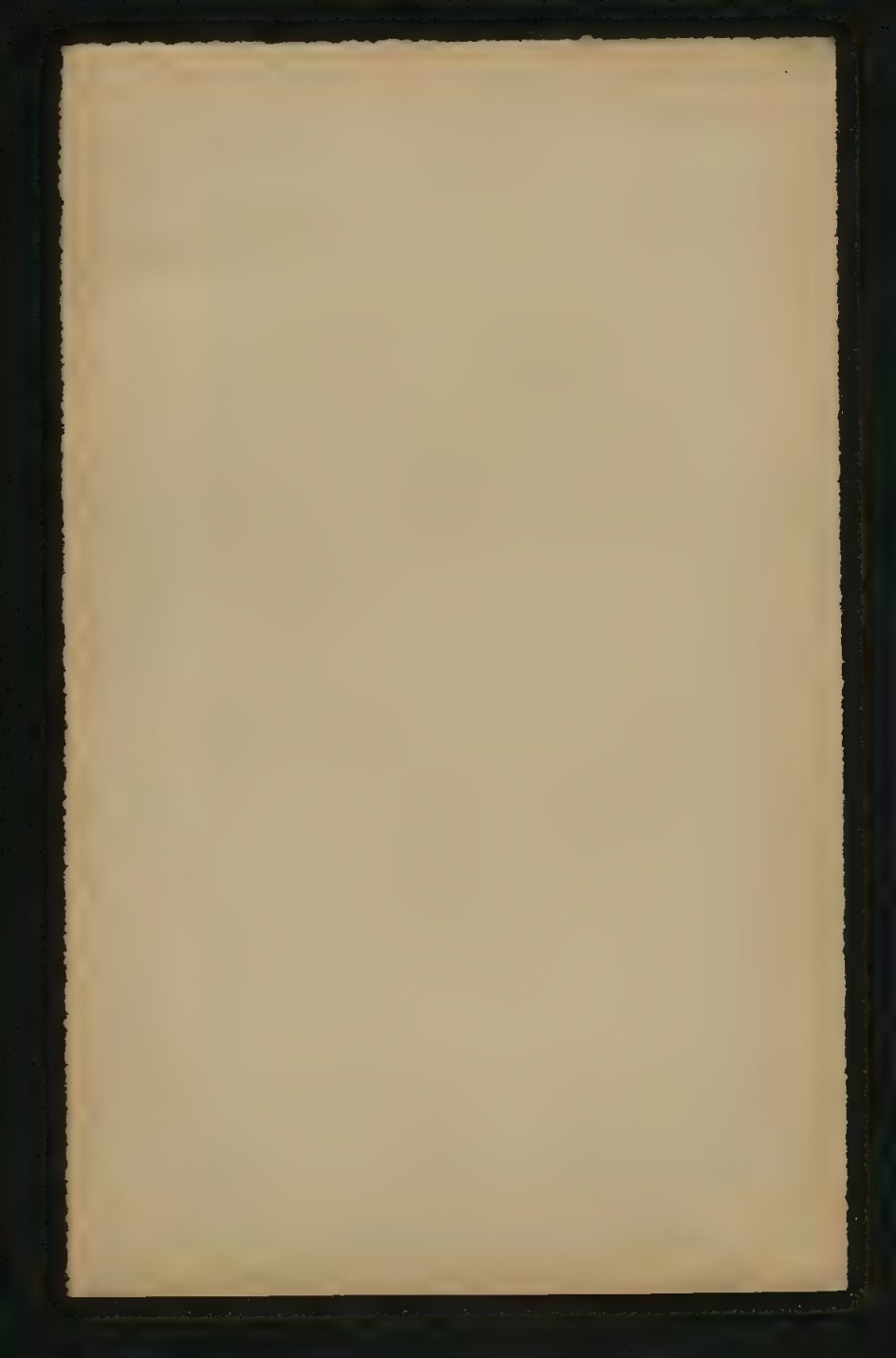
~~Deutscher Reichstag~~ 1871-1872
Deutscher Reichstag. 66. Sitzung. 1871.

Rozwalicka - y. i. chy um Rozwalichna - y. i. yigun.

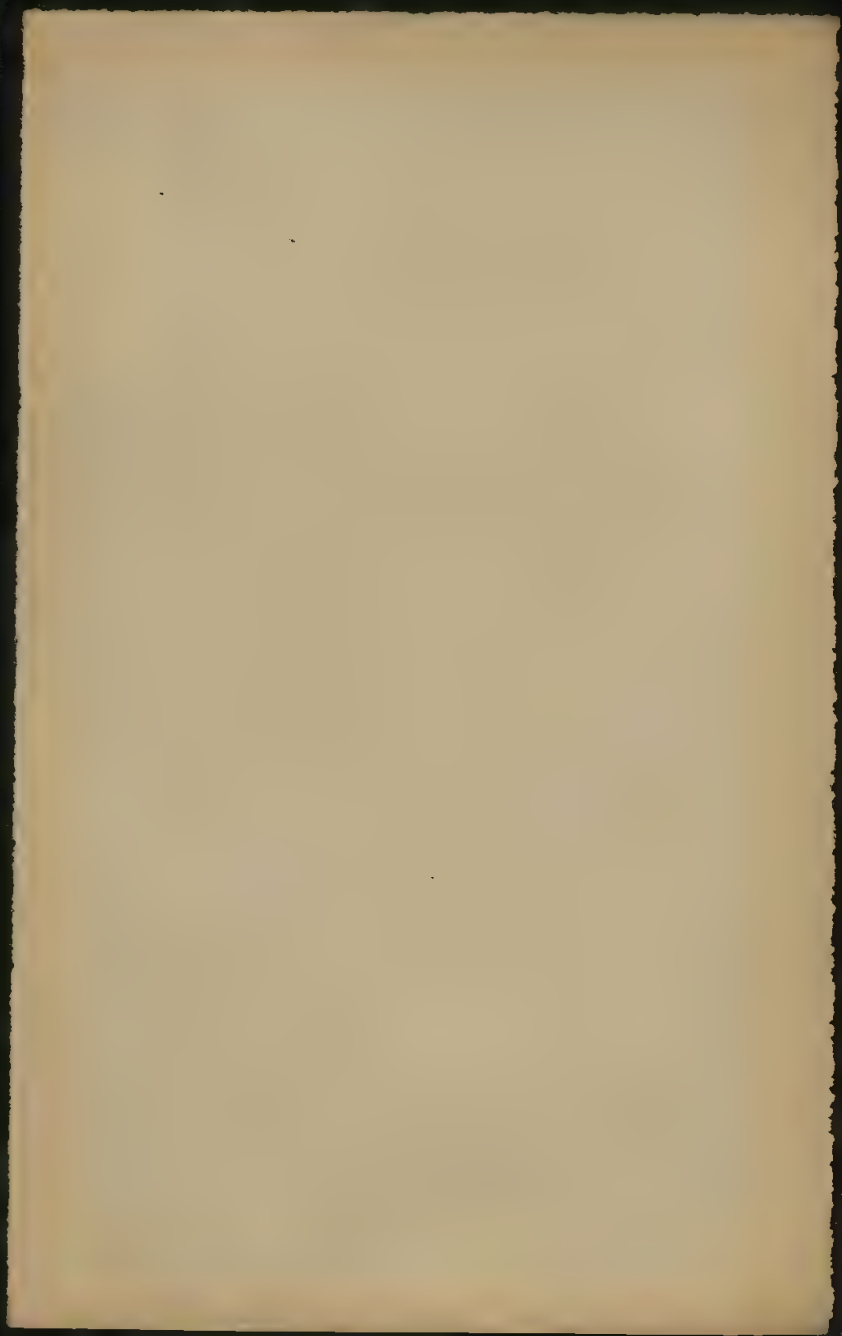
pusp. lud kraj: obsc. hobicta gotowa rozwalii
sie kazdemu, dai', rozpustnica.

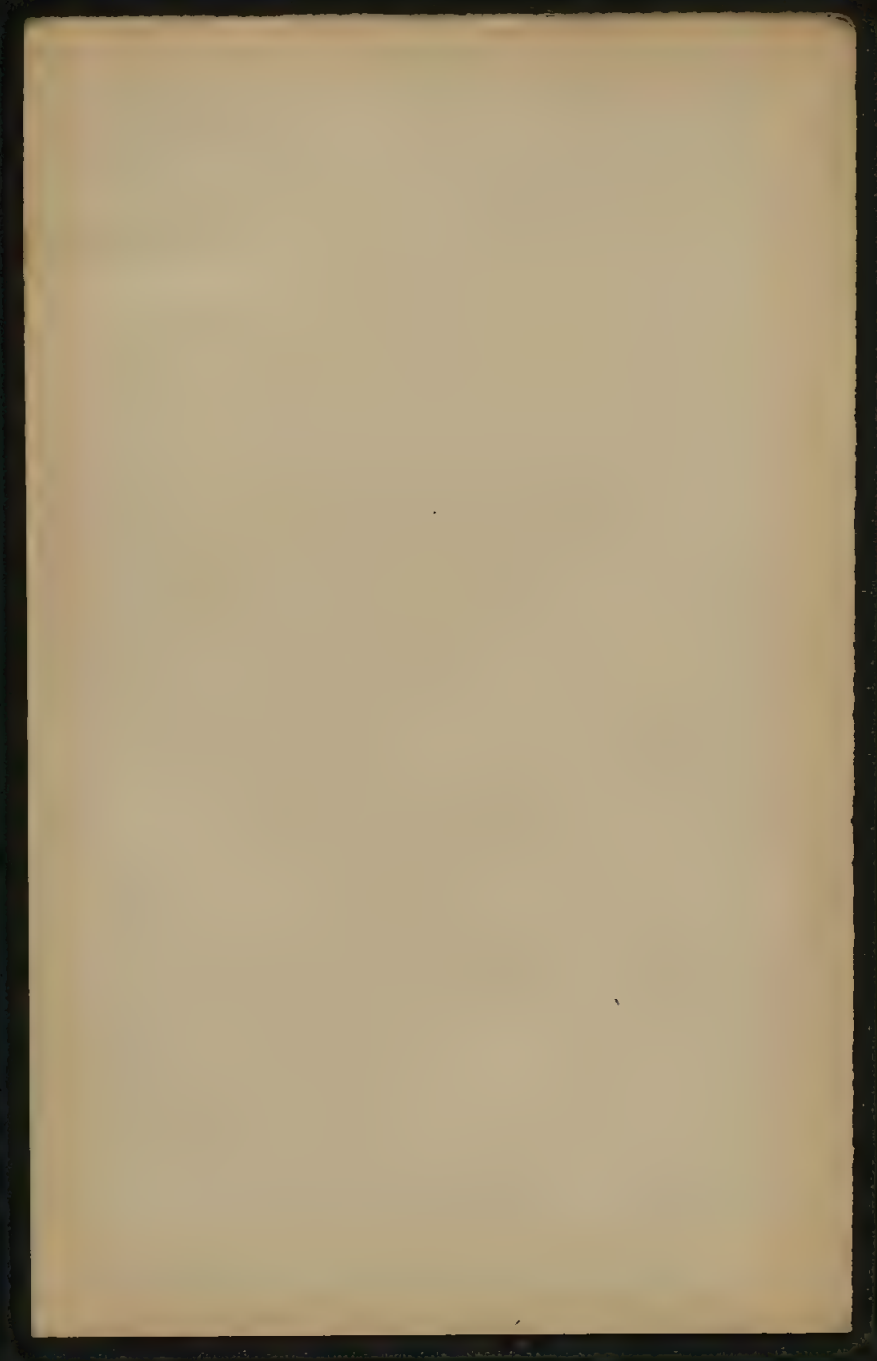
Rokwaleści się al a st. rain. dm. wdai u
 waleściu, nabrai ualozu waleściu
 się z fig. • On zostat sam duncijst, a w
 burwaty gwał ciagle, purwarajst dym to
 kwagło, to krwio wpoś-otwagło. Rokwale-
 sama jego w tych dymach się błąka sa
 mowra i pomura nujst.. "Ad. Młik. 1. 255."

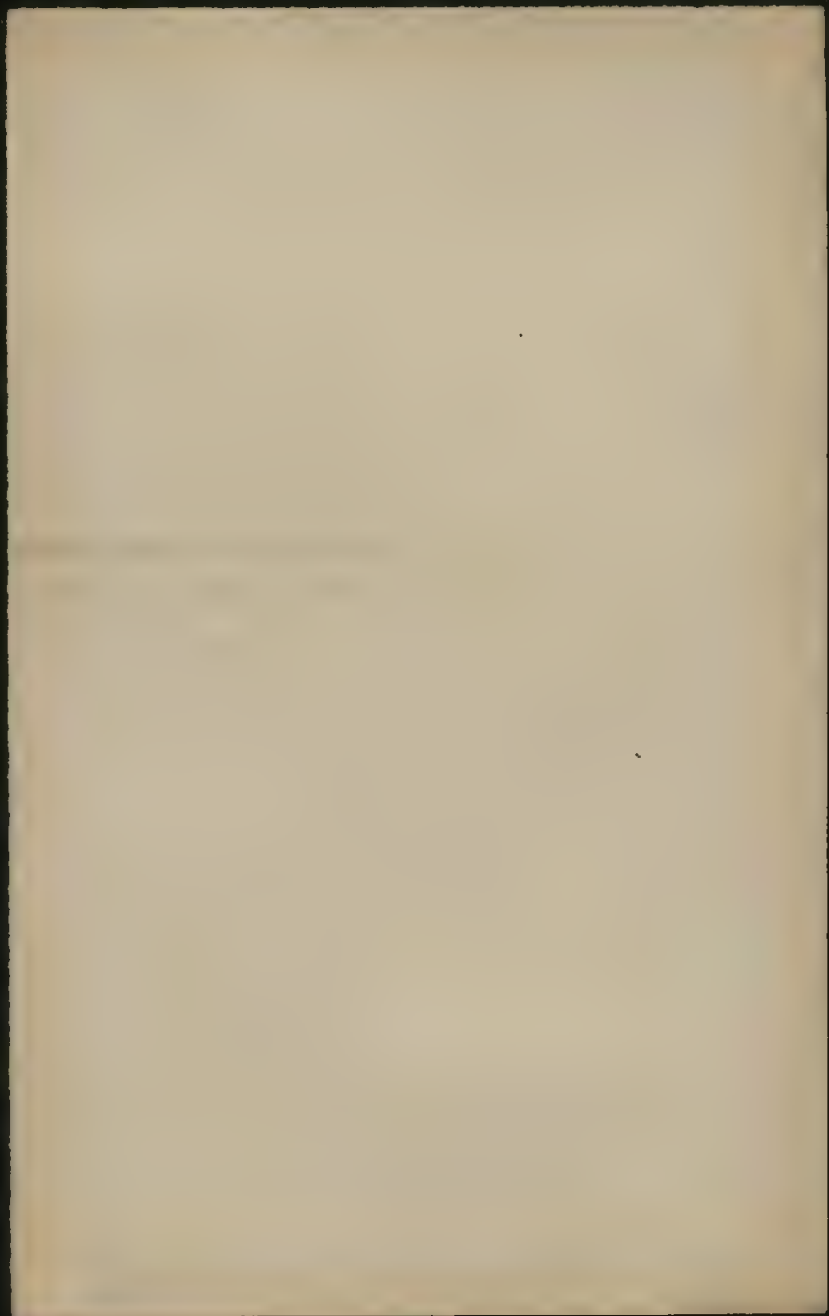
176
Prodowiadywaieśieś-at-duje st. raim. ndkn. Pro-wiedanieśieś dkn. dowiadywaieśieś tro-skiewieśieś, kasigaieśieś „ Gawiedieś po-kostata rodwiadyjeśieś o wyprawieś”
J. W. W. Lubow 1. 119.

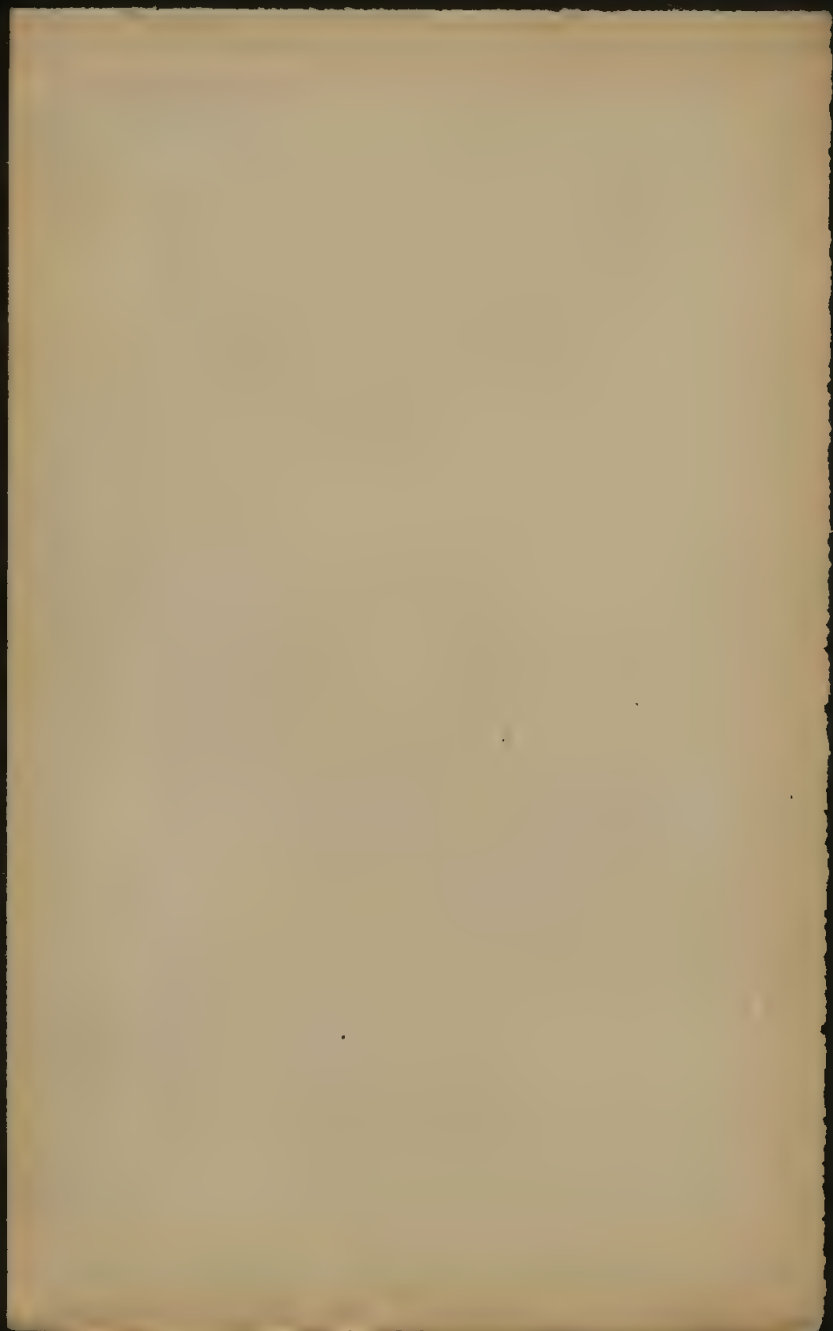
Rozmowa y. z ry mu. z p. w. Tropiczowie
losnego po rozmowach napadlych po box
dwojaku lesnych "put Jura. z. kw. 1887. 42
" kucutow. w. w. - u m ? " Kto by naj-
mial w glab borow i jarow napadlych,
pouad rozmowami Czernomoru... koba-
czyty postacie jakies..." ib. 44.

311
Rozwój - u. u. bez l. um. rozwijanie się, rozwój
niżcie, wzrost, postęp w doskonaleniu się
„Standard prawdziwego postępu, nie bunt i
kłamstwo, lecz odrodzenie i rozwój kwiato-
waci powstanie” *Żel. Ochr. Nioe* 7. 5. „Forma-
linu jest kluczem umiarkowania i on to parali-
kuje rozwój organizmu państwa” *Wiś* 1885.
246. 1. „Wyrasta już do chrześcijańskiego piśmienia
niezwykłego rozwoju maturalnego mowa” *ib* 1887.
234. 2.

Rozwłoknić i^l-i st. w. dnu. j. w. t. rozwałpić pomy-
 dnie. Vagorć wyszechrata. się usnie-
 chem przez rozwłoknienie strępy ostatniej
 sukienki. J. Kościel. Edm 1879. 6.

Rozwielmożnić ~~się~~ - it - i ~~it~~ ~~sk.~~ ~~dkn.~~ rozwiel.

możyć, daw, potężnym wyznąć „Państwo
ciudem myroście i rozwielmożnionem” J.
Kvava. Dr. Umartw. 3. 137 5 - się ~~it~~ ~~sk.~~ ~~dkn.~~

rozwielmożni się, potężnym, silnym się
stać, rozpanowuje się, kapancować /
rozruch uciągnot. / „Do to przez Siemian.

skich w sadto porosto... rozwielmożnia-
to, i buta ~~stawa~~ „Jd. Seta war. 2. 233

(1) Rozwielmożnić ~~it~~ ~~sk.~~ ~~dkn.~~ / „Z całego

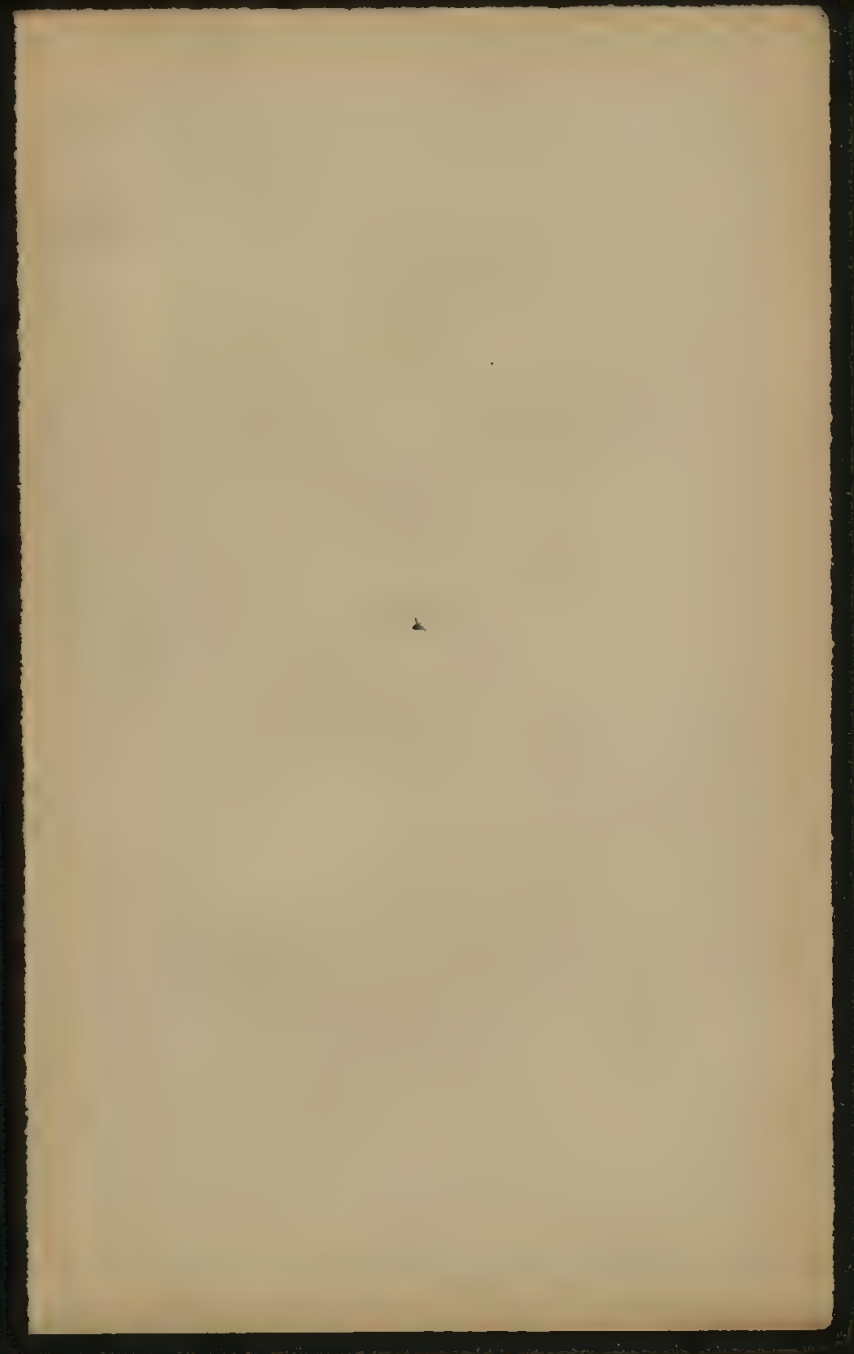
kraju dochodzą wiadomości smutne o

rozwielmożnieniu się całej stodoły

skich” wieś 1882. 254. 3 „Dłonica, orpa,

kur, zakurstatyna, rozwielmożniły się

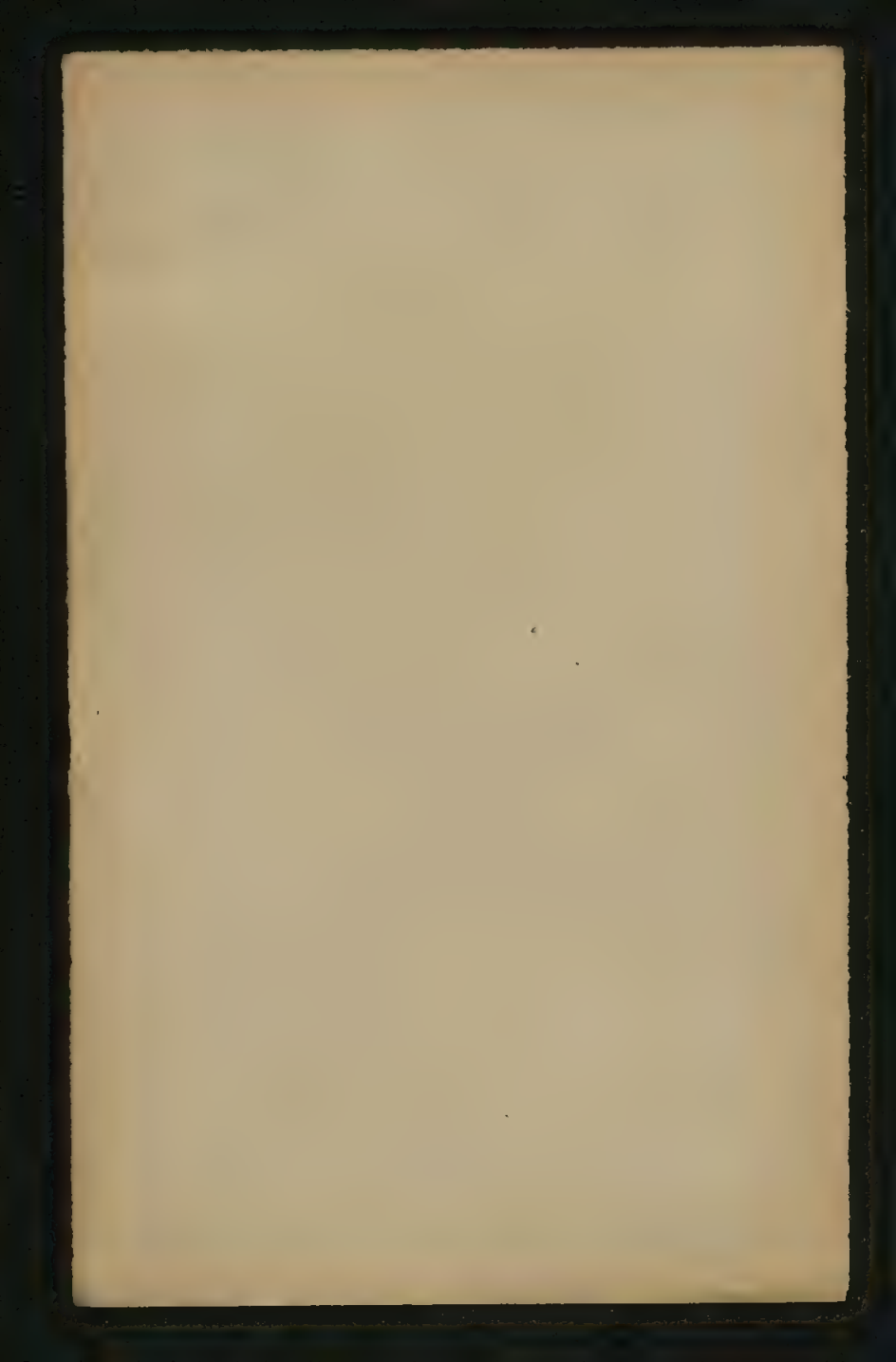
u nas na dobre” G. uav. 1882. 269. 2.

Rozwiosnił się - i to jest. raim. dkn. poet. wiersz
bardzo porywający. "Sioto wiebawem już
się rozwiosnił. nuke pod strzechy gospodarie!
jutroci słowiki, piewcy miłotni wytrząs
wam hejnat po rosie." J. D. Kaler. 4.13.

300
Rozwściec sig-ekt-ecce st.aim. dlm. uśiękło-
śię, storię niepokamowuę się przejęć
Rozwściec uny-a-e, imst. lęz słowa
„Nienychto też gromady owe rozwście-
czone przeciw chrześcianom uwarły się
naprężyć na gród pilno strażnicy” J. Kwara.
Pr. Kwara. 3. 216.

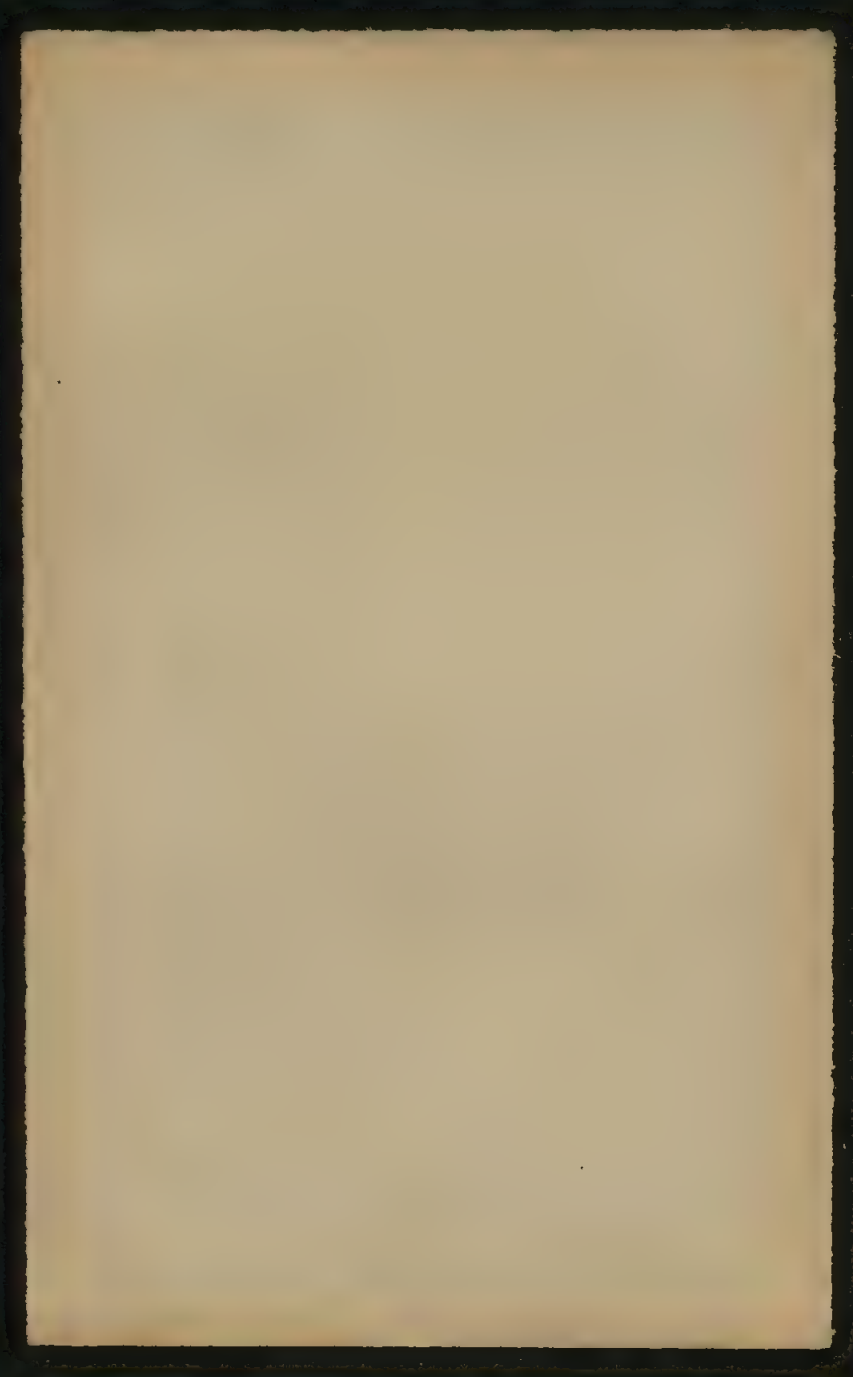
487

Rozruchwalać at-a st. x. ndkm. Rozruchwalać

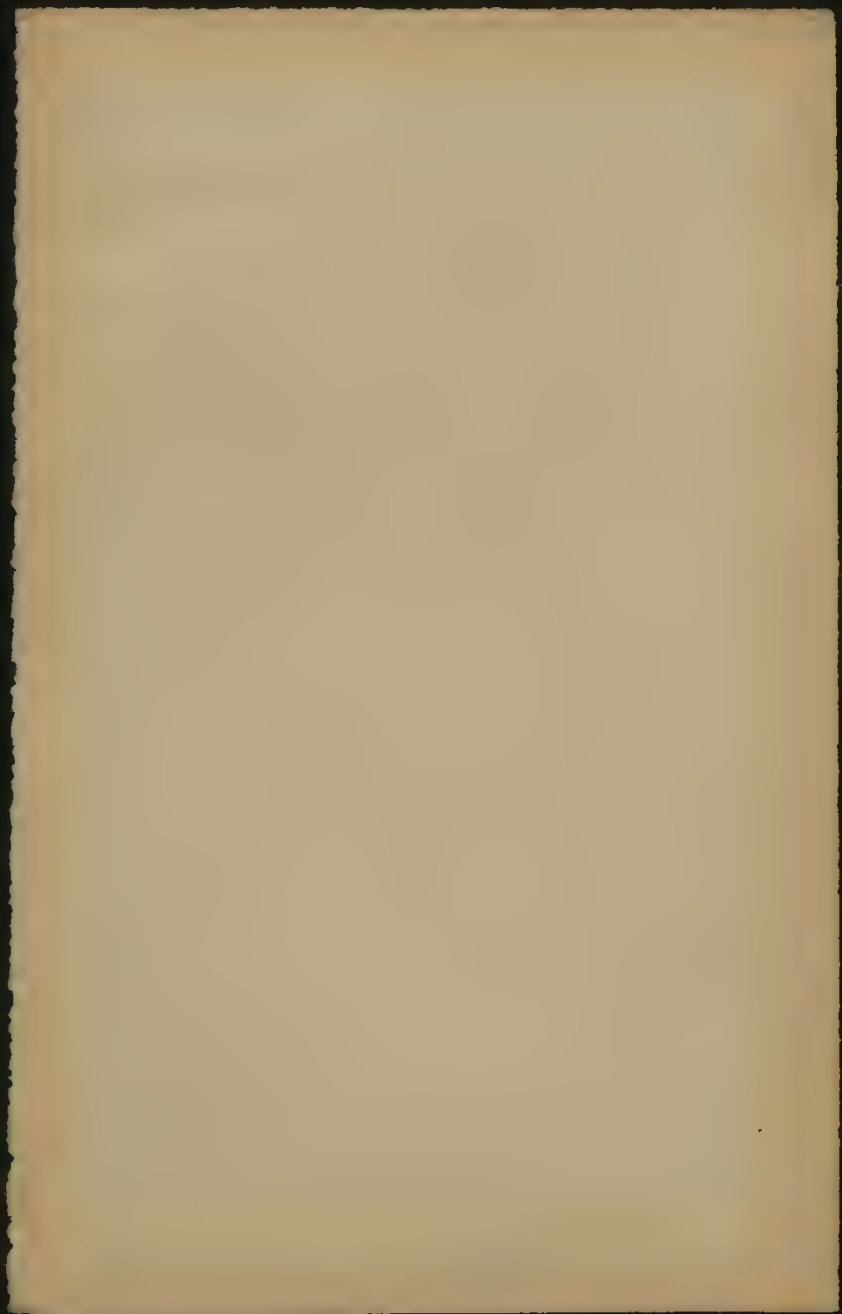
it-i dkm zachęcać do ruchwalstwa, ru-
chwalymu wyznac „Łagodność i sprawie-
dliwość nie rozruchwala” J. Kras. 71. 84

§ - się st. xaim. stawać się ruchwalymu
„długim przewodem tak, rozruchwalał
się do ostatka” ib. 58. 38

„Tu niema co z niemi politykować, bo
się to tylko rozruchwala” N. Wiśn. 1878. 8.

Rozryw*ie*' się - i t - i st. kaim. dkn. ze spokoju, martwo-
 ty, apalji i t. p. przejdzie w stan ruchu, wy-
 wie' się, żywym się staje Rozryw*ie*n*ie*-
 a. n. skutek działania określonego po-
 myślenia słowem „Zaczniat się jej wro-
 tsić, zbytniem rozryw*ie*n*ie*” J. K. v. 105.

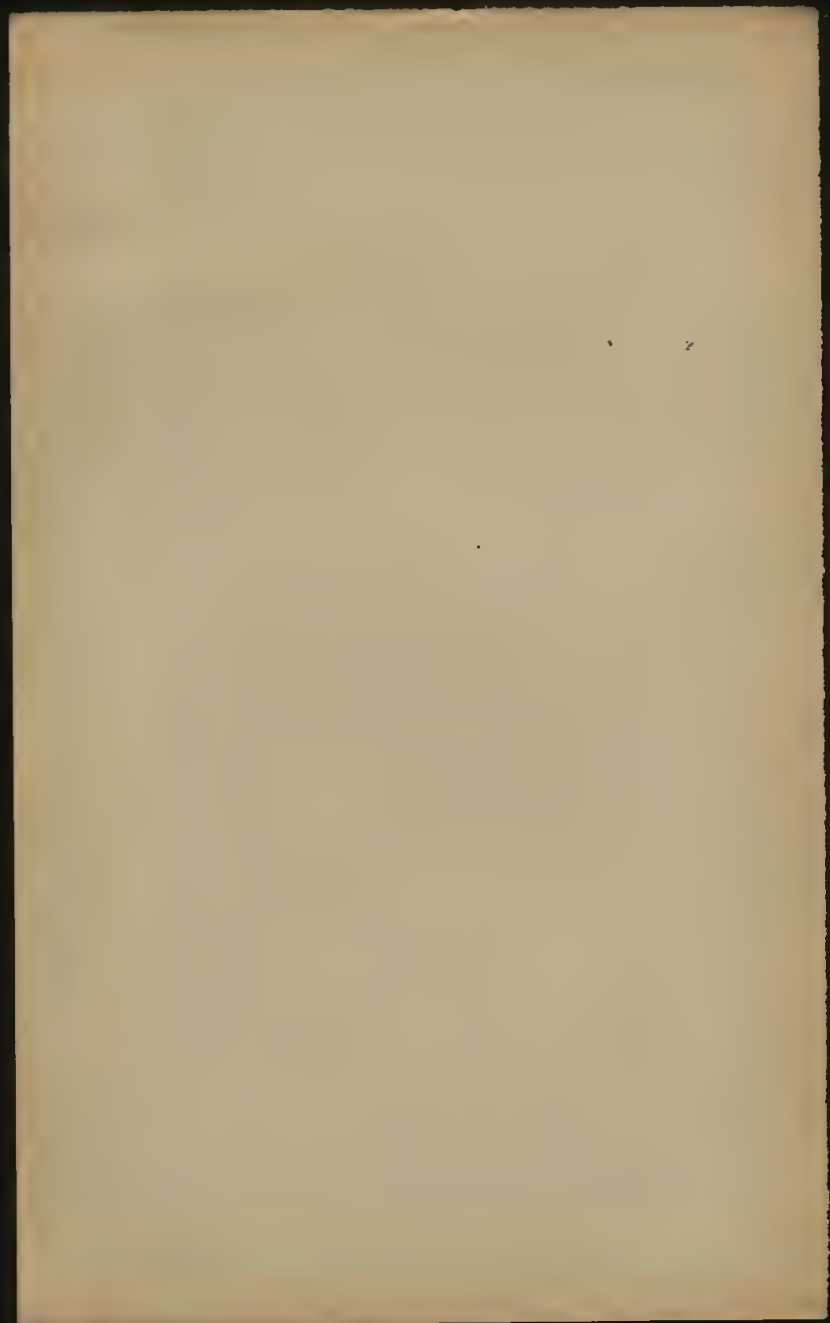
Ruśek-ika m. iki-ow. herb. od róg i dawnej jórny
tabakierka myrobisna x raga budyego
„Łobyt ruśka x tabaka” *J. Kwiat.* 31. 47.
„Tabaka x ruśka xajawat” *A. hr. ty. Dziś.*
11. 189.

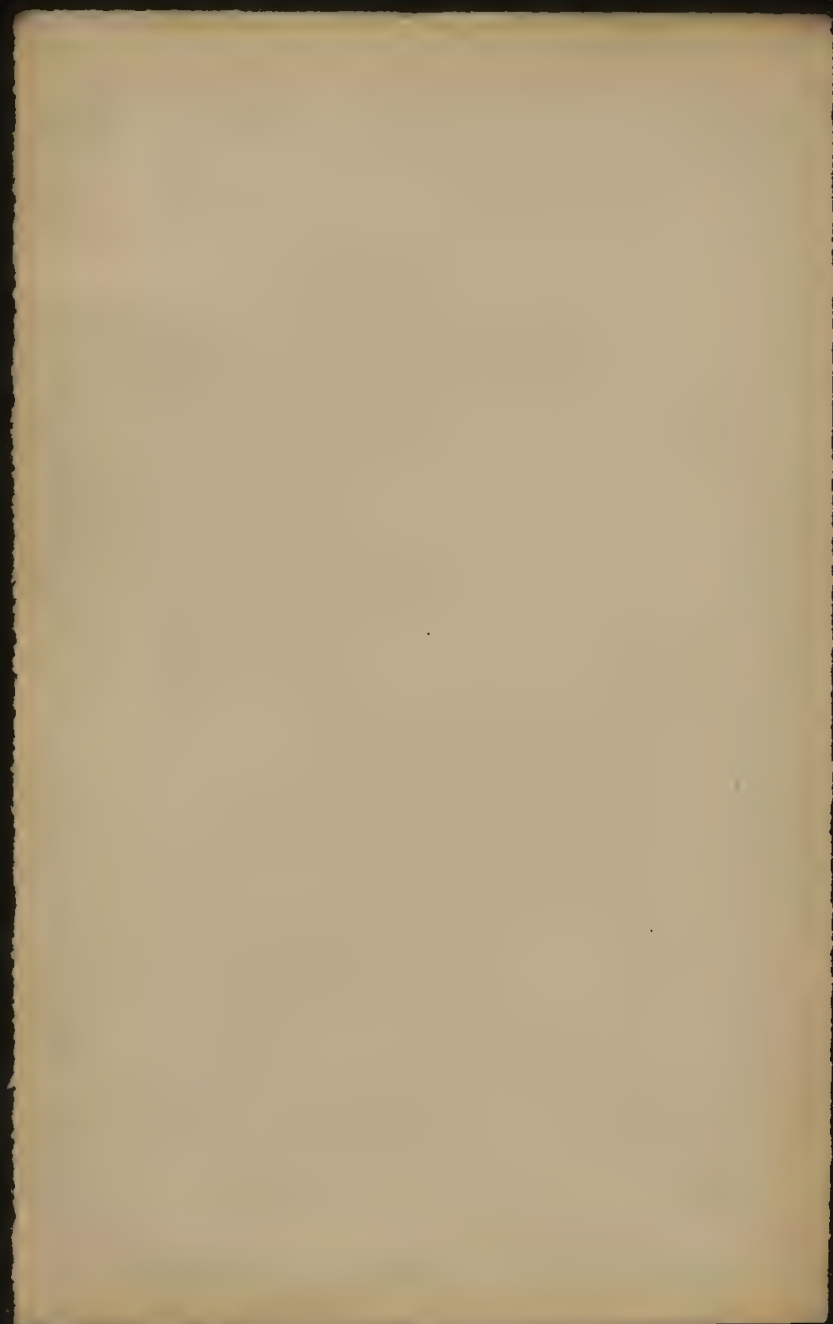
Róž-u m e-ó m u Ruž, rumicidto, bar
 wienka do uedawania tworny ekstr.
 myk rumicidto z rumicidto kolory na
 tworny „ Nagle na ockach, liski kauricidto
 i róž wyptatna lise "Ad Mich. 1. 69.

Róże - a - e g p r e n . i o d r i z a n y , m i ł y , n a d o -
 t a n y , z a b r a n y d o k o b i e t y , m i ł o s c i
 " T r z e b a n o s i i w i e s z y , l e w i e s z y r o -
 z a n e " A . b r . F v . 1 . 70

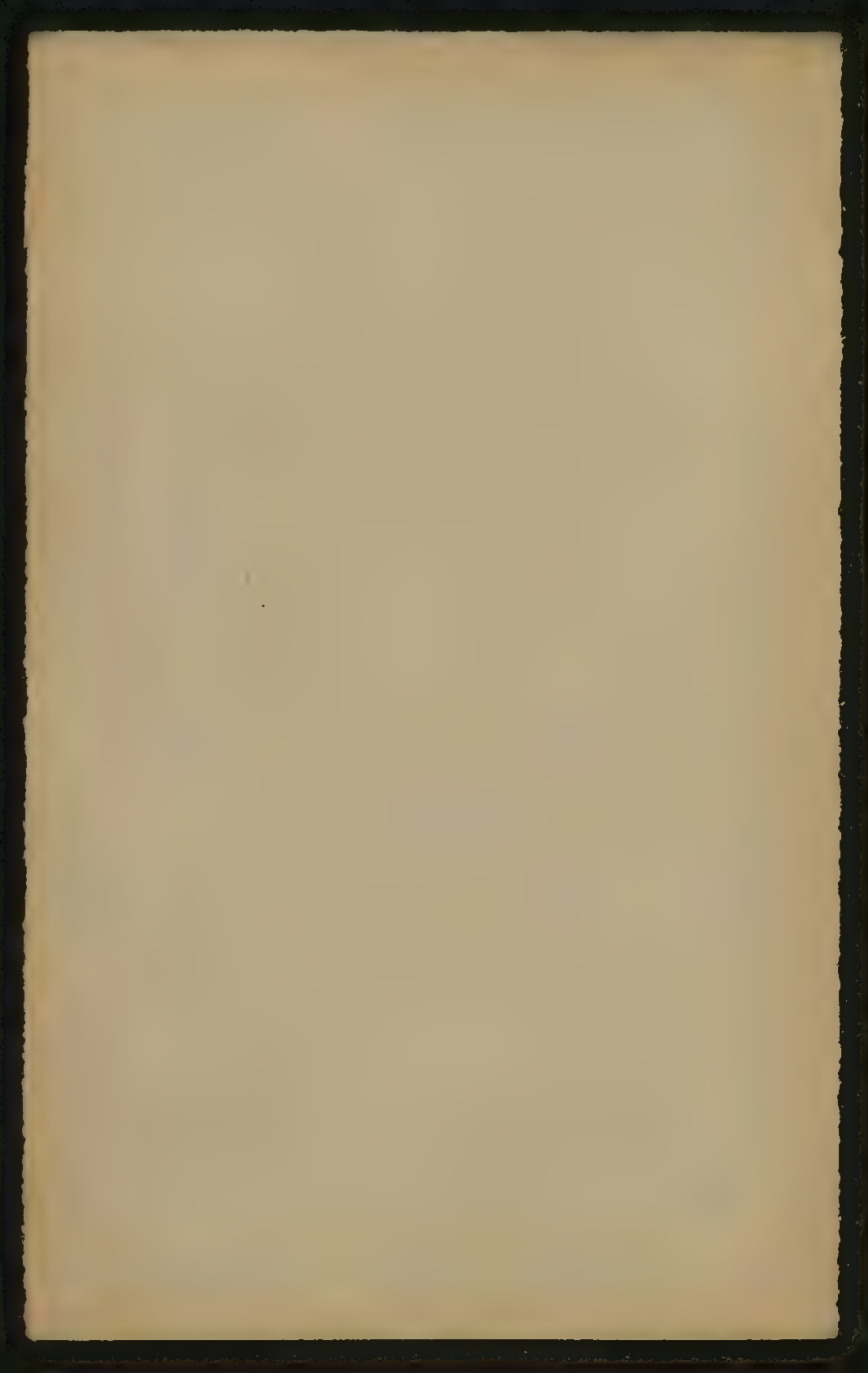

Рѣшѣнныя - а - е, нормальнѣ, одиѣнныя
бранизъ "Лавуцѣ до гварем рѣшѣ-
бранизъхъ крѣпѣн" Л. Кавк. 4. 91.

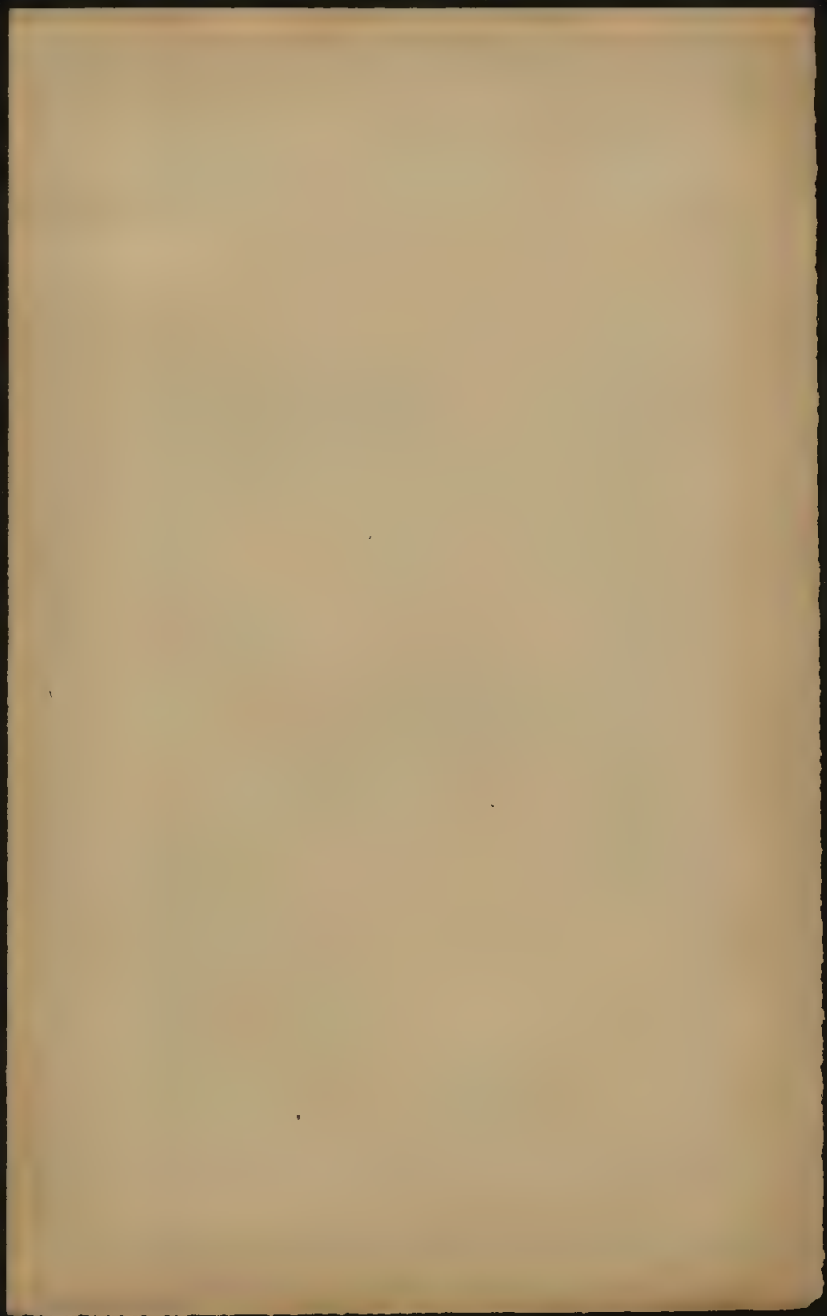

całé państwo.

Równowagę cywilizacji a e. równowagę językami m. w.
wielu. Uważamy i wojnowi przyby-
wają x równowagę prowincoj
państwa austriackiego "Zdravko. 5. 59
+ losie chrześcijaństwa się jednogłośnie
choć równowagę ib. 60.

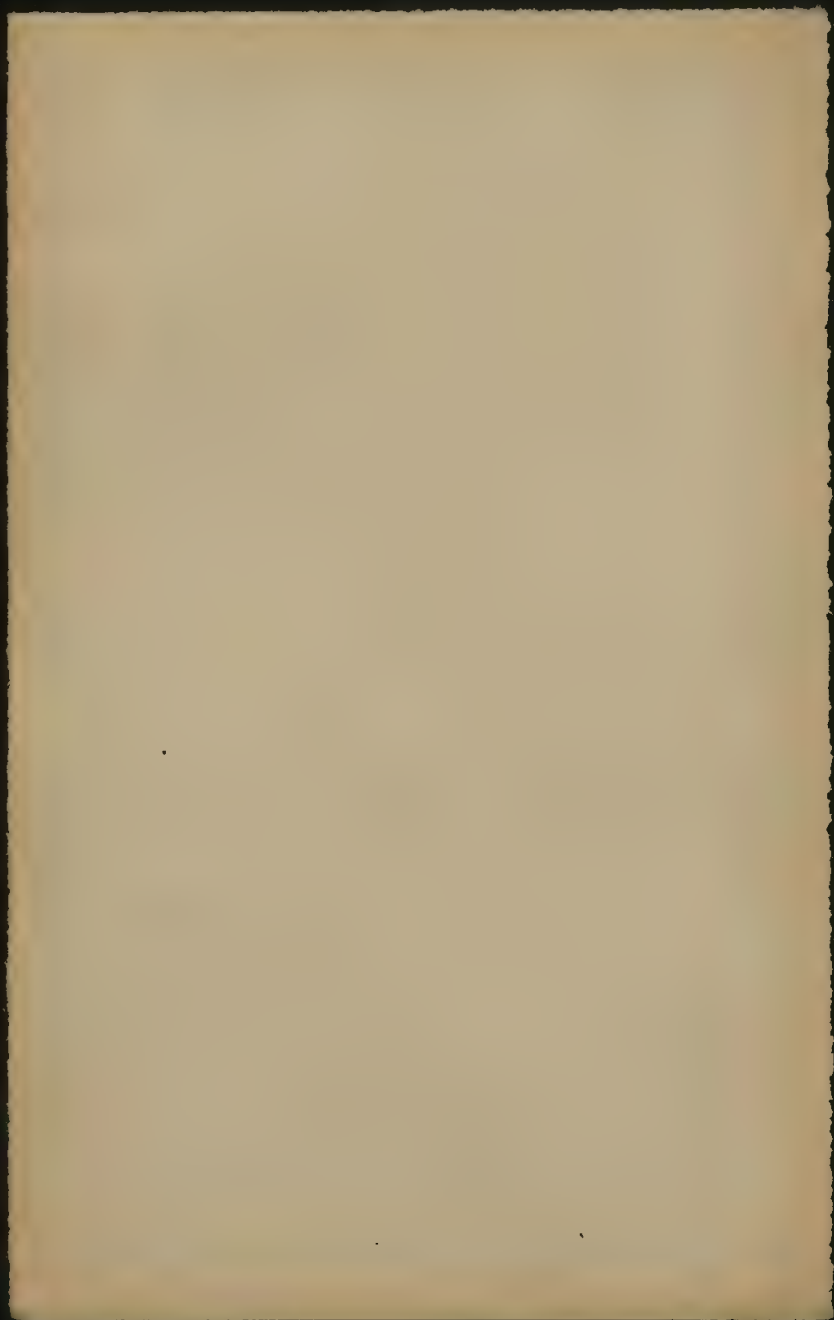

77 400
Równokrajowy-u-e. z różnych krajów pocho-
dzący „Patrzę na niego, stał się mi w
myśli postacią równokrajowych znamie-
nitości i jakiemu go los słykał” Dost.
Opow. hist. 125.

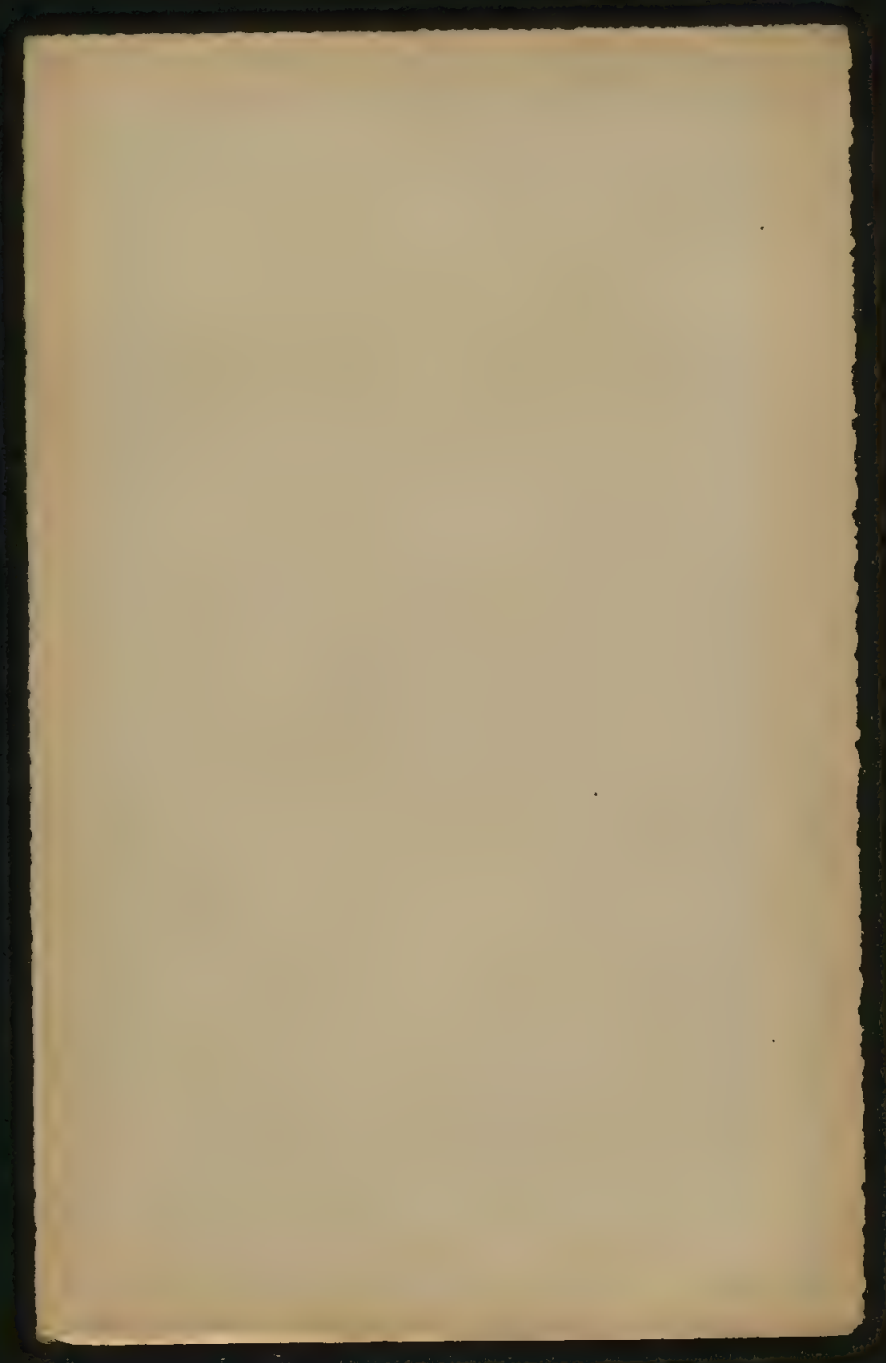
Rozmowcowy-a.e. Rozmowcy-a.e rozmawiają
o bliźni, o różnicy powierzchni
o niekiedy nierówności: z rozmawiających stron
a kawowa odwrócenie ukazują się.

„W tonie tego rozmawiającego nycerskiego
stanie porównany od zachowania co sam
swą rolę uprawiać, do pana, którego
Dobra cała zajmowały prawnicę, nie-
skuteczne dostatecznie się odienia” J.
Kraus. 101.13. „Byłem w Londynie dla
przypatrzenia się rozmowcowym tam-
tegoż życia objawom” L. Kraus. 9.96.

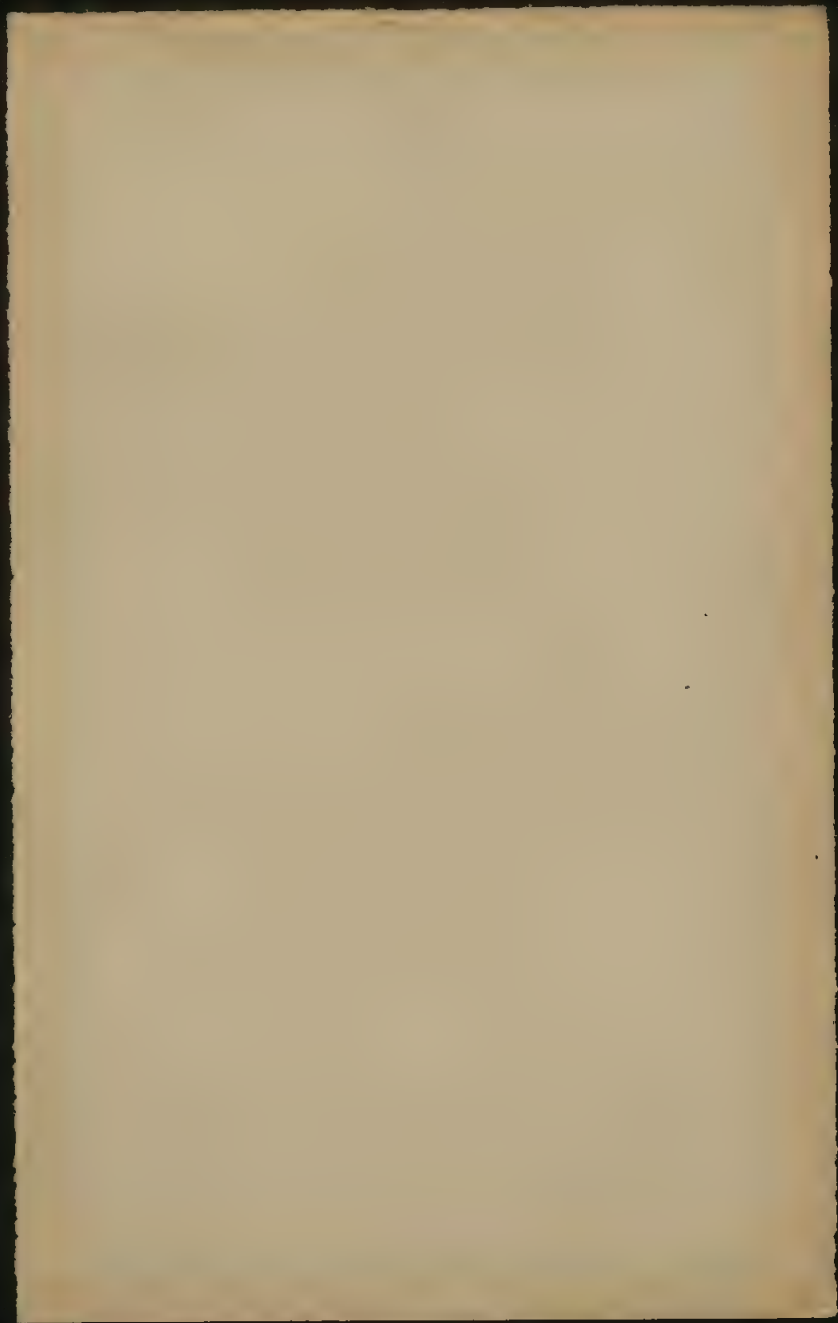

Próchnomasty-a-e, różnej, rozmaitej masie, m^o
więz o kruszach „Zakłady adjutanci, obok
niej stały na ceterach różnorodnych ko-
niskach wschodnich, cetero paria młode”
J. Kram. Seta War. 3. 136.

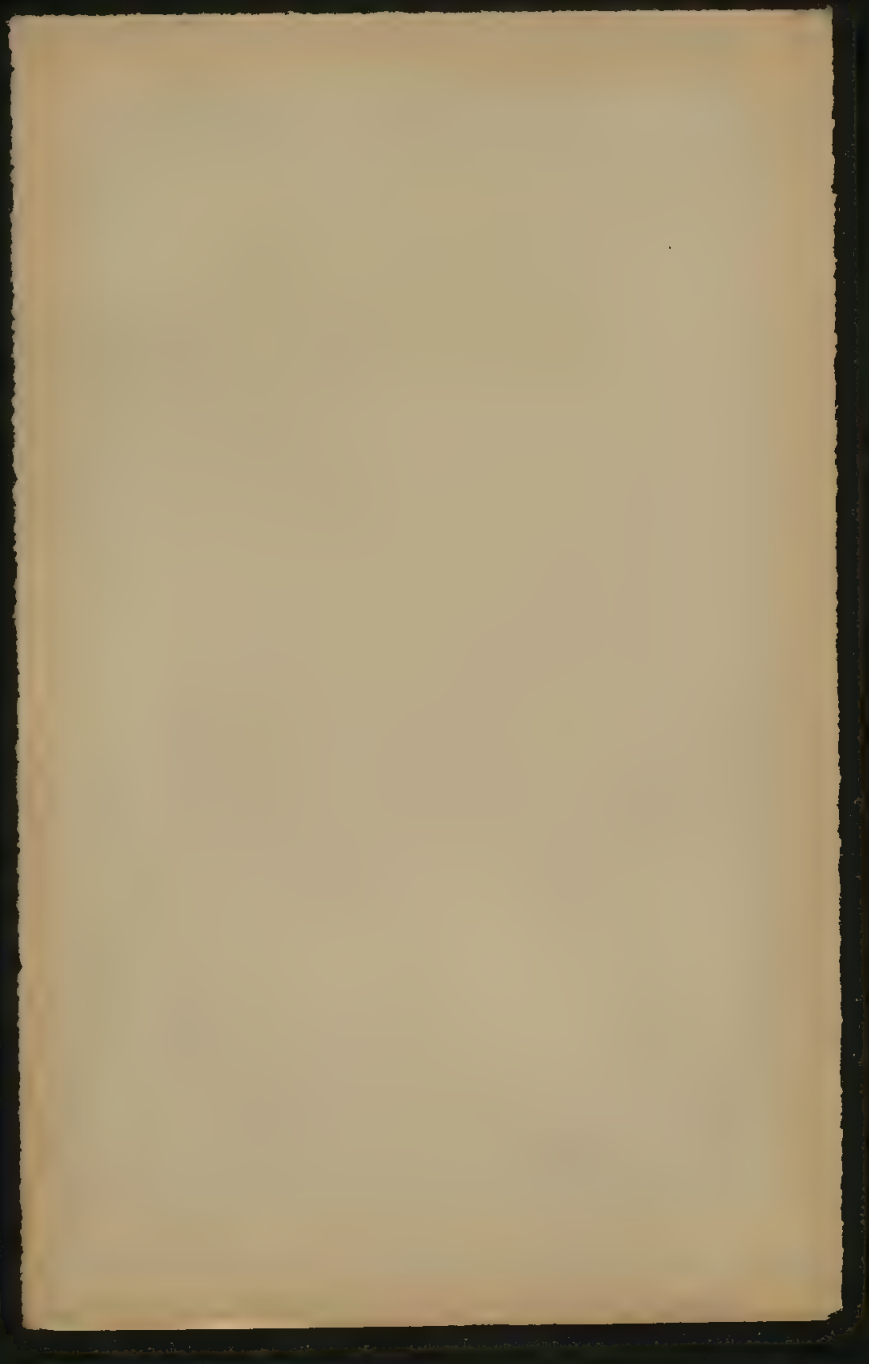
Różnoskrzydlny-a-e, o romantyczki skrzydła
„kto tego uroczego kwiatka ugausia-
to się kilku różnoskrzydlnych motyli”
J. Łaskar. Bies. lit. 2 660.

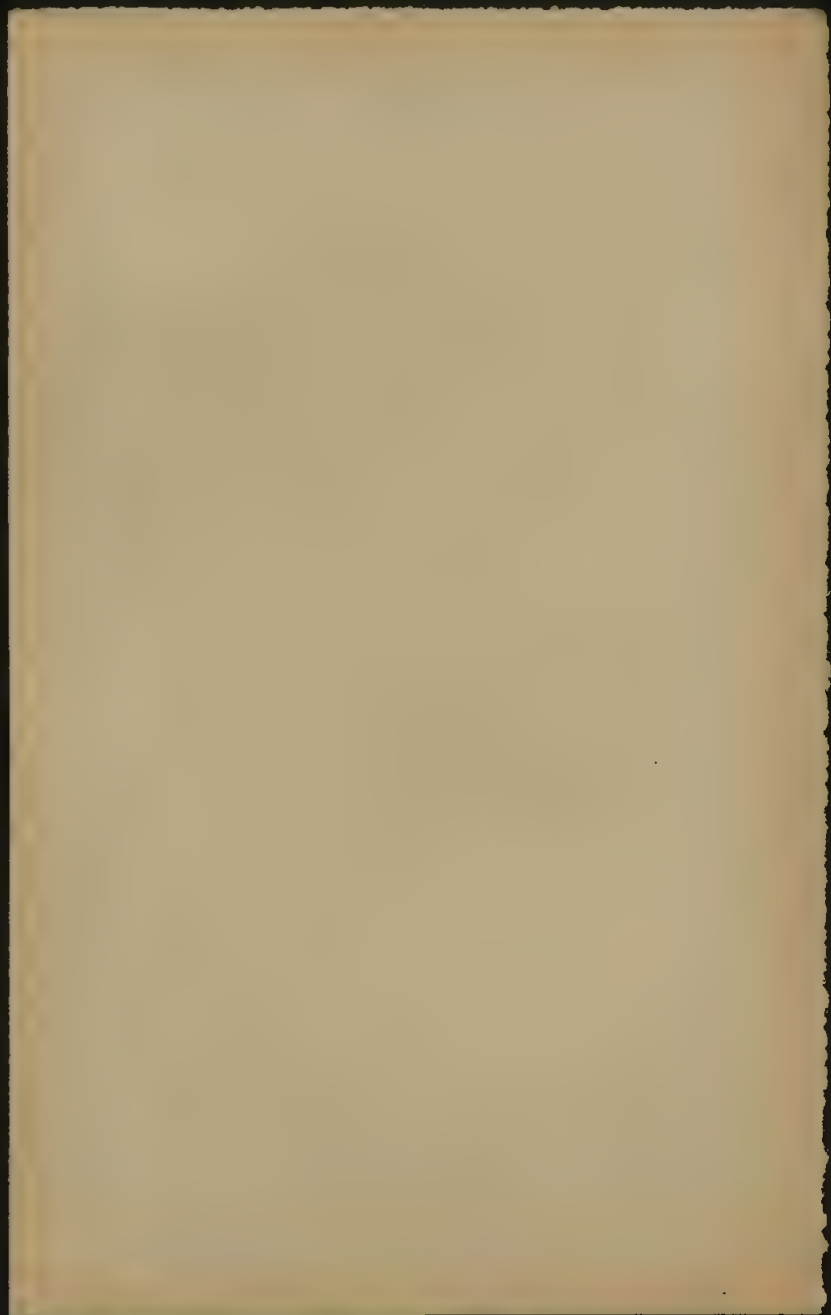
Równowagi - a - e, w różnych sylbach „Otoż mój
dom ubogi! też ciepłe ściany, też okna
równowagi, piec niepotrzebny” Fr. Karpi-
śolich. 1. 7.

837
Róznorodowy a. e., różnorodny, różnorodny-
sty, różnorodisty „Kraj nasz szeroki,
jak zastawiony dla gości stół, różnorod-
nymu krzyty kobiercem” K. Ujejski. Szczęśliwy.
14.

Rórowy-a.e, wo powst. z fig. wnęśliwy, po-
myślny, wesoty „Tu kilka dni ró-
 wych, pamiętnych, zplynęły Stariowi.”
 ZI. Kvarr. 78. 13 „Sedzia był w rórowypr-
 humore” ib. 71. 71. „Zyorny powodo-
 nia tek nie rórowy ludzi' nie był ro-
 koweni nadziejami” wiek 1887. 229. 4.
 „Dziś nam do wspomnienia i' wygwe-
 bywania z pamięci rórowych naszych po-
 ranków.” Et. Ork. w kum. wieczór 57.

Rubikon a. m. stecio Picatello. rzeka w
 Włoszech. na starou Rzymickich granicach
 z Galji Cykapińskiej ustanowiona przebiegała
 przez nią, przebiegała Cezara, co stało się ha-
 stum wojny Domowej. Stąd przysłow. „przejść
 Rubikon” znaczy krok stanowczy, po któ-
 rym nie ma odwrotu cf. „spalić okna”.
 Rubin - a. m. pierwsza odmiana
 gny w rymet-pikietach.

Rubelek - lka. m. rdob. rubel., za kądę głowę,
tysię rubelów gotówką: ty się rubelów
sejrio, to ostatnie słowo "Ad. Mich. 3. 222.
"W rezultacie korbować nas to będzie. nio
jakiś tam osm tysięcy rubelów" Wiek 1883.
17. 3. Rubelion - a. m. Rubeltas - a. m. korbob.
"Korbobu nam było, kiedy wychodzając do
nieruwanego miasta, oglądaliśmy pozostałe
nam rubeliony" Tyg. Il. 2. 6. 101. "Kaguz pa-
rolik u satoa i rubeltasów kupę, wiet kuno
tę" Koke 1872. 121.

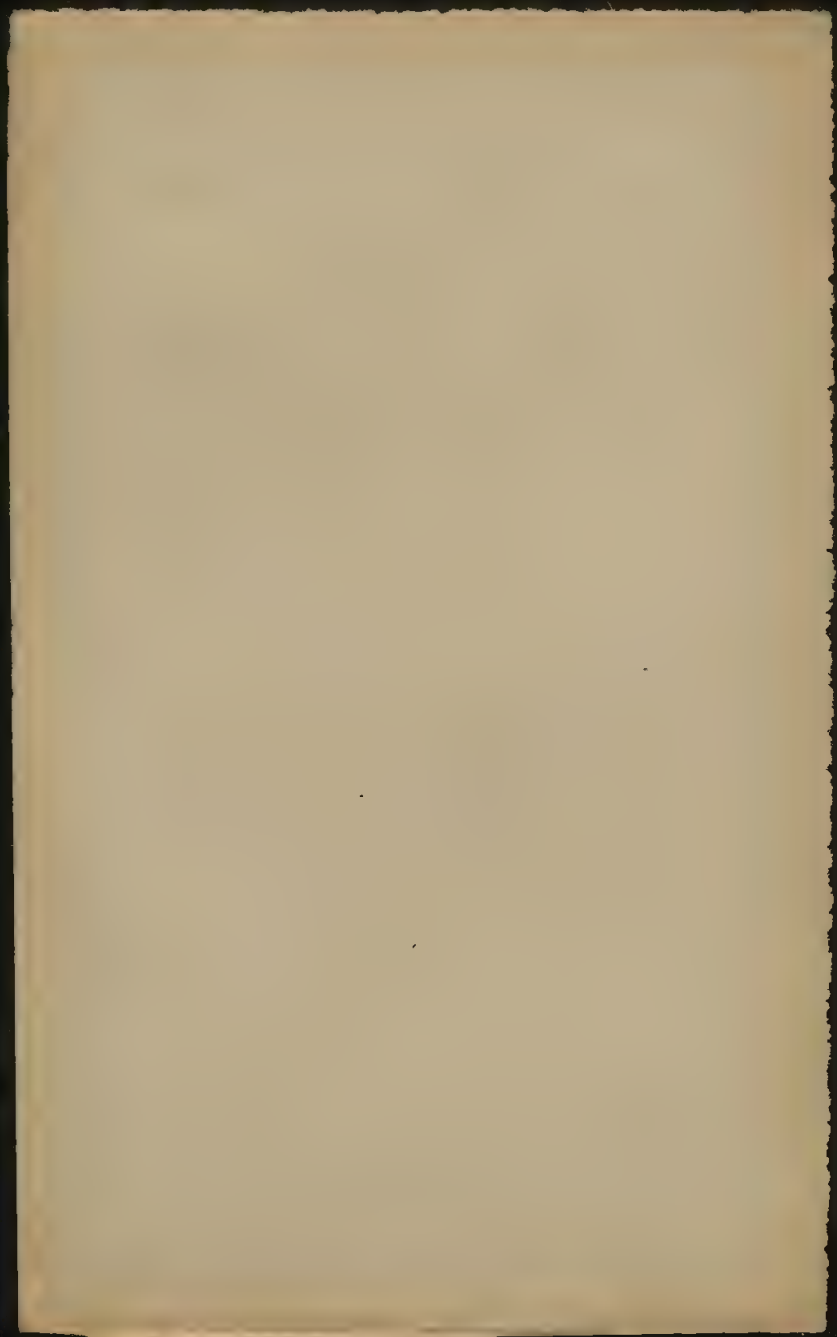
Rubliwka - i. k. m. pierścionek papierowy
mankoini ~~pierścionek~~ rubla: wipwa ię tytu "Dobrot.
kieru liwby up. trzyrubliwka, dąsziżiowrubla-
ke, sturubliwka itd." Wdaje się do Cioin Dobr.
provinc alup choby kithamawio nędajnych
piścionrublowek nadstala.. "Kun. Swis. 1872

53

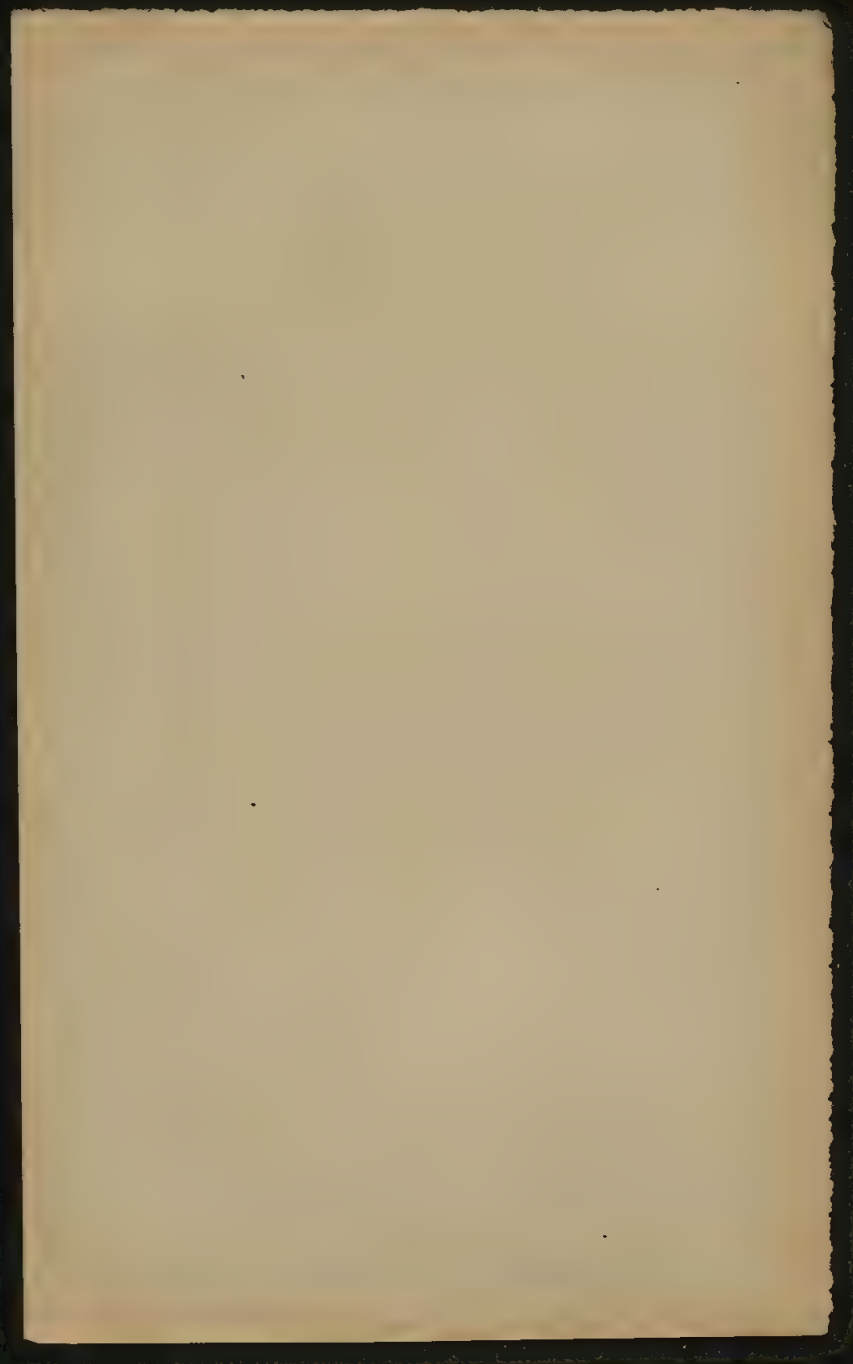
Rublowy - a. c. gwarantujący lub kwarta-
lęcy rubla up. Arino rublowo "t. j. po rublu
budetka", Sturublowy papierok u wacach

jego podart "D. Kras To i' ano 20

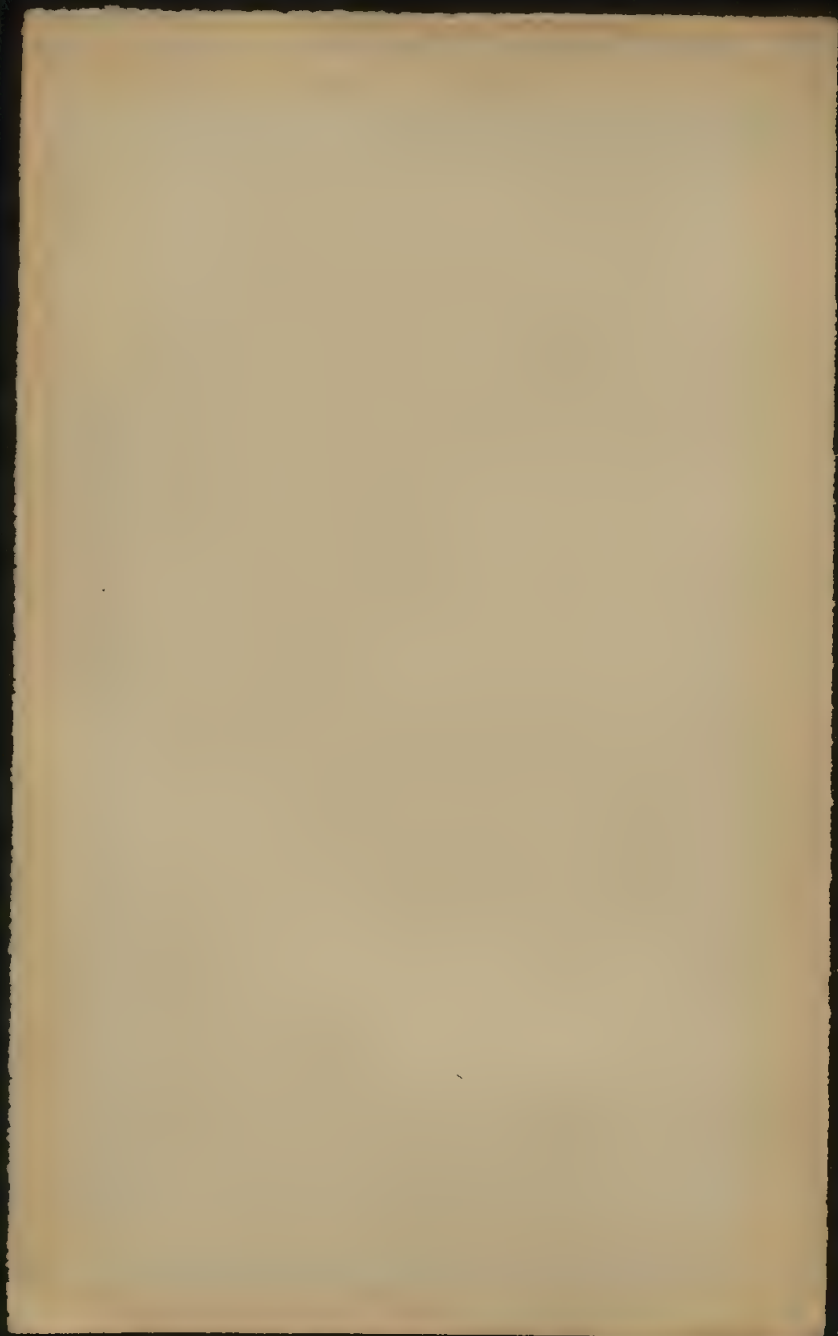
Ruboront-i. m. jakis' wlos do wyscis'ciausia wy-
puch? „Kulbawka wazka... w kuli'sz
drogie kamienie, poduszeczka z ruborontu
wyscis'ta siedzenie; a kiedy na telt wsku-
czyta, na tymu niezbliznem pusaku niezdy
kulami siedzisz wygodnie jak w twierdze”
Ad. Mick. 3. 291.

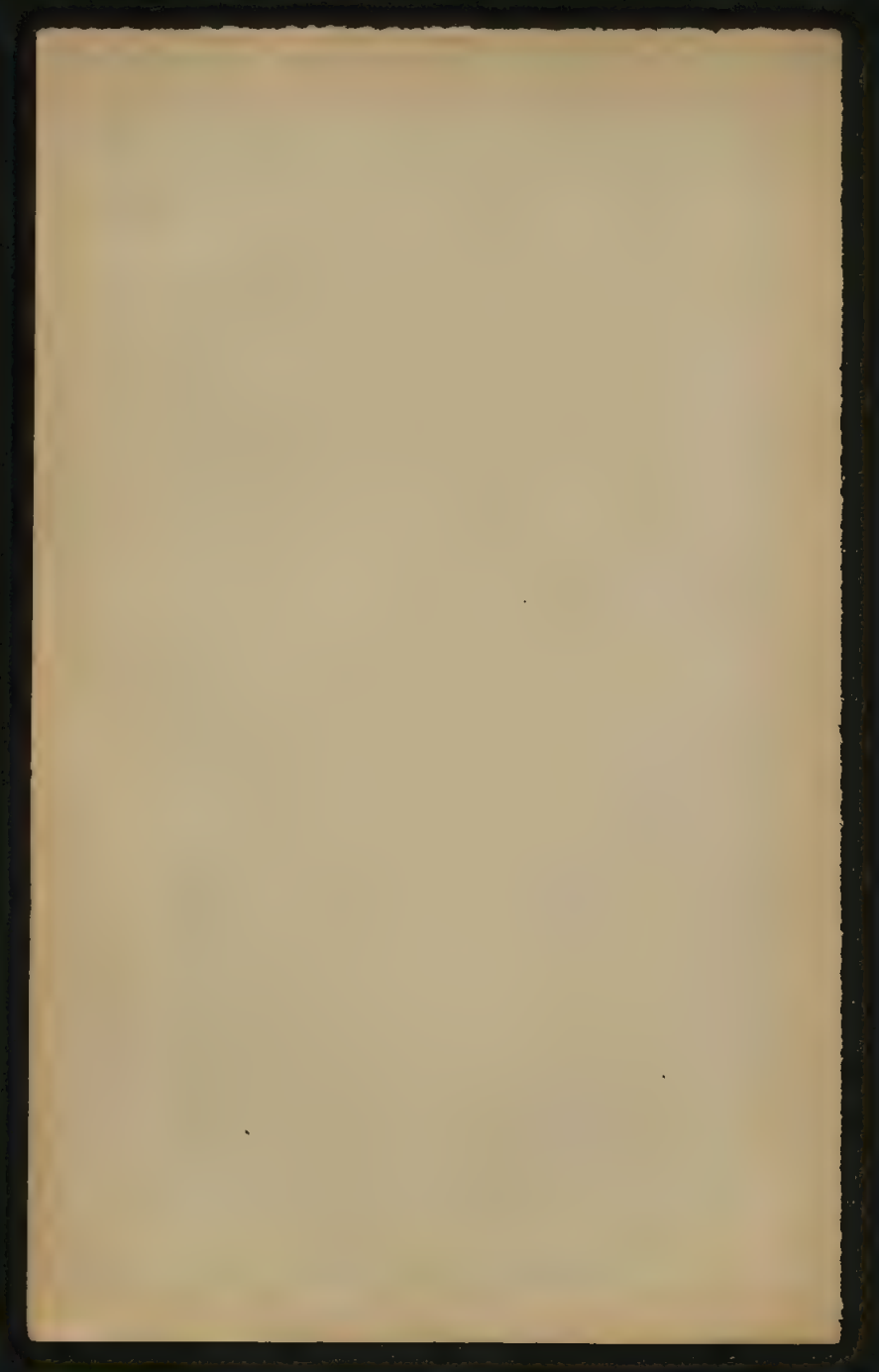
Rubryka i' z. ki' bryk mu. z' p'rocedur' osuace
ny linijami, do zapisywania cyfr, w re-
strach waznego rodzaju fig. wypadki by
wzrostu i' z' notuje i' oblika. Staty
stypa karawalowa w stosunku do lat
poprzednich, przedstawia zmniejszenie
cyfr w rubryce balow prywatnych, bierzy
osob' niezachodzacych na bale publiczne,
oraz par' tanczacych "I' w'ow. 1885. 38. 1
lub to co stanowi lub stanowi nowie, przed-
miot roztrzasu, obrod, sporow. W nowie
fronowej, niema typu rancu wzmianki o
kwestji bulgarzkiej, stanowiczej w ciogu
ostatnich lat staly niezomel rubryk, w
pocierowach de delegacji "Wiek 38. 133. 2.

Ruchawica - y. i. se-wi nu. ruchawka. pospoli:
te ruszenie: kotuszenie & ruchawki, Cay
ter licha nie nadato shwyc' & taktq ru-
chawica? w. Bol 9. 72.

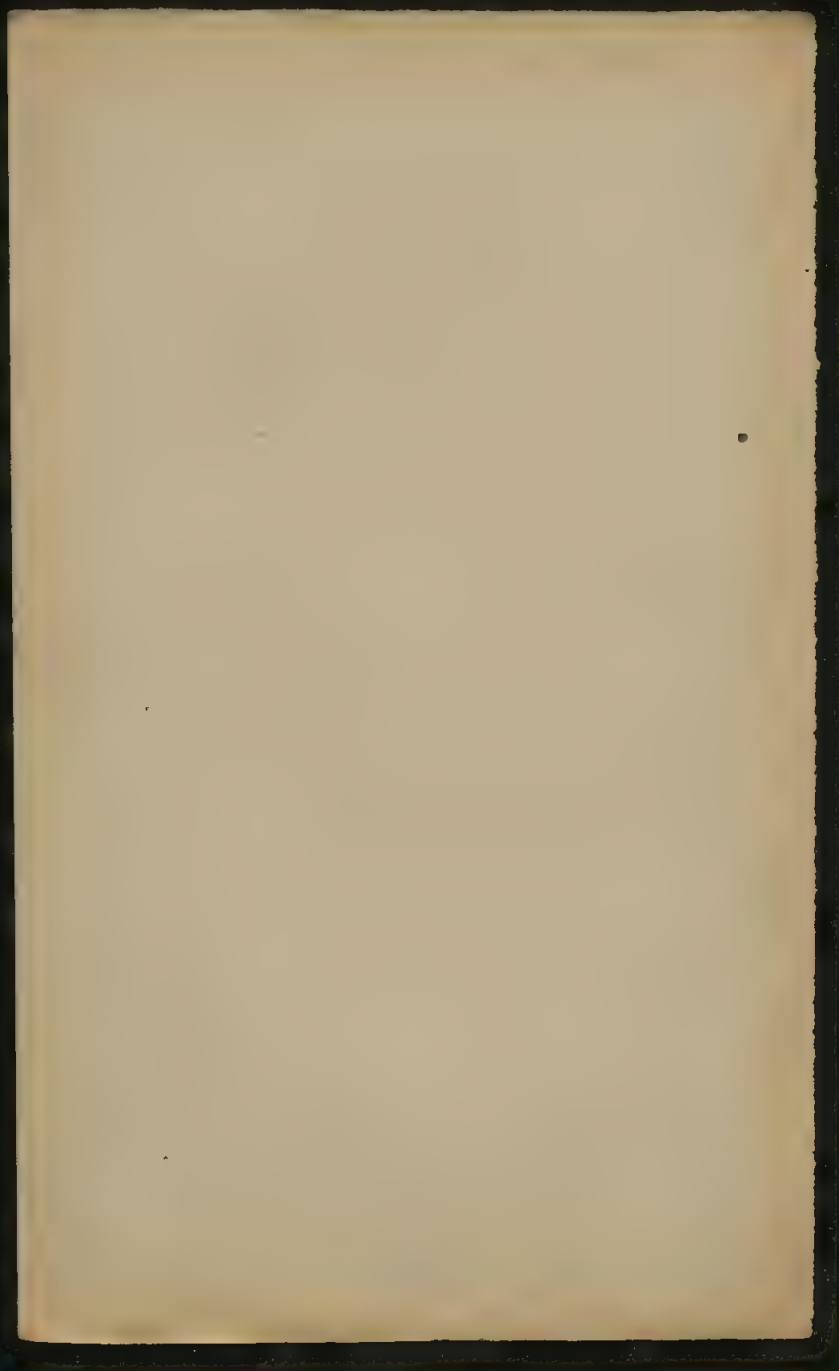
Rusia. i cie. i um. prow. Galic. z rus. raxexka, raxsia
„ Niech pani matowai swe rucie po-
zwoli” A. uw. Podl. 65

Rucianny-a-e z vuty xicla & "rucianny wia-
nek" u ludu, godto panienstwa "Swa-
tai ja uskomu siz i nie mawryto - gorda,
iscio Augus, strazyl skarbu, matka my
"dziwiala. po co? dla czego? Stypeta woda
w Dmucyju, Zaguscia wiscia w ruciannym
chudnita wianeczku." Jut. Chodor. dyj. powo.
1882. 71.

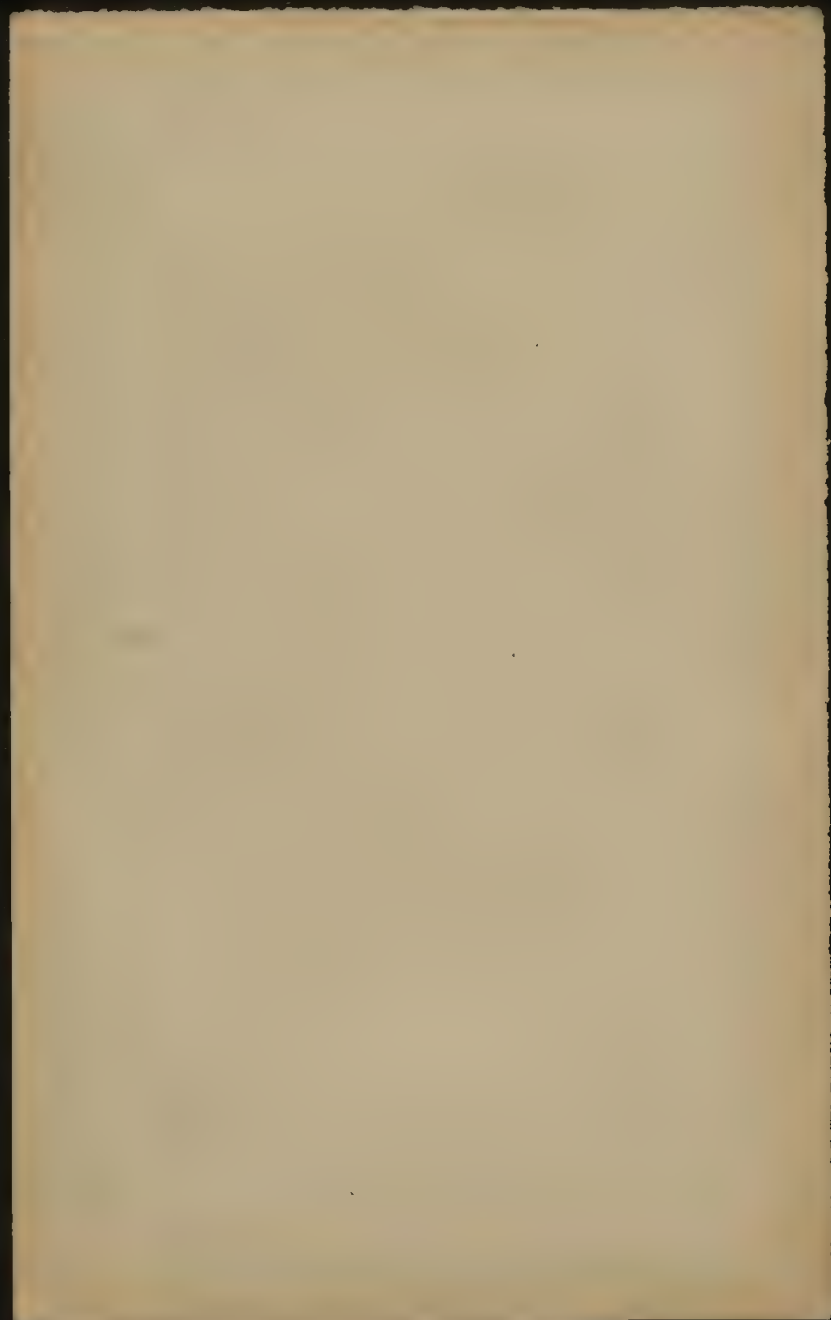

Ридавина. у з. мы він ну пров. бачно поны-
те ридз кітасуе і знову „Іах сіз боло-
тем ніс умаскаі, рідз ніс хавасі, ро-
судз в блокку на ридавініс” / Н. Квара
17.58.

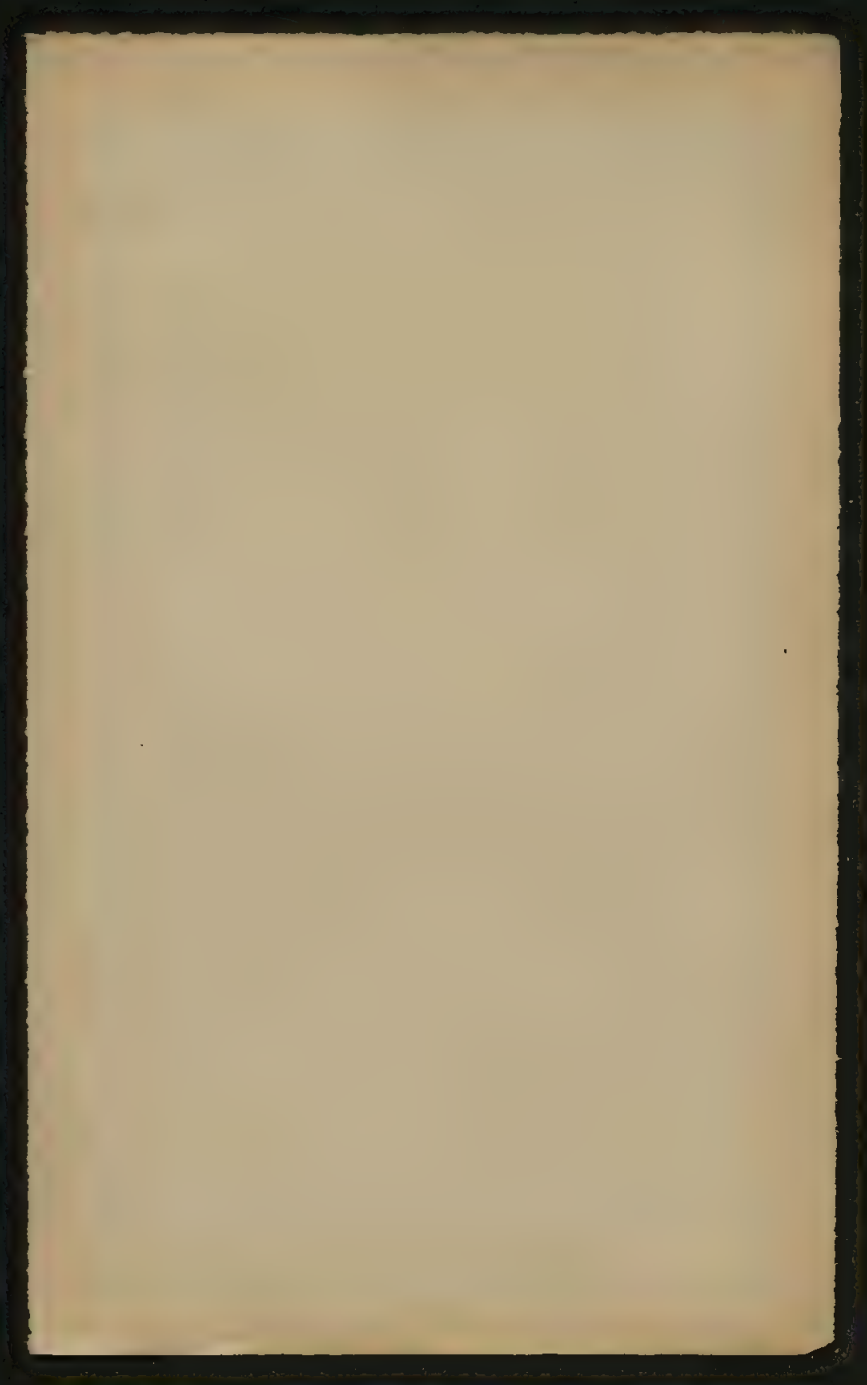

295

Rudera - y z. ry. dw mu. ruina, pustka, budowla
na pol' kmylowana "Idzie niegdzie pu-
kani siejke budynki, lecz tu obok nich
rudery." J. Kras. 72. 54.

Рудка - і. і. Ді...деку blotko, mokrasto na klo'
rejo powierzechu zlioma u ruda kelanue
„ Odmyte blotka i rudki karnieruq u
w jeniowa "w. Pol 7.250.

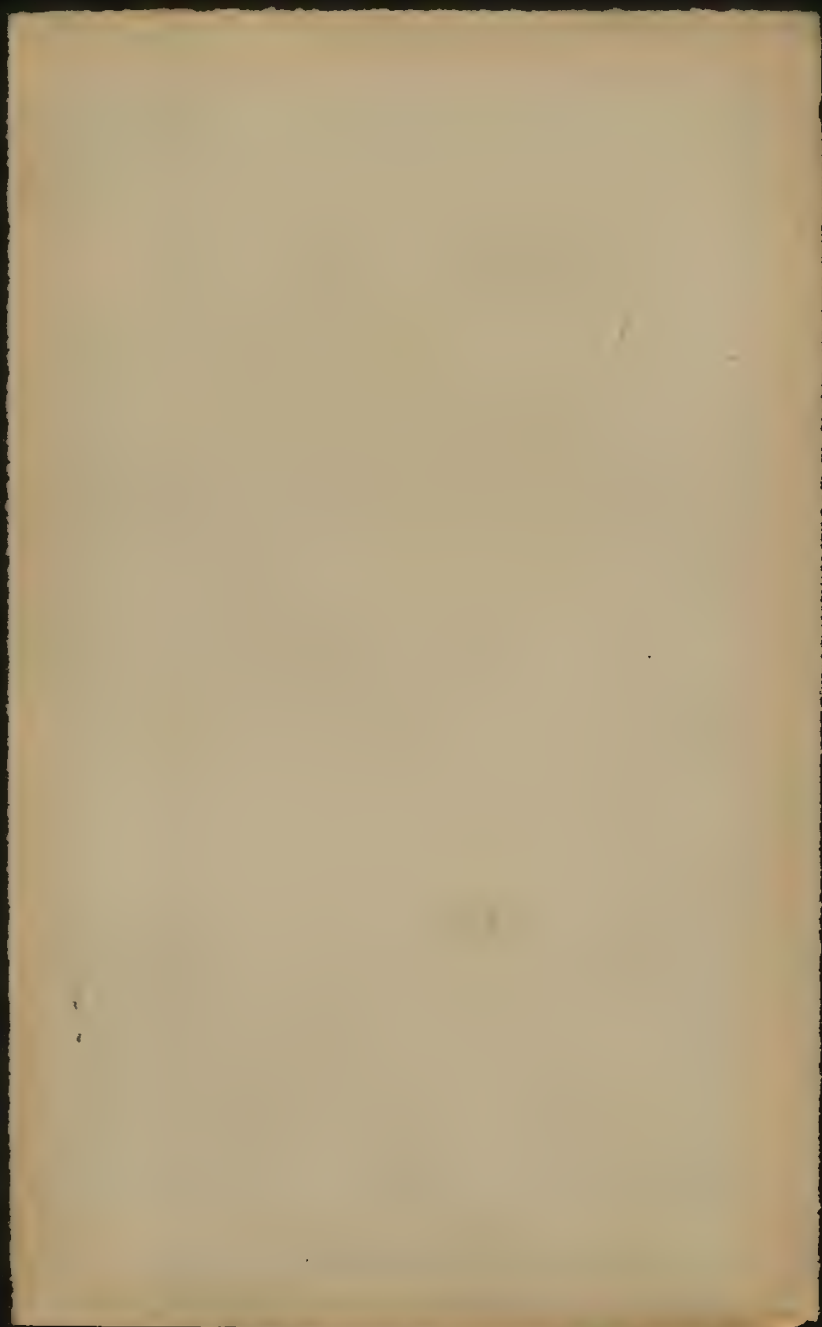

Rudziec' - at - ej st. uj. ndku. Wyruďruc', krudziec',
 dku. rudym się stawai, „co się z cobie
zrobilo ? krualates, schudtes, wyru
diates jak stawa. wiwiozka” A. Wilcz. wiek
 1878. 279

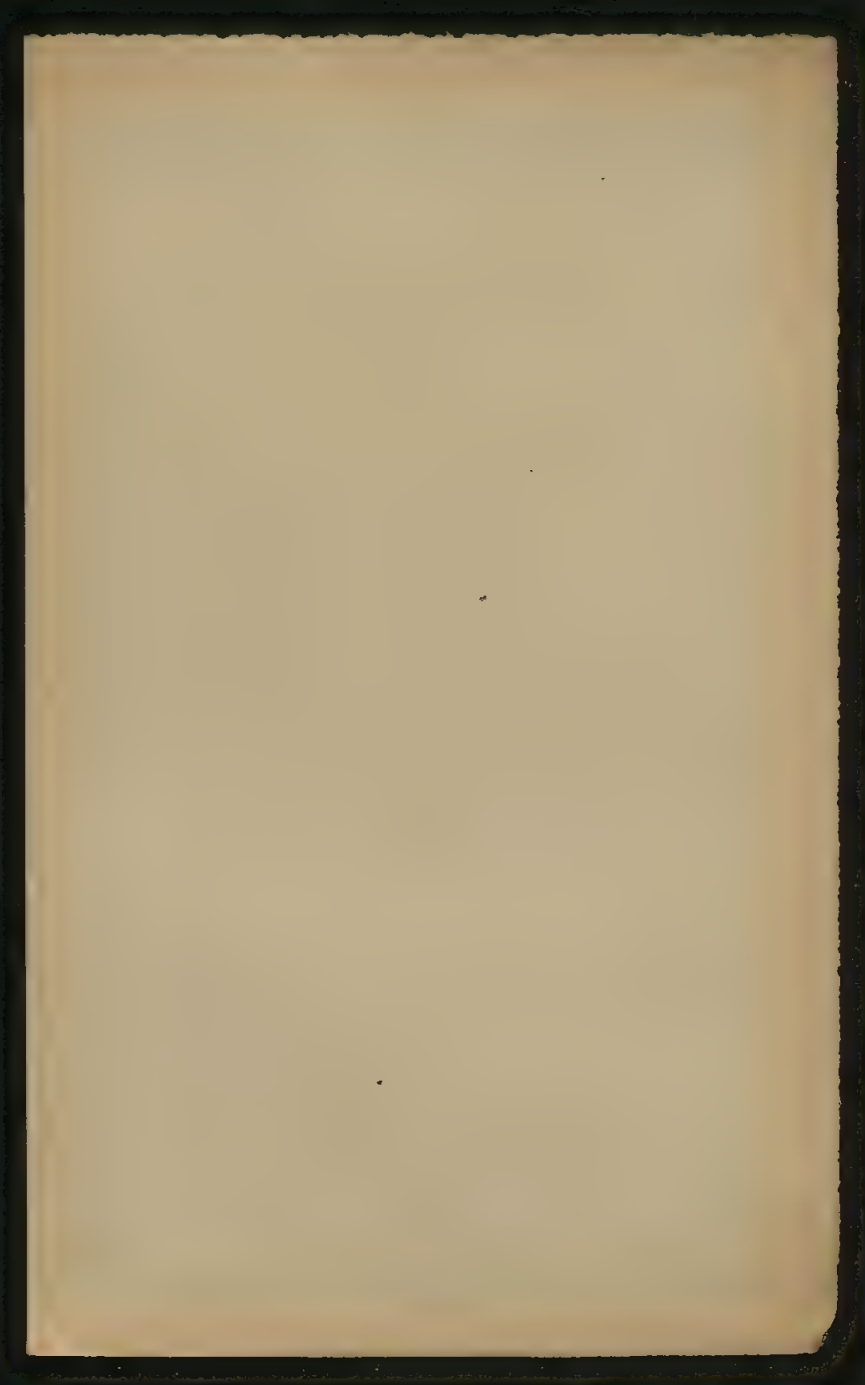

franc. rut, i tac. ruere

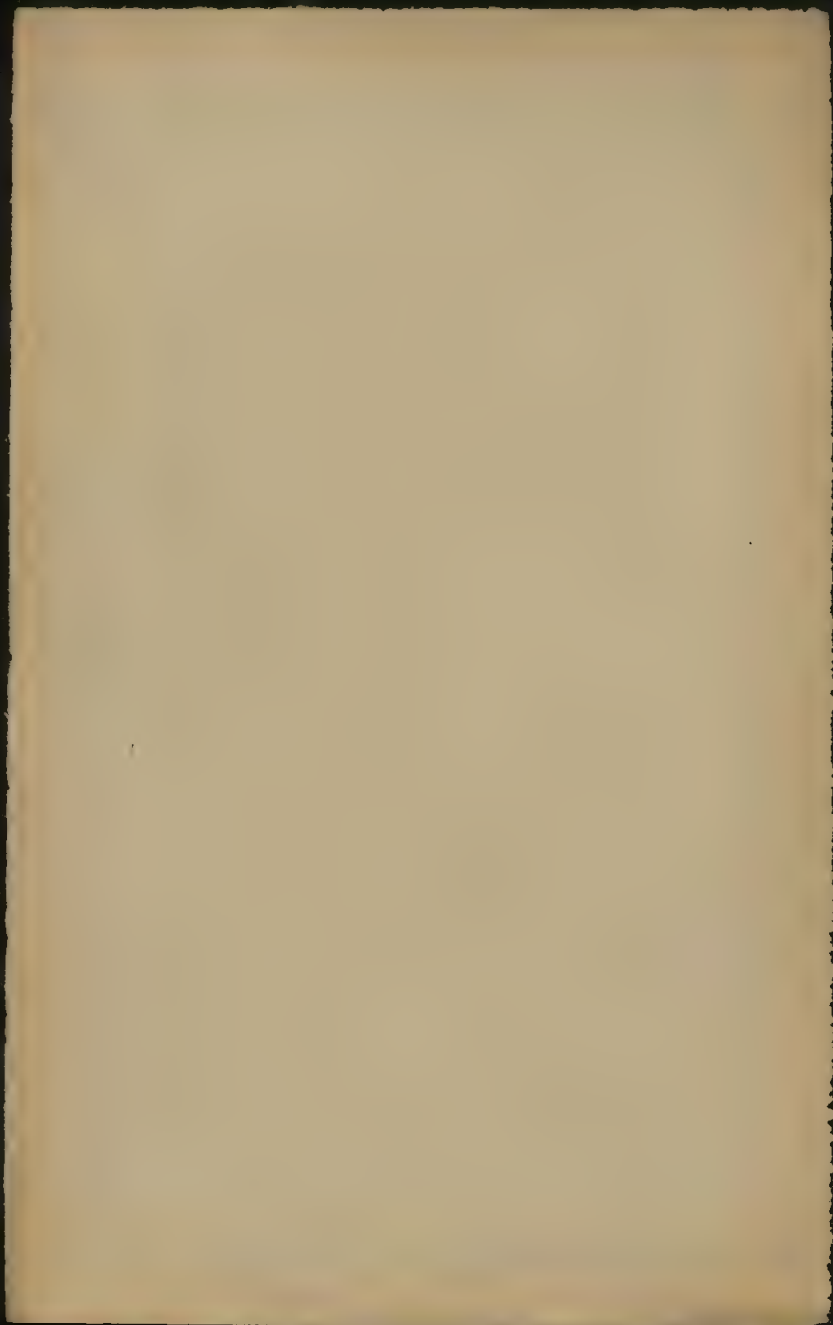
Ruja i z. je rui m. nych. czas popędu ptasiego
 u niektórych zwierząt, u dzianin zwie-
 cny się w skryciu czas rui w pol. 7. 242
 „Początkowo sobie, że gdy jako twardość
 upaść na rui, tedy rui, białe i twardo
 rożnie jeleni, srod zwyczaj byki, tyle go
 tworzyły, że się stracił nie odwarci”
 Gacki. pełnia 36.

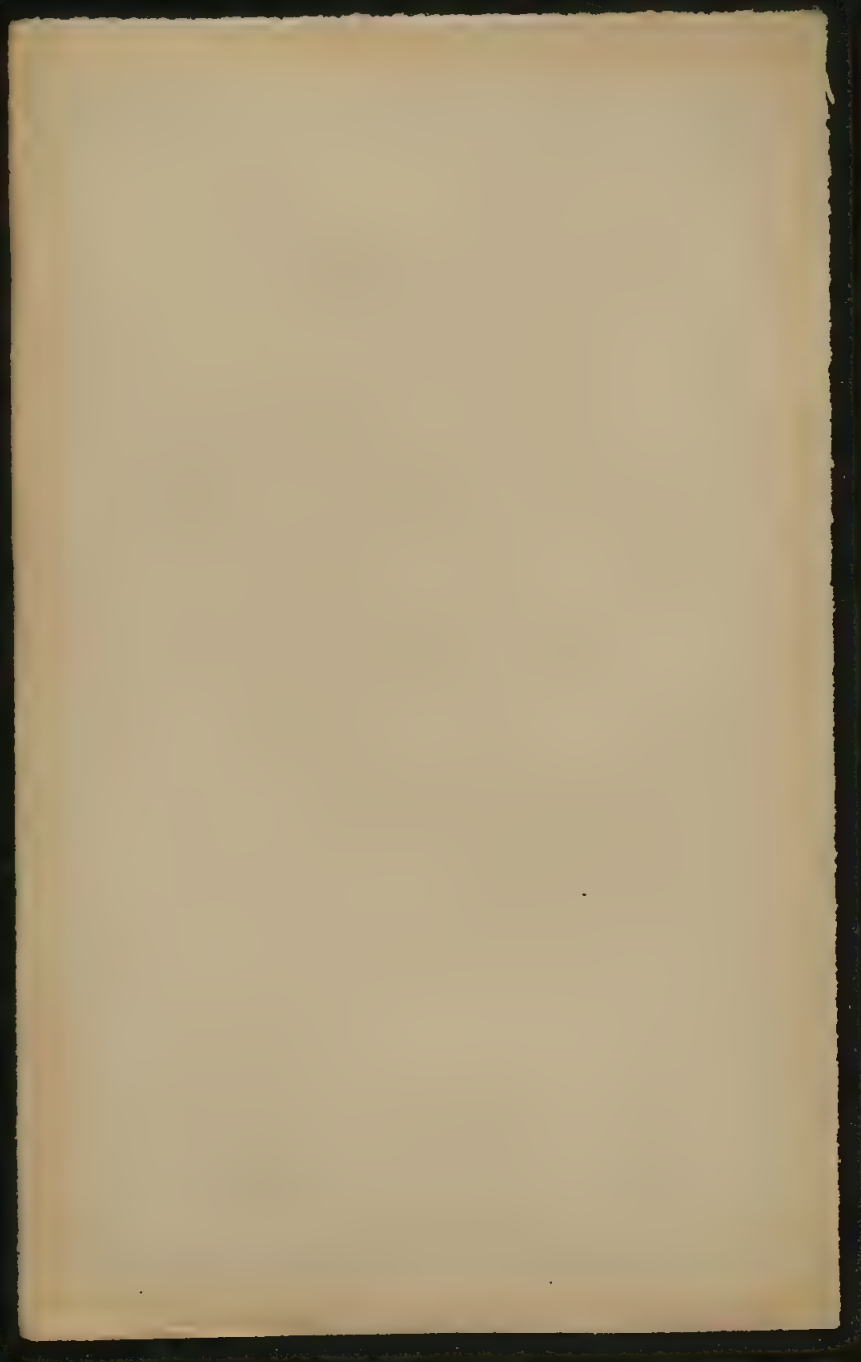
Ruleta y ž. ty let um. franc. roulette. gra ha-
zardowna, w której numer wygrzywa
jęcy wskazuje kulka wprowadzona w ruch
pozw. odpowiedni mechanizm „Co roku
pędził na granicę, do jakichsi'woj, ażeby
w ruletę zagrać” *Żł. Kras.* 72. 119. „Na wysł
ni przyjeżdża pod imię że wstąpił do Monaca,
aby tam spróbować szczęścia w ruletę.”
Żł. 2 33. 213. „Jeden z pierwszych przybył
do rulety i około południa odwrócił od niej
ze znaczną wygraną” *D. Pol. Hybr.* 138.

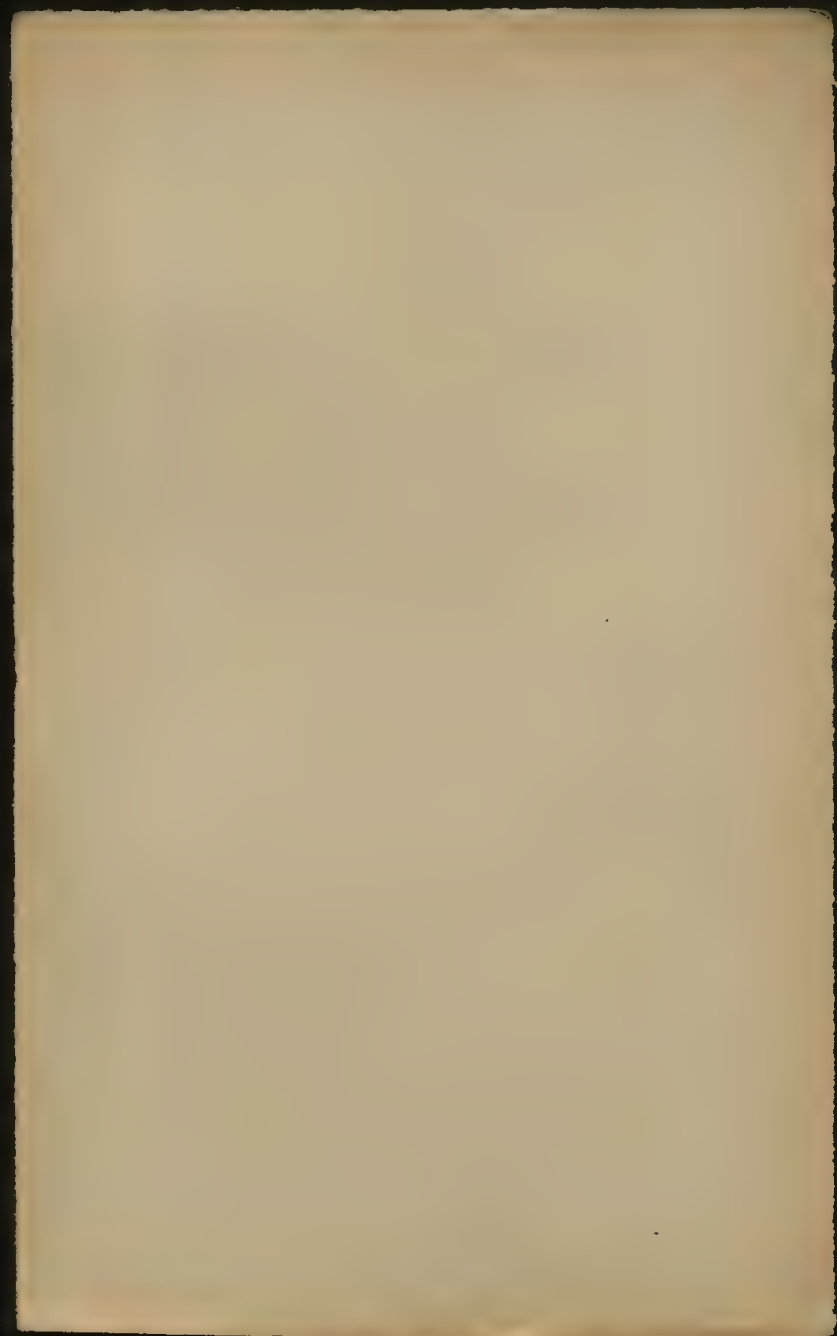
Rumel-mata m. & posp. „w rumel” = kurstam, do kři-
py vaxem np. „wvaxpy w rumel ni nie
waxci.” „Ja siž tam x vaxpy siřdutowy-
ni oficyalistami nie wdař, wvaxpy to
w rumel prwaniay i panowie t. w. w.
149. p. w. w. 1882. 259.

Rumelja-jı' n. x turec. rum-ili, cf. Muehl. Tureja
europojima oppos. Anatolija posicidlosi
turechie w Anji.

Rumfordzka kupa dla ubogich, przyrządzona z
kości przygotowanych w chemicycznie
nakrytych tak zwanych kociołku Rumforda,
otrzymała nazwę od wynalazcy angielskiego
Rumforda „Kuchnia kupy rumfordzkiej”
wydaje codziennie dla stu kilkudziesięciu
ubogich zdrowy porządek” Tyg. N.
2. 5. 310.

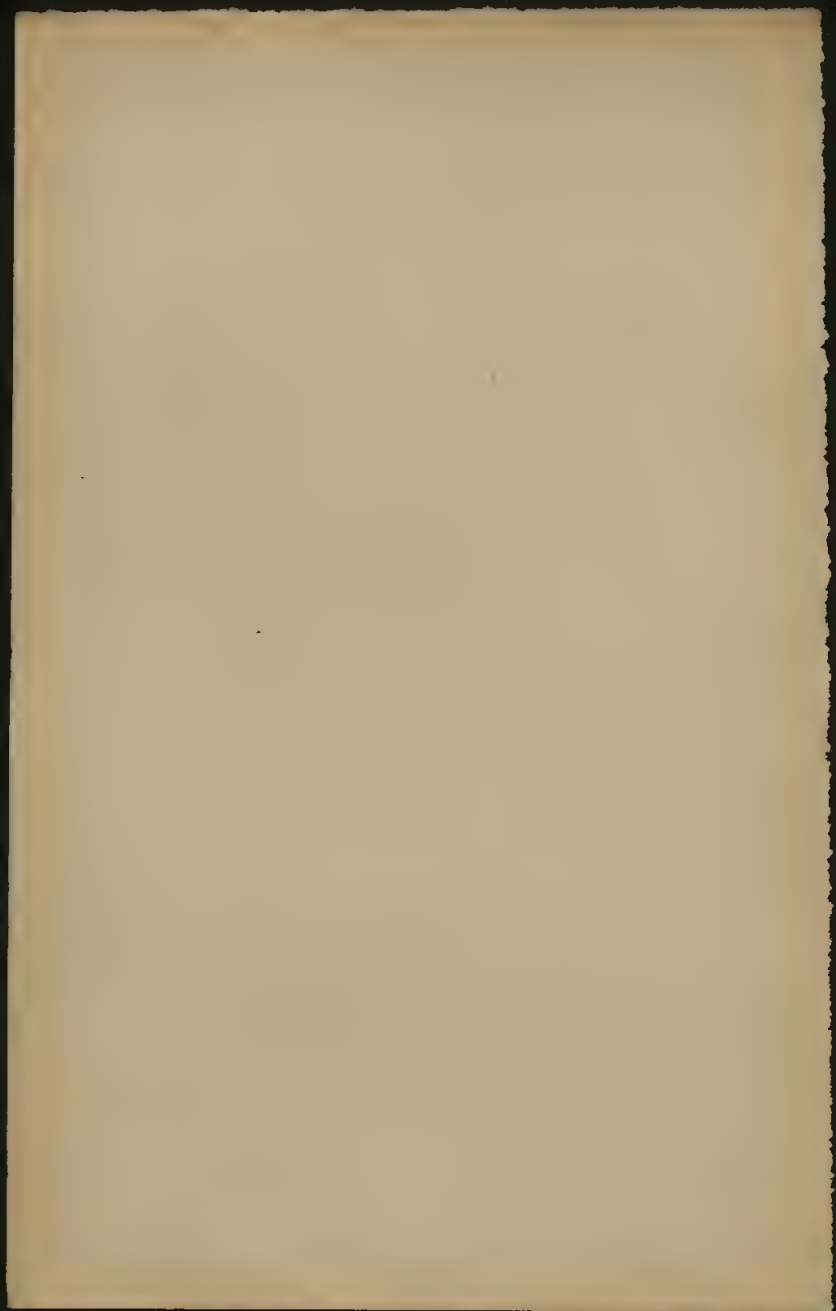

Rumonek-nku. m. Rumunek-nku. m. nki-ów
l. m. praw. kraj. Dobryni. ^{dobrynia} Litz. osada oddzielna
na nie we wsi ten wśród pola, pod lasem i t. p.
Przez gospodarkę na prawie wyprawianem ka-
mienia kawa „Słowo Rumonek jest tu powie-
cznie używane. zapewne bierze swój począ-
tek ze słowa niemieckiego Raum to jest miej-
sce wolne, ponieważ wszystkie prawie wsi
w ziemi Dobryńskiej, miały dawniej bory
i łąki, prosto za napływem do niej hano-
du niemieckiego, dać sobie wiośń porwałab'
nie w tych miejscach budować się i osi-
dlać, że i tak dla ulokowania ich kładę przy-
być musiał bór lub łąki wyprzeć,
i dopiero stawiać budovalę, co wszystko
w języku niemieckim Raum nachen,
Raumung, nachen czynić zawozić, stąd
też pojadymos osady Rumonkum i s.
nazwane, że że na nich najwięcej i wio-
sio niemiecka. W ogólnym znaczeniu, bór,

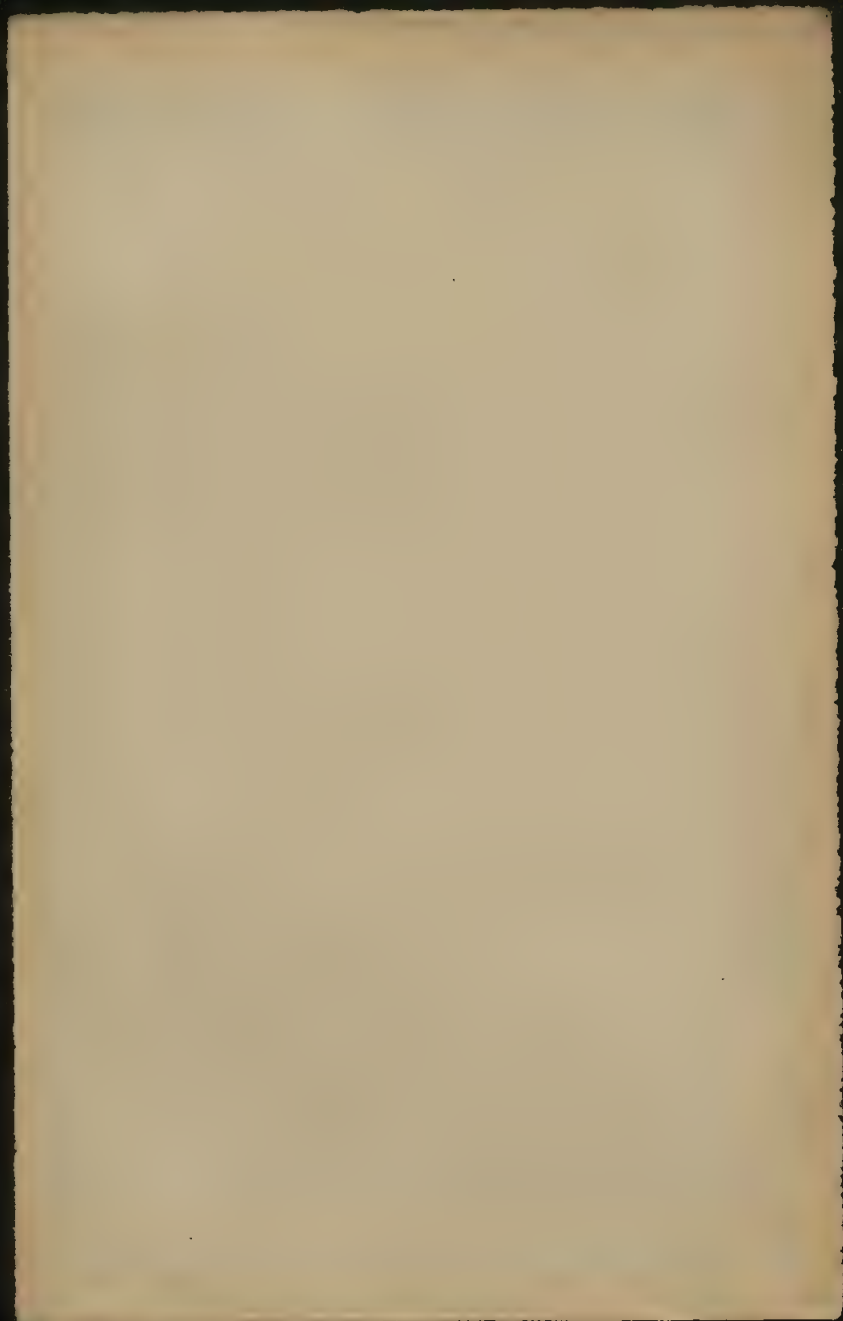
takowy Rumonek ma jednego mieszkanca,
w granice oddzielne ograniczenie, a tego
wzrostu umoty i drzewicem czynna
jest. Teren to składowia bogi na S. Mar
cin (11 listopada) racnie jest postanowiony.
W. H. Gaur. Opis kic. Dobrych. 118

Run-i-i. nie-i um. prow. oryginalna. tak jak my
głoda po wroście ^{poki kto nie ma zębów} a do ~~nie~~ Runi
jestto kieluszyca u wsiuina "Ad. Mick.
3. 335" Dydło. chosiari zgłodniałe i chude
nie biegle na wni co jwa umiała gnuż
ib. 274

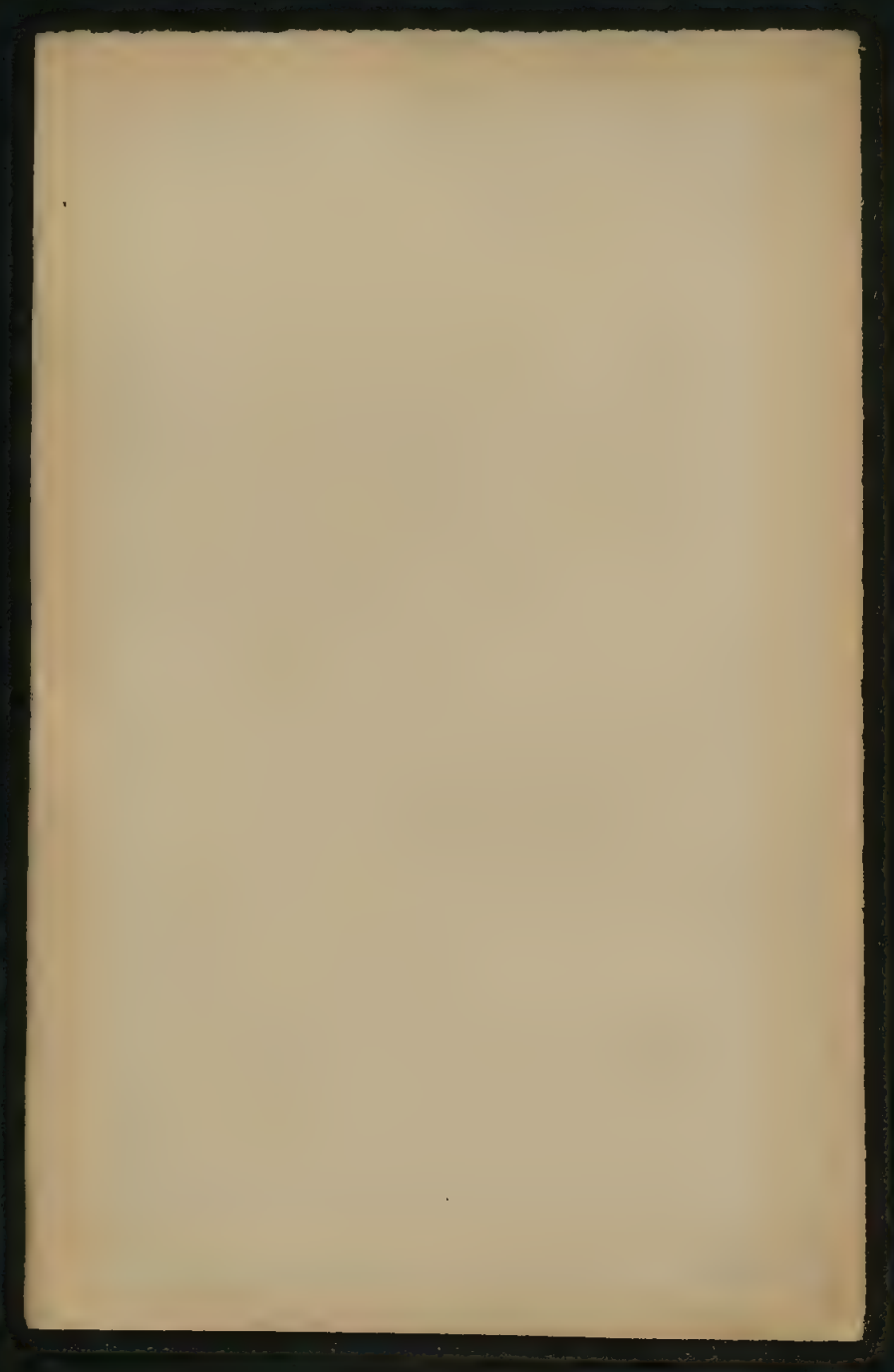
Runiec-at. eje st uij. ndku. Uruniec. Ka-
runiec. Dkn. o wsiuinie, pokrywai i iunie
runia "Siat kmiokel rzdziwy, i wsiuini
sercem odnawiał pacierze: "Niech wu-
nieje, niech bujny wamot kierze!" Dó-
rucit k'niwom miłosierne oko, i xaru-
niata usiana polanka krxewista, wu-
nia, - a całe pól towa jakby ktoś szata
przyodział kielowu" W. Syrok Saw. 4. 9.

152
Rurociąg u m. gó-ów mu. wygórowie rur, celem
ściągnięcia niemi jaksich płynów. Wskaz
główniej nafty „W Ameryce założono
miejscę kopalniań i destylarni
rurowciąg, które wazem mają 1600 kilo
metrow długości. Na Kaukazie są także
rurowciąg miejsc kopalniań i destylar
ni” G. Now. 1885. 16. R.

Rusalka i. z. Thi też nym. nymfa wodna w mitolo-
gji sławiańskiej; mianowicie w podaniach
tudu na Rusi, ~~zakochanej~~ topielica, wi-
dziatem pignus dolinę przy Kownie, kiedy
rusalek dłużej wiosną i latem ściśle
mrucały "Ad. Mick. 2. 15.

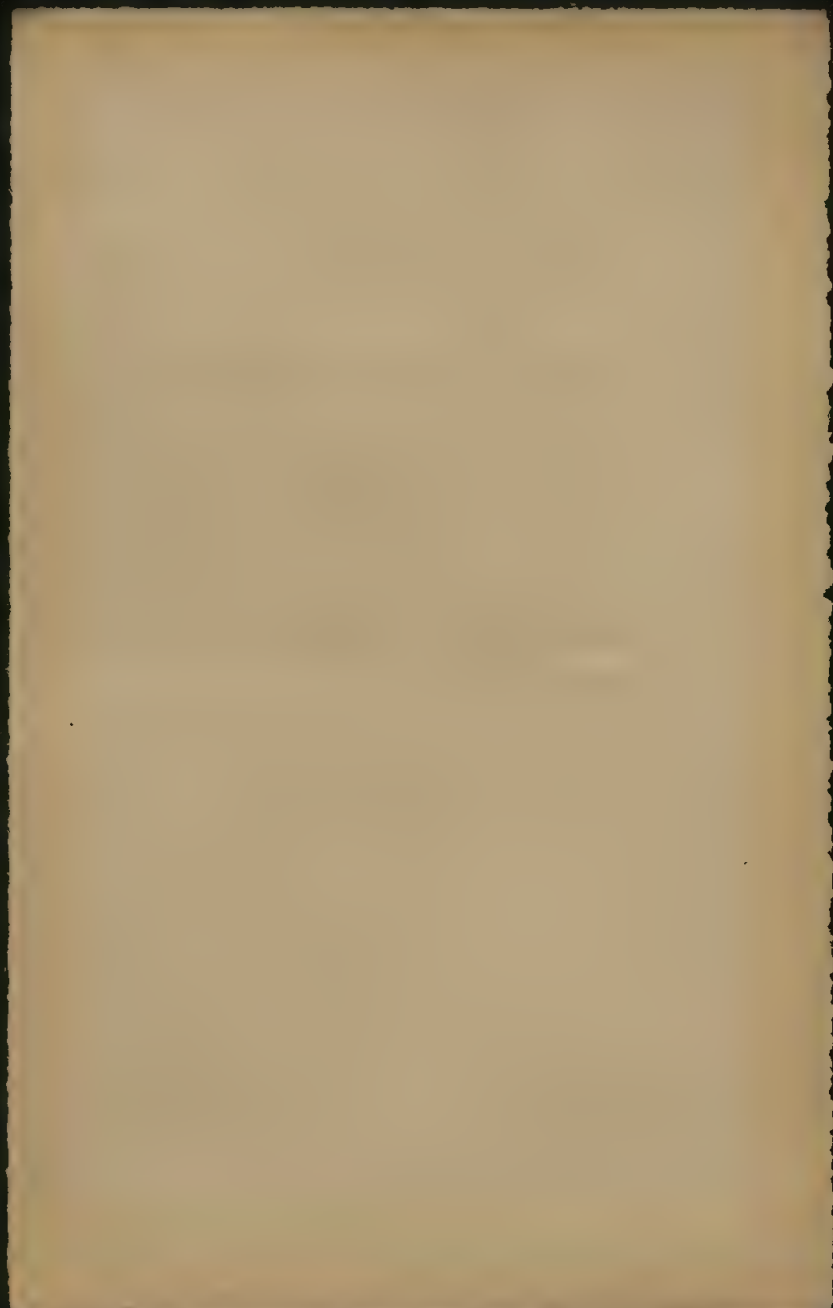

Russek, ska m. ski m. nawa rojau, a meton,
 wojitka u ludu w Kongpescowce „Nie mogła go
 uprosić, gdyż to jest wyprawa i kruszenie,
 że 13 kawalo uprosi w uproszeniu „Kam, kociu”.
 93 „Nieprzejmienie dla Rusji” jest tak wielkie,
 iż „ty Ruska” nieważniejsza jest na wojnę, niż
 obelga i obraza” 9. mar. 1885. 221. 1.

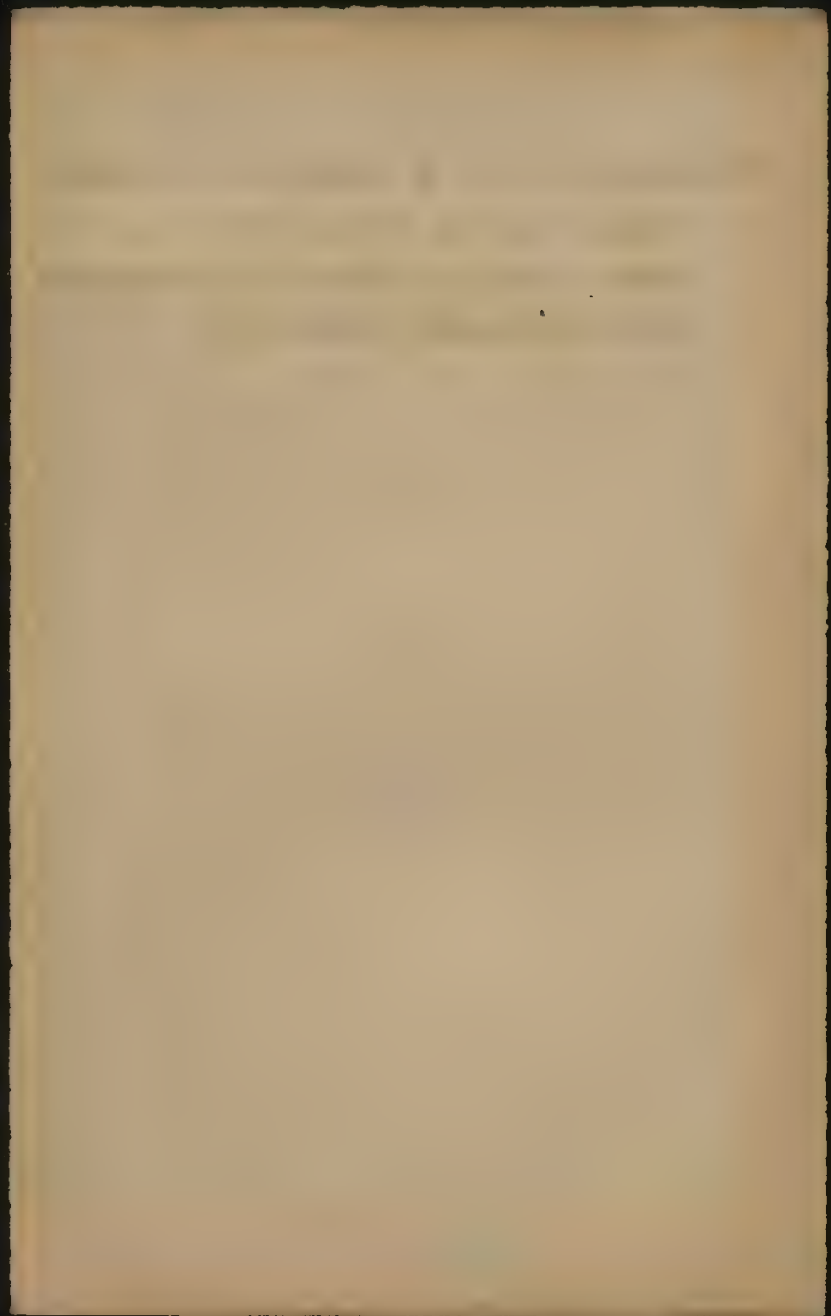

Rusofil-a m. le owo mu. przyjaciół, stronił
ruskiego ludu, każdego (i) rosyjskiego.
najwięcej w kręceniu temi samymi, co
niewolofit

Rusofilstwo-a. n. Rusofilizm-u. m.
trzymanie się strony ruskiej, niewol-
filstwo „Nie miałeś role w tej kabale
odgrywał wazjaki rusofilizm wierz-
cy się wrac bardziej i wypuszczaj coas
bezwstydniej w obrotach reszki.” J. nar.
1887. 249. 1.

Kurutowanie - a. n. u. d. roztowanie się niewyż.
§ fig. „ Śmiać się z mojego opowiadania i parę razy
kilknąć słowami ztamtę całego rozumowania
moich argumentów ” J. Koss. 1. 447.

Rutyna - y. i. bez l. um. franc. routine, zdolność na-
byta przez wyprawę, naukę, ćwiczenie, obma-
janie się z przedmiotem lub zawodem
„Minister zawsze będzie panem siebie,
odegnął z rutyny starego aktora we
słotcie i tekawarzenie, jakby sobie był
najpewniejszym” J. Kras. Ska. War. 2. 163.
„Kiedyż kto niejaki kłopotliwy utwór
a ona z całej rutyny, najprzebieglej wyko-
niełki każdego Dany usuniechem nadziei.”
Am. Wi. 5. 44.

Rutynista y m. sci-stoś um. we franc.
routinier, posiadający rutynę „Był to
umysł zbyt jednokrotny, klaryk, rutyni-
sta, z widocznym niewielkim chwytem
to tylko i poświęca sobie, co jego natura
i temperamentowi wstawił” M. Ryp. Echo
umk. tech. 4. 243

Rutynowany - a - o ^{wprawę} posiadający rutynę,
„Zakasał wspaniały jak rutynowany bar

hier i' powrót cięgięgi' " J. Kw. 2. 33. 187

" Grała to rolę z uprząs stanej rutyunowa
nej artystki " W. Dot. Hybr. 8

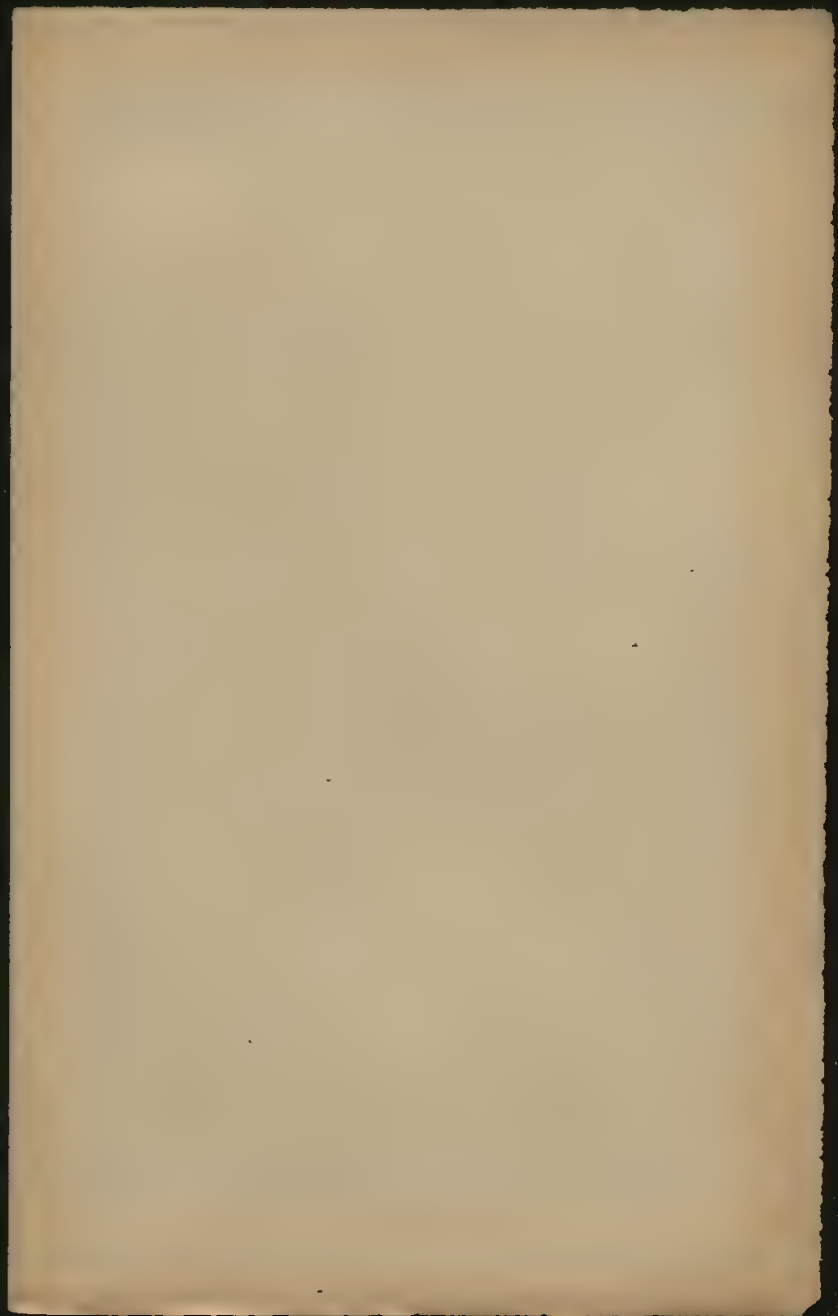
Ryba - j. i. ryby był um z prosp. o cztowieku: „to
 ryba! - niezła maister, kieda si lud
 niewia^ć którego nie trzeba strzedz, „gruba ryba” =
 kucharz, mator, nie by to kto „ty
 wale, cztowiek poważy - gruba ryba!”
 zupły się i ja stapać wato na wędkę
 kasiankowych wdzięków - to byłby
 zapierno triumf!” St. Grudzi-Echo 1848. 249.

Rybacy st. a. udku. pruw. lud. ryby towii,
rybactwem się bawić, Rybacy ry-
bachowie - na rzece, na trapii iście-
techno - w hotelce." O. Kol. 12. 222.

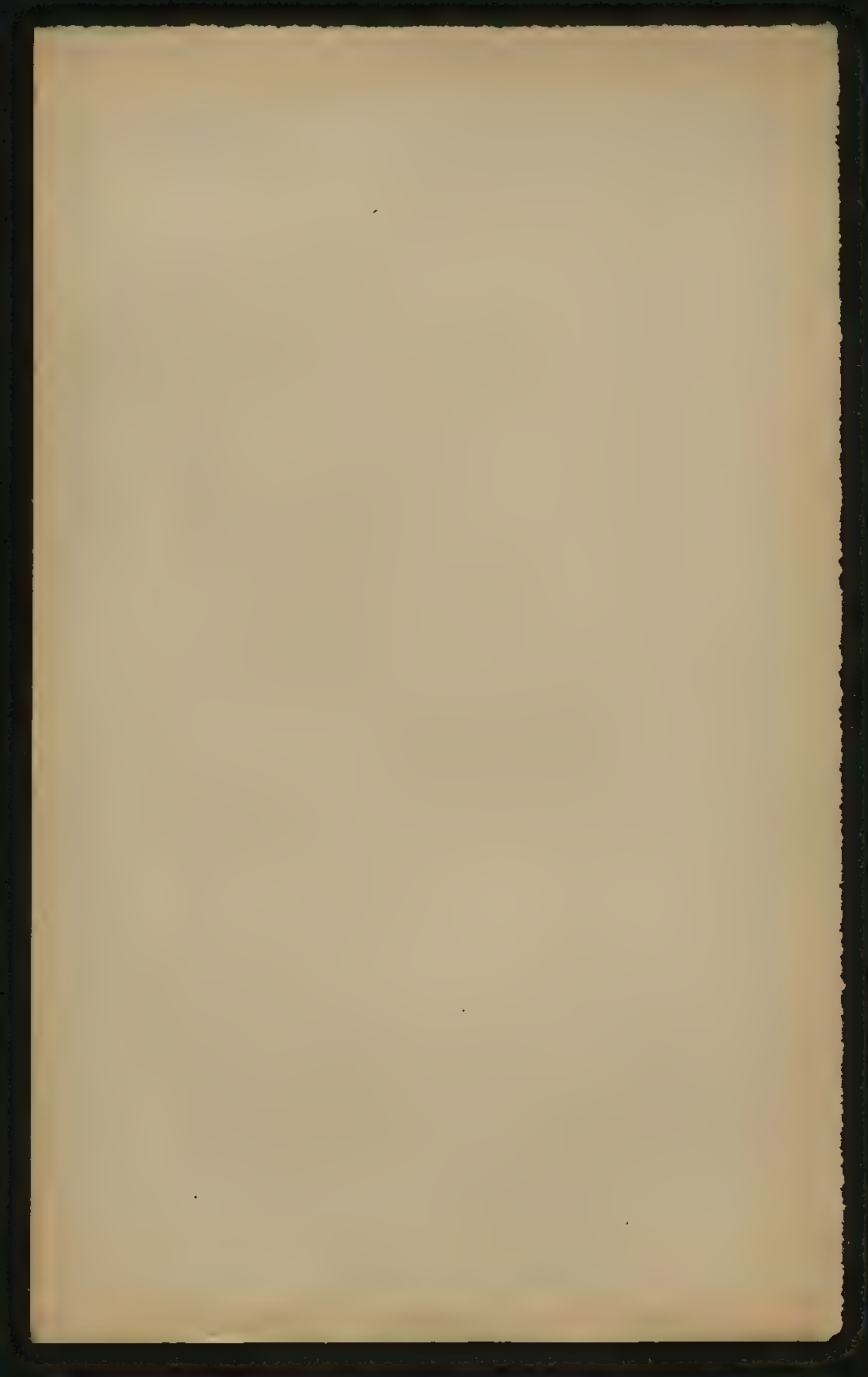
Rybiarzia-i. z. nie um. zaktualizacji i roz-
umowania rybo "w środowiskach warty na
Silesii rozprzestrzeni rybiarzin amerykańskich
ta w wistaw 60,000 tonniest wyekspansji z i by
S. hoow. 1886. 154. 4.

364

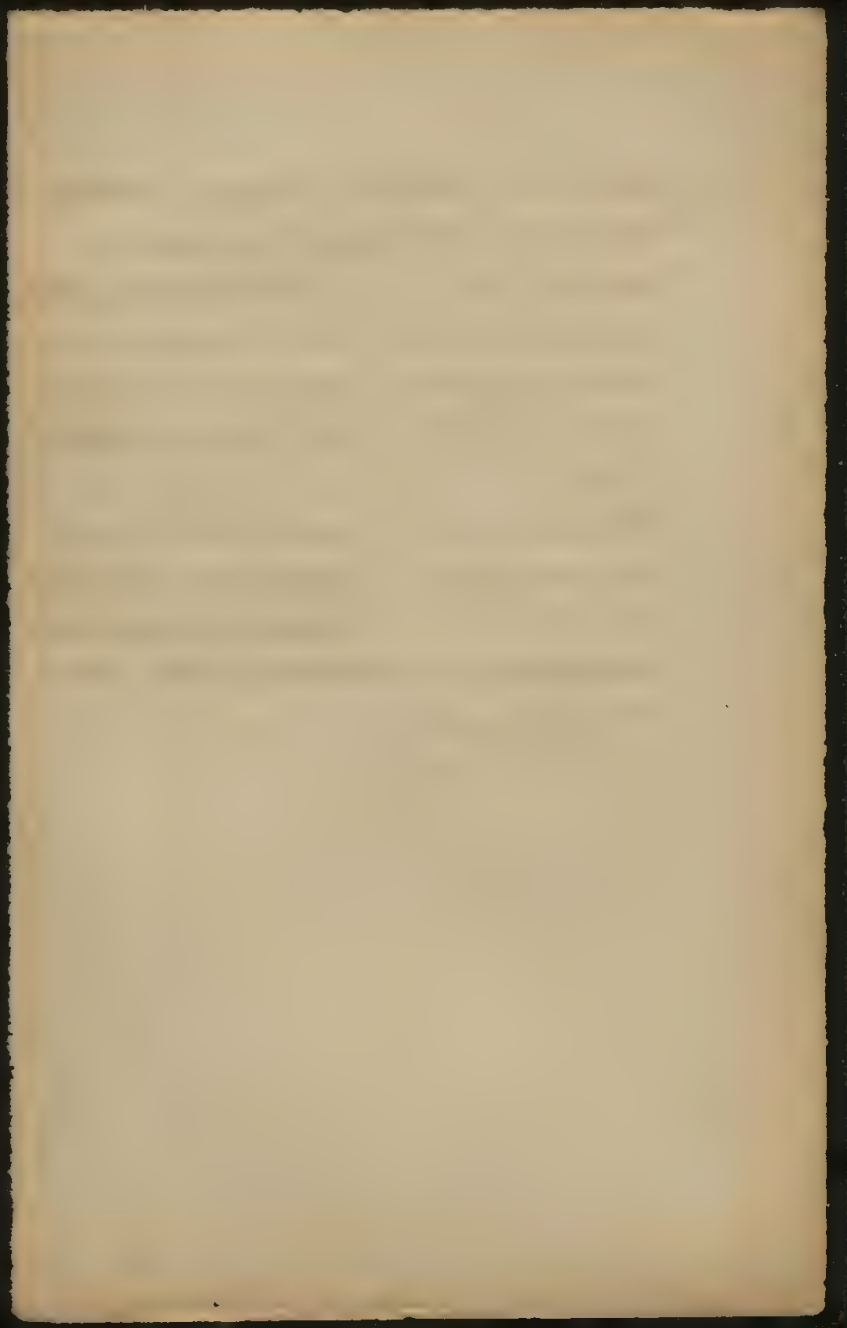
Rybiarz-a. m. rze y mu. praw. tu. rybaki
„Siciarze, rybiarze sieci kstawiajcie”
Radomskie O. Kol. 1. 45 i 68.

Rybakarz-ka m. rze-oio mu. Ryba-
karz-ka m. rze-oio mu. rybaki,
xrb w pieśniach tu. „Rybakarzi, ry-
bakarzi jak Doga rywego jeżeliście nie
widzieli farietka mojego” O. Kol. 1. 142.
„Wyrzei rybakarz-po chłodzie, i uyrzy-
dziecie-za wodzie” ib. 152 „Młode ry-
bakarze ubi sieci kstawiajcie nadobna
karierka z wody wyizgajcie” ib. 44.

Rycerka - i. i. rzemioło, praktyka, potrzeba
rycerska „Kto stwóżył powracanie... a
kwesturę w rycerze” w. Bol. Soc. 4. 202, „Dzieł
na konie miewali i podobne stroje, i ry-
cerka ich wiedza nawet w cudze kraje - jak
innyemu do tamia, tak Strusiom na bęgi.”
ib. 18.

Rycerz - a. m. & fig. bohater. Dziełny na ja-
kiekolwiek polu, chwyt do czego, niewyłą-
nie w zw. ujm. „Kwintessencja rycerza, którego
porażymy z lichwiarskie fujarki” A. br
Fr. Dzieła 10. 131., „rycerz przemysłu” a franc.
chevalier d'industrie, obrazt przemysłowca,
dyszący z wyjątkowością innych „I krowie je-
den z „rycerzy przemysłu”, usiłując p. Krzyew-
ski „wagał się” w ich kupie... jegożwi ten
zdybłoutował wszelki ofatrowany praw-
niebie.” wiek 1885. 228. 4. „Był to młodym
młodym, rycerz przy wielkim stole, usiłowy-
cizony przy butele” J. Koman. 1. 2.

Karyhoten' dhu

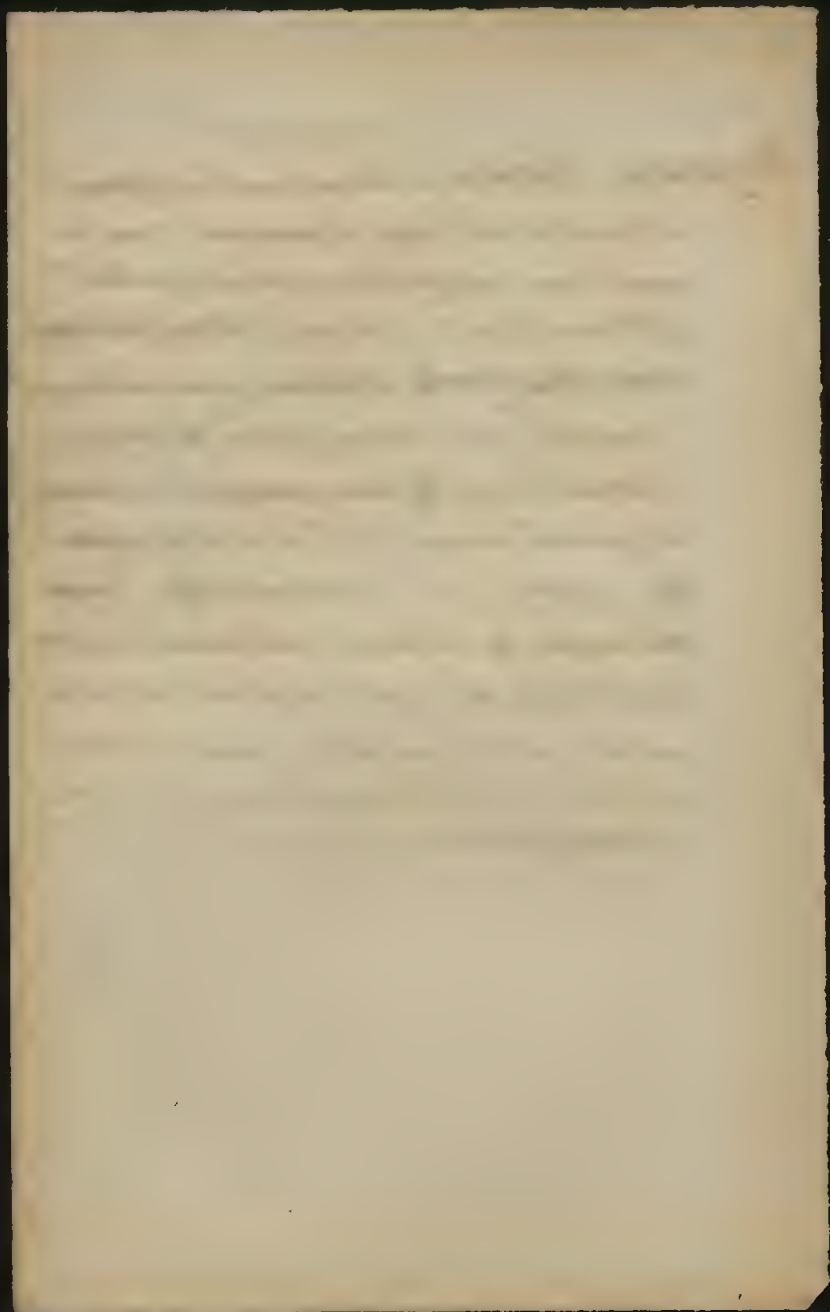
Rychotać, Rychotać x. udm. Śmiał' us głowie

"Wciąż do niej rękę wywierał, i czy co
wrekał sam, czy postępnął, wciąż rychotał"

Ps. Kawa 90. 68. "Uciekło i kilka pojedyń-
czych tyłko głowie rychotało jenera serdecnie
z przygody niemałego ryda" ib. 64. 21.

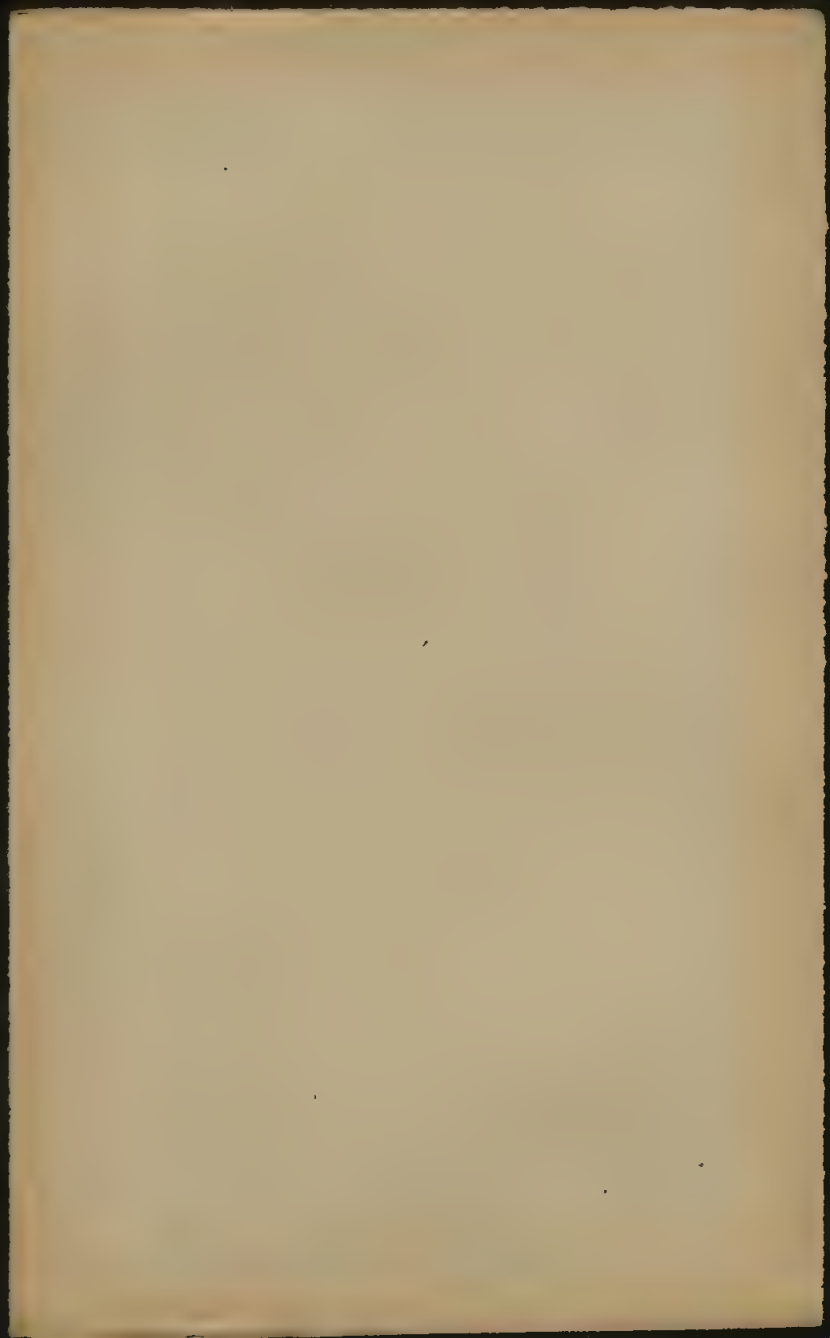
"Celowat kraj jej waży, śmieje się i rychota, że
ja mógł widzieć" Id. Lub. 1. 123 & rywać,

fig. "wiatr rychotał" Id. St. bar. 2. 67 "Narwia
puchwycita go za rękę i kaptanata, karyho-
tata" Id. 17. 91. "Nęska wyglądała znoważ pro-
wystarto łokieć proci otwory szmat - śmiał się
rychotała bożenie w rękę rękę k bulwio."
M. Rost. Dr. pol. 1888. 36.

207

Rycht prast. posp to co rychtyk, akurat, tak samo
„Stališiny we urotach, a tu..patrayu...
rycht siny i na biude, jahly Samojto
od fo'waranych koni" f. L. Kruuk. 1. 38
§ - u m. bo h. um. praw. lud. Kuj. z niem.
Recht, porzek, sprowiedawon, Tade, nie
mozg, k nim przyje' do rychtu " = proru-
mii' u, trafic' do Tade.

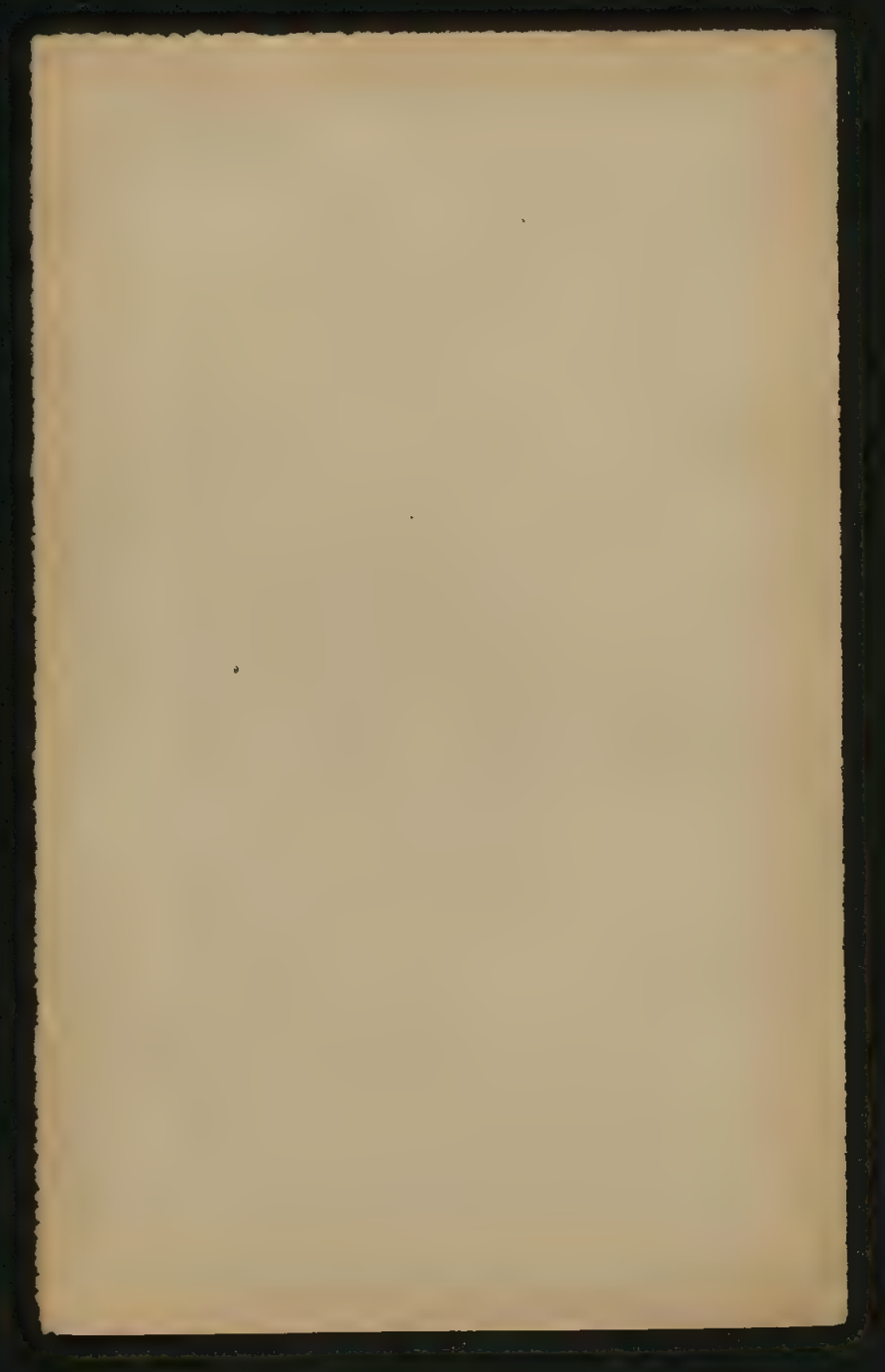

Rychtuszek, Rychtyoszek prapst. lud. zdrob. rych-
tyk, akurat „Rychtyoszek taki na gzie
jak ty.” kł. Jan. Rola 4. 556.

Tryčai dnu.

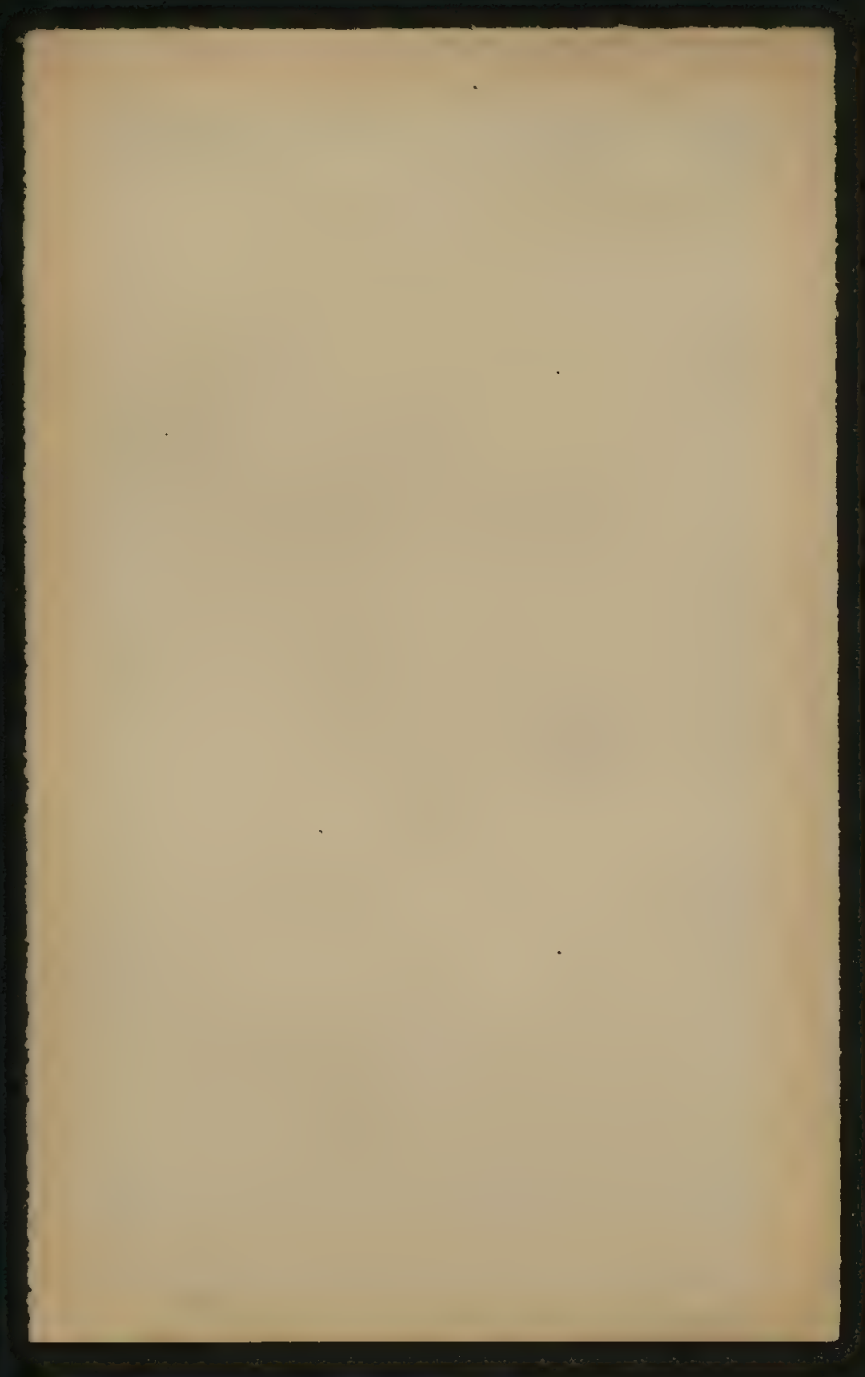
Tryčai-at. a sta. nek. proso. Galic. byle jak
kopai, pytkai, ryc' „Licho ziemię tryc'
kali i' krasnem lichem obśiali" Dr. Kam.
Fax. wryj. 1885. 3. 1.

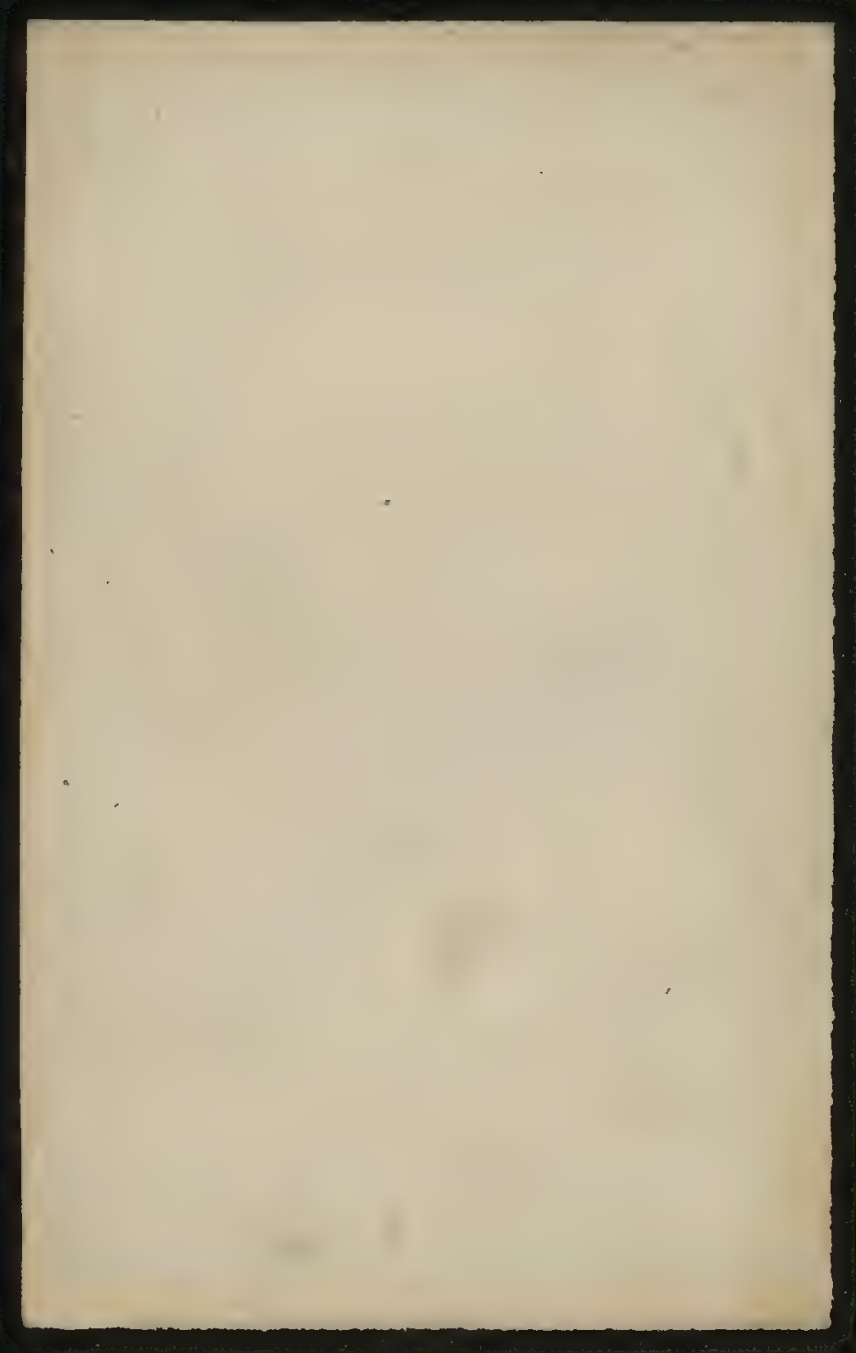
Rydelek-lka. m. Umi m. 3 Dwiek u cnapki, kar-
kiecika „miał krapotę z tasimami od św-
ta, granatowy karabiecik z rydelkiem” tu.
wi. 3. 16

Rydwani. u. m. ry-wo um. i fiz. wygwa nie w mas.
woni tryumfalnego lub ceremonialnego
„Probowata na nich wejściu swick, i
obstannicych przykuwata do swyego
rydwani” J. Kras. wiek 1878. 36.

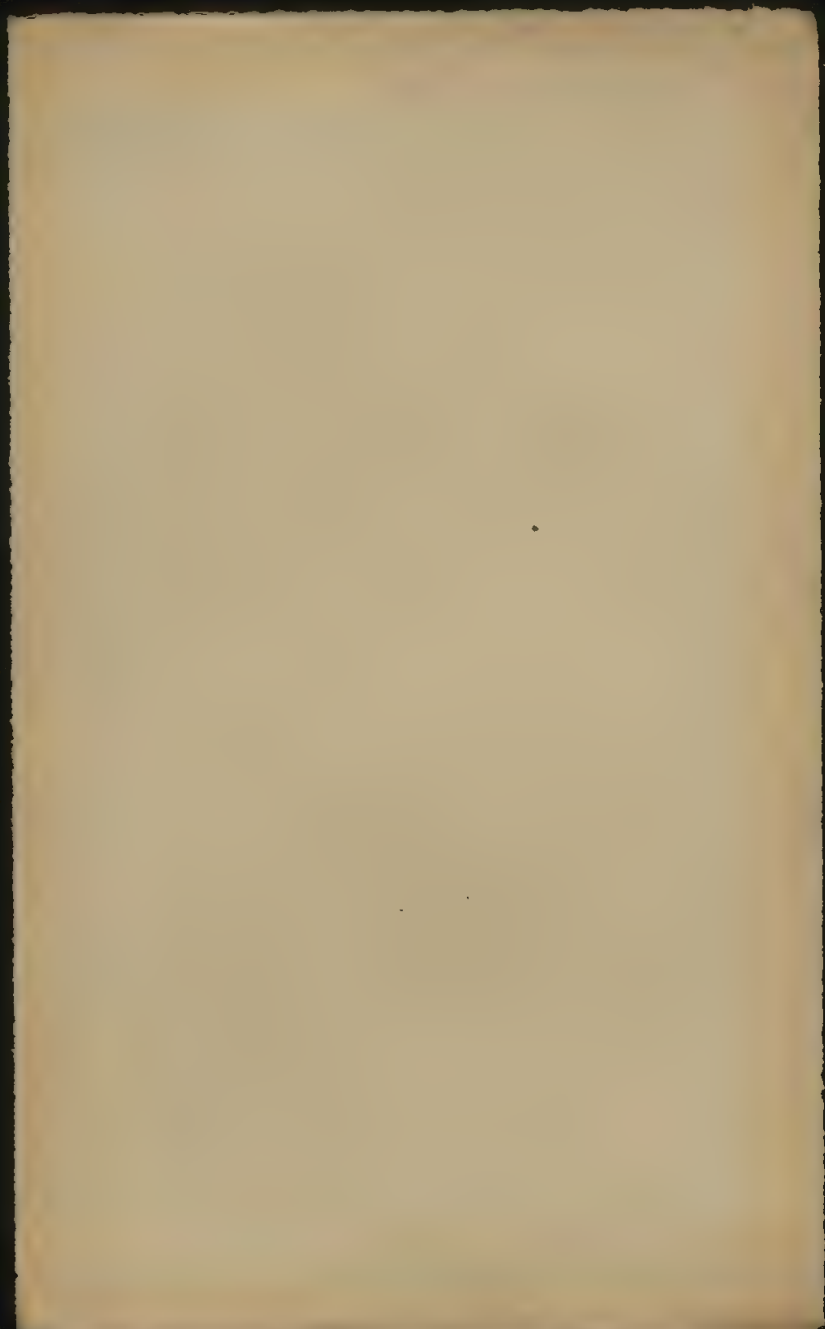

Ryga i' z. Gruzini; w l. uw. „rygi” ciwiałka lub
 potarchus papiere z grubemi krawcami ci-
 wianu kłowy, gładki podkład. w pod papier
 czy pismo było rękopisem. i l. mianem Rygi
 albo Rygi i' w krawcach. „Rękopis zauria:
 papiery, rygi i' porywady do pisania” kow.
 Lwów. 89. 225. 4

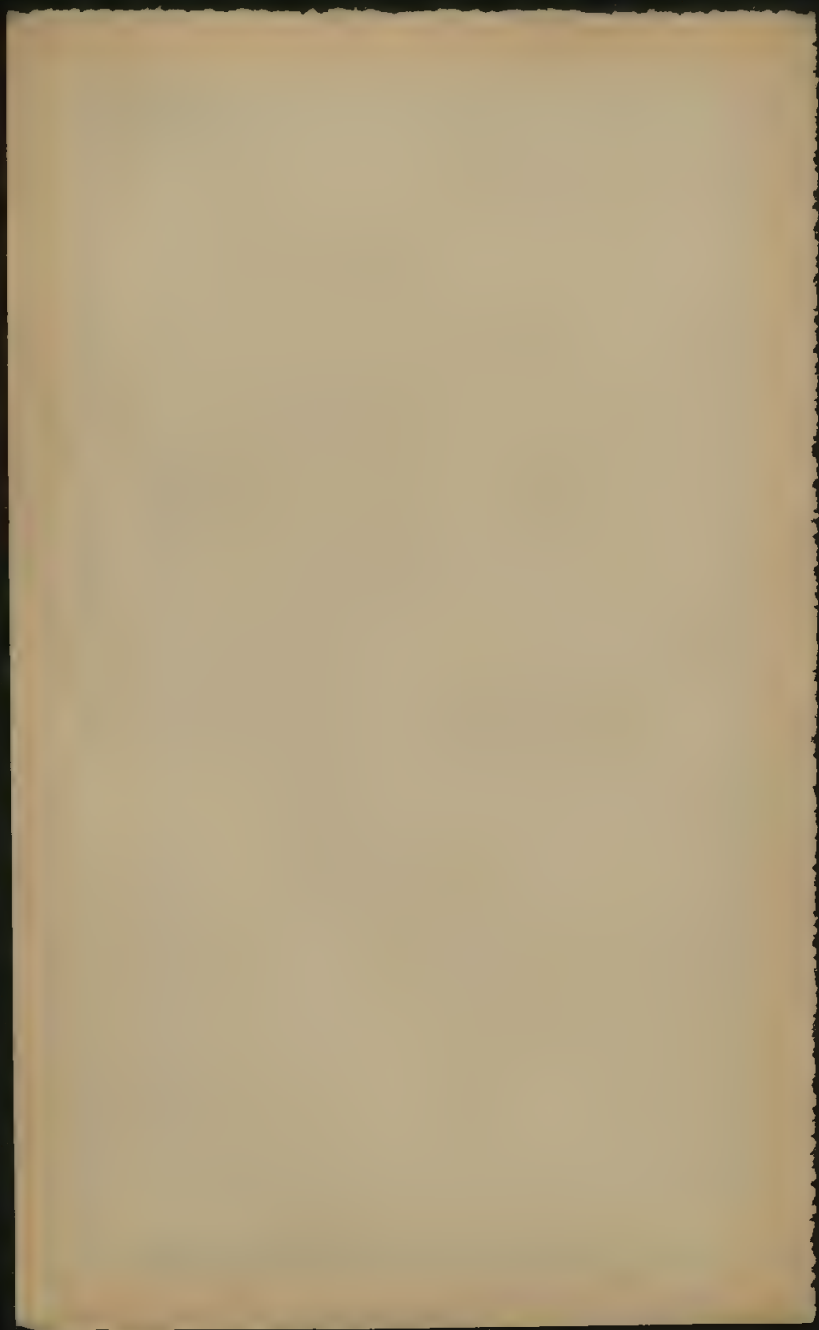
fr. rigueur

Rygor-u m. ry ów im. Ta. rigor, "karności", surowości,
subordynacja, groza, "Sama się wryttem
kajnowała, o najmniejszej" w domu wro-
dźciała rzezy i trzymała w rygorze wryt-
kich "J. Kras. 71. 40", "Matka dwadzieścia kil-
oletniego chłopaka trzymała w rygorze
jak matę dzieci" "ib. 101. 64", "Oni potrzebią
w rzezy polskiej Tade, rygoru, porządku,
którego wiecie" "D. Sta war. 1. 33", "Zaprowa-
dził w swoich dobowach ryg, oparty na
rygorze wojakowym" "Z. Kras. 4. 334", "Ko-
chał bracia, władcz, ale trzymał ich
w rygorze, do czego mu pomagała jego
siła niepospolita" "J. Dzienn. 8. 18", "Zgodziła
się na urząd karjerski marnotrawnego
przyjaciela, i trzeba przyznać speliwiał
go z należytym rygorem" "A. Wiex. Tyg.
powr. 1880. 483.", "Trzy wieżące bawit
francuzow z kichuante ubogich wład-
ciauch złowczy, trzymamy w wielkim
rygorze" "J. Kras. Tyg. powr. 1882. 2.

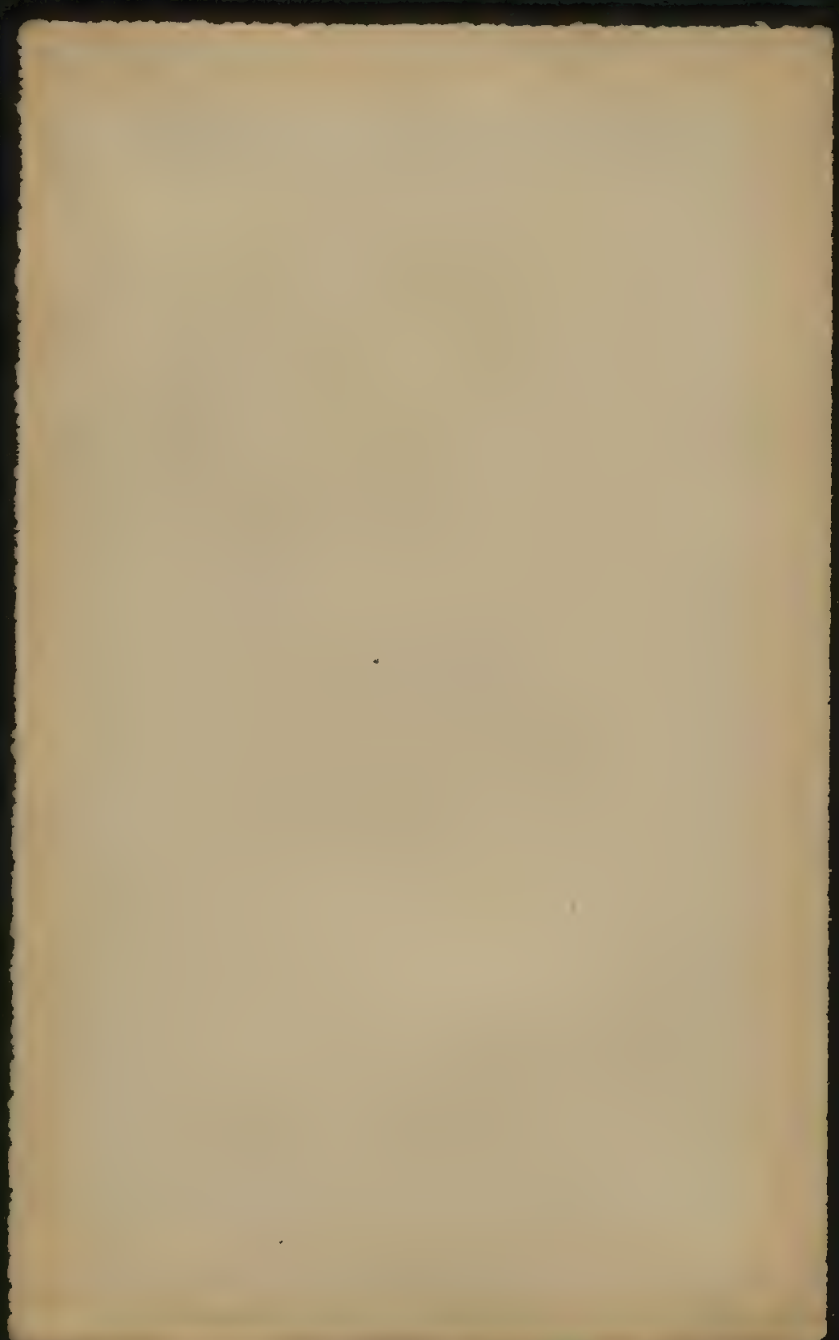

Pygonysta. y m. Si. sto'u mu. Pygonyška - i. z.

sthi - stek mu. frau. rypziste, utowiek
surowy popinnyj obowirki
seste prrestre gupzay jachichkowiok pro
widet, prokypisow : t. p. " Ostry, ale sumien.
ny utowiek .. pygonysta, w rachurubach
go nie podyje " 77 Kraw. 3.100 " Fani byla
pygonyška i nie cierpicia, aby w nie-
diele szwiba wata na polowanie " R.
Chet. Sypho. 24.

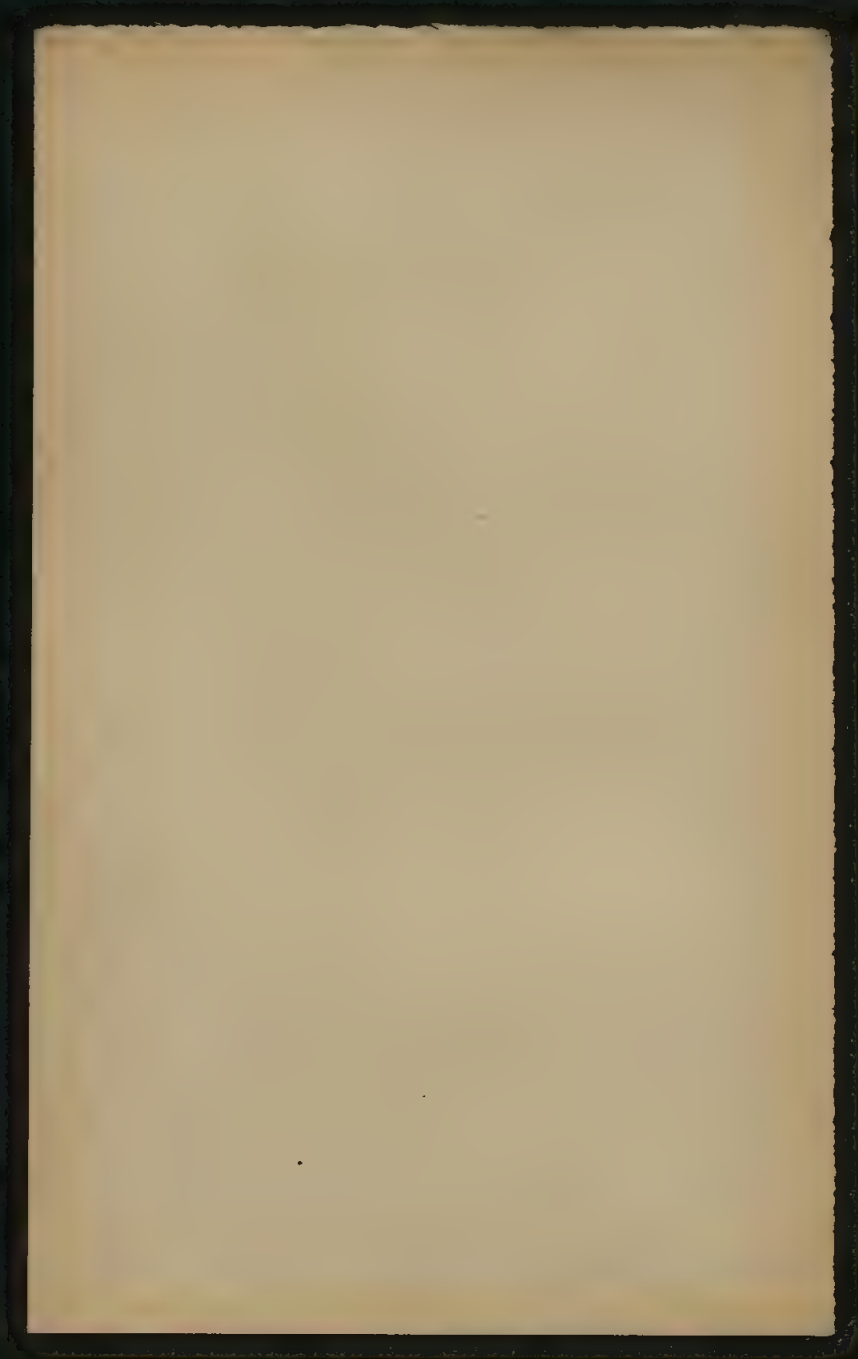

Рыгорызм-у м. фран. згоріме, прхеса ахона на
валасі хытліа нувовоі „Доме нуро-
ны бандо пробоінас нандер горага, а
салон аднаваіаіаіа сіа нідіаіаіаіаіа
рыгорызмем” Ж. Крав. 1878. 63.

Rykozaet u m. franc. ziczchet, odbicie się poci-
sku biogreżego po linii poziomej gdy tylko
spotka się z powierzchnią kamień lub wody
„kamień rzucił kamieniem a nie trafił
przecie a kamień rykozaetem na niego padł
kamień” Młucha 1871. 12

Rykozaetowa - at-taję 11. nif. 1. 12.

Рымак-а. м. сы. хоу нм. личы поста, нмкар,
виеваоleta „ Попа прва карио парвур,
брудны виеваолине ! Поја'с најличыя ры-
макн, грымало понаета ! ” F. Чот. Гоно
мн. кв. 68.

Rym.! Hrym.! Chrym.! odgłos nagłego huku,
 wystukań i t.p., jak kryknął: wiwat da-
 my! rym! a monachiera "A. br. Fr. 1. 155.
 Z tego upadku, wzięta „Nur w nogi, wolam-
 trzymam, aż mi w koryćkach pnyka, naweixe
 rym! do diabła z jakiegos' umiłka" ib. 2. 91.
 „Wtem wilk brem poruszył; wieśniak to
 kłobaczynny, chrym cepy o nieunię" Spis 75/1)
Rymnag i t. in. nagłym odgłosem dać się
 słyszeć „Tam więc spałem, aż tu stuk! rymno
 jak z armaty" A. br. Fr. 2. 113. Z upaśi nagle,
 ciężko „Niech no pae da pokoj. ferwa pan
 rymnie i będg musił pawa dźwigać" Maj.
 J. lwow. 1886. 2to. 2. „Kusił się w tanięć i...
 rymnag jak długi na podłogę." kur. Święt.
 1878. 7.

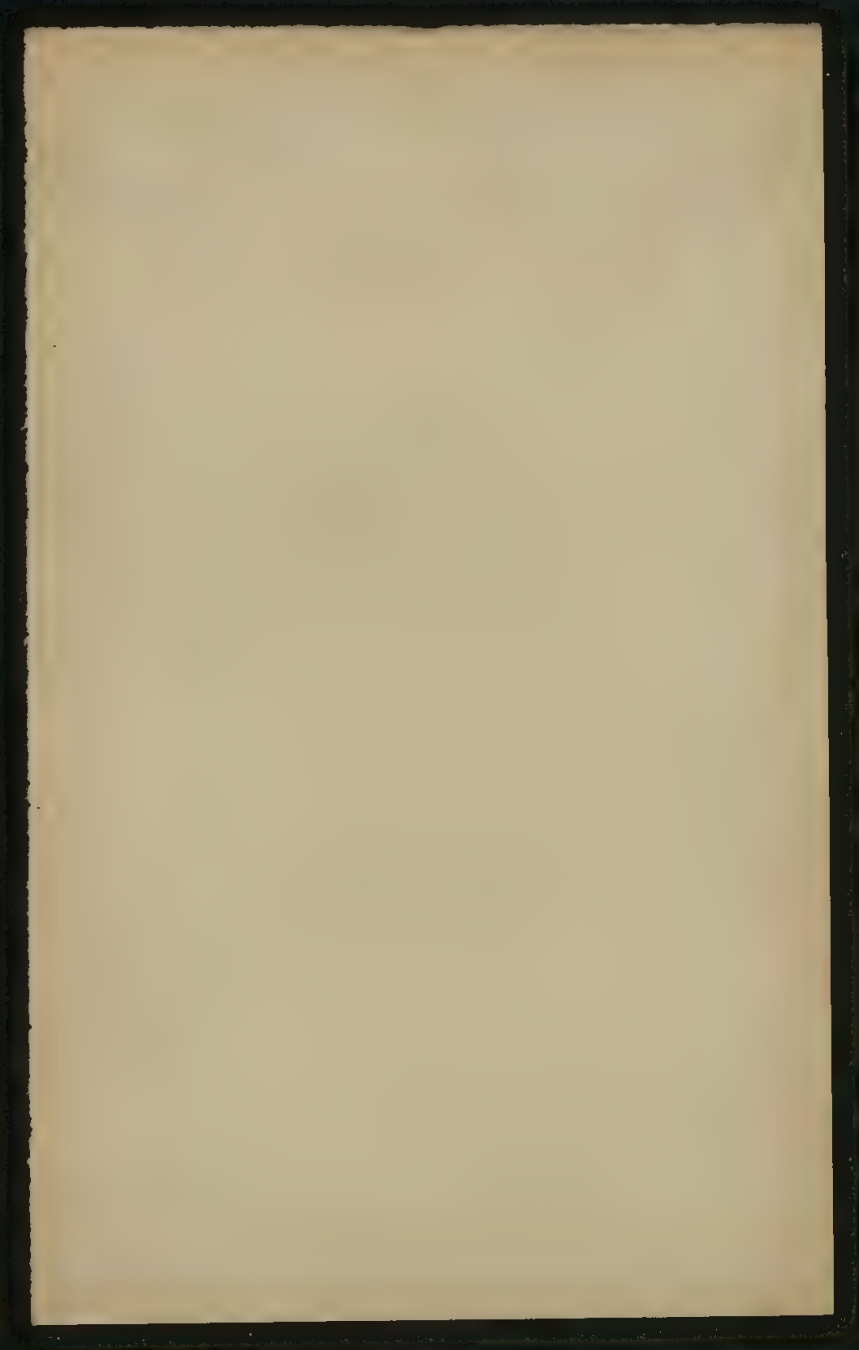
1) „Kto wierzący... kowryk... rym... a ja kepo... jak
 długi" A. br. Fr. Druka 8. 18 kowryk się przewrócił,
 a ja wyteciłem jak długi.

Rynek nie m. ni^o o^o nu. Szogólnie: wszelkie
niszysce z bytu, zniszczenia, transakcyj
i t. p. „rynek pieniężny” = giełda w wło-
ściwym znaczeniu „rynek zbożowy” =
giełda zbożowa, pszen. „Procent o pro-
centu stał się hasłem wszelkich poru-
szeń, a wyzwał i zacięjsze dążności,
prawa obywatelstwa w towarowym
krainie i na spotęgowym rynku, nie
mając” Ap. N. Korr. Złoty II. „Przebieg
jarmarków rozpraszających na wstępie,
był bardzo poręczny i miły, a na nich
osiągnięta musi konsekwentnie wpływać i
na nasz rynek” wiek 1887. 128. 3. „Krytyka
cudzoziemcy w ostatnich dniach znówu się
cośkolwiek wzięli. Wpłynęły na to nieko-
narystne wiadomości o spotęgowym
wzrostach buraków” ib. „Zupełnie inny
niek interpretacji mógłby nowe hasło pocho-
dzenie wywołać na rynku pieniężnym
i równowadze wyników operacji, a nie

уданіє сія їй повізгрозды на собѣ да въ
спадѣ а тем самымъ нѣтъ киданіи нѣтъ
нѣтъ " Г. нар. 1887. 266.1.

Ryugraf - u. m. f. - ów m. „Miał różnicę
 przy xbrvi i ryugraf ze św. Józefem,
 patronem dobrej sumienia” D. Dot. Tut.
 1. 131.

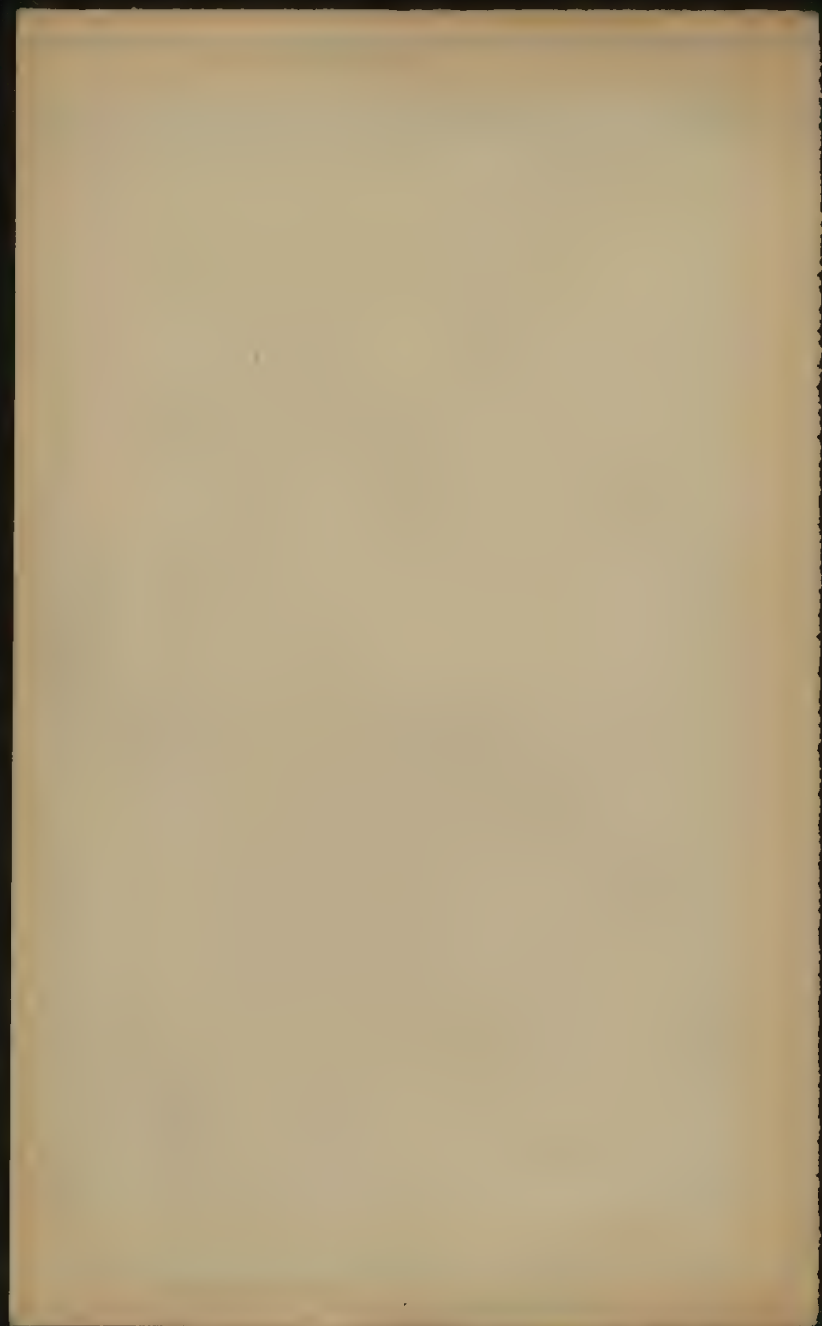
Рыпач x. удкx. - з рукаi' з копыта, вы бхо ps-
дзіc', садзе' " О двігуз не пытай, до То-
рунса ханырай " О. Колб. Кув. 2. 17. (1)

Зрыпач дхн. obscene " Ед. jest w tem znach. ryrai'
Рыпуаі дхн. " по́ннїей рыпуаі' на гра́нїа " Кув.
Світ 1873. 19. 3.

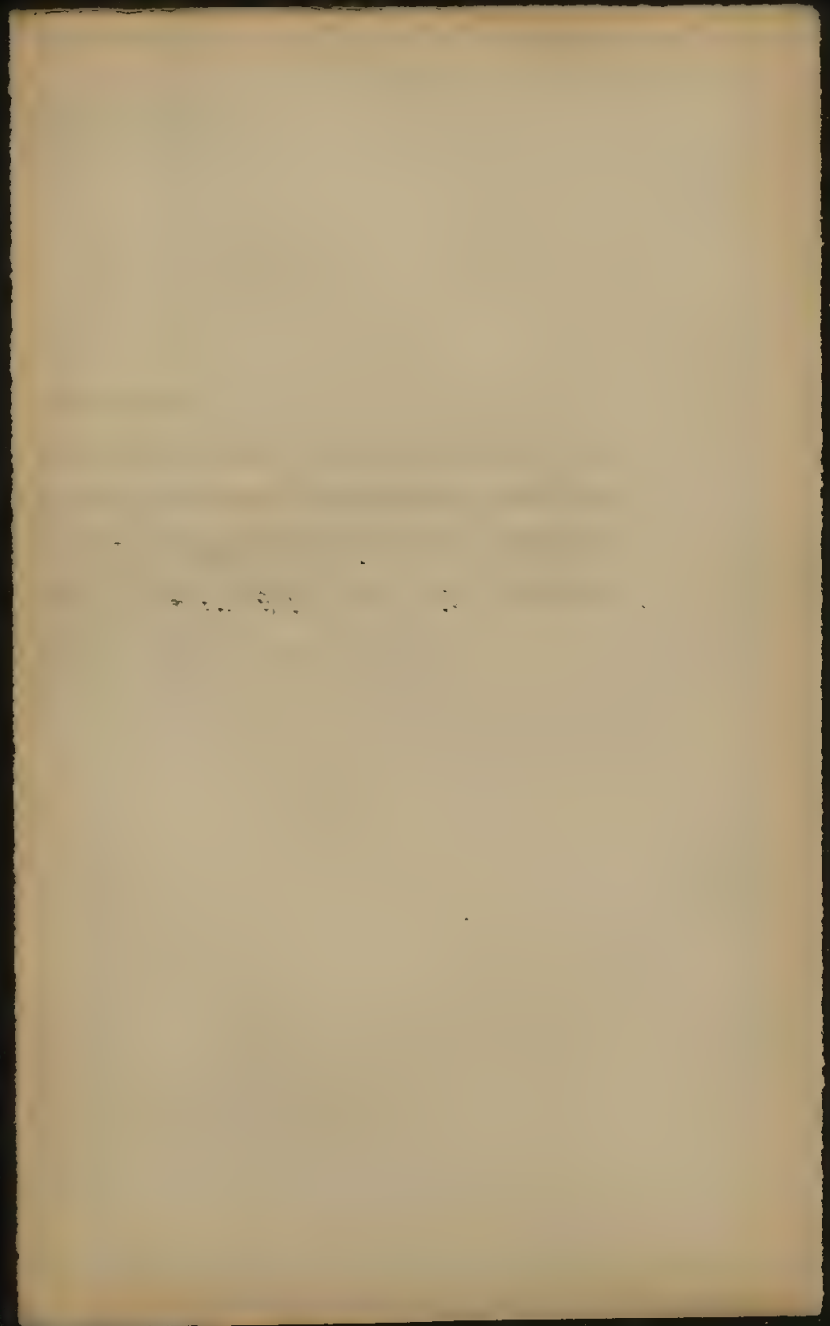
(1) " Jedzie jedzie piśkunio przybawny konik jego
wyrypuje tużpa wólkami " О. Колб. 6: 128.

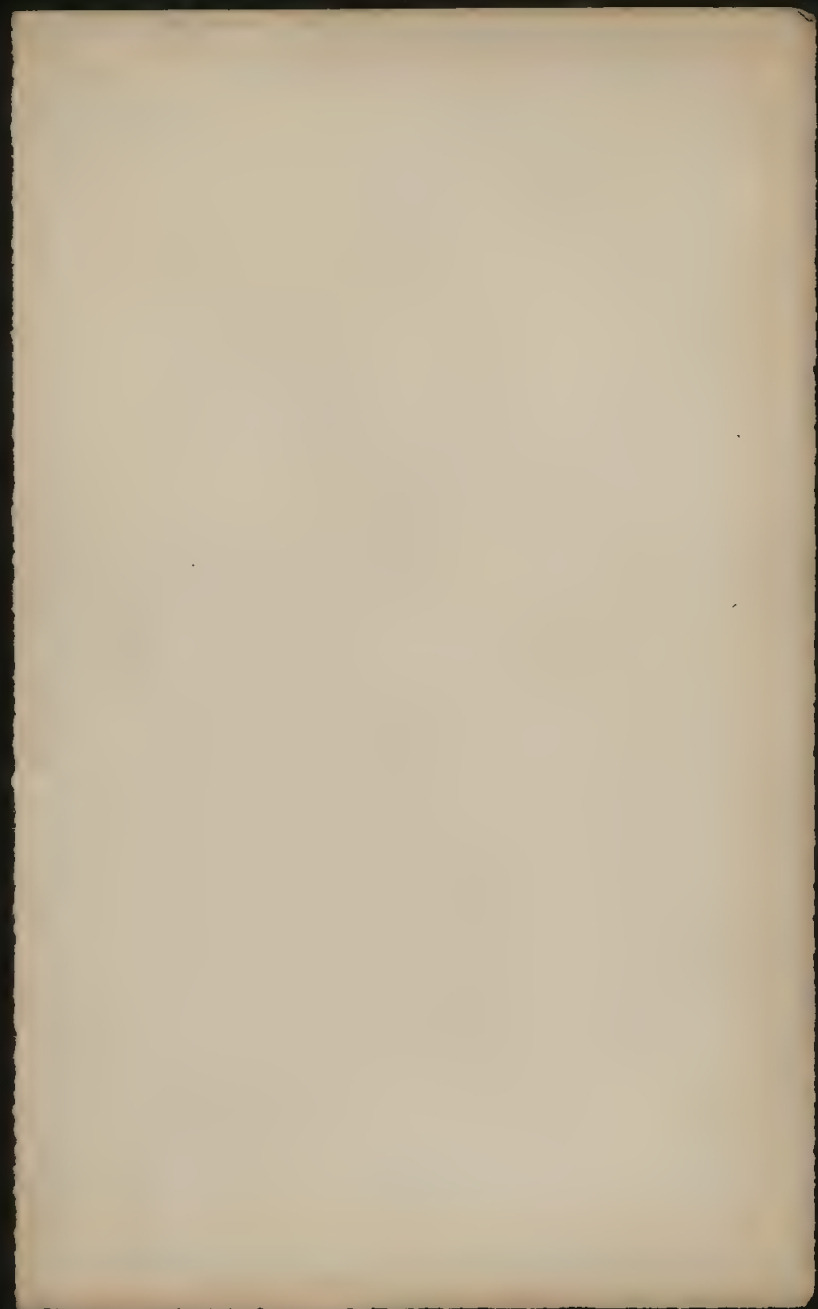
Ryńtowy a-e, praw. kraj. ~~z niem.~~ „ryńtowy
mieszko” tj. wotowe, wotowina, z niem.
Rind, Rindfleisch

Ры́нwa-y. i. ры new um. adrb. Ры́newka-i. i.
wki-wki um. prou. rynna, rynśenka
of. linwa, linewka, „Alex teje: jak z ryn
ny!” Jt. kwart. 72 16 „Na piomysje jest
rynna umysłuie” ib. 140. „Bray krodetku...
wprawiatisny browe rynnewki i ci eray bily
is, kiedy przechodnie koray stali z naszego
wynalewu. Mado kto umiqt, żeby is z
rynnewki nie napiit” A. br. tv. Dr. 11. 184.

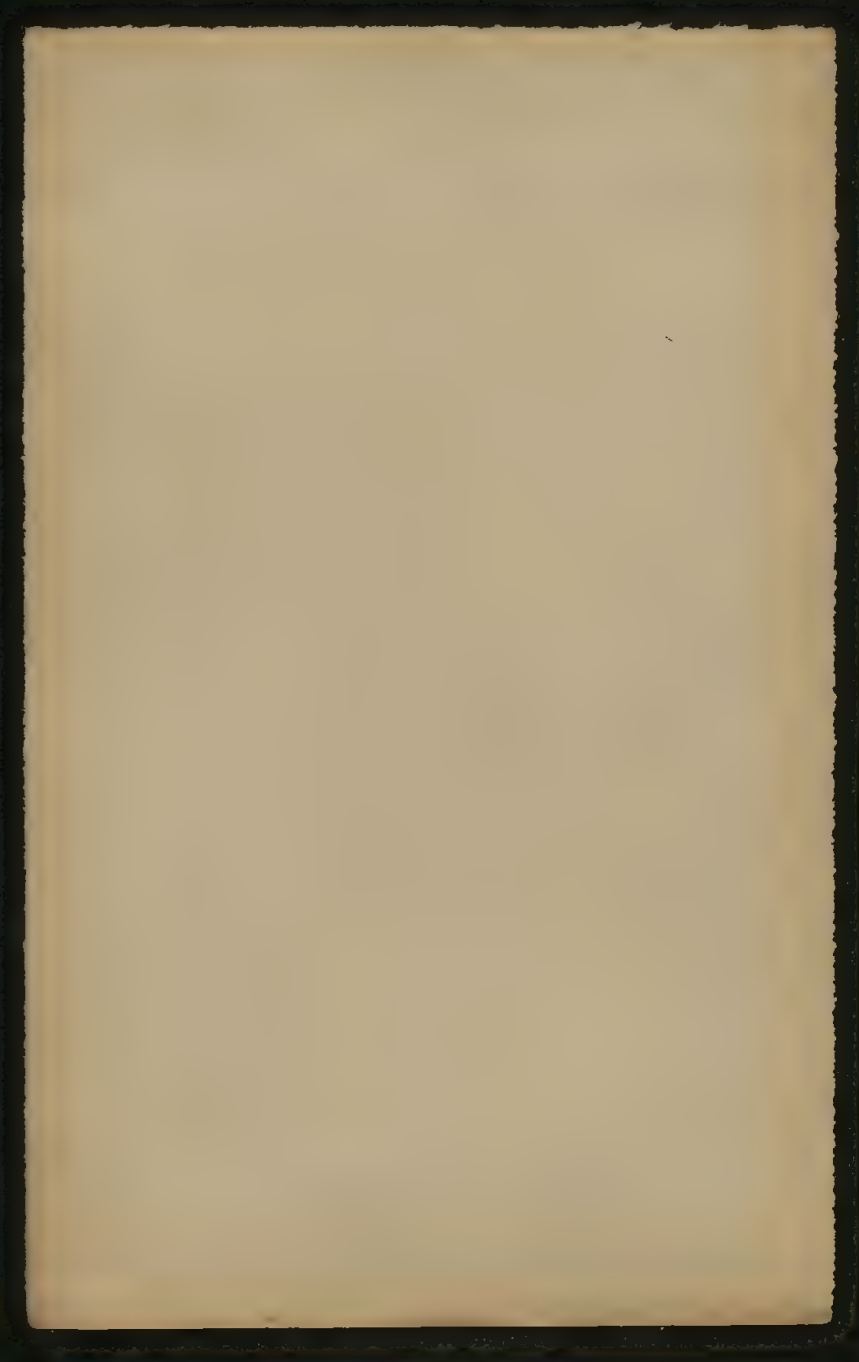
Rysak-a. u ki mu. z ros. klusak, kwi odzua-
cajizy iz rzwym klusem „Odbity iz
wypici wysakow (klusakow)” Tyg. N. 2. 15
140.

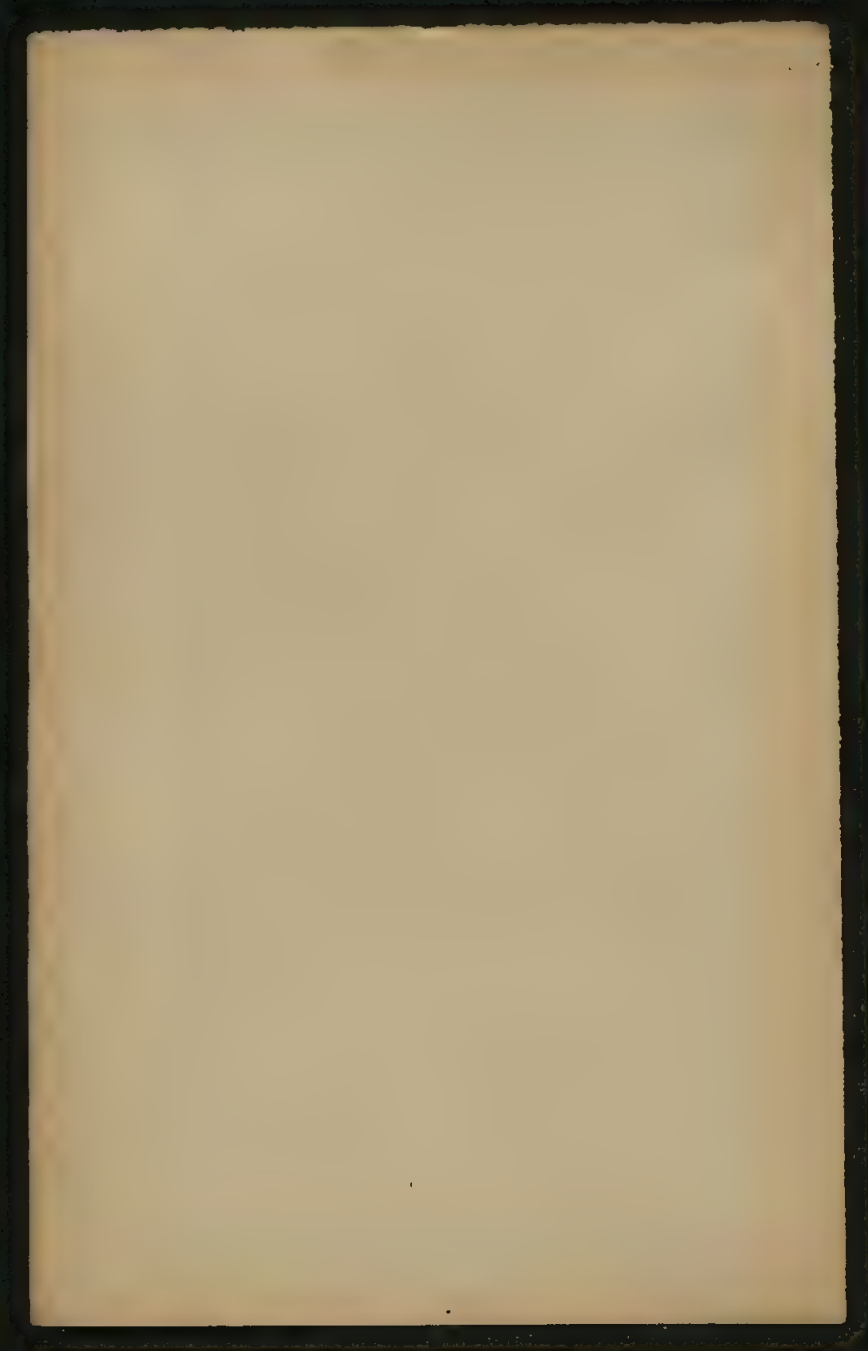
Rypia i. r. ross. daw ryś, rześcia, kłus „rysią”
kłusem „Zedem x jeńdźców piśut u
rypią ku miemu” H. Sink. Og. i. mi.
3. 226.

Ryskal-a m. le-i m. prow. Galic. rus. rydel
do kopania ziemii „w tej okolicy
zbi. prosi narzędzi ogrodniczych, grac,
ryskał i t. p. kilku nie wiele jest
warunków” J. Dziennik. 2. 85.

Rysopis-u. m. sy owo mu opisanié rysois tuawry
i' catej powiekszeniwoici vs by „Slivna.
wyproba, bludyna a charuceni' wnamu'...
Ieresa. 'jshuaglen - Ieresa. 'nie podlega wot
pliwoici, nysopis naydokladnijay." L. Holl.
'roch. wron. 16 por. s. " 2 postoi Lohay. Lykko
jedem band Antoni miał trojke koni. Pamięci
ich na owocechym krotata Tawuare tak
xjwa de dxi' moglym krotii' ich nysopis "
Ad. Mich. 1. 262.

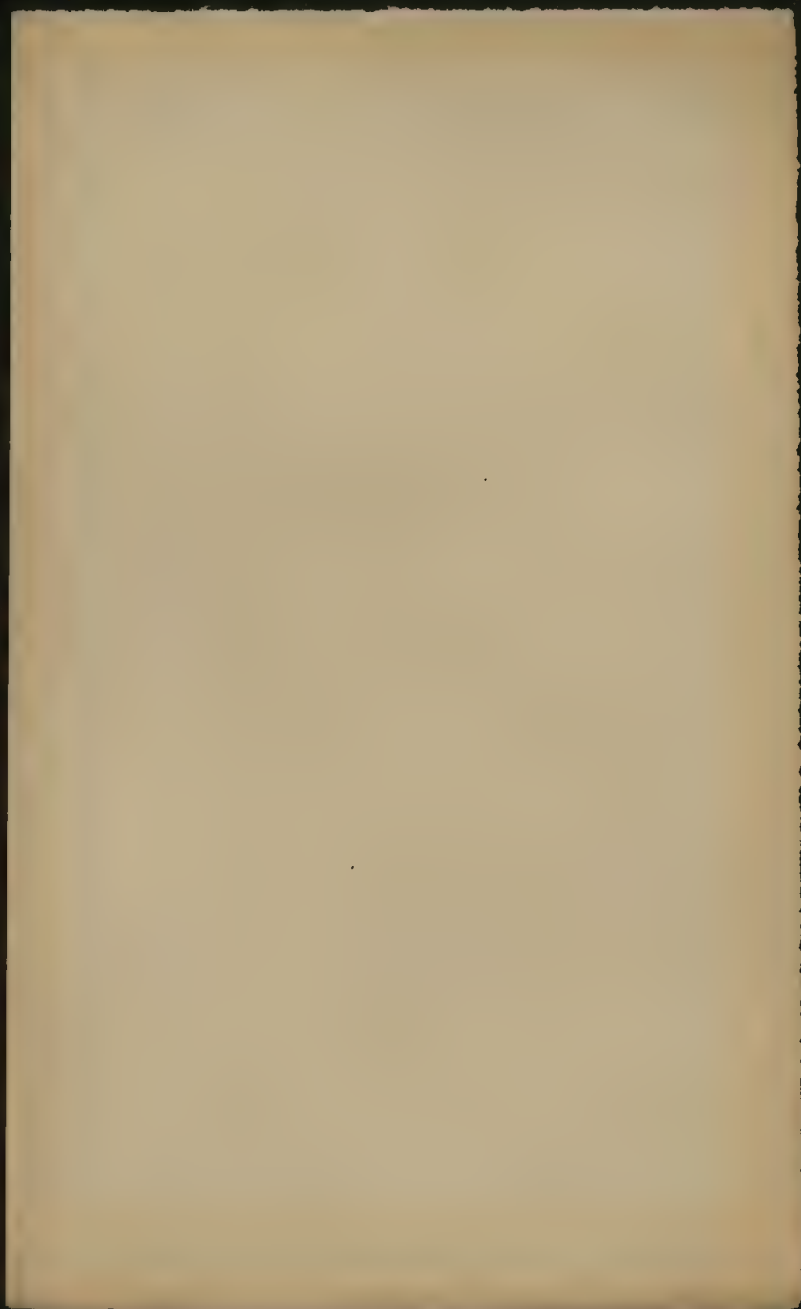
Rysował się - at suje st. zaim. udkn. & ukonywai'
się w zarysach nurególniej na kępruucm
np. nieba, Wyrokie wiecie miasta nypu-
je się xdaleka" Kł. Jun. Wieh 1888. 7.

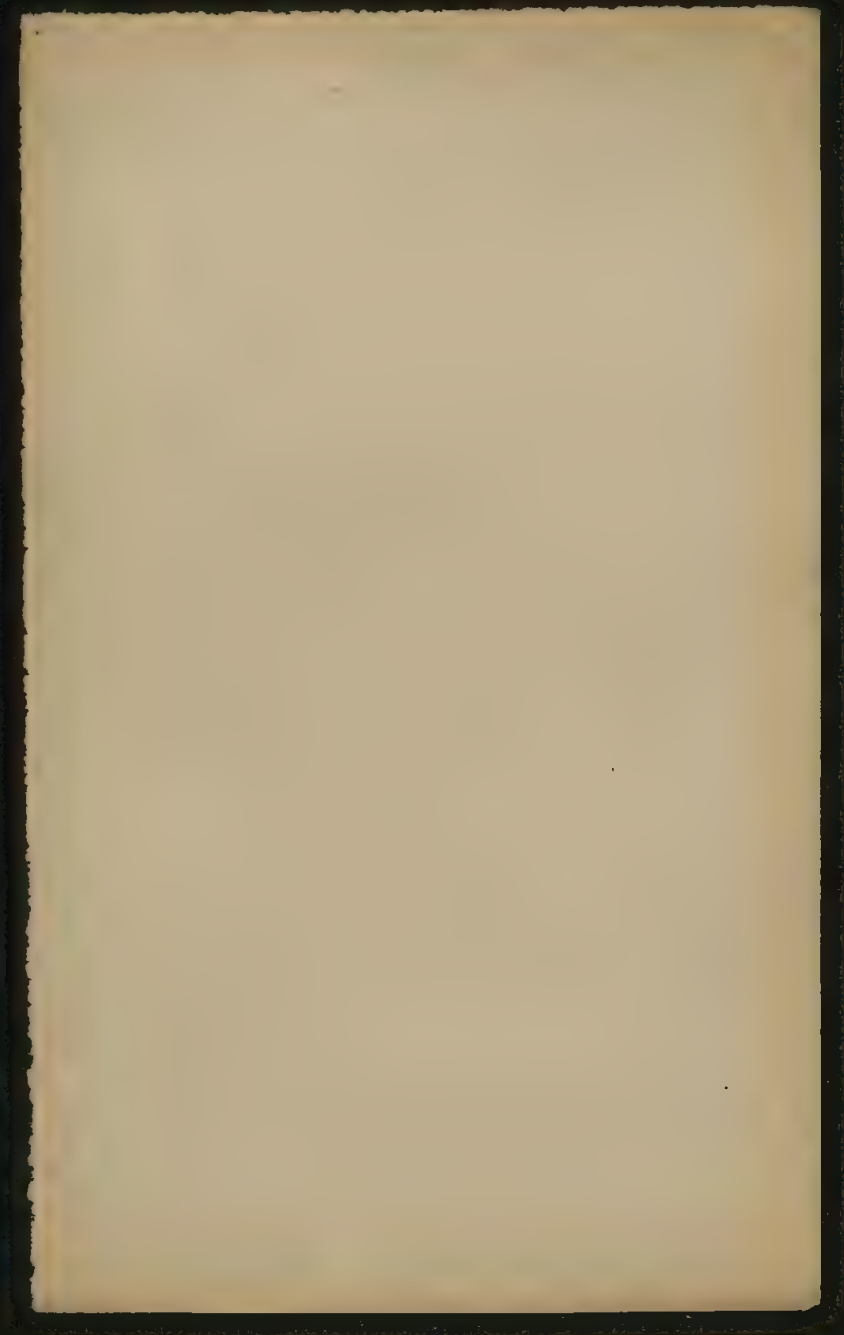
Rywal a m. te i m. Rywalka-i. z. thi-lek m.
franc. rival, lat. rivalis współzawodnik
pod jakimkolwiek względem.

Rywalizacja ji z. i. je cyj m. współzawo-
dnicstwo, współubieganie się o co odwa-
żę, tż do niego o wiele podniosła tak da-
wana lubo kwersta nie strasza rywaliza-
cja" L. Kawek. 4. 313.

Rywalizować -at. -uje st. ex. ndm. franc.
rivaliser. współzawodniżyć z kim o co,
współubiegać się Były tak łatwe, że uw-
giły z kreską na sensu rywalizować. J.
Zachar. Dis. lit. 54.

Ry^{ka}-y. i ry ryz um. & prow. Galic. mi'wa
powierachui, pici' mowgwis g. muntu.

Ryzyko - a. u. włos. rischio, fr. risque, niebezpieczeństwo, los niepewny, na chybił trafił. „A. ryzyko - ale poprobuje” „P. Kwaś. 72. 139 „Gra niebezpieczna. ryzyko abył wielkie” „D. Pol. Hyb. 63.

Ryzykować ex. udku prasać na ryzyko, na niepewno Ryskować czasem ale bezkarnie. Rękykować to włos. rischiare, franc. risquer Łaryzykować, Łaryzykować dku. - się, karim. „Kyp swoje pieniądze ryzykuje dla małego zysku, ale często ryzykuje” „P. Kwaś. 32. 78 „Dylem grubo wygrany, ale że mi podkurilo i ignorancją” „ib. 19. 63 „Kawaleri” karować ryzykować i grata myślej niż uwa karoty” „J. Karłow. Dni lit. 2. 660. „Chyba dla tych pieniędzy, na niedy do starożytności się ryzykować” „P. Kwaś. Wiek 1878. 23 „W naszym towarzystwie analezi można więcej przysięmności, a mniej uż ryzykuje” „D. Pol. Senu Jan 46 „Czy karzykować to pieniądze? czy pieniądze karmienia karmienie? „Jery. Hyb. Wiek 1883. 12. 1.

^{pod-}
Ryzykowny a-c-nie włos. rischio franc. ha-
sardeux - niebezpieczny, niepewny, groźny nie-
bezpieczeństwem „Albo prętem próbować
sawajnia, albo wypróbowy ostatkiem odwagi, ran-
ci się na ogromny, ryzykowny spekulacji, 7 J.
kras. 32. 93. „ Grają, rozstrzygni coraz ryzy-
kowniej, wpakowalem w ten bank wszystko
do ostatniego groszu „D. Dob. Sam. Sam. 257.
11) „ Miernika aż na Ogrodowej! Niepodobna się
ryzykować piechotą „Haj. L. Lwow. 1887. 127. 2.

rydy,

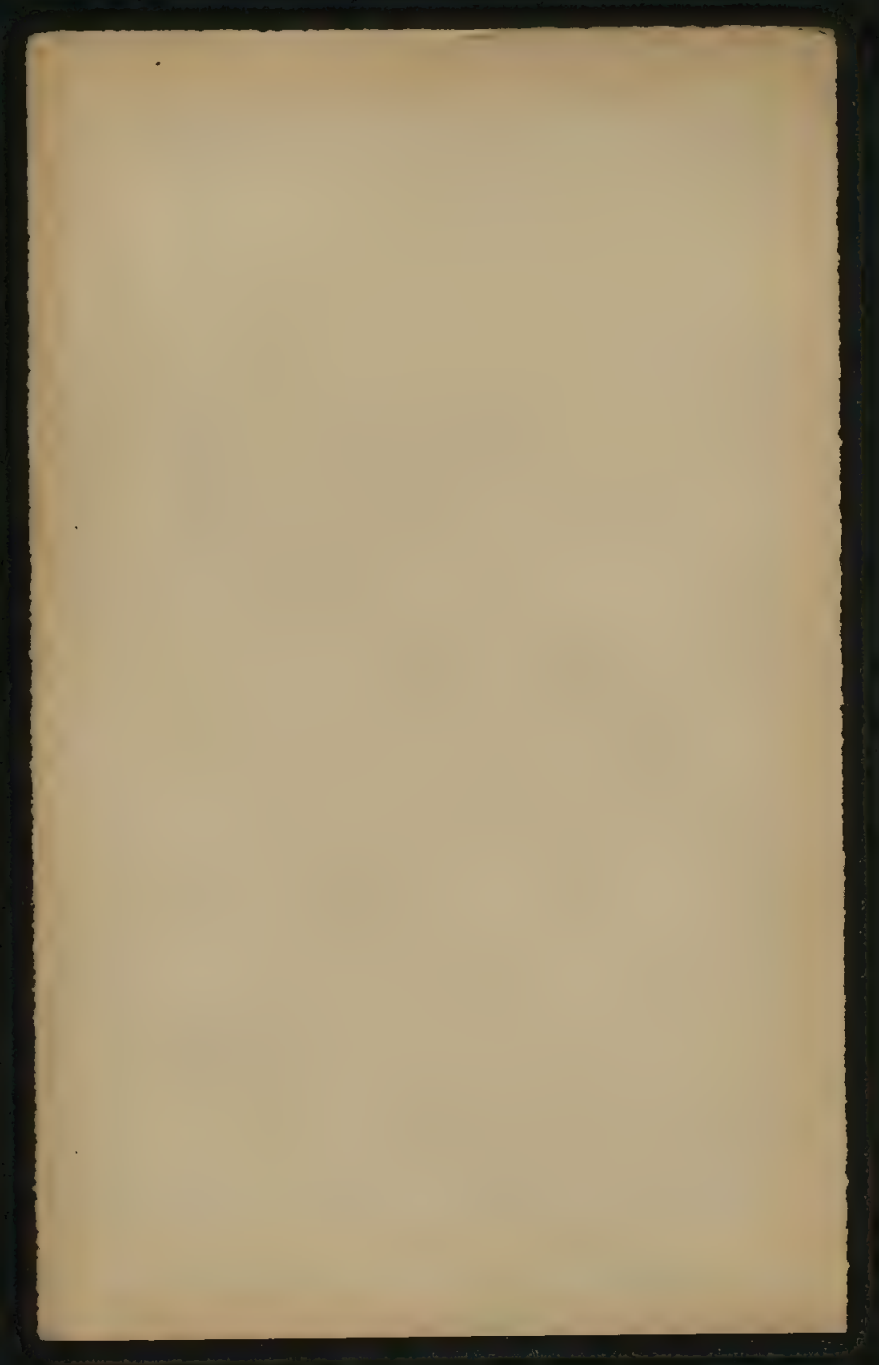
Rydy - a e. rudy rusy szloto-morwany mowię o
barwie włosis, "Stany karawel w rydyj
pomie, butark ze wtylpcami i tabark-
kowym frakie" *JT. Warszawa. 46. 11*, "Tam Cie-
mienka barwysty chlop z rydy-siuz
czupynny" *ib. 75. 80*, "Koziet, który tam
własnie przyniesł wody wankai: Ej! wry-
knap (do lisa), ej ty rydy kuida. Wawa od
krośta." *Sl. Mick. 1. 262.*

Rydybrody - a e z rydy broda, "Jeden tył-
ko faktor Szumel rydybrody, miał do nie-
go prapstap" *JT. Warszawa. 31. 127.*

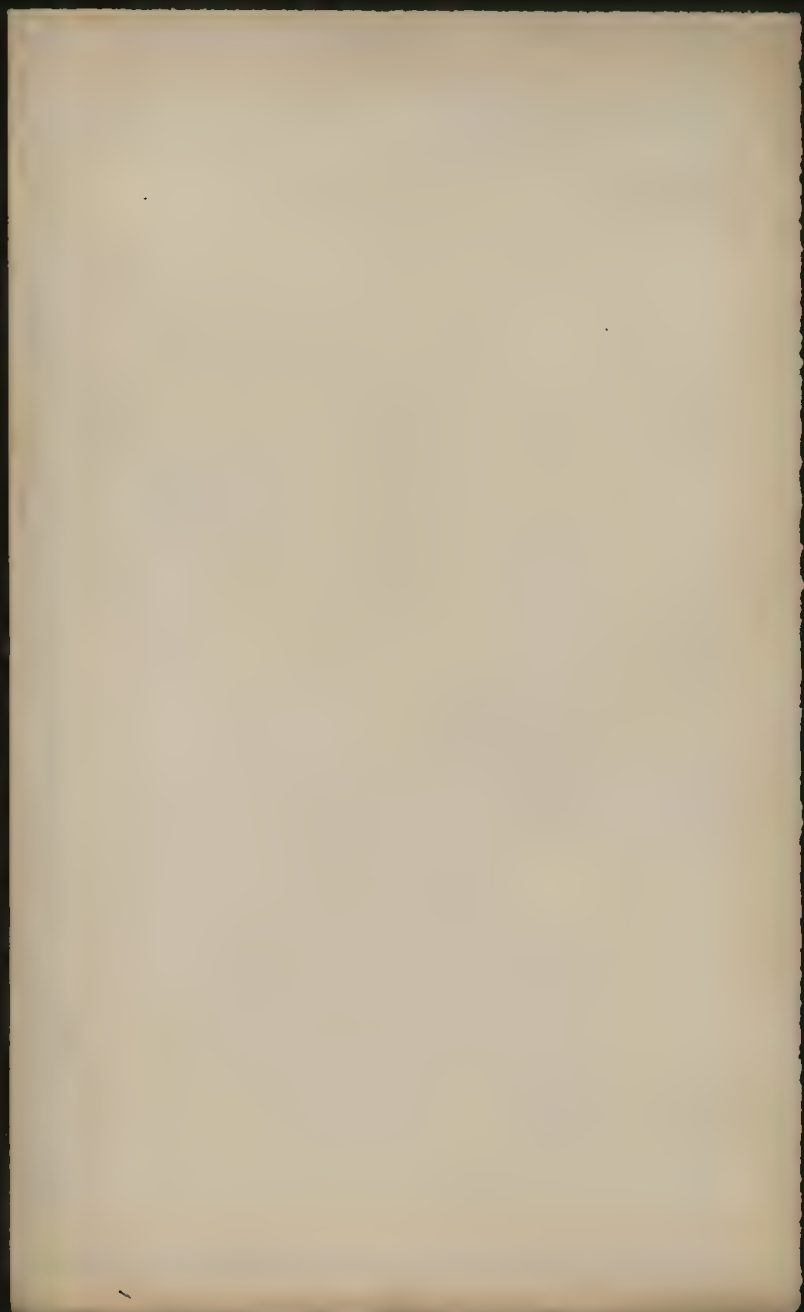
Rydy - a e st. ryj. ndku. Wyrydy - dku.
rydyjny się stawai, rydyjci, Demka wy-
rydyata mu rypstnie i wtylstała nawet
miejscami" *JT. Warszawa 46. 12*

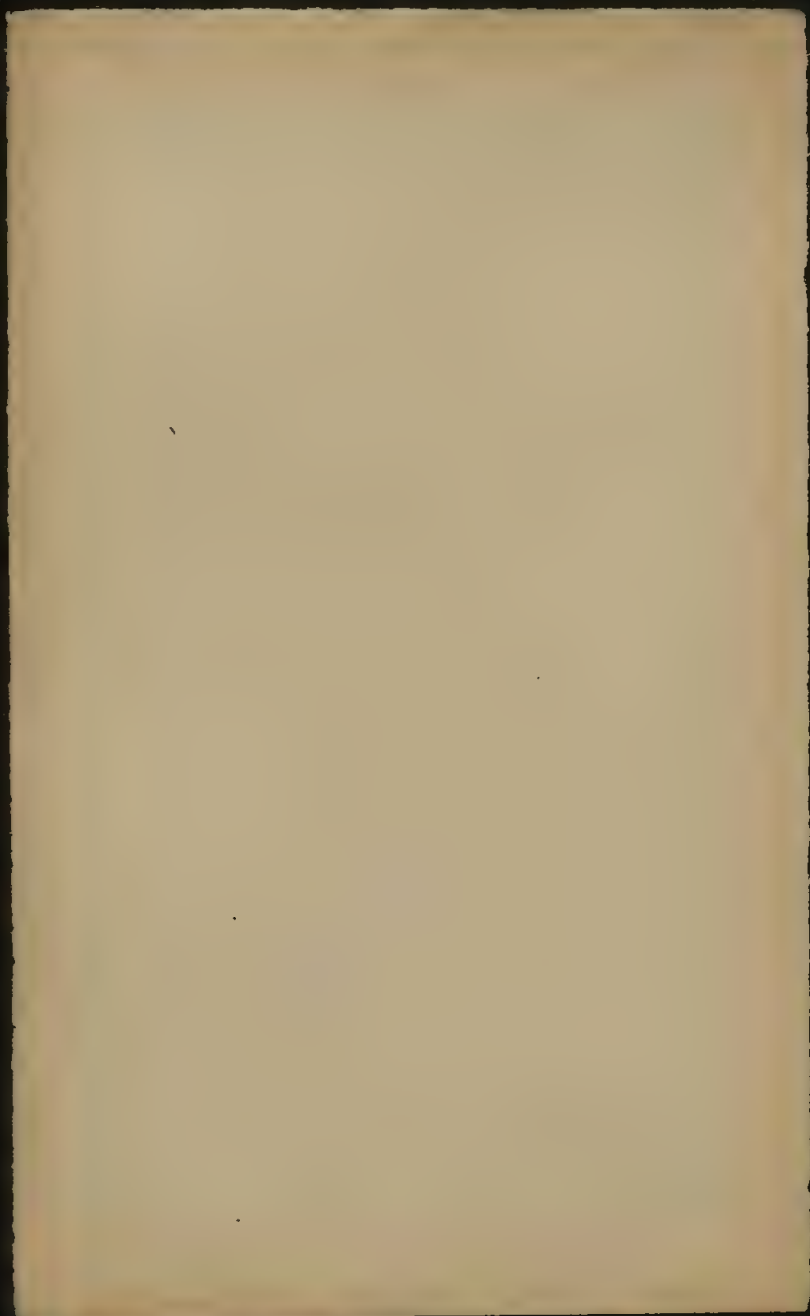
1) Każde rzedu m. z polp. przyślowkowu „w pierwszym
rzedzie” = przedwysokiem, najprzód „do
podniesienia uroku kabcowy przychylił
się w pierwszym rzedzie cały następ uro-
czych dan senek i śliczne toalety” J. lwow.
1885. 38. 3.

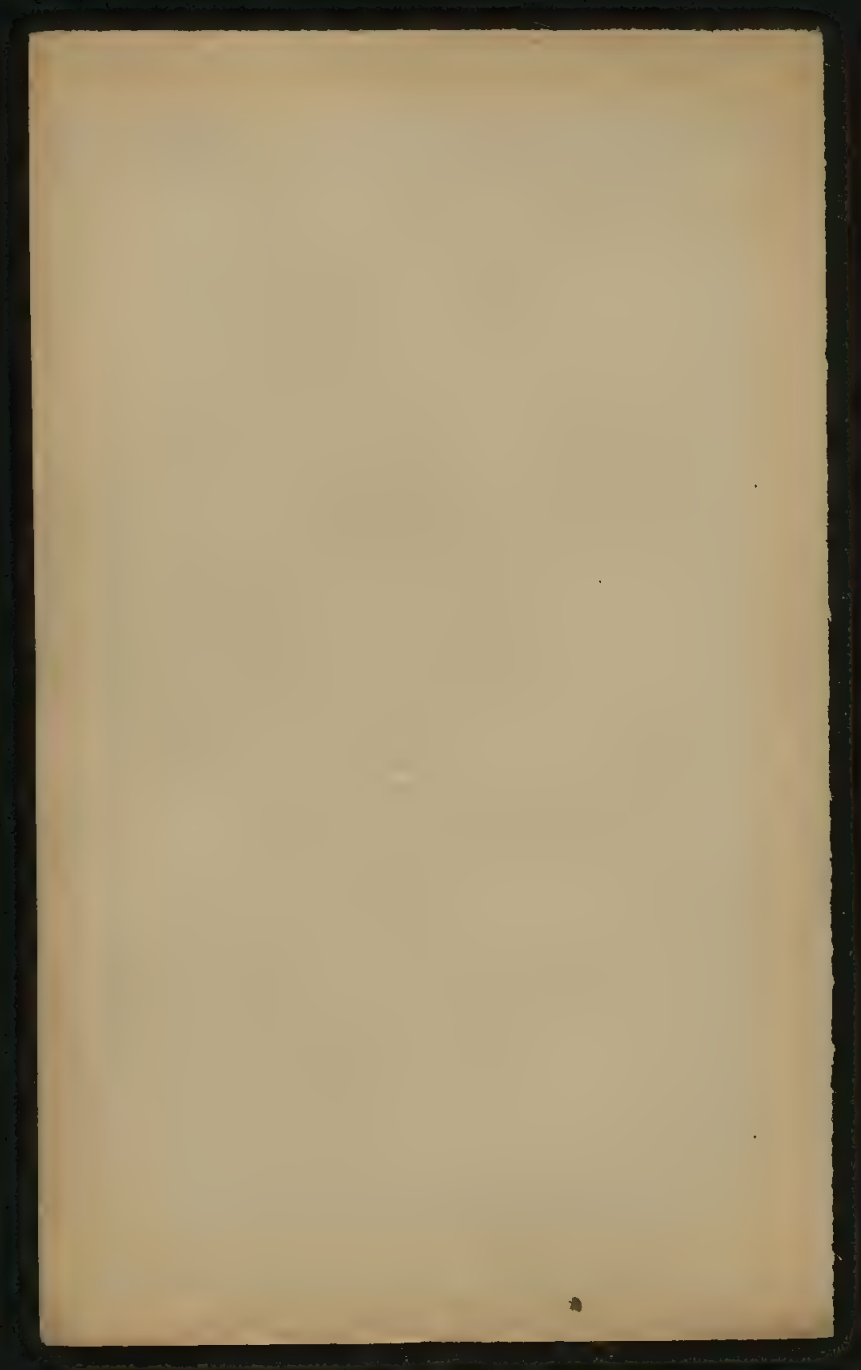
85
Khechotai'is - at'co st. ra'm. pro'u. Kij' - s'ia'i
is

Врещ . y . i . з'являю . „w wrzasy" . zom . w samy
wrzasy w istocie , istotnie wyw . prae
4. Fränz : „Zopie nie potrzebuje robo-
rutować miasta , co tam w wrzasy do-
brego nauczyć się może ? " A. br. fr. 1. 253.
„Wyrażenie wrzasy , ja się nie wrzys-
czy w wrzasy blawtów był w twoim
zamiarze ? lub też czy może miasta
w innych ostrym sposobie „do swojej pro-
perty przybrać towarzyza sobie ? " ib.
2. 42. „ Czy w wrzasy ślubu ? „nie chęci
iść na mąż . " ib 4. 63.

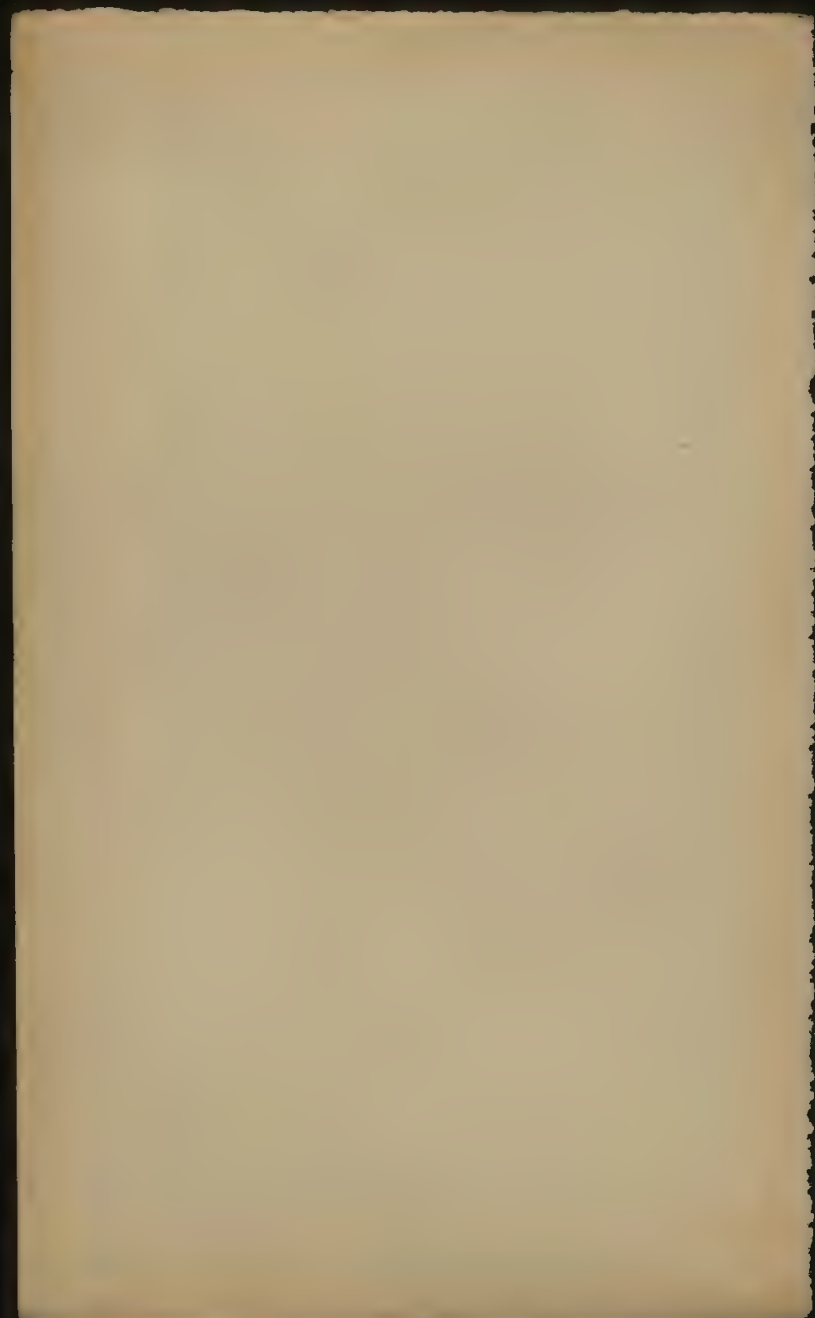

Rzekowy - a - e, tykasy siś, siźgajdy iś do
meky. Wylen Bugu sprawił o gro-
nne rkooy. Potrzeba pomocy pićniżi-
nej i' rzeckowy wielka "Nod. uick.
1877. 13.

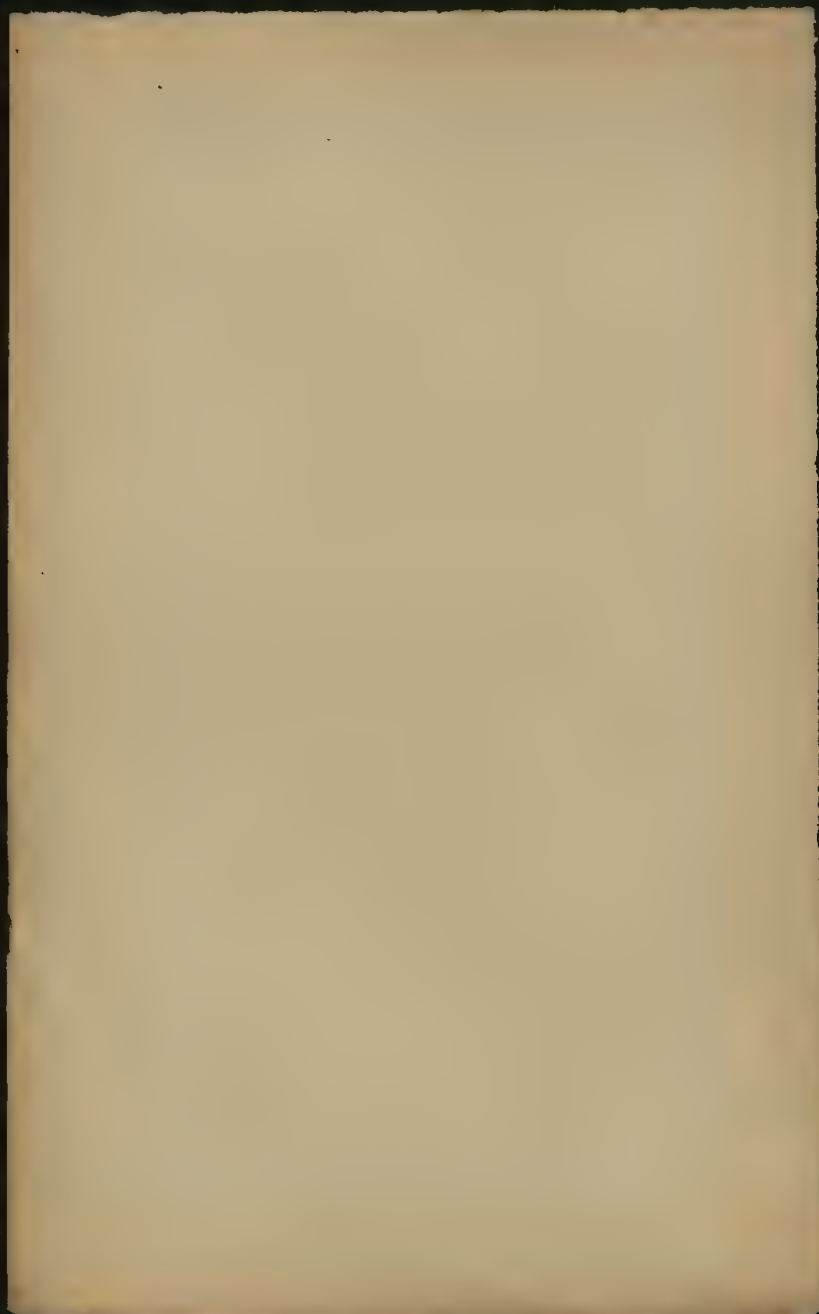

1 Rzeznulka h. i. thi-tek m. m. mała rzeka, rzeka
ka „Gdzie pierwszy rzeznulka cięła,
tam suchy piasek i raawy.” Ad. Mick.
1.24. „W twoje przegrze Polna podo-
je, przewodem rzeznulka i mostek” ib. 35
„Wyschło rzeznulki cięły stwyto gte-
boko” J. K. w. Lubo. 1.6.

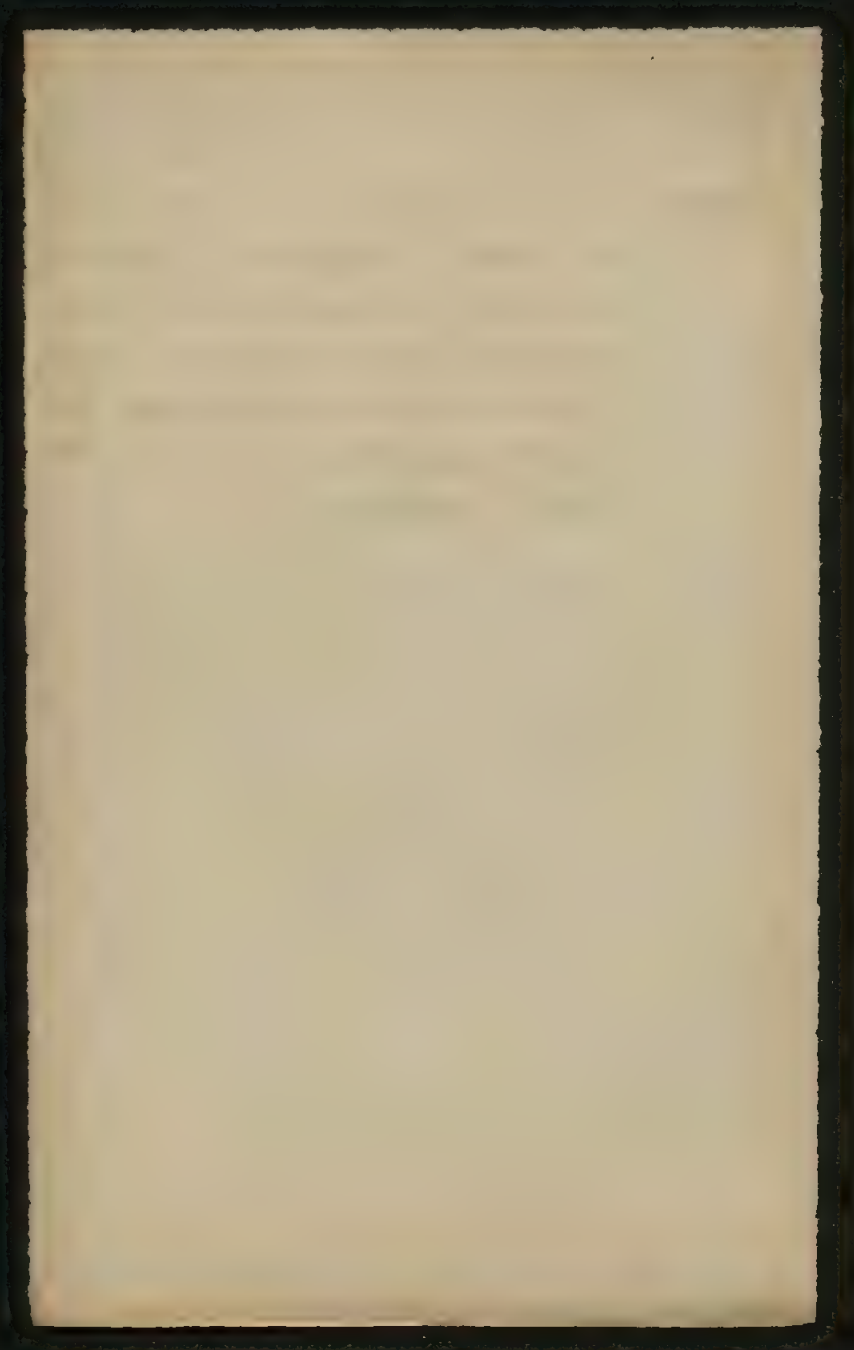
Рхерка і'і рхі рех ум. хдуб. рхера з'іг. а рхо.
мучишх, і'ко рхона рхмощі, хуіхасі
"Дхинока бу рхерка, рхгларна і'хрва."
н. р'ол 9. 108.

Pracekottu - a. u. z prac. lesn. up., Doufne zebvanie
technikow odbywie na roboty... Na porządku
dziennym: o zastawach czyli rzeźniach
z o chwytańcia drzewa ptawianego lwówie.."
L. lwów. 1887. 221. 3.

Rzewnić się - it - i st. kaim. ndkn. roxrzewniać
się, cenić się, roxrzewiać się cf urze-
wniać „Kępie naptem w tem sercu
cnoty się odrywa? cnoty wiek, co pra-
ggniem nie dał wody raklanek; dais'
się rzewni, pastewkie wyprawia sie-
lanek” J. U. Wienc. 2. 255.

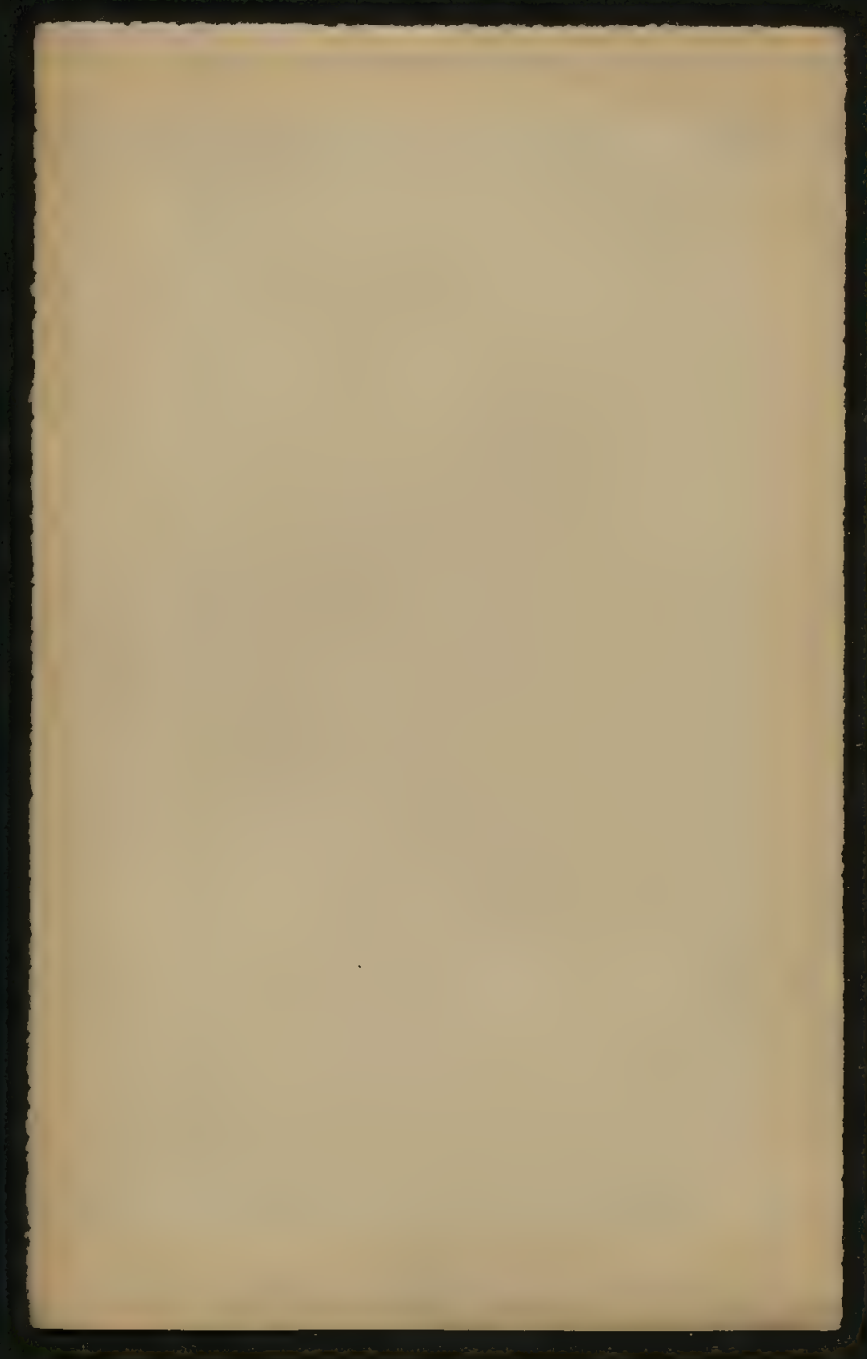

Рѣчкалнѣ-і. а нѣ і. м. Кіевоуі. і к. нѣ-і. м.

Дав. рѣчаниц. кутлоу, вѣдѣтѣ гдѣ бы-
ло бѣз. Уолы а бѣлу прѣчѣлѣі. вѣтѣ вы-
сѣіе б. а нѣу рѣчѣлнѣ" Г. нѣ. 1882 135. 3.
а нѣ а п. сѣу нѣло рѣчѣі. Спѣс. 75.

Резьбярка і г. ркі. вельмі нм. ~~хто~~ кобета хва
рэзбі наймудрэ іх рэзбяркаў „Па
вышніе і таварышчы малачы і рэзба
век і таварышчы довадзін. у гэтым дзель
своім” Дзеве 22.56.

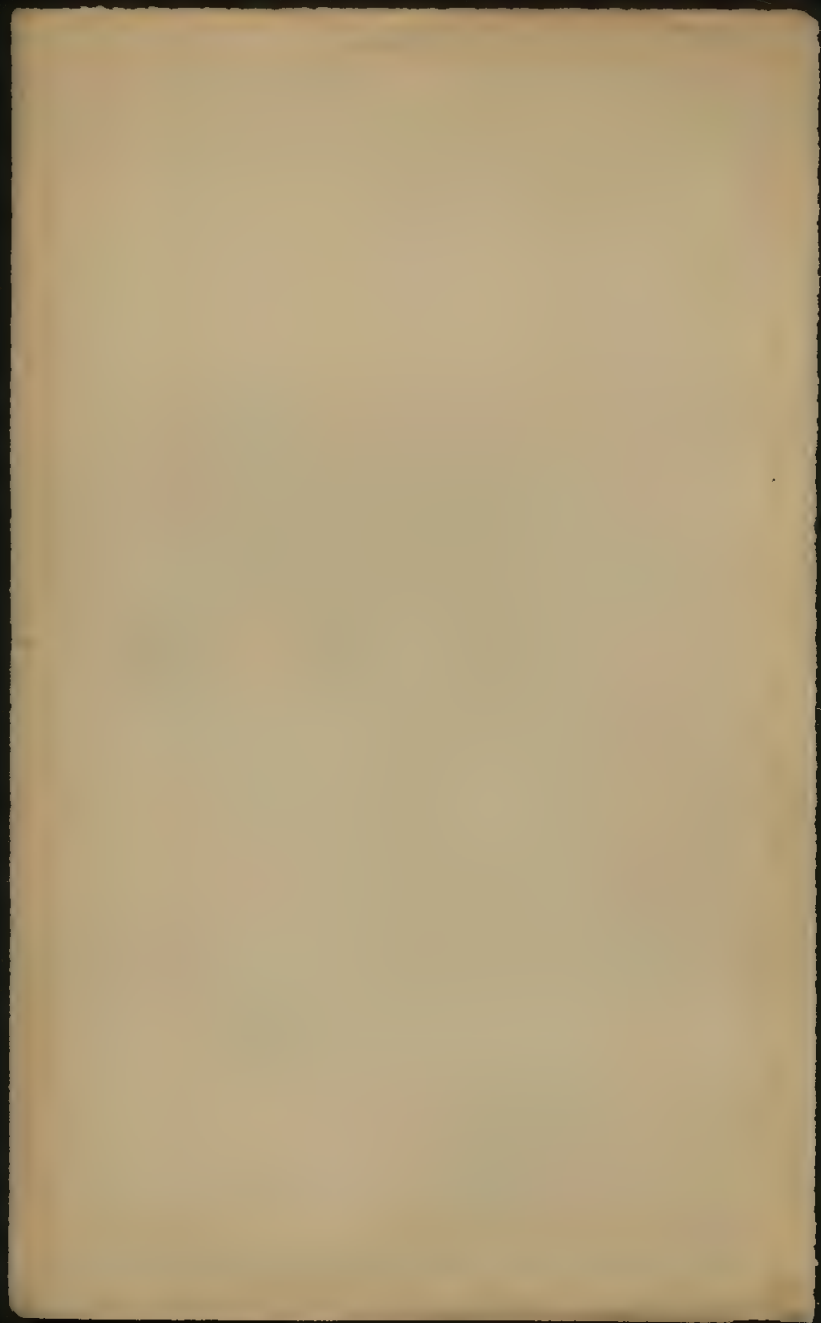
Rimac - af - ie. 5. 12. 1878. z prop. gwa' (w karku),
o muzyce, tylko g'op mowa o instrum-
entach r'ni'g'ich, (cała noc r'ni'g'i-
siny w d'jab'ku i' wry'cho prze'gwa-
tem "D. Prus To i' owo 16. z bi'ed, i' s'e
albo je'ch'e' żywo, (stro, i'ni'ato, "w'ig'ig
konie t'ut, przed g'aul'iem, i' r'ni'g
prosto do pok'up'u "w. Pol. 9. 76 z s'ni'g.
"R'ni'g'e' w br'au'ku "nie'osob. boles'ie' w
br'au'ku; stał R'ni'g'ie - a - b'ol k'ot'g-
dka, "widz, że masz w k'ot'g'ku j'aki's
br'au'kie r'ni'g'ie." "K'awop 1878. 1. 1. z
"r'ni'g'te instrum'enta", ~~stary~~ m'uy-
kowe, jak skrzypce, basetta i. t. d. "S'ko'sty
wielki koncert H'ändla na same r'ni'g-
te instrum'enta wy'rud' z ni'ewo-
nowy p'we'ny'g' "S. nar. 1878. 268. z praw.
w kuj. m'ow'ig, "r'ni'g'e' ab'ie' sier'pem"
nie k'ac' - stał, nie m'ymaw'ig'ig' żywo,

leer „vřivivo“ od prarizisá me od křisá-
a moše od vřiv (vřiv-křiv). Chleb, masha
w křiv. kaurae vřiv, nřiv křiv.

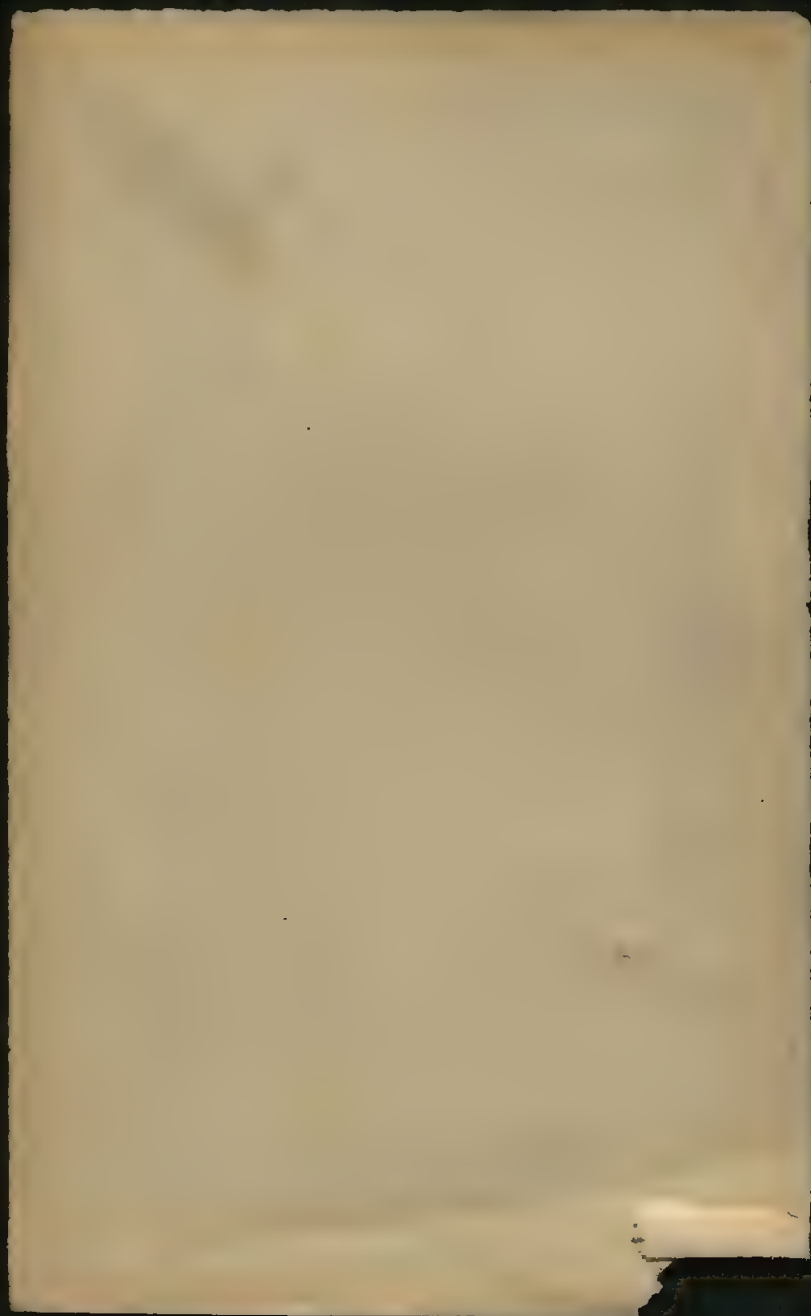
Рхѡмнѣ. Рхѡмно прст. прав. lui. куп. то само со
пораднѣ, cf. порамны, ае тычалем тыло
x праченіем „уісрѡмно“ cf. хѡмно.
„До нунѣ челоу, до нунѣ, нунѣ, нунѣ, нунѣ
рхѡмнѣ“ І. Куперн. Грѣхъ Грѣхъ 35. 487

Brucik - u. m. ki' mo um. nřst. prut, na pľořicubanku
perkalibanku : imuge walenjask, desu' nie
skornubimowany, teza pojedynowu walcany,
u kwatalcie murek. kwiatkuo gunkicikow
i t p. Sztuka z cigľiboj walcenp' rannoj
u walcu z kwiatkuo "A. Wilcz. fot. 1. 173

Рыжматке - 47 7 ст.а. удм. Рыжматке др.
на рыжматке прехабіа, наво
двори рыжматке нахуаі. „Аposto
том додај więcej powagi, ale pomni,
że to byli ludzie prosi, że nie ry-
жматке, а рыжматке obywateli
wielkiego państwa, а natomiast
ryжматке prostotą“; J. Kraw.
73. 195.

P.T. Biblioteka
Jagiellonska

Krakow

Ul. W. Anna 12

Polaki

BAR BEZAHLT

6889

II

6889/II

R

juv

